

فَحْنُ نَقْصٍ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ هـ

الحمد لله والمنة که درین ایام تفسیر سوره یوسف علیہ السلام از تصانیف
شاعر پاکیزہ خیال عارف ربانی غواص بحر معانی کلام ترجمان رموز حقایق جناب
دایم اقبال صاحب دایم سلمہ اللہ القائم ساکن واسو متصل منڈی بہاولدین غنم گجرات

موسوہر

162

قصص المحسنین

مصنف

ترجمان تصوف جناب دایم اقبال صاحب دایم قائم

پبلشر

سیم پبلشرز مارٹ ٹرنک بازار سیالکوٹ

قیمت تین روپے صرف

اقبال پبلشرز سیم پبلشرز سیالکوٹ رامنشاہ

✓
۲۹۲۹۹۲
۷۱۵

۱۸۰۳۹

۱۴۴۴
۲۰۲۳

۸۶
۱۰۳

۱۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ وَتَنَاءُ

بھلی عیوش فرشتیاں نور یاندی کیتا ابوالبشر مسجود اللہ
 عنصر خاک و اگرے کی مدح خوانی بے انت تے نامعد اللہ
 خالق خلق خلقے بو قلموں پیکر زکار تک اجسام و جود اللہ
 نعمت ساز اندر سامعین اندر حامد حمید محمود اللہ
 نیرے و سدا و سدا و دور ہواں عابد عباد و معبود اللہ
 اعدیت بشریت و بھیکہ نیارے قاصد مقصد و مقصود اللہ
 خاطر بار سرور انبیاء بھیجے موسیٰ عیسیٰ سلیمان داؤد اللہ
 جیاجون متحرک محمود ساکن کیتے اروی قید قیود اللہ
 وایم سنے ملائیکہاں عرشیاں کسے پڑھدا آپ بھی پیاد و اللہ

وہ و سدا و پر وہ اٹھا عشقون جا بود عالم کیتا بود اللہ
 لطفوں کرے آباد و پیرانیاں نوں ساڑے غیر نوں مشاں رسول اللہ
 واکر و کر مذکور ہواں اس واسا عد سعید مسعود اللہ
 باوشاں و اباشاہ سدا شاہی شاہ شاہد شہود مشہود اللہ
 نحن اقرب الیہ من حبل الورد حاضر ناظر ہر جاہ موجود اللہ
 بے مثال جلال مثال اپنی کہہ گئے نبی ولی لا محمد و اللہ
 بے نیار لوں سو و تا بود کرد و اچا ہے کرے زبان نوں سو اللہ
 جن و انیس کیتے قمر انجم روشن زمین تے چرخ کبوا اللہ
 جہرے بھین صلوات رسول اتے جنت بخششی تہان و اللہ

نعت مبارک سرور کائنات

وسیع فصیح شفیق ہونے نام آقا امداد سرور
 رحیم کریم علیم عالم نے علیم حکیم سزار سرور
 تشکیل جمیل امیل واصل تے پیل جیل ستار سرور
 حین رئیس جیل رحمت دل نشین امین اطہار سرور
 خیر البشر بلی حشر نشتر اندر جن و بشر وی اوٹ غمخوار سرور
 اول ما خلق اللہ نورید پہن برسے آئے عاشقان دین و دین سرور

کئی ہمدنی ہاشمی نور عرش فرشی فرشی رسول مختار سرور
 قسیم کریم و سیم سید تے یتیم نعیم سرکار سرور
 جلیق رفیق شفیق کامل تے صدیق بریق انوار سرور
 وادین کوین ثقلین و الائنے شرقین غربین چہکار سرور
 کل پویش باہوش اغوش الفت برودش سرودش اسوار سرور
 لولاک لما خلقت الافلاک و الا یا تاج عالی تاجدار سرور

ببین ظلہ منقولاً وَاَبْنِیٰ لِعِیْشِی رَسَتْ صَاوِقُ سَمْنِ اَشْكَارِ سُرُورِ
 صَبْعِ اللہ سَمَلِیٰ نَ لَاطِ مَارِی رِزْكَ نَكْ بَرْنَكْ بَلْغَا سُرُورِ
 مَارِیْتِ اذْ رَعِیْتِ رَبِّ كَیْسَا جِوَالُورِ وَطَهْنِیْ ذِی قَنَارِ سُرُورِ
 عَالِیْسَانِ جِوَالِ سُلْطَانِ اَكْبَرِ جَانَالِ جِنَالِ بِلَا سُرُورِ
 بَلْجَا مَارِی قَعِیْرَالِ اَسِیْرَالِ وَاَنْتَ غَرِیْبَالِ یَمْنَانِ اَبَا سُرُورِ
 پَوْتَمِ نَفِیْعِی كَسَالِ قُرْآنِ وَاَلَا كَلْتَا بِلْتَا لُكْظَا سُرُورِ
 وَاَلَا تَنَاجِ سُرُتَاجِ مَعْرَاجِ قُورِی لَاجِنَاجِ وَاَلِجِ دَرِ بَا سُرُورِ
 سَبْحَاتِ اللہِ اَسْرَی لَبِیْءَا سَے جَمِیْمِ كَے اَشْكَارِ سُرُورِ
 پُرْصَ كَے لَسْمِ اللہ مَعْرُوسِ اَسْرَی كَالِی مَلِی دِی جَهْنِیْبِ اَسْرُورِ
 سُرُورِ اَسْرُورِ اَسْرُورِ اَسْرُورِ اَسْرُورِ اَسْرُورِ اَسْرُورِ
 جَاوَالِ كِیْمِی وُجُہِ شَعْبِیَالِ بَلِیْرِ یَا نَدِی سَالِ سِرْمِیْنِ جَلِیْنِ كِیْمِی اَسْرُورِ
 اَكْرُورِ كِیْمِی نَدِی خَدَا اَسْرُورِ اَسْرُورِ اَسْرُورِ اَسْرُورِ
 اَوَادِ قِی قِیَابِ قُوسِیْنِ وَاہِ وَاَبِیَا وَاَسْرُورِ اَسْرُورِ

بادی باویاں وار سیر کا ملاں د ا صاحب شرمح و ارم با تار سرور
 بیجو لا محرو و درود دایم حامی امتاں و ا بچ شہنا سرور

ملحچہا بار عمار الدین و المصطفیٰ

ظاہر نشان بیان قرآن اندر منظور و پیر پاک و بارگاہ نے
 عزمین خطاب قارون اعظم کج کوڑ و افرق سنا و نے
 جو ٹھنٹا ہ مروان علی شیر نزال باب حن جین سروا نے
 جسے نہریوں نزل نے جسے جنگل تھر سر و گد سے قلے کھار نے

عما حرب بن یقین متین اے جاں بیا دلدار مختار نے نے
 دیو کبر و بدلی رقیق صادق صاحب ہستی سا قلعہ غار نے نے
 دو اندرین سخاں جوان تیجا کھر بار اہریدے وار نے نے
 کھیاں لوٹ کھینے لوٹ جیتے لاقوام صاحب ذوق تقار نے نے

اَعْمَا نَا بَشْرٌ مَثَلِكُمْ یَوْمِی وَاَنْدَرَسَے رَا مَحْفِی اَرْزَا سُرُورِ
 قَاوِحِی اَلِی عِبْدَةُ صَاوِحِی پَا سَے لُغِ اَسْرَارِ اَسْرَارِ سُرُورِ
 و سِیْگِ رَشِیْرٌ نَزِیْرٌ تَابَالِی عَے نَظِیْرٌ نَظِیْرٌ كِیَا رَسْرُورِ
 اَبْنِ عِبْدِ اللہ اَحْمَدِی كَرَمِ اللہِ پَا سَے كَرَمِ اللہِ مِیْشَا رَسْرُورِ
 بِلِیْسَا لِی لَیْسَا لِی عَاوِی وَاَصْحَابِی سَے پَرَا سِنْدَا وَا كْرُورِ
 قُورِ وَا لُورِ صُورِ مَعْمُورِ مَنظَرِ بَرِیْقِ مَعْمُورِ اَتَهَارِ سُرُورِ
 جِوَالِ نَوَقِ مَیْرِیَا ذِوِی قِ شَوْقِ سَا مِیْلِ كُورِ سَدِیَا یَا اَرْزَا سُرُورِ
 جِیْرِیْلِ خَلَامِ بِنِیَامِ اَنْدَا خَدِیْرَتِ وِجِیْرِ بَرِیْقِ تِیَا رَسْرُورِ
 رَا مِی حَمِی وَا سَدْرَہ تَے مَدْرَالِ نِنَا وِی كُورِ كِیَا مِشَقُّ لَعْنَتِ وَا سُرُورِ
 اَے پَرِوَا نَشِیْنِ اَسَے بَے پَرِوَا نَشِیْنِ اَسْرُورِ اَسْرُورِ اَسْرُورِ
 مَدْرُورِ كَے اَنْتِ وَا حِدِیَا یَا اَنْتِ وَا اَحْدِیْرَے پِیْرَے كِی مِزَارِ سُرُورِ
 مِزَارِے اَعْدَمِ اَحْمَدِی حَمِی جَانِی مِزَارِ اَعْدَمِ عَدَاتِ عَفَا سُرُورِ
 سِنِیَالِ كِیْتِیَالِ سِجْنَالِ مِیْجُورِے وَا نَفِی قَاتِ قِی اَسْرُورِ

طفلی و چہ میں سبیا چیرا اور خیر بیازور کردار سے نے

صبح شام درود سلام و ایم عاشق زار ستار غفار سے نے

مدح امام حسن و حسین علیہ السلام

حضرت حسن امام کفلام علو در دو جا پیر حسین مختبر سید
 مانی زہرا بتول سے بھول روشن شمس فرسراج منیر سید
 شمر ابن زیاد جلا د ظالم کیتے کر بلا و چہ و لگیر سید
 رکن گئی لاش عباس فرات اتے باز و قلم ہو گیا نہ ہیر سید
 بابا گیا پردیس نہ پر تپانے سایہ سرید اشجر ظہیر سید
 کر گئے کوچ پر چلے دل میرا میں آوسی کا عابد و پر سید
 راضی ہو رضا خداتے جھلن تیر تلوار شمشیر سید
 اکھیں کسدا و کھیا علی اکبر و اصل ہو گیا منزل ال چیر سید
 نوشتہ سہرا با نور الطلال قائم گیا یار تھیں وار سوز سید
 پردے جان قرآن سر نیز بان سے خاطر مت ہوئے فقیر سید
 جاہد و کتابی و چہ غربت کیتی واضح شرح تفسیر سید
 روز حشر شہیدان سے شان و کھین ہو میں طابا و دستگیر سید

علی نبی سے جگرتے جان دونوں بی بی سید بے نظیر سید
 گل یار دی تے و صبر یا گل سد حاصل جھل گئے بتر تر سید
 اصغر لال کہا نیلکے و چہ گودی کر گئے صبر دی حد خیر سید
 صغر انکل مدینوں راہ بھلے کیوں تہیں آئے جہانڈ پر سید
 چھڈ گئے روندیاں سمجھ بیمار مینوں آپ لد گئے خوش تصویر سید
 بھگتہ تریہہ مسافری مائے رتا کس گئے صغیر کبر سید
 خالی پشت آیا ذوالجناح روندالہ گلیا حسین امیر سید
 دلو معاز خم لا گیا شمشکل احمد صبروں جھلیا نیک خمیر سید
 پالدا مناں روندیاں شام آیاں ٹریاں پکر مہار سیر سید
 عشق نانا فہمہ دشمن اندا پتہ پریم وی گلے زنجیر سید
 صبر عشق دی عاشقاں حدیقتی پیند حق و کوشوں شیر سید
 و ایم جہاں نول انہاندی حب سینے دیکھد اہل بھیر سید

مدح شریف نوح الا عظم

بیتا اللہ فریاد فریاد جانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
 بیانی نہانی توں لاثانی جسمانی روحانی توں نورانی
 حسنی لال خاصاتی تے مخلصاتی رازدانی شرفاتی معجزاتی
 ہندی سندھی نورانی تے نر لسانی تیرے نغمہ ایرانی خاقانی

یا شیخ عبدالقادر جیلانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
 چہتمہ زمزم مانی تے آسمانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
 کرو مہربانی مشکل آسانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی
 بخشش چور تاپیں تخت عارفانی یا شیخ عبدالقادر جیلانی

تیرے قدم اندر مخزن شادمانی مے قادریت ساقی رحمانی
 تیری تاک باجھوں خاک زندگانی نظروں حیات برات فانی
 ولی کرن سبٹ ماکری پاسبانی داستان مشہور ہے صفائی
 کردور حیرانی تے پریشانی بیگیاں تینماندی نگہبانی
 تیرے ہتھ ویرانی تے آبادانی بخش دان شاہارمے شانانی

میراں سبحانی سیدگیلانی یا شیخ عبدالقادر حیدرانی
 غوث ربانی قطب محمدانی یا شیخ عبدالقادر حیدرانی
 عجیب نازنیتی تیری نازوانی یا شیخ عبدالقادر حیدرانی
 حال من تو شاہ بغدادوانی یا شیخ عبدالقادر حیدرانی
 مدح خوان وایم کروا مدح خوانی یا شیخ عبدالقادر حیدرانی

ملح سید پیر حضرت نور صاحب گیلانی ارباب میراں سبحانی بھیرہ شریف

سہرہ پھلاں بھیرہ شریف حقے نور میر حضرت سید میر انور
 بدر المیر تے علی المیر سدا پد فیض چمٹہ خوش تصویر انور
 کیتا میراں سبحانی دانام روشن لال بادشاہ دسوئے پیر انور
 نظر ڈال کے ہر محبتاں دی کرے خاک نوں پاک کسیر انور
 کبتیاں پیاسیاں تے پیاسیاں نوں بختے فیض سدا پد پیر انور
 روشن ماہ ہلال حلال طالب پر صہی جنہاں تے حق تکبیر انور
 حجرے دسے محمود ادا سٹانی کریں بھیر مطلوب تیز انور

دستگیر وی لڑی دانور موتی سوہنا پیر انور دستگیر انور
 لاٹاں ماریاں زمن زمان اندر فقر عشقدا بدز منیر انور
 قد میں سدا عالماں باضلائنوں پکی کشف دی ڈال زنجیر انور
 چین پیر سرکار واجلر گوشہ آل نبی رسول تہمیر انور
 تیغ لادی مارے کے نال جذبے سٹے نفس مغرور نوں خیر انور
 بوہے آئے دی لچ توں پائتا میں لچپال این باقویر انور
 مہربان جوان سلطان وایم عارف عاشق درویش فقیر انور

سید سجاد علی عرف بابا گلاب شاہ رسول نگری

آباد آزاد سجاد علی سید پیر فقیر جناب دالے
 آسبا جے پوروں مے ورتاں ساقی کندھا ملیا نندی جناب
 بابا شاہ گلاب مشہور گلین نور چمکدا فقر مہتاب دالے

منظور دربار رسول اندر تے لاڈ لا ابو تراب دالے
 ہندوستان نوں جھاگ تیاگ آسبا جھاگ جالیابک پنجاب دالے
 لاٹاں نکلیاں شہر رسول نغروں دیو اجلیا باغ گلاب دالے

ناہی مست اے مست قلندراں دا درتار طرا عشق شراب دالے
 دایم فقر نوں رنگ جناب نوں چمٹہ فیض جاری فیضیاب دالے

بابا محمد صالح مستوار

یا شاہ گلاب تھیں فیض نالے خواجہ خضر کتیا مال مال بابا
 ٹھٹھ عالیہ عالیہ فقیر گلشن شعلے ماروا اشرف اقبال بابا
 جدول سوو کمدق یقین سستی کروا تترت منظور سوال بابا
 مانی حسن بی بی جھارو کش ورتے جاگے بخت ملیانیک فان بابا
 پاویں مہر پاروی نظر دائم پڑھا جس سیکس کننگال بابا

نام لیندیاں دکھڑے دور ہووں میر پیر کمال بابا
 جگ اکھڑے سائیں گوراند تابتیک گوراند تہ سچا لال بابا
 اکھیں نال ملا کے آپ اکھیں ساں وکھیا اکھیاں نال بابا
 رہ پڑے لئی رکھے وانگ اندر رکھے سوہتا مست است نال بابا
 روضہ مل مانی عالی شان بیٹھا شمع فقیر حضور دی بال بابا

عالی سرکار بابا جی

اللہ والے آکھڑے اللہ میاں نور چمکدا عشق خورشید دے
 مرشد پیر میرا حال قال روشن چہر لال بلان جیوں عید دے
 اللہ والیاں نال جو بعض رکھے منہ کالڑا اوس پلید دے
 دنی کل پابند رضائے نے صاف مرفرقان حمید دے
 بھے راہ ناں رہنما با جھوں اہر ڈھونڈنا راہ تائید دے
 اللہ والیدے قدم دی خاک چمیاں نکتہ کھلدا اجل درید دے
 جس نفس دینال جہاد کیتا روشن نام نہنگ سعید دے
 سانوں لی مع اللہ دار از لدھا خط پنچیا یار رشید دے
 پئی وھیرد ایہر و شکیرویے رکھو اڑ پیر مرید دے

پایا میاں خاں مرو کمال کمال چمکدا فیض توحید دے
 جھنڈا لڈیاو چہ جھلا نیاند آئیائیں لیبوں راز عید دے
 دلی پڑے بھر کے کرتاں تھیں ایہو ڈھا سنا آں میدا
 ڈھوئی بلے کتے رحیم تائیں ساتھی خاص فرعون یزید دے
 زندہ قدب اندر روشن نور بی مخفی تخت ایہہ عرش مجید دے
 سد گراہ بچا بچان والا دیو اچکدا دلی دی دید دے
 کون با جھرمیر فقیر سندے پیادے عرفان خرید دے
 جگمگ ہیگا سد از زندہ جہڑا عشق فقیر شہید دے
 فایہما کنتم وھو معکم کہا خوف عذاب شدید دے

ترانہ بول

ایہو گھڑی دکھیا ریے بولنے دی ت بولنے دی ملنی وارناییں

بول بولیاں بلیدے سوز بھرے تیرے سوز وانت شمارناییں

جھوڑ کا موت خزاں دا بچھڑیڑے باغا نو چہ نت آونے ڈارناہیں
 قمری سرتے کدوں تک جھولناہیں ایہہ نسیم رہی خوشگوارناہیں
 ایہہ داغ نہ کدے اتراہیں اگے کسے بھی لیا اتار ناہیں
 دلا غافلار جھپوں کار کھڑی ایہہ تغافلے کوئی کارناہیں
 ریچھ ریچھ جھمور کھا کریں سوئے ایہہ بھکندے شہر بازارناہیں
 جہرے روپے جیو بھرا بلیٹھوں ایہہ قریب لکھن زگارناہیں
 جھنگال گلو بگڑی پالیٹھوں یری جانڈائی جانی یارناہیں
 دینا ناہیچھے جھڑیوں نار اندر کوئی نار سدا اعتبارناہیں
 کیتا جس نابود تھیں بود تینوں خالق اسنوں ایدو سارناہیں
 تری اپنی کلیا بہتری اے نہیں تاں رہنوں کوئی اپارناہیں
 اوہدے فضل تے کریدی نظر باجھوں لیا کسے بھی کھستورناہیں
 سورج چن تائے فرش عرش سارے خانی اجتم و لیل نہارناہیں
 سستی نہیں سدا جس یار والی اوہدے جیوا و خوش گنوارناہیں
 جکھ جیبا پلید مروار تائیں اہدے جیبا کوئی ہو رنوارناہیں
 راضی جس تے نبی مختار تائیں راضی او تے رب غفار تائیں
 کرہوش کچھ آدم سے بیٹیا او عمل نیک دے باہیچھ بھکارناہیں
 ایس نت محتاج سرکار سے ناں جسد جید کوئی ہو سرکارناہیں
 ایہہ دیا توجید داوچہ لہراں کسے لدرھڑا پارا اورارناہیں
 جتھے بیج و چھا کے مست ستوں ایہہ سراں سے محل پسا رناہیں
 کھوٹے کھرے نوں رگڑے پر کھو لیندی سدا کھدی ترم میا رناہیں
 تیر بار واسائے تے پھریں وحشی تے کدی ہوناں اچ نکارناہیں

زار و زار پکار گلزار ہو سی سدا غنچیاں نویں بہار ناہیں
 بھانویں شہم دی بندجہ لائے غوطے دھوناں داغ ولد الارناہیں
 سدا نینیاں دیاں ہر نیاں چر نیاں ناں سدا اُخندی لنگھ پارناہیں
 تیرے سامنے گئے لٹی لکھاں ماسد تدمونوں سوچ و چارناہیں
 چلا چلی دی گلی تے وچہ وڑ کے ہوا تھامست خمارناہیں
 جنوں سمجھیا آب حیات تیری ایوز ہر فائل تینوں سارناہیں
 اندر نفس پرستیاں مست ہو یوں مست حقدی و خریدارناہیں
 کرے لکھ پوچھا ات ساڑ و پو کروی لکھ پیار ایہہ نارناہیں
 اوہدی بندگی وچہ قربان ہوندوں تیرے جہا مروت و سارناہیں
 کئی نقش بنامائے سٹے واحد پاک جیبا استا کارناہیں
 ہر طرف اس نور دا چاننا لے کوہ حتم و اگیا غبارناہیں
 نغمہ گار تار بار بار کھولے سامعین دے گوش ہیشا رناہیں
 و خوش گنوار تھیں وہ کسے اہدے جیبا پلید مروارناہیں
 اوہ خوار مروار حرام ظالم راضی اُتے نی مختارناہیں
 راضی جس تے رب رسول تائیں دھوئی اس تے کسے دربارناہیں
 بے پرواہ لوں کی پرواہ ساڈی غافل تھیوناں اسان دیکارناہیں
 کوئی اوٹ نہ اوس سرکار باجھوں و ہدی ہر باجھوں پیر پارناہیں
 لکھاں غرق ہو گئے جہاز تھلے نظر آو تدمد کنارناہیں
 بھکے حشر دے نقد بازار اندر ملناں اک فوس او ہارناہیں
 جانی جانی دلائنوں جانڈائی کوٹے سائٹ نکیاں دہارناہیں
 سر سر باجھوں کھڑے کدائی سروتیاں باجھو اسرارناہیں

جہاں اک جانا پایا اک داتا دوتی ہونڈیاں کد دیدار تائیں
 جتھے پارسندی انتظار تائیں دوزخ نرگ اے باغ گلزار تائیں
 طہنی نہیں دیدار دی وارا و ہنوں سٹے اپنا آپ جو دار تائیں
 ماتم زندگی واکر سن او اکدن جہناں ویکھیا گھنڈ اتار تائیں
 جہدا بطلے تال و ہار تائیں کوئی اوس درگاہ خبر وار تائیں
 نامر او مردناں مرو کیے جس نفس نوں دیونی مار تائیں
 داروین حکیم سے کول اسپر کوئی دس سدا طلبگار تائیں
 ساری ستمگاری ساری اپنی اپنی نہیں سے پارگر تسمتار تائیں
 شران وار طینوں انت شرم وایم ہوتاں ہارگر مسرتار تائیں

زنگاں کوڑ ویاں اطلبگار مویوں تائیں و سدا یار خسار تائیں
 دیدار و لدار و ادور کتھے تیری چشم اندر انتظار تائیں
 جاں جاں ہوتاں شوق بیدار تائیں یار آوتاں موڑ ہمار تائیں
 خشک ل بید و مکا لڑینیوں حاصل کدے بھی قرب جو اڑ تائیں
 اوسے حق و اعل و ہا جناں اے جہدا بطلے تال و ہار تائیں
 جتھے نفس کیم مقیم ہو یا اوتھوں مسال کدی اندار تائیں
 نقد کر صابئی آدم دی حد چھدی ایچ ہو کوی مرض از تائیں
 کدوں اوس بیمار چھکار پاتاں جہدا حکم حکیم تے بار تائیں
 ویکھ ویکھ کے فعل قبیح ساڈے پھر بھی دیوندا و صھرنگاں تائیں

گھڑیاں

تیر استیاں گیا لٹی جھگا غفلت چادروں مرتہ نکال تے سہی
 سہنے لگی آ عقل دیا انھیا او جھبے گرتی دیو اباں تے سہی
 کھوج ہوت ڈال بھج جاتی متاں وایم سستی اگ تھلا ند اچھاں تے سہی

جاگ جاہلا اکھیاں کھول ذرا اٹھ اپنا آپ سنبھال تے سہی
 کدے گیانی مال امانتا ند اچھا ندے اندر سے پھونچ تے سہی
 دوزخ نہ قلب مندوق روشن کریں مور کھا ہوش جیاں تے سہی

پراسے و عدے

اوقالو بلای سے و بڑے وی تیری چال ناہیں تیری ٹور ناہیں
 بھلے سہیں واقفا کریں چیتا دین حرد سے ہڈیاں کھور ناہیں
 یینوں کھی لئی ہوا وند نفس دشمن رہی ہتھ تیرے اگ و ناہیں
 بڑھ کے علم تے عمل تھیں سیا خالی لائق کفن جواز تے ٹور ناہیں
 دایم قمر طراوے مار گزرتے اڈ سکدا کور چسکور ناہیں

کرکھاں یاد او پچھلیاں و عدیاں نوز جتی آدمیاں کوئی حور ناہیں
 کر کے قول یثاق کیوں حولتا ہیں بن کیوں لاوند اپنا زور ناہیں
 اپنے آپ توں لٹیا آپ سچیں تیرے باجھ کوئی تیرا حور ناہیں
 نوبت کو چدی و جدی پہر اٹھے یینوں سنن و بند کوڑ اشور ناہیں
 تیرے اپنے آپ سب پروا توں کوئی ہور ناہیں ہی ہور ناہیں

فی احسن تقویہ

تو بصورتی بشری پارہوں اندر قسم اٹھا فرمایا ہے
 کوئی نقش نقش انسان چہا جن دلتک تھیں شان سواپا ہے
 امتحان مکان دیوچہ چہرہ اولوں منوں میان یاپا ہے
 جھل رودی تیغ سر پر تے درجہ پاک جناب تھیں پاپا ہے
 قافی ہو یکے شان بقا پاپا بخش نعمتوں ب وڈیاپا ہے
 کل حاکماند اسپا رب حاکم جس نے حکم ہمیش چلاپا ہے

والتین والتریبون وطور سینین هذا البدا الاصلین سیاہ
 اچا دیکے مرتبہ رب صاحب قبر تلے تلے دکاپا ہے
 بارش کریدی اوس تے پی بر سے ولی قطب ابدال سداپا ہے
 روشن چکدے رہن گے مریاں جہاں حقد احکم بجاپا ہے
 پھر بھی منکراں ولین یقین ناہیں ظاہر دیکھ بھی زہ اپا ہے
 دایم قائم قیوم قدیر قادر نال قدرتوں سچ از اپا ہے

ساڈیاں غفلتاں

دروائیز نرم ریز بکھل سوز و ساز و ساز و جا رہی ہے
 اس نادان انسان دادھیاں کدھر ابدی ہوش ذرا بجا رہی ہے
 انرا اپنی کارے چہ روضہ دھرت اپنا کم بجا رہی ہے
 شمس اپنی نوکری سے بیاتے چاندنی مہر سہا رہی ہے
 شام شام داورد پکار رہی ہے صبح گیت پریت و گاری ہے
 شجر تر غنچے کلیاں برگ گل پھل شاخ شوق تھیں جھول جھلا رہی ہے
 سہا مری اپنیا قطب دھلے زیور وہی تریا سجا رہی ہے
 زلیبت اپنے راہ روان ہر دم موت اپنا عمل کما رہی ہے
 چڑیاں چوک چوں کو ملاں کو گو گو بھی ہو ہو ہوا رہی ہے
 مدد جزو پیم دریا ندیاں بادام تھیں خاک اڑا رہی ہے
 میری سہ نڈا سے عارفانہ معرفت بدی طریق بجا رہی ہے

کاش کوئی تے سمجھد ارازا سداورد خون داشت بہا رہی ہے
 کائنات سے سلسلے و چہ ہوشے ایس غافلے تاپیں سمجھا رہی ہے
 دن جا رہیا ات آ رہی ہے دن آ رہیا ات جا رہی ہے
 منزل کڈ سے عین حساب اندر جویں ریدی ذات فرما رہی ہے
 بسمل ہوئی بی فوج پروا نیاندی شمع اپنا آپ جلا رہی ہے
 انجن سیاریاں اختران وی کر نیاز نماز ادا رہی ہے
 کہکشاں لگا کے بزم انجم عین نوش واراہ دکھا رہی ہے
 کوئی قتل کوئی ڈب قتا ہونے کسے ساڑوی کسے قتا رہی ہے
 بدل نیر ساوندے ہن ماٹھاں سو بیدگی نام دھیا رہی ہے
 مے محکوم آتش خود مختار ناہیں کسے ساڑوی سے پجا رہی ہے
 دایم حیفا انسان کے کیف اتے ہنوں اے بھی سمجھا رہی ہے

خانگی دی حقیقت

شہد حرص دی پھیلوں گس بن کشا سباز دراصل پرار این توں
 طار بے خبر واقم زویر اندر دانہ چکھ ہو گیا شکار این توں
 نقد گزشتا شوچہ نشان کسے اندر خواب ایں کڈں بیدار این توں
 مضراب محبت کھڑا یکے تے بیجا تڑپڑپہن قلب غی تار این توں
 رسوں قرض اتاریاں فرض انا ناکار و چہ عیب بندار این توں
 خام رنگت جان تے ونگ ہو یوں لعل موتیا نڈا خریدار این توں
 نفس راہ بھلا کوراہ پایوں خورد اسنا خضر ابرار این توں
 کیتوں رنگ آلود نیام ہستی و چوں نکل کھان عقل تلوار این توں
 لے انسان ہم نشان ذبح اند کروا کیوں نہ جان تشار این توں
 حیوانات بھی سندیان جد پائے و گلش راگ داؤد سردار این توں
 بو بو بھدی کست و مانع کیتا تیز گام آہونانہ تشار این توں
 راج کہندیاں بھی نثرم آوندی لے و لقمان حکیم ہمار این توں
 نئی ہوا ثبات وائے جلوہ جلوہ کی پھر جلوہ نگار این توں

گل باغ حقیقت حق ازلی ہو گیا کیوں ہر رخسار این توں
 تیریاں عرش معنی پروازیاں سن اجو چہ نفس لہ چہ موہوم خوار این توں
 اوہ ظلم جہول ہن نسایں ہوں چک بہند اچھائے بھار این توں
 روہ مال کمال امانت داندا و چہ جیاناں بہت ہتھیار این توں
 ہن ہو رہلا سہیر پھیلوں او تھے آتیا بلا پکار این توں
 سوچیاں عمل ناں کمان این موتیا نڈی ناں پوچھیں تے پختوں ہار این توں
 جس زوں نڈیاں دم ہووہن پتھر قسم ربدی اوہ جٹم زار این توں
 صورت ویکھو آیتہ معرفت تھیں حسن لیر سنی آپ انوار این توں
 ہو فہیم وڑ چہ عظیم اندر ابراہیم وی قیر گلزار این توں
 بزدل لگ بیچوں غار فراموشی عالی زور ضعیف شاہ ہار این توں
 کیتا تم لے جدیہ دم عیسیٰ بیٹھا لاشہ قلب سارا این توں
 نہ ہو خاک آلود بے سود درو اپنا آپ مقصود سارا این توں
 کریں عفاف چوب ناتراش و ایم گویا تیشہ قیام بخار این توں

ریاضت نامہ

خفی جلی داراز بے پاوناں ایں کسے دی گئی چہ ل جا کے
 شکر قند تیرے لوں لوں گتیاں اٹھیں جھل جھل جھل جا کے
 توں تے لندھری لعل جو ہر اندی کسے تیرے تھوں کھل جا کے
 کنکاراں ول صرف سے نال ہریاں موتیاں ل جا کے

توں کون تے کی اے ذات تیری قدیں لگ کڈھا جھل جا کے
 بند غنچیا پھک نسیم ازلی مثل جھل گلاب سے پھل جا کے !
 نال کھیت سے میت جے بیلیاں اٹھ لندھری لعل جا کے
 رنگیں ستھو جھو باں سے رنگ بھر یا ہندی وائے کھل جا کے

دار خاردے جھل کے سس سینے پی لے بس پھلاں بیل جا کے
فارم لداخ دے باغ گچھیں چن لئے ہمہ اوست گل جا کے

تخم شجر وحدت ہو جاو فن مٹی وہد باغ بہشت تھیں جھل جا کے
بروا ہو چل مصر بازار وایم یوسف چہا پو لے مل جا کے

حضرت عشق علیہ السلام

کدی عشق تشریف تشریف لیا و پیری گل حجاب اٹھا دیوے
عشق پیشوا ہے کرے پیشوائی لامکان و اسیر اراد یوے
عقل ہوش میناہ تباہ ہوں نشانہ عشق دی عشق سو دایوے
برکت عشق سندی پتے خاکدینوں اتے عرش معنی چڑھا دیوے
انکی بھاگ نوں چاک چاک کر کے بادشاہاں نوں خاک رلا دیوے
پھل بھال دلبیلاں وچہ آکے بنکے شمع پتنگ جلا دیوے
عشق تھلا نورجہ نہر چلا دیوے عشق وہندڑے نیرسکا دیوے
امتحان میدان دیوچہ لیندا لال گودیاں وچہ کہا دیوے
ترور صابٹے وایاں عالیاں و عشق اپنا حکم چلا دیوے
فاصل عشق وچہ بکتب ہر دو عالم جنوں علم وجود سکھا دیوے
پن اٹھ صوفی قاضی ہو کلمے جیروں عشق طنبور و جا دیوے
عشق باجھ نماز مستور تائیں کوئی متھڑے لکھ گھسا دیوے
مرو اول ہے عشق وے باجھ بندہ بھایوں نہیں اعظا ستا دیوے
عشق لوح محفوظ و راز کھولے ان پڑھاں نوں عشق پڑھا دیوے
تائیں درے وچہ ڈال کے عشق اپنی آفتاب نور چمکا دیوے
عشق ابوہ منزل گم گشت تائیں لطفوں دشت مقصود پہنچا دیوے
العشق نادر عشق ناز نوری سار بال و نیا یا فیہا دیوے

قیس روح مجازی چھوڑے جھنڈا نجد حقیقی تے لا دیوے
عشق باجھ نانا عشق واپتہ لگے آکے عشق تے عشق نگا دیوے
ہر مرض و عشق طیب کمال کل وگ و نوج و خجا دیوے
موسیٰ صدق ویکھے شان اسدا کوہ طور نوں عشق بچا دیوے
سبط نبی نوں عشق و عشق اندا کر شہد اندر کر بلا دیوے
چمکے عشق مجویاں دیاں چہریاں تے عین ظاہر نام کھا دیوے
ناب عشق دی یاد النجار اندر تیشہ پکڑ پھار ادا دیوے
حاصل عشقوں شرف جناب نوں چاہے راجہ چاہے چلا دیوے
انا الحق بول منصور دیوچہ پر و چہا ہر سولہ ٹری مزاج کھا دیوے
صد آفریں باوا استاد ایسا نال ذات وے ذات ملا دیوے
چہرہ ہن مستیاں عاقلان عالماں نوں ساقی عشق حیرم پلا دیوے
عشق باجھ تاں وال ایمان دانے چھیلے وانگ کوئی لیش و صا دیوے
عشق صقل وجودی تیغ کر و عشق سیف الرحمن بنا دیوے
رکھ تختی تقدیر دی گودا ندر عشق سہ وچہ قلم پڑا دیوے
عشق قطرہ بقرار تائیں بھر مینا ر وگا دیوے
جامہ بے ثبات نوں صاف کر کے عشق رنگوچہ خم بقا دیوے
دایم رہ جائے کنت کنت حد میں میں تو تو دی ہستی سا دیوے

باعث تصنیف

گزشتہ دنوں کنگاں و چوں سدھماے گئی مصر بازار اندر
 شالہ کرن منشور معمور موجاں قنطرہ گیا بحرے کنار اندر
 ڈھایڑا بلند اک قصر شاہی کئی رونقوں شمع و دربار اندر
 برسن حسن تجلیاں نور بھیریاں چمکے جن جہیں انوار اندر
 دید باز مجنونان نازاں یلیء مست کاخ رخسار اندر
 سکے تکت کر کوئی اکھ سناویں مرد نار جلد سے شرم نار اندر
 سر جھبکا با ادب سلام کر کے ہو گیا محو میں پاک دیدار اندر
 جیکر ہوئے خطائے معاف کرنا گستاخیاں میری گنتار اندر
 نکو حال یعقوب مجذوب سدا حجرے ہجر و سیاہی ہمار اندر
 خیرے کیوں مڑ بھید نہ کھولدے ہر حضرت اپنے وطن پر اندر
 شد کھولے اصل فرمانتہ ناپیں ہوش تیرے طلبگار اندر
 گوشے و چہ فریاد یونے رکھو طبع نول صبر قسار اندر
 طلبگار جیکر سبقتار ڈاڈھا میرا اور سیاے رنگا تار اندر
 جنوں یاد میری او ہا یاد مینوں نت گذر سیاے کا اندر
 میری پردہ پوشی نکتہ معنوی اے بھول و یکجہ قرآن اخبار اندر
 شکوہ انہا تدا بھی کرتا زوانا ہیں جہاں سبیا چاندھار اندر
 میرا زلف بیان اسرار بھریا موقی نکتیاں و تار تار اندر

التصوف تصیح الخیال اے سیر کردیاں عالم او کار اندر
 ویران تھیں ہو پرواز میں گویا پینچ گئی شہر گلزار اندر
 شہر مصر ستر سبحان اللہ جلوہ نور نہ انت شمار اندر
 تاباں تخت اتے تاجدار یوسف صفیاں ترنگوں باہر اندر
 شریں لیاں مصری شاہنشاہ مصری شمس قدرتی مصری بار اندر
 چشماں بہتال مثال نوری بسمل غزلیوں کرن پیکار اندر
 بے نیام مصنام محبوب احسن ایسی تابہ کسے تلوار اندر
 انت اٹھ ہتھ جوڑ کے بویا میں اک عرض اے درمہ کار اندر
 نشاہ لاکے بجاہ کنگاں نول تسی مصر عزیز بہار اندر
 پروا پوش ہونے عزیز ایٹھے یوسف اسم کنگان دوار اندر
 کدوں پوسے گی ٹھنڈ سکندیاں نول آبیوں جہا تون مار کسار اندر
 چم چم آنسو جنابک و گل و گئی ایسی جوت نہ در شہوار اندر
 جام داستان میرا لبریز حکمت میرے قدم نے راہ اسرار اندر
 میرا آوناں مصر کنگان و چوں سارا راز اے یل تہار اندر
 ہن دور ناں منزلاں وصل دیاں میں ہووسی پار اور اندر
 میرے وچہ قصے حصے راز نلسن ایوی پویں نہ غیر و چار اندر
 ختم البی وی برکتوں نام میرا روشن رہیگا سدا سنسار اندر

اے تصویر خیال خاوش ہونے جاہ تک تخریر پساں اندر
 دایم شاہ مصری پیا بولدے کون کہے سکوت مزار اندر

مقام خیرت

<p>منزل فنی لبشوق دی دیکھ منزل فاضل جو اچھا چمکون رگا خیرے جاگناں اے ہاں ستا مینوں کس پاسے کوئی ڈھون رگا شاید جام جہاں بناوئے نوں میرا بد بخت میری مٹی گون رگا میرے قلم دا اوپدیاں سا چہرہ مالی پھلاں دے ہار پر ن رگا</p>	<p>ایہہ کلام احسن میں ناکام بندہ خون جگر چنباں وچوں چوں رگا یاتے طالع خواہیدہ بیدار ہو یا مولا دان خطا دے وھون رگا رکھے آپ عزت مالک پکر رہتا بھلا کھوہ فراق وچوں رگا دایم زندگی دے رنگ نیار ڈے نے جن زندگی مولوی ہون رگا</p>
--	---

مقولہ شاعر

<p>ایہہ تفسیر اک راز تفسیر دی اے کڈوں راز اس دے ہاں جی سمجھے خشک دل اندھیریاں چہ بھلا کھٹا عشق و اصاف صحتی سمجھے راہنما بن بھل گئے راہ لکھاں اہل ہوش باعد سعی سمجھے</p>	<p>جہڑے کہن دیوان نوں دیوانہ اتے فتویٰ نوں مشنوی سمجھے عقل عظیم وچہ موتیا خودی جس دے نام بھلا وہ سمجھنے کی سمجھے دایم فوق الادراک کلام تیری عاری مئے عرفان دی پی سمجھے</p>
---	--

نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَ نِعْمَ النَّصِيرُ

<p>پستی زینہ اے ہام بلند والا کریمے بجز تھیں زیدی یاد نعمت جس نوں دیوے مولا آپے دین والا تہم ہوتے نوں کرے آزاد اوہدا غضب لائے سیانیاں نوں جھٹکے مکدیانوں کے شانہ نعمت</p>	<p>بناں کرم انعام و خاص جہڑے ہر کم دی، بنیا و نعمت پچھانہاں نوں بھی لسی دے مشرکتی خودی وچہ جہاں بنیا و نعمت دم خم دے دم نہ مار دایم مقبول سخن خدا دا و نعمت</p>
---	---

دلیل مصنف

<p>دلالتیریاں چالان ہو جیاں ایتمے گل کچھ ہو حساب دی اے ذرا ہوش حواس بسنھال بہناں بزم شرح رسالت آبادی اے سستی پیری نہیں تصویر باطل تفسیر ایہہ ام کتاب دی اے جوہر ریزیاں قلم عثمان دیاں تے مطالعہ ابوتراب دی اے</p>	<p>سورت یوسف قرآن دی عین صورت پچھی ہوئی قدر صہیدی اے تشبیہ جس دی دے محتاج شاعر صورت اوس صورت عالمتاب دی اے قاصد جہد اجیریل امین نوری لب حق اس پاک جناب دی اے شک تشبیہ ایہدے وچہ ماسہ لاریب فی شمع عوالب دی اے</p>
--	--

شاعر احسن قول کرے کی ہو احسن خود تصویر احسن آفتاب دی کے
 کوئی طرز ظریف صحا کہ نہ بھری ہوئی درد و اضطراب دی کے
 شیریں شکر گلزار خلیل و جوں کوئی بنتری شاخ نہ دایہ دی کے
 پر پر سینق آموز ولد و زسورت کنگان والے انقلاب دی کے
 ہی اک ڈالی رکھو دکھ مٹھایسے جھکے اک شاخ نایاب دی کے
 یوسف نال کھیر برادران ہی فریاد زریب با حجاب دی کے
 جاناں طرف شکار شکار ہونا گھڑی ٹٹ گئی مٹھڑ آب دی کے
 بے قرار یان بن یاہن دیاں گل چاہ سیاہ خراب دی کے
 پسر پسر جدار ہنسا سال چانی لٹی رت خزاں عذاب دی کے
 جھگی لھت مجرید سے راہ بہناں خورش کھاؤتی جگر کہاں دی کے
 بت بھتیاں ہتیاں رب سچا گھڑی آونی فیض شباب دی کے

احسن پیش کم پیش خیال اکذب جگہ لاویہ نرگ کذاب دی کے
 نکتہ نقص عینت احسن القاصص داستان کامل کامیاب دی کے
 کارن عاشقاں عداوقاں و مناند ایہ معرجمی توحید شراب دی کے
 عشرہ اثنا جہدیاں رنگ بھیراں مرکز شت اس شجر شاداب دی کے
 و کھئی ذکر نے چشم سفیدیاں سے آہ بنی یعقوب بیتاب دی کے
 ہو یا جویں مسجود کو کہاں دا اک راز افشانی خواب دی کے
 روناں یوسف بیہود و اترس کرتاں کار حکمتی موز سبیلاب دی کے
 برواہو نیکی دھر عزیز ہوناں شورش سب اس لب لباب دی کے
 لکھی خواب دے چہ مغرب دی شاہزادی چھری گئے زینت قصیدی
 اتے بھوری ڈنگوڑی ہتھو بی بی لہر عشق دے سوز کذاب دی کے
 پڑھیاں سنیاں بھی لکھ صواب و ایم پرتا پرتا تحریر مصابدی کے

نزول سورہ یوسف علیہ السلام

سکھن نین حرمین دے شمسے نوں جہدیاں چہ کونین و شتابیاں نے
 خال و زیمانی کر شمیاں تھیں کھلاں رنگ بلغار بنایاں نے
 نقش قدم جس واسجہ گاہ عالم صاحب بخشیاں آپ چاہیاں نے
 جس تے آپ بھی رب صلوات بھیجے فرشتی عرشیاں پس نوایاں نے
 تورات زبور انجیل تنے فرقان دے پیش جھ کایاں نے
 یو دیاں لکے دیاں رل اکدن بختان نال صحابہ دے لایاں نے
 اصحاب قرآن قرآن افضل سرکاں تن دیاں جس سمجھایاں نے
 یو دیاں کہیا آزاد نے نال آپ وچہ صلاحاں پکایاں نے

سورہ بازغ البصر و چہ چشماں زلفاں گھساں ایل چڑھایاں نے
 و الضحیٰ رخسار چکار قدرت جھتوں صبح شام خیرتیاں پار نے
 ناج الالبیا ختم النبی احمد تے حیات النبی و دایاں نے
 تحفہ بخش رحمان قرآن طیب مزان گھیاں کل سکھایاں نے
 معتبر روایت اے راویاں دی خبراں ہمدرد تھیں آریاں نے
 شاندار کتاب تورات ساڈی خبراں ساریاں کھول سناں نے
 اتے بنی نہ احمد مختار جیسا سمجھ تساں دی وچہ خطایاں نے
 رل کے پاک محمد دے کول آئے عرشاں نال ادب و اراپا نے

قصہ یوسف و اسماں فرما دیو شیطاں نال اقرار گایاں نے
اولاد یعقوب دی شام و جوں کوں کتیاں مصروف صحایاں نے
میرے آقا اک ذرا خاموش ہو کے اکھیں ذات و کمال ملایاں نے
انفوں بے تکستی یو دیاں نے پنڈاں کفر لاسوں و گایاں نے

اسیں سچ ایمان لیا و ساں گے ایسے گل دیو چہ صفایاں نے
تورات دے چہ سہی سب قصہ تائیں کتیاں طبع آزمایاں نے
سورت یوسف ہوئی اسے وقت نزل و لاری تھی گھساں برسا پائے
دایم نال ایمان دے ہوئے مومن گراں چاکری و چہ لنگھایاں نے

حکمت

الذی دار از مخفی حرف نوں شرف اسرار وائے
اللہ نبی و اجاتا حکمتا ندکم بندے واسپوح و چار وائے
معنی و اعراف عالم کرن معنے جہاں سیر عرفان گلزار وائے
اپنے آسمان ہی دے تکیں اللہ راز نبی دے گوش گزار وائے
روشن آیتاں ایس کتاب دیاں تھاپر کھلیا صفحہ اجار وائے
تَعَلُّكُمْ تَعْلَمُونَ سمجھ لین سارے یو بیو چہ لکار وائے

بھید ریب و لپاک رسول جانے جانی جان چھین ستار وائے
جتنا جتنا جتا وے کتے تائیں ایہ جتا وناں شان نفا وائے
القول اللہ تے لاموں لطیف مولا تے سوف اسم کردگار وائے
تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ کہہ کے پرے پیا تمام اتار وائے
نازل کیتا قرآن زبان عربی انا انزلنہ قرانا عربیاً پکار وائے
مَنْ نَقْصَ عَيْدٍ أَحْسَنَ الْقِصَصِ دایم قصہ حسن جسمین لدار وائے

ایس قصے نوں لکھن واپس پہلے سہلی

قصہ یوسف زینجا داکئی شاعر گے و ہد توں و ہد بنا گئے نے
حضرت مولانا عبد الرحمن جامی بولی فارسی و چہ فرما گئے نے
احمد یار تے بر خور دار حافظ ہمت اپنی اپنی لا گئے نے
شمع بال کے عشق عرفان والی راہ اوس بن کے راہنما گئے نے
دت مولوی عبدالستار صاحب موضع کھاریاں واپس گئے نے
ازہر بھیروی دلیپدیر شاعر چنگے جوش خروش فرما گئے نے
اردو نظم و چہ لکھو و کار صاحب فیض پاک درگاہ تھیں با گئے نے
بنو تین اللہ مالک مالک شاعر شوق مخلص لکھو دکھا گئے نے

ہمہ مخزن قرآن وے ہوسائل لے دن شمع دان جگا گئے نے
سوہنا ہار پر وے موتیاں و اوہی نظم وی توب سجا گئے نے
عالم پوری غلام رسول عالم الس قصے دی حد تک گئے نے
فضل شاہ شاعر نوں کوٹ واپس کر عبور طویل وریا گئے نے
حرم نہیں تصوف دے سلسلے دے لیکن پند امیر فرما گئے نے
اک مولوی ہور عبید اللہ کلال نال تاریخ سمجھا گئے نے
میاں عبدالحکیم صدیق لالی ہندی چہ واہ تا چلا گئے نے
رکھے تک عجم کریم و ایم اوہ تے چکیاں توڑ بنھا گئے نے

مناجات

کبھی ہتھیار سے مالک ملک دیا کل نعمتاں تے عنایت تندی
 تیری مہربانی تیرے امر سبھی وئی جانندے خبر و لاہتاں دی
 سرین تاج پستا و تا این بر دیاں نون جلوں کھوٹا میں بند خیر تندی
 جدوں آپ عیاشی بنیں مولا فیر لور کی غیر حماستاں وی
 بندہ گندہ طرافت فحور پھیریا کافی سار تہ حق حکاستاں وی
 میرے عمل وی پھول کتاب تائیں بھری ہوئی آگلے شکا تندی
 لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ بِرَحْمَانِے گی انت شقا عتا تندی
 آب و گل آما خاموش آدم شمع نور پندگ جلاستاں وی
 سخن دائم و کے ہون قبول دائم برکت پاک نوریاں تندی

نازک طبع ضعیف نحیف میری بخش تاب عرفان ہدایت تندی
 کلام الملوک ملوک الکلام اگے کی شان اے خام روایت تندی
 صبر و دیال بہاں ہندے بخشیں جنہاں نون خود شقا عتا تندی
 فضلوں پار لنگھا و تا این تھوڑیا نون پٹری و بدی لکھا جماعت تندی
 جتناں ہم ذکا عطا کرتا این سوئی پڑھن کتاب کفایاں وی
 تیریں عالم تہ فاضل نہ ماں صوفی نہ میں قاری تہ خیر قراستاں وی
 اتنی خیر متیوں ساری خیر متیوں مستقبل باطنی حال ساعدا تندی
 سایاں احمد مختار شفیق غصیاں میںوں بڑی اس عا تندی
 سایاں رکھ مخور ناں تروٹ پاواں آتش عشق والی سینہ جلا تندی

شاعر و اخبار

ایہ روایت ہے دو گیاراں راویاں وی سائوں خاص یقین اختیار ہو یا
 طالب خاص وی عالم دے دام آئی و بجا پھیل غیبی ظاہر عا ہو یا
 آئی مشر و چہ چھوڑ دیا مغرب اکٹ پلٹ عجیب پیار ہو یا
 طالب حق نے انت مطلوب پایا مہربان رحمان غفار ہو یا
 دائم قائم پکار یا بسم اللہ صدقے سوہنیا تیرا ویدار ہو یا

اول بی بی زینجا و احوال سینے جھٹھوں عشق و اگر م بازار ہو یا
 جیدوں و کھیو سواند در خواب جیو نہیں سی یوسف اچے پیرا واری ہو یا
 جانا آجیات عزیز مصری اگوں زہر قاتل نمودار ہو یا
 پروا پوش محبوب و از باطن واہ قدرتاں واہ اسرار ہو یا
 پروا سر کردا و ارت تھیان گھر واپور اخبار اقول اقرار ہو یا

نسب زینج

رجب و بد بہ نخل کمال ہدیت پیامند راز و دربار سبھی

مغرب ملک ملک طیموس مالک کیاں ایمان و امر نوار سبھی

انسپیل جنگی توجہ اور شاہی پیشمار لشکر فدحگار مہیسی
 مذہب صنم پرست سرست اپرناں تو حیدر بندہ اولیٰ کار مہیسی
 کوئی شجر پوچھے کوئی جگر پوچھے کوئی آب کوئی پوچھا تار مہیسی
 المعروف زینجا تے شہزادی چہر اپو دو سوین جن دے کار مہیسی
 عیبوں پاک نہ غیر کلام بولے کر دابا پ ہمیش پیار مہیسی
 رہندی ہمدی رسدی سنگ سیاں پر دپوش پری ناز داری مہیسی
 جلوہ انور مہر مستور اختر زینجا نقش نقاش زگار مہیسی
 سر پیر تک صفت سبحان اللہ لاناں ماروا حسن انوار مہیسی
 سیج سکھدی ماندی نیند جھونکے جوین ہمکد ابان گلزار مہیسی
 دایم دسکھاں عشق سلطان صاحب کیتی پکڑکے کوئی سید مہیسی

عادل سخی تے شرم حیا بھریا پی گرد و نواج پکار مہیسی
 تاج تخت سکندری جمشیدی کر و فردا دور دھکار مہیسی
 پیش شاہ کرین تھیں وچہ دنیا انہاں تباں دایر اد مار مہیسی
 الفصہ طہیوس دی اک دختر مہلی اکم راعیل فگار مہیسی
 صاحب شرم حیا دانتا ہی ناویں سال عروں اپر اپار مہیسی
 ہر ہر صفت اندر کاملی صفت رینی بمیشاں بد استار مہیسی
 وکو دور فراق نہ یاد ماسہ حال اپنے مست خمار مہیسی
 زیور زینتاں ہور لباس شاہی خدمت وچہ کینز ہزار مہیسی
 امانت ماہ کنتان اصلی اپر کی کسے پتہ سار مہیسی
 جانے کی شمشیر تقدیر پھڑکے پھرو اکھات وچہ کون لار مہیسی

زینجانے جمال پوری و بچھکے عاشق ہونا

ساعت سعد نخوتان دفع ہو یاں تے بیماراں نوں صبر قرار ہوئے
 شب تار اسرار و چہ بر رخ ویکھو بے پردا پردا ہونے
 اجھل و گیا بجر مجاز گویدہ آشکار یا قوت شاہوار ہوئے
 نغمہ ساز چھڑے ساز فرط الفت گریبان سامع تار تار ہوئے
 قطب لاتاری تاباں تخت مرکزہ قطبین بھین تار ہوئے
 غم سے ماردا شاہ عیوق ناجی حضرت فر صاحب چشم سار ہوئے
 نازاں پرخ کبود مسعود نیر رختاں بزم افزوسار ہوئے
 سر شاہ ہووین اجاز ندیاں ہرست کرہ و شت گزار ہوئے
 اصل وصل وی رات برات والی اتے مجمع پتنگ تار ہوئے

آئی رات اک بھاگ سہاگ والی جیا جوں مست خمار ہوئے
 پیما ہونا موش بیوش عالم بول چال د بند بازار ہوئے
 اوس رات ظلمات دیو چہ پڑے ذوق آجیبات انوار ہوئے
 شوح چشم سیاریاں وجد طاری لیلیں دے درس دیدار ہوئے
 ٹکے زحل مریخ بہرام تختوں زہر اسد کیر پیر پیر ہوئے
 کعبہ ملک جیل نام اعظم سزنگوں اختر پیر و کار ہوئے
 دین فلک دیو چہ پروین محکم تے زیادے قدم ہتیار ہوئے
 اید ہرست ہرست یکن پستی ہستی نوم اندرستی پار ہوئے
 ناسوت تابوت سکوت اندر سکوت درہ کر اذکار ہوئے

النوم و ساقی مے و رقی خالی جام تمام سرشار ہوئے
 خبر دار تقارہ خاموشی اہل شرم عالم شرمسار ہوئے
 انچ پوسے گا و احد قزاق اکبر لوٹس آمدی سر دیوار ہوئے
 آغاز اس واپس چالو سز فرزند ممتاز سردار ہوئے
 سپر عقل و فکر تیغ نگہ توڑے جس سے عدم یقین شروع و بار ہوئے
 براں تیغ اچھی دیار مغرب نگارے رخت نگار ہوئے

دقی بانگ ہر تہت موزن مالت و قی لبیاں قلب سدا رہوئے
 شورنگ چور جبار ہٹے گوہری نیند جلدی چوکیدار ہوئے
 لٹ کھڑیگا بادشاہ قعر شاہی لکھ قلم قدرت اشتہار ہوئے
 لٹے اکس اشاریوں رخت و لد سے مرگان تیرمانند توار ہوئے
 ماہد ابستا او پوریکاشور فخری شامی شام روی خدمتگار ہوئے
 پرو پوش محل دیو چہرہ دایم حسن عشق دے وہ بیچار ہوئے

ایضاً

مٹھی نیند زینچانے خواب مٹھی نشا ہی بیچ بخت اقبال سوہنا
 آفتاب چہر لبیاں لعل خونی آبیچ چلدا سوہنی چال سوہنا
 شیریں وقتن یا آجیات چشمہ چمک مردک و کندالال سوہنا
 شام صبح صادق شرب تاز زلفاں سلک نور اختر و ان سوہنا
 عین جہات زینچانے دل پی مار گیا اوسے جھاتی نال سوہنا
 دیکھی پیشانی آکھے جوانی بے مثال جانی بے مثال سوہنا

لاٹاں مارو اور ظہور دیان آبیان نظر جوان کمال سوہنا
 نوری عین : و عین صاد و صادق بینی الف افروز جمال سوہنا
 چشماں لٹ و سخن مقرر و م مغرب کرے شام حلال ہال سوہنا
 عارض ملیا باہ ہنسی مینی نکتہ راز محنتی نقطہ حال سوہنا
 شاہ حسن و او اہم مصام قدرت رانی بال گیا جال بال سوہنا
 عرش قلب بیٹھا دایم ماہ یوسف پی و کھدی نال خیال سوہنا

ایضاً

بیچ باب ر خواب جناب لبر یوسف ماہ انوار نون و کھدی پی
 نورانی پیشانی قریان جانی گلغام رخسار نون و کھدی پی
 کہے چمدی دست حنا سونہ و لربا سردار نون و کھدی پی
 کہہ کر کھدی نون نون تے پیرے تاج دستار نون و کھدی پی
 رنج یار و لدار نون و کھدی پی اپنے ہوش فرار نون و کھدی پی
 موت تپش دیوار و دیوانگ ہو کے صورت نقش نگار نون و کھدی پی

لعل لبیاں لطیف لہزد و لکش خونی تیناندی حاندی کھدی پی
 دیکھ زلف کند نون ند پی بیچ بیچ شب تار نون و کھدی پی
 بندی بے دی سرتیچے چمک بندی قامت الف لدار نون و کھدی پی
 دیکھ و وصل و اجام حیات بھیرا سخی خضر ابرار نون و کھدی پی
 مٹھی رت بہار دی خواب اندر میں حسن گلزار نون و کھدی پی
 خوش رفتار کھدی نون و کھدی پی اپنے ذوق پیار نون و کھدی پی

گو یا شاہزادی مغرب سندی خلد باغ بہار نون و بکھدی پی
 یا ہمیں لوہے کی شمشیر نڈاں موتیاں نون و بکھدی پی
 طرحہ العین بچن نہ نین میٹے میٹے نین دیدار نون و بکھدی پی
 گھڑی بریم دی گھڑی دی گھڑی اور کس کس گھڑی کا نون و بکھدی پی

ہو کے قاتل دے و بر و سمل تجلیات تلوار نون و بکھدی پی
 چاہ وقتن و خیر نہ لڑ لہ کھاو گی گالی زلف اندھار نون و بکھدی پی
 قربان قربان قربان ہو کے چمکا ز جھکا کار نون و بکھدی پی
 دایم کھل گیاں جن چیت اکھیں ہے ہی اسرار نون و بکھدی پی

خواب تھیں زلیخا و اجالنا

کھناتے کھن کھن گیاں اکھیں چھپ گیاں متوالیاں تی
 ساتی کھول کے حسن و امیجانہ پوروتیاں عشق پیالیاں تی
 راحت عیش عشرت شیر کوہ کینا درو چاہ پیریاں چکر بھنوا لیا تھی
 پری نخل مست و قمر فرحت و دنی کھا لیا ہوتاں گالیاں تی
 سستی ہستی سدی نال سکھاں جیوں اٹھی ہو رو کھا لیا تھی
 سوچ چھپ گیا پی رات کالی چڑھیا دن کے راتیا پھا لیا تھی
 ثابت قلب خوابیدہ و چہ تخم الفت مخفی بھیجا جس میں لیا تھی
 والی شجر مراد سے ہو و سن گے جہناں و ہل آنسو شاخاں پایا تھی
 و بس جہنازی نقش لدارائے اپنے بخت انہاں بھانوا لیا تھی
 جلو خواب جناب جمال ازلی کیتا جمل جہان جہا لیاں تی
 و اماں لمباں راہ پریت دیاں نہیں یاریاں لان سوکھا لیا تھی
 ڈگنے با جھنہ بکڑ و ابانہہ جانی جس و گیاں نکھاں اٹھا لیا تھی

شام رات نے فجر نون شام کیتا ہو گیاں صیر آرام یاں جہا لیا تھی
 بسجوں ترن زین تے پی روتدی چھلپیاں روتیاں ڈیاں لایاں تی
 بجلی کرک آسمان تھیں پی غنیموں سر سبز شاخاں سناٹ پایا تھی
 کردی وانگ سو دیاں پی و او بلا پریشاں کھلیاں نفاں لایا تھی
 و سن محل شہاسی جنگل یار و ترخ نمور انگلیاں پیچ نہا لیا تھی
 روئے گلے گلے پایا دام گلے زلفاں سناٹ ازناں جہا لیا تھی
 تر و ضل دی و دراز منزل اتبت کھا و تاں عالیاں جہا لیاں تی
 بید و نون رو واد و کیتا بھریاں نال کی ورتناں خالیا تھی
 جس طرف و کھین سے یار و احد چھماں کیتیاں عشق تر لیا تھی
 جہناں و کیتیا کلبیاں و چہ رلیاں انگن بیٹھ نہ پیاں جہا لیا تھی
 غالب ہمارے پیار نون پار جہا سے سر چکنا خام خیا لیاں تی
 دایم مہر مقصود محبوب یوسف لیتا و اخیر سوا لیاں تی

پہلیاں ہونا را عمل یعنی زلیخانے

عشق درد الم علم خرقی حکم گڈیاں شاہی مکان اندر

جبار بھلے پھلپڑیاں سڈائے چاہ حسرت و یاس مکان اندر

پر دیوالیاں تے اپنا پارہ کرے سوا بے پرواہ جہان اندر
 ناں تے ہمت نہ بان قلم دیو بیچ اتے جرات نہ قلم زبان اندر
 مغرب ملک ی صاحبہ شاہزادی نازہ زن اج شام بھراں اندر
 رو کرے ناشاد فریاد اچھی ٹسخت صیاد زندان اندر
 جیل محل مکان بھالے محوسر اپا نقش جسانان اندر
 چو فراندھیر اندھیر مارو پھرے اڈوی ہجر طوفان اندر
 بیدل بکس بے وس بیمار بخود چھے چیزتہ غیر وھیبان اندر
 لامکان لاپتہ لاشن ماہی شائل صفحہ غیب پکان اندر
 روم روم وچ شام قیام کیتا نہ رہی ہوش طبع پریشان اندر

راز عشق دے کرے بیان کہڑا طاقت ثابت کسے نسان اندر
 بادشاہ بندی گرونی لتار کھے وٹے زورے کسے سلطان اندر
 خستہ باب بیتاب سیاب انگوں جلو اس کیتی آن فان اندر
 پار مار تلوار سدھار گیا آوے رازتہ و ہم گمان اندر
 بیٹھا دل جانی چکے جہنم باطن قابو آوے نہ دست سیران اندر
 جس دنی بھجات جتاں نہاڑ گھٹن پاوے جان جاناں بھجان اندر
 دلگیر امیر کبیر ہوئی تصویر تصویر نہاں اندر
 آئے نظر نہ جائے نہ نظر وچوں غوطے لوے بحر پکراں اندر
 دایم رہنے دیدہ گریاں جگریریاں بسمل نیم امتاں خیران اندر

زنجار کی فریاد اندر تصور تصویر خواب

میتوں کچھ تے سوہنیادس جاندوں آہیں گل کہڑی گلزار داتوں
 ظلمت کدہ بنا کے محل میرا ہو گئیوں گم شمس اسرار داتوں
 من موہ گئیوں سٹ کوہ گئیوں قدب کوہ گئیوں سقر داتوں
 اے حکیم الطاف عظیم والے ویکھ حال سقیم بیمار داتوں
 ناخدا برائے خدا دس کشتی ووب کے کدوں تار داتوں
 پلک جھلک کھاوند اگت گئیوں کوہن مار بزار لاجار داتوں
 چھڈ ٹخویش درویش ہو پیش ہواں بادشاہ کس دیش دیار داتوں

اے باعث داغ نوگار خستہ شاہ ماہ کس چرخ انوار داتوں
 لیکے دل تے پتہ نہ دس ناہیں کیوں تیرے ترسیا مار داتوں
 میرے چند وہ چند کتد پا کے تاہیں پتہ لبتدا اوگنہ کار داتوں
 شام نام مقام قیام کتھے من واسطہ شمع رخسار داتوں
 شکر ایہ ستم یا ناز تیرا دل چھین کے دلوں و سار داتوں
 پر ی زاویا بشیا ملک نوری کیوں نہ سوہنیاسچ تار داتوں
 دایم لال کمال جمال والے جو کچھ حال کنگال کھیار داتوں

کئیوں دے فکر

دیکھ بانڈیاں فکر و دراندیاں فی شاہزادی لینانوں کی ہویا

چہرے گورنگ زرد آہ سر کے صورت مہ نقانوں کی ہویا

چمچم روتدی ترفدی سیج اُتے پری زیب لسانوں کی ہویا
 تھمدار کا کل پریشیاں کھلے ابرو تیغ جفانوں کی ہویا
 نہ اوہ رنگ نہ منگ نہ میر باقاں عورت عین الصفا نوں کی ہویا
 سنتوں و بکھینوں بولنوں گز گئی اے دیدہ گویش صدانوں کی ہویا
 کتھے ترچھی تسم تے مسکراہٹ خطر رونق افزانوں کی ہویا

سرخ لب یا فرت دی تاب کتھے چمچم مست نانا نوں کی ہویا
 کسے پری جن واپیا سایہ عمرے نازاوانوں کی ہویا
 نہ اوہ چمکت دکت رمتق تاہاں پچ زلف و تاتوں کی ہویا
 کسے سارنے پھونکیا سحر کوئی رخ دار ایضائوں کی ہویا
 کرے دام تر ویر امیر تر فے طائر بخت ہسانوں کی ہویا

کیتا کسے صرف انصاف تاہیں گو ہریش بہانوں کی ہویا
 دام کون ساقی ملیا اتفاقی ہوش ہوش شربانوں کی ہویا

سہیلیاں نے کچھنا

اڑیے مس کے بول تے کھول لدی پین بانڈیاں روڈیاں پین ملکاں
 چھی دوہد چنیل تے شاخ عدل ہر نہ عورت عین العین ملکاں
 جھٹی بھلی راتیں سستی سیج اُتے ہویوں ٹھڈیاں سار سیدین ملکاں
 اڑیے و پکھ کے سہ نہ سکینیاں ماں منجوں خون و ہر تے پین ملکاں

ہویا کی شگون زبون ظاہر خون بندے تیرے پین ملکاں
 نکل گیا تی کا لچہ گھٹنی این کتھوں پئی از غیب ی وین ملکاں
 شاید و پکھ کے زلفاں کالیاں نوں کھا گئی آکار طری پین ملکاں
 دایم اسپں غلام انلییاں تی بتوں کھ ہوسے ساتوں چین ملکاں

فریادنا شا دلچیا

تاہیں پین دساں اڑیو کی دساں تاہیں تاب بیتاب نوں دسے دی
 کوئی جادو گز گیا نے ڈال جادو متر جاند اسی جھو کھسنے دی
 پیاجال کمال جمال والا اسی ہوش رہی اے نسنے دی

ہسور سوتے و سوسہیلونو میری گز گئی پھری ہسنے دی
 گیا چیر سیر بسفاک ستیاں خوب مشتق اوہنوں تیر کسنے دی
 دایم گیا اجاڑ اجاڑ مینوں کوئی گل نہ دیوس و سنے دی

فرمون زلیجا حالت منظر خواب

راج بھاگ جوانی شہرت جون و کھی مچلاں پین حو اب ستیاں
 ۱۸۰۳۹

مکتب عشق سے پھری کتاب نم دی میا عیش و انتم خدا ستیاں

کدی حسن نمر کاروانیجاتہ سابق دے گیا وید شراب ستیاں :
 تابش درو آمیز سی تیز ایسی جہل گئی آں مثل کباب ستیاں
 حرف حرف اس داموتی نور گوہر ڈٹھی حسندی خاص کباب ستیاں
 پاویں جہات پر بات نہ منزل کیتی میری جان ہوتی آب ستیاں
 جیٹ چن دی چاننی چیز کی بسے مٹ بہاوندی وسندی تاب ستیاں
 نہ کچھ دسیانہ کچھ بچھیا سو چلا گیا اسے وچہ نقاب ستیاں
 لڑا پاتے ہو گیا وجد طاری فی سنبہا ایں حسن رباب ستیاں

بل واگس و قفس و کواں ترے نی میں ڈٹھا اچھل گلاب ستیاں
 پیاموش معلی توں اتر کے تے میری سبج اتے اقباب ستیاں
 سوہنا شیر جوان مینر چرا چڑھیا سبج تے مسنت شباب ستیاں
 قدیاں وچہ میں کھلی غلام بن کے ہو کے دست بستہ باداب ستیاں
 خیرے کی اسرار انوار صورت جلو اوکھیا بے حجاب ستیاں
 کراں کی تفسیر تصور پر اس دی سٹے وچہ چاہ اخطراب ستیاں
 اوہ کوئی قدرتی نقش آزاد قبیلہ پھیری پاگئے عالیجناب ستیاں

اودھی اک جھاتی نارے لکھ کاتی کوہ گیا عشق کباب ستیاں
 دایم اک آئی ہو یا گم شاید فیر تلے گافیضن آب ستیاں

طہمی دانی نے آونماں

ہتھ پھیر دی اٹھروں کیری اے سنیایں مونی این حال بران دھئے
 تیرا ویکھ کے حال بچال جیا میرے گئے تیرے سٹ تران دھئے
 گلے کیں زرویاں چھا گیاں گلے دی دس قربان دھئے
 چہرے گرد گیسو پریشان کھلے گلشن حسن تے پی خزان دھئے
 بچال ننگ ناموس طپوس جانی بیوں مثل عبوس زندان دھئے
 حدتے واریاں میں مشتاق تیری اوس گھڑی دی نوجوان دھئے
 میرے کوں کوں وچہ پیار تیرا توہیں جان توں جان جان دھئے
 سچی دس میں واریاں کھول ددی کس چیز کتیا پریشان دھئے
 کسی نناں وچہ ہاں اُستاد کامل کراں عاقلان پشیمان دھئے
 حاضر نیک وچہ کراں فرشتیاں نوں کی چیز نے جن انسان دھئے

بیرزاں دانی آئی رات اوسی مہنی کی بتی تنوں آن دھئے
 کتھوں وکھ لگے پلا لکھ تیرا سالا سکھ دسیں میری جان دھئے
 پردیناں میں آئی سمجھاتینوں سنے شور نہ جگ جہان دھئے
 دم سر دھیریں کہی کر دگی زیادہ دہند رو وندان دھئے
 تیرا مذاق آفاق تے سی ہو یوں نال قراق خیران دھئے
 میں اوہ دانی پیار بیسے یاد رکھیں چھوٹی عمر توں آہیں بچان دھئے
 ساری عمر گھوٹی ملکان تڑھاتوں ہوئے ان نجیف بران دھئے
 ہتھ جوڑ کے تے میں بن عرض کر دی سن لوں کھاناں دھیان دھئے
 دلوں منوں لگا دساں واہ ساری دس صاف صحیح بیان دھئے
 تے زمین پتال نوں پہنچ جاواں اوڈ پڑھاں بلند آسمان دھئے

جیکر کسے پری پلک جھلک رہی کراں بندیشے بندیان دھئے
 دس راز میں خاص ہمارا دانی مازہ کراں گی مال ایمان دھئے
 جے میں پیر و ہر یا جان خیر تیری چھڈ تہ تے شک گمان دھئے
 دانی وڈی میں واہر وادانی دایم وانگ میں نہیں ناوان دھئے

تیری کراں اہر اودیاں کچھ کھول کے دس نشان دھئے
 آدم زاوجے کسے ناشاد کینا کراں پلڑے نفرور بان دھئے
 نائیں لوگ طیب کولوں دانا ایہ مرت سمان دھئے
 اقلاطون بقراط شاگرد میرے لقمے میٹھوں قیمان دھئے

جواب بیتاب زلیخا

اوداویکھو پیار تے مہربانی آکھے ورتیا تچ احوال دانی
 ملک جن انسان تمام کی شے پری حور دی نہیں مجال دانی
 کائنات زمین آسمان تے کوئی نقش نہ اوسدے نال دانی
 تھی نام مقام نہ پچھ لیا ایسے گھاکنوں مال مال دانی
 پچھاں کس کولوں مانے کون دے سے بنام نشاند بھال دانی
 دل یگیا اوہ دلدار میرا ہونا چو ناں خواب خیال دانی
 دل چھل تیرے سارے کھل جاس دس جاسی قناری حال دانی

کچھ شراب کے پھر سکر کے تے کھولے بھیت اگے پیر زال دانی
 وچہ خواب دے اک جوان آیا کر گیا اے پلڑے حلال دانی
 اوہ کوئی پتلا وکھری واسے نائیں طرح مانند مثال دانی
 فی میں جاگ کے بھاگ کھڑا بیٹھی ہو یا ستیاں عین جمال دانی
 دیکھے دان کدھر پیر واپوش ہونا شب چراغ کوہ نور لال دانی
 اوس کدوں ملتا جانیں میں مرگئی وناہجر فراق مجال دانی
 فی سیانے لاکوئی واہ اپنی پیابھر مر جائیے گالدا کی!

خبر سے کی اسرار اوہ نور باطن شمس قمر روشن خط و خال دانی
 تو بہ کرے کی شرح طویل دایم مجھل نقش نقاش کمال دانی

دانی دی نصیحت

لاوہ ایہ مرض دسواس باطل خواب غلام خیال دسار بی بی
 ایوں رونہ ہو سکے دیوانی اٹھ پین لے مار سنگار بی بی
 تیرے وچہ کتاں بچھونکاں دم سیفی چھڈ جادو سن سرت لہری بی بی
 دیکھاں پڑھاں غلام آونے جو بیان میری یگیار بی بی

سبھیروانی بونی پھیر دانی ساری لہری لہری سے خبر ساری بی بی
 جن بھوت پریت لے ایہ چالے صورت بدل ہوئے نور لہری بی بی
 خون مرغ تھیں لکھدیاں نقش تینوں خیر و مر سوئی ٹھڈ ٹھڈاری بی بی
 دیو پری کسے سبایہ آن پایا تیرا ویکھو جو بن پایا سدا رہی بی بی

اک پلک اندر مٹھیوں گھل جاوے تیرے جسے بیمار ہزار بی بی
 ہنسنے تڑھنوں خوشی آرام دیسی اوہنوں پاؤسان بھلا تیرے بی بی
 جس نام نشان مکان تاپیں ملتا اوس واسحت و شوار بی بی
 طیموس دے تک ناموس ولوش کر جب اندر رسوا خوار بی بی
 جیوں جیوں کے متیں ڈونا درد اوہنوں لائے پکار پکار بی بی
 صورت یوسف داوم علاج اوہدا کھڑے ہس کے مثل گلزار بی بی
 اوس نقش و قدم دی خاک طیب کدی گھول سپو گلزار بی بی
 دائی کون دائی کوٹے کرے دعویٰ کھے میں تیری غمخوار بی بی
 دایم رکھ پروانائیں رکھ پروا جھلی مونہ جھل کھلا بی بی

کئی منزراں جنتراں جانتی آں کراں تنتراں تھیں پیرا پار بی بی
 جاواں چیر میں لکھ و شوار گھاٹی میرا رب ٹھا کر مدد کار بی بی
 ایویں وہم و سواس و کچھاس پھند اپنے آپ توں غمخوار بی بی
 جنتہ نجل نہ ہو جوان این توں لیاں بھاگ تے راج دربار بی بی
 چھڈ خواہاں خراباں و کجھانچ واپے کر سوشن می گل گفتار بی بی
 اوہتوں وہم آکھے آہوں وہم ڈبی پرین کم بخت مکار بی بی
 ہور سب نسخے نقش بے معنی نقش و لکھیائے معنی دار بی بی
 سب مرض ازار فرار ہوں ویکھے وید بعید اسرار بی بی
 وت وت آکھے تک پت ولوں بنت شاہ طیموس سردار بی بی

زلیخا و اجواب

منتر گھٹ تعویذ نہ گٹ کرے ایتھے بکڑے کوئی دیو جنات دی ناں
 تائیں وہم نکار یے آکھنی این واقف کار توں یار دی جھادی ناں
 مویے دہنے وہم کیوں آکھیائی تو یہ بول بہ بولی برات دی ناں
 ذوق فوق محبوبہ طوق پایا کائی ریکھ میں زری بانادی ناں
 ایو سو چھوئی ایڈی علقے توں محرم راز ممتاز دی ذات ناں
 دایم یارے مگر شہید ہوشاں عین فرض ایہ مرض ہمت دی ناں

ابھے ساہ زلیخا تے آہ ماری فی ایہ مرض خیالی با دی ناں
 جس نقش تصویر اسیر کیتی تخریر اوہ قلم و وات دی ناں
 نوری باندا اک جھلکار ڈٹھیاں کائی لور طر آبجیات دی ناں
 اوہ وہم اس فہم نہیں دور چنگا چھڈی ہوشن جہنم ات صفادی ناں
 طلبگار اس نقش نگار دی محتاج کلام حرقات دی ناں
 آجاتے بلائے بلا پوی ہوندی اس طرح چاٹ آفات دی ناں

دائی دی گل

تشنہ کام ہو خانہ بر باد ایویں سکھو سدیاں تائیں ناشاد نہ کر
 ایویں میدین کے رہیں قید اندر بگرد اپنے وہم صیاد نہ کر

وہن وہم دکر ہڑے پاپ بھار اعوت با پوی پب بر باد نہ کر
 پلے مار سنگار پوٹناک لائے تمام خواب خرابے لائے نہ کر

و نوح باغ و ماغ نون و انگی داغ داغ بیدا و پیدا و نہ کر
مان سنگ سہیلیاں رنگ جوین دنگ جنڈیاں نیک نہ کر
ایں خام مرادوی یاد اندر اپنے آپ نون نامراد نہ کر

عقل فہم اور اک مکان اندر پی ہستی و سوا اس باد نہ کر
عصمت پر دگی شرم و شیزگی نون ہو و چہ جنون زاد نہ کر
دایم مان جوانی دی موج بی بی پس چہ فساد فساد نہ کر

جواب لاجواب زلیخا

دایمے رہونی ایڈے عقلمند کینوں یسے جنوں سوادی چاہ
دسن باغ بہار اجار طیلوں سینے و چہ اسے قیلہ نامادی چاہ
روگن ہو جو گن بھوگن بھوگن لیسان سہاگ تاز و دادوی چاہ
القت غیر دی نکلی نکل گئی اے نون نون گئی اماہ تقا و چاہ
رگے اکھیاں چمکد نقش و احد مٹ گئی دنیا ما فیہادی چاہ
جس بار کے تیر مضر و ب کیتا اکو اوسک دار الشفا و دی چاہ
اک نظر بخشے چیکر نظر والا ہواں نذر و چہ نظر صفا و دی چاہ
ماہ شاہ واہ و اعالی جاہ جاتی جاہ مینوں خاک پا و دی چاہ

طلب قلب چہ علو از گاردی اے گئی عقل شرم حیا دی چاہ
ریچھ ہا رسد گاردی یاد تائیں سچی دل اندر و لیرا و دی چاہ
بوسے زلف عنبر مست مغز میرے گلزار نہ باد صبا و دی چاہ
حق و دید دلدار دی ماں طالب فناہ دی چاہ نہ بقا و دی چاہ
ہو و ان جان بحق تسلیم تالا ایسے مرض و سپہ نہیں و وادی چاہ
ہو کے سا و صنی کراں صدا کو چہ نہ رہی جلتی حوص ہوا و دی چاہ
پر ماں ہٹ بید نہ ہوڑ تائیں ادھی چاہ احاص خدا و دی چاہ
دایم کین بی بی دایم سینے جہانندے قار و بی و دی چاہ

بی زلیخا نون جمال یوسف و حین دی خواہش

رہی سال سچاں سوال کردی منبسطر نور نیاز یا پا پھیرا
جنت باغ بہار گلزار گلشن سوچ چند ستار یا پا پھیرا
نام و سدوں تے سمرن و اچدی میں گم نام سدھا ری یا پا پھیرا
عقل ہوش لیکے پردا پوش ہو یوں کہینا تتی نون باز یا پا پھیرا

اکوارہ پیار یا پا پھیرا اک وار پیار یا پا پھیرا
آدے رات سہاگ دی بھاگ الی بھاگ حج و لاریا پا پھیرا
تیری و چہ پریت و کبریت گیاں بھیس جو گناں دھا یا پا پھیرا
آکے دیکھو میں وانگ سو دایا تے شرم ننگ تار یا پا پھیرا

میرے اچڑے ہوئے چمن تے واسطانی دس ابر نیار یا پا پھیرا
تیرے حسن تھیں جمل جہان و ایم ماہی غیب ز نظر یا پا پھیرا

زلیخانے خواب وچہ دوسری وار جمال یوسفی وکھینا

ایہو زاریاں ایہو فغان اسد گدوں آدمی حسن واپر دلیر
 سوہنا عید واپن مزید روشن دیوے دید جرخ تنویر دلیر
 ایہو سوز گزاریاں ایہو ترے تیرا دس دیار کدیر دلیر
 کتھے لکیا مست آزار پھرتا این مینوں پلکے زلف زنجیر دلیر
 ماتہ سیاب اقساں خیراں ماسے ضد مبتین تدریر دلیر
 بیویں ندیاں مہیاں کچھوں دوجی وار آیا خوش تصویر دلیر
 زانو سر کوع سجود سستی ویکھے خواب اندر دل پذیر دلیر
 جان جگر میرے جگر چیر میرا کرگیوں لور لور دلیر!
 مست انتہی لکیا رسیوں کتھے مینوں مار کے غینا نڈ تیر دلیر
 ایہو نام مقام تے ذات کی آدم پری یا بلک سیف دلیر
 میرے دست ہایہ کوکان دست بستہ پکڑ دست میرا دستگیر دلیر
 انجوس کے گل کوئی وچھا اس تیرا فرض ہے عرض اخیر دلیر

بیقراریاں ایہو ارمان اندر شب بیدار ہو بھائے شکر دلیر
 مارٹے کرے ایہو سے میں آہ مونی ہتھیں اپنی لاش کفنیر دلیر
 کوئی نام نشان کے دس پیارے آواں لمیاں نزلان چیر دلیر
 ایہو حال دو ہایاں تے ایہو کوکان تے دینڈرے نین ہیر دلیر
 ایہو حال جنوں سودا ایہو وحشت خیر آستنی تقریر دلیر
 جڑیاں اکھیں اداساں ہو بخود اوٹا ویکھیا بے نظر دلیر
 بیدل بے وس ہو کرن فریاد لگی سن کھاں مینی بد مین دلیر
 دیکھے زہر تریاق تہ یاد رہیا صدھے جاں شیریں شکر شیر دلیر
 کتھے وسائیں کیوں نہ وسائیں الٹی کسناں نئم شیر دلیر
 صورت اپنی دی قسم کی شے توں قبلہ عالمین عین امیر دلیر
 جس رات وی جہات برکات پانی خودی رہر ٹکے پھراں فقیر دلیر
 دایم کون مکان مکان تیرا بے مثل مثال قدیر دلیر

خواب وچہ تصویر یوسف یاں مٹھیاں گلاں

لب درانتساں دانش نکتہ آدم زاو مخلوق غفار ماں میں
 صاف قلم بد اللہ دیاں زینتاں نے عین آئینہ حسن اسرار ماں میں
 میں نہیں مت خام خیال ڈہیں دو عالم وچہ کھڑی گلزار ماں میں
 رکھیں ہوش ایہ وڈا مقام تازک کرد اپنا بلند پکار ماں میں
 میرے وچہ چلے مسن والے نی جھوڑ وچہ خود جھوڑا گار ماں میں

ایجاد مصور ازل واحد خط کرم و لطف برانوار ماں میں
 حکمت ایزدی سراپا جم میرا ندی رحمتوں دز شہوار ماں میں
 رکھیں صدق یقین تیسین ثابت تاکید کروا بار بار ماں میں
 ویکھیں جاگ کے نقش نہ خوابدانی مشہور موجودا لہار ماں میں
 پیچے عشق سدا جیکر کریں عوامی ہماز ہدم ہنگفتار ماں میں

سینے رکھ پیار پیار پکا پھتوں و ہدھ کے و پیر پیراں میں
منزل عشق اندر میرا قدم اگے منتظر اندر انتظاراں میں
تشنہ لبے نہ آس امید توڑیں شیریں صلد اجام سہاراں میں
میتوں بھنے دی تین و چہ تاب کتھے ملدا آپ نقاب تاراں میں

تختی قدب تے لکھے نقش صورت طلبگار سند طلبگاراں میں
میرے باجھ نہ غیر دیول جاہیں خیر دار ہو توین شیر داراں میں
توں میری میں تیرا محبوبے تویں پکا دیوندا توں قراراں میں
تیرے کول و آیم جے توں کول میر ناہیں و سدا ورد واراں میں

زلیخا و خواب نسل جاگنا تے قید کرناں باپ نے زنجیراں چہ

کھلی اکھ زلیخا دی دار و جی یوسف چلا گیا انج فرما اوہنوں
تار تار کیتا گریبان سونوں رہی ہوش جہان نہ کا اوہنوں
دو جی وار و لاسٹرا و سوہنا کر گیا و نامبتلا اوہنوں
اگے آہی جلدی بلدی ہتھ ملدی گیا ہور توں لانا اوہنوں
تشنہ کام آرام نہ کرے ساعت ہیماں بانڈیاں بہت سمجھا اوہنوں
کدھر لکیوں خواب و چور جابر گئی تھک بلا بلا اوہنوں
ماہی آب بن بنی بے آب ماہی گویا ہو یا مستور پر پا اوہنوں
دم غم الم بیدم کیتی ہمدم با جھوں کر بلا اوہنوں
عین عین محبوب و عین بھلے کردی وین نہ چین چا اوہنوں
یا سرکار خوار و نگار و ختر گیب ہو جتوں سودا اوہنوں
باپ اٹھ چھیتی آیا کول پٹی متیں دیوندا ناں چوا اوہنوں
ونت عظیم عظیم حکیم عاوق سد کے شاہ مرتلے شفا اوہنوں
قصہ قصد تے کرن فصا و ظالم ہے عرق چہار پلا اوہنوں
کار گرنہ کوئی تدیر آوے رہے و پیر اٹھا ہسا اوہنوں
بیٹھے پیراں گنجینیاں نوں خانو تچہ کم نہ کا اوہنوں

ڈگنی تر قدی پھر ک نہ میں اتے لیا بانڈیاں گھیرا پا اوہنوں
دم سرورنگ زرد و دل و رواہیں عشق نار و چہ نار جلا اوہنوں
ہجر سوز و اماہ افروز ساقی گیا پور کے جام پلا اوہنوں
معنی دار کلام صمصام ماری و تا خاک و سے و چہ رلا اوہنوں
نستہ سدی سار طہ نصیحتاں و اچری عشق دی معتر ہوا اوہنوں
کو کے بر بلا آیر ملا جانی نزع گھڑی آئی بر ملا اوہنوں
پے زلف زنجیر اسیر ہوئی پے زنجیر گلو و بر پا اوہنوں
اوند کے بھا آئیا سورج سوا نیرے کھا و غم کھا و غم اوہنوں
گیاں بانڈیاں دوڑ طہیموس لے سب و سیونے ماجرا اوہنوں
رمیاں تھک بلا بلاناہیں بولے پی کوئی بول بلا اوہنوں
ایپر عشق اندر مت پت کہی ناہیں سار ثواب خطا اوہنوں
یسلم نیم سقیم فہیم ساری اٹا کرن بیمار حکما اوہنوں
حب لٹے تے حب لٹے و صوب بھاویں و لکھ خوب کھلا اوہنوں
طب یوسفی و ادی بولے کون نستہ ہوئے تر شفا صفا اوہنوں
زخم ہلکے کو کے لا و ادی و تہاں سمجھیا لا و اوہنوں !

پہلی منزلے عشق نے سٹ تختوں تختے موت کے تا پڑھا اور ہنوں
 روگ عشق سے شاماں گھر سوگ پایا پیر و بانو چہ چھپا اور ہنوں
 پچھے فیروز سندی کانی آکھن میر وزیر وانا اور ہنوں
 وت کرو علاج جو کار آدے اک جگہ تے بندر کھا اور ہنوں
 جس نون عشق مجاز شہباز پھر و آکھیں پان سنگن پان اور ہنوں
 واہ عجب قصا واکار خانہ کیتا باجھ ملاپ خدا اور ہنوں
 ملک پاروی تلب عمدق اندر ہے دیکھدی نال اور ہنوں
 دایم صید منظر ترے قید خانے پہلا قاعدہ عشق پڑھا اور ہنوں

مائی باپ و رلاپ الاپ کرے دوند ویکھ خوش و ابر اور ہنوں
 جیدی نظر آکے چند نظر کیتی آفے نظر ناہیں دلر با اور ہنوں
 سریتک جلی سی ختی ایسا پیاسی برق القسا اور ہنوں
 کر اسیر زنجیر و لگیر شالا شاید ہوش جائے کچھ آ اور ہنوں
 پیاسے باپ تے آپ زنجیر پائے و نامزہ پریم حکھا اور ہنوں
 مارچاٹ رفتی برقی احسن و تاجر عمیق ڈبا اور ہنوں
 بی راہ لیرے راہ وھوڑے آدے نظر ناہیں رہنا اور ہنوں
 اعظم ام حضور و آفش نوری لیا اوس بھی خوب پکا اور ہنوں

قید خانے و چہ زنجاروی آہ و زاری

انگ ساک ویری انگ خاک لگی بدھی سنگلیں و انگ سو یا نہیں
 دایاں بانڈیاں حاوقان و رالے نالے پتیاں ہو و آسیاں میں
 نکلا ڈیک ڈیک وین سو رو بیہ میں او بار سدھ آسیاں میں
 و صرت کی افلاک بھی چاک ہو یا رو و دتیاں جویں دوہاں میں
 دنیا ما فیہا کولوں گذریاں اکھیں آپ و طرف نکا سیاں میں
 نون بھی حدیتی دو حیوار آکے کے گلے نال نکا سیاں میں
 و امن کہیا چھڈا کے نس کیوں گلاں کیوں نہ ہو پچھیا سیاں میں
 رے اتا لے وات حیات چشمہ تہی جوہ فراق تر یاں میں
 حضرت عشق دی منزلے پیر پا کے ریا و کھیاں و پھیر لایاں میں
 توہیں ورو و اہدرو توہیں کر کر با و پر و کر لایاں میں
 بی ملک ٹیموس دی ہوئی کملی نکاں بانڈیاں پھیں کر لایاں میں

پیاں و چہ سیا پیاں ویکھ جانی اندر قیدے با پیاں پیاں میں
 تیری زلف زنجیر منیر کافی غیر کیوں زنجیر پھنسا سیاں میں
 لکھ اثر ناہیں کسے لکھ کیتا اٹا کا ہڑیاں کا ہڑیاں میں
 کتنے عشق تے خام تا کام کتنے خود کشتی دی منزلے آسیاں میں
 پیاں من غم سے گیاں جھل کھیداں سیٹ ندیاں سب کھلا سیاں میں
 عالم حسن وکے امام اعظم تیرے عشق سجود و گایاں میں
 اصل نام مقام نہ و سیونی ایسے گھانے مسار و نجایاں میں
 خبرے کی اسرار نون بار میرا وہے ہندیاں ہجرت سیاں میں
 پتہ دس کوئی رماں و ایسا ہے تیری مزدی عمر جلا سیاں میں
 اول پتے آپ دی ہوش کھیتی ت با پیاں قید کر سیاں میں
 میرا قدی خودی و الف سدھا عشق میم مانند جھ کایاں میں

تو ہیں تارنا بجر گرداب چوں تمہیں میں تفریق و بایاں میں
دوری ڈال پیار دی یار میرے تو ہیں غمناک کھوہ گیا نہیں
خوں نوش سروش خاموش ہو کے روپوش بہوش بنایاں میں

بندی و چہ بندی بند بندی تو ہیں کھولنی تو ہیں بھجایا نہیں
پی لا آپوں پھٹاں میر پاتے تو ہیں رکے دھرت و بھجایا نہیں
دایم شاہ شہ بان مطارب غیبی خوب خواب و نئی رٹھایاں میں

زنجادی فریاد تے قیدیاں سختیاں

یار او بہ یاری باری لاکے تے ہاں زتے یاریاں دیکھ جائیں
ہتھیں باپیاں پا کر بیکر سنگل چڑھیاں عشق منواریاں دیکھ جائیں
آون و ایاشب تار یک ندر میریاں شب سیداریاں دیکھ جائیں
مینوں دیکھ سیمائے کس کنتی میریاں بقیراریاں دیکھ جائیں
شب خیز سے درو ایلز نلے نامے اختر شماریاں دیکھ جائیں
کراں زاریاں ہاریاں ہاریاں سے بیزاریاں خواریاں دیکھ جائیں
چھڑیاں شوخیاں عشق سرکار کڑیاں سیریاں بچھلکاریاں دیکھ جائیں
زلقاں و ایاد ڈھول زالیاد بجر عشق و کٹاریاں دیکھ جائیں

دیکھ و چہ جس کے پار حدوں میریاں انتظاریاں دیکھ جائیں
وے میں لوں ترے تیرے دیکھنے نوں گریہ زاریاں ساریاں دیکھ جائیں
شاہی سلسلے سب ویران خانہ روت چار دیواریاں دیکھ جائیں
دوری صا حیا خاک در خاک روی سپاں خاک سرداریاں دیکھ جائیں
دم لیاں کے باہور طیب میر سے میریاں بھجاریاں دیکھ جائیں
انتظاریاں بھاریاں و چہ سینے تیری خاص بخاریاں دیکھ جائیں
میریاں اکھیاں و چہ تصویر تیری سینے در دکاریاں دیکھ جائیں
تیری ماں میں شام غلام دایم نوکر نقرکاریاں دیکھ جائیں!

عشق دیاں کاراں

جائے حیرت مرثیہ عشق باز مئی خ ناز ہتھیں باہین گردے
شاہ ہفت اقلیم و دست بستہ اگے جابر و بہر مسکین گردے
زلف نام تزویر دے چہ یکدم عمقا باز شہباز شاہین گردے
سریا طن کی و چہ سرد اسدی ٹھو کر کھا لکھ عاقل و مہین گردے
حضرت عشق داوید تیاں سار چہرا پٹھے منزلان توں اعطین گردے
تحت و تاج تاراج تباہ کر کے نقش پا جاتاں سلاطین گردے

آدم کون ملا لکھ چ سجد غالب عشق پھر دعا عالمگیر گردے
ارض القلب جس کے کردا عشق مرل ملک بخت یں عشق مرل گردے
ہستی بجر ملامت دیوچ روہڑے خود نما خود وار خودین گردے
لیکن زمین آسمان چڑھد کے مکان افلاک زمین گردے
سرمع پر وایتیاں جان صد کھوٹی بھو شاخ یا سمین گردے
تشنہ کام کئی خانہ بدوش و حشی گور حشر کئی سیکس عزیزین گردے

دھشت لایزال جاوید سودا ہود کے پوے عشق دین زمین کردے
سٹ کونے مصلیاں قسبیاں نون بحر کفر اعظم مسلمان کردے

قبلہ صفت و سپیش درویش بن سار مسندل مسند نشین کردے
حضرت عشق مسعود مسعود و ایم قدیم سجدے چھوڑ مساجد بنیادین کردے

زنجادوی زاری

پائے عشق سرکار زنجیر سنگل چندن جسم تے خاکے تے
بے صبر بے تاب ہو اب ویدہ روندی باب خراب کر لاکے تے
تیرے نام و ایار نشان ملدا کردی رو میں سسین نواکے تے
وے ایہ کی یاری کہی آشنائی دینی مرہم تہ زخم لگا کے تے
میںوں کس تقدیر زنجیر پائی شاید کی سدا بنائے تے
گوش جان سدا سے دم دم راز مخفی کوکاں یار دی ہوش بھلا کے
ہتھ مار دی پھر تہ ہتھ آکے وگی گھرت اتنے انت جھلا کے تے
بدن لکھی آں تو ہیں دسنا ایں ایپر قابلہ نہ آویں ترسا کے تے
دیکھاں آپے لوں دے شے گل تیری پھیریں تھان تھان بدلا کے
ایدے پہن سنگل بند یوان ہو یوں توں چمکنا ایں چشم چمکا کے
بے مثل آزاو متھار ایں توں پیار ووتا ایں نیر و ما کے تے
جے میں نہیں تے پھر میں شور کہیا ڈگی آکھ تو بہ لرزا کے تے
بے آوازہ کلام سرکار دی آگے گوش جان توں تک جگا کے تے
ناہیں خبر کر امتاں کتاباں توں مسن یار جیوں قول بکا کے تے

صندل شاخ اتے تاگن لیڈی جیوں سمیٹی حال کمان بنا کے تے
ایہ کی میں نال کیتی آبیے مثلاً لیوئی سار تاں سار چلا کے تے
تک تک کے تیری تک تک ماہی گیاں تھک بلا بلا کے تے
میرے رخم و انغم جنم نہیوں پھیریں چھپانا تہ دکھا کے تے
کلی والیا اپنی دیکھو کلی بند یوان اتے عقل کھڑا کے کے
قائم چشم آگے ہو یا نقش واحد چاہے پکڑنا قدم اٹھا کے تے
وے توں کی شے واسطائی دس بلینوں پھیریں بھکیا بھکو و ما کے تے
نکاں ملک لوں تو ہیں جھلک دسین دیکھاں و صر تاریں صر تار کے
میرا عکس سے یا ایہ عکس تیرا کچھ دسین تے سہی فرما کے تے
میں میں توں توں و اوچہ کیسا پھر وایہ بھی جاہ او یار مٹا کے
بھیچوں پہن زنجیریاں آپ تو ہیں میں نہیں ہی میں دیکھو زبا کے تے
لئی واٹ ایہ و شوار منزل سے کی کوئی نوہوں سنا کے تے
ایتھے غیروی کی مجال ماسہ سے یار لوں یار ملا کے تے
ہم کلام ہمیش معشوق عاشق بولن پے آواز چھپا کے تے

ایہودی الہام کلام غیبی ہونا یار و آپ گوا کے تے !
گیا آپ تے آپ ہی آپ دایہ دیکھو اپنا آپ اٹا کے تے

خواب پہ لہجہ لہجہ نے بھی وار حمال یوسفی دیکھنا

چشماں میٹ تھکانے یار دویں منظر ل سکون قرار ہو یا
 آیا آجیات ظلمات اندر تے دکھتے سکھ بیدار ہو یا
 آیا خاص حکیم پلان وار وجدوں وچہ سکوت ہمار ہو یا
 آیا تیسری وار دلدار حسن خوشی عیش دا گرم بازار ہو یا
 نوری باد شمیم نعیم جاتی خوشش بودار محل در بار ہو یا
 دایم دس کھان خوب یو چہ پیردے حسن عیش و اکی قرار ہو یا

ترجی وار شرب قدر قدر آندی جلو انور حضور انظار ہو یا !
 ساکن لبے بان قیام اندر طار عنقری مست سرشار ہو یا
 زلفاں کایاں وار طی رات آہی مہربان زلفاں لایا ہوا ہو یا
 آئی نیند ز لہجہ لہجہ نال قدرت اوسے یار وافر دیدار ہو یا
 او ہاشمس ضحیٰ صنیا چہر ازلفاں لیں منیر رخسار ہو یا !
 آریا شام و اشام آرام بخشن اکرم اکرم بے شمار ہو یا

ز لہجہ لہجہ نے بڑی عاجزی نال نام مکان کچھناں

ترجی وار آدنا این رجانا میں بند کیوں خاص کچھناں میں توں
 آدیں ہمد ہمدانس جاویں ناہیں دسد نام نشان میں توں
 اکی چند خور حل سمان دلا میں عرشوں اترو اکوئی غمان میں توں
 مار تیر سرے نوں چیر جاویں پکڑ آوند احسن کماں میں توں
 تکتوں لاه بندی پائی بند بندی رگاکا کی سرار دکھان میں توں
 انتظار دیدار دیدار دی اے رہندا میں اوس جہان میں توں
 دے میں عرض کردی پتہ دس پیار کردا کیوں تراز عیاں میں توں
 آج باجھ کچھ ناہیں جان دیساں کے جان کیساں میں توں
 وطن شام اے شام منیر تراز دنی چینی یا اہل ایران میں توں
 بخشیں گوہر نشانیوں کب شیرین گل سخن جاہاں گلستان میں توں
 اوسے قول تے مرانگی وار دوجی کر گیا جو عہد پیمان میں توں

دامن پکڑ ز لہجہ لہجہ کیتی جائیں دس کے کون جوان میں توں
 رشک پری آکھان نوری ملک کھان سج دس وقت انسان میں توں
 چل وار آیوں سے میں اٹھتی کردا وار دوجی بند یوان میں توں
 ستر بھال دی وار ہو یا ستر خالی خبر سے کی مڑ ستر نہاں میں توں
 کتھوں آدنا میں کتھے جاو نا میں رہندا زمین تے اے آسمان میں توں
 تیرا کون مکان مکان نالے تاں بھی دس کے نامکان میں توں
 جھاتی پاؤانی راتی سار چھاتی فیر لکدا جان جاناں میں توں
 بے نیاز ممتاز مزاج تیری مست ناز انداز دے شان میں توں
 میری جان قربان قربان صدقے میرا جان جہاں ایمان میں توں
 عربی مغربی جنوبی شمالی مشرقی مصری مصری گلابان میں توں
 دے میں ہو بجا یار دربار آواں کہڑے تخت دیشاہ سلطان میں توں

دس کھوں کے ڈھول اڑول سا شیریں لول کھا شیریں بان میں توں
تیری قسم چکی تیری ہو چکی میرا خاص وارث عالی شان میں توں
ہس بول بولے نقشبانورد یا نقش عین قدرت گمان میں توں
جے میں عکس خیالی تے دستان بھی کرد او کیوں پھر حیران میں توں
خاک کی نفر کزور کنگال داکے بے نیاز لیتا امتحان میں توں

تیری قسم مینوں چلی جان میری دسو مینیاں کس دھیان میں توں
تیرا کی مقصد میرے قتل اندر راج کھولناں صاف بیان میں توں
میں تے ہور داہور کچھ سمجھو مٹھی باغ حسن کی اب غبان میں توں
تو بہ کھلی میں نقش خیال کتھے پسین صورت الرحمن میں توں
دائیم یار جے جانندی رازہ غیبی کیوں نہ اکھدی ہا کتھان میں توں

بولتا صورت یوسف علیہ السلام

صورت یوسف نوں نکتہ غیب صاحب الجلال والا کرام و سیا
وطن مصر تے نام عزیز میرا حضرت یوسف علیہ السلام و سیا
مصر شہر و چہ لال گا ہس کے تے نال رے رخ گلغام و سیا
پشت پدرو چا بے سن در پردا شہر مصر واپتہ مقام و سیا
گذری رات تاریک بخیدگی دی ہوئی صبح صادق جوں شاد و سیا

دے نور نوں پردا اٹھا مخفی مستقبل مثال الہام و سیا
چاہیں سجدیوں سمیں نہ عشق اندر رستہ ملن و احسن امام و سیا
اس وچہ خاص خدا دی آہی حکمت تائیں پناکت نام و سیا
ملسی مصر عزیز سن کے بخت آب حیات و اجام و سیا
طالب ہوئی آغوش سکون و ایم مدد طیب ان و کلام و سیا

ایضاً

جیکر ڈھونڈ کر سین مینوں لہجہ پسینوں لہجہ پسینوں شکل حل ہو سی
گل گل اندر گل گل لاسی ول چھل کر سین ول چھل ہو سی
بار و چھل پریم و چھل سرتے چھل چھل کے انت سو کھل ہو سی

ملسی وصل و اشفا پابیں رد و دور دوری سل شل ہو سی
لکھ امید انشا ملساں انشا اللہ مرض مجر زرقیہ دل ہو سی
دائیم گل گتاوسی گل والا ایپر گل اتے جس دا گل ہو سی

نبی زینجادی حالت رست ہونی چھوڑا زو ہونا

گیا بخت شہرب گلاب ساقی دور و فراق خمار ہوئے
جھانی باویم شکم مٹھی خشک خمار نادر گزار ہوئے

و تا جام تسکین حکیم خاذق صحت یاب شتاب بیمار ہوئے
کھلی اکھ زینجادے بھاگ جاگے ہونٹ ہسد کے مثل گنار ہوئے

لوں مہر عزیز عزیز مہری ہجر بھا گیا صبر قرار ہوئے
 اٹھی برہی خوابوں ہری بھری ہو کے غیبی بارے از اظہار ہوئے
 میرا شام سندر بہ کلام ہو یا درد و غم الم فرار ہوئے
 دور شاہ طیموس نوں دیونے سن میر وزیر ہتیار ہوئے
 لاپسے آپے بچر طیموس شلہے شادمان سرشار پر وار ہوئے
 گزری رات آفات ظلمات دلی خوشی عیش و کشمیں انوار ہوئے

سنگے کھیت تھریسا ابر باران لڈے ویل بوئے سا خسار ہوئے
 آکھے بانڈیاں دیو مبارکان فی میر دور فتور آزار ہوئے
 خوشخبر و سو میرے باپ تائیں شاید بخت بکلیخت بیدار ہوئے
 دختر نیک اختر تندرست ہوئی چہر خوشی تھیں باغ بار ہوئے
 مائی دانی کنیز کاں ہوں صدقے نغمے نون و درج دربار ہوئے
 دایم پئے گیاں مغرب ملک حمال فضل کرم رب کر و گار ہوئے

بادشاہان نے زیجا کے رشتے کی اپنی بھینے

مطلع نور روشن گردش دور ہوئی مولا خوشی داون چڑھاوندانی
 کوئی روم و لوں کوئی شام لوں کوئی جہات تات تھیں باوندانی
 جہڑا آدے زیجانوں باپ سے اوسنوں کے و نام نہ بھاوندانی
 اے شرم سے گل نہ کھول سے و چو و چہ فراق ستاوندانی
 نہیں کسی لائق اس شان عزیز مہری جہڑا مہر سے حکم چلاوندانی

سنگے بی بی زیجا سے عقد کارن ہر ملک و اپنی آوندانی
 یمن عرب ایران توران ولوں ہر کوئی اپنی طلب جتاوندانی
 اوہد من عزیز عزیز مہری جس کوئی نہ پتہ بتاوندانی
 ہائے مہر سے اپنی نہیں آئے سر و دلدا جو گھبراوندانی
 دایم خواب داہور عزیز مہری پر داکمتی کون اٹھاوندانی

زیجا دی فریاد اپنے دل نال

مائے کدوں ملیں شاہ مصر دیا کو کاں کرے ملیں شاہ مصر دیا
 کھٹی تیری محبت دی دیکھا کے پی مرے ملیں شاہ مصر دیا
 توں بھی گھل کوئی اپنی واسطانی پیرا ترے ملیں شاہ مصر دیا
 کئی بادشاہ نے طلب گاریر ساں پرے ملیں شاہ مصر دیا
 تیرے حسن و صفیل شہر تیراں کون جرے ملیں شاہ مصر دیا
 سالت تیری دیوانی دی دیکھا کے ڈاؤھے ڈرے ملیں شاہ مصر دیا

رور و چہ فراق سے ہتھ متھے اتے دھریں شاہ مصر دیا
 کریں کرم تے سکے ہوئے برگ لڈ ہوون ہرے ملیں شاہ مصر دیا
 کرکھاں یاد اوہ خوابدے قول اپنے کھرے کھرے ملیں شاہ مصر دیا
 عین امن امان مشتاق تیری بھون بھونے ملیں شاہ مصر دیا
 تیرے باجھ جاناں ویران خانہ سخن دے ملیں شاہ مصر دیا
 دایم مغز لوں اوڈی مصر آواں شارسے ملیں شاہ مصر دیا

زیچانے ماں اگے اپنا راز ظاہر کرنا

قاصد دس بدیس سے دیکھ مانیوں پندے وچہ کلچر سے مل مائے
 تینوں واسطہ پائیاں وگ سپریں کوئی مصرول ابھی کھل مائے
 بے حجاب جناب چہ خواب بلیا تاہیں عشق سیا ویلے جھل مائے
 کابل نہیں قابل ترکوں ترک تو بہ سن کے نین کر و و ہل مائے
 وایم گورٹی مصر عزیز دی آں حجب کھل مانیوں اچھل مائے

انت ماں اگے بھید بھینو سو وچو چوچ گیاں جل بل مائے
 لاواں اگ ابران توران سار ماں ہند چین جائے زک ل مائے
 فی اوہ شام میرا صبح شام وانی لا لوالا لے لال دی گل مائے
 بلخ تلخ تین بے مین سے شیریں شہد مصری مصرول مائے
 سناں جدوں بخارا بخار چڑھدا مکران مارے مارو قتل مائے

طمبوس نے عزیز مصرول ابھی بھجنا

اوسی گھڑی عزیز دول مصر کر و ابھی اک تیار شاہ
 میرے گھر و ختر اختر نیک سیرت پی مادی ج و بار شاہ
 پر اوہ کسے پسند نہ یا وندی اے تیرا نام لبندی دگنا شاہ
 لے آئیک برات برات مصرول پی دیوساں عہد سدا شاہ
 سن کے حال شادی ہوئی من شادی ہو یا پھل کے اک تھیں شاہ
 تیرا بخت ہمارا ج اوج اتے قد مانو چہ سعیدین شاہ
 چھے پیادہ تار پوین فلکی طرف شرف اقبال سر شاہ
 وایم مصر عزیز عزیز غالب پیارا ج ماہیں ذی وقار شاہ

ملکہ بھید طمبوس نول کھول دے ہو یا سن راضی واقف کار شاہ
 ابھی چھی لکھ پھرا لوین لکھے ایہہ مضمون ناظہار شاہ
 اوہدے عقد کارن روم شام ترسن ابران توران تار شاہ
 آکھے جگ ہرا کو اک مصری پتہ نہیں ایہ کی اسرار شاہ
 قاصد مصر پتہ تار کے زور پتہ چھی پڑھی عزیز انوار شاہ
 لگے دین مبارکان میر غشی عالی تدهدہ فاشان سر دار شاہ
 مغرب یلک سارا ہو یا ملک تیرا مصر شہر پر لہر بہا شاہ
 تخت بخت عزت شرکت شان شاہی کرو فر تیرا بشمار شاہ

عزیز مصر نے برات لیکے طمبوس ول جانا

باقی رہی نہ کوئی سخاوتان دی بے لکھیں کنگال یارو
 انت جھج و سے کزن ساہان شاہی فوق ذوق شوق قدیال یارو

سرست مجھ عزیز مصری لا لوالا خوشحال نہال یارو
 تاریخ برات پھر قاصد آیا طرف مغرب نیل فال یارو

بعضے کہن بی بی آپوں مہر آئی پھٹی باپ نے با اقبال یارو
ہیں راویاں دے اختلاف جانے رب صاحب اعلیٰ حال یارو

کئی آکھدے مصر تھیں بھہ مہرے آیا شاہ عزیز کمال یارو
الغرض مہر آئی جیوں آئی نکتے چینیاں عام خیاں یارو

شاعری گل !

سوزت یوسف کو چہ ذکر ظاہر فقط راویاں کے قیل قال یارو
مخزن گنج لیکے پڑھی جج مہرں شاہی فیں گھوڑے تیر جلال یارو
موجاں ماندے کوچ پیام اندر بے فکر بے غم بے ملال یارو
تعظیم کریم عظیم سیتی شاہ طیوس کیتا استقبال یارو

کوئی کچھ آکھے کوئی کچھ آکھے آپو آپ جواب سوال یارو
امیر وزیر رئیس اعظم عالی جاہ کئی شاہ خوشحال یارو
پہنچی آبرات دیار مغرب بارعب باقرب جلال یارو
دایم بادشاہ ماندے رنگت و شاہی کسری دیاں تیشیاں یارو

عزیز مصر نال زینجا وانکاح ہونا

تری جج اندر شاہی خمیاں دے موجاں ماندے مست نہال ہوئے
امیر کبیر غیر مصری دیکھو دیکھو نہال نہال ہوئے
ہر ہر قسم غذا طعام شاہی کھاون و ایبا ندے چہر کلال ہوئے
بار گلزار دیار مغرب ہر ہر طرف دے ڈھول کمال ہوئے

عقد بھیاں نال عزیز مصری اتے گنج دے اقبال ہوئے
ہیسا انت نہ کوئی خیر اپنا نانا دا باو کمین کنگال ہوئے
رہی جذبہ کوئی نظاریاں دی شاہی شان شوکت بالامال ہوئے
دس بی بی زینجا و احوال دایم اسدن کی بھیاں اوہدیاں ہوئے

زینجا دی خوشی

ہس ہس نال پہیلیاں کر گلاں مرغاں لیان سسے نی میں ل ہوئی
پہن تاج معراج میں لین آیا جمدیناں چہ خواب دے گل ہوئی
جیوں جیوں سنے عزیز و نشان شوکت خوشی موز اندر پیل ہوئی

آباویں اسادے شہر مصری مٹھا نام مصری مشکل حل ہوئی
ازح شمع پتنگ دایم میلا بھور پھل اتے ماہی جل ہوئی
کلی نہی ستانی تے ریچھ ایویں نازوں و چیتداں پھل پھل ہوئی

آپے دیکھی گی چھو تادھی گی کوکاں ماری گل گول ہوئی !
دایم ہاسیوں دیکھو فتور ہوندے جدوں قید اندر تے قتل ہوئی

دانی نے خیمہ چوں زلیخانوں عزیز مصر و کھانا

خیمہ بھال عزیز داناں پر سے وزوں پہنچیاں لنگار دانی
 اس تھیں تک جمال خیمال کر کے اوہ پتنگ تیرے لہار دانی
 سارتکدیاں پی تووار الٹی کو کے رت گئی آکائی کار دانی
 فی ایہ زہرا وہ آب حیات تازہ ایہ خار اوہ گل گلزار دانی
 موتی منگیا پئے انگیار جھولی عقل فکر میری گئی آمار دانی
 فی اوہ شہنشاہ شمن سر تاج واکم ایہ کون بے عون گوار دانی

آکھے چل محبوب کھاں تینوں مہراں ہوئی خیر دار دانی
 کچھے پاسیوں خیمے نوں کرداری موی چاکیتی دسپر دانی
 دھٹی جڑوں نگاہ وگا چوڑی بھاتا اور تیار بجا دانی
 فی اوہ خواب والا ایہ تھے نہیں موی ایہ ہو را وہ ہو ار دانی
 ایہ جیستی اوہ ملک ملک نوری ایہ اک وہ سب قنہا دانی
 فی میں تھی و باجیا آپ مہرہ ایہ وہ ہیں مہری شیرین دار دانی

عزیز مصر نوں ویکھ کے زلیخانوی حالت

اور روز راحت ایہ شب ظلمت اوہ نورین ایہ کور سے فی
 فی اوہ خلد بہار گلزار نوری ایہ بدکار فی انار دی گور سے فی
 سز دین انور حضور میرا ایہ زمین نجر نگر شور سے فی
 جس میں تمناں نوں لٹ کھڑیا فی اوہ ہو نمونہ و اجرا کئی
 ظلم ورتیا منگیا فضل واکم کیر طماناں تقدیر دے زور سے فی

ناشاد پر یاد فریا دیتی ایہ ہور سے فی دلیر ہور سے فی
 لے زہرے قہر اوہ مہر شیریں وہ پیری بیکر ایہ کوئی دھور سے فی
 ایہ ہو مہری میرا ہو مہری جسد ہمت شتاق دی دور سے فی
 اہتوں لٹ دی اک نگاہ میری ضعیف نحیف کمزور سے فی
 گورے غضب دوس گئے کھیت سیریدیاں مہر سے پانی کھور سے فی

دانی نے زلیخانوں کی دینی

دھروں پی آپند سر براتے پیکے سوڑیاں کو پی بھاسی گئی
 ٹھنڈی ٹھہار ہو مہر نوں منج خیریں تھی ہو سڑیں گے کراسی گئی
 جان خواب نفس خواب خراب ہو مفت جاں جہان گوریں گئی
 تن گل پاپے ڈبڈان کھاپے نہتاں مرداد مان لگاڑیں گئی

دانی کہیا زلیخانوں دھتے جے بیہوش مر جاویں گی
 آکھے آکھدی سیل مٹھا مہری ہن زہر کھیاں نہ بھاسی گئی
 مونہوں تنگ کبھاگ عزیز آپے جے ہن بھاگسین بھان بھاسی گئی
 انج بھج کے کوچ کر میں سوچ دینے سکھ پاویں گی

خالی میراں مرن محال ناہے بھادیں دوسیں لکھ کر لاوسیں گی

دایم کچھ عزیز عزیز مصری شاہی شوکان شان کناسیں گی

زیجاوی بیقراری

جہیز احواب اندر جلو نظر آئیہا کہ سے بھلناں نہیں ظہور میںوں
مساں زور فراق گداز یاسی اتوں فی بن شہت بیخورد میںوں
گل دے جی ہوردی ہور آہی پیاسہور و اہور فتور میںوں
صادق یار و ابھی تائیں قول باطل کیتا مصران میں محبوب میںوں
اہدی نال بیان امان ہاں میں شاہ ہر حقیں کہے منظور میںوں

گے دسدای مصریہ سے من تھیا لکھ منزلوں و در میںوں
ہتھ جن سے بکرت تقدیر دتی جگ لکھدے پری حور میںوں
کراں عذر کبیرا دکھی گداری گی لیجان گے مصر ضرور میںوں
خبر سے کی مگر ارازی تھے کدوں سے گامت مخمور میںوں
دایم دیکھناں ورتسی کی اکوں حالی سیا بخت نور میںوں

زیجا و مصر و لجانا

انتہا پنے لیجانوں و اے کیتا و افرودتیاں و اچ عطا ہوئے
وہ سو شتر تے وہ سو قیل شاہی وہ سو اسپ تازی پر ضیا ہوئے
نقرہ سیم عظیم جہیز شاہی دیکھ شوکتاں ہوش ہوا ہوئے
جھال مرتیاں خیراں مثل روشن رشک قرین شیدا ہوئے
گو یا مشتری برج افلاک تاہاں طرے شان شوکت بہا ہوئے
ناقہ مغربوں الوداع مصر لے مائی باپ پر و ارجدا ہوئے
زاری کرے عمار دیو چہ ماری بد سے سکھ دو کھ پر پا ہوئے
جا و نافذ کوچ قیام کروا کر چھلی نول جھل سودا ہوئے
روندی پدی نیل دریا پتی پیسے نیل سینے درد و اہوئے
خوٹے کھا وندی طلب دریا اندر نین کار سے نیل دریا ہوئے
دہند نیرا تے دہند از چم چم کانگیاں دیکھاں گھاتے گھا ہوئے

وہ سو باندی تبار غلام رنجی کارن خدمتاں فرس و اہوئے
مذہب فروش قاتین محل گوہر لال یا قوت خدا ہوئے
تے عمار دیو چہ ماری پر پر زبے زبے و جلو انا ہوئے
اس کو چہ بھاگوئے پری رخشاں زبان سارے سرا ہوئے
مئی خلعت عزیز نول تاج اکبر تخت ہند اعلیٰ ہا ہوئے
مڑی پکیوں و انگ مسافراں کے آئے وقت کدی قصا ہوئے
ایہ شادی ناشادی بربادی لوں و سارے جن چاہوئے
جیوں جیوں مصری حد قریب سے کم قہر زیجا و بھا ہوئے
دیکھ نیل لہراں مائے عشق لہراں دم دم و کھ مائے دوز آہوئے
جل بل کا بچہ جگر کباب ہو یا مائے مائے نعرے ہو یا ہوئے
کندھے نیل و کرے فریاد وایم نیل وایم و التما ہوئے

دریا نیل کے کنارے تے زلیخا دی فریاد

پل بھرا ٹٹک کھان نیل دریا تے رو لین درج اکواری میوں
 او منوں مذ میں منزل جزرتی کر لین و کمال پکار میوں
 سن فی نیل ندیے لہریں و گدیے فی کد رنگ ہیر ہار میوں
 تیزوں سکھ سہاگ میں دکھ لگے تیرے لہریں دی ساری ساریوں
 بتیوں شادیاں ہور خیال تیرے کیتا غماندی فوج شکار میوں
 کچھ پتہ ای اوس سرکار و ابھی بدھا ہویا ہے جہد آفر میوں
 جھان آئی ساں پھل گلاب ٹوری گوں پے کلیرے قاریوں
 لگی سیک میرا سربل مقل ہو میں اتنا عشق تاپ بخار میوں
 ملیوں ہر کھڑے ہر ڈے نال اپنے جگ جیو نال نہیں درکار میوں
 دائم اٹ گئی دھوسن شطرنج بازی راں ہتھ متھے آئی را میوں

قدم ٹھل ناوہ ذرا چل ہوئی پی دس نہ تیز رفتار میوں
 ابدی گج روانیاں لہریں لکھیں و گد اب شکار میوں
 روناں رجائے میں موی اچ رندے نال ہار میوں
 ٹھنڈی ٹھنڈیوں کالمے ٹھنڈیوں گرم دئی این لہریں میوں
 دھڑے ہانے مہر عزیز کے موجاں مار کے پئی نہ ہار میوں
 فی میں نیلے مغربی شاہ ملکہ آند امیر جو کسے سرار میوں
 اولے قول تے آئی ہاں میں ہر گونے سرو دھندکار میوں
 میری آہاں کھلیں تے تہ جہاں اس بھڑکدی ہتھار میوں
 لاشہ کریں قبول تے جھان ماراں سے وستا مہر و شوار میوں
 پیکے ساہور کے وسے زگ ویزی موٹر لگدیے ہار سدا کار میوں

زلیخا کے ہاڑے

مہر مہر کو کینڈی مہر آئی او ہا مہر اندھیر ڈی گور ہو گئی
 ہن رہی نہ تاب فریاد دی بھی سا زور دار زور کمزور موی
 پھراں او دی جان تنگ تیا ہتھو دیریاں د میری ڈور ہو گئی
 تیرے یہ کتھے اوہ سرکار کتھے جسے دہر و دچر لہور ہو گئی

پر واپوش پری پری بھری ملکہ لاکھ لاکھ آج پر شور ہو گئی
 قدم چکیا سی ہائے براہ کھڑے قسمت کس طرفے میری ڈور ہو گئی
 میں لکھتے تقدیر غالب کے خذ کی مثل دھور ہو گئی
 مویا یار بھی نہیں خلافت عدہ خبر سے او ہا ہوسی میں خود کو ڈور ہو گئی

ملک عشق سے عجب حساب الٹا جھڑی گئی لٹی او ہا چور ہو گئی
 بے پرواہ سے نال سے واہ دائم سوچی ہور سی گئی پر ہور ہو گئی

دانی کے زینجاوی زاری

بچی کوئی نہ آس ابیدیری اوکھا وسدا جاواناں تھوڑے مینوں
 بیکر کر و جود و پیر پیرے دیو نیل ندی اندر رہ مینوں
 جانا آپ شیریں اگو بھٹھ بلدے موئی بھال دیں لکھوڑ مینوں
 پری زادی جھات و کھاسنے نال جن دد توئی جوڑ مینوں
 لایتناج وی ماں محتاج دایم نایں تاج نے راج دی لہوڑ مینوں

آٹھ دانی نرس واسطہ من مانی چند چھوڑ چلی جاو چھوڑ مینوں
 مے ہر اہو مغربی دین دیو گھن گھیر ڈونگھے سوڑ بوڑ مینوں
 ہائی تھے تھے بے تر سے ناوطن لھتیں کہیا اکھوڑ مینوں
 لایا دام ہانوں نرس پھیا بختاں ماریا تر مروت مینوں
 میر گھوڑے میرے واسے ارج روون توں ہور نہ مول مینوں

دانی و اجواب

پر دشرم جیا واپار تائیں ملکہ ہوش کر جوہ پرائی آنی
 دیکھاں مصر آیا سٹھانام مصری ایسے مصری گل سنائی آنی
 خراباں مصری آیاں تھوڑ لکھن اے تیک گل گوانی آنی
 ایہو مصری عزیز عزیز ایوں کلدے عقل و بجائی آنی
 اٹھیں کھول کئے تک مقصود اپنا شاہ مصر و دھرت لوئی آنی
 ایہو مصری شکر شیر دایم تیری دہم نے مت بھلائی آنی

دانی ہے زینجانوں صبر کر تی جھل جاہ سرے جیڑی آنی آنی
 آپے منگ عزیز عزیز مصری ہن پائی کیوں شوز دانی آنی
 پرے کھٹ عماری دیکھو دیکھو شہزادیاں یوز بیانی آنی
 جھڈ خواب خیال دیکھو باطل خواب ایناں خام ٹھرائی آنی
 ایہو راج سہاگ تے بھاگ بناں مٹی ہوش تے کاسنوں پائی آنی
 ہور جھلے اٹھ عزیز کیرا د سواس تے آس رگائی آنی

زینجاوی گل

قدم چدی گھول گھانڈی میں مرمر وارے زوارے جاونڈی میں
 اہدے جے مکین لکھ نفر اوہدے جیدی خاص غلام کہاوندی میں
 جلا او سد افیض سکون بختے استوں دیکھیاں زورہ کھاوندی میں
 اوہدے نقش دیو چہ نقاش قائم استوں ہنیاں ساڑو لاونڈی میں

اوہ نہیں فی ایہہ بچرو ایسے ہوندا اوہ کیوں کر لاونڈی میں
 اس لھی وسیا نام عزیز مصری تاپیں مصر و بدھی وندی میں
 فی ایہہ نار اوہ نور طور افضل جیدی سک اندر تک وندی میں
 اوہ مشہر حق ایہہ چور رہن تاپیں عقل تے ہوش گوانڈی میں

دیسے گل کوئی خاص انخاص تھے بنال گل کوئی گل کساوندی میں
کائی دس شہدادس میںوں دایم و مانگی نیر و ماوندی میں

ہاتف دی آواز

ایسے مجھو ریاں وریاں وریاں کچھ روز جاہیں دکھانا میں
ایتھے آئے بن ناہا دلدار ملدا ہوندا باجھ فراق لہتا میں
کچھ دن عام عزیز سے کول کئی آوے خاص عزیز سے
کبھی موم دی اوہ توں قفل آہن سے کھول میں چہ کما میں
ایسے مصر وچہ ملے گا ماہ مصری کسے شور فقاں سنا میں
چہڑے پھل دی توں مشتاق بیل نیرا حق اہوش گواہا میں
چہڑا لاوند ہجروی مرض دایم کیا اسے کول دکھانا میں

زیچانوں کی آواز ہاتف رکھ صبر بی گھبرا تا میں
ایتھے ملے گا مقصود تیرا کر چہ تے نیر و مانا میں
ملسی آجیات ظلمات اندر لیں راز قلوب نشا تا میں
اسدے کول رہ کدھ سو اس دل تھیں ہرگز اپنا آپ جانا میں
حقیقت نہ باجھ مجاز حاصل جویں باجھ فناہ بقا تا میں
کدے خار بھی موتی لوں چھیک کیتا بھو بھو ندایم وانا میں
پتی حوں قول تے دین پیرہ رہوشاوتے یاد بھلانا میں

کنیزال نے زلیخا لوں بھانا

کچھ روز گزار خاموش ہو کے بھاگ لگسن خوب غمب تنوں
دلیسی آویدار تے سار لسی خوب خواب اوہ محبوب تنوں
خشک تھے شاہزادے کدے جاسن کرسی کردا امر طرب تنوں
دایم رکھ تو کولوں قدم قائم ملسی ظاہر اباہ مجرب تنوں

باتیز کنیز نے مت دتی ملسی خاص عزیزہ مطلوب تنوں
کھولیں بھید نہ الیں عزیزا کے متاں حد تھیں کسے غروب تنوں
کرسی جلو یوں جذب تمام وکھڑے کیتا جہد فراق مجذوب تنوں
دھنداں دور ہوسن شرق غرب یں پسی نظر شاہال جنوب تنوں

نکتمہ حقیقت

اوچر تیک کرے آزاد جانی چیر غماں دی پہاڑی چہ بھیسے نہ
صوت خواب است دی جھات اسے راز قلب وانیوں
موتے باجھ نہ ملے جیات دایم اجر لکے باجھوں ہرگز وانیوں

حضرت عشق دی طول طویل منزل چھڈا اس میدانوں لیسے نہ
ایس مصر جو وچہ آئے باجھوں جلو او یکھ شہو او ہیسے نہ
فلک معرفت دایم ماہ یوسف راہ نفس وائے کمر کیسے نہ

زینچاوی و دولی مصری

شہر مصر آوڑی غروب مغرب شاہی شگن شگون مسان مصری
انتقال کارن نازوں نکل پریاں بن بھن کے سب خوبان مصری
وار و ارمبار کان دین بٹھے مٹھے گیت عزیز و گان مصری
آرائشاں رنگ نشاں و شہر مصر لوں پئے سبجان مصری
اپنا ویکھو نائب جاعے میوندانہ دوتا ہونو نڈا نڈک بیان مصری
مانڈت کسج کسج کرن اسیں دم دم عالیستان جوان سلطان مصری

ساعت موج بہار گلزار والی خوشی عیش و ساز جان مصری
کان سن دی مصر قدیم دوائے ہمن سن کے ناز و کھان مصری
شاہی میوزیر کبیر مصر جگہ گڑوی پئے ورتان مصری
واہ ماہ عزیز عزیز عالی پری زاو دل شادا انسان مصری
مجرے ہوئے ہزار دربار شاہی ہو کسبت محمودستان مصری
راج تاج عزیز بہراج دایم شادا باد ہو کسادا ان مصری

زینچاوی حالت عزیز و گھر

سے دانی زبندیاں مال دولت بی بی بیچھی گئی راج محل اندر
رکھے گالے ہتھ غمناک ہوئے خوشی خوشی اتنے پل اندر
بچلاں بیچ انگیاراں کو ونگ سارے اٹھن سول سول ساند
سرے سرے گئی بھار مصیبتاں اپی رہی ابپر کلہل اندر
کرن بانڈیاں لکھ نصیحتاں کو در بھار پریم دی جھل اندر

اپیر شکل عزیز دی جڈن دیکھے کولہ ہو جڈا جل پل اندر
ظاہر کرے زار ہمتاں دل دا ابپر کرے پیادل دل اندر
طلبہ گارہ گلزار بہار والی ہوئی قید فراق و جھل اندر
صورت یوسفی دی مائل نیم سہل و درو گل گئی او کے گل اندر
دایم رکھ تسلیاں ڈول نائیں ملی اب شیریں لیسے تھل اندر

سہیلیاں دی نصیحت

تیری طلب و بھریں پکار کر واسوئے پارا و ہل ضرور ہوئی
جاسی رات آفات ظلمات والی صادق صبح سفید ضرور ہوئی
کرسی آبا و اتنا دھن سب و رفسا و فتور ہوئی
میزوں اور مہر کے بیچھا آپ کھنڈے دیں کیر اور نور ہوئی

ساقی دید و اکھو سی میخانہ تشنہ کام پی جام محمود ہوئی
جنہوں یاد کرے یے اوہ بھی یاد کرو امیراں ایاندا پار پور ہوئی
تے اوہ کرے فیرا و ناسادا گوں خبرے کڈل مراد حضور ہوئی
مشکل پچن اباجھ و لدار جانی کڈل ان لسی جھورا دور ہوئی

آکھن بازیاں صبر کر جا میں انت قلعہ فریق اپور ہوئی
یو باقلب کھول کھوپڑھے کپڑی گھڑی گھرنجت بھور ہوئی

چرخہ پریم داکندی ہوئی بی خبر تندی کپڑی منظور ہوئی
یار آوسی مور سہار و اتم اوہد کول جوال صبور ہوئی

شاعری گل

بیٹھی شاعر زردے محل اندر اینر حال مثال سقیم ہویا
رنگ رد فراق دی کر سینے آہ سروں درد عظیم ہویا
اللہ پاک نے حفظ امان رکھی منظور نالہ بسمل نیم ہویا
دولت کسے دی لوں کون چھیرے کے را کھا آپ رحم کریم ہویا

موتوں چپ چپاں تر سن خون بھیراں کنگ عیش عظیم ہوئی
کتنا جدوں عزیز خیال باطل بے مقدار قیدی و آہیم ہوئی
لکھیا بحر امواج تفسیر اندر اوسے روز عزیز عظیم ہویا
واکم ملے گا نسخہ وصال یوسف کشا دست حکمت عظیم ہویا

زینجا و اصبر کے شکر

حافظ حفظ حفیظ محفوظ رکھی صبر ان کے صبر نوں آیوسو
بیٹھی بچھ کے آس میں پائی سینے خواب و نقش رکھا یوسو
کرے گچیاں اریاں اٹھ رہیں تے باغ و چوپڑ چا یوسو
کدے وانی اگے کدے کرے چھڑے منیرں کہا پریرں آیوسو
رسمیں ہے عزیز دیاں نال حرام دل دارانہ کدے جتا یوسو
پچھے وچہ حزیں نمکین بی بی رور و جان تے جگر جلا یوسو

سن کے غیب آواز تسکین پائی کدے تے شہر مچا یوسو
صا بر ہو عزیز تے وچہ خانے جوئی گذریا وقت ننگی یوسو
غیر نظر کدے عزیز وانی اللہ پاک نے آپ بچا یوسو
کدے ناقتے پیڑ ویران بھالے اک پلک نہ منوں بھلا یوسو
دم دم یاد کردی ہو کے نفر بردی جوئیں یا غیبی فرما یوسو
واکم ماہ کتنا تیاں آصبر کخوب خواب نزل بچا یوسو

کنعان دی کہانی شاعری بہانی

ولا پیر استاد نوں یاد کر کے مار بازیاں سخن میدان اند
تیری قلم کلیم ایسے تیغ بران سوز عشق تیرے قلمدان اند
تیری طبع دے ہوش بہانے چھڈن ہوش نہ حور فلہان اند

شیریں شہر شیرینیاں وند جائیں سنا سدا نہ سین ان اند
ز اسر لوطیاں بلبلان بھور لکھاں غم شہو حقدی غم و مار اند
پڑھ کے لبم اللہ اللہ اللہ ساہل ہو در بار قسر ان اند

Marfat.com

ملک شام سے سد شام سند چل چلے شہر کنعان اندر
عالی جد امجد بنیاں ساریاں ہی شعلہ زین زمین آسمان اندر
حیدی قدرتوں ٹٹ گئی اک ڈالی ماسہ تابت رہو سوریان اندر
اوسے ہجر کنوں شجر حجر مویارس نس گئی آن فان اندر

کرے سیر خلیل و باغ سند اچھل کھڑے نے چمستان اندر
جتنے شجر طیب باران ڈال الایا جھولد امند اشان اندر
آن درتیاں زردیاں گئی سبزی رت رہی رت خزان اندر
جرول لے چوئی تائیں ڈول گیا ماست لعیاد و رطوبان اندر

قصہ عین العین صحیح لکھیں جو ہیں عین تفسیر فرقان اندر!
نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ دَائِمٌ سَوْسُو شُكْرٌ حَمِيدٌ مِيرِي بَانِ

کنعان چہ حضرت یعقوب علیہ السلام اور بار

خاص عام جان ملک شام اندر سوہنا شہر کنعان ربار نوری
اصلی نام سوہنا اسرائیل آمانوت دی سرستار نوری
ابراہیم بن تالرخ اوہ بن ناخوہ بن سامح بن رغو ظہار نوری
اگے سام بیٹا حضرت نوح و اکجدی و نج بہتی نشی پار نوری
قیقان اوش و اجایا سے تے اوش بن شعیب انوار نوری
ایہ یعقوب علیہ السلام سند سوہنا شجر پھلاتد امار نوری
سوہتی آل اولاد آباد ہر دم اندر حرم خانے حرم چار نوری
یوسف بنیا بن ہمشیرہ زیت اک ماں تھیں ایہ ولد نوری
انماں چھیاں دیاں انہاں واندیاں تو ان سکیاں بھناں مخوار نوری
تربیکے حرم تھیں جاوتے اسرود و جانو شہود ہم گئی دور راز نوری
یوسف ساریاں چہ سردار سوہنا چین تاریاں چہ چیکار نوری

یعقوب علیہ السلام بنی خیریں سد اول دربار نوری
بن اسحاق اوہ ابن خلیل اللہ کیتا نولوں جہاں گلز نوری
اگے نالغ بن ہود اوہ ابن شالغ بن ارخشد نیک اطوار نوری
اگے لاک متوشلخ اوریں بیارد مہلایل قنیان قار نوری
ابوالبشر مسجود ملاک اگے آدم صغی اللہ سرکار نوری
صبح شام تمام آرام اندر پیا مہکدا باغ بہار نوری
خورسند و لبند فرزند باران نبی پاک اپاک پر دار نوری
تے یسودا شمعون روئل لاوی زیا لون یسیر انہار نوری
یوسف بنیا بن راہیل جائے چھ بالیا ذی اقتدار نوری
جو تھے حرم تھیں ان تے تقالی بارہ پت ہے وار نوری
اودا عشق یعقوب کو چہ سینے چھے چھٹماں کمال خسار نوری

وانگ لال سے لال جمال والا رکھے گو داندر سوہنا بار نوری
دائم حسن سرکار سردار یوسف خدوں پار سوہنا بہ شمار نوری

يعقوب کے گھراک خوبصورت رکھو؟

سوسنا رکھا کہ نبی یوحنا دیہے سے فرقت ہو کر بھلاؤندی
 سوہنی چھاں سوہنے پتر پھل سوہنا چہرہ اور یکھدا صفت اللہ
 شاخ شاخ ڈاکڑا کرتی جاری برگ برگ نقی نور چکاؤندی
 جدوں جھے یعقوب و گھر بیٹا اوہ بھی شاخ اک نہیں یساؤندی
 تیرن شاخ بھی ودھدی ہے دم دم جیوں جیوں کون دوساکی
 بھھاں پیراں نون انیوں ملے عاصے ہراک بکڑا شکر چکاؤندی
 ہرگز شاخ نہ اوس درخت کدھی سا اتھویش خیاں وراؤندی
 کتھے حسن یوسف کتھے چوب عاصفتان بخش کریم وراؤندی

طوبے مثل ہی روئے زمین اتے ہراک نون فیض پنچاؤندی
 طوطی بلبالاں اوستے ملک عرش بنش صوفیاں ننگ دکھاؤندی
 رشک نخل طوبے رکھے عجب خادہ راوی عین بعین فرماؤندی
 گوہر لعل پھنیں مون سواروشن سر پیرنگ ذکر کساؤندی
 جدوں ہوئے جوان شکست عاصا نبی ہتھ فرزند پکڑاؤندی
 حضرت یوسف جدوں پیداوار چہرہ امان کتھان کہاؤندی
 کی چوب می ہنری نال یوسف کون راز نہاں نون پاؤندی
 دالہ گوید راز نہر سچا ان یوسف ناز نقی عرض سناؤندی

پاپا کے یوسف دی عرض

میریاں بھھاں بھرا نوان دگول عاصور سوہنی نہوں تندی
 میری وار درخت نون کی ہویا کدھی شاخ نہ جان کھیر دندی
 عاصے پکڑو جدوں میر میرے شکل ساریاں خوب سہاؤندی

عاصا مینوں بھی بابا جی دیکھاں کھو کھو دھی بچاؤندی
 اٹھے پیر میں ہواں خیال ایسے سک عاصے دی لوت چاؤندی
 دالہ ایوے عرض سرکار باوا طلب عاصے روح ترساؤندی

پاپا دی دعا نے جنت چوں عاصا اویا

نبی پاک درگاہ حضور ہو یا وچہ ہتھ دے پکڑو عاصا
 بھایاں ساریاں دی ہتھیں دیکھو عاصے اوہی منگ انال اویا
 سوہنے یار وانا منظر مینوں کجاہ جنتی نور عفا عاصا
 سرلی شکر نہر نہر کیتا دتا یوسف و ہتھ پھرا عاصا

میرا پتا یوسف آس کھدے سوا اوہوں بھی کریں عاصا
 دتا ملک نون حکم ملو کہ احدیت گھری کتھان پنچا عاصا
 اوسے وقت ہو یا خدمت چہ حاضر دتا نبی نون وب بجا عاصا
 تیری آس میند ہو گئی پوہی سہ اوہ پیار یا کیتا آ عاصا

تیری خاطرے سوینا کیا سو سنا رب بھیجا پاک خدا کا
تخفہ جنتی واہ سبحان اللہ دل کے دیکھد سب بھرا عا صا

شیرا عا صا در سب عا صیا نذا د یو عا صیا ن نوحی و عا صا
عا صے والا بھی بے مثال دالتم ذکر با یوسف در با عا صا

یعقوب دی یوسف نال محبت

وڈی یوسف علیہ السلام سوہنا بتیا میں نکا بھائی جان بھائی
بال در یتیم دی ویکھ عورت ہو یا نبی یعقوب حیرن بھائی
یوسف بے نظیر و او برسوہنا کرے خوشی کے دو چہ لڈان بھائی
کرے سبتی نبی و کہوہ قدراں اک عرض منوں عا لیشان بھائی
مانواں با جو یتیم مسکین کے غمگین حزیں بے تان بھائی
شفقت ماتاں دی پارجدوں کر جان جہان قربان بھائی
اسراں کھاں نال کج بڑے دے ہوئی نے دور ارمان بھائی
بے جاہ لال نونال خیال رکھیں لوں منوں سو یا مہربان بھائی

آیا جدوں جہان نشان سبتی گئی والدہ چھوہ جہان بھائی
بنیا میں مسکین و پالنے نون اندی اک کینز سبحان بھائی
وڈی بھین جناب یعقوب سندی اولاد سی چہ کنتان بھائی
ڈاڈھا فلزہ پیمان پرورش ڈاڈھے پیر ہواں پریشان بھائی
دکھو در تمام روان ہوئے جدوں گھٹ نازاں جھاتی لان بھائی
یوسف لال سوہنا بتیوں بہت پیار میں بھی گئی ان میں بھائی
چھو پھی وار گھٹی یوسف چند چہ اسہرا حسن والوہ عیان بھائی
نازیں پر و عواد التم یار یوسف عمر بال پر حسن دی کان بھائی

چھو پھی دے گھر یوسف دی پرورش

قوری لال نون لے آئی نال اپنے چھو پھی شکر نرا بجا وندی
سوہنے شوق تھیں سوہنے و جو داتے سوہنے کپرت پواندی
جیکر ناز سبتی پاسے نیند یوسف ویکھ گھرا وائے جا وندی
نالے اوسد امن پر جا وندی انا لے اپنا من پر جا وندی
اک پلک جدا نہ رہے چھو پھی بھتیجے دنازا کھا وندی
ساہ ساہ رکھے چاہا ہاہ سندی اک ساہ ساہ کھا وندی
ایسے حال جد لڈیا کچھ عرصہ تھاں سوہنیاں نال سا وندی

چانن اکھیاں کھنڈ کالجے دی سینے نال پیار و لا وندی
ہووس تریہ سکواریاں جان چھو پھی شربت شیر لڈ پلا وندی
کدی گود اندر کدی سبج اتے کدی جھولنے گھت جھلا وندی
کدے بے پر شاہ جے رس بند اسو سوا تھاں نال سا وندی
بال در یتیم دے پالنے نون کھانے رنگ برنگ پلا وندی
چھو پھی جان قربان قربان ہوئی گھری خوشی دیون گھنا وندی
بھین چین وچہ دبر و لگیرو و وھر طلبگار دی چند تر سا وندی

یار و در فراق مجبور کروا کوٹھی باجھ دیدار گھیر وندی اے
اور ٹک بھین نول آفریائیونے یوسف بناں کوئی چیز نہ بھاوندی
ستی باغ و سن بیابان مینوں اسی بے باجھ ہر طرف راوندی اے

اے یعقوب محبوب لیا اپنا الفت مانگ بلند سنا وندی اے
فروت الین دی بہن محال مشکل چشم غم زدہ نیر وماندی اے
دائم گذردا دن خیال ایسے ویرج فکرے رات و ماوندی اے

پھوپھی دے گھر لے یوسف نے باپ کے گھر آنا تے پھوپھی و احمیلہ

نور العین کارن کرے نین زاری ن رین ابوچین چامیرا
یاراں ہو فرزند بھی و اگت ران و اڈھا دل سے مبتلا میرا
لال بال کمال جمال انور و لبر و لبر با میرا
بھین سندیان سار حیران ہوئی آیات نول لہن بھیرا
اندر باہر جاوے پریشان ہو ہو ہوش جاوسی ہوش کو میرا
گی سن کے یوسف و جاوے عقل ہوش ہو گیا ہو میرا
لے جاہ پتر عالی جاہ ویرا بے عذر ماں عذر بے جا میرا
زلفاں کالیاں صاف سنوار بولتی بچیں چلیوں حیوار طامیرا
پٹکا اپنا بدھوس کر دوائے گھول گھنٹیاں نور افزا میرا

پلک جھلک جھنوں پلک جھلک مشکل پنکھی روح و اجا گھیرا
اندر بک واک دی سک غالب ہے طرفہ اجگر سدا میرا
یعقوب و انور مطلوب احسن محبوب محبوب خدا میرا
مال مالکاں داغیر خام دعوی نامیں عذر انکار و امیرا
جاسی آسرا بھج نیا سری و ابرو آسرا و اکیا کر ما میرا
بیچ گھر اک لگا و فی ماں شاید بھب جائے جیدہ و امیرا
بیم تن نول نولیں پو شاکت باو کھنے کیتوئی سنت میرا
سرتاج سجا وندی زیبے ریں لال چلیا خوش او امیرا
ہتھ پھیر دی کالجے گھٹ لاندی شاہ حسن و اماہ لقا میرا

راز کربند

یوسف باپ شگے گیا ناز کروا پھوپھی وندی وھی گھامیرا
کر بند وراثت پدر و اسی کسے لیا اے اج لکا میرا
برکت گھر دی یانی لٹ گھتی کیتا ترس نہ چورے کا میرا
انت یوسف لدار و سول ہوئی اندر شے سے آتھا میرا
دیکھو یانی کروا صاف ذرا بھ گیا اے مال صفا میرا

آئی ویرے گھر و پھر پھوپھی یانی سینوں ماجر امیرا
کیتی بڑی تلاش نہ لہجداے روح لبناں ترسدا امیرا
دھند کاراندھیر غبار سے گیا خانہ ویران بنا میرا
جیریں بدھڑوس تیوں کھول آکھے چور کمر بند یونی چر امیرا
درتو جیریں تانوں تغیر دیکھو دیو چور غلام بنا میرا

شرح خلیل اتے یوسف نول سزا

لکتہ چین مقام زبان بندی ایچھے جنش لبہ خام جاوے
 مرغ فکر کھو تفس خونت اندر متان دوسراں کے دوام جاوے
 ایہ فرط محبت می ہرانی ہوش تے صبر آرام جاوے
 مرغی پھوپھی دی ایہوی کسے چلے گھر یوسف علیہ السلام جاوے
 آپے پکڑیا چور بنا آپے شالہ چور دا ہوا کرام جاوے
 ایسے چور شالہ نت نت لٹ دین لٹ کھتیاں ہونعام جاوے
 سج وچ اجار جاہ مار دھار امیر ملک نشان تے نام جاوے
 پھوپھی پکڑے چلیاے چور کھاداں پیچ پور قرارہ اجام جاوے
 مالک پکڑ کھڑے جس تھیں مال نکالے سد چور ہونفر غلام جاوے

اس دی ہوشی ہوش دو عالم حید کوٹش کے عشق پیغام جاوے
 شرف شام کنتان اشرف جھگا کلیم ہولا کلام جاوے
 اوہدے دس تھیں گل ہوش ہوو جنہوں سا دی لک محصلہ جاوے
 آئے کر بند بھوکے نال پرے آپے پھدی خاص تے عام جاوے
 ظاہر کر بند دل کھڑا پھٹی ہجروں ڈری کر عجب کام جاوے
 چور امینوں بھی لٹ کھڑا واسطانی ویران ہوتی مقام جاوے
 دلاراہ جاراہ سنبھال اپنا متان سخن وابدل نظام جاوے
 ایہ قانون کی دین خلیل اندر متھے کئے لک الزام جاوے
 گھر پھوپھی دس پرت کے فیرو ایم سو سنا خولہوت شامی شام جاوے

پھوپھی و افوت ہوتا تے یوسف و ابا پکڑ کھارونا

یوسف نیر تذریر خلیل اللہ اسرائیل نول درد سوایاتی
 اٹھے پسر کلبہ پڑے نال لکھے فصل کرم کریم کمسایاتی
 رنگ رنگی دے گزیریا کچھ عرصہ غالب مرجار ستیاتی
 قدم چایکے دار تناو چوں ڈیر اوچ بہشت کے لایاتی
 جانی یارے عیش آرام کارن چہماں چہ مکان بنایاتی
 یار و سینہ یعقوب تے حسن ولبر کامل عشق و اہمیل ملایاتی

پھوپھی لگی لال اقبال گھروں ایس جلیوں من پر چایاتی
 شیشے وانگ تصویر میری دیکھے دیو اطلب و اکتب جگایاتی
 ملی و س وی قید اس پیخے تھیں پھوپھی جلتوں کوچ مسیاتی
 ہر یاشاد آزاد فرزند یوسف باب گھراں دول ییاتی
 گو و پدر عالی خواب گاہ یوسف سو سونا ناز انداز اٹھایاتی
 ہم ذات دو تفس معشوق عاشق روم روم اندر تیج پایاتی

یوسف حسن خزانے و اخاص وارث صاحب کے شان و ڈیایاتی
 دایمہ درجہ بدرجہ رے وان شاہی ذکر تیج تفسیر اندے آیاتی

اللہ کی عطا بعض نبیوں سے

اپو آپ دیکھیں زندگارنگ بخرے اللہ پاک بخشے انبیاء میں
 دقت و تنہا سے ہر مرتبے و پستی و س ایسے سنھاتا میں
 جو نکر عقل فرست و وہ خانے ملے نو اور میں داتا میں
 بنے شرف تو صیف کے دس ہے اک مخلوق زویجی اذت میں
 صداقت کلام بھی دس حصے حاصل نومو سے پر صنیا میں
 حکمت خط و کتابت دیان فرماں تھیں لمبا اک کل ہا انستا میں
 روشن حسن جمال و کوش و پوسے ملے نو یوسف مہ تقا میں
 ڈرے کل فیصیحہ بلوغت درتے شرف شاہ لولاک لمتا میں
 بلکہ نبی تمام غلام خادم سو ہوئے راج فخر و سراتا میں
 غوث قطب بیدار شہید عاشق ترسن کے پدید لکشتا میں
 عرش فرش مثال نعلین چمے السلام نازہ کبریا میں
 حسن یوسفی شرح حال سرور عارف جانہ سے طرزا داتا میں

کسے علم سیرت کسے حسن صورت کسے چلیا صبر خدا میں
 نونالان گلشن حق نون نون اک اک سب خاتم خدا میں
 دسے علم ملاحمت بھی دس یار ملے نو نورح نبی مفا میں
 صبر شکر و بیاں جزاں دس ہویاں نو یورب ہا دشتا میں
 ہوسے خوش الحافی دس دسے نو داود عبا خوش نواتا میں
 ابن مریم روح اللذنون نور حاصل کرے آپ عطا میں
 فصاحت بلاغت دس دسے ملے نو امتد تہا میں
 جتنے ہیں دسے نبیاں ساریا نہ ماصن لکھ مرے مصلحت میں
 افضل کل محمد رسول اللہ سردا میں فضل عطا میں
 یوسف کون اک قطرہ حسن موئے ہے سہکد ایس داتا میں
 الف تمیم ہا ہی شاہی احد احمد ابتدار خنیں لے انتہا میں
 درافتا میں نے کب لب کلمت ایم ہر یا جاننا عرض سکھا میں

یوسف و احسن نے شاعر و اخیال

گمان سے دیاں ہن دیرچ پر دیرچ پوتش ہو جا پرچہ پاسو ہنا
 زندا سماں نامیں رندی نغمیا نداد و رجام کلام خدا سو ہنا
 قصہ سو ہنے واسو مینو سو ہنا سو ہنے دستیا آپ فراسو ہنا
 خطہ قال سو ہنا نوری اصل سو ہنا حال قال سو ہنا بے ہا سو ہنا
 اسرہیل دایاں خلیل الالال راجیل دی جان بقا سو ہنا

بازا او کلبا واسطانی ایہ تفسیر ہے ذکر مصنف سو ہنا
 بیٹا نبی یعقوب و دسے یوسف غم سے مار دانا زاوا سو ہنا
 یوسف آپ سو ہنا ناکے باپ سو ہنا نیک قال ابجد سو ہنا
 رفتار بانگی گفتا شیریا رخسار مہتاب سید سو ہنا
 بھین زینب داہین حسین یوسف بیابین خاص بھرا سو ہنا

چشماں و تار تے اللہ واپیارا نظارہ نورانی صنیا سوہنا
ایر و جہار سجد و معبود و اکھر مومن بندھ گئے ادب بجا سوہنا

نیماں نور و دیاں تے حضور دیاں و جی موحاں نڈا ترم جیا سوہنا
یوسف حسن کتاب کلام اللہ الیر صفت و اصغر سنا سوہنا

یوسف علیہ السلام و احسن

جدی سورت قرآن مجید و شن اسدی صدر نون الیٰ کبسی
تک کے جلا تے فیر بھی تکرار ہے کسے جن و بشر دی مجال کبسی
جد کہ نبی یعقوب بھی دنک گئے کسے غیر مچ طاقت وصال کبسی
سرف قد تبسم فشاں چہرہ جلی قادری قلم کمال کبسی
جہاں و قسے نور بھی احسن القصص کہکے صفت ردا رے جلال کبسی
کون رخ لیا شیری حور پری تشبیہ یوسف نال مثال کبسی
نظر نغز گوان ہر پارہ پارہ پتہ پتہ پھر احسن اگے ڈھال کبسی

انتر نیم کیسے شمس و قمر سا جد نور چشم تے شمع مثال کبسی
مغرب یا ریا ہون دیاں عدم جس نے خیر تیغ چہرہ اور بد جمال کبسی
تا باں نور نبوت بیمار نور مطلع رحمت تے مثل ہلال کبسی
لباں لال تے لازوال رنگت کرن ریس نیلم لوسر لال کبسی
اسدی صفت کرنی عنقر خاکد کئے کتھے تاب تے قال مقال کبسی
ہو گئے نقش ناطق ختم جوہر باندے کرن چون چرا کنگال کبسی
دالہ دست بگوش این گل رکھاں نبی تنوں بھانج مجال کبسی

کنعان دے پن و احسن

پنی گیا نے خضر ابرار گے جہن نون چشمہ حیات لکھاں
دست قلم ہو گئے خوبان مہیری کیکر کپڑے قلم و دات لکھاں
بال ایہ ٹھیک آئی زمین احسن یوسف خداوی ذات لکھاں
خاکت یوسف پاوچ چشم اپنی طالب اپنے انس و جنات لکھاں
نئی شاعری جہل عنصاری نون فریق دے خام جذبات لکھاں
نفسے بحر ریح ایسے بھی ہیں موتی جہاں موتی بندی برسات لکھاں
مست کوئی زلف ظلمات و سج بوجھی نظر کرم ماہ نجات لکھاں
عرش حسن تے تباہ یوسف بنات النعش زائر کائنات لکھاں

ایہ بھی منت غذا جہاں بندی کرباں نون شہد جنات لکھاں
عرق شرم وچ رہے جہاز ہستی کوں برق شہودی جہات لکھاں
اکے لکھ دیاں گل گیا کنت گنزا ایچھوں لیکے وان خیرات لکھاں
شیریں سخن سرکار دے گل رحمت چم چم پیم برسد نور برکات لکھاں
وقت غسل جو زلفاں تھیں کرن قطرے سر سبز باغ موجودات لکھاں
یا ہمیں کلیاں ونداں کہن کلیاں ناقص طبع نون و اسبات لکھاں
نار نار اسرار شاعر غالب تائیں صفت جے صفت لکھاں
دالہ ایت قدیر تصویر یوسف ایہ تفسیر سدی مخلوقات لکھاں

حُسن یوسف علیہ السلام

تیرا مے خانہ کیسے خدا خانہ وراقدر جنت راز کہیے
 تصویر تفکر سال قلم پھر کے فلک کھیا شاہ سیار کہیے
 دٹھا شمع ولوں شمع بول اٹھی چشماں بلدیاں شمع اتور کہیے
 شمس صبح واکٹ مضمون آکھے شمس الحسن احسن تابدار کہیے
 پیار کرے پکار بیدار عالم دلاں ستیاں کرے بیدار کہیے
 جن تاریاں وچ تسبیح پڑھ واماہ جین تا باں وچ پروار کہیے
 او ما گھڑی او ما میری پریشانی بے مانند جانی کسدا کہیے
 اے طبع سکوت اچھا پروردگہ گفتگو ہو سرشار کہیے
 بے ترس کیسے ستم گار کیسے تینوں قاتل جفا کار کہیے
 گم گشت سال دور دراز میں تے بجز فکر اندر غوطہ مار کہیے
 میں محتاج بن کے در بدر بھارے نڈتہ دار جو گن منگن مار کہیے
 خالی کوئی مقام نہ تھیں اگلتہ روز معنی بیچ وار کہیے
 شب تار شمع تارے چن سورج صبح و شام گدائے دربار کہیے
 عالم قاضی سلطان امیر اکبر دام زلف و سبکداری کہیے
 دایم مظهر حق اے نقش یوسف جلو او پچھے جلو انکار کہیے

ساقی جام کلفا انعام ہو و تیری مے نون گلنار کہیے
 شامی شام دی صفت تحریر کرنی زیب شام کنعان اخبار کہیے
 کالی رات فراوندی کھول نہ لقاں لقاں کالیاں نون شب تار کہیے
 بچھی شمع تے صبح اذان و تی نوری صبح صادق رخسار کہیے
 کوئل بیلان گلشن کوک پائی رخ یوسف شگفتہ بہار کہیے
 آئی شام جہم نقاب پایا ہجر سوز والا دھندو کار کہیے
 گیا بدر بھی حد فرق کیسے مونہوں بول ہو یا نرسار کہیے
 قلب پھرک کے پھرک کے جگر کیا کوئی عجب اونہوں سرار کہیے
 رگ گ اندر عزباں لایاں فی تینوں تیر کیسے یا توار کہیے
 بولی طبع او بے قرار شاعر گل سوچ کے نال پیار کہیے
 چوداں طبق میں پھری پرواز ایسا مینوں رہبر باد رفتار کہیے
 ملیا خیرہ کتوں تشبیہ دلبر بے مثال جمال سرکار کہیے
 ناموزوں اے عقل مضمون اتھے سرنگوں عالم ہوشیار کہیے
 چمن باغ تبسم نشاں غنچے چشم نورد اک چمکار کہیے
 خدمتگار کیسے طلب گار کیسے بے قرار کیسے جان نثار کہیے

حُسن یوسف تے عشق یعقوب

ناز سونیاں تے من موزنیانے عاشق باجھو کوئی پھرانڈ
 باراں پت پچھلے اک ناں یاری یوسف رجاں ہر جاتانی

یارو یار جہانڈی گودا اندر خاک قدم دی تحت سلطانڈانی
 کرناں و الرٹے دی بھری کرم جھولی جھولی بچ سونا مر جاں نڈانی

چھے مکھ بابل لاوے گھٹ سینے پھر پیاڑ سینے لاوندانی
 نیناں والڑ امست نراڑے جن باڑا پیر کنغاندانی
 اسماعیل سخی خلیل داواسوہناشاہزادہ شاہی خاندانی
 محبوب یعقوب خانو بصورت عاشق قدر معشوق باجاندانی

اگے اکھیاں کھدا پیرٹھے سکھ چین دن کریں جہاندانی
 جاگن سوان کھٹا وولیاں سبحناں و افضل کرم کریم حمدانی
 حسیوں نبیوں و سبوں سوہناہیت سوہنائانی کون کوئی اوہ شاندانی
 حال قال تے دید شنید اندر دانہ فرق زمین آسماندانی

خواب ویکھنا یوسف داست سال می عمر وچہ

ورہے ستویں پودی گودستیاں یگھے خواب کمال کمان یوسف
 سارے بھکے بھارتیار ہوئے تالے بھوڑیا نیک قال یوسف
 بالین ایس اوٹنگ گلزار کھڑیا پڑو ایلیاں تکیان بھال یوسف
 بھار بھائییاں کیے سجود ادبوں جاگ بھارتیاں حال یوسف
 اگھڑواہ کیوں جا ایوں جان میری میری مٹیاں یوسف
 باپ اکھیا بھائییاں تون دسین تیراہیت بلند اقبال یوسف
 دھال پارسی حسن گلزار تیری بھلن کالییاں قال مقال یوسف

بالین لین کارن ہتھیار پھر کے گیا طرف جنگ بھاریاں نال یوسف
 سب سڈے ایگے راہ اندر تالے سٹ داسوہنا کال یوسف
 چھل پھل لہروندے نال شاخاں پیاسدا نوہناں یوسف
 سرمنہ چھدا پچھدا پاپت بیارا کی ورتیا شاہ جمال یوسف
 جو کچھ ویکھیا ورتیا وچ خوابے سارا دسیا حال احوال یوسف
 مٹاں حسد تھیں کرن کوئی قصدا لٹا آتش حسد بھجان حال یوسف
 سن کے ات بھائییاں خواب کہیا دا ایم انیوں کھدا وچم خیال یوسف

دو جی وار خواب اکھ سال می عمر وچہ دیکھنی

درہے اٹھویں عالم خواب یوسف عالم وچ زمین دسیا
 پتر ڈایاں طول طویل قامت نور نور درخت سہایا
 پڑھدے حمد حمید پور لکھیاں ذکر حق داراگ لایا
 نوری پھل پیٹھکھا وندے نہ ہر سال کھو کھو داکھ سوجایا
 پتھوین سک پڑے چھڑے سارے جھوڑے نام نشان مٹایا
 ایسا تیا پیرا نام ویرج صداحیت فرزند و دیایا

جرٹھاں گیاں اییاں تپاں توڑی عیسے رتو لوب دھایا
 گل بھیل روشن پایہ دار میو کے سایہ گل جہان تے بیایا
 دارالامن بن گیا مثال طوبی اچھاویں طاہاں میڑا ارا
 سٹے دو جہاں بھائییاں بھی وھرت عاصیے پرات کوئی یایا
 لال جا گیا مولادی جگا لانا خدمت پردوی حال سنیایا
 صوف سوہنے دھی پڑ پڑ بھری شائون وناشوق دھایا

یوسف بھابھیاں نوں سفٹہ و سیا چا سیبہ جمدی بھابھ جلا یا آ
گلاں کوڑیاں باپ نوں جوڑے اتسا ایس پنٹھ جگیا اسکے

دوھیجا جوتداز و ریزور لڑکاتے اتسا نوں ایس گریا سکے
ناز طفل نے پدر فریفتے و ایم اتسا نوں نوں بھلایا اسکے

تہی وار خواب ویکھنی نو سال دی عمر وچہ

دیکھ دیکھ کے خواب ڈیا نڈے پیار پھننا میں موج تشاریا نتوں
گود من ردا فسوس حسرت پیارے جاوین چھوڑ پیاریا نتوں
سدا سخن سنگ نہ سبھانڈے سدا رنگ نہ بھنگ نزاریاں نوں
آہ دیکھ لے گند پلٹا ہی دکھائے فی من سکھیا ریانتوں
وار و وار کرے خونریز حملہ کر دگدگے جوش الاریاں نوں
دیری اک منوچ پاک و دہ بھنا چھے تم دکھا خساریا نتوں
پدر دیکھ کے قربان قربان جاوے چھے چہریوں نور فدا ریانتوں
محبوب یعقوب دی مچ خدمت کھول دینا حال پیاریا نتوں
سفٹہ نہیں یہ سپنیا خط فرقت اتسا شام دیاں بخاریا نتوں
یوسف اکھیوں دور نہ کرے ساعت بھو سو سازینا ریانتوں

نوکاں بار سرین فراق سفٹہ بچھ لیں اوپار اشاریاں نوں
خوشی عیش و کنت ننت بینہ کتھوں نائیں سبزیاں سدا ریانتوں
عید دیدی سدا نڈے بہتا اندر گودے حسن سنگاریا نتوں
سخت خواب آئی نالوں سال یوسف دکھا اتسا بھیاں نوں
تھر تھر کنبد اخرف دکھا یوسف بد ہتھ لے کر گیاں ریانتوں
جھڑیا تڑخدا خاک لگی ہنچوڑ لڈیاں دیکھ کے کاریا نتوں
ہائے اللہ اللہ الا مان اللہ کی ہو یاے راج واریا نتوں
ہو یا سندیان سار حیران بیتاب مرسل جھلا سوتھرا ریانتوں
کیتا نطق پیغمبری قلب صادق پسی نور نامبر سہاریا نتوں
دھن فصل اندر حافظ رب ایم لہے چاہر جو دیوں جن ریانتوں

دس سال دی عمر وچہ یوسف نوں چوتھی وار خواب آئی

وہے دسویں جمعے دی صبح صادق روشن نور افروز دربار ہویا
لائوں حسن حسین تھیں مارو اسی باپ دیکھو دیدار شمار ہویا
میرے گھر زرد و لہند نور صورت میراری پیداوار ہویا
تسور مصوردی طرف کردا سوز واحد سر جہسار ہویا
زلفاں دچہ راہ بھری سو کشش باوڑیا ہر روح جو شکر ہویا

گود پدوی سر رناز یوسف اندر خواب دست خمار ہویا
کدے رخسار چھے کدی چشماں فوق شوق دارم بازار ہویا
آفتاب خورشید مہتاب یوسف یا ایہ نقش تدرت نووار ہویا
کیسے کچھے سورخان و کھٹا سہنے عینا صا دیکھ انوار ہویا
چہر اچکدا نور ستورہ ناصر حضرت دیکھ دل و کار ہویا !

خبرے کی اسرار یہ یازہ میر افضل کرم ریت کردگار ہو یا
خوش تصور یہ عدیم التظیر وی اے مہربان واحد استا کا ہو یا

کدبے لبان کد کے پیشانی سوہنا در تہم ولد ار ہو یا
باپ محوسی الیس خیال و ایم اچن چیت فرزند میدا ہو یا

یوسف و اجاگناتے باپ نول خواب می حالت دینی

روز اٹھیا پچھیا باپ کی آ یوسف آکھیا بول سرکار بابا
کھلا اک بلند پہاڑ تے میں چاری گز نہراں شاخسار بابا
اک مین والی چادر ملی عرشوں لئی پن میں نال پیار بابا
دم دم و دھدا نور ظہور گیا سورسو ہر دیس دیار بابا
بائے شتاند امولا کھول و تا کھلا قدرتی عجب بازار بابا
سوچ جن تارے یاراں اویسی سجد کرن مینوں اظہار بابا
پتھر و انگ سبقت خاموش سارے میرے سوچ بس تاب گفتار بابا
بستی بار سب پار اور ارٹھے پڑھاں حمد باری بار بار بابا

نتانال آرام دتے دیکھیا اے اک خواب عجیب اسرار بابا
شرق غرب تک چاننا نور دتے روشن گلشن زمیں بہار بابا
ڈٹھے نکلنے چادر نول شعلے پتے پیکر عرش مینار بابا
کیا سمقت افلاک اسرار اسنے زمینیاں ڈٹھیاں لگتا بابا
کلید زمین سب ہتھ میرے دٹھی ہور نرالر طری کار بابا
میرے پیش تمام غلام نوکر میرا شان شوکت بے شمار بابا
سوچ جن ستار بول شکل میری تارے و دھچکار لشکار بابا
جانے آپ تعبیر قدیر و ایم قائم رب رحیم ستار بابا

بیان کرنی خواب می تعبیر تے نصیحت کرنی یعقوب نے یوسف نول

باپ سمجھیا ایہ ایتار حمت پامی شان عالی عالیشان یوسف
ہاں جن سوچ والدین پیارے پائے مرتبے شاہ خوبان یوسف
رکھیں یاد کو انوال و کوچہ ہرگز کریں اے خواب بیان یوسف
دشمن بندے نال شیطاں ظاہر شاید شور فساد مچان یوسف
ایسی خواب بن بنی تہ ہور دیکھے پائے بن بنی بنی سلطان یوسف
علم خواب تعبیر سب جانیں توں تاویل حدیث عرفان یوسف
انعام اکرام تمام حاصل پائے و دیاں باپان جو یوسف

تارے یاراں ایسے بھائی یاراں قسبیں جھرتے سب نول یوسف
قال یا نبی یعقوب کیا اے فرزند چھوٹے میری جان یوسف
متاں حسد تھیں کرن کوئی لکر حیلہ آئے غضب دوسرے جوان یوسف
بندر کھو زبان دہان اندر کریں مول نہ راز بیان یوسف
بینوں ب بلندیاں بخشیاں اے نبوت خاص نشان یوسف
ابراہیم اسحاق و ایض کرسی تیرے قلب و چرخ مکان یوسف
دستار رسالت می پہنیں گا اول ہوسے شادمان یوسف

تحقیق رفیق حکیم عظیم مالک تے علیم کریم رحمان یوسف

جو چاہے سو کرے اوہ کرن مارا و ایموسہ ایمان ن پور

بھابھیاں نے خواب یوسف توں آگاہ ہونا

برگزیدگی تے انعام دیاں خوشخبریاں باپ فرمایاں نے
 سجدے شمس تے قمرے ایہ گلاں لے پھپھیاں ہیاں چھپایاں نے
 ظاہر ہونا ضرور ایہ سلسلہ سی کی نبی تھیں چور پرایاں نے
 آئے گھر میں بھراواں شام ویلے اوس ساریاں کون سمجھایاں نے
 اوہے پیٹھ میں سی اے خواب کھلدی یاں بھابھیاں نے لگا نے
 طلبکار پیرا سدی دیدے اکھیں باجھ جہاں تماریاں نے
 لگا لگی رگ رگ اندر جس وقت سی گل بھابھیاں نے
 اوہے کھرہ اندر موہرا سدی یاں ساڈیاں کھر مکھیاں نے
 آہ عجیب ہوئی ایس کون کوئی حرم ماں دیان باگے گویاں نے

کہ تھیں خواب اوصوں وچ بھابھیاں متہیہ ویروش ستیاں نے
 سن لہی شمعون وی ماں چوری چوٹ چاہے سجدے اندر پیاں نے
 نبی وی محبوب خدا نے لکھیں کھیاں وچ ملایاں نے
 سناں چوہدی جیواری ہی ہج ہیکے یوسف برتران نعمت ان پیاں نے
 اوس ملک و شہادہ سلطان بنا کے تہ اندر پیاں ہیاں نے
 نسی ہمتاں لڑے تہ پچھے باں یوسف سنگت یاں لیاں نے
 بیشک ایسے نہیں کہے کار ساڈیاں ویاں بھابھیاں نے
 اے طفل بالک چھوٹی عمر یوسف کیندا نشان باں کھیاں نے
 و ایم کھر ویلے پیٹھکے تہ جو ایہاں مصلحتاں رل پکھیاں نے

رویل دے کھر وچہ بھابھیاں دی صلاح

بنیامین یوسف ناں باپ ساڈیاں تھوں وچہ پیار کماوندائے
 مل مل نہلا وندا ناں شفقت زلفیں عطر پھیل چھینکاوندائے
 گیسو شانیاں ناں سنوارے کدے وچ اکھیں سر مہ پاوندائے
 ظاہر سپر تے بابا بھل گیا پیا اوس دامن پر چاوندائے
 جیو اسماں واسار طہ جلائے نوں خواباں گوریاں جو سناوندائے
 اوہنو اکھدا باپ سلطان ایہ توں سجد اسماں کولوں وندا
 اسماں کھیریا جیہ پیا وینوایاں توں نگر غلام کھر وندا

ناز و کھیر جاں ممتاز عالی نت اوہیں پوٹھا کھیناوندائے
 جان جگر صلی اوہد اپت یوسف ساڈیاں کسے شمار لیاوندائے
 اسی دس بھرا جبار جبار اوہنوں ذرا قیاس تہ آوندائے
 یوسف طفل ناوان کمزور بالک اوہدی متدا جویں فرماوندائے
 شمس قمر ناوں اچا نشان اسدا ساڈیاں تاریاں سنک وندا
 کجھ نفع تہ پاوسی بنت بابا زور اور اتنوں کجھیاں سناوندائے
 رشک حسد بین لوں لوں ظالم نفس شیطان بہکاوندائے

کریوسف نون قتل صلاح دیوراوی وان و انام سناوندائے

دائم ماریا جوش خروش بھائیاں غصہ غضب نامین جیاجاندائے

بھائیاں و ایوسف کولوں خواب واحال پھناں

وال بدن و نکلدے پھاڑجامہ ہو محمدین بھیج کبات بھائی
منہ چمڈ گود بھیاچھن سنبیا این عجیب آئی تنوں خواب بھائی
سازوں نخر ممتازیاں تیرماندا سرفرازیان مان ثواب بھائی
اسی سبک کر غدننگا تیرے ولوں لاه نقاب حجاب بھائی
مرتب اپنی یوسف لیل یاواگئی آکھے ہی اکھا خراب بھائی
بولوں جھوٹ تے بد انغضب آئے یوسف یاد کیا لاجواب بھائی
ازہ طفیل یعقوب اسحق تے ایسے خلیل جناب بھائی
سن کے داوے پڑوائے و انام یوسف کھول دیا تورا خواب بھائی

آئے کول یوسف ظاہر کرن لفت پرچ دلاندہ مور صاحب بھائی
دس کھول کے حال احوال سار کویں حتموں دکھلے بات بھائی
ہو یوں سانوچ نور تمذیل صورت ساو کھسوتے چل گاب بھائی
مسجود شمس و تریوں و نوبیل قابل دید خورشید مہتاب بھائی
نردساں کے رنج بھاری من جیکو دساں تے ملے عذاب بھائی
تے اوہ آکھد بولوں لفظا شیریں کھول خواب بیان شراب بھائی
نردیں تے لکھد نرد ساو انہ مساں نکر و پوچ گرداب بھائی
دائم سندیاں بھرا آکھے کرک ظاہر بیچ و تاب بھائی

بھائیاں نول حسد اونوں کے فیر مشورے کرنا

سن کے خواب بتاب کدب ہو رمل آکھد کی تدبیر کرے
گاماں کروائے ناز غور و دیاں رتیرا دہنوں سدھاتیرے
کے غار کین پوچ مار دھریکے وھنگ وینال سیر کرے

ایں ویر سرد لگی کینا ایس ویر نول پکڑ دل گیر کرے
کران مشورے بیچھ روئیں دگھرو ڈاوم کے گور مشیر کرے
اتفاق سیتی سارے ویر و ایم اہد اخاتمہ گھت ویر کرے

بھائیاں وے جوش خروش

اک آکھدا جوش دامار نعرہ ایہ نت والی کڈھرت وپہو
اک آکھدا ایسے دور وطنوں مدہوں بیخ فسادوی پٹ پھو
نرد آدر و بہادر و مار نعرہ زورے نال اس تدی نون وپہو

اک آکھدا کھادسن چیر پیر شیراں چتیاں آگے سٹ وپہو
کوئی آکھدا پکڑ کے تیغ قاتل جنگل وچہ لیجا کے کٹ وپہو
والتمہا یوسف مٹے گود نکلوں کا یا گھری می گھری پوٹ وپہو

قتل دی صلاح

کے حیدرے ٹرے دل جنگل بار تیغ بران سرور مار دیئے
 بچے اگے تھئے الگ یوسف کر کے ٹکڑے دھرت نکھار دیئے
 پدر آپ تھیں ٹوٹے نال ساڈے پکے ہمد پیمان قرار دیئے
 چلو چلے باپ ی توج خدمت کر عذر شکار اظہار دیئے

کیئے باپ نول کھا بھیاڑ گیا گھت اچڑے حال پکار دیئے
 کر یئے ختم قصہ طرز نما مانہ رحم گھری دی گھری و سار دیئے
 جگہ یوسفی ملے گی فیر سانوں کراوس تائیں سرور پار دیئے
 دائم یو یگا اسان واقدر تائیں سولی موت دی اسد بار دیئے

قتلے ارادیوں یوں نے بھائیوں منع کرنا

وت کہیا یوں نے منو بھائی کر کے قتل نہ حشر برپا کر یئے
 ناحق کرناں وڑک یو بھرتاں یسا عمل نہ عقل گوار یئے
 ساڈو کھوہ غارے کھری کڈھ کوئی سا اکم ایہ بھید چھپا کر یئے
 کیا ساریاں ایہ منظر سانوں گود یوسفی پکڑ صفا کر یئے
 وڑے پرت نہ شام زمین یوسف شکر و لاندی بھاہ بچھا کر یئے

اکی باپ دانت قرزند اسی آسا تم نہ جو رو جتا کر یئے
 ساڈی غرض اباپ تھیں جدا ہوو گے جیڑے ان جدا کر یئے
 بن جادی دور و راز نہ لکیں گھروں عذر شکار و اچھا کر یئے
 چلو چلے باپ ی توج خدمت عرضا نیرا کراو بچھا کر یئے
 تو یہ کو بخشا و سالا عیب و اعلم بعد رب انک التجا کر یئے

یعقوب کے یوسف نول سیری لیجان واسطے بھائیوں دی عرض تے شاعر دی گل !

حسد شک و یاں شو شائ وچ وڑکے کئی بادشاہ ملک لکھا بیٹھے
 ایس قہر تے نہ ہر دی لہ اندر کئی مال متاع رڑھا بیٹھے
 ہنسائے سن موتیاں چوگ چلن بھاپیاں حرص دیاں گلین پائے بیٹھے
 دھن بھاگ نہاندے بخت اپنے چہرے دواس دیوں جا بیٹھے
 دیئے لکھ چوکاں نائیں اُن کرے جبہ پائیکے میر رضا بیٹھے

کتے بعض مہیاں گدیاں گرم تیغاں بہوان کئی سید کتا بیٹھے
 وڑکے دار قہارے قید خانے اصلی وطن قدیم بھلا بیٹھے
 ظلم و جہول بلا کہلا کے اول ہور سہیر پلا بیٹھے !
 تلے باغ تاشرے سیر چھڈ کے اللہ والی جیگی پائے بیٹھے
 دائم قلب شتم دے پار پڑے جتے یار کیا اوکھے آ بیٹھے

ایضاً

کھوہ چمن دی میل صلاح بھائی آکھن باپ نون سرکار بابا
 سوہنے یوسف نون بھی ٹوروسک آوے باروی کجھ بابا
 کھیدان کھیدساں شترودر او ساڈے تیر اندازیاں کجھ بابا
 ونگارنگ دی مویج بہار ہوسی مغز و ہم جاسی ہنزار بابا
 ساڈا ویر جاتی گویا جات، پیاری ہتھوں اہداسا نون بابا
 خونی قانی صورتان نظر تیاں لگا ڈول کے کرن گفتار بابا

قبیلہ علم ساڈیاں سنو عرضاں سان جاتاں سرشار بابا
 مٹھی بادیم صحرا وانی پلے طبع نازک خوش گوار بابا
 گل کھری گاؤچ گلہ ستیاں دے منسی نشت ویران گلزار بابا
 پکرین ہر مال خرکوش وہیں اہدا کران کجھ سرشار بابا
 ڈٹھا نظر اٹھکے ساریاں نون کیکھے بھیریا مثل اظہار بابا
 وایم بلیھا سی گود دیوچ یوسف کیکھ ویکھ کے روونزار بابا

حضرت یعقوب و اجواب

یعقوب علیہ السلام کہندا ساں ٹور کیوں تھیاں حیران بیٹا
 جاتے کی صحرا دے معاملے نون چھوٹی عمر تیرا نادان بیٹا
 یوسف باجھ ساعت پانوں سال منرن جاسن سب تیراں بیٹا
 گرگ مرگ تے بھیا تے تیر حنیہ پیرن بولکے بار ویران بیٹا
 تیشہ دیا نچ کد مرن جو گا جسدی گودیا نون گذران بیٹا
 واوی شام دی نشت کرخت غارن بھل مرن لکھاں کاران بیٹا

جنگل رخنو خوار درند ظالم متاں چیر کھاون تازن جان بیٹا
 اوہنوں ٹور کسے تے پواں گور غمدی پریشان ہوسان پریشان بیٹا
 بلھے باپ دی گودتہ کد خالی ہوسی روح مخرج روان بیٹا
 راہ سخت کوراہ پہاڑ پھیر پیر تلکیاں تھے نقصان بیٹا
 اہدا جان سکے جان جان کردی نائین جان لسان جانی جان بیٹا
 نور چشم چراغ نون ٹور ہتھیں وایم کران کیوں منج کنگان بیٹا

پہیلیاں و اسوال

یوسف کر عرضاں گے باپ نون بھی کہو ٹور کھاں طرف تنسکار بابا
 دست پدرو اپکر کے کہہ یوسف مینوں ٹور میرے سرکار بابا
 میری تھائی سس انگ یاراں کرن وچ باران یاری یار بابا

وار و وار بھاوند گودسار پیا کدا چال اٹھار بابا
 کوئی خوف تائیں خبریں دیساں تنگی باروی کجھ بہار بابا
 منت زاریاں کرن فرزند تیرے قدم چم آکھن وار و وار بابا

ساتھ نہ ورد لیر یوں شیرین نس کر گیت چھوڑ غار بابا
 بخت جگر تیرا پارہ جان دا کر دین یقین اعتبار بابا
 جم جم ویر یوسف المنیر ہو چشماں ساڈیاں کے سوار بابا
 دائم تک فرزندان ی چالبازی ندی فکر بے دکاتا بابا

ویر بد مزیدیاں لکھ خیریں منوں فکر اندوہ دسار بابا
 دیکھاں یوسف بھی خستیاں منگدائے کیوں نہ بھیج دیاں بابا
 ہر ساک ساتھیوں کپڑا اووہ اس ڈا کر طرف شکار تیار بابا
 اسی شیر دلیر ہراسائے روم شام سیام و ہم کار بابا

باپ دا جواب

متاں کھائے کوئی لکھیاں ظالم گیا ویر ہتھ نہ اووندا
 اہد کے باجھ اک گھڑی آرام ناپیں درد ہجر فراق ستاوندائے
 باپ ہاریا ہجر فراق سدا نینیں نیر ویر چلاوندائے
 دائم قائم تحریر تقدیر ربی کون لکھیا حرف ستاوندائے

میتوں پدی جدائی دائم ڈا ڈھا رو پر کتیاں فراوندائے
 تیں لیس توں ہونے تیر بھائی پیا خوف کلمچے کھاوندائے
 بار بار یوسف آکھے بار جاناں ہس ہس کے تاز و کھاوندائے
 ٹورن تال ٹورن گلاں سخت و لوں بار بار انکار و ٹاوندائے

بیٹیاں نے باپ نوں تسلی دینی

دساں تیراں تے اک اک مان رو جکیوئی بنی میدا و چکاڑو
 اکھیں ساڈیاں دیسفی قدم اتے غالب دشمنان تے ہر تیراں
 کر کے سیر تنگل خیریں گھن یوسف حاتمے ایک وچ دربار تیراں
 دائم لکھ تسلیاں مہن پیر نبی و نوندا سخت پچار ہوساں

سارے اکھد کوئی قسم بابا ایس توں جان شاموساں
 ساڈے ہونڈیاں کوئی ارگاہ پنچے بیشک فرسی کہنگار ہوساں
 اہد واں کھائے کوئی بار اندر اسی سببے تروق پار ہوساں
 ساڈے ہر ہونڈی ہول بھی ہول کھادے پچے توں تے خیر وار ہوساں

باپ نے بیٹیاں دیاں عرض منظور کر لینی تے اپنے دل دی دلیل

انت باپ نے سواں منظور کر کے کہیا بناناں لبرم کھاوناں میں
 گھڑی لنگھا وئی سال منوں نے وچ فراق کر لاوناں میں
 دل بانوں نہ جائے حسرت سینے اپنے دل لگاوناں میں

رک یوسف دا دیکھیا باپ تے بار بار آکھے بار کھاوناں میں
 جانی جان میرا جان جان کر دا خیر جان کے تے کھاوناں میں
 بارے کھید آوے میرا شام سندر سخن ایس دا نہیں پیراوناں میں

بانی زخم تے نشتران ماروے آکھے جاناں جانان جانان میں
دائم جاناں پر وہ چارے دی کی جاندا جانہ آوناں میں

باپ دیاں نصیحتاں

جنگل بار درند خو خوار اوتھے اک ذرا وساہ نہ کھاویا ہے
نفس اٹھ فتاہ دی بار دنیا سنھل سوچکے قدم اٹھاویا ہے
محل قلب ایمان سلطان یوسف مورطامن امان لیاویا ہے
ہو خاموش استی دی بانگ سن کے نہیں وقت نلگھساویا ہے
طائر شاخ اعروش کے ہلکے بنوں ناپیں تم دائر چلاویا ہے
لیکے صبح صادق صورت صبح صادق پہلے شام تھیں شام سے آیا ہے
مساں تھکتے جاوے نازک رعبانی اپر کاندھیاں چکے آیا ہے
لگس پیاس نے پاس حساس سیتی تیریں تیرتی جام پلاویا ہے

یعقوب علیہ السلام کہند فخری فرزند و سیر جاویا ہے
ایتھے قلوبی پکار کے نے گل ہو رہا نہ پاویا ہے
پتھر صحرانے خاواے ردامن صدق نہ پاڑو بجایا ہے
راہیں لمٹیں بچ ویران جانے دم دم رب نام دھیاویا ہے
جا کے دور دراز شکار نری اصلی وطن نہ منوں بھلاویا ہے
ابراہیم خلیل کے لال سوہنے سچی لڑھی داواے لگاویا ہے
پر دیشام نہ رکھنا شام پر دیشام چ شام لگاویا ہے
کھڑیا حسن گلاب داریوسف گلین انتاں نال لگاویا ہے

اساں راہ بھلیدیاں سکدیاں توں کوئی دکھ نہ ہو رہا ہنچاویا ہے
دائم یارسن بن قطار خیر کنعان نوں واگ پر تاویا ہے

یوسف کے سرن دا ویلا

لخت جگر تاپیں کر کے جگر دنان ہتھیں مل مل خوب نہلاوندانی
جسم پاک اشناک تے پاک بنی طیب پاک لومشاک ہناوندانی
تار تار اندر دھڑا جان پیاری وار وار بلہار سنھاوندانی
حوراں ملک انسان قربان صدقے زیب ملک زمین سہاوندانی
قرین تیرج ایر و حمد و چون تیر تیر کلچرے کھاوندانی
لااں مار دایار مہتاب طلعت جان جندی گھول گھاوندانی

وقت الوداع ماہ کنعان یوسف پ لیدی سک مشاوندانی
زلفاں کایاں یلینہ القدرہ نوری عنبر مشک خوشبو لگاوندانی
لنگھی پھیر ستور سیاہ گیسو سرمہ سوسہتیاں نینا نوج پاوندانی
شامی شام گلنم امام اعظم اختر ماہ خورشید چھکاوندانی
نورالعین پاکھلا نعلین پیریں خیریں ہوں باباوارے جاوندانی
بخار گنتار تلمار قدرت طلبگار ویدار تر ساوندانی

در حال اقبال افروز گوی سرشب چراغ و آغ شراب و ندانی
 اطرسک و لال انمول افضل اکمل جلیب سنی بجا و ندانی
 و اگان شوق چایناں جلیاناں بھایناں بھکتان عجب بھلائی
 روو کے نال پیار بابل پائے دی ریچھ من و ندانی
 جامہ نبی خلیل تعویذ کر کے باز و پارے نال لڈکا و ندانی
 سروستار الوار اسحاق والی عاصہ جنتی ہتھ پکڑا و ندانی
 لے او جانیاں فی ان اللہ نبی و ولد اقدم اھٹا و ندانی
 کیا سکھ یعقوب وار کھتے تھے ہم اکیسوں نیر چلا و ندانی

صاف صاف انصاف شفاف موقی عقل ہوش صرف بھلا و ندانی
 چاند رت کوئی لیکھ دی ریچھ لکھی لکھی لکھی یعقوب گھبرا و ندانی
 آتشکار شکار شکار ٹریا جیوں غزال گرگاں شک و ندانی
 سرمہ چمدا کد سکائے چھائی کد گوردیوچ بچھا و ندانی
 واسے پاک دی اک بیل اس چہ بیو خورشید نند انکا و ندانی
 کارن پن صراحی آب شیریں وین پنا و ندانی
 آیا شجر الوداع نال روندا دم دم صبح و اچھل کر و ندانی
 یوسف کہے کیوں باجی روئدے ہو و ایم روئدے نبی فر و ندانی

کلام یعقوب علیہ السلام

پیارن مینوں پیار و نایں کی چھنا این دن دی گل یوسف
 تیرے سحر و ارق جدائی والی پی ان بچا ہی میرے گل یوسف
 لگے پتہ نائیں آخر کی ہو سی ایسے گل پانی تھر تھل یوسف
 پی سی ساروی تے تیش پیر والی لمان راہ فراق دے تھل یوسف
 تیرے دل رہی ہر دم نظر میری توں بھی نظر کھین میری یوسف

در و غم تیرا دم دم کھائی جاندا خوشی چین گئے جل بل یوسف
 خالی تک آشوش نہ ہوش گئی توں پوٹش ہو سی یوسف
 اک گھڑی تے تیں بھلاؤں میں لہن بھناں جانین بھل یوسف
 تشنہ لب ماں جل جلال جا پیوں جل جمال و سھل یوسف
 حرا جدا جدائی وائل و ایم پیایا دکر ساں پل پل یوسف

یوسف دی بہن توں خواب آونی

بی بی زینب خاتون مشیر یوسف خیر علی تفسیر کتاب آئی
 کیجے سچ ویران اجار جنگل اتے ویرے گھڑی عذاب آئی
 وار و ویری وار و وار کرے قابو خاراں و چہ کلی گلاب آئی
 زار و زار و ندی اھی اتے نظری سورنہ رشک آفتاب آئی

یوسف گیا بھر انواں و نال جہدم پچھے ستیاں و سنوں خراب آئی
 اگے اگے یوسف پچھے گرگ خونی منہ سولیاں شکل مہتاب آئی
 پانی زمین تے ڈگ پیا وچ یوسف سختی جان تے بھیا ب آئی
 بھالے بیچ مکان و میر یوسف بے قرار اندر اضطراب آئی

بار، گیا یوسف سیوس وقت اسے شجر بودع و گول شتابانی

وایم کرے فریاد نانشاد زینت یوسف جلیں تھیں بیتابی

بہن زینب یوسف و ادا من پکر کے فریاد کرنی

دا من پکر کے کرے فریاد زینب یوسف ہینا بد ر متیر ویرا
چوری نال بھراواں کا ٹھوڑیوں ہی یاد نہ میں دلگیر ویرا
نینوں چہ اجار ٹھیکھاڑے کھانڈے ماس تیرا چیر ویرا
خونی منہ اپنا نیرے حسد تیغیں تم قہر دی گرم شمشیر ویرا
لیندا تریاں تے ترے نظر آویں دا ڈھا حال بچاں ٹھیر ویرا
تیرا ساہ و ساہ نہ مول کرساں کچھاں پرت سلطان امیر ویرا
چاہیں جلت کپیر نہ پیرا گے رساں سے کنگان ویرا
جانا اوج واسو ہینا یاد رکھیں کوئی ورت دی تقدیر ویرا
اکھیں میریاں وچہ اس خواب سندی پی رڈ کدی تعبیر ویرا
چل گھر منیوں واسطہ من میرا وکچھاں بھین تیری امتیر ویرا

سر پیر تک واریاں بھین حد میرے تاج تخت جاگیر ویرا
سے میں خراب خراب بیتابی کتی امان جان جانا خوش تصور ویرا
مارن دنیاں گل گلبدن اتے نال جوش خروش کبیر ویرا
بدھی ستھیں تیں رو دنیاں وکھیا کے چلے اکھیوں نیر ویرا
روندی انھیاں میں دکھیا زینب لگا وچ سریر ویرا
کوہستان ویراں کین غاراں خطر ناک مکان راء گیر ویرا
باہل کس طرح تینوں کو بیٹھا کدھر گئے جنیاں تدبیر ویرا
گیا کھل اشاریوں راز میتھے ہو سیں و ام تدبیر ویرا
تینوں بار ویراں لیجا کے تے ویر کرن لگے ویری ویر ویرا
شاہ ماہ کنگان و سجاہ نائیں دا آہر رساں حال فقیر ویرا

پتی دی عرض باپ اگے

یوسف باواجی ٹور شکار لے آپے وکھو لینا پچھیں تا دسو گے
سندر شام بن پو پگی شام آت مشکل صبح تے شام لنگھا دسو گے
ویر ویر کردی زینب ختم ہو سی تھی گو دو وچ کہنوں بھٹا دسو گے
ایہ کوئی راز بیدیا نبی اللہ اللہ جاندا دکھ اٹھا دسو گے

اس سیر وچ پیر نہ تیر دائے پے رو سواتے کر لا دسو گے
دلدار دلدار دلدار یوسف کس نون نال پیار بلا دسو گے
جے اوج گیا ایتھوں جانوں گیا ایتھوں گئی جانوں جانوں دسو گے
فیر لے نہ لے خدا خاصہ اوج لال کمال کھڑا دسو گے

بدل چڑھن گے بچر سیاہ کالے نہیں نیر دی ندی وگا دسو گے
جانے رب وایم ایہ دیدار جلوے فیر پا دسو گے پاتہ پا دسو گے

بھائیاں دمی بہن زینب نول تسلی

یوسف برسوسہا نامین جان دینا کھلی مل بھرا نواندارہ زینب
 بگر جان ساو ایتھوں ودھ پیار اچھا نوج وکڑی ماہ زینب
 چھڈ فاندیشیاں جھوریا نولوں سا نولوں کسی کی پرواہ زینب
 بنگلہ جوان جرز جابر ویکے جیل جلال نولوں ڈھساہ زینب
 بستی بار نومی گرمی وچ ڈالہ ڈالہ کھار ب مولا شہنشاہ زینب

بھنوں نبی یعقوب سے وہن چھم چھم مارے درو فرادی آہ زینب
 بھائیاں آکھیا ہدیاں لکھ خیریں نولوں مفکر ہو کے گھریں ماہ زینب
 یوسف دیکھو آئے سبزہ زار جنگل ایسے گل کی طرف چاہ زینب
 سادے نعلوں نو تختہ چرخ گند نکل تیر اند جان ترہ زینب
 چیتے لڑن گھیا دیکھن کتے دھک سے کتے ساہ زینب

بی بی زینب دمی فریاد

دیسان جان جہان نااں تائیں تائیں جان دیساں تائیں جان دیساں
 زینب نلکے نین تائیں تائیں جان دیساں تائیں جان دیساں
 جھلے کران فراق طوفان تائیں تائیں جان دیساں تائیں جان دیساں
 داگیاں توڑے کہہ ادا تائیں تائیں جان دیساں تائیں جان دیساں
 ڈالنے لائے قوت مر جان تائیں تائیں جان دیساں تائیں جان دیساں

شاہ حسن و ماہ کنعان تائیں تائیں جان دیساں تائیں جان دیساں
 امان جان جان تائیں تائیں جان دیساں تائیں جان دیساں
 راہ بالے شاہ جہان تائیں تائیں جان دیساں تائیں جان دیساں
 ٹھڈ دیدی ان تران تائیں تائیں جان دیساں تائیں جان دیساں
 سرفراز متاز سلطان تائیں تائیں جان دیساں تائیں جان دیساں

یوسف دیاں بہن نال سوہنیاں گلاں

منظر بار بہار داویکھ آواں چھڈ فکر اراں بہن جان دیہہ نولوں
 کی خوف مانیوں بیابان اندر شکی شیر جوان بہن جان دیہہ نولوں
 جیکر نبی کوئی بنان دیوچ حافظہ ریبہ جان بہن جان دیہہ نولوں
 تار جھار اجار پہاڑ پھیلے جاموں حسان بہن جان دیہہ نولوں
 پہلے شام تھیں اسیں تمام بیانی بیسیاں شہر کووان بہن جان دیہہ نولوں

یوسف آکھیا سیر غرور جان تائیں ہو حیران بہن جان دیہہ نولوں
 جاو بادا جی تھی بھی پرت پچھیاں زینب طرفہ اراں بہن جان دیہہ نولوں
 نال کر دیو دیو پوری تھپ گول ناں جان دیہہ نولوں
 میر جان اندر پیاری بھین میری تائیں جان تھان بہن جان دیہہ نولوں
 شوق کھی اپا بہار میری چھوڑاہ نمان بہن جان دیہہ نولوں

Marfat.com

قادر غالب قدیر نصیر دایم رکھ دھیان من جان دیر توں

گرگان و غزلاں و آپ والی اللہ پاک سلطان من جائیدہ توں

حضرت نبی زینب رضی اللہ عنہا کی چرب پاپ کی گلے ٹیٹھ نال

تینوں شوق شکار بہار دے میراں اتے آیا ساہ بچہ
تیرے مکھ ماتھاب دی طلبت سنے نائیں بھلسی رات سیاہ بچہ
دالہ پاپ بھی عمائد کھوہ پئی جیکر وچ جھری اند چاہ بچہ

زینب چرب ہوئی پاپ لائے سینے او نال بھرا نواند جہاہ بچہ
اڑیا جھب آویں تیرے آونے پیاہ بھالساں گاکھلاہ بچہ
ایہ کوئی راز لعید اسرار معنی جس کو دوجوں لیا لاه بچہ

یوسف و اچھائیاں نال سیرنوں جانا۔ یعقوب دے فکر

شاعر دیاں راز و الیاں گلاں!

پاکے رات اس مہی ہی پتی روشن کرن جانی جنگل بار چلیا
پیا کو کرا جھب جھب آونائیں میرے کالجے عشق داسار چلیا
بھلے بخت والا کون جمدی خاطر میرے گلے دا گلبدن بار چلیا
قسمت کسے دی سوندڑی سوں گئی اے ہو کسید بخت پیر چلیا
کیہرے ملک آکھے ہوگ مقفل پر وچ نہر معنی دار چلیا
کون منشر کسے جباب روند جانی یار نقاب اتار چلیا
ماٹھاں بنو کے کرم و اہینہ کھتے خاراں سکیاں کرن گلاں چلیا
جرے ہجرے سٹ کے سدیاں نول جرے ہو وسان بار چلیا
ر یا کسے نول ان جراح پی سینے کسیدے بار ہتھار چلیا!
آکے عین نشانے تے ضرب لگی کس وایتیر تیرا نظار چلیا!
پئی ویکھدی اے کار چشم باطن پرے وچ کوئی ورت اسرار چلیا

اٹھی پیر کنتان نوں پیر غمدی سو مہنا سمنے نوں قمار چلیا
سرمنہ چمڈے پودھی ہوئے صدقے نیرا کھیوں تیرنوار چلیا
ماٹھے کرے کھار نظر اڑکھ تھلے تیرے نال پیرا چلیا
کوئی دطاوہ کون کشف کامل جسد و اسنے درس پیر چلیا
کسے غماں تھیں ہوگ نجات حاصل کوئی ہو وکھیا رہیا چلیا
خبرے کہنا نہ تیرا ختم ہوگئی قاتل حسن دی پاک تلووار چلیا
سوہنا سماں نسیم عشق کھڑی خزاں نوں من بہا چلیا
کس واور مقصود نہ لہجہ اے ایہ چراغ وچ کبے پیر چلیا
کی جانے کسے دی پنڈا کی سٹ کسے دے سرتے بھار چلیا
معنی میرت اگیز لبریز حکمت کوئی و طلسی گا کوئی پار چلیا
خبرے سارے کشام کنتان سچوں کیہرے دیں خورشید رخسار چلیا

اوہ تے سر و نجان دو چہ جہاں نال جمال انوار چلیا
 قدم پانڈیاں باغ گلزار کھڑی داوے وانگ ج بھڑکری نار چلیا
 بھائیوں کم شد کرن و قصد کیتے گو ہو ہر طرف اظہار چلیا
 انہاں ہیچ لائے بازی جوت لے لے اپنا پاسر امار چلیا
 منہ موت وک سٹیا پکڑا ونہاں پا حیات جاوید سرکار چلیا
 ازلی نور حوواں واپن جامہ بردا ہو کے وکن بازار چلیا
 سوداگر سودا خریدار آپے آپ اپنا کرن بیو پار چلیا
 چشم خاص اندر بالا بام بہتا نظر عام وچ ہو خوار چلیا
 اس روز یعقوب وک سود والا شعلہ بھڑکد اعش منار چلیا
 صبر اکھیا اساند کوچ ویر کے امن چین سلام پکار چلیا
 تیکن آکھے میں کوں انکاں تیر اپنا گھریا پار چلیا !
 ہوش آکھیا الوداع اللہ اللہ رہتا نہیں من تیر اولدار چلیا
 ملک جگر پڑا پاراہ چشم وچوں ساڈا قافلہ بھڑ قطار چلیا
 بستر چک آرام سلام کرنا میں بھی اپنی گھڑی گزار چلیا
 کہیا خواب بن خواب خیال سمجھو کھان میں بھی کچھ ہمار چلیا
 حسرت لے آئی لہجے گنج وٹے درم نام نارہ عشق دیار چلیا
 گیا بادشاہ تخت آغوش انوں اندر ملک وجود اخبار چلیا
 پروار کھریا ہو کے درپردہ مطلوب اندر طلب نلنگار چلیا
 چالی سال یعقوب دی کر خدمت و ہدا صاحب سکون ابرار چلیا

تاڑے لگیاں فرشتوں ترے حالت گو پار وچ یعقوب نوگار چلیا

دالہ رنج الوداع دی پکڑ ڈالی مارے آہ غم دی آہ غم خوار چلیا

یوسف سینہ آئینہ اوہ حسد چھڑ باطل حق میدان چکار چلیا !
 اپنا شرف و دھان و آہر چھڑے گو پا کرن ونہاں شرمسار چلیا
 اونہاں تائے وگاں چیان کیتے اکوں عرش معراج سرور چلیا
 تیغیاں کھچیاں زخم پہنچا وئے لوں لوں پرت پرت پرتے وار چلیا
 شیر چین بت میں بیدین ہو کے حسن آپ حسین سزار چلیا
 خیر مہر سے انہاند ویر مخفی ویر روی بات و ہمار چلیا !
 رز و الیا یاروی رز بھالیں ہر و طرف زلفیں کھلا چلیا
 کر کے طویران دی سخت منزل تخت مصر و ہون اسرار چلیا
 جانی چلایا خوشی تے عیش چلے آکے توکتے سکھ سہ حار چلیا
 میرا من من ختم یابی اللہ عقل آکھیا صبر قرار چلیا !
 حکم بند من اساند عرش ہستی جدھر چند گیا پروار چلیا !
 ہنچوں و ہندیوں دب تھیں قدم چھے سینا ایں پدالچ خوار چلیا
 سیسی پیام فرما ہونی جدرا عشرت اسوے فرار چلیا
 کہیا تاب یابی جواب میرا سارا سا تھواج ہو فرار چلیا
 آس آکھیا ہوانگی پاس حضرت آس پاس ہوسی اشہار چلیا
 بے قراریاں ماریاں آن لایاں رگ رگ وچ درونجا چلیا
 قلب جگر و دین و دین ایو سالوں لٹ لٹا کو پیریدار چلیا
 فرقت اضطرار جھک جھک عرش کرے سا قہر تکم تار چلیا
 اے جادندا آوندانظر جانی نیرا کھیںوں مثل نسا چلیا

ط بھیاں باب ڈمی نظروں او لے ہونا تے یوسف اے تے ظلم

بھائی شجر الوداع تھیں دواع ہوئے قدم باردی طرف اٹھایونے
جان جاں باب ڈمی نظروں کوں آہے وڈا ہر پار کما یونے
اولے ہو گھاں لٹکھ فرسنگ آگے رنگ ہور ہی ہو و کھایونے
کر کے قول جو گھرے کنعان وچوں و رہو ندیاں سا بھلا یونے
غصہ غنڈب تے جاگیہ حدینے طعنے مہنے بنائے کے لایونے
پریشان حیران ہو گیا یوسف مولا ایہ کی علم و سیا یونے
کسے کت ری کسے جھرت حتی وھکا دیکے کدی گایونے
جس دول جاوے سخت چاٹ لائے کر کے یا بھیں دو رتیا یونے
یوسف تنناں کرے اوہ تیج کھن جھون رہا عذاب پنجا یونے
شیشہ حسن واسدے پھراں تے پھردل ہو ویر جگا یونے
سرتے سخت خرابیاں آن بنیاں خلق مہر نام مسایونے

ویر بے نظیر منیر یوسف موہنڈے نال مجتہاں چالیونے
وار و وار ساکے چکن پھل وانگوں گھٹ گھٹ کلچرے لایونے
اچن حیت طبیعتاں بدل گیاں لٹ پٹ کسماں پر تاپونے
لاہ کاندھیوں ماہ حسین یوسف اتے دھرت و مار پکارونے
طمانچہ طمانچے تے پین رگا مار مار کے ویر ر لایونے
ویر بے تقصیر تے ظلم کر کے لکھ خوف خیال نہ آ یونے
گلبیدن کھسیڈے جان دھرتی بار بار بہوش بنا یونے
خورش آب جو ٹردیاں باب دتا کھول کتیا نڈکے پاپونے
سوسنا لال ماتنی نور و الا ندی حیدوی روہر و گایونے
خواباں جھوٹ عسا و تایل لڑکیا او جھرک جھنڈ بنال واپونے
دالم کرے فریاد پیدا یوسف ربا کاسنوں مار گویونے

بھائیاں اگے یوسف دیاں عاجزیاں

رود و کرے فریاد فریاد یوسف مال مال پکار پکار بھائی
ایسے ظلم بے رحمیاں کر دین تے بن وانگ دشمن متم گار بھائی
بے باب و ریش و او اسلم جے غصے غضب نول و یو دسا بھائی
ادہ کو کبار سپانہ جاہ یوسف لئی کھی تقدیر ہار بھائی
ایو بار بار و امیر ہائے خوب س ہے ہوسرہ زار بھائی
ایو بوسیم محروماے نازک طبع کارن خوش گوار بھائی

کاہنوں ماروے صاحبزادیاں ہو متقیوں کی ورتی الٹی کار بھائی
منت عاجزی کر و قبول میری دھرو وچ میان تلوار بھائی
گھروں ٹرن لگیاں ہد نال تسلیاں کتنے کس طرح قول اقرار بھائی
آند الی شکار و لا گھر نہیں چلو دیکھئے بار بار بھائی
ساکے وانگ گراں غضبناک ہو کے لگے مجھ نوں کرن شکر بھائی
ایو موج تاشترے تیر بازی ایو افتناں نہر پار بھائی

ایو گل اندر گدستیائے ویرانے دی ایو گلزار بھائی !
 کافی دھر کے عیب قصور بار و پیا و یکھد ارب جبار بھائی
 جیکرئی نر و ہوتی خطا بیٹھوں بابل کول چلو اکرار بھائی
 کرو یاد جبار قہارتائیں بنوں ناں جبار قہا بھائی
 بٹھے باپ واپی کرو ترس توڑے بے کر مجھ و لوں نکار بھائی
 ہوندی ماں اچ و تڈوی درد میرے گھٹ لاندی لکھوار بھائی
 بابل کیوں کتھے مائے کیوں ایتھے بیڑوں غضب سیتی رہا بھائی
 واہ واہ رنگیاں خوب نگیز قدرت تیاں خون بھریاں لالہ زار بھائی
 ذرا ٹھہر جاو و گلے دیو سا بھن اچ ناں مارو گاتار بھائی
 ہولی ہولی میں جھلدا جان جتنا سارے کڈھو جو جشن نثار بھائی
 عمل تساندے تحریر ہوندا اللہ پاک و وچ دربار بھائی

ایو ہرن ہر تال خر گوش روئیں ایو پیل و یکھیں کھلار بھائی !
 تس سب صاحب سر و تاج میرے یوسف اک اوئی خدنگار بھائی
 بیشک فیملیوں مارو عذرتائیں پیر سچ تے کوڑنار بھائی
 کافی دم ایہ وار قتاہ دینار سہا سدانہ ایس بازار بھائی
 ہوسی شجرالوداع و ہٹھ بیٹھا و کھیا ہوگ نڈازار بھائی
 میرے حال واپتہ راجیل پاسے جاوس ورتھیں پھٹ مزار بھائی
 انکو وادھیر ذرا کڈھ لین دیو ملینوں چھو گئے خارنار بھائی
 نازک الاں لہو پیا چونو ندے زخم ہو گئے نے پشمار بھائی
 پانی دیو گھٹ بھراں تے ہوش آوے دیکھ قدر میرا و بھار بھائی
 وادھاناں مارو متاں مراں یکدم فیروز تے کھو کھو مستحیا بھائی
 دالم واہ واہ لافے ویرتائیں مددوے ہے مددگار بھائی

ویرانے وچ پہاڑ تے پرندے دی جھڑک

مارو مار کرینڈے گئے اگے بھائی قتل صلاح پکا کے تے
 میرے کول نہ ایس نوں قتل کرنا پڑے تھیو سان موش بھلا کے تے
 او پہاڑ بھی ظلم تھیں کرب جانڈے رہوے خیر نہ ظلم کما کے تے
 کرے خوف نہ لکھ پر واہ بھائی دارو وارو گن دھا وھاکے تے
 فیروز پچی اک کرے حد اچی کی کھٹسو تنغ چلا کے تے
 نازل ہوگ بلا تے قیراقت سر سو آپ ایہ اگ جلا کے تے
 صاحب ویکھی جدوں اعمال نامہ پھو تاو سو وقت و ما کے تے
 آئے باز نہ سن کے آواز ایہ بھی دلوں خوف جیال ٹھا کے تے

آیا وچ اجار پہاڑ اچا اچا بونیا کوک چلا کے تے
 میں ایہ نہ ویکھ سکدا کارا کھیں کرو ظلم ایہ ہو دجا کے تے
 ایتھوں جاو اگیرے واسطہ جے نہیں جھڑکنا کھڑکریا کے تے
 دھر یکدے کچھ کے گے جانڈے پاپوسف وگے وچ پائے تے
 ہوسی مال متاع تباہ سارا کوکاں مارو موت کرلا کے تے
 کھا سو کھو کران وچ اندھیرے شمع نور افروز بجا کے تے
 ہو کے نبی دی آل اولاد افضل کدھر چلے ہو قدم اٹھا کے تے
 دالم جابر جوان جبار بھائی طعنہ لاین بنا بنا کے تے !

یوسف اتے بھائیاں دے اہونے ظلم

اکھیں کدھدا بندھ دیل ایسی تینوں راج کساں سردار یوسف
 زلفاں پکڑ شمعوں تلوار پھی پیو چھدا تیرے خسار یوسف
 خواباں تہوڑ ستاونا میں باپ تائیں ساں لہجہ لئی اجڑا یوسف
 سانوں تاریاں سنگ طلا ونا ایں پتہ میں مسجود سردار یوسف
 ویکھ خواب دی من تعبیر لگی ویساں گھاٹ اتار تلوار یوسف
 شوق میر شکار سے ویکھ اکھیں رنگا ہون توں پ شکار یوسف
 تیر خواب راج تھیا اور تخت عطا اس کے دکھایو لذت دار یوسف
 بلا سد سنگتاں میں کتھے کوئی بنے تیرا مددگار یوسف
 جسے تھلہ روندی موت سرے پیا مدد میں ماں یوسف

بابل کربینڈا لورے ترے و دکرے فریاد ہزار یوسف
 سانوں کسے شمار نہ لیا ونڈا تیریاں سو خاص پیار یوسف
 آفتاب ہتھاب میں کرن سجدہ پھیریں ہوئے کتے مست خاریوسف
 مدد سد بلا میں سا جہاں نوں ابوبودی چھوڑ پکار یوسف
 چالبا زیاں سکھیوئی عمر چھوٹی وڈا ہو کر میں کپڑی کار یوسف
 اچ چکھ کھال مزا محبتا نڈا کساں ک تھیں حیر کے چار یوسف
 سکے بھارے ویکھ کوں کر سن میں سد خوابوں سا بھار یوسف
 براں تیغ تے ایہ میر تیرا ویکھ خاتمہ ورج پکار یوسف
 اچن چیت دالم قدرت ویکھ رتی پیا میں کلیان بھلاں یوسف

حضرت یوسف و امہ سنا تے یہود کے حیران ہونے کے چھینا

یابوں پکڑ یہود کے کیا یوسف ایس گل دار از بتا بھائی
 جیتناک مقام دلاور اندے جانے ویکھساں دل گھبر بھائی
 ورج وقت مصیبتاں سختیاں دے ہاسہ کس طرح گیا آ بھائی
 یہاں موت دگھاٹ تھیں اترنے داوین منے واما جوا بھائی
 اکسارا ازانو کھڑا ورت گیا جاناں میں یا میرا خدا بھائی

گھروں دور نالے بیابان جنگل مانی باپ تھیں میں جدا بھائی
 تیرے خون دی اقاتل تیغ نشہ ورج جوش د کجور و جفا بھائی
 کوئی دم باقی تیرا ورج دنیا ہننے خاتمہ ہوگ صفا بھائی
 بے نہ دین تے بڑا افسوس رہی یوسف اکھیا چھوٹا بھائی
 آیا نظر میں ہسد ابار دالم جہڑا وندیاں گیا ہسا بھائی

یوسف نے دل احسان ہودے کے ظاہر کرنا

ہر طرف تھیں تڑپیاں جدوں ساں قوت بدی تھی ہسان بنوں

پہچ وقت مصیبتاں سختیاں دے واہ وال دھڑا راز نہاں بنوں

کل دیکھ دوچ ہوڑی ہو رہی اگوں ہوئی اہور عیان مینوں
 اوہ گل میری ج گل گئی اے جہد نال سی سد اھیان مینوں
 جے سر پوے پہاڑ پرواہ تائیں ٹھے پہاڑیہ بان تران مینوں
 جہناں بھائییاں توں دجائیا کیتا اونہاں لٹا پریشان مینوں
 مشکان بانیں بنھ میراں جان عدت تیغاں کھچے صاف کھان مینوں
 منتظر خاتمے داویکھ مسیا میں نکتہ و سیار ب رحمان مینوں
 رہیا خوف اندوہ نہ لکھ باقی ویسی دا صاحب سلطان مینوں
 تیناں تک من جیونہ دھڑکدے کڈد کڈھے لکھ مینوں
 اوبدی فہم اور اک تھیں در حکمت لگا حکمتاں نال پر جان مینوں

او جھڑ بھیلیا رہیا میں نا راند سر پئی تے ہوئی پھیان مینوں
 میرے شیر دلیر بھڑسا تھی کی دکا کوئی نقصان مینوں
 بھیراں پندیاں لین گے ونڈ پیراں مسی لوج ڈالمان مینوں
 کر کے باپ تھیں جدا بھیراں لگے جنگلیں مار کھیان مینوں
 نکا ویر میں لاڈ لانا ز بھیراں دودین لگے بھائی جان مینوں
 جدوں سچ جاتا د و کار اللہ ہا سہ آگیا نال میان مینوں
 اکثات کریم و آسرا تے رکھ سکدے امن امان مینوں
 جیون مرن تھیں گئی دیلاں گے شہر لہڑا وچ ویران مینوں
 دائم راہ پیاں لڈھا واہ نکتہ نہیں سہی لہڑا وچ کتھان مینوں

یوسف علیہ السلام دی عا اللہ اگے

یوسف ہتھا ٹھا و عا نگلی لے تیار میری بے نیاز اللہ
 پکڑ دست میرے دستگیر عالی سے باسوے ست دراز اللہ
 پے کھچا او پر کیر تیغاں طعن زدی سے مار آواز اللہ
 بخش دا دلیم رحیم میرے مینوں بھل گئے ناز انداز اللہ
 کدھی لاونا میں ڈبیاں بڑیا نونوں کے پراں میں نہ پرواز اللہ
 تیرے بوبے تے عاجزی وی جاتے پیش بانیں تکر اللہ
 گرگاں وچ غزال سبھال اپنا زطفیل امیرت محمد صلیم حجاز اللہ

تیرے باجھ نہ کوئی پنا تکیہ کرم غریب اللہ
 بیشک تو میں بیکسا نڈا امر میں وچ مہر سدا چھیر ساڑ اللہ
 صاحب کرم عمیم ارفان اے پیاد وچ گراب جہاز اللہ
 تیرے باجھ اے غیر دامن کوڑا بیدن عین ہو یا امتیاز اللہ
 دم مار زدی بانیں جیا تھئے آپ جاتا میں اپنے راز اللہ
 ابراہیم خلیل وی نال برکت میری کریں قبول غار اللہ
 تیرے فضل دا یہ قانون دا ایم بکے فاختہ تے مرک باز اللہ

ہود کے بھائیوں یوسف د قتل تھن بازر کھنا

پاکے مہر ہود کے نال اندر مولا حکمتاں نال پچاوندائے

سوہنے یوسف نون نال پیارا لفت اپنی بغل دے پیٹھ نکاوندائے

تیناں کرو میان وچ جلدی بھائیوں ساریاں فراوندائے
 بنگلوں کدھو پودیا چھڈو ذرا تشنہ تیغ وامنہ ترساوندائے
 بس بس کنعانوں ڈور رب تھیں ناحی قتل نہ استون بھانڈائے
 بھائی اکھڑے آپوچ ایہ دیکھو کر کے قول من ڈولاوندائے
 برہاں وہاں دکر دیو پیر پیرے شمعون تلوار چکاوندائے
 تسی آپ بھائی ہڈوں دور نٹھے کون قتل صلاح پھیراوندائے
 کچھ ہوش کرو صاحبزادیاں ہو ظلم کتیاں ب رلاوندائے
 کبے عرش یتیم دی آہ سن کے تختہ زمین بھی تھر تھراوندائے
 بے تقصیر یوسف نکا ویر ساد ابدھی متھیں غلام کماوندائے
 ایسی شمع افروز و دلوز صورت پھونک مار کے کون بھانڈائے
 سوٹھوہ ڈونگھے کوئی کدھ پھری پھیراوطن ل پھیراوندائے
 نظروں ساڈیوں مریگا دور ل کھل گود پد نہ تیج وچھاوندائے

تے اوہ جوش خروش تھیں کرن نعرے اندر چوہر وندائے
 بھریے گھٹا اسدا قصہ ختم ہوئے یہود امر لبوں سناوندائے
 اہدے من تھیں مراں گامیں پہلے جھگڑاناں بھراوندائے
 وچوں نکل جہا تیاں کرن لگا ساڈے جذبوں خوف نہ کھاوندائے
 یہود اکھیا قول ترور یا کیں نائیں مرد جو قول بھلاوندائے
 جدا باب تھیں کرن حی غرض ساڈی جانوں یں ما باغصیب ڈراوندائے
 او تہوں کسے جہان نلے ڈھونڈی جھیرا قہر سیدوں کماوندائے
 پکڑے جاوےں مشرد روز سارے ات پھڑ پھڑا عمل تراوندائے
 کرسو قتل پچھتاو سو عمر ساری مینیں نیک نیک تباوندائے
 میں اک راہ دساں مطلب حل ہوئی بھائیانتال صلاح بکاونڈائے
 رسی و درواز غلام بردا کون بردیاں گھر میں لیاوندائے
 روئے اندھوں مشورہ کرے ظاہر کھنارے نظر کماوندائے

شامل فصل منالی گل دل دی براک بھائی وکمن مناوندائے
 قدرت دیکھو خدا پیری عجیب دالم یوسف سامنے پچھا جاونڈائے

کھوہ کول آکے یوسف نول کھوہ چہ سٹن ارادہ

قل بے زینر یقین زائے رٹے طرف جنگل بیابان بھائی
 زمین آسمان پہاڑ جنگل الامان کو کن الامان بھائی
 واجمعوا لکں یجملوہ فی غیبت الحب شایدین لین قران بھائی
 سند اپیا بھرانواں دیاں سب گلان لوسف ہریکے بندہ بان بھائی
 بیسان حیران جانان جاتی پریشان افتان خیران بھائی

یوسف پیر پیرا ڈرا جائے وندلیاں گیاں لہو لہان بھائی
 آیا چلیدیاں چلیدیاں کھوہ رستے توں کوہ او تھوں کنگان بھائی
 اہنوں سبے چاہ گنام ایسے کٹھے ہو صلاح پکان بھائی
 منجوں خونڈے چھا چھم اھیاں تھیں جگر جان وجود بریان بھائی
 برخ ہر دو خط تم انخوان من جین تے وان نشان بھائی

لوساں گل اندام سر پر زخمی چاک چاک ہو یا گریبان بھائی
 پیر جہاں دی ایہ تحریر خون ریزی چمکدی زنجیر جہاں بھائی
 لعل پتھراں دیو چہ پیار لدا محرم یار ہوں قدر پان بھائی
 ورتن کی غریب کمال گناہت سفر چ سزنی اے آن بھائی
 پایاں جہاں اندھیر گھپ گھیر اندر کنبے شیر دیری جان بھائی
 یوسف سمجھا دیر نہ اکرینے لگانوں کے ون کر لان بھائی
 مینوں قتل منظور اے کر و جلدی مرنوں سخت اے کھوہ یران بھائی
 کیا عجب اے ذائقہ تیغ براں قانی کرے بکرم آن خان بھائی
 کنواں مھواں فراق اندھیر کالا پھیر دھار تلوار جوان بھائی
 اکے مور کھڑو مینوں پدے نہیں تے کر و چا خون اخوان بھائی
 آکھن چپ کر لے کیا بول نائیں لگے خوش خوش مچان بھائی
 نہیوں دیکھنے پرت کنعان اندر شان شوکتاں نازمان بھائی
 گلوں لاہ کر تہ بدھی کر سی لگے ڈول مثال بنان بھائی
 گور جاہ اندر ہوی کفن میرا آخر وقت تکفین سامان بھائی
 باران تاریاں نوں آکھ دین مدد چہرے تھنوں سسپ تھکان بھائی
 بدلموت اٹھ خوش چچ یاد کر سیں مٹھی گو دی بندی گدازان بھائی
 یوسف منہ کنعان ڈول کر کے لگا اچڑنی رن کر لان بھائی
 بابل کیوں کتھے ہائے کیوں کتھے پئے اجل اجام پان بھائی
 سائے قول قرار سارے شے گرگ غزال نوں کھان بھائی

لکھے سرخ مضمون برادران کھول حسدے قلمدان بھائی
 مظلوم دی لب مغموں وایم کردی رہا گی آہ وفتان بھائی
 نموں جہان رو و سترنگوں گلوں لگے کار زبون کمان بھائی
 ہو ہو کر کے چھایا ہو عالم لگے کھوہ و سوج و گان بھائی
 طرف چاہ سیاہ شے پکڑ کے تے بانہہ ماہی ہو روان بھائی
 صاحبزاد یوایہ کی کرن لگے ہتھو بدھڑے جان قربان بھائی
 اکو تیغ مار و قصہ ختم ہو و دکھ درد سائے چھوڑ سجان بھائی
 مینوں کھوہ چ سٹونہ واسطہ سے و نسخ قہر برا زندان بھائی
 پڑھ کے بسم اللہ سند کر و سب رضی ماں میں نال ایمان بھائی
 جج کے چاہ سیاہ چ کی لینا ہے شے ملے اوہ پیر کنعان بھائی
 جدوں قدم اٹھایوئی بارے گو پدے آخر ٹریوں مان بھائی
 باہوں کھچ کھنڈیڑے سے اندا تیری خواب ج ہو گین بھائی
 یوسف آکھدار سن دیو گل میر کیوں کرے ہوتن عمران بھائی
 آکھن منگ پکڑے شمس قمر کو لوں تینوں نوین پوشاک بھائی
 پکار کھان سا جان ساریاں نوں مینوں آیکے لاج بچان بھائی
 تیرا روح تیار پڑا زیاں نوں کوئی دم دادم مہمان بھائی
 میرا ویکھ آخری مکھو بابا بیٹے ستم تھیں کھچ کمان بھائی!
 تیتھوں دور کر کے چور چور کھوہ دے دار لکان بھائی
 کسے روز ایہ فیصلہ رب کرسی لگے چھوڑوں مارستان بھائی

آکھو چپ ہو یا میلے زندگیاں دے جیو تھی جم جم مہربان بھائی
 اللہ بی رحیم کریم دالتم پاک ذات، حافظہ الرحمن بھائی

ڈوگھے نے اندھیرے کھوہ و احال

اوبہ اتنگ ہاں وسیع تھا ستر گنہ عین شب تار کھوہ ما
 بیت الحزن ماتد جہان فانی عقرب ناز کھے ہیشار کھوہ ما
 سار چھکدیاں زہر رگ رگ صلائے کوڑا زہر الیسا زہر کھوہ ما
 حد جو رد جفا برادران دی لایا تیج اقرار وچ بار کھوہ ما
 دنوں لگا چھپا لیندا سوہنے حسن دکنس انوار کھوہ ما
 آشکار جو گھروں شکار رگ رگ کرے تہا ہنوں پکر شکار کھوہ ما
 میں پر سوز مکان و چھوڑیاں واکرے وز بزوم پکار کھوہ ما
 ایجاد شداد بیداد والی ویری جانائے سروں پار کھوہ ما
 بے شمار حشرات پر زہر اس وچ وام مرگ مارا وچکار کھوہ ما
 کان با جھنجھے کوئی وچ ڈگا دیوے بے بھلے بھیریاں کھوہ ما
 چلیا لال خیل حاج تھلے کروادتاں دا انتظار کھوہ ما
 ملدا برے نوں پرت کے براد اہم کرے نیک نیک دیا کھوہ ما

استغفار پتاہ خدا دی لے اندھیر ظلمات غبار کھوہ ما
 بحر ریخ و محن الم ظالم دکھ درد قراق سراسر کھوہ ما
 پانی و بندیاں کھیوں ہے پانی آئے نظر نہ برا ندھا کھوہ ما
 تھیل حسد تھیں حاسداں کے کینا موت تکلیف تیار کھوہ ما
 جام جل ہمصا قراق قاتل کسی ہوئی ہر وقت تلوار کھوہ ما
 اٹ اٹ لبریز حرص سینی لو بھونو تھے خودی ہنکار کھوہ ما
 بر بلا ایذا آنت سختی تاپ عذاب آزا کھوہ ما
 بے وساہ لے رو سیاہ خانہ کر داکم شدید بارندگیار کھوہ ما
 اللہ نبیا سبحن المؤمنین دابچہ نکتہ ترک مومناں دا شکار کھوہ ما
 کمی عاشقان جا قہر بلن گئی امتحان واو وڈا بازار کھوہ ما
 گندمند آلود ہزار اس وچ بد بو مغز ساٹے نار کھوہ ما
 ہوس تار تھیں بان غبار گلشن جلوں پاوسی عین بیدار کھوہ ما

کھوہ و چہر یوسف نوں سٹن دا منظر

منظر تک ملکان افلاک نے جس سوہا تلے وان ہويا
 چلیا زہر و نجان تریاق کامل موج مہر وچ سلطان ہويا
 چاہ چاہ تیری چاہ کو کدے شاہ ماہ منگان آبادان ہويا
 اوہ چاہ اس چاہ تھیں رہیا خالی ماہ چاہ ایسے مہربان ہويا
 سجدہ گاہ ماہی شمسی نجی ماہ عطا ایسے چاہ آن ہويا

یوسف لٹکیا ڈول مثال کھوہ ہے کھیں مٹییاں بند زبان ہويا
 چڑھیا ملک ظلمات خورشید طلعت امرائیکے رے حمان ہويا
 چن چلیا کارٹی رات اندر روشن گلی بازار مسکان ہويا
 پاہ تختی تے ماہ عطا نالوں ایس چاہ دا پڑاشان ہويا
 کو ان ماہ عطا مسجود خورشید و ماہ ایہ ماہ کنعان ہويا

پیدا ہادی چاہ تھیں چاہ غم کے چاہ دے واہ وہاں ہو یا!
 نکتہ چین نہ بھائیہا کریں شکوہ تھیں ہاں یہاں فعل بیان ہو یا
 آپے بھال لیں نکتے راز باطن روشن جوں چراغ عرفان ہو یا

صورت سوسنی نور قدیل یوسف چھوڑ لبتیاں لامکان ہو یا
 فاعل ہوتے تیر حیلان والا انسان مانند کسان ہو یا
 دائم شاہ مصری اج تخت بیٹھا ظاہرین کہند بنویوان ہو یا

یوسف و اکھوہ و چہ جھڑناں

رکھیں لچ سائیاں لچ پکڑ کے تہی ہوئی ہوئی ہو المکادائے
 یوسف ہتھ پاوے و پتھراں لچ جو سار شمعون چھڈاوندائے
 ادھے کھوہ تک اچے نہ پھینچیا سی ساکپ و نیل گاوندائے
 وحی سدا المنتہی چوں پرواز کر پاک و بیچ آوندائے
 پتھراں گھریا کھوہے مثل تختے اتے نال پیار بھاوندائے
 خورش آب طہور بیشت میوے میزان جبریل کھلاوندائے
 نیرہ بھریا پانی اٹھاگوں برادوب آداب بجاوندائے
 برکت قدم آفات ظلمات کھوہا مٹھا آجیات کہاوندائے
 ہو کے دست بستہ فیرب لوں جبریل سلام سناوندائے

لال بال نون متاں رگاہ لگے پیادوں پوس ترساوندائے
 بھائی کہن ہو ویاسٹ تھلے تیر و لگیر چلاوندائے
 خبر وارمت یار نوں چوٹ لگا جبریل نوں ب و وڑاوندائے
 اچے تے نہ پھینچیا آہا یوسف اہوں گھن پھوڑا پاوندائے
 کھول بازووں جلد تعویذ جامہ بڑے سار کمال پہناوندائے
 جگمگ لٹ چیرا غافر و زکھوہے کل وک اندھیر ساوندائے
 زہراں دیاں تے شیریں دار ہو یا جاندار سنے گھوڑا گھارندائے
 مٹھن نام حشرات بلا سند درک جلد بہارین بجاوندائے
 دائم یوسف علیہ السلام تا میں لند پاک خورش خبر فرماوندائے

جبرائیل و اخدائی پیغام و سیاں

یوسف غم نہ کریں کریم ہاں میں شکر دم و نال رگادیاں
 صابر ہو کے دیکھ توں کم میر سارے در و فراق مٹا دیاں
 اہو بھائی جنہاں تینوں دکھ و گتے تے تھوڑا کلا دیاں
 انوں بے سنسن کتی کار تھنوں عمل سامنے رکھو تھرا دیاں
 پتھراں تارا دیکھ گھرا تا میں نہیں نعمتاں بخش رہا دیاں

دھند کلا آفات ظلمات اندجام آجیات پلا دیاں
 ایس کھوہ اندھیر لویں گدھ تینوں عزت تے دست چا دیاں
 تیرں بچ لیبیں وہ پھیاں نہ پرے حکمتی عقل چھپا دیاں
 صاحب سلطنت تخت نشین ہو میں تاج زر خرم پھینا دیاں
 میریاں حکمتاں راہ راز سے تینوں میں بچیں دکھا دیاں

چمن شاہ جہاند قدم ادبوں پے محنتاں ساریاں پادیاں

دائم قائم رحم کریم ہاں میں رحم کرم تھیں سماگادیاں

دیدار واپرانا طالب

کھوہ بین وچ حکمتاں ڈھیر آئیاں سب جائے جانن ہار یارا
ذکر میں فراق جدائیاں و حمد تم تے ہر پیار یارا
بت سکینیاں بت پرستیانہ تے توجید واحد کرد گیارا
ایسے قصے نوں سچ قرآن نائیں کیا احسن القصص تمھار یارا
نیک طور اک ہود و ورا ندر بھلا مرد پویا ذی وقار یارا
شیدت نبی یاق رکھے محیفیا نون ٹھوس حنڈا ذکر اذکار یارا
میںاں اے دی ویکھ پشنگوئی نت ہے روز ازار و زاریارا
بارگاہ اللہ چ کرے سجدے آکھے میل موہنا اک داریارا
کران دیاک و اہل مرزاں بھاویں کردان زور پر سوز پکار یارا
کھوہ تیرہ کنعان و لادیرہ اوٹھے میساں ماہ انوار یارا
اک ہزار تے تن سو سال اسدی راوی لکھ گئے عمر شمار یارا
انتظار محبوب و آنے دی ہوئے نت بیمار لاچار یارا
آکے چاہ وچ چکلیا ماہ یوسف لائق کہیا بلند لکار یارا
الحمد للہا ٹھکے ادب سیتی قسربان لکھ وار یارا
جہاں شاہ جہاں دی تیغ بران گذر گئی اوہنوں دسر پار یارا
ہو گئی اچ دعا منظر میری تیرا ویکھ جھلکار دیدار یارا

لتی راہ کسی سست نشانیوں نے کئی راز تے کئی اسرار یارا
حال سفر تے قیدر ہانیاں تے خوشی عیش سو رانتظار یارا
خط و خال و رنگ جمال نور صفت ماہ جہاں رخسار یارا
درد غماں دی موج بہار اسوچ چمن عشق و ابان گلزار یارا
اوپر نام تے ولی کامل عابد رب و اشب بیدار یارا
یوسف لال کمال جمال احسن ہو یا وید سند اطلبکار یارا
لوں لوں صھا گیا عشق اندھیا نڈے تاب ہو یا میقرار یارا
شیشہ نور و اکدوں ظہور کرسی شمس فرسید خدمتگار یارا
پیار وندیان کن آواز قدرت کیتا امر غفار ستار یارا
لائی دیر نہ سنڈیاں و رطبدی بیٹھا وچ کھوہے عاشق زار یارا
بیٹھال اندھیر غبار خانہ دل رب و انیک طور یارا
گئی رت خزاں جدائی دی آئی و صدی فصل بہار یارا
اٹھا و عاشقا صا و قوا ویکھ جلوہ اچ آگیا تی تیرا یارا
حسن یوسفی بے حجاب کر کے رب سیایین چمکار یارا
میرے واسطے سوہنیا کھوہ جھڑیوں مخفی بھید ایہ رب تار یارا
اوسے گھڑی و جائز اجل چھاتی پورا ہو گیا تیرا قرار یارا

اللہ ہی او بیلیا کوچ میرا موہوں کو کیا میں بہا ریا ریا
دائم حکمتاں ویکھ حکیم دیاں ہوئے ہم دی کند توار یارا

بھرانوال واکرتہ رنگ کے گھر وندیاں آواں

جہاں کھوہ اندھیر ٹھٹ یوسف میل مشورہ متیا پکاوند نے
 براؤن قصاب شتاب کر کے کرتہ لہو دو وچ وٹاوند نے
 پامہ خون لبریت تک بار کرسی انگ تک نیرنگت جلاوند نے
 دو دھریا پی گرم او یک لائی کدوں دید میر دید پاونڈ نے
 برب بھین بچیں بھی کرے زاری دونوں پید و ختر تر ساوند نے
 تے نظر نہ بینظیر منتظر تدبیر تقدیر بھلاوند نے
 کل وور وچ بار پہا چڑھکے مڑ مڑنگہ تے نگہ وگانوند نے
 ہائے ویر سوہتا ہائے ویر سوہتا اچے وین تے وین لاوند نے
 ہائے باو جی ورتیا قہر سر تے پار کپڑے رنگ بد لاوند نے
 چھایاں زبویاں نبی یعقوب تائیں نظر خوب محبوب آوند نے
 تی سمجھ لیا ورتی آن کائی رلوں آئی نول نبی بھلاوند نے
 سینے کو بیاں ماتھی دیس کر کے مکر جلیوں عمل چھپاوند نے

لگے باپ دکھی جواب لیاں ورنہ چکر خال وٹاوند نے
 کہساں پد نول کھا بگھیا رگیا عذر نکر فریب بناوند نے
 وقت شام اٹھ ٹرے کتھان لے اچارو و شور مچاوند نے
 یہی شام نہ پر تیا شام گھرنوں صفال بھو خیال وٹاوند نے
 ویکھن بینظیر واراہ مڑ مڑ چڑھ کرہ نظیر رنگاوند نے
 سیر گیاں محبوبان دی خیر شالا پی رات نہ جھات دکھاوند نے
 اچن چیت دل شکن آواز آئی کوئی روند جیویں کر لاوند نے
 ڈھینڈے ڈگدے باپ سے پیش آئے وند چھینڈے نیر لاوند نے
 لیاٹ تقدیری دھار یوسف پودھی سندیاں ہوش بھلاوند نے
 وروناک پیغام مہصام قائل سر پد پد پیر چلاوند نے
 پائیں سرانے کرن فتان بھائی کدی دھرت سین ٹیکانوند نے
 اٹھیں خون بھریاں ہتھ کلے تے دالیم نبی یعقوب فرانوند نے

پیر کتھان دی پریشانی

دسو بیٹو تسانوں کی ہو یا میرا یوسف دلدار نعیم کتھے !
 اسرائیل واول راجیل دی جان ہو یا کم نور ابراہیم کتھے !
 غنچہ قلب ویاں طاقتاں مہلب کر کے ساکن ہوئی نسیم کتھے
 کھیری ندی وچ ڈھونڈاں خواض زخمی میرا سیبا جے ورتیم کتھے
 جن عیدو اوید مزید روشن خورشید تہید ندیم کتھے !

یوسف یوسف پار کے دوزخ ہو آئے مس کر کھیل نم کتھے
 چھائی شب تا یک کتھان استی تمس الحسن تے نیر عظیم کتھے
 جس واریخ انور کروا جگر کھائل ہائے طلب ادوہ ذاب سلیم کتھے
 بدھے باپ نول مثل سیبا کر کے سن خورد اور میا نعیم کتھے
 ولی والی ولایت حسن روحی بھی احسن ہفت اقلیم کتھے

مقتنا طیس آئینہ رہا چشماں شیریں لبیاں طبیعت کریم کتھے
 پر دین سعیدین نعلین چین والا الامن مسعود کریم کتھے
 بے پردہی دیاں موجاں ماردا بحر فیض الطاف عمیم کتھے

درنا سفتہ آغوش پدر تازیں پرورد اخوش کلیم کتھے
 تمہید نبوت آغاز رسالت پابند صراط المستقیم کتھے
 کون عشقہ اہور مرصن دالمہ نسخہ لے گیا میرا حکیم کتھے

پتراں دا جواب

قدم باپ دے پکڑ کے کہن پتریا بانا صاحب اقبال قبلہ
 و دے کون جھنگ اندر دودھ سے سان بعبت زیندگی کھٹیاں قبلہ
 اہتوں کھا گیا اک گھیاڑ گروں آہے اپنے اسی خیاں قبلہ
 اسی کول ہونے بے غیرتہ کردوں گرگ شینہ وی کی محال قبلہ
 کر تہ لہہاے اوسدا خون بھیرا ساڈے کول ایہ شاید کمال قبلہ
 پایانہ سرخ مقترل قاتل اسی ڈھیر تھکے بھال بھال قبلہ
 ایہ زخم ناں کدے بھی ملن رالا خیریں سداں پئے زوال قبلہ

ان ذہبنا نستبق اس وچ شک نہ رقی روال قبلہ
 کپڑے جنس اسباب متھیا رہ شے یوسف بیٹھیاں کھچے بھال قبلہ
 سچے ہاں پرتیں اختیار کتھوں بھاویں لکھ کرے قیل قال قبلہ
 آئے پرت جد اسی بھرا ساڈے باقی نام نشان نہ وال قبلہ
 کھا گیا گھیاڑ اجاڑ اندر سوہتا ویر یوسف نوری لال قبلہ
 اجڑے اجاڑ اجاڑ گئی آپے دین کرے حال حال قبلہ
 دالمہ وندے ہوائے یاد کر صورت بردی شمع مثال قبلہ

یعقوب دی حالت

رات گزری غشی دی وچ منزل ایسی منڈیاں ہوش فرار ہونی
 کرے دین بچیں دین بھیر زینب بھین رور و بیقرار ہونی
 و صندوق کار اندھیر غبار چھائے اوہے حسدی شمع انوار ہونی
 جانے سب باجاندا اوہ دکھیا جس سے سخت تلوار دی وار ہونی
 پتر دیکھ حالت بچوں ل سے تھوں ہوں مندری کار ہونی
 می جتھو ڈوز منرا سانوں پریشان کول جیار ہسار ہونی
 شرع منزل سے گھر پر سوز نام ہر تال تمام دربار ہونی

شام بیگیا لٹ کے شام خوشیاں صبح ہجر والی نمودار ہونی
 بچوں ہندو سب کنعانیاں ہر طرف فریاد پکار ہونی
 یعقوب ویش مجذوب ہو پیا پاری خوب صورت پردہ دار ہونی
 نزع حال فقیر دل گیر ہو یا گویا عوش توں روح تیار ہونی
 یوسف ہاریا باپ ضرور مری شکل ہراک دی شرمسار ہونی
 گل فیسے تے گل گل رساں و سن ناں و سن دشوار ہونی
 دالمہ گو بھیا نیلون جرخ گنبد کون جاکے عکس بینار ہونی

یعقوب دی فریاد

یعقوب قمیص سے لئے بوسے مارے آہ او خوش تصویر یوسف
کی بنی تینوں بیابان اندر خیریں گھریں آئے سارے دیر یوسف
جگر جان میرا تو میں نار و ناں جگر جان کیوں تو ہیں چیر یوسف
کیوں کر ن شکار شکار ہو یوں میں قربان غریب فقیر یوسف
اکھیں اکھیاں لہی سدھریاں نے لگتا رہیاں زمین نیر یوسف
دک جلت جہان تھیں سیر سیرا ماسہ ہوش و وح سریر یوسف
میرا شوقیا سیر شکار و یا کیتو بھیج قمیص و لگیر یوسف
کی کھید کھڑا کھید رہیوں آئے پرت اخوان کبیر یوسف

وچ شام دے پائیکے شام کالی نہیں برتیوں شام میں یوسف
میرا چیر کلچر او کچھ آکے تیری لکدی زلف نہ بچیر یوسف
چار کوٹ اندھیرا باجو تیرے میرے سوئے نظیر یوسف
میری مدد آغوش و لعل سچے ایہ کی وت گئی آئے تقدیر یوسف
آیاتر سن بدھڑے باپ وانی کیوں بارجدائی دے تیر یوسف
پر وہ پوش این وچ حجاب کھڑے میر دیر تم امیر یوسف
ہو کے تن عریاں باری کچھ بچوں لال مال کمال تو یوسف
دائلم حسرتاں پڑھن گے پئے عاشق تیرے سخی پھو اقبیر یوسف

پہاراں وچہ یعقوب دے مارے

کرتہ لایستے بھنا طرف جنگل میں قربان قربان یوسف
ساں پنچپائی بابل و رو کٹھا چمکت دلوں نور نشان یوسف
کدے گھات کتین وچ جھات پائے مارے کیوں کس مکان یوسف
دوڑا پھران تیریا پھر چلی سجا کر گئیوں شہر کتھان یوسف !
میری آہ پر سوز فراق دی تھیں پیالرز و ازین آسمان یوسف

بھلے جھاڑا جاڑ پہاڑ کالے کتھے گم ہو یوں میر بجان یوسف
غار مار نیوان اچان کر کے متھ جگرتے دروز بان یوسف
کھاواں ٹھوکر اں پیافاں خیزاں تیرا بھو کتیا پریشان یوسف
نوبہارتے نو نہاں جو بن لور چشم میرے نور دان یوسف
ماہ شاہ جمال گلزار دائلم میرا چین تے نین پران یوسف

درد بھریاں آوازاں

کوکاں مارو پھر پہاڑیاں تے کیتا پار کس مار حبد امیرا !
واہر و ندیاں واہ کے خونیاں ہر جگر جان پرا گئے کھا میرا !

خونریز دردند یو سچ و سوتساں چیر کھا داد لرا میرا !
میں تے سیر گلبدن زن بھجیاسی کیتا ترس خالوکا میرا

پہلی وار آیا کھیدوں مچ باراں چنگا گھلبا یار پرتا میرا
 کی سار سکھیاں کدھی سدیانوں جو میں حال مچ درودیرا میرا
 بے ہر بے خبر تے بے ہر و کرنا و اسی شرم جیا میرا
 دل بند میرا فرزند یوسف کھا گئے ہو نور انسرا میرا
 روند اشام نوں فیر کنگان آیا ماے صدائے ماہ لقامیرا
 بدلہ پاو سویر یو دیکھ لینا لیکھا ہو و سہی روز جسرا میرا

وچ پلک سے تھیو نہرا نگرے کدے سنو کنیں ما جو میرا
 شیر یو جتیو پھیر یو اتے گر گوجے بال وچ پیٹ و پامیرا
 میرا باب اسحاق خلیل و ادا مرسلین ابا احمد میرا
 بناں دید جمال محبوب انور کدے بن والا تائیں گھامیرا
 بستی بار وچ وائے دیرغ قسمت کھنڈ گیاے درود میرا
 ضامن رب رحیم کریم و ایم انت کم تسلیم رضا میرا

کرتے دا جھوٹا رنگ

پھول پھول چھے کرتے پار والا دیکھ لایاں دیاں لایاں
 اجن جیت لوند اردن داس پیا آیاں طبع اندر خوشی لایاں
 پیرا کھدے ہنسا کدی و نا ایہ جنوں سو دایاں چایاں نے
 اس گاروی نہیں خوشبو اموج جمدیاں ت نالوں لقاں کایاں
 دسے پیا نا وئی خون باطل چا لایاں لکر لایاں نے
 جہرے کھدے کھا بکھیا کھیا مغز انہاں جے چا بھنوا لایاں نے

کدی اکھیں لاوند اکدے چھاتی تحفہ بخشا شاہ جمالیان نے
 زریب عرض کیتی قبلہ کیا لاسہ گلاں کھیریاں باطنی بھالیان نے
 نی اکھد ایں قمیض و چون ظاہر دتیاں لکر و کھالیان نے
 بھیریاں وچ نہ نشور پکار کوئی ہوندا کھر کنگان بھایاں لایاں نے
 سر پیر تک ناے قمیض ثابت اتے رنگتاں کسے زے ڈھالیان نے
 قصہ صاف نہیں آوند انظر دالتم کیتے عالیان تے تم قالیان نے

پیر کنگان دی سچی دلیل

مسل پیر قمیض رنگدار متھ وچ پیا صاف صحیح پکار وائے
 میر یوسف د حسن دی صفت ایسی پید قدم جتھ خوش رفتار وائے
 نلے مشک دی کی جمال اتھے علقہ جنتی باغ بہار وائے !
 نالے رگ کوئی بڑا وانا ہویا جامہ بکیرا ڈول اتار وائے
 پیرے بدن تے لکھے پکار کرتے ایہ کم نہ گرگ خوشخوار وائے

خون اپنا خون پہچان لیندا ایہ خون نہ ہندڑے یار وائے
 اٹھ پیر اس جگہ خوشبو تاباں جلوہ نور ظہور طعلا وائے !
 ایس خون وچ نہیں خوشبو دلجو جھڑا ماہ کنگان دیار وائے
 یوسف کھا گیا سر پیر تائیں لاسہ ایس نوں دیند نہ بار وائے
 ظاہر کر سازی نظر آوندی اتے جو روکم ایہ پکار وائے

فرزند و کوئی دیو جو اب اکوں ایہ واقعہ عجیب اسراروائے

آیسا منے خشر میدان دانت صاحب سچ کورناروائے

بگھیار و اقدیہو کے کنعان اوناں

شرسارہو کے بھائی دور بھنے بھید کھلیا کرتد پروائے
پھر و اچرو اچھاڑ و اچھاڑے کھلا منہ عدو شر پروائے
شور پے گیا شہر کنعان سارے ند حال میں نودی پیروائے
جہیر او بکھدا اکھدا نالما او آیتا ترس نہ شاہ امیروائے
چیر چیر اسد کر لکھ پرزے آدم نور کلچرے چیروائے
جہنوں کھاوڑ اسوا بدور و ندرنگ نہ رو یعقوب فقیروائے
ان زندگی ہو گئی ختم تیری ہنے خلق تے منہ نمیشیروائے

اندا گرگ غریب اک پکڑا وراں کھن ابو خوبی ساڈے پروائے
ایسے تم گرگ سنگدے کیتا جامہ چیر یا خوش تصوروائے
شکل بار بھاسے بدھامست قاتل خون اس بدر مزووائے
سے اوہ کس طرح توں کے رحم ہو کے تیج نور زلف زنجیروائے
مل گھات مکین مکین زاوے سرتے چکیا بھار تقصیروائے
تالا میں مرجا نیا او گرگا ابو حرف صغیر کیروائے!
گرگ کھلا ہو سرسٹ دالم اکھیں نیر جیوں حال فقیروائے

گرگ نال پیغمبر دی گل

او بگھیار اجاڑے و سیدیاں نوں کتیا خوف نہ رب معین واتوں
لوت جگر یعقوب و اچیر لہوئی کھاوا ویر سوہنا بنیا میں لاتوں
منہ پالیوں پارا مرسلان آہو مرگ بھروں ختن چین واتوں
ناحق تم دا پوے قصاص بھرتا سنیہا تکم تائیں مرسلین واتوں
تینوں گوشتا نال جاوند میں جیکر آئیں بھکھا کھان میں تولا
تائیں سنگیوں حشیا پارو یا او جلوہ دیکھ تصویر میں واتوں
پاندوں و جہان ان جاہل شان دیکھدیں شہ حسین واتوں
بچی قہری پو پو بچی کھیں لکھ قلوب خیرین واتوں
میرے چین تسکین و اگھٹ بھر کے اچھو پیر سنگین واتوں

شمع شام بھلائے شام پانی سرو ڈھیا شام زمین واتوں
پھکن باغ خلیاں تھیں تر و تر یوئی ہم شکل میں مرگ بچیں واتوں
اوقاتا خونیاں ظالماں او بھار چیک لیا دنیا دین واتوں
کلی کل کر کے بھیر لو پیٹ تائیں نور گل رنشاں یا میں واتوں
اعظم اسم سی مارو اپیا لاناں ڈھان نقش بہاہ چین واتوں
روہر و ہرم ایمان نوں گرم ہو یوں کیتا شرم نہ یار میں واتوں
حق سبح سے ترایہ غضب کیتا سا تھی میں شیطان لعین واتوں
رنگ دیکھو میں منہ رنگی ہے بی کے رنگ مجبور بن میں واتوں
دالم پیگی ماتھی ہات غم دی کھلاں یعقوب غم میں واتوں!

نبی دی دعائال بے زباندا بولناں

گرگ منہ آسمان دے ل کر کے وچھا چھم نیرو ماوندائی
بارگاہ خدا دی کرے چھیرے کریں یاں بکا جو میں بھاوندائی
یعقوب علیہ السلام تائیں او سے گھڑی خدا جت لاوندائی
صاف بولیا گرگ انسان وانگول صانسرے تے ہتھ بکاوندائی

چھڑیاں گھیاں کایے گدیاں سومو نہوں ل کچھ سناوندائی
میںوں بخش زبان بیان والی گھبراوندائے تھر تھر اوندا
لکھو تے ہتھ بول سی نبی اٹھیا شکر جب وندائی
دائم بچھ نکتہ کرے نطق وحشی دست کامل جد کرتے اوندا

گرگ دی پکار

بااوب سلام کلام کروا سز سبتی یا سرکار حضرت
ایسے ظلم تھیں بپناہ دیوے استغفار توبہ استغفار حضرت
نبی ولی نسی اچی شان والے درجے مرتبے پیشاں حضرت
آدم جن پرند وحشی لگھن جھاک سلام گداز حضرت
میری کی مجال ایہ ظلم کروا میں کون کمین گوار حضرت
گل کے شرم تھیں موم وجود ہو یا تہمت ہسیاں چ سنسار حضرت
پانہار غفار دی قسم میں نہیں مار یا تیرا دلدار حضرت
جنگل شام دے آباویر میرا کسے ویسا سخت بیمار حضرت
اگوں سہی کسے عیاد ظالم کیتا اوس نوں مار شکار حضرت
زور آوراں نے داعم کھلا راتوں کینا زور سبتی گرفتار حضرت
ماسہ عذرا پیر کے پیٹ ویکھو کرو تیغ کلچیلوں بار حضرت
جد نال دے سنگ سدا جاون پچھے مگر خوار خوار حضرت
جہاں پکا آندابے تقصیر حشی سب انہاں کسب کار حضرت

طاقت نہیں اتھیں دم ماروئے دی ابراہیم دا ایہ دربار حضرت
تیرالال یوسف میں نہیں مول کھاوا اوصاف یقین اعتبار
جہم تساندے خاک چھیر دی آتش ساڑوں کرے انکار حضرت
آب مٹی چمن قدم ادبوں تائیں چلے تیر توار حضرت
صاحبزادیاں ور تھیں پکڑا تھاکٹ مارے پیش سرکار حضرت
تیریاں تیراں نام بدنام کیتا کر کے چور خون سنگل بار حضرت
میں تے غماں مار یا آپ پھر و امیر وطن اکین وی بار حضرت
سن کے ہوش بجانہ رہی میری آیا لین میں اوسدی سا حضرت
بہیٹے غاز نو پکی رون لگوس اندر ویر سندی یادگار حضرت
پچھ تیراں تھیں کس ویکھیا اے کھاندا لاش تے آشکار حضرت
میرے لوں لوں زخم فراق طارے بگ جو لوں ماں بزار حضرت
میر و ہندڑ پھٹ جدیاں تھیں پے نے نشتر اں خار حضرت
روز حشرے رب انصاف کری ایسی پچھ گور تار حضرت

تیرے بچے و اتویق پامینوں سینے تسانے جو یقین حضرت

دائم یار سارو بھید مخفی گئی پر دیانورج اسرار حضرت

بھراواں دا حیران ہوناتے گرگ و اجاناں

گرگ بول کے سچ سناؤ تا لوگ سناں سارے حیران ہوئے
 باپ بیٹیاں طرف نگاہ کیتی خونِ صوتاں سبت بیان ہوئے
 سارا قند فریب تساوڑا لے بھل راہ کو راہ روان ہوئے
 ایسے عمل تھیں کی ثواب ملسی غلط معالے نسی غلطان ہوئے
 سنگل گرگ و گلوں اتار حضرت کہیا ونج جو گل مہران ہوئے
 دیکھو معجزہ نبی واسبتے سرگردان شرموں پیمان ہوئے
 بنی کیا ہن عبرتے صیر بہتر نصیرا جمیل اعلان ہوئے
 منگاں مدد تقدیر نصیر والی جہد بنے زمین آسمان ہوئے
 شاید ب مینوں آزمان رگا جویں و طیکندے امتحان ہوئے
 اہمائی اصل فینح اللہ راہ یارے وچ قربان ہوئے
 نقشہ حسن واکدے نہ بھلیسی گابھاوین کو دیورج مکان ہوئے

ہو یا حشر و اسماں کنعان اندر حیوان و جدن بیان ہوئے
 سر سر تسی کوڑے نظر آدو عہد توڑے غیر وھیان ہوئے
 کھڑیا مکر تساوڑے نفس سرکش مینوں مول ناہیں اٹھیاں ہوئے
 شیشہ لے کے اپنا آپ کچھو سر غریاں و کیوں دھرتیاں ہوئے
 کر کے ادب سلام روان ہو یا فضل فہر کرم دوان ہوئے
 اکھن دلا نورج ورتیا ظلم سا تھوں تلیاں بھاندے پریشان ہوئے
 اللہ صابراں ان ہمیش راضی انت صابراں ہم آسان ہوئے
 انہاں دلاں تے پھلاں تساویاں تھیں سن سن بے شک زعفران ہوئے
 ابراہیم نوں کافراں خچہ پایاں ٹویاں رحمان باغ جنان ہوئے
 آئی وارہن ایس میدان میری وورگو وچون جان جان ہوئے
 نکلے بنی دی سپنوں آہ بڑاں کنعان وچ شور فغان ہوئے

طلب عشق امید اسوار سرتے حضرت رنج و اہم ارمان ہوئے

یوسف یوسف پکار کے دن دائم حجرے ہجرے سرگردان ہوئے

یعقوب دی صدا

وگی وارضا والی گلشن باغ چرن بوجھا گئی اے
 تقدیر قدیر والی غالب اپنا حکم چلا گئی اے
 آن پے معالے وکرواے ساعت سکھدی کوچ فرا گئی اے

یکلوت ایسا انقلاب آیا خوشی عمادی شکل ڈانگی اے
 شمع بزم جہان نے میر محفل کدھر اپنا آپ چھپا گئی اے
 عقل ہوش دانش فراز مثل ہوئے وقت ہم ہما کے چھپا گئی اے

گلوشاخ تھیں ہوجدار لدا قیمت کہیا طوفان جھلا گئی اسے
 میر سے باروا کھ چھپا کے تے حکمت بدی کھو دکھا گئی اسے
 لکھ عذر نہ اوس سرکارا گے دائم جھلساں ستر آگئی اسے

مصنف و تولد

راز عشق در طبع نے گنجد ماسہ تاب ز لب قلم دیوچ
 شمس ہریش یعقوب غروب ہو یا مجذوب ہو یا اوسے غم دیوچ
 جن جگر کلچر انال فرقت بن آتساں چشم پر غم دے دیوچ
 بناں سبحاں شرکتاں شان و رخ مٹی پان عاشق جام جم دیوچ
 اتا در دیعقوب و کوئی یسنے ہستی سندیان جائے عدم دیوچ
 ہم کلام ہر از عدلت ہمدم بچید فوجیاں جہد سے صنم دیوچ

سار جھلایاں درود کے آئے شکر ایسی کشتی اے قدر عالم دیوچ
 الفول لٹ کے میم محمود بنیاں طیب شجر ہو یا یکدم غم دیوچ
 ایسے دلربا جہناں و گم ہوں ہوں ہوں حشر بر پادوم دم دیوچ
 مسجود شمس و قمر چھپیا چھپائی تاریکی زیر ویم دے دیوچ
 زلف ترف تشنہ جان بلب ہو یا طلب آب شیریں مزم دیوچ
 ماہ شاہ خوباں خوباں دیکھو جس لوں و سخن غرق ہو غرق شرم دیوچ

میل نئی سی سہہ گیا بھار بھارا تو یہ تاب کھتے تم ہم دیوچ
 دائم پسرو گاؤ ننگھے کھوہ جیکر چھڑیا پدربھی چاہ الم دیوچ

سایاچی

ولا راز دی گل نہیں کہن والی اپرو چہ مستی مینوں کہن و کتوں
 امتحان دے وچہ مکان آ کے کسی دکھی نوں دکھڑے سہن و کتوں
 اودھر منتظر عرش درجات عالی ہستی یوسف نول کھوہ ہے وچہ دہن کتوں
 دائم چاہ والے بادشاہ تائیں ہن مہرے تخت تے بہن دے کتوں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲
آغاز حصہ دوم
 مصنف دائم اقبال دائرہ

مصری سوداگر و اجواب

میں تاوار گوار بے کار تائیں سخن مستیاں معجز چڑھایا تھی
 ذوق نگہ دے عالم کیف اندہ سراں ساز و پینال بلائیاں فی
 چھوٹی مڑاں نکھیا خراب سوہنا خبر الیٰ او یان چہیں شرمایا تھی
 سورج اتر آسمان تھیں گرو آیا چمنکاں نور زہر چلا گیاں فی
 مالک نکھیا جھوڑی و چہ لڑ کا سپر تک حسن صدقائیاں فی
 سین و ندیسین مبین موتی یا سین کلیاں شرمایاں فی
 ہیرے موتی تے دو تیاں راس ہراں بیدہ دیوانگ سلیا تھی
 بچد حسن جمال اقبال خشاں نقشاں لوریاں شعان جگایا تھی
 مالک و تیاں خوشی سینال خوابے چن چن وچ صند و قاندے لایا تھی

زندہ باد ساقی تیر امیجانہ واہ و اپیالیاں پور پلایاں فی
 گل قلم تھیں نگہتاں نور دیاں تا و مشک تھیں و دھ صھایا تھی
 مالک نام بن فنو تجار مصری شان شوکتاں دن سوایا تھی
 دور تیں فرسنگ کنگان شہروں رب قدرتاں عجب دکھایاں فی
 جلمگ جوہ جنگل بیابان سارا منظر حق قیام و شنایاں فی
 چشماں چمک بچی زلفاں رات کالی بھوان دس کمان جھکایا تھی
 کیا اوہ بے نظیر خورشید تاباں مصوردیاں و ڈیایاں فی
 کدھ جھولپوں کیتوس کھڑا گے اتنے بدلاں گھساں سجایا تھی
 گوہر و شہوار مرعبان لولولاں نیماں بوتقاں لایاں فی

بدر کوریاں بھر کے تمام قصبے پھر بھی ناگ انت سمائیاں فی
 عورت اوس محبوب مرغوب والی سینے کاتیاں سحر گمانیاں
 خواب و سیدوس خاص مغربے نول مس کی تعبیر چ آتیاں فی

اکھیں کھل دیاں چھپ گئے موج میلے پختہ نال فراق و گمانیاں
 پشیمان رنج اس نقش قیام کیتا رو دو تیاں بہت دہانیاں
 مالک بن ذغنون اوس دائم خبراں نال تاویل سنائیاں فی

مالک دے خواب دی تعبیر

تینوں شام کتعاں دی جوہ چون وانو بصوت ہتھ اوسی گا
 تیرے مالک کا بخت بیدار ہوئے دروغ سارا بستر چاوسی گا
 روشن نام تیرا ہسی تیک محشر عزت شان آشوکت پھیراوسی گا

اوبدی برکتوں لگن موج میلے ب کدے مینہ بروسی گا
 موقت بلیگا تیں اوہ نور نقشہ مال نعمتال مال رجاوسی گا
 ہوسی رنج بہشت مکان آخر دنیا چ بھی ڈھوسہاوسی گا

برو اسر کردا مرد رینی و سماں سن جمال و سماوسی گا
 ایس خواب دی ایہو تعبیر دائم مالک مالکا فضل کماوسی گا

مصر دے سوداگر مالک نول تاہنگاں

مالک ابن زغار نول لگن لگی فریا اوس داوال وال کردا
 واگاں چلیاں شوق نے مصر و چون جوہ شام کتعاں دی ل
 ناسے کیوں بن نظر تہ آوندائے سبل خواب چ جہا جوال کردا

ہائے بلیگا کدوں مقصود مینوں اگے بیدی ذات سوال کردا
 پھرو اڈھوندا ماہ مطلوب روشن کال نائیں سیتہ لال کردا
 لیندا ماڈ کے مصری گیا خالی چھڑے اپنے آپ دکھاں کردا

طالب شام دی مول نہ کن دیوں سے اندر شام پھیرا سوال کردا
 جھپ اویار و کھال جلازہ کر کر یا دو ایم حال حال کردا

مالک دی فریاد

کنھے لکیوں جھلک دکھا کے تہ واگاں موڑا او دلیرا و اسطانی
 ٹھکا اور تیں جوہ ویراں تہی تیری لوڑا او دلیرا و اسطانی

تیری تاہنگ مینوں غمدی ندی اندو تا لورا او دلیرا و اسطانی
 وچ سفر لیرے سٹ مینوں نائیں ترور او دلیرا و اسطانی

تیرے جوڑ بناں ٹے جوڑے آکے جوڑا و دلبر اوسطانی
دنے رات اکاوندانم ویری اوہنوں ہوڑا و دلبر اوسطانی

اوس لامکان مکان اپنا پنچیاں توڑا و دلبر اوسطانی
دوس دید و اینہ برسا دالم لگی اوڑا و دلبر اوسطانی

ماتف وی آواز

آئی ماتفوں اک دن آواز اوہنوں لے برس پنچاہ مالک
منزل لمبری سندیاں زرد ہو یا سینے کرو بھر و آہ سرد مالک
اوس حطے واکرے طواف ادبوں جہیر خواب اندر ڈٹھا آہ مالک
ہوسی شاہ مرادین پاوسی گا پوری کیتی میعاد الہ مالک

نہیں سی یوسف ہے پیدا وار ہو یا جڈوں خواب سیاعا لچاہ مالک
خبر کدے کدے شہر مہر و جوں پیندا شام کنتان و گراہ مالک
پھیرے سپا پاندا سال چہل عشرہ جوہ شام اندر مال چاہ مالک
انت حاجیاں حج قبول و ایم فضل کرم و اشہنشاہ مالک

مالک و کنعاں کے کھوئے ڈیرا

سعد اکبری مشتری ہتھ جھنڈا مالک مصر طہیں کوچ فرمایا
رستہ قدر توں بھل گیا ساریا نون عقل ہوش جو اس بھلا سیوا
آکھن آپو وچ جانور نہیں ٹرے ملی منزے مار تھکا گیا
راہوں بھل سائے ایو کرن جھیرے شور غل بلند چایا
اک گدھاسی قافلے اوس اندر تے پشت و بھار اٹھایا
سٹ جھٹ زمین تے کس بھٹاں لکرنہ قطار نے چایا
چہرے چاہ آہ شاہ باہ یوسف بھٹاں اوسدے ل بیایا
حب بنی وی وچ حیوان و کھیوسٹ چھٹاں زان متبہ پایا
بھلی پیاں توں راہ دیکھا ایو سو ناتمہ معنوی عجب بھایا

نال قافلے ہو سو و اگر اں سے سدھا شام کنتانوں آئیے
جنگل وچ جیراں کھلو گئے نے شترال گھوڑیاں قسم چایا
ڈیرا اتھو کر یے جتھے ملے پانی سب مال حیوان تر لایا
بھلی پین اندر ہی راہ اصحاب بھکتوں بھید چھپایا
بوسے زلف یوسف پنی مغز اسدے مار چھال سباب و گایا
سب خانقاہ اسدے لکرنہ یار ہیر بوسے راہ دکھایا
جتھے مالک و اوسدے انور مالک قدرتاں نال جتایا
اوہ گدھا انسان توں دور چوگا جہدا اقتناں شوق جگایا
ایدل کھول توں بھیں گوش ہوش اپنا نغمہ سائے ساز و جایا

کہ دھریہ بھلی سٹ بھار کلی ٹن وایاں یار منایا
دے لکھڑے سبتن ایہ عارفانہ کھوئے کھوتیا جویں پڑھایا

گل وائے دی گل

سن اوکھوتیا خودی غرور دیا چھٹ حردی پشت جا بیٹھوں
 اویلا ملی پکارا دتھے من ہور سہیڑ پلا بیٹھوں
 خیر سیر چھڈ کعبہ خدا خانہ غیر ویر اندر پیر پا بیٹھوں
 چھڈ جوش نر ویش آہوش اندرا تر گوش گوشے غقات بیٹھوں
 بے اثبات تعلقان وچ پھسکے واحدات دی فات کھڑا بیٹھوں

عدم مصر دیار دیار اسپا اوہ راہ شام و شام بھلا بیٹھوں
 تیر گام رہوار انسان آہیں اج کھوئیوں بھی تھے جا بیٹھوں
 سٹ کنتوں چھٹ پلٹ کایا کانون جنڈنا بیٹھوں
 کون لوگادات کے وات ور کھو بندل رات حیات لکھدا بیٹھوں
 دنیا تافلہ کوچ در کوچ و ایم نفل منگ کیوں منگ اڑا بیٹھوں

نصوف داراگ

مبعود مسعود مقصود پاویں مار لوودی ضرب نابود اتے
 نابین بنین بنین ناں بنیت پیسی تہر تہار وازو داتے
 ملعون شیطان بے عون اتے اس بید اتے اس رو داتے
 لئے باس زلف عشق پاک احمد جا بیٹھیں در معبود اتے

تخم وحدت این گم ہو چھوڑ کثرت او اڈ پڑھیں خراج کیوتے
 جیوں قانون نامان فرعون اتے شداد اتے نرود اتے
 کامل پیر استاد تھین پچھ طفلا کس دانور نوو شہود اتے
 ہو میں واصل حیات جاوید حاصل تاج مانیں تخت پسود اتے

شکلے مار واپیا محبوب احسن دور پینچ چاہ مقصود اتے
 دالم سینگا قہر مزار و ایم پڑھن سن ملک ملک و داتے

یوسف واکھو ہوں باہرا وناں

ڈیرے ڈال بیٹھے کاروان مصری راوی وچ تفسیر تیاوندانی
 مالک ابن ذغار تجارا پنا خیمہ سب بھین وکھو جب اوندانی
 من سے سال پنجاہ بھی گزرنے پیا فکر خیال دور اوندانی
 چھایا ہو سیا اک برس فیدائے کرناں بھلیاں دین وھساوندانی

ارد گرد اس کھوہ کے لئے نیمے جسکچ یوسف لاناں وندانی
 اندر بجاہ قدیم دی بھرکدی سی مولا کدوں اوہ لعل ملاوندانی
 دیکھے چاہوں نظر اٹھا مالک فرش عرش تک نور سہاوندانی
 کئی ڈاڑھو تار پھیر واندے ہراک چاہوں دل سیس نو اوندانی

اولوں کرن طواف خوش ظاہر ہر اک ہو ہو حق الاوندانی
 بشری مائل غلام و اسد سن اک پنہار اک خوش پکاوندانی
 مالک کھیا مالا لیا پانی بچ پکرو ادب بجاوندانی
 پائے بچ سائیں پھر کسج تائیں ڈول ڈول کے ڈول مسکاوندانی
 لگی بکنت طرف محبوبت لوسف جبریل نوں رب ڈراوندانی
 بیٹھ ڈول بچ پیدا ڈول تائیں یوسف فرانہ ویر گاوندانی
 بچ چاہے ماہ نے لاک ماری جیندی چاہے بچ شاہ ترساوندانی
 آکھے گل کی اے اڑیا ڈول کتھے اڑے جھات کھوے بچ پانڈانی
 جھات پانڈیاں جھات برات پی ویکھ ذات صفات بھلاوندانی
 بشری آجلدی کہند املا او کیوں ڈول نہ کھچیا جاوندانی
 آکھے خوابی تعبیر دھی جاندا وار نے مونج مناوندانی
 آکھے بشری رط کا ڈول اندر جبدی صورتوں ملک ترساوندانی
 بنے رب لایا بنے لان الاراناں تن کھوے بچ انگھیاوندانی
 بال شاہ جمال متوالرے نوں پرے بچ باادب سکاوندانی

وکیو نور تجلیاں رنگ بھیریاں مالک نک نام حیاوندانی
 مائل ماشکی لمبیاں بچ سفران انس مستیاں آب پلاوندانی
 ٹریا ڈول دا ڈول دا ڈول پھر کے پانی اس کھوے تے آوندانی
 گیا کول پانی گیا ڈول پانی پیا ڈول پانی اتاں چاوندانی
 وحی اسلام کلام کردا یوسف رب رحیم فرماوندانی
 الحمد للہ غالب مر اللہ اللہ ملی ہن کتھے لہجیاوندانی
 مائل ڈول کچھے ڈول ڈول تائیں لالا کے روز ڈول لاوندانی
 رط کا ماہ جہیں بچ ڈول بیٹھا حسن بھلیاں پیا چمپکاوندانی
 بشری آجلدی جلدی آجلدی آجلدی اچا مار آواز بلاوندانی
 قال یا بشری ہذا غلام خوش خبر کمال ستاوندانی
 بشری مالک نوں خوشتر بھیتی مالک سندیاں مھول جھلاوندانی
 اتن کھچیا ڈول ڈول لکے مولا پین واپن چڑھاوندانی
 دامن ہتھ رکائیکے لال مالک اپنے خیمے یوچ لیاوندانی
 کوئی کچھے تے بھید بھنناں بھسارے تو کران تائیں سمجھاوندانی

کہتا مال امانتی ایہ لڑکا مصرے وینجا سوائیں تھاوندانی
 دالم بھیدار کھنا بہت چنگا بھید کھیاں رب بچاوندانی

یوں کے کھوتے گھے پیرے

رحمدل بیودانہ آیکے تے حال بھیدا ویر و گبرو اے
 گلاں لڑکے کنا تے بیٹھ ویر پیرا تیرا سینہ چیرو اے
 یوسف کہے یو دیا بھلا سلی بھواتاں ورتیار رب قدیرو اے!

ترے اتاں تے دیوں چاوس کھوے ہیا نقش یو و پندیرے
 چلے ویش اوسد اتاں بھایاں سینہ زخم اس تم دے تیرو اے
 کی کران جلدی وہ کوئی ترس آوند اتھو صغیرو اے

لکھ لکھ بھرانوں نے نہیں میرا لوں امر تخریر تقدیر دئے
 میرے باجوڑوس کھان واسطانی کی حال کنتان دیکر دئے
 یہودارو کے آکھدا کی دساں نازک حال مجذوب فقیر دئے
 یوسف یوسف دمان گلابے میں طائر ترسد جد تپہیر دئے
 جدوں کڈھ کھو ہوں لکت یوسف چہرا کجیا شمع تنویر دئے
 بانی جہات تے چن نظر آیا یوں کھوہ بھریا شب تیر دئے
 دئے حسرتاں ترنایاں کے اج جام سٹائیں شیر دئے
 رور و بھرانوں نوں دیوسو ڈیرا کوچ ہو گیا امیر دئے

میری خیراے خیر خدا کرسی بعد اہم صبح جوش تکبیر دئے
 پیا کوں وقت گزار دایا بازندہ ہے یا وقت اخیر دئے
 دم نزع مانند ہر گھڑی دے منتظر تیری تصویر دئے
 چوری آئیوں فیہر چلا جاے جاندا ویوہ رخ بی نظیر دئے
 اگے وانگ یہود امر روز چوتھے پتہ لین آیا کھو ہوں ویر دئے
 دل شہج سمجھو سو یوسف لد گیا و ہندا اکھیاں تھیں ہر تیر دئے
 انا اللہ پکارا کرے تو یہ وڈا کالجے خوف تقصیر دئے
 دالم ہر گیا کھو ہے واکھوہ کالا سفر ہو گیا بدر میر دئے

بھرانوں دا مالک نوں جھڑکناں نے یوسف نوں ڈراوناں

بھائی سنیاں ہوئے وان سارے اندر کھوہ دھیان دگیا نے
 آکھن متاں کوئی کڈھنے گیا ہوئے وروور خیال وڈا یوں
 لے کرو اینوں تسی ہو چور ساڈے نال جذبیاں سخت ڈرائیوں نے
 کل مال متاع تباہ ہوسن دیکھو اسان و مال چرایوں نے!
 لگی تھر تھری ان کرو اینا نتوں ہمت ہوش حواس بھلا یوں نے
 بھائی یوسف تھیں لوں بزار سارے طعنے خوت بنا کے لایوں نے
 رب جاندا خوب جیوں کرن کارے نال یردے یرنگا یوں نے
 مالک کھدا ایہ کوئی شاہزادہ ہر جنوں ہمت پھیر یوں نے
 میں قرآن مان حسن دیاں ارشاناں تھیں میں ربی طرف بھلا یوں نے

او باھیا اندھیر غبار و زخ شعاع جینی نظر نہ آیوں نے
 وڈھے تافے کئی چوگرد کھوہ ہے قدم جوش و نال اٹھایوں نے
 برداساں دایلبے کڈھ کھو ہوں کڈھ اکھیاں رنگ و تباہیوں نے
 خبردار جلدی کرو پیش ساڈے کر کے جوش خروش لایوں نے
 مالک اتے بشری وادھا خوف کھا و انت پر یوں کڈھ کھایوں نے
 بے اعتبار ایہ وڈا مکار برداوس جے لوں ہور جلا یوں نے
 ایس لعل و اماند قدر جوہری جسد گودیوں کڈھ لایوں نے
 یوسف اکھیں انہاں انفر بردا و ہد منہ تھیں جھڑک منایوں نے
 دالم بردا میں بردا میں نفرد و اموہوں تن واری فرمایوں نے

بھرائواں واکھوئے درماں لوں پوسف توں بچپاں

کھوہ سٹیا سی اسنوٹ ب مری پھر بھی نکلیا امن امان بھائی
 ہو سی جھوٹ سا ڈاسر اسر ظاہر اک ہو سی زمین اسمان بھائی
 دیئے وتیچ ایسے ٹکڑوں لہ جائے لگے کرن بند اعلان بھائی
 چوری نسا کوڑیاں کرے گلاں نامیں سمجھ اہرت نادان بھائی
 ایس دیس نہ اوسی پرت ٹکے جاسی ورد راز مکان بھائی
 تھوڑے حصے کچھ سیدو درم ناقص اتنا لکھیا ونج قرآن بھائی
 بھائیاں کہیا ایہ تاجر اہل تھوڑا مالک کھیا صاحب بیان بھائی
 ایو درم کھوٹے پکھے ہے باقی تسی من لوتوال ایمان بھائی
 نہیں سی عرض کوئی انہانوں و لتانندی مطلب نہاد درگاہ بھائی
 یوڑے اکھیا میں نہ لوں حصہ لئور جہانواں بھائی
 مالک آکھ لکھ دیو بیع نامہ متاں کرے کوئی شک گمان بھائی
 لکھیا بیچ شمعون بیع نامہ بھائی رل اتے مہر لان بھائی
 عمرن تالیچ تحریر کر کے کاغذ مالکے ہتھ پھڑان بھائی

حضرت یوسف نوں گھن کروانیاں تھیں لگے بیچ متا بھائی
 جبکہ پاپ دکول ہن بجایے ہوساں شرم اندر شیمان بھائی
 اہنوں بچھاں لچا وناں ہوں مند اساد اسوں فریبان بھائی
 لے کروانیاں لئو خرید برابرا کرے بڑے نقصان بھائی
 مالک کہیا میں ہاں خریدار اسد ایساں بچھ کے بند لیا بھائی
 کھوٹے درم اٹھ تو درم دیاراں کوئی کوئی نہ ستان بھائی
 کہیا این عباس نے وینہ راں ہو وودھ کوئی گھٹ ستان بھائی
 جو کچھ کول سی خرچیا شہر مدین خریدیا مال سامان بھائی
 ہوندے ہور تے فرق نہ ذرا کرا دانت ہو گئے خوش جوان بھائی
 دو دریاں بیاں ساریاتوں تے ملی تے مندرکان بھائی
 ویکھ ویکھ پیراں لوں کرے ہائے ورنہ تیس کاروان بھائی
 اسان دیس بدیس تھیں گذر تائیں سفر سندر و باجھ زبان بھائی
 یوسف نام بر واین یعقوب حضرت ملک شام مقام کتھان بھائی

بروے وچ روئے زار و زار یوسف چلے بیچ مینوں بھائی جان بھائی
 دائم ہو بے عذر مسکین بردا پادشاہ ول کرے دھیان بھائی

شرابی دیاں مستانیاں گلاں

سانجھ جام آرام قیام عشرت آیاہن میں سفر و بانیاں نوں
 تر لے اناک بھیت مارا میں سجھیں سیسے سچ سر بانیاں نوں

ساقی پیال پیالہ سرخ سوز والا مارو دھیان سکھ پیمانیاں نوں
 پھیرے تار فراق سوو ایاندی سن ہوش نہ رہے سیانیاں نوں

ایہ ہوش و وقت اے جس قوم بھی کیوں نہیں گرا اللہ انبیاءوں
 رہی تڑسدا پیر کنتان حجرے جانی مصر بازار و کانیاتوں
 شمع شام نیلے گی شام اندر پسی شام سیاہ پرائیانتوں
 جان سلسلہ یار و افقر والے کی سارے خشک ملوانیانتوں
 ہن پر صحن تے مزہ کرن حاصل غافل چھوڑن ^{وقت} و ہانیانتوں
 دم نزع یعقوب و درو یوسف انت خیرے نام صبیانوں

بیانی و ابد ز میر یوسف چھوڑ چلیا وطن سکائیاں نوں
 ہن شام اندر رہندا شام تائیں مشکل ہووسی شام یوانیانتوں
 جاسی لدر وان نہاں ہوکے خالی و نکھین تبتوں تانیانتوں
 کور چشم پیند اندر دھو کھیانے عاشق دین جدوں امتحانیانتوں
 ایہ کنتان جہان فناہ خانہ ایٹھے مرد پنھاں پرائیانتوں
 محشر مہر وچ ہوگ دیدار دالم یار ملنگے یار پرائیاں نوں

مالک دامرول کوچ

اللہ ہی کردی ہاں کوچ کتاراہ مصرے قدم قطار وانی
 پیریں پئے زنجیر اسیر وائلوں بیٹھا شرتے نام چتار وانی
 بنیائیں بھرتوں یاد کرد از ریب بھین وکھنیں یار وانی
 مہاجر ادیور ہو آباد شا ابھنوں ہندیباں مینہ چھو یار وانی
 یرت یرت تکیںڈر اپیا بھوں جھک جھک سلام گزار وانی
 اک نام بلج غلام مالک بھریا خودی غرور ہنکار وانی
 متاں اکھیر کے نس جاوے برداگے بھی نس سدھار وانی
 گوریاں راجیل دی آئی رتے سار تندیباں ہوش و سار وانی
 حالی شتر قطارے سنگ جاندا چھلا اوسے نک مہار وانی
 مر مر چیدا قبر بنیاب یوسف مانی ایہ ملنا آخر وار وانی

برو اہو چلیا یوسف دورے لیں آیا حکم تار غفار وانی
 ٹریا چھوڑ یتیم قدیم واسا بحر کالجے پدے یار وانی
 دعائیں دیندا بھائیباں ساریاتوں لیندا نام انہندی کا وانی
 میرے میرے مشیر نوں پیار دینا باقی ڈھاستا پدے غم خوار وانی
 بھائی نلکھیں وندیباں ہوئے غائب صیر شکر والا دھان وانی
 پیرا اوسدا یوسفی شرتے پاسیان اور شتر سوار وانی
 نلکے جوہ کنتان تھیں صحیح کا ذب یوسف مہج صادق جھلکار وانی
 سنے سنگلاں پیاپٹاک اتے چھامار کے حال پکار وانی
 لگا پتہ نہ لکھوے ملیج تائیں اوار کھیا رنگ رقتار وانی
 نازیں پرورد اختیار ج برود الم بھاونان بجا وانی

مال دی قبر تے یوسف دی فریاد

یوسف قبر کلاوڑے روند اٹھو دیکھو فرزند و مال مانی

پیریں پیریاں گلے زنجیر سنگل ناں اوہ رنگ میراناں ہل او حال مانی

جو چور تیاں ان یتیم تیرے کی کیڑے سے پھول پھال مانی
 اک خواب ابھید میں بھن بھٹھا اسے گھڑی و شروع زوال مانی
 تخت جگر یعقوب اوچ جنگل ہو یا بکرے انگ حلال مانی
 وال وال ناشاد فریاد کیتی پٹ سیونے وال وال مانی
 بیابان و چ بنی جو نال میر اصل جانڈے ذوالجلال مانی
 لکھ تریں نہ کیتونے باب ابھی کو کاں ماریاں میں لال مانی
 گھپ گھیر اندھیر زندان دوزخ دتی جان غریب می جال مانی
 راتاں تن گذاریاں وندیوں میں اندھ کھوہ مجروح ندھال مانی
 بھائی مع کر کے گئے و بیچ بر وادیاں مسکین کنگال مانی
 پیارہ لے قیدی ہو یوسف خوشیاں ہو گیاں خواب سدال مانی
 ہتھ نالکے ڈور مہار میری ہواں انگ میں کی مجال مانی
 یار اکیل بن قسمتوں نال میلے جانڈیوار و بخش جمال مانی
 فی امان اللہ میسے چونڈی باندی کتھے و بیچ رسی تیرا بال مانی

شالا بھلا ہونیں بڑے بھلے کیتے بھایاں میریں میریاں مانی
 لے آئے گھڑوں لا پھیر اینوں اگوورتیا تھرو بال مانی
 انج دشمناتال نہ کرن بھایاں کیتیاں جو میں کہاں مانی
 مار مار تما پچڑے غضب سستی رخسار کیتے لالوال مانی
 پھیراوانگ پچڑے وڑو این بھائی بنے صباد و تال مانی
 اچار پھار تھار کے تے ڈونگھے کھوہ اندر گئے ڈال مانی
 آندو حی سنہوڑ اسبھناں واکرم کرے گلاب زلال مانی
 اک قافلہ قدر توں لٹھا ڈوری ڈال کے ییا نکال مانی
 ملک مصر نوں لی کروان جانڈے فرادناں ہوگ مجال مانی
 آبیال سر جڈا تیاں ب پایاں ختم شام کتھاندی حال مانی
 ڈگ پیامیں شتر توں کھا لزار روشن و لیکھ کے گورشا مانی
 آدے خواب انلوں یاد کرانگیاں جتھے جاوےں سو بجا مانی
 دائم قبر تھیں آئی آواز اکوں بول اکیہا نیک اقبال مانی

قبر و چوں ماں و اجواب

ماں اری آن سو ہتیا صبر رکھیں بناں صبر نہ ہو ودا بچہ
 صبر تیرے بچا میر ہتیر ہونڈا صابراں نال خدا بچہ
 نکتے حل نہ مشکلاں باجو ہو وین حل کرے گائشہ کلکشا بچہ
 کچھ وری جے سل جھلی جا کے گل پائے گل آزما بچہ!
 ہو یا صبر و اجر عینا جلدی دتی خچہ گلزار ہنسا بچہ
 جھل رنج تے پلے گنج توں بھی فرض فرض اگر یں ودا بچہ

ایو جھے معالے پین جڈوں لے صبر و اشک بنا بچہ
 کرتا توں رب اللعلی والی رور و نہ حال سنا بچہ
 سو کھے من نہ حق دے راز باطن دکھ جھلیاں ملے تقابحہ
 تیرے دادے خلیل نوں ویریاں بلدی خچہ اندر و تاپا بچہ
 امما عیل دے گلے تے چھری چلی سچے رب لیا بچہ
 چھڈ وطن کنگان مکان ہستی لے سفر دی لے ہوا بچہ

مرٹ جاہ حقیقت دی توج منزل فیر ہو وی عین عطا پچہ
 لعل کان کنعان تھیں نکل کے تے جاہ مصر اندر لوئیں لاپچہ
 ویکھو شاہ مصری کھولے جان مصری جاسن گل حسین تھر باچہ
 جابرو دیا مصر دا شاہ نہیں وکھی ماں دی نیک دعا پچہ
 سورج سکھاندا پڑھیا گامار شعلے جاسی غماندی یں و باچہ
 درجہ ہوگ فیصل داندھو حاصل کر سن مہر ختم الانبیا پچہ
 یوہے ربے ڈگ ڈگ گدا بنکے تیرے ہو دس شاہ گدا پچہ

نثار اللہ انصاف تے عدل ہووی کھیں خوف اندوہ نہ کا پچہ
 شہر مصر تیر احسن لہر لاسی جدوں ہوویں جلو امنسا پچہ
 تیر احسن تجھے نور احسن رب دے گاپر وہ اٹھا پچہ
 تینوں جنہاں برادران دکھ دتے اکدن و چہ قدان مھر پچہ
 سر تے پھنسیں تاج حکومتاندا خلقت بھیسی سیں جھکا پچہ
 میرے دریتم مسافراں دماں گھولیاں ناں گھبرا پچہ
 موئے باجھو تے ملے حیات دائم نایں باجھو قبا بقا پچہ

زندہ یاد

ماں دی قبرے اتے طواف کرناں کئی غنیمتاں جہاں نے
 عقل ہوش دانی مقام اوکھے جتھے عشق دیاں بدلیاں کھدیا
 مرد اول مرے ملدے پھرن تلیاں عشق باجھو مجلسا نسجدا پچہ

نازک خاطر ان نوں درو مند جاتن اکھیں سیدیاں جھو جھو جھو
 پرے ہون کتاباں و کئی دفتر جدوں نظر دیاں پھرا
 زندہ قبرو ایم زندہ ہستیاندی کوٹے شور مجایے بخدیا پچہ

بلخ و ایوسف نوں طمانچہ مارناں

ساعت بید جڈ بھوس شتر خالی باکے شور بلخ پکاریا
 ویٹھے وڈ پچھال یوسف قبر تے نال جوش خروش لکارا
 اکھیں میٹ بیوی ورو پڑھدا ظالم رکھ طمانچہ ماریا
 ظلم ظالماں و دیکھن وایا او عقل ہوش یتیم داریا پچہ

وین واطرے او سدے آپے پچے بر واج ہی نس سداریا
 طعنے لاوند ایجا جاندا اسان کئی نساواں نوں چاریا
 و گامنے پرے سجد وچ یوسف مونہوں نصیر خاریا
 ویکھیا باجھو تقصیرے ہاریا سوئے غضب دیناں ونگاریا پچہ

میںوں امرا آپ سرکار وائے کئی عاجزاں توں توہیں تاریا
 دائم مک بلخ وایا باز و رب غیر توں قہر کھلاریا پچہ

کارواناں تے قہر

ظالم ظلم دی تیغ جڈ پکڑ دے عرش رب دا تھر تھر اوندائے
 ظلم ظالماں دا صبر صابراں ارب تھاویں تے رنگ کھاوندائے
 ظلم نچہ عذاب مچاوندائے ایہر صبر گلزار بنا وندائے
 اول صبر واذائقہ تلخ ایہرے کوئی اکیھاں میٹ پوندائے
 ایس ہتھ دیو اوس ہتھ لے لو بدلہ کرنا ندائے اوندائے
 سلطان جہاند اکرے غیرت طوفان اندھیرا اچھاوندائے
 آریا قافلہ قہر سے چ نرغے گو پا غضب مارا ڈاوندائے
 کوئی منہ پر نے کوئی سر پر نے مولایک ج زنگ بدلاوندائے
 کیتا قہر آفتاب نرول عرشوں گرج گرج کے چرخ ڈواندائے
 اکڑے نول کہن کروان سارے ب ظلم تھیں قہر کماوندائے
 یو لو کون بے ادب ڈارے جہڑ ارب تون تھراوندائے
 اوس برسے نول طمانچ لایا بازو خشک ہو گیا وکھاوندائے

مسکین یتیم دے صبر کنوں زمین آسمان ڈولا وندائے
 ظلم ترویاں پٹریاں ڈوبدائے صبر یدیا نون گلاوندائے
 ظلم وسد نگر ویران کردائے ویران نول صبر ساوندائے
 بعد اثر شیرینیاں شیر لذت صبر جام کلفام پلاوندائے
 چایا مسجد یوں سبب نہ ایجے یوسف پھیر قہر قہار واپاوندائے
 بدل گڑے تے بھلیاں شور مارو عقل ہوش دی ہور دھماوندائے
 شربے مہار فرار ہوئے ہر کوئی بھار اسباب کھڑ وندائے
 آپو اپتی پتی کروا نیانوں گویا حشر بپا ہو جاوندائے
 ساریاں بھلی ساریاں تائیں مالک لکے تائیں سمجھاوندائے
 کسے اسان چوں کیتی کار الٹی بدلہ وسد مارو بجاوندائے
 نہیں تاں ہننے نابود معدوم ہوساں ظلم نام نشان مٹاوندائے
 دائم یاریج نول مار طعنہ مالک بن وغار فرماوندائے

مالک دایلیج نوکرنوں جھڑکناں تے یوسف داکرم کرناں

ایسا تم غریب یتیم اتے توبہ کر تھو کرناں نرں لا جلدی
 تیرے ظلم سبب قافلہ گایاے نٹھے شتر اسباب وگا جلدی
 ننگ دست آئینہ خسار اس و تار ویکھیا بے جیا جلدی
 دکھیں دیکھیں جھڑاوندائی آوتی غیر نے بانہہ سکا جلدی
 اوسنوں بے ذات داکرم تھی رہا ہویا فی جاہ سنا جلدی

مندی کار تھیں ب نول ہونی غیرت کیتا قہر طوفان بپا جلدی
 او کمذات ذالیابے سمجھا تیرے پیروں پے کمی بلا جلدی
 برو سمجھ طمانچرا باریونی دتار ب دا خوف بھلا جلدی
 او یلیج ایہ فعل قبیح تیرا وہدی لک قد میں بخترا جلدی
 قدم یوسف و بکڑ یلیج رو ندا میر منہ سوچاٹ لگا جلدی

بھل چک معاف کرو اسطانی نام رب کے بخش خطا جلدی
نازک دل رحیم کریم خالص رحم کرم اندر گیا آ جلدی

یوسف آکھیا توں میں کون ہوند بخشہا رہے پاں خدا جلدی
دالم دور بلا ہو گئی جلدی تنگی خیر وی چا دعا جلدی

مالک و اخاص پیار

مالک آکھیا یہ کوئی چیز بروا ہمتھ اساندے قدرتوں ایمائے
گھوڑ اتیر قمار عطا کیتا تے ادب دیناں بھجایا تے
اہل امن میں تصور قدرت استکار سنگار سجایا تے
ولاشاہ زلمے دے بنے برے ایہ رہنے رنگ دسیا تے
یہ گیمیرے قلب تھیں عکس نوری نقش اکھیا نوج بھیا تے
بھایاں بچیا نقر غلام کر کے وہ درم کھوئے ل پائیا تے
صوت میکے اپنی دنک ہو گئے اکو خودی و احرف سنایا تے
اسے تاز تھیں و بھیا ساز غیرت خام و ام دیناں دکایا تے
مولاوت نہ کر لگامان تو بہ سببیں وچ درگاہ جھکایا تے

سنگل لاه جلدی کر کے قدمبوی جوڑا اطلسی زانچ سنایا تے
مرت کر کے کوئی ایس دی بلا و بی سارے قافلہ تائیں سمجھایا تے
اڈ چلے سال قہر و وبال اندرا ہدی برکتوں ب بچایا تے
جانے قدر کوئی باجھ یعقوب کی جس نے گود ملیوچ کھڑا تے
اللہ مالک تیریاں قدرتاں نے ہو یا اوج کنعان پر ایسا تے
سنیا میں یوسف علیہ السلام الدن شیشہ پینے پیش دکایا تے
جے میں دکاں تے کون خرید سکے ناز و ارجیاں ڈوڑایا تے
اکھیں ویکھ پیند اپنا مل یوسف وقت شیشے وایا دینا تے
دالم دس قصہ ابن ذغرا مالک شہر مصر نوں کوچ فرمایا تے

پہلی منزل

اللہ اللہ کرو ایناں کوچ کیتا ملک مصر کے دل وان ہوئے
نکے وڈے سن بت پرست او تھے پونچ پونچ پھربان ہوئے
منہ انگلیاں ناہ محبوب تے پری شان ڈھیان پریشان ہوئے
یوسف آکھیا اوس ایسا ہے جمد بنے زمین آسمان ہوئے
واحد لاشریک قدیر غالب تے بنیدیاں لعل مرجان ہوئے
رہبر حق تحقیق سکھاتا تو حید پائی مسلمان ہوئے

پہلی منزلے شہر بلیس آیا جلوسے حسن و عین عیان ہوئے
مرد زناں تے پیر جوان سارے صورت یوسف دی ویکھ حیران ہوئے
پچھن کون خالق تیرا نام سو منیا او تھیدا ایسے سرگردان ہوئے
سوچ چین تائے اب بادا نقش ہر طرف دروشن شمعان ہوئے
توئے ساریاں نکلت بت سارے کفر بھیا اہل ایمان ہوئے
قائم دایم عبادت نوج دالم باطل دور حضور رحمان ہوئے

دو جی منزل

کیتا کوچ بلیس تھیں فیر مالک دو جی منزے شہر بلسان آیا
 وہاں دھمیاں اوس مکان اتے لو کو دیکھو ایہ حد انسان آیا
 چھوڑ خودی غرور غلام بن کے ہر اک پیر لڑچ سس لہان آیا
 کھچی سد مصور تصویر یوسف جس نے تکیا ہو قربان آیا
 اکھن ایو معبود خدا اصلی طھر و طھری بلند اعلان آیا
 وہ برس رہے پوجہ کے نقش او ہا ایویں درج تفسیر بیان آیا
 قدرت قادری راز نہاں اس چہ لہاں رود البحر عرفان آیا
 کوئی ہوئے مومن کوئی ہوئے کافر عشق فکر نوں کسں حیران آیا
 اک ترک کر کے مشرکین رگئے اکتان سبق توحید پڑھان آیا
 دسان کی میں اس طرح کیوں کروا مویں واسے کون مکان آیا

سوہنا حسن حسین عظیم اکرم شعلے ماردا ماہ کنعان آیا
 دید باز بیتاب بے ہوش بے خود و غمزنے ناز تھیں کرن بے جان آیا
 دانش عقل و محل مینار و گے اچن چیت پر جوش طوفان آیا
 پڑھیا لفظ پر معنیوں دور رہے تائیں حق دی طرف دھیان آیا
 مورت یوسف دی پیش سجد کر کے الٹی سچ وچ پیر جوان آیا
 حسن ماہ کنعان واجلت اندر کئی حکمتاں رنگ دکھان آیا
 اک تے تو دیکھو صوت پائے حق صوت کوئی دم کھنچ ندان آیا
 اک برق ہو گئے گرداب باطل کناں رٹیا نون بنے لان آیا
 کوئی رب آکھے کوئی کہے آدم کسے ہو رواہور گمان آیا
 دائم لکھنوں قلم ہو گئی عاری جدوں حرف سوسے چ بان آیا

ستیاں

ترونگ وچ ساں بھلے و اچھلا ہوا اک اور اندر گوشہ جان آیا
 اک جھٹ دا جھٹ امی اکھیں مہر جانوالا کاروان آیا
 مور کھستیا جاسیا تلکھ کو لوں بھو بیدار سیار سلطان آیا
 دھوسانے روح بلال باطن مسجد قلب وچ دین اذان آیا
 تدمیں لگ منعیف نحیف کامل مادی رہا پیر پیران آیا

اٹھو میکشا جام گل نام بی لے اچ وچ پیر منان آتیا!
 صوت سرکتوم معہ جید تیرے گھر تم شکل مہان آتیا
 توڑت متی چھوڑو دم نادان حق حق دے ساز و بان آتیا
 چل ل جماعت امام اعظم عین عشق نماز پڑھان آتیا
 اٹھو دیکھو کھاناں شہر مکان ایسے کون ملک کون مکان آتیا

صدقے و نیچے برے و عا وچ بر دی پردہ پر شاہ جہان آتیا

دائیم اپنا آپ نہ رکھنا ایں مابھی اپنا آپ بسنا ان آتیا

تزییحی منزل

تزییحی منزلی کو چ فرما ملک قدس کی طرف تو آوندانی
 سوہنا عجب پیا آوند نگر تیرے چہرے افضل الناس کہاوندانی
 حاصل کر اٹھ کے شرف میزبانی جہان زراطی تھاوندانی
 ہوئی بھیج تے اٹھ امیر قدس محل بیٹھکاں خوب سجاوندانی
 انتظار وریا کھین نکل کر واسوہنا آوند اچھول جھلاوندانی
 وسوقا فدیہ الیوتساں اندر کون میر سردار سدواوندانی
 کتنی واریہ لے کے تجار وٹھایا ایسے راستے آوند اچھاوندانی
 ایسے انہاں دیلاں چ شہاہ قدس یوسف چمک جمال کھاوندانی
 کیتا شہاہ یقین جہان ایو خاطر ایس کی خواب جتاوندانی
 یا حضرت آپ کون ہو عرض کروانا لے ادب تھیں سسین جھکاوندانی
 آکھے تسانوں ہو گیا کوں معلم یوسف کیا جتوں تدھوتاوندانی
 یوسف آکھیا اور ڈے بتخانہ میرے مولائوں شرک نہ بھاوندانی
 میرا بت جے کرتیوں کرے سجدہ فیمنساں جہ طرح بھاوندانی

بادشاہ نوں ستیاں خواب اندر فرمان والا فرودانی
 توری بدر میز اکیسیر کامل لاٹاں چ کلچیاں لاوندانی
 جو کچھ کیسوں عمل تمیل کرتا سن کے جا گیا شکر بجاوندانی
 بتقریب حبیب نہاں کارن رنگارنگ دے ڈھو سہاوندانی
 کول آگیا قافلہ رنگ بھریا سخن نال سلوک لاوندانی
 سارے اکھدے ابن دغاما ملک سن کے شاہ ویل دوراوندانی
 نئے وٹے سب جانڈے ایس تاہیں سارا شہ واقف ہد تاوندانی
 نظر پاندیاں نظر تیار ہریا برتہ رخ الزرقین چاوندانی
 ایو ملک بلیک ملک مالک مالک خام سردار کہاوندانی
 یوسف کہیا جدی خاطر خواب ٹھی شکے ندی حیرت تو طے کھاوندانی
 کیسوں جویں فراد سو عمل کر ساں جو جان نوں گھول کھاوندانی
 کر میں عمل تے ناز تھیں تو ہوسیں کوں شاہ اک عنسر ٹھیراوندانی
 وت ایس تمام غلام دائم شاہ قدس ایہ شرط پھیراوندانی

یوسف دالمیچرہ تے قدسیاں ایمان

دیکھ رنگی دے رنگ چا شک میرے کیا یوسف علیہ السلام یارا
 پیچھے کون یہ آئے قطار بدھی جویں پٹنا ندی صوم صوم یارا
 کوں سا بنھساں یہ جہان اتنے کوں دیوساں خوش طعم یارا
 نہ کچھ کھاوندے تاہیں پیوندینے خوش آپ تسبیح دمام یارا

شاہ قدس نوں آتیا اک نظر شکر ایسے ہوندی سی ایو کلام یارا
 میرے محل وچ کوں ساوسی گلے شمار غالب اثر و صام یارا
 یوسف آکھیا ایہ مخصوص لشکر ذوالجلال داناکرام یارا
 مادہ حد تحیل میں پڑھ پڑھ زندہ رہن ایہ بھیج تے شام یارا

سارے ملک عیشی نگہبان ساتھی میریناں کے کوچ مقام آیا
 آیا شاہی محل نول غل یوسف جھپے سن صنم اصنام یاز
 یاندا حاصل میان امیر قدس نئے دوڑے ہو گئے غلام یار
 جھک جھک کرن نعظیم تکریم سمجھے اسیں معتدی توں باقم یار

شاہ ویکھ جمال اقبال عالی آکھے واہ اکرام انعام یارا
 ڈگابت سرکار دیاں ورج قدماں پایا کبے سجود سلام یار
 لگی حق دی ضرب بتجانیان نول مسلمان ہو گئے تمام یار
 ہوئے تالبدار مقیم دالم ذکر حق ہو ہو حق تام یار

قدس بادشاہ واجھکناں

بڑے ادب یتال امیر قدس کھانا پیش سرکار دیوے
 کھانا ویکھیا تے اسے طرح ثابت دس معجزہ کل جا دیوے
 یوسف تسانوچ تمام سرور عالی بادشاہان دی ہوش بھلا دیوے
 مالک ابن وقار سر اساد اساکے تقرماں جویں فرادیوے
 تو بہ بڑا مالک برولے مالک کے کچھ خدا دیوے
 آکھے وہو گیا بوجہ نالواں میرا شان گمان مٹا دیوے
 دھوناں سٹیاں سب کروا نیانے شاہ عجب تکرار گادیوے
 نور حسن افروز ولد زیندہ شعلہ یکدم ہستی وی ہستی جلا دیوے
 شان یوسف تھیں مہیا بچر مالک مالک پاپ اس پر وہ پادیوے
 کسے پائے متاز وراز باطن گیون جان جہان گھما دیوے
 کدی پچھد امل یعقوب کو لوں قیمت کون پھر کر ادا دیوے
 زمین فلک تے ہشت بہشت و تیاں تو بہ کون اپنا دریا دیوے
 بھائی بیچ مٹھے کیف حداد حداد جسک قصد بدلا دیوے
 بند بند و لاپند بندھ لمان پے لین والا پے چا دیوے
 ہو کے زندہ شرع وادند جائیں شرح شرح کر شرح مٹو دیوے

لقد اک غلاش تھیں ٹھیا یوسف ساری محفل یوچ ناد یوے
 کر دسویچ ایہ تانے والیاں ہوشاہ قدس اعلان سنا دیوے
 کروا نیان آکھیا ایہ بروا لگے صاحب و سبب نو اویوے
 کہیا شاہ جسے سرور مالک کوئی دودھ کر موت کھا دیوے
 مالک ابن وقار مندی حیرت عقل ہوش اسباب با دیوے
 شرمسار یوں لاجواب ہو یا بچ و تاب وچ تاب گوادیوے
 تسی کون ہوند بروا کہن والے کدی بروا ایہ پروا خدا دیوے
 ایہ صاحب تمام غلام تسی روشن نجم سیما شعا دیوے
 صرف ولتاں رائے ااطالب متھوں انت بکانت کھرا دیوے
 کھوٹیں میں خرید یوسف لعل نور پائے قدسے بار عیاد دیوے
 اک اک والے حمل جمال بدوار و دنیا ما فیہا دیوے
 دلربا بھی پاوشاہ دلبران و احسن حسن عطا خدا دیوے
 انت شامیاں نول پسی شام حشر جدوں عمل کر حشر پادیوے
 پروا پوش خاموش مینوش وحشی متاں ہو کر کوئی شور مجا دیوے
 نظم بزم رسالتاب دالم بے ادب نول کوئی نہ جا دیوے

یوسف دے حسن دے تلواری کولوں قدسیاں نول شکست

شاہ قدس نول عیال آئیافوجاں ساریاں جمع کرایا نئی
لیکے باران ہزارہ سوار جابر کیتیاں لکے مارے جھابیا نئی
نعرے مارے پکڑ لکھو کارواناں ویکھے مالکے زویا پھایاں فی
یوسف آکھیا ڈرونہ کاروانوں مولا قدرتاں واہ کھایا نئی
ڈگے تک سوار جھکا روہرتی اڈگے نور وویا نئی
چوئی پرتک ہے بے تاب خود ہوتاں جن جھکا بھایا نئی
تیری برکتوں اسی محفوظ ہوئے گیاں ڈانات بلاسیاں فی
شہر رس نول لیونے پھوتاری لکھ کیتیاں شکر بجایاں فی
دالتم دس کھاں ابن یعقوب اسدن کوں کیتیاں ناز لویا نئی

کیتا قدس مدینوں کوچ مالک شہر مصر وداگاں چایاں فی
مرد مالک تھیں تھیں لولال نوری جنگی بھیرا سٹاں لایا نئی
خنجر بر چھیاں تیز تلوار چمکن دھوڑاں تازیباں اڈا ائیایا نئی
جنگی پٹناں ویکھے بیتاب لڑاں یہ کی سختیاں لڑاں چھایا نئی
چایا رخاں توں شاہ جمال پروا جن بھلیاں لور چمکایاں فی
کیتے چشم صمصام تمام زخمی واہ لہنے دیاں بینیاں آسیاں فی
مالک ویکھے ظاہر کرامات یوسف اڈوں کیتیاں سیں لویاں فی
یوسف آکھیا آپ جھبٹ حافظ اودی نظردیاں یہ صفایا نئی
اگے بگے سوہنا پچھے کاروانی سارے کہن واہ کرم فرمایاں فی

چوٹی منزل نلہ داساز

عوس شہرے کل عروس لاٹے ویکھے تاب شتاب غلام ہوسن
جھڑسن آصغیر کبیر قدیں چھوڑ بستییاں بے آرام ہوسن
سجدے آپنوں نت کروالوے اوہ بھی وچ سجود سلام ہوسن
طفل پیر پیر فقیر سارے میر فقیر خادم خاص و عام ہوسن
دالتم ماہ کنعان سلطان یوسف صبح و شام اندر و نام ہوسن

میرا عجب مال سے برق بران حد جاساں کی قتلام ہوسن
اڈے سامنے کید کون پوری بیکر عشق تازہ تخرے سارے غلام ہوسن
سنگ ل کی دہنگے موم پٹنے چانزست ہو بند کلام ہوسن
تیز طبع طاہر خوبان نقش رنگین اسیر صبح زلف و دام ہوسن
اچی مار کے کوک ملوک زوے سینہ چاک ہلاک تمام ہوسن

مقام حیرت

کیتا کسے خیال طرف یوسف ہر کوئی اپنے حال مستان ہویا

عوس شہر سپہا ناز کرداتے قیام و احب سامان ہویا

پرستان خطہ اوہ بھی ناز بھریا جوڑ پری زریبا حسنستان ہو یا
چہرے چمکدے بد مزہ سارے یوسف دیکھ کے آپ حیران ہو یا
ٹٹا ناز انداز و اساز او تھے پریشیاں ہو یا پریشان ہو یا
پانی پانی ہو گیا وجود جدم اللہ پاک اتدوں قربان ہو یا
عقلوں پارے لا محدود حکمت گیاں صورتاں میراوان ہو یا
یوسف پیا سجد معبود کے میرے ناز تھیں سو زیاں ہو یا
توں صاحب میں اک غریب دایرے اسے گراہ روان ہو یا

مائل مست خود میں حسین تا باں اسدی طرف نہ کہے صباں ہو یا
بیٹھا مثل مسافراں باہر شہروں موج غیرتاں بسلطان ہو یا
دیکھ لنگدے زلف زنجیر والے خمیے موج یوسف سرگردان ہو یا
بارا اپنی مثل نہ کہے جاتا ایڈا حسن و اتدھ گمان ہو یا
تیرا مان تڑوڑیا مان والے دور سیدیاں مان تران ہو یا
یاری بخش نہ یاریاں تروڑوڑیاں اندر زاریاں ماہ کتعاں ہو یا
دایم دیکھ کے عجز نیاز یوسف اندر حتماں شاہ سلطان ہو یا

یوسف و حسن و الطارہ

یوسف میں اٹھا کے نظر کیتی اپنا یار کریم مٹا کے ملے
جہر اٹکرا جھلک قربان ہوندا قدم چدا اوب بجا کے تے
وقتے ناز والے پریرا و خواہاں پے ٹھینڈے ہوش بھلا کے
لو کو کون ایہ یار اسرار والا پیا ماردا نگد اٹھا کے تے
میں قربان مولا تیریاں قدرتاں تھیں قاورینیا عین ازما کے تے

چاروں طرف اک لگ گیا موج میلہ آریاں نام مہا کے تے
ہاتھ غیب بلند آواز کیتی سوہنا آیا جے ویس و طاکے تے
طلبکار مشتاق عشاق لکھاں صدقے ہونڈے جان جلا کے تے
نقراں خادماں وانگ تمام زار کرن زیاں تاسیس لوہا کے تے
میں کی چیز بردا دایم نفرد و جا پیرے تازا میں فضل کما کے تے

مالک دی روایت

شان ماہ کتعاں جاناں یوسف مالک ابن و غفر ماوندانی
ٹٹھے کھلدے کئی اسرار کھیں پایا انت حساب جاوندانی

کھو ہوں جلی کے مہر و یار تائیں قاور قدرتاں عجب صفا و ندانی
مالک ملک دے خد متا نوج ہرم ہر کوئی اوب تعظیم بجا و ندانی

جلال اقبال کمال یوسف آدم و ہندیایا ہوش بھلا و ندانی
ہر ہر منزلے منزلت اوج عظمت دالتم نام نعیم و صبا و ندانی

دریائے نیل سے یوسف علیہ السلام

الوداع کروائیاں ہوش نگروں کے سفر لے پڑے پار ماہی
 بیٹھے مال اسباب تار سائے نال جو صلی صیر قرار ماہی
 مسعود وجود شہود چمکے سفری گرد و غبار اتار ماہی
 مصری صورتاں تازہ غرور بھریاں اندر جند مت خار ماہی
 بن ٹھن پن پوٹشاک ہو یا دس کھول کے چشم اسرار ماہی
 شکے یوسف پکار یا بسم اللہ ہوندا بر ویاں کی انکار ماہی
 فرشتوں عرش تک شعایاں لاٹکاری ماہی تا باہ لشکار ماہی
 نکل پر دیوں ملک عثمان حوراں کرے نال تعظیم دیدار ماہی
 برکت نبی دی آب تاثیر پانی کیتا شرف جمال سرشار ماہی
 عنبر مشک سے سرخیاں زیب کے گے قدرتی نقش نگار ماہی
 تازی کرے سنگار کے پیش مالک پر اسپد ہو اسوار ماہی
 نلے کرے نالے ٹر پانال نالے تینوں چھبند نہ سوخ مروار ماہی
 ایسی نیل نون حندی کشش ہوتی سیلاب مثال سیار ماہی
 یوسف پرت کے نال پیار کپیا بول نرم لطیف گفتار ماہی
 تیری معذرت خاص معلوم مینوں پرت لگ من اپنے کار ماہی
 شاہداد آزا آباد ہو سیں یار رکھتا قول افسرار ماہی
 میں قرآن صال سے بعد ہو یا اندر نیل دریا مزار ماہی
 کوون مصر مصر وامن کی شے گل نال شمار کی خار ماہی
 بھلے کوچ میدان جنگ ہو سی ویسی کوڑتے سچ نثار ماہی

آیا لال خلیل حائل بنے کیتا کرم رب کردگار ماہی
 مالک آکھیا ایس دریاندر کرے غسل یار ولد ار ماہی
 آگیا فی مصر مقصود منزل جو بن جوت جمال سنوار ماہی
 شہر مصر وامن مشہور عالم پی ہوتی آدھوم پر کار ماہی
 ایسے قاطرے تدھ خریدیا میں تینوں مچساں ایس یار ماہی
 اسر نیل اچیل ما بال نوری وڑیا نیل سچ نام چتار ماہی
 میں قربان جناب دی تاب تون قناب ہو یا شمار ماہی
 اچھل مچھلیاں کردیاں قدیموی آگے نیل یوچ بہار ماہی
 نہادھو کے اتت ہنساب یوسف کھلا پین پوشاک نوار ماہی
 سر پہن کے تاج معراج والا ہو یا اک چھیل سوہنا چار ماہی
 مصر شہر نون قافلہ اللہ اللہ نیل روہر یا صیر قرار ماہی
 اکنو لو یہ نہراں موجاں مصر دوائے جاری ہو گیا یکبار ماہی
 جدھر کے سوہنا آفے لکر پانی جو نیرد و زارزار ماہی
 رکھو صیر نیل دیا مصری تاں ہو اتا بے قرار ماہی
 انشا اللہ آملانگا کدے تینوں کریں یقین اعتبار ماہی
 ایہ سرکار واسخن سبحان اللہ سوچ ہو یا آخر کار ماہی
 جیوں نسبوں کیوں و سبوں قولوں فعلوں صوت سیر تزی و قناری
 عورت یوسف علیہ السلام کے مصر مثل ہے آب بیمار ماہی
 دالم یار شکست کے مصر یا تون غالب حسن واسپہ سالار ماہی

اوس وقت دی سلطنت

شہر مصر مشہور جہان اندر تہوں بادشاہ ملک ریان ہسی
 نروان داپو آراشتہ اے تے آراشتہ بن فاران ہسی
 آخر ملک ریان ایمان لایا مویا ہو کے تے مسلمان ہسی
 تے لیر قطیف وزیر اعظم القاب عزیز سلطان ہسی
 بی بی مغربہ ی حرم عزیزہ آجہڑی عشق اندر پریشان ہسی

اہے باپ نام ولید آیا تے ولید واپ اپ نروان ہسی
 تے فاران عملیق واجا یا اے مذہب صنم پرست عیان ہسی
 اہدی لڑی تھیں بعد فرعون عالم ہو یا مصر اندر حکمران ہسی
 چہڑا پائے گورزی مصرندی ملدا لقب عزیز نشان ہسی
 دالم دس کھاں مصری لوچ آکے کوں پکیا ماہ کنگان ہسی

مالک داپوسف نول لیکے مصر وچہ آوناں

روز جہہ محرموں سوپں سی مولا بجلیاں نور جگیاں نی
 اس روز زمین آسمان تائیں گرداں ہند غباریاں چھایا تہی
 اپن چیت جوں بجلی چمکی آکلا ماں نور ظہور لایاں نی
 آکھن ایہ کس دی جلوہ گری ظاہر خوان بالسی جگیاں نی
 عقل فکر جوں تھیں دور ہو کے نظر شہر تھیں نکل وٹایاں نی
 مالک ابن ذغردے کول آئے جتھے آکھیاں حسن چایاں نی
 بردا لکے کتوں خرید آندا جنوں بخشیاں بچایاں نی
 ہر طرف تادیاں آرے ہاتھ پیاں مصر کوچ وایا تہی
 دینا جہاں نول دیکھ کے تڑندی سی آپ دیکھنے نول ہایا تہی

جوگی شام داصر صبح آن وڑیا دھماں حسن جمال چھایاں نی
 ہو یا حسن شریف تشریف آور ہر طرف ہو گیاں رشتایاں نی
 حیرت وچ ہو کے سرگردان مصری عقلاں ہو حیران گویاں نی
 یاتے انر خورشید زمین آیا جوین جوت نے گھٹان چھایا تہی
 کس چیز دی تاب ہی ایہ تائیں لاماں سنیاں وچ سمایاں نی
 کٹھی ہو گئی بیشمار خلقت بھل گئے غور و ڈیاں نی
 سوچ چن تراوندے دیکھ صوت ستاریاں سس نولیاں نی
 لو کو دیکھو انوکھ طلال آیا سر پینک حسن صفایاں نی
 دالم شاہ عزیز دی رچ حدت خبراں جزاں وچ نہیاں نی

عزیز مصر وازر پارت واسطے آوناں

والی مصر و شاہ عزیز والی تیرے ملک اک عجیب نشان آیا

مالک ابن ذغردا کہن بردا دھماں وپ جمال دھماں آیا

دیدار صدی کرے شہید پل وچ کان حسدی شاہ سلطان آیا
 نوری رخاں تے زلف زنجیر لنگن پچ وچ کلجیاں پان آیا
 لیکے تتر تتر ہزارہ ہراہ لشکر وکھن حسدی شاہ دی شان آیا
 ایسا عرب بلال جمال داسی دل تڑپ کے سوکے دمان آیا
 عمر بال عزیز عزیز ہر دل اندر دل عزیز طوقان آیا
 کہ کے لنگدے زلف خمدار وکھے جیونو فکر و یوچ زندان آیا

دیکھن سنن وچ فرق ہزار کویاں دانشوراں مجنون بنان آیا
 سن سے اہل تمیز عزیز مصری مثل زار اراں ہوسوان آیا
 اکھن ہندیاں سار محبوبت یوسف قندان وچ ہوسر گردان آیا
 لا نظیر وکھے لا نظیر مڑ مڑ سر پیر تک ہوقرمان آیا
 لاکے نین تارے وکھے نین نوری کسے پیراں یوچ و صیان آیا
 یعقوب و اخوب محبوب دالم بادشاں نون نقر بنان آیا

شاہ مصر تے سوداگر دیاں گلاں

سچ دس کھان تاجر اکلھول اعلیٰ سوہنا کون سندرت شام ہے ایہ
 کی ذات تے وطن دیار کپڑا کپڑے شجروی شاخ گلغام ہے ایہ
 پونے پونے تلواندے کرے پوچ ایسا تیرے پیام ہے ایہ
 فہوم علوم معدوم دس برق آسمانی مصصام ہے ایہ
 آدمزاد بردا ایتھے وچنیاں ایسے لئی کیتا انتظام ہے ایہ
 میں تھیں میں تھیں کئی دے تے کئی حصے عالی بخت عالی مقام ہے ایہ
 پر اینیاں لئی سر پیر تائیں دشن حسدی شمع تمام ہے ایہ
 ایس برے داسب جہان برطانیازگ آوار السلام ہے ایہ
 ہویا کی بیدار وطن پھر داسرا پا انعام کرام ہے ایہ

سور پری فرشتہ آسمانی رہبر رہنا ماوی امام ہے ایہ
 یا کوئی شام اندا شاہ سلطان اکبر ویندا بدل جو دستظام ہے ایہ
 گذر چشم تھیں تندا سوار احسن کروینیا نوج قیام ہے ایہ
 تاجر اکھیا ملک سور کوئی اندال میں میرا غلام ہے ایہ
 کہیا شاہ قطیر نے نال جذبے تیری تاجر اجام کلام ہے ایہ
 اسدے باجھتیں جاندا کون کوئی خاطر دیدار سدی اژدہام ہے ایہ
 روپ مصر داوسد ازہر قابل شیریں بھیات واجام ہے ایہ
 تو یہ تاب کی کسے نون دیدندی کردا خوبانہ قتب قلام ہے ایہ
 دالم ہو جاسی کسے دز ظاہر چہرے دکھی واپین آرام ہے ایہ

شاہی سرا وچہ مالک دا قیام

بھلا دس کھان پنپیا نوز دیا تاجر سچ یا کوڑا لاوندے
 مینوں میریاں بھایاں نہر مع کیتا آندے پوچیا نوج ماوندے

حضرت یوسف علیہ السلام کیسا مالک صاف صحیح فرماوندے
 میں غریب فقیر اسیر بردا شیریں لبناں تھیں بیاناوندے

آدمزاد ہیں ہاں مخلوق اسدی چہر الا شریک کہاوندائے
بحر قدرت تھیں فلک حساب کے اک کوئی انت حساب آوندائے
کسے بات داہوگ نہ خلل خدشہ تا جرسندیاں نہ لائے
کارن خدمتاں نقر تریبہ دتے ہو تازا انداز اٹھاوندائے
برکت منزلت مبدم روشن مولا سماں بہار لگاوندائے

نہین اک نقطہ جدی قلم کے کسی نقش نقاش بناوندائے
چلو کر و قیام مکان میرے خدمت ادب عزیز بجاوندائے
ڈیرے شاہی سراں یوچ لائے لطف بہ عزیز کماوندائے
ہر گھڑی ہر وقت وچ نظر کے درشن پاوند اموج مناوندائے
نعم المرئی و نعم النعیر و نعم نعم البدل واہ رنگ لاوندائے

یوسف دی برکت نال مہرنوں رنگ

پید مصری سن دشت ویران جنگل آئی یوسف شگفتہ بہار ہو گئے
اگے آپے گھر گھر شیاطین بیٹھے آئی یوسف سب فریب ہو گئے
ختم بے انصافی فساد و عدل من و شر و دہار ہو گئے
نہراں سکیاں تے قحط سالیان سن او تھے نعمتاں جاری نہا ہو گئے
یوسف نسو حکمت عین احد صحتیاب بابوس بیمار ہو گئے
اد جو پوسے سن جوش چہرے سدھ ہوئے وچ قہار ہو گئے
شمر مصری آب ہو ایدلی فرد و بشر خوش طبع سرشار ہو گئے

مذہبیں نہدین بے خوف ظالم اللہ والیاں وچ شمار ہو گئے
اچھل لکھ سن مصر دیو وچ پہلے پایا قدم حضرت ثرور ہو گئے
اجرے ہوئے سن عبیب تھیں گلی کو چھ آبیار و زرخشاں بازار ہو گئے
دعا باز گزار نہ رہیا کوئی راہ حق حلال تیار ہو گئے
برکت پاک سول و قدم نہری کینے حد و دور آزار ہو گئے
کیتی ناز گلزار خلیں دانگوں پتھروں ہو موم نثار ہو گئے
دور بدلیا کس تمام و ایم بیڑے و بد بے مہر لو پار ہو گئے

یوسف دے حسن تے مہر بے قرار

خورد نوش نیند رھلی مصریانوں کارن دید یوسف طالبین پھرے
دیر یوسف و اکرن طواف دلوں جویں گرد کھینے زائرین پھرے
شیر زلف آوند اکیل اندر کئی بجاوندے غمدی بین پھرے
مسجود کو اکب قرآنے وانگ خدا ماں تحت نشین پھرے
امیر فقیر محتاج غنی چھلے کھارے مرد و خواتین پھرے

صبح شام بجا آرام عشرت معشوق خاطر عاشقین پھرے
کھول جھولیاں مثل سوا لیا بندے و ڈے ناز و نازنین پھرے
دریش بنکے پیش شاہ خویاں خستہ نجل کر و حسین پھرے
جرم چنکے مئے جمال احسن عابد اہر چھوڈ کے دیارین پھرے
توں میں واکي مقدر ردالم بادشاہ بھی ہو مسکین پھرے

مصریوں کی فریاد

مصریوں کو کدے مالکوں کا واسطیٰ اک وار دیدار کر سائوں
پر چالوش توں ذرا اتار پر دکھا گئی آہجر بلا سائوں
امیر کبیر رئیس اعظم درتے کو کدے حجب دکھا سائوں
سُدھ بدھو جہان وی یاد نائیں گیا ہو جنوں سو داسائوں
رکھو بے ہوشاں توں واسطیٰ کھان دھکی آہجر بلا سائوں

ساقی حسد اتشگی دیکھو شاید دیوے جام جہان بلا سائوں
آبوں چیرا نو کھڑی نال لیکے چاکیتوئی حشر برپا سائوں
یادوگر کوئی کیڑے دیس دانی رہی ہوش حواس نکاسائوں
تیرے ایس غلام گلقام صوت ییا نقر غلام بنا سائوں
پر داجا جمال دکھال دالم جذباں کے ترسا سائوں

مالک داجوم و کچھ کے حیران ہوناں

مالک دیکھو جوم حیران ڈاڈھا آکھے ہوئی گیا جہان تائیں
نعرے مارے مانگ جنو نیاندے ہی ہوش نہ کئے انسان تائیں
گھر دکھری جاو کو واسطہ جے قائم رکھ کے سوچ حیران تائیں
عرشی ملک کیسا بس تاجراو توں کی جاتائیں لیدستان تائیں
پی ویکھدی آظاہر چشم باطن جلوے چمکدے زمین آسمان تائیں
سنگ اک دینار دیدار بدے مشہور کر ایس اعلان تائیں
کیتی ملک بلند تندرہوں جس دیکھنا نور نہاں تائیں
فقط اک دینار دیدار بدیہ دیکھے کھناں حسن سلطان تائیں

سادھی طرح ایہ یوسف کے نقش آدم بیٹھے دھڑکیوں تائیں
رہیا انت حسابت غلقتاندا بسو سہکدے ایس جاناں تائیں
کیدلک گیا دھو کہ مصر بانوں بیٹھے چھوڑ گھر بار مکان تائیں
جانا ایس نوں توں اتنا اپنی پرناں چھڈ اس غلط بیان تائیں
کیوں چھڑ گنا ایس دیکھنوں عاشقانوں دیکھن سب کھن تائیں
جو دینار لیا کے سو دیدار پائے محکم کر اس عہد پیمان تائیں
روز جمعے ولد زافر و زور صورت جلوہ بخش دیسی طالبان تائیں
مالک ملک ہی پند خور سند کیتا دالم بھلیا غیر گمان تائیں

دیدار ویاں طالبان دی مستی

میلے مہرچ جمعے دے وار لگے آباں غلقتاں ہم ہماکتے
سرتے تاج یا قوت دھر مالک گل موتیاں رٹکا کے تے

بیٹھا صحن اندر یوسف نرت اتے سوہنا حسن جمال کے تے
اللہ اکبرے عاشقو تھیو بسمل پر داجکیا ادب بجا کے تے

پہلی راتوں پہلی اژدہام آئے تڑپن ہوش حواس بھلا گئے تے
 چہرہ او بکھدا دید شہید ہوندا ساکے خوف جیال اڈا کے تے
 مالک کیا غلامانوں وقت ایسے اتھیوں لیجا وانہاں ٹھاکے
 بیٹے باپ بھراوی سدھ بھلی ہے تھک بلا ملا کے تے
 بیشمار ہجوم ہنگام محشر پاندے شوز کر لا کر لا کے تے
 نذر ویدی دو دینار فخری مالک کہندا بند سنا کے تے
 کئی زخمی کئی سہل کئی پھرن کلمے کو کئی مستی دیستی جلا کے تے
 مالک جمع کیتی بیشمار دولت جامے وچ نہ پھرے سما کے تے
 اگلے جمعے میں چساں یہ بردا دیکھو طالع بخت اتار کے تے
 میں قرآن غریب لوطن بیٹھا تاروی وچ حضور دے لاکے تے

کی صفائیاں صفائیاں بیتاب سینود جھڑیاں میں ہر بھری
 طالب بولتوں چالوں گئے اگے پیری نگر چارٹا کے تے
 رگڑن اڈیاں رسیس لے لے اٹھ اٹھ لڈ لڈ سے لہزاکے تے
 جھاگ منزلان نفی اثبات دیاں میٹھے ملک سکوت ساکے تے
 ست لاکھ دینار ہو گئے کٹھے مالک دھرتے پیچے پاکے تے
 پھر بھی عاشقان گھٹ نہ مول کیتی بیٹھے بوسے تے سس نو لہے تے
 رہی دھوم ہجوم دس روز انہیں طالب کرن زیارتاں آکے تے
 کرے وت اعلان ہر طرف مالک نال جو شہد وچ وجا کے
 ہوئے جہاں نواں طلب خرید وئی کے لین اودہ اچ جا کے تے
 دائم وکن رگا بردا ہو یوسف دیکھو حسن تما شہرا جا کے تے

یوسف نول سجا کے مالک دابھاناں

عالمی شان وسیع میدان اندر مالک مکان بناوندانی
 فرش سنگ رخام پر زینت اٹک شیشیاں جگ گاوندانی
 عطر عنبر کستوریاں بھر ڈبے خاص آس تے پاس کھاوندانی
 سوہنے یوسف داموسہ نشت خانہ مالک شوکتاں شان دھاوندانی
 لو کو وکن لگان جاوہ بردا جس حسن تے ملک وکاوندانی
 لگان میدان جیوس اعظم جیو دیکھنے نول ترساوندانی
 آن ہندی جگ نہ رہی کہ ہر مولا حکمتاں عجب کھاوندانی
 مالک عرض کیتی آکے سوہنیا اور حبیب جل جہان ڈولاوندانی
 اللہ جاندا دسی کی بیٹھے کپھری طرف نول ج چلاوندانی

گنگوں ستون زینین دلکش گویا شاہی محل موٹاوندانی
 کرسی سندی صاف تیار کیتی آتے لعل جوہراں لاوندانی
 اپن چریت انسان اودہ تھاں بھیاں عقل وکریاس کھڑوندانی
 آئی جمعے وعودوی صبح صادق کھڑیاں گھڑیاں جاوندانی
 دن چڑھدیاں گیاچ دہاں مسکوئی رتتاں لہاوندانی
 انتظار دیداروی ساریا نہاں ہراک جماندے فرش چھاوندانی
 خلقت کو کیا مالک لیا یوسف جہ پیرا اننوں لٹ لیجاوندانی
 یوسف گھڑی دی گھڑی خاموش رہیا سوچ فکر خیاں موڑاوندانی
 پرے وچ بعید لوطن یوسف ورو چھاچیم نیرو ماوندانی

عبدل میرد ایوان و بیچ لگی مالک بول احسان جتا و ندانی
 یوسف آکیسا صاحب میں بڑا اٹھیا رب نام دھیا و ندانی
 لگے بیچ مہی سر تے تاج شہا ہی کہیں الٹے سوہنے پاوندانی
 نازک لال غریبے مارے نوں تیج حندی متقل چڑھاوندانی
 سوہن مندریاں سندریاں سو دیاں ہر رنگی نور چمکاوندانی
 جوڑا مرنیاں جرت نعلین اندر سر سرتک شمع جوگاوندانی
 گھوڑ زین سہری سزگار کے تے مالک پیش حضور پیاوندانی
 انداز سردار سوار ہو یا چوواں طبق جمال لرزاوندانی
 باکش شتر تیرا گئے پچھے سوہنا حسن و استاہ سداوندانی
 کیوں نہ بادشاہ بھی اوہے بن خام جنوں آپ کریم و پیاوندانی
 پیاہیں سمان دل منہ کر کے تیرا صاحب انت نہ آوندانی

بینوں شام زین تھیں بل اندامیر اقصید و کن اس تھاوندانی
 شامی شام گلفام نوں غسل دیکے مالک نوں پوشاک ہتاوندانی
 کوئے کارے بھڑے بھور چھتے نال شایان بیچ سجاوندانی
 جوڑی کنگناں خاص باقوت اجر جڑی مہتیاں ہیں ٹکاوندانی
 خاص الخاص طلا نفیس کنڈن علما ہتھ دیو بیچ پکڑاوندانی
 قابل دید رشید خورشید عالم اکی غزبوں مار گواوندانی
 دتاں خواں پھری رکاب دیوں یوسف لٹھیا نام ہیاوندانی
 پیش دیس سے خدنگار طالب ہر کوئی اوب داب بجاوندانی
 کوچے لگی سب مہر کینے جہت دیکھن والراٹم سدھاوندانی
 یوسف دیکھے کے اپنا شان شوکت وقت گذریا یاد و لاوندانی
 یا علیم حکیم رحیم اللہ بڑھا محمد حمید جھلاوندانی

مالک پچھیا ہسیوں کیوں یوسف سوہنا کھول بیان ساوندانی
 دالم لا الہ الا اللہ شیریں طبع لطیف فسر اوندانی

یوسف دی مالک کے انکساری

گڈری گھڑی اکٹ بیلیا یاد آئی بیدوں ناز و اسرف لایا سی
 مشکاں باہیں بھدویاں جان صدے ڈوگھے کھوہ دیوں چمکایا سی
 تدرے ب سنیہوڑ طرف میری لطفوں جی نوں و دور لایا سی
 تیرے مرن گے پکڑ رکاب افسر میرا دل دلدار پھیرا یا سی

تدوں غیرت حق نزول ہوئی بھایاں جھگیں مار لایا سی
 لے سن ڈاڈھیاں میرا تار کپڑے ڈاڈھا کلبے زخم لگیا سی
 اک ورتین بخشاں شان جانی پیغام آرام پہنچا یا سی
 اوتھوں کڈھ خریدیا توں بردا وچن وایاں ترس آیا سی

کہیں گلہ میں شوہے بخت و اکی کھوٹے دم میرا ل پیا سی
 دالم جان خدے سچے وعدیاں بھیں یا توں جیویں لب فرمایا سی

فرخت گاہ و چہ جمال کمال یوسف

یوسف ازیرا آن مکان اندر چھتے مہیراں میڑا الا ایسی تھی
 چہرے ڈال حجاب محبوب ہو یا ہمتھ کلبے زاراں پائیائی
 حجب بارکارخوں اتار پروا جیوتنا ہنگ ویدار ترسائیائی
 شعلے حسن مکرار سے برق بران نازور انزوں مار جیائیائی
 ہویاں صفائیائی صفائیائی بنایں محمود و دھون جہان جھلایائی
 سوچ حندا مار واپسارا ماں سماں الیازنگ بد لایائی
 بیچ ہزار جوان قہر بان یکدم کسے جھات سے ہم پہنچائیائی
 بیچ ہزار مومے تداں میٹھ رل کے راوی وچ تقیر تائیائی
 مولا حسن تلوار سے کٹھیانوں داخل وچ بہشت کر ایائی
 دھڑا دھڑ پتہاہ پتہاہ ہوان عاشق بانک دیکھ ایہ رنگ گھیر سائی

کری صدی سے اتنے پیچھے گیا اللہ پاک تمام دھیائیائی
 منتظر فریاد فریاد کیتی جاندا اور پڑا وقتہ و باسیائی
 اللہ اللہ اٹھا لیا جوں بزخہ تور راہ خورشید مہائیائی
 ہوشاں و سیریاں مصریاں ساریاں عقل فہم خواہیں اڈائیائی
 تریہ تاب کسیدی تویہ توب کو کن اچا خلق ماں شہر مچائیائی
 صورت یوسف علیہ السلام اندر اللہ اپنا شان دکھائیائی
 موقی نیم نظروں تن موٹھ عورت مصر مویچہ حسن لگائیائی
 اتے جھلیاں کلبیاں وندیاندا کوئی انت حساب نہ آئیائی
 نسل ملے نصف مومین اندر مر کے عیب تمام بخشائیائی
 کرو ہوش کو کو ہوش کو کو دالتم بول بند فرمائیائی

گھپیاں دی قسریا

نیم بسلاں کو کیا راسطانی پر جا پاپا ایس شمع انوار اتے
 اک پک واپک خندا کر کے چا نیام رکھ تیز تلوار اتے
 کئی مومے کئی مرن پے کئی دوشی کئی چڑھنے چو سولڑی راتے
 ایس حال نہ کسے خوردنایں سایہ مرگہ پر اکس خریدار اتے

ہنیں تے تاہر مصر بار بار سارا ایل میر گنا جھالت بیدار اتے
 ہوسی خاک و رخاک مدفون یکدم کھلی پانہ مصر و بار اتے
 برق من طالنج نہ بار شعلہ ایس زندگی والی گلزار اتے
 دالتم مالک سہرا مقید شاہ شامی پر واڈ ایاز اف خمدار اتے

بدمعنی مائی وی حکایت

دولت ماں دیکھ خریدار خلقت آپ اپنے زور دیکار ہی ایسے

ہر اکس چا ہرند اس یوسف شیخوں سے وی ہر کار ہی ایسے

بدھسی مانی اک سوت دی گھن اٹی کر کے ہانہ بلند کر لاری اے
کوئی سے نہ کوک فریادوں یوں کلمڑی شور مچا رہی اے
اٹی لے وے پچھو دیہ بردا تھر ہر کبندی عرض الابرہی اے
مالک کھیا کیلے پھر سے تیری ذرا نہ ہوش بجا رہی اے

یوسف مجھ نوں یہو دلان پچو میری بھانٹے چند ترسا رہی اے
پہتی ڈگدی ڈھینڈی کول مالک تے پیراند کسین نواری اے
یوسف ہیا ویکھو کے مسج پر سے مانی واہ واقیمتاں پارہی اے
پیراں ہبھو مرنٹی وچ اچھووں دالم سزیاں نروارہی اے

تاہر و اجواب

کہ ہوش کنگانے بدھسی فی ایٹھے لٹیاں بھلیاں فی
میرے لہن ہوتی جتھے خاک ونگوں سوٹا لٹیاں کوسن بھلیاں فی
عالم فاضل جمال نے مست ہونے باندھ مالک پیراند بھلیاں فی
اکھیں ویکھو صفاندیاں صفان ایٹھے مٹی ہو لکھے مٹی رلیاں فی

خوبان مصریائیں پروانیاں دلس شمع منیرتے چلیاں فی
جھلکے تلک پھروا سرگردان تلکے تلکے کشتاں نرواریاں بھلیاں فی
جہاں سچ جھن گھڑی قدم چلے کو کن ایس دروازے کھلیاں فی
کبھڑی کسڑی ج توں بلجھے فی جتھے شامانڈیاں کھلیاں فی

ایٹھوں نکل جاہ اپنی لاش ییک ایٹھے چنگ چنکیریاں بھلیاں فی
سنگل کئی تاب جناب آگے دالم موم ماتدھو گلیاں فی

مانی دامتھی وار کلام!

بھانویں تاہر لے لے یوسف کدی مانی ایہ سوال میں بھی
جیکر شامان خزانے پاک آندے عمدتے کیتا سب گھریدیاں کھلیاں بھی
بھانویں حال دکنجہ تھیا حال کر لیاے قال مقال میں بھی
کھاون ٹھو کران میر سردار عالی سرنگوں ریاں خستہ حال میں بھی
بیشک لگی اے بجاہ ملکایاں نہیں ہستی سن بیچھا نکال میں بھی

کی ہویا کنگال غریبی ماں کو کاناں گاہگاناں لال میں بھی
یہں کوئی سوچ جتھاں گھوٹ نائیں ویکھو جی ان شامان میں بھی
نختا دراندے تال نہیں اپر کردی ریاں گی شور کنگال میں بھی
غنی مست خمار دیدار تے ویکھو لیاے دواعنیاں میں بھی
کو بھی کلمڑی مٹھڑی مان بھاریں کھاں مرد رازخیاں میں بھی

لکھاں دنیو دھکے ولت دایاں پھر نکتہ زمر والا یا بھال میں بھی!
دالم اٹھساں قبر تھیں روز محشر خریداراں سرکار دیاں نال میں بھی

آواز حقیقت

بالتف سٹ گھڑیاں شمار کر کے سدھ سمان بخت جگاوندی
 یوسف نور ایمان تے مصر دنیا ہن وقت خرید لیجاوندی
 میلہ ندگی سدانہ سو ہونا این ایور روزہ توری جاوا پاوندی
 برکت دار طی گھڑی تفریحی کی فائدہ ہوگت پچھتاوندی

دور و خریدار و شامی شام سدا آیا و پیر طامع و کاوندی
 جہاں شوق تے ذوق دلدار سبے کرن قصدہ نہران سیاوندی
 اتنت سکھ پاسن جہاں سکھ لیا دل اپنا آپ و بجاوندی
 دائم مصر میدان قنا اندر دوجی وارنایں حکم آوندی

بازغہ شاہراوی وی کہانی

یگم بازغہ نام کلقام صوت حکم مصر و ج چلا وندی ہے
 کر کے بچا بپر تاپ چہرہ آفتاب و کتاب گواوندی ہے
 دس پئی سو یوسف و گئے وی صفت حندی بچہ گواوندی ہے
 رشک پری اٹی کھلے رشک یکدم ناو زین حسن بجاوندی ہے
 کیتی پیرے و عشق تیا بستی بروی بمثال بجاوندی ہے
 وہ تنو خیر لدا جو اہلکے کرو فرخیں ترم اہلکے بجاوندی ہے
 ویکو حاقبال بچیا اب تھے ککو خوف نول شرح لیاوندی ہے
 اتری تاقیوں تازا واکروی برقعہ پوش و لنگرا اٹھاوندی ہے
 ماسہ رہی ہوش جو واند پھر رو لادی اسے بجاوندی ہے
 کی چیزیں توں وکدیا پھر ویا و تینوں ڈھٹیاں جند کاوندی ہے
 باناں جاناں مخلوق و اتوں خالق تہرچ سجد و سکاوندی ہے
 تینوں تیری بچی دا واسطے میری باہتہ جند زساوندی ہے
 آسیاں لین تینوں اگواں لیدیوں و خوش تھیں اٹھانڈی ہے

رند روپ نوب جوان جو پئی تخت بخت کراچ کماوندی ہے
 ناری تجم ہنکی لکھے وین نازی ناز ناپرست کہاوندی ہے
 اوہ غلام اے شام و ایشام سندر سکا ہوش حواس بجاوندی ہے
 سرخ رنگدی اوٹنی تیز داووں تیا زری دیوچ سہاوندی ہے
 بلدی اہل نقاباں نمس کرے عا ہر مال ووتساں جمع کراوندی ہے
 خریدار و بیدار سواہ ہر کے سدھی مہر پران نوں آوندی ہے
 گزری چیراہ پفقیر تاپیں پیش منہ کنعان آجاوندی ہے
 چایا رتھان تھیں شاہ جمال بردار کھو کلبے تہہ کراوندی ہے
 آخر بعد ساعت ل پچھر دھر کے بڑی عاجزی ناں الاوندی ہے
 حور پری یا فلک ملک نوری لیبوں ایہ مثال نہ بجاوندی ہے
 کملی بازغہ قدیم وی خاک چھپے بڈھڑے نعر سداوندی ہے
 کی چیز کی راز متنازیں توں ناسے پتم نگار و گواوندی ہے
 آپ اپنا آپ فرادائیم دائم ہنچو ہوتے ہی واسطے پاوندی ہے

یوسف و اجواب

یوسف آکھیا ہوش بنحال فرامیر خالق الکل معبود سے فی
 بین اک معنت ان صانع دی ہر حال سوئی مسجود سے فی
 چلن مارے بازار سراقہ فی دنیا مردا ایہ زہر آلود سے فی
 اعلیٰ حندا کٹ گا ہٹ سے جو فی انفسکم مقصود سے فی
 یا مجوں معرفت ذات قدیم والی ایہ رام و لاسٹ سو وانی
 اوہدی دیان مثال تیشیل کہ پری بے انت تے لا محدود سے فی

سبب سجدیوں چک پکارے تو بے واحد بے نور سجود سے
 بحر قدرت واک اک جناب ٹھیا ہوندا عقل نے فکر ہوندا
 بی بی دیکھ کتنے خریدار میرے ہوش اڈیا مثل بارو سے
 فانی جھک کے گرم بازار اندر جنس گئی خلقت تو دوسے
 میرا کار بگرو کھیں تے تھو جانیں میں کون کی میرا جو ہے
 پایا جس مجاز تھیں راز دانم عارف بدانی خوشنود سے

مکالمہ طالب و مطلوب

بھلی پھراں بھلیا کھڑے چنتی میری باویا عرض منظور کرتوں
 اپنے خالق واسوہنیا و اسطالی ایہ ویرانہ دل معمور کرتوں
 کدھ ناراس نارطلمات چوں مینوں مس جلو انور نور کرتوں
 دے بین ہری گردن اگے حق والی یسے پھری حلال ضرور کرتوں
 حضرت یوسف علیہ السلام کیا اول بت تائیں چکنا چور کرتوں
 اندھ ہر چتر ناناں دم دم و ہم خودی غرور کافور کرتوں
 ہو جاوے و ڈھیری مٹی نال مٹی ذکر حق و انال شعور کرتوں
 دھوٹن والے اکرے نہ لے خالی گزری اتے افسوس مجور کرتوں

مکن پٹنے نور صں جہان دے دیکھے حق و اجام محمور کرتوں
 چہا دستائیں راہبر راہ سدھا اوہدی رچ و رگ حضور کرتوں
 کار بگر جو تینوں بنان والا میر کونوں کونوں چ اوہدا طور کرتوں
 میرے پیر کمال و سنگی عالمی خانہ اجڑیا میرا بھر اور کرتوں
 واحد لا شریکے دی ہو بروی منوں کبر کردھ نونوں ور کرتوں
 ہمت عشق عبادتوں مار با ہو بی بی طراوین عبور کرتوں
 ابراہیم خلیل دین آکے شکر صاحب ب غفور کرتوں
 انشرا اللہ وصال وصال دالم و ردولی و شعور شرور کرتوں

پازنہ حقیقی منزل تے

ناتہ حق و ادبیا شیخ کالوں غیر غرور بھلا بیٹی

نقی ہو بقا دی بیٹھ منزل تا طری شیخ حضور سے لا بیٹی

بزرگ تھیں نکل کے تار نوری بیچ و بیچ بہشت چھا بیٹھی
 نہ توڑ تھیل واپڑھے کلمہ من من تھیں اک خدا بیٹھی
 سے گھڑی اوہ دولتاں ال باہر راہ حق دیوچ لیا بیٹھی
 اوہ سجد سنا دھنی سدھ سیدھی جھکی پائیگیل دریا بیٹھی
 پیکے حسن یازار اندر دتر عاشقاں نام لکھا بیٹھی
 ان لوں راک پریم واکرے موجاں حق حق ستار جا بیٹھی
 نہ عرف نفسہ فقلا عرف رتہ معرفت دا پس سا بیٹھی

بروی پین شاہی برد این آئی اگوں اپنا آپ دکا بیٹھی
 ساتی جام حقیقت د بخش دلتا سپیں رچ درگاہ جھکا بیٹھی
 صبر شکر تھیں پنیا فقر جامہ اللس لیشاں خاک رلا بیٹھی
 دم دم لا الہ الا اللہ دوی کفرے شور مٹا بیٹھی
 بھلے محل مکان تے نوج لشکر چت تخت شاہک تھیں جا بیٹھی
 ہو کے دور اندھیر ٹے مدنا تے پوجا خاص دنی شمع جگا بیٹھی
 دیکھو زن و بچا کے ظن دالم سر تلج توجید واپا بیٹھی

فروخت گاہ وچہ دلال دی صدا

ہما تخت اتے پردہ پوش یوسف مالک اٹھ بلند اویوے
 ہی سند العل کمال رختاں نار واندی ہوشن بھلا دیوے
 شکر مشتری کرن سوچاں مونہوں بول جوابت کا دیوے
 پیر طلب تمام دے قلب اندر بردا ایہ قسمت جاگے جا دیوے
 کھیا اک دلال دانا جہیا ساری وسوں گل بھجا دیوے

خریدار و خرید لئو ایہ برد آس پاس پس پیش سنا دیوے
 سن کے ایہ آواز سب چو پٹ گئے بھلا کہدی طاقت لول چا دیوے
 جمع خلقتاں میر سردار عالی کون انت حساب بنا دیوے
 جدوں بولنوں جانوں لے سبھے مالک جھب دلال بلا دیوے
 این رومے دی بول تعریف ظاہر جنوں طلبے قیمت دیوے

قُلْ مَنْ يَشْتَرِيْ غُلَامًا حَسِيْبًا لَطِيْفًا لَّيْسَ كَمِثْلِهِ فِي الدُّنْيَا

دلال کمال خیال سستی سوہنی بول تعریف سنا دیوے
 حسین لطیف ظریف نوری حور پری تائیں شراب دیوے
 صاحب صدق صفا میں بہرت آفتاب میں شعاد دیوے
 جنوں تنگ ہووے معاف آویکھے سوہنیا بار نقاب اٹھا دیوے
 حدوں دھو صفت سما میری غالب ہووے کوئی سخت پادا دیوے

بولو کون غلام خریدے چہرہ شاماں غلام بنا دیوے
 اوہد جہا کوئی ہووے رچ دنیا اک نظر تھیں ہی مٹا دیوے
 شہد شکر کنوں طبع شیریں تاب رختاں دی تخت جلا دیوے
 یوسف اکھیا پس دلال میاں متاں غیر توں ب نرا دیوے
 دالم یار توں اس طرح بول بولی جس نور طلبے مٹھا تھا دیوے

قُلْ مَنْ يَشْتَرِيْ غُلَامًا ضَعِيْفًا غَرِيْبًا مَّا يَخْلُوْهُ مَا لَيْسَ كَمِثْلِهِ فِي الدُّنْيَا

اگرچہ آگے خریدو اور کون بہتوں نصتہ حال غریب فقیر بردا
اٹھے پہر فراق دے نال و تدا یہ ضعیف منکلام و لکیر بردا
گھر بار پر وار تھیں و در لدا دم و غماندے جھلدا تیر بردا
اہلے جہا کوئی ہو نہ مہج دنیا قید غماندی مہج نہ بچیز بردا
میں قربان جاواں تیری عا غری توں تیر سوز و الہیر بردا

یڑا دکھی بے وطن کمزور عاجز کیتا پلڑے تقدیر اسیر بردا
فقطا ریدی ذات دآ اسرا سوتا میں رکھدا ہور ہیا گیر بردا
پھیریں بدیں ووش جوگی کیتا گوش فک ظہیر بردا
مصنّف کپیا میں اسطر ح کوئی کھاں تیر لخان سلطان لہیر بردا
توں کے ہمتال جمال دالم تیر نظر آسے طفل و پیر بردا

دلالی و سچی دلیل

تیرے دل و کتنے جلت سا میں بھل کے مل گھا ویسے کیوں
ساڈی سوچ تھیں پڑا شان تیرا اسی مہفت و ابھار اٹھاویسے کیوں
پایا جائے نہ سوہنیا انت تیرا ہو کے ایڈے رانت بھیرا ویسے کیوں
یوسف کھیاں بچے بولتا تھے اچ آکھئے تے خوف کھا ویسے کیوں

ناحق جھوٹ الی مہج خلقت لاداع دلالی نون لا ویسے کیوں
پہر ہفتہ نہ مہوون نون بخت و الاہر کا اسی گھا سنا ویسے کیوں
استغفار تو بیا یہ انصاف نہیں اس میں حسن اعرف بیا ویسے کیوں
دالم گل سچی بھیرا اور گل سچی گل نون بھیرا چھپا ویسے کیوں

قُلْ مَنْ يَشْتَرِيْ يُوْسُفَ صَدِيْقَ اللّٰهِ ابْنِ يَعْقُوْبَ نَبِيِّ اللّٰهِ

ابن اسحاق صفی اللہ اخی اسمعیل ذبیح اللہ ابن ابراہیم خلیل اللہ

بولو کون خریدو ابن تائیں یوسف و کیدانی خدا دے
بیٹا وہ حضرت اسحق سدا صاحب بن کمدق صفا دے
ابراہیم خلیل دا وہ بیٹا چا بیا بھار چیں صبر رضا دے
جد نشت بہ نشت سے سر لاندی جاورد بک خاص لقادے

جد باب یعقوب محبوب عالی پیغمبری شان اجد دے
حضرت اسمعیل ذبیح اللہ یہ پوتر اجدے بھرا دے
بدی نار بہار گلزار کیتی ہادی راہ نار اہدا دے
دالم بول بول بھیرا بھیرا بولی تسان شوق بھیرا صدا دے

Marfat.com

یوسف دی نرالی شان

حضرت یوسف علیہ السلام میں ہم اپنا شجرہ شریف فرمایا ہے
 یوسف چپ کرست اہست ہو جائیو شان حمان و ڈیایا
 کھیں ویکھ لاج اپنال پندیا قد میں خلقتاں سس لوایا
 من من منتری مارے جوش لوج ہرک سے درو پ بھریا
 دیے منتری ویکھ کے ایہ قیمت وناں اوس تھیں مل لایا
 چو میں پاسیوں منتری لڑن پے اک اک تھیں دن سوایا
 غنی امیر وزیر کبیر عالی دیو اطلب واکل جگایا
 پایا خریداراں اژدھام بھارا زراں و لتا دا ڈھیر لایا
 بچدال پایہ لیدی رچ پیراں حضرت یوسف خیال و ڈرایا
 اتنی قیمتوں کیوں نہیں منج ونبدا کاہکان و تال ٹھیر گایا
 انیو بیچ سا و دھیکیاں کرے مالک عقل ہوش حواس گرایا
 کسری سے وچ بازار وٹے یوسف اپنال گھٹایا
 عجز بار دا ویکھ بصیر ناصر غیبی مار آواز بلائیے
 لکھاں بلداں بھور قربان ہوسن تیرے حسد ابلن سوایا
 اٹی سوت دی تے کھوٹے درم ناقص میراں حکمتاں ملن لایا
 کتھے شام کتھان تسمیر کتھے ظاہر معجزہ عشق و کھایا

اوسے وقت برتس نے گوش اندر اللہ پاک دامر سنایا
 شکے شجرہ ناں کسے خریدنا ایں جبریل نے صاف بتایا
 پہلی صفت دلال نے انت بولی جبرائیل حساب آئیے
 اک ہزار بدہ مہراں خالصا ندا کسی گاہک نے اٹھ نکایا
 تریچے چار ہزار تے اٹھ چوتھے پنجویں چھویں ہور و دھایا
 چڑھو چڑھی و دھاوندے جان قیمت آہو اپنا زور لگایا
 شالار لاج دلا رڑا ہتھو اے سبھاں سس درگاہ جھکایا
 اچے کرے مل منظور مالک ہر طرف تھیں لکھ بھوایا
 کی ہو گیا ابن و غم تائیں اید اچے زمن پر چایا
 اصلی مل میرا بھائی جانکے سن جہاں کر کے بیچ چلایا
 میں کی چیز بچال کنگال برد اللہ پاک دام و دھایا
 ندی رحمتا ندی ماری موج یکدم زحم کرم واپینہ بر سائیے
 جاہ ویکھو وارنگ رنگ میرے تیری عاجزی و لکنت بھائیے
 اک دن بیدیا وکھیا توں شیشہ شیشہ سامنے اسان دکھایا
 ایہ خوشخبر سن کے یوسف حمد پڑھ لایس وچ درگاہ جھکایا
 اوس گاہک نوں یسے خبر و ایم سوہنے جمدی قاطر پھیر اپایا

شاعر دیاں لہراں

کر باہ مست خمار کمر ساقی جذلبان تیرے منجوا دی

ہن اک ناہن چڑھ کے کنگ غم و بھٹک لے نفس نگار دی

طالع وقت شیرینیاں طبع اندر قطرے خوردے قام چنگاری کے
 اسی صیت ہاں عشق کے سلسلے کوچ بیت بیت تفسیر دلداروں کے
 درد مند و صد و چ قدر سادگی سکھی نون سار پیاروں کے
 غافل پئے مدہوش نون بچان کی شعلہ بیز حیرت چشم بیداروں کے
 بناں بلبال عارفاں کون جانے شوکت شان جو ہیں سخن گزاروں کے
 محنتی ایہ سر ابرو ام تھیں اخاص اخاص دی چشم تیاروں کے
 اللہ ویاندا ملک ہو پاپا سے محفل ہو پاپا سے دنیا داروں کے
 اسان بنناں پس محبوب کے نون کوئی لوڑ نہ غیر تیاروں کے
 او ہنوں موڑ ہار دلدار ملی طلبگار جو شتر سواروں کے
 اندر بیت بریت دی کمر بستہ نائیں کتنی کار و گیاروں کے
 اہدی آہ و احشر تیک سوز روشن اہدی مثل برق لگاریوں کے
 کمال دی خاص عا و ہنوں ایہ جو ہر ہر بی پیک باروں کے

تیزی ننگہ سخن صقل قلوب چکن ہندی ذرا نہ میں زندگاریوں کے
 ہو کے رہنا ہے توں کریں یاری ہمت منزلوں کدے تے ہاروں کے
 لہر موج عرفان رحمان والی سینے عاشقانہی مہاں ہاروں کے
 پارا پارا ہو کے آہ پارا لدا پاپا سے پس کتنی مقبراروں کے
 ایتھے سرے دیکھتے راہ دلدار کیم عجیب پریم بازاروں کے
 ایتھے کئی ظاہر منزلوں ہو چوٹی دور وصال میناروں کے
 میح کوڑہ ٹکھیر طوا کڈوں غافل لایچ خور مثال حماروں کے
 گلان نال تہ ہو نون دی طے منزل ملی واٹ پر میدی ہاروں کے
 قابو چ نائیں قلم سوز بھنی پرالم نعرے جانڈی ہاروں کے
 ہجر لیٹانڈی قاصد تیرا ہو خبر و سدی پارا راروں کے
 دے رات اس شمع وارنگ کو نون عاشقانہی جان ہاروں کے
 اللہ میناں دالم رکھے لاج شالا ایہ واٹ کملی او گنہاروں کے

نبی زلیخا و یوسف نون و کیم کے تڑپناں

مصر شہر و کینڈہ اپنا یوسف مکت خاص ایہ رب غفاروں کے
 چل قاصد او سدی چ خدمت ایہ انان جہڑے خریداروں کے
 ایویں مشتری و لتاں پلٹے ایہ شفا اس خاص ہماروں کے
 سخن آقرب و ڈیا گھریاں جانی کشش سوز باطن و لغاریوں کے
 نائے ہائے زلیخا نون درد و اڈھا بھلی ہوش ہر دم گھرباروں کے
 جھکی کئی وانگ دیوانیاں و کانی ریچھو نہ مار سنگاروں کے
 کر کے منہ آسمان و دل وندی ت جگدی چشم چھنکاروں کے

وکن لڑتینے وک کئی خلقت روتی تیز بازار و ہاروں کے
 او ہدی خاطرے منزلاں چیرا یا سینے ساگ جنوں انتظاروں کے
 حضرت عشق شریف دامعجزہ اے دینا ہور چارہ چاروں کے
 بیباچ خوابے مغرب آجینوں یہ مطلوب صورت طلبکاروں کے
 جس روزی مصر و یار آئی جوہ چھوڑ کے خوش پر ہاروں کے
 دانی سیاں تے بانڈیاں نال لیکے روز طرف صحر اسد ہاروں کے
 کدی باد صبا کے گے تڑے کوئی خبر میرے دلداروں کے

کدے کرے مجھے پچھے حضرت کو لوں کہہ پڑی تھیں محفل میرا رویا کے
یوسف بیابان مصر بازار کدے اتے ایڑچ باروں کو کاں ماریاے
دھوا دھوم دھوم دھوم لوں دیکھ کے تے کوٹھی کنب گئی بیقراروی کے
سیاں کہن اتھو کد انعام شامی جیدی دیکھ صورت عقل ماریاے
سوسہ نام سن کے اپن چیت اونوں پی کاپے سٹ تواروی کے
بھاویں کید گیتی دنیا ایس گھاں صفت مٹھری اوں سرکاری کے
ماری پھر ماری تے کرے زاری سبت باروے عین اقراروی کے
نظر ڈالیو سو غیرت مال جدم بجی سامنی پی جھکا رویاے
ادھدی دیکھ صورت دلزی دیکھ صورت عینو عین تحقیق تاروی کے
واہ واسے پیر پراہ باہی ہوئے ملکڑی ہتھ پسا رویاے

ایویں پٹی شام لوں گھیراے رات قرقنا توج گزاروی کے
گذری پرتدی اوں میدان کو لوں جتھے شمع افروز خساری کے
پچھے بانڈیاں تھیں اڑیو کی اتھے رگامیٹر اچھنج سنساری کے
ملکہ بہت سوہنا اوہ مارک اوہ خلقت لٹ لٹی پارا رویاے
بس بس سیونی ایہ کون ہوندا اچی شان میرے سرداری کے
کدے میرے محبوبی جھلک یکھے خاک چینی پاک پزاروی کے
ایویں روندڑی دھوندڑی ہوئی نیرٹے واقرباں جتھے حسن گلزاروی کے
دھن گئی حسن تصویر سر پر اند چپٹ تاپ لقتاروی کے
خوابا نوارا ابار کچھاں سگواں مر مر دیکھدی ہوش ساروی کے
اپن چیت دائم قاتل دیکھو اپنا مال مال دیکھو اپنا رویاے

دل کے پھٹاں دا پھٹ جانال

وے میں گھول گھتی بے پرواہ ماہیا ایوں جنہیں لہے تھے واریاں میں
پھٹوں لہا دیاں سچ جلسے کو کاں سچ صحراے ماریاں میں
تے ہن کس گلوں بس کے وکن لگوں تیریاں کر چئی خریداریاں میں
عقل ہوش حواس تھیں گنڈا رگیاں تینوں دیکھو سچ غیر بیو پارا نہیں
شاماشامیاں مہج تے شام و دگھڑیاں غدیوچ گزاریاں میں

مصر شہر وکیندیا ڈھولیا تیری خاص قدیم و بخاریاں میں
ہائے کیدیاں مدتاں لایا تھی موتی گئی اندرا نظاریاں میں
میں تیرا توں میری ایہ قول کر کے ہن کیوں سو مینا منو زو ساریاں میں
توں نہ دیکن جیویں تھے میں کساں تیر و کن تھیں کو مسدا تیریاں میں
تیری سچ فرقت اٹھے پھر دائم سینے جھلیاں سوز کسار تیریاں میں

زینجا دا اپنی والی نوں و سناں

دائے دیکھ خوابا نوالا یار میرا ایسے لٹیاں ایس زلائیاں میں
ایوزلف زنجیر یا نوارا اپنی ایسے حال زنجیر بنھائیاں میں

ایو سچ مغرب جھاتی بان والا ایسے مسکن تھیں و رکڑیاں میں
ایسے تحت شامی توں مارٹھو کر خستہ حال فقیر بنایاں میں

اہدی خاطرے باوری ہوئی دیندی وچ صحرا و بائیاں میں
ایہو تن ماری بلیا آسفنے وں نام عزیزہ ر لائیاں میں
ہن تہ جان دیاں و پھان کوپن کے مسان مر مقصود تے تائیاں میں

ایہو بادشاہ حسن اقبال والا ایسے بجدی بھلائیوں میں
جو کھی و اراج و کھیا ایہ پھلیا ایسے بھل کے مارے گوائیاں میں
دائیم راج دلانے دی تاہنگ ندر خوشیاں جگدیاں بھلائیوں میں

زینجا و ایتھار ہو کے بولناں

میں قربان قرے لکھ ماری دایے ویکھ جوا میر یار وانی !
ماں میں ہمن کے توں ہمن تینوں پتہ کی غیب اسرار وانی
سٹریاں خلتان انگ پر اینا ند جیوا ویکھ کے تمع انوار وانی
بینوں تیج کلچرے مدتا ندا کالی زلف اہدی حمار وانی
شالا خیر بھکیا روی پائے جھولی بو ما ملیا سخی سرکار وانی
کہہ گیا سی ملازگامہ مراندی میں عزیزہ ماں مصر و یار وانی
برو اہو میں واریاں بھرو کدا بھو مچھ کارن بھس و مہار وانی
سرفراز متانہ ہرانہ ہمدم دلبرے نیازہ نگار وانی

تینوں ہم کورہ اینوں لکھدی میں ہن ویرا وقت چار وانی
ذرا سامتے ہوئے ویکھنے ہی جھلکاں و پتہ راز امار وانی
مہیں اک تیرے ہی سٹرن جوگی لاندی بھڑکدار و انگیار وانی
شہنشاہ ایہ حسن جمال دائے طلبکار جہان دیدار وانی
یتنا نوار اہمست است ماری پورا ویکھیا قول اقرار وانی
میں تے ایس عزیزہ دی خاص گولی جیوا وں عزیزہ توں مار وانی
نی میں ہمدے کران راج مسانی ایہو بھلائے عشق بازار وانی
محبوب مطلوب مرغوب داکھ شہوہ ڈیاں پٹیاں تار وانی

وانی دا سمجھاوناں

بھلی ہوش زینجا دی ویکھ یوسف چار وندی آکر لا وندی آ
کر ہوش شہزادے واسطانی وانی گودے کے فرما وندی آ
ہیوں ویرا وقت بہوشیاں دیکھیاں گھڑی وادی وندی آ
جدوں جائے بازار تھیں دک سو دا خریداری جان بھرا وندی آ
مناں ہو بجائے خرید کوئی ہر گاہک دی چند تر سا وندی آ
تال دیکھ شہزاد خریدیسی کوٹھی پیرسی بھیری و لا وندی آ

سیاں بانڈیاں ویکھ حیران ہو یاں بے مائے فغان لا وندی آ
جے توں لیا پچھان تے صبر کرنی متیں عقل دیاں سا وندی آ
موسم گل وگدرو اپیا اڑیے وقت خزانہ دی ت فر وندی آ
لے و لکیر نہ کریں تاخیر سرگڑھوت سوہنی پی و کا وندی آ
جل کے آکھ عزیز توں جھب پنے او ہدی گل نہ خلی بھن وندی آ
کھوین بھید عشق پریم والا جھیری بھید کھے مطلب با وندی آ

شاہ جا خریدار وہ ماہ بردار دنیا جس تے جان گھاوندی اے
شالہ آن وڑے و ہڑے بارہا ہی مچوں پر پانچ گاونڈی اے
دائم کرم دی باوصبا مٹھی مٹی بخت دی کلی ہساوندی اے

سکے مرت زینجانوں ہوش آگئی خدمت وچ عزیز دی آوندی اے
سکے باجھ نہ ہو رہی جانے کوئی مڑ مڑ نال تاکید بناوندی اے
کر کرے صفت اوصاف ظاہر و ہدا مشرق پیار جگاوندی اے

فرشتہ دا آدم صوت ہو کے عزیز مصر نول کہناں

حاکم مصر دیالوین پیر تائیں کیتی نال پیار تاکید جا کے
تے سٹ تمام پیاریاں نول دید و دقتان مال مزید جا کے
بخلا نہیں قیاض جے پاونا ایں مرشد حسن دا تھی مرید جا کے
دائم حسن صدق و کوکچ جو ہر کھول قاب سے نال کلید جا کے

نئے ملک عربی بن کے شکل آدم کرے گوش عزیز تاکید جا کے
نیک خو غلام الو کھڑائی او سنوں جاہ تول آپ خرید جا کے
اوتھے کئی قربان نے مہم بل تول بھی ہو کشتیر تیغ دید جا کے
یابیس بچسب جات عالی تر ناز تخبیں ہو شہید جا کے

عزیز دا فروخت گاہ وچہ اونال

حضرت یوسف علیہ السلام سدا بنکے مشنری تھیاردان مہسی
جتھے ہو پرواد کدا شاہ شامی مخلوقات تمام قربان مہسی
ہویا گرم بازار انتظار یاندا جنت زار میدان عیان مہسی
حسن یوسف تے مصر و اشہرہ دائم روشن ہو گیا زمین بہان مہسی

ایہ قطب عزیز اعظم و ڈا بادشاہ ملک ریان مہسی
زراں و دتاں شوکت و شان سستی کھلا آئی کسے چ میدان مہسی
آمد ویکہ عزیز دی دھک وانی ہراک گاہک برست جیران مہسی
ایں حسین غلام دی ستو قیمت کیتا اٹھ دلال اعلان مہسی

دلال دی بولی

مصری جاے دی بولے اے گھوڑے ہزار ہزار شمار ہووے
دہ ہون بولے سچے موتیاں دے ڈبہ دہ سو مشک تار ہووے
رومی چادران ہون ہزار خالص دہ سو شتر بعد اظہار ہووے
پایا ایہ لال نے ڈا وایم حانز کرے جہر خریدار ہووے

پنج سو تدر و پیا تے ہون بولے اتے اتنی دہ ہزار ہووے
ہزار غلام خطائی ہراک سرد و شالہ زری زردار ہووے
پریشان ہون دکن سن گاہک شہد آہیہ دلال دی پی پیار ہووے
قیمتے موندے دس سو تیغ یعنی اک ہزار فولادی کٹار ہووے

مالک کی آواز تے عزیز مصر و خریدار ہوناں

جنگ حسن بازار ہو پاریا ندے فتح و کھٹے کہنوں خدا دیوے
 ایس قیمتوں مولیٰ و بیچ یوسف مولا و بیکھ کی زنگ و کھا دیوے
 درم اشرقی نعل جو آہر میرے عنبر مشک کا نور لیا دیوے
 مالک اٹھکے آپ میدان اندر قیمت بول بلند سنا دیوے
 ہو گئے مشتری بند زبان یکدم بھارا بھارا یہ مھون تو دیوے
 حاضر کرن لگے چیزاں سب نوکر حکم گرم سلطان چلا دیوے
 زماں مقابلے وچ کی شے اللہ نبی داستان و دھوا دیوے

صورت لبشر فرشتہ آسمانی ابن و نزنوں گل سمجھا دیوے
 اچا بول جس طلب خرید کے وی چیزاں یہ ہم وزن کر دیوے
 اک طرف یوسف و جی طرف چھا بہ وار و وار ہر چیز تارا دیوے
 خریدار و خرید لہو ایہ پرواہراک سندیاں ہوش گوا دیوے
 خریدار مال ایس غلام و امیں انت شاہ عزیز صدا دیوے
 رکا تول ڈول میدان اندر ملے رتی و افرق و کھا دیوے
 دالہ لالہ الا اللہ یوسف تر کرٹے قدم رکھا دیوے

نبوت دی نشان

لگاتن تر ازوتے لبشر اللہ یوسف نبی یعقوب و اجایائی
 دھریا شاہ مصری پنج لکھ درم چھاپے اوی وچ تفسیر بتایائی
 ہو رہند ٹی خانہ نمیر باندی پھر بھی ڈرانہ فرق جتا یائی
 بھارا بھارا حبیب خدا دے واکسے انت حساب نہ پایائی
 آئی ہار میدان عظیم اندر منہ کجی بہت شرماسیائی !
 شاہی دولتیاں تمام ہیں ایس برے تھیں گھول گھمایائی
 بلکے شکل پرند اک ملک فکلی حضرت یوسف کے گوش سنایائی
 تیرے تل ایہ مل کی مال مایہ تینوں آپ کریم و ڈیائیائی
 کہ لکھ واری آتا ہو لیا بھیر بھی تھو و اشان سوایائی
 کیتی رب غیرت ایہ حسن تیرا کھوٹے درم ویناں و کایائی

دلکش و کچھ منظر آسمانیاں نے اندر مسجد یوں میں نو ایائی
 حضرت یوسف علیہ السلام والا پلہ ملنے وچ نہ آئیائی
 انقصہ کافور تے مشک عنبر مایہ مال تمام چرٹھا یائی
 زردی ورت گئی شاہ قطفیر تاپیں سپر تیکر نہ ایائی
 لوک مصرے تاریاں رسن کے چننا فکر نے خون سکایائی
 پوری ہوئی نہ شرط خرید نہوی چور وچ ہونے چ گھیر ایائی
 اچ و بیکھ لے سو ہنیا رنگ سو ہننے صاحب کرم کے کما یائی
 صدقے کل خزانے بادشاہی کر کے مشتری ڈول سدھایائی
 گھڑی شیشے دی سو ہنیا یاد کر کھان جوں ناز و احرف ایائی
 اچ رحمتا ندی ندی موج ماری مہر کرم و امینہ برسیائی

خازن سب گلاں سنیاں سمجھیاں ایراندے بھید مکائیاں

دالکر قائم قیوم قدیر قادر اپنی قدر توں قدر و دھائیاں

مالک یوسف توں فریج کے پریشان ہوناں

مال دولتاں ال عزیز مصری پریشان ہو یا سرگردان یارا
 شان نور نبوت کبریاں طاعت کندی جو کرے میزان یارا
 فی ولی عالی خفی علی غالب نور و نور بحر عرفان یارا
 چپ چاپ ہر طرف سکوت چھایا کوئی کرے نہ سخن بیان یارا
 نان پھراٹھ محبوب یعقوب سندے کلمہ لکھو توحید سلطان یارا
 توحید نبوت ہزار دم دل ہم آغوش مہدم ہم زبان یارا
 دیکھن والے ہوئے کم عقل مکملے مٹے فلسفے غیر گمان یارا
 لہ حالال کمال قبائل والا خوشحال نہاں متان یارا
 دس ہزار غم تھیں خریدار مرگے سینے یکے سخت ارمان یارا
 کوئی ات نہ شمار نہ زخمیاں ڈاکرے گئے دن میں فغان یارا
 یوسف آکھیا مارکا الوداع قینوں و لتاں زراں بہان یارا
 اوبوں کڈھ ونا مالک بیعتاں دستخط جس نے برادران یارا
 پتہ آما اوہناں بھایاں آوتایاں ہوساں میں مصر کے حکمران یارا
 نایں بھلیا دولتاں بھاریاں لعلائ ہیریاں نورچ شادان یارا
 چم چم اتھروں بھر تھیں ہن لگے بھل گیسو عیش جہان یارا
 کول رہندیاں رکھیوئی ایڈ پر داسے چمکاتے ہوئی پھچان یارا
 ہوندی سارے تے کدی نہ ویدیاں میں زیندا لکھ کوئی مال سامان یارا
 تیری ادہ مراد ہو گئی پوری کیوں ہونا میں پریشان یارا

پلہ یوسف خلیفہ سلام والانا میں ہلیا کے تران یارا
 قانی دولتان زراں جہان دیاں نیساں کی تمہاندی شان یارا
 دیکھ معجزہ عین بعین روشن حیرت چھاگئی مصر میدان یارا
 بھلی ہوش تیز عزیز تائیں سرسٹ ہو یا پشمان یارا
 پرچہ کالا اے الا للہا دو جے پلٹے دوج ٹکان یارا
 باغ حق واکل اس نال دولت تل گیا تن وار عیان یارا
 عزت ہی عزیز دی بچ خلقت رکھے آپ رحیم یزدان یارا
 نکلی آہ پر سوز فراقیاندی وک گیناے حسن دی کان یارا
 ہو کے چالی ہزار مجنون وحتی پھرے بستیاں سے بیابان یارا
 لیا مہرے شاہ خرید بردا ہو گئے گردنواں اعلان یارا
 دیکھ ادہ تحریر برادران می جھیری لکھتیں مہو پھڑان یارا
 ماسہ شبہ تائیں مریدے تھیں نبی ولی ہونڈے نجیب دان یارا
 جمال یوسف اعلیٰ تاجر کے تھیں رب رکھیا آمانہ سان یارا
 جدوں بچ چکا توں حسن باطن جلو ادسیا ماہ کنعان یارا
 کوکاں مارا کرے فریاد اچی ایہ کی کیتڑائی جانی جان یارا
 تیاں پھانڈا کرے افسوس مالک رتی کار تقدیر وی آن یارا
 یوسف آکھیا پہلے رے روزا می تیرا زراں کو دل حیان یارا
 اللہ بی مسافراں بردیاں امان دولتاں محل دیوان یارا

قیدیں لگ کرے تے عرض مالک تیرا اماک عہد پیمان یارا
تدوں دس دسایان جدوں پچھوئی اچ وقت اکھول عریان یارا
تے ہوئی بارش لعلوں موتیاندی ہیرے دریا قوت مر جان یارا
میں وہ شیش فلکی ایہ برسات زردی سگوان پچھو وسیع میدان یارا
ابراہیم خلیل دی لڑی چوں جہاں نار کیتی گلستان یارا
میرے باب تحقیق پچھداں میں میرا بندوں نقر حقیر دربان یارا
مالک پیالیا کرے ہاڑے میں کم بخت معتقل تاوان یارا
تاجرو ہنگ پچھتاوسن کسی غافل سچھن ویچ کے نور ایمان یارا
کالی رات ظلمات یوچ جان آفتاب دستان فیضان یارا
جاگ جاگ نقار ڈاوج رسیا لکھاں لدگئے نے کاروان یارا
مالک کے مالک ہو کے کرے ترے ترے شان تھیں میں قربان یارا
میں ہاں کے اولاد برباد جگت وچ دیہ چھرتوں پیر پران یارا
نقرہ کارے وچ اذکار نالے حضرت ابن عباس بتان یارا

پچھی اصل حقیقت سی تھو کو لوں کہیا سی نور نشان یارا
یوسف اکھیا آئی سی خواب تینوں چھڑیا گود شمس اسمان یارا
زراں سا بنھیاں گیاں مول میٹھوں تھیلوں اہدی اچ تو سنجار
یوسف نام یعقوب لاڈلا میں شرف مرسلانہ اتھاندان یارا
میں غریب بعید لوطن خرتہ ویچ گئے تیں ہتھرا خوان یارا
کھوئیں دریں خرید کے تاجرا او قیمت ڈٹھی آمصر مکان یارا
اپر بنہ نہ کچھ پچھتاے تھیں جدوں ہاڑے گزسدھان یارا
وات ریدی دین جو نفس بلے پچھ لئیں اوج نقصان یارا
بعد الموت ہوئی قدر زندگی دا جدوں ہوگے بستر گورستان یارا
یا لیتنی کنت تراجا آخر رو کو کسین الامان یارا
جانڈی کوئی دیہ معاملیوں ہوں مشکلاں سب آسان یارا
یوسف وچ درگاہ دے عرض کیتی فیض بخشا فیض رسان یارا
مالک تاجروں بائی فرزند بخشے نیک صالح بھلے جوان یارا

عرضی اپنے یار پیاریاں دی لوے من رحیم رحمان یارا!
نبی ولی مقبول حیات دالم دیندے گھن حضور تھیں ان یارا

یوسف د عزیز مصرے شاہی محل وچہ آواناں

ڈریا شاہی محل یوچ آکے رخ انور مہتاب سیما والا
کہیوس بی بی نوں آبرو نال کھیں سوہنا لعل ایہ جن صفا والا
اکے وچ ترندے لکھو لے نیاس خوتے مہر وفا والا
نہیں سی کوئی اولاد عزیزے گھر روز سوز سی آہ و بکا والا

ڈریا یوسف عزیز دی بکرا نگلی سوہنی چال تے سوہنی او والا
جامیوچ عزیز نہ میوندے مخن بولدے چال چا والا
کسے روز شاید ساڈے کم آوے بردا کرم تے ترم جیبا والا
ادھرتوں تاج خلافت پہناو ساڈے دارو لدھڑے جگری گھا والا

<p>مرضاں بی بی زینجانوں چھڈ گیاں دیکھ آئینہ دید دنیا والا آہی وچ اڈیک دکنڈانڈی مولا کھولیا باب عطا والا عاشق زارتائیں گھریں آلبیا سونہا یار دلدار وفا والا دائم وانگ زینجانے تے یوسف چیتا رکھے قالو بلی والا</p>	<p>لیا لعل اقبال باغ کھڑیا جھونکا پیالے باوصی والا کیتا شکر زار زار من مچ پیتا جام جمال شفا والا ساعت اک مشتاق نہ چین پایا پیندا چیریا حور جفا والا طالب صادق مطلوب لوں کرن حاصل کر کرور و تسلیم رضا والا</p>
---	--

شاہی خزانہ بھر پور

<p>ایتھے پائی و نام نشان نہیں سہی اوسے طرح کھنڈر شمار ہویا برکت و اطرا ایہ غلام شامی قبلہ گرم ساتھے بے شمار ہویا ڈٹھا آنرز تیز سستی ہوش عقل حواس قرار ہویا اک مینھی ترار طاو کھیا میں ناں ایس سے ہم گنتار ہویا تیرے ناں مقابلہ زراں داکی توں فرارہ ممتازہ سحر طرار ہویا ایہ کوئی خاص اسرار غلام دائم برکت فیض دگر ہزار ہویا</p>	<p>پور بھر خزانے دیکھ خازن آکھے ایہ کہاں اسرار ہویا یادور عزیز دی مچ خدمت ہتھ جوڑ کے عرض گزار ہویا دیکھو جل خزانے بھر پور خرچ نہیں فلوس سرکار ہویا خازن کہے شاہ اسد عجب قصہ جڈں یوسف اتوں خیر ہویا ج وکھ کھاں مونسیاں مل اپنا سارا مضر و پار ہویا قبلہ سب گلے سنیاں مچھیا میں مینوں عین عین اعتبار ہویا</p>
--	--

ارشادِ خداوندی

<p>اللہ صاحب سلطان جہان سند فرمائے سچ قرآن نے بادشاہ بھی چلے قدم اس سے ہوش باختمہ پیر جو اندینے اسان گھڑے راز تباہ کارن کیتے دور پر وار کتنا نے نوے بولیاں جانے آئے حضرت ترجمان بر علم زبان نے تائیں وطن بھین نکال کے کھوہ چھیر بار واد بچیا اور نہانے نے کہاں ساریاں تے غالب ہے ب ایپر اکثر لوگ ناوان نہ جانے نے دائم اپنا آپ قرآن کرے طلبگار جو نور ایمان سے نے</p>	<p>یوسف خاص عزیز تائیں نے ڈیسے سچ عین مکان سکے دتی یوسف نوں جگہ اس مالک اندر البس طرح ایہ گرم سماندینے مولا چاہے تے خاک نوں کرے پار میں کمی روہر پار میں خلد چھانڈینے ناول حدیثاں دیکھ دسنے اتے کھوں سہ بھید عرفانے نے کہے روز نوں مہر و تخت لیناں ایس لعل نینانڈی کاندے نے کہاں ساریاں تے غالب ہے ب ایپر اکثر لوگ ناوان نہ جانے نے دائم اپنا آپ قرآن کرے طلبگار جو نور ایمان سے نے</p>
---	---

یوسف کے دیدار تزلینجا و خوش ہونا

جاگے جاگے لینجاوں پار ملیا ویکھو ویکھو عدت سے جاوندی اے
 کینجواب حریرتے ذری اطلس نت نویں پوشاک پہناوندی اے
 نور العین محبوب درہن کارن قہر القلب سے بچ دھیاوندی اے
 جو جو نعمتاں ہیں جہاں اندر خدمت یار پوچھ گیاوندی اے
 زیریں منطقہ پاوندی اسکاں نازان نازین و ناز اٹھاوندی اے
 ہر طرف تھیں سرور ناز خاطر طرے بو قلموں منگاوندی اے
 تے اتن بے پرواہوں خواب بھی ناں وں کھی دی جہد ترساوندی اے
 دیدار واسطے بنت العید تختہ ہر تے بار غمزاں اٹھاوندی اے
 صباحت یار داور و کردی عفت ہوش حواس بھلاوندی اے

واگے غاماں خدمتاں سے حاضر عورت اور دیناں بھلاوندی اے
 رکھے مثل آئینے و پیش صورت اک ساہ و ساہ نہ کھاوندی اے
 شہرت شیر نذیبلاوندی اکھاں نہ نہت بگ بھلاوندی اے
 سو سو وار نثار بہار جاہے جند جان نول گھول گھلاوندی اے
 وے ہیں اریاں ویکھو کھاں حال میرا ہر طنز و تال سخن الاوندی اے
 شالیق طسراق تھیں کرے گلان مصد حسن و اچھو بھلاوندی اے
 کر کشیواں زباناں شاکت دل شاہ صباہ پر چاوندی اے
 تم دیدہ معنوم بیباک بخور سبب پیش دلدار بھلاوندی اے
 طلب وصل یوسف ضمن القلوب حاتم غمناں گھولنی شیر و نذر

زلینجا تے خوشی دیاں گھڑیاں

اونا خواب و ایسجاہ دلبر اگے اکھیاں عین اسرار دیکھے
 طرقتہ العین نہ میڈی نین شیدا نوری لال نول تان پار دیکھے
 کدے قوساں برو خمدار تندی جادو گر گیسو پوچھ وار دیکھے
 ہورید صید النعلین چھے جلا اجل شارق پاندار دیکھے

کھیاں کھلیاں دیم بھلی آئی باغ امید بہار دیکھے
 چین چین رنگین ویکھے برق چشم چمکار چھکار دیکھے
 مصری مغربی ویکھدی شفقت گلگون شوق تاب میر خشار دیکھے
 سرا پا قد شیدا عاشق دالم یار واپسی دیدار دیکھے

زلینجا و یوسف اگے دل دی آرزو پیش کرناں

وَلْتَأْتِيَنَّكَ آسَافَةٌ

ہے میں گھوڑیاں لال قبائل توں تیرے پاک دیدار تھیں اریاں میں
 بردا ہوئی کے مجھ نو آن ملیوں شہنشاہ سگار تھیں اریاں میں

جھے لکھا رہیوں طویل مدت اوس میں دیا رکھیں واریاں میں
 طفلی وچ میں لیسوئی خواب اندر ابرو قوس خمد رکھیں واریاں میں
 عیاد اویسوی آکے جاگدیا نونوں اپنے بخت بیدار رکھیں واریاں میں
 توں عزیز عزیز الحکیم حاوق تیرے حسن اسرار رکھیں واریاں میں

لبیوں مہر وچ قولاندا کلامے پچھے قول قرار رکھیں واریاں میں
 رب لال لوز کی شہد شکر شیریں سخن گفتار رکھیں واریاں میں
 تحت تاج تے مہر می بادشاہی سے نیر نیر رکھیں واریاں میں
 شالا ہے آباد جاوید دائم جو بن جوت گزار رکھیں واریاں میں

عشق و عجیب سلسلہ

دساں کی ایہ سلسلہ بھوں کے تے ایس عشق و عجیب اسرار یارو
 جان جاں ملن معشوق نہ عاشقانوں رکھن فکر جنیال نہ ہار یارو
 جدوں ملے محبوب تے دیکھو عیاد کرے اکھیاں ٹھنڈیاں بھار یارو
 جدوں بوس کنار وصول ہوئے تے چاہوئے وصل بہار یارو
 اک فکر جلائے دو جاہلے لایبر غم غم تے لگا تار یارو
 ایہو آرزو تے جہتو ایہو آئے نظر ناظور اک وار یارو
 مثلاً باغے سیرنوں جلائے کوئی دیکھو گل گلشن لارہ زار یارو
 گل دیکھو گل عینی و عاشق آئے ایہو چارہ عشق گزار یارو
 دیدار دیدار سے لیدالوں وصل یار سندی خریدار یارو
 حضرت یوسف نہ نظر اٹھایے دیکھو دیکھو قدر ناں رب عقار یارو
 تشہ لب دی قشنگی رہی او نویں ساتی سے نہ جام مرشار یارو

بسنل عزب کلیم دی پان لذت سر جہانڈے پی ایہ تلوار یارو
 پھرے اویاں مشت ویران وندے اٹھے پہر ایہ کار یارو
 ذوق و گد افوق لوں توڑ واکال شوق جاگد بوس کنار یارو
 لماں پتیا عشق دی کھن منزل دکھ سول نزول آزار یارو
 جتنا تک زینجانہ دیکھیا سی فقط کالجے طلب دیدار یارو
 جدوں دیکھو جمال نہال ہوئی ہوئی وصل سندی طلب یارو
 جلائے رس باغ شمیم نگہت چڑھے ہود واپور نچار یارو
 یوسف کول زینا مدام پھر بھی ہندی مال بجال بیار یارو
 اٹھے پہر رکھے اگے اکھیاں دے زیر باد تے بار بار یارو
 پیش و پس زیندگی پھر تے تے ارہ کرے کنار انکار یارو
 دائم نیرت حور و بچور بخود زار و زار دے سیر یارو

دانی و از زینجانوں کہناں

ن آئیانی جنہوں اڈیکدی میں بلکدت ایہ تشکل ویران کہی
 موج و صلدی شام و سحر حاصل میں لگی این رون کر لان کہی

پڑ مروگی تے اشک ریزہ چشماں دل شکن نواہ فغان کہی
 فی ایہ خوشی دے روز نہ تو کہہ ماتم ہونڈے ورتی بلایان کہی

اپر پھیلے بلیے پھوٹے تے مائے مائے فریاد تالان کہی
 ایہ تے سماں سی ہستے کھڈے ڈوا پھیریں رائے سرگردان کہی
 کی گلی بن کا سداسل سینے ہو گئی ایں تا توان کہی!
 لے مجتہ آئین حیران ماں توں خستہ قلب جزیں حیران کہی
 بے غازیوں شفت بلیف تیرے بھل گئی ایں عیش جہان کہی
 پیرساک اشناک خاشاک و شورش بجدی وصل مکان کہی

دیدار و لہر واپائے کہن لگی ایں رون کران کہی
 زخم جگر و اقامت حراح بلیا سے شکل نیزی پریشان کہی
 شاہ حسن و اپاک جمال کر کے آہ حسرت و باس ارمان کہی
 جلاگری تباہی باس تیرے پھرے چ طلمات خفتان کہی
 اے خاتون مغرب اوہ خاتون یغما بھی طلوع شکل شان کہی
 دادا حیران وچ بیداد الم عشرت او گئی وچ طوفان کہی

زلیخا و اجواب

دم دم دام بر دام کھلاڑ تھکی اوہ شاہین میر خاں اوڈا نہیں
 نام ننگ الاما ہی ننگ بھر بانگ ہی آن انگ لگاؤندا نہیں
 وایں ساریاں تترپی لایٹی میری بیج تے قدم سکاؤندا نہیں
 حال پنے مست است پھر دے کسے طرف بھی نظر اٹھاؤندا نہیں
 ماہی لامعنا ہی خاموشی سیا آب مہدا سینوں بساؤندا نہیں
 تیرے بے وفا آکھان تے غرق ہوواں باوقاے کرم کماؤندا نہیں

اکھیں تکیاں تکیاں تھکیاں تھکیاں تھکیاں تھکیاں تھکیاں تھکیاں
 چڑھے غیم الاطم سیاہ سر تے موج وصلدی بوند برساؤندا نہیں
 نئے نئے پریراڑے ناز و الا ایہ فی ایہ عیش میلہ و سنون بھاؤندا نہیں
 بے نہیب طیبے ہونڈیاں میں میرا دم قدیم دا جاندا نہیں
 نسخہ کول سو بے پرواہ اپر روگ روگ و بچاؤندا نہیں
 صاحب صلیبہ خلوت گزین ساتی دائرہ وصلد اجام پلاؤندا نہیں

زلیخا و ادالی کے رور کے جھرانال

دایئے دس کی زراں گدے جاواں میری کوئی تھلی داہ آنی
 لکھ کتیاں تینیاں ہیں درو او ہدی ہوڑے لنگاہ لے نی
 گل کتھ میری جائے گل گئی لے آفت چاہ میری رچ چاہ لے نی
 دس کراں میں کی علاج تتی میرا لبیاں تے ترسدا ساہ آنی
 میں تے راہ پر بخت و گواہ چلی نیم شب دی آہ گو اے نی

میں مجھیا سی مکا پندھ میرا بے دسدالمبرارہ لے نی
 بہندی اٹھدی کراں فریاد تے رسدا اک ناہیں عالی جاہ لے نی
 رہندا تتر قد ابقر سینہ اٹھ پھر دھراہ دھراہ لے نی
 اگے طلب دیدار دی مارسی تے ہن تا میدی اچھا لے نی
 دایئے مار کٹا رہیں مرز چنگا لگی وچ کلیرے بھاہ لے نی

سائل لہ ہونو نہ اور امانل خود بین عالی نشان شاہ لہ نی
 بن صحن کے پھرب کے ویسا و پیرت لہ کیتا رو کے حال آگاہ لہ نی
 بناں صلد کے کھاوندے قہر شہی زینت نہ ریفناہ تباہ لہ نی

رزق برق تے لکھ نہ ریکھد لہ آپ سندا چکدر باہ لہ نی
 نسی و ر شید خور شید طلب جسدی دید چشم عید گاہ لہ نی
 بے لوث بے عیب بیدار دا آسریہ ترس لہ بے پر لہ نی

بے امیدیاں

ماری آہ نگاہ بیتاب لہ خود اگے نالوں بھی ویسے تاجاریاں میں
 پلے گھٹ گلایوں مار دیندے کیوں ہوئی پیدا ناو قاراں میں
 جائیں توں کی لکھدے غم میر جو میں کرد نشانوچ خواہاں میں
 ایسے تپ لہ و امن کشاں لہ صرف دیکھدے گی گتکار ماں میں
 تشہ لب میں اوہ کینخت ویسے آئی و کچھ چشمہ آبدار ماں میں
 اکوڑ اوہ میں نہ بولدانی سو سو وار بلہار بلہار ماں میں
 لکھاں قصد کیتے پایا نہ مقصد کے مقصود وندی بھرا لہ میں

تھی جم کے سکھ نہ مول کھاو کھا تو بچ و ڈی دکھیاریاں میں
 دنے سات جو گڈری نال میرا لہ یے و سنوں بھی وازاریاں میں
 توں تے سمجھیا پنچ گئی پار کڈی غوط کھاو ندی شومہ چکاراں میں
 فی مینوں یو حسرت سرت لہی جانڈی کیوں ہوئی منظور بلہاں میں
 اگوں مثل سحاب و بھٹ بلہاں میں جو میں کی کران سز لہ میں
 ایسا درد الم تے سوزہ تیوں دم نریع مانند بسیار ماں میں
 دالت و شت شدید القاب اندر وندی بھراں یو ایناں لہ میں

دانی دیاں گہریاں سوچیاں

دانی اکھدی ہر افسوسن فانی توں حال تھیں جو بن جہاں دانی
 مگر گالی آوچ سیاپا پینے بیج سکھدی گھڑی نہ جال ہوئی
 تیریاں لال بلا میں قربان جاراں لہ توں فرقتا توچ نہ جال ہوئی
 ہوئے شاہزادی مغرب ملک لہ بے نواگد امثال ہوئی
 بے پردہ دینال پریت پاکے تختہ حال تھی عمر گال ہوئی

ہنجوں کیری پھیری ہتھ سر تیری لہ مندی تھی چال ہوئی
 ہوئے ایچ نہ دشمنان لہ جو نکرا بھر لہیے نی ترے نال ہوئی
 لہی جمڈیاں غماندے ہن پیوں سوچ بال و بال کنگال ہوئی
 نہ نقاں کھلیاں چاک پوشاک تیری نسی پخواندی لولال ہوئی
 کوئی سوچیاں سوچ ملاپ والی رکھ صبر کا ہنوں بک مال ہوئی

اوہ شاہین سوچ و ام تدویر ہوئی آپے آکھیں گل کمال ہوئی
 دانی لکھ تسلیاں سنے دالت اندر وہم سے محو خیال ہوئی

زینجادادانی دی سقین یوسف و ابن سغام

در کار سرکار ممتاز یوسف چھبٹہ ہائے وصل لائیں
 نازک جان مشتاق غریب آتنا صاحبہ استم کمائیں
 تنجہ تمہیں ڈال بنام اندر دھی قابل جو رو صفائیں
 میری گلی مراد بر باد سیدم پھیرا پاندی باد صبا لائیں
 وان زین کر تہدیاں وین گڈے ڈھٹا ٹھٹری بھر چن چائیں
 تیری دیدے باجھو وائیں تیرے وصل بغیر شفا لائیں
 پیمان پیمان قدیم والے میری جان اے جان نرسا لائیں
 چھٹری قدم سے چھدی نقش و نمین وینی او سنوں کتھرو لائیں
 موموں سنگیا آپ میں تھہ لائیں ماسہ کھیا شرم جیا لائیں
 یقینا اسطرحی شان و ابگر دیوچ نقسار کا لائیں
 بچھے عشق سلطان و کان کردا او تھے خودی گماندی جان لائیں

دیو اک سغام غلام بڑی آکھیں سو پینیا منوں بھلا لائیں
 ایہو ابتدا تیرے پیار دی اے میرے غماں سندا اتہا لائیں
 چھوٹی عمر تے لگیاں خوابدیاں پلے جھوٹے چھڈیا کا لائیں
 اتھ جوڑ کے سیس تو اکھناں جانی میریا ایڈ ستا لائیں
 دے میں اوہ پیار و گار خستہ تیری باجھو صورت یاد کا لائیں
 کرنا تو ایسا کرم گمانا سی لے اے بھروسے تیر جی لائیں
 نیم شب و گدی توں ستر لے لے زمین خلک دی ہون لائیں
 حور و ملک بھی سوختہ جگڑ نہی خالی آفتوں میری صدا لائیں
 توں بھی آکھیا ملانگا مھر اندر تے من ملدیاں رکھو جی لائیں
 بندی نظر و دیدی جان بیوں خودی فخر تے نازا لائیں
 میری لو آگے ہووے مشتاق دالہ تیر پوانگ سو ہتا دلربا لائیں

دانی دا یوسف اگے ہارٹا

دانی دست بستہ خدمت راج حاضرین کے معذرت دار تاشان دیا
 لکھ مغربی سنگدی وصل تیرا جیوں با بیاں جن و کان دیا
 لٹ خراب اندر سٹ تحت آوں تخت پاندیا سخت زندان دیا
 جوار براج مھر زمین اندر چھاں شام کنگان آسمان دیا
 صاحب شرف اقبال جمال احسن نوری لعل نرٹھی کان دیا
 عقوں شکلوں کیوں کیوں پے مثلاً حبیبوں نبیوں عالی خاندان دیا

میری دست دنی و کھو معاف کرنا پیر سو پینیاں سو ہتے جوان دیا
 کریں کرم نہ بچاے حال تے مارن دایا روز شہان دیا
 صادق متقیاتے پر پیر گار اصاف صوفیا صفت بیان دیا
 نام عزیز عزیز کیا خاص و اسیا شہر کنگان دیا
 روح پرداز تازے سر رکے سر دیا یا چھنتان دیا
 بھوکشا مخزن روح افزا کنز عصمت بہشت ایمان دیا

بیت چھوٹے سے چھوٹے ویسے ہی ایک شہساز تباہی دیا
 یمنوں کو کدیاں دیکھ کے وہ کی غنڈت لیں سکھ پامعہ کان دیا
 بس وہ مونی کہ مونی مگنی تھی بلدی بیچ سے رات تہاں دیا

یاو کریں کھاں کھد پیمان اپنے مروا پچھا عد پیمان دیا
 عاشق ترغدی بستر گت بخشیں نسخہ عاذا قانوسے جلاں دیا
 دالہ اوسدا توہن نہیں محشر اتے تقویا ایس جہاں دیا

سوسنے یوسف واسوہنا جواب

حضرت یوسف علیہ السلام کہا معلوم سانا ناہرا یمنوں
 میں اوہ طائر نہ اید اندہوش عقبت باطل حق دیکھا بجا یمنوں
 میں زلیخا دانہ خرید بردا کوئی دیر تائیں اوہد سے بھا یمنوں
 دایسے سن لوتوں دستوں اکھ جاکے راہوں سدھیں ان ناہرا یمنوں
 ہو خد متاں نگر ہزار کرساں بھاویں بھلا پیا چکا یمنوں
 ایہ کار نہ کدے بھی ہوگ لیتوں ڈاوسا کالیے خوف خد یمنوں
 دنیا کوڑ ریاط تہاہ خانہ غیر حرمس ہو کس نہ کا یمنوں
 بیری جد وایہ اصول تائیں راہ چھڈ تائیں روا یمنوں

دایسے وام تذویر کھلا ر کے تے نال کر کے ناہرا یمنوں
 بانہ قدس بیچ میرا لے آشیانہ خاص دیدہ بینا عطا یمنوں
 اوہد کرم احسان ہزار میں پر خوب رکھدی نال اوہ یمنوں
 ایس غیر خیال تھیں باز آجا آتش زک سچ ناں جلا یمنوں
 اٹھے پر غلامیاں سچ رہساں اسپر ایہ عذاب پا یمنوں
 دیکھیں والہ او کھدا پیا حاضری سے بائیسے سٹ نرا یمنوں
 ہوں پر شائے ایسی بیچ باطل کیوں روہر دی بحر خطا یمنوں
 داکم رب رحیم کریم رانظر رکھے آپ محفوظ بجا یمنوں

صدائت ویاں آواز

عس کش میں نہیں معاذ اللہ استغفار کیوں سمن احسان توڑاں
 باطل دلم زلیخاوی تار توڑی میں کیوں حقد عہد سپاں توڑاں
 خام نام تاکام مجاز تے ہواں غرق سے صدق ایمان توڑاں
 تیغ تفرہ تکبیر توہید پر طراں موڑی نفس وکان تران توڑاں
 مولاناں اقرار یثاق داسے پھیراں قدم تے کیوں زبان توڑاں
 طیب قلب دی شلخ بیدار غ نازک کیوں خر سیدی توڑاں

یمنوں ناہرا یمنوں زجا سے فرزند کیوں نشان توڑاں
 و حروف سے راہ میں اسماں اتورنگ کھانگے تے نکوان توڑاں
 سنگ باطل تان ٹھکار کے تے توہ کیوں ہیں اہو الرحمان توڑاں
 کد ندر جہاں غریب جتیر جہاں قول حق ضعیف انبیان توڑاں
 صف مرسلہ اور ہم بدنام ہواں کیوں تنگ شرف نمادان توڑاں
 الالان اللہ انانان وہ انکم تے کیوں جلا کے مونی جہاں توڑاں

دانی وانیوں کے پرستار

دانی بدت گئی صاف جواب لیکے ترسار ہو کے پیرزن دانی
 کہتے جوڑے کے ہتھ ہزار تھے نیر سے جہاں کدھر تھیں وانی
 ادوہ کوئی حق پرست سپید شہید تائیں حد پچی دمی بحسن دانی
 تیرا دور خیال تے ہو اس داکم جا پدائے ان بن دانی
 بن بحسن ہاں سنگار پازہ سب بدت لکھو شو رہاویں جھن جھن دانی
 دعوہ ہتھ مرو تھیں و دیکھیں لماں پندھ فر اقر سے بن دانی

گئی جھرن نہ لیتا دے کول آکے ملکہ ادوہ کوئی گئی مندانی
 تیرے واسطے واسطے پائے ووردیوں کھل گیا حسن ظن دانی
 ہوندی سندیاں پکڑ پکڑے نول شیریں سخن یوں دن دن دانی
 جس دے وصل مندی علیکار دیویوں جھن نہیں ہوتا دوشن چننا
 فی ادوہ راج دلارہ رنگ بھیرا گاہک نہیں عروس دہن دانی
 لایحناج اے مست مزاج دالتم بے نیاز ہمتانہ کہن دانی

زینچا کے یوسف اگے اور کے ترے

دکھل زینچا نول گئی من کے آدوہ دے کے دل سرکار یوسف
 چھوٹی عمر میں لیبوئی سوچ سننے پائے ججات برات انوار یوسف
 میرے باجھ نہ غیر سے دل جانویں پکے کر کیوں قول قرار یوسف
 تیرے واسطے وہتیاں مصر آتیاں لہوں کید مانوچ بازار یوسف
 جڈن آتیں سوچ پریاں وندا ایسوں میں تدوندی آن خریدار یوسف
 یوسف یوسف بکار دی پھراں یوسف سچے لعل گوہر ایدار یوسف
 حسین رنگین نگین یوسف ہر چین شاہین سردار یوسف
 جدھر دیکھتی ناں یوسف چمکدائے ہر طرف یوسف بتی بار یوسف
 شمس و قمر یوسف انتر نیم یوسف صبح صادق شہباز یوسف
 بنگین جان سے ارات قربان جانی ولوں منوں تیری عاشق زار یوسف
 میرا شہوہ جوانی و اورچ لہراں میں بولے گھنڈا تار یوسف

چمچ چمچ نیر دایکے کرے رمضان سے میں موفی نول پیاہ مار یوسف
 دس کے گام عریز و قدام کینتو کیوں فی ملازگام مصر دیار یوسف
 دے میں شاہزادی مغرب مالک مندی ہوئی تدوہ دگر خوار یوسف
 تینوں نکدیاں جان بجان پائی ہویاں کھیاں ٹھنڈیاں یوسف
 ماسہ خموی و اوم نہ مارنی آن تیری تقرنو کر خدمت کار یوسف
 سردار یوسف دلدار یوسف سرکار یوسف ذی وقار یوسف
 توں عظیم عظیم سے میں بسمل نیم سقیم ہمبار یوسف
 شہزادہ گلزار بہار یوسف انور و صہرت تے گئی تیرا دیدار یوسف
 تیرے حسن کمال دی قسم مانویں تائیں ہووے کوئی تیرے مار یوسف
 کاہنوں ووردو ڈانسا ایں بخش وصلدی مارج بہار یوسف
 رشک پری سے غیرت سحر ماعز وے توں تک سے ہی کوار یوسف

تیرے عشق میں کیتا مار کئی خبراں مہیاں پارا رار یوسف
جان اپنے قدم دی خاک میں سو سو وار واری بہا یوسف
سن اوہدیاں رو انگیزاں رداں ناں زار زار یوسف
توں نہ رو تیری آن دن جوگی جمدی لوہیاں پی کھیا یوسف
تیرے دن داکا سبب صلی کی پہنچا درو آزار یوسف

جند لیاں تہ پی او پکینی آن سینے لاجلدی مھولن ہا یوسف
منگاں وصل دا شیر گردا بنکے تیرا وسد ہے دربار یوسف
ہتھ جوڑ کے لہجائے عرض کیتی کیوں نا ایں میر دلدار یوسف
ریزیش آب سرشک راز کی اے دل کھول کھول کھول یوسف
دا لہر چہرے تے ڈال دال دھمکتی کیتی موزا میر نصار یوسف

عصمت باب یوسف اصف جواب

رواں عشق محبت انام سکے اٹھا عشق کیا ستا میںوں
کیتا عشق اسیر فقیر بردا عشق وچ بازار دکا میںوں
میںوں الفت نہ آوندی راس سرگز تہ لگا لے صاف انبا میںوں
میر باب نوں لگا لے عشق میر رکھے کالجے نت لگا میںوں
میر عشق ہن رسی لوپیں مٹھے پاٹے کی آفات بلا میںوں
عرصاں کرے زلیخا میں جان صدقے تیرے رو نہ تھیں روں اجنبوں
فکر چھڈ ماہی تیری گولڑی آن خیر صلہ اجھو لڑیں پامیںوں
استغفار مقدر کی بردیا نڈا ایسا فعل نہ مول روا میںوں
میں جدا با جدا تھیں آن بی بی ناں ایندا اپنی میںوں
دلوں میںوں جیکر میری ہن عا عشق میری من رضانا تا میںوں
ہر کم غلامی داوس کوئی جائز عذر انکار نہ کا میںوں
بند ہا و خیا ناں وچ رجھاں دیوستے رب تیوم و جسا میںوں

ایس عشقے ڈال پھیرک دتا وطن تھیں وور وکا میںوں
ایہاں عاشقانے جند ہی تک ندی ایہاں اتھاں رانا میںوں
پھوپھی میری محبت دلاوم بھیرا کیتا چوراقت تہمت لایوں
نزا چھکھیا طاہراناں کلفت رت کھو وچ میر بھیرا میںوں
ایسے علم تھیں پیابوطن ناں خبرے عشق کی رنگ دکھا میںوں
کر دی لکھ تیرے بری نفردی جانی جان غلام گدا میںوں
یوسف کہیا لے مالکہ ملک دشمن ڈاٹھا آوند اشرم جیامیںوں
ایسا لکھ خیاں جو وچوں گے وٹھی آن ناں دکھا میںوں
شیر نظر اٹھا کے ذرا دیکھاں قہر غضب نے لے سزا میںوں
عاشق حکم معشوق دے وچ چلن کرے برستے نہ ہلا میںوں
الٹ رستیوں صد معاذ اللہ بھالوں سواری سارے میںوں
جس نول اوہ سکے اوہ منوں کون جھلے تیرا ہا میںوں

ہا میںوں و ہندیان خوف خدا اندر تاہیں خوف خدا بھلا میںوں
ہا قادر کہیم داناں بندا تاہیں غیروی تریں ہوا میںوں

دانی تے زلیخا دے آپس وچہ مشورے

جڈں ہتھ مراد تھیں صولیے وت پھیلان پھارے نی
 ایہو عشق واپنٹھ نرا طرائے روو پیے جان جلاویے نی
 یاراں مور دراز نیندیا تونوں کسے مار دیوچ لیاویے نی
 حال قند فریب کھلار کے تے اوہ حسن شامین پھساویے نی
 بریاں مھر دیاں خوباں نک بھریاں جو بن گنڈیاں تھیاویے نی
 دانہ جان دس کے طارناز تائین میں انہاں صیادانے ماویے نی
 لافور حسن دے بال کھلیاے اوہدا جو پڑا کالی دکھایے نی
 پوئے بچھوت کسے اشارے تے زنگار نک دے رپ شکار نی
 کر سوت کی عذرا تکار دالہم خورش وصل محبوبی کھایے نی

روندی ترسی ائی دگلے لگی دس کی کرے کدھر پیسے نی
 دانی اکھیا دیسے قربان جاواں ل صبر و پند اٹھایے نی
 جیکو کھرے سول جرن ہون ہٹ جاویے پرت لاویے نی
 شاید تہیں واقف اینہاں لڈاندا کسے ل دیناں بھرایے نی
 اکوار جے ذائقہ چکھو سو غیرت دی موج مناویے نی
 میجاں شہمی پھلاندا مار پاکے شہمی بلغ فہمے وچ وچھایے نی
 متاں کسے گرو تے فدا ہووے شہد خاں مزہ چکھایے نی
 دے کہیا زلیخا امید نائیں اپر تیری بھی مت آزادیے نی
 پیالٹ جے کسے پیار ڈھی تے وت اپنی این مناویے نی

مھر دیاں خوبصورت عورتاں داباغ وچہ ڈیرا

اطلس بادے زری حریر لیم بو قلموں پو شاکیا پائیاں نی
 دکشا پانے دریا ناراں میجاں نازے نال وچھایاں نی
 میرا ڈھونساں نہ خرید پورا نظر تھیں اوس بھنواں نی
 ایسے واسطے تسانوں سدیاے ہوشاں میراں اوس بھلایاں نی
 تسمی سج مچھو اوہنوں لیا نہ فی آن دھماں جلیدے عشق دھلایاں نی
 جڈں بچھو بوسے تیوں پینے دینا گلان کھیاں کل کھلایاں نی
 سائے ناز انداز جہاں اندر جانے پریاں وچ کو تونوں شریاں نی
 کر کے پچھرتوں موم وگا دیسے ہوشاں رائے کیوں گواہیاں نی

شہزادی زلیخا واکلم سن کے خوباں مھر دیاں رمل آہیاں نی
 نازہ نخریوں قدم اٹھاندا پانے گھٹاں حسن جہاں چڑھایاں نی
 کیفی عرض زلیخا نے سب اگے بیوں گائیاں عشق رنگایاں نی
 لذت وصل دی مول نہ ہونی حاصل لکھیاں کیتیاں ناز اوہیاں نی
 کوئی واہ لاو جو بن مینو فی سخن تسانے شمع جگایاں نی
 تسان گھٹ نہ کرنی ایریاں اوہد کو بوج کسے دل رنگایاں نی
 بھٹھاں کہیا تھرا دیسے چھڈ چھوڑا پینے ساو دیاں وکھلیاں نی
 ایسے پلک وچ کیں فرشتانوں شاہ ملک کسے کرن گداہیاں نی

صفت دیکھ ساوی صوفی ہون ہی پارسا بھلن پارسایانہی
خودی کیر خوردیاں کئی فوجاں اک نظر و خیال ادایاں فی

پیراں تیلے لرن متاق لکھاں حسن گدیباں عرش چڑھایانہی
ساقے حسن دی گرم مصمام دائرہ چیر سٹے واکت قصایاں فی

شہزادی زلیخا دی یوسف کے زاری سیر واسطے

موج زن خال شاہی باغ اندر تے سوار کے ناز اداتائیں
جوین پوریاں حوریاں مصر دیاں ریجن تک نقاصتائیں
سُن گل میری گل میری گل لایا سے ذرا اجل باغ و لکشتائیں
کسے قسم داہور فکر اسے من بیوسے میری صد اتائیں
ہر حال حافظ توہیں برویاں دا سبھو شرم ذات کیریا تائیں

آپو آپ سیجاں اتے بن دیوںے مست ہو گیاں دیکھ شعائیں
ہتھ جوڑ کے مغرب دی شاہزادی لگی کہن یوسف دریا تائیں
اے گل و گلزاروں وں جلو کر سے قید نسیم سیساتائیں
حضرت یوسف خدا و اجی احسن کر کے اٹھیا یاد خدا تائیں
شمس چلیا باغ دیوچ دا لکھ ہویا چانتا ارض و ساتائیں

شاہی باغ دی تعریف

باغ لاتانی و لکشتا نامی گلبن و ایم تسکنتہ بہار اس وچ
کلیاں قلب دیاں کھلیاں دیکھو اونوں پیشمارہ پڑھ شجر اس وچ
گل گل ناگھاں خرابیاں آوچے شہرت چوٹے لذت دار اس وچ
بیلاں واکھ انور کماں کیلے سفیدے تے سر چہار اس وچ
صدیگ تمسار از اولالہ وشن فرش مخمل سبز نہ از اس وچ
سوی اشرفی گل و گل سون ناز بو سنبل ناز دار اس وچ
خانہ چین باغ و لکشا گویا جگے مار دا جلو انکار اس وچ
بیل طویاں قریاں بھور عیناں شب روز سی شور پکار اس وچ
اوہ زلیخا و اخاص نشست خانہ مارے مندا ناز چکار اس وچ
باغ و لکشا جنت نظیر خطہ حوراں پھر پارسا حسن سوار اس وچ

نگہ مثل متاق تے رکن باغ جنت تے بیت انقرار اس وچ
فرصت نہیں جے گنتری کراں ساری سیب جامنہ آم انار اس وچ
کٹھے تمھے ناز نچ تے کشماں آڑ و وارٹو نہال ہزار اس وچ
نیرن نسترن گل گلاب چیمہ گل جعفری مت خمار اس وچ
کھڑیا موتیا کیوڑا ہس کھڑکھڑ طمع نظر ریحان گلزار اس وچ
چشمہ نور کئی حوض شفاف نہیں جگہ جگہ جاری آبشار اس وچ
برگ برگ اندر شعلے ماروی سی یوسف اونے دی انتظار اس وچ
زاہد و طایر آشیانیاں تے کرے حمد ستار غفار اس وچ
کدے کدے خواصاں نوناں لیکے وچ بیٹھدی بقیار اس وچ
دائرہ وں کھاں کس طرح ماہ یوسف بیٹھا سو منیا تدار اس وچ

زینجا و یوسف نون بھراون والیاں گلاں

زیریں تخت پر استہ چمن اندر پئے خاطر جان جہان یوسف
صبح شام اے شام گلغام تہیں تھیں میں قربان قربان یوسف
لائے لکھو چائے توں اک منی پر دابوش دلیر جوان یوسف
پرہیاں مصر دیاں خدمت وچ حاضر تیری خاطرے کیتیاں ن یوسف
ماہ رو شمشاد تے مروتاقت نڈا نڈا نڈا لطیف خوبان یوسف
دلاہرام کوئی گل اندام کوئی شکر شہادت تے شیریں زبان یوسف
مان زہرہ جہیناں می شب و صامت اکوزنگ سبھناں کو مان یوسف
تھم گراں شگدراں کوچ قابو لعل در پتیم مرجان یوسف

لے گئی ادب آداب نیال ملک مچھ جاہ اس تے میر سبحان یوسف
عاشق زار میں پھر بھی نقر تری توں تے نہیں ہوتا مہربان یوسف
سڑن بلن جوگی جی میں جوگن میں کھید توں مو عاتمان یوسف
سختیں لالہ خسار حوراں کرین لاہ کے گھنڈ وھیان یوسف
کوئی ناہ پارا ماہ رو کوئی داریا کوئی بے گمان یوسف
دلکش چشماں تھم گیش کیسوی پدکاں تیرے بھواں گمان یوسف
لئے لطف دو شیرگی باغ اندر نہ کر خوف سردار سلطان یوسف
دالہرب کے دل وھیان کر کے مچھا تخت اتے سرگردان یوسف

مصر دیاں عورتاں دے یوسف اگے ناز مخزنے

ناراں حصدیاں ناراں گیت گاون اسپاں اسپاں یوسف
دار و وار خوباں گدے آن توں بیاں لاویں کالجے اسپاں یوسف
اک آکھدی جو پتا تک میرا کوئے رنگ تے عجب عفتیاں و
اک آکھدی ویکھو دندان موتی یا ہمیں کلیاں شرابیاں و
ہر وہیں قہیبے زلف کتدیر ساری عمر نہ ملن رہا بیاں و
قرطباش دیروین قاتل جہاں خفتاں بھہ بایاں و
سے کوئی اشعار یوں رہی جی ڈھلاں یڈیاں کیوں گایا توے

اٹھ جاگ کھاں ننگ ازنگ بھرا بھرا توں واسطے سد بایاں و
عشورے ناز اشعار یوں کرن گلاں جھوکاں حسن ساوے لایا توے
میرے قامت قیامت نوں دیکھ کرے چھند سپس نوایا توے
بوسہ لیکے تک خسار مٹھے پاویں لذتاں دن سوا بیاں و
تہم تھیں عشوہ انگیز کوئی میراں تک تہم قشایاں و
منے بھر بھرے ہونڈ مہنات تھیں جلوسے شہر کی چیز مہایا توے
اک آکھدی سیندے وعل کارن لکھاں کوکدے مثل سولیا توے

آج گھڑی دی گھڑی آغوشِ الفت لٹ میریاں ناز اویاں سے
 آہو چشم کوئی آکھدی کھول چہان لقاں کالیاں بندیاں پائیوں سے
 شوخ چشم کوئی زہرا تو دیکھے تیرے عشق حیران بنایا تو سے
 کوئی آکھدی ڈھل نہ لا ڈھولہ ڈاٹھی ملن سندھی سدھریا تو سے
 جتنوں کہیں حاضر ہوئے بیچ اتے کرے پکٹ بھروسوں لگایا تو سے
 اسان کسے نہ جھاکیا کسے توں صرف تدھواتے لچایا تو سے
 اے پاجدی رات سہاگوالی سر پر تک حسن سجایا تو سے
 کیوں ناں بولد بول و بول چہاں آس پاس تیرے دشمنیاں لے
 اگے پچھے خرام رفتار خویاں نہ رکھ سوہنیاں اید جھدایاں سے

کوئی جوڑ دی دست جنا سوتے تیرے سار و بنجایا تو سے
 کوئی آکھدی دیکھ جھال میرا حوراں فلک تے رو کر لایا تو سے
 اک آکھدی میرا وجود ایسا سینے لاندیاں ہون شفا بیا تو سے
 توڑے کسے لوں دیکھ پیار باوے اسپں ساریاں نفر کھایا تو سے
 اسپں مصر دیاں پریاں پریم بھیریاں مہماں ساڈیاں توچ خدایا تو سے
 ایلیاں وپ سجلیاں ماں سجھے تیریاں نہیں پرائیا تو سے
 جھب لگ سینے بچھے اُن بلوی تیری طلب تے سار جھدایا تو سے
 کھاہ پی پیار یا ویڑاٹی اسپں مٹھیاں دوہ ملایاں سے
 چار چشم ناراں چارے کرن دالم واہ اجانیاں نہماں سوہایا تو سے

یوسف نے کسید اکھ اثر نہ ہوناں

حضرت یوسف علیہ السلام تائیں نارن مصر دیاں وروار ہیاں
 کسے دل نہ کرے نگاہ ہرگز دارواریجے آزار ہیاں
 ہویا اثر نہ اثر دے والے نوں لقاں ناگناں رخصت ہیاں
 میر توڑ رہیاں ہتھ جوڑ رہیاں اتے پیراں دے بیس نواریاں
 بیٹھا دست الست خاموش یوسف حال عرض فرماو ساریاں
 چپ کیتیا بے پرواہ ڈھولہ وار وادہ تمام بلا رہیاں
 نئی پیش نہ کسے دی لکھ او تھے سرسٹ کے انت شرار ہیاں
 اگ لہ کے ہار سنگار ملن کوئی خاک پوشاک رلا رہیاں
 سبوں الٹ کے پیاں زمین اتے منتقل ہوش حواس گواریاں
 شب و صبا الٹی شب ہجر بن گئی متھے ماسکے ہتھ کلا رہیاں

بیٹھا لکھ چھپا کے وچ پردے گلاں حق دیاں یاد آرہیاں
 رنگارنگ مٹیاریاں لوبھ لٹیاں سارے ناز انداز و کھار ہیاں
 لچک لچک کے تانج و کھار ہیاں انگ رت پائلاں پار ہیاں
 الٹے پرت کے کالجے لگیوں نے جھپڑے اونوں تیر جلا رہیاں
 اوہ پردانہ کسحق نہ تھیا قابو شمع شوق پریم جگار ہیاں
 طلب نظر اندر ہو کے نذر سجھے وچ نظر دے نظر بلا رہیاں
 کئی کالجے ہتھ کران پیاں چم چم روئے کے نیر و ہار ہیاں
 غنبط جوش شتاب دی سخت منزل جل بل چند جلا رہیاں
 ترے حسدی مان گمان سارے ندی حیرت اندی غوطے کھار ہیاں
 گیاں بولنوں جانوں کڈرا گے جاو لٹرف حیرتیاں جھار ہیاں

بیری و ہر کہ بہن ملاں جو نوکرائی لبان تے جتہ گھیرا سپیاں

یوسف اپنا آپ دسیا اے دائر اپنا آپ بھلا رسیا

اللہ سے نبی یوسف واپر تاثیر و عطا

لاوی کرے ہدایتاں ات پھلی سنو مصر و یوٹیا ریونی
 کر سو لکھو تے لے نائیں اثر ماسہ نور الانال اس برسے و می یاریونی
 جو بن جوتہ ہنگسد اسادے کر و خوف خیاں ہتھاریونی
 راہی دماندار پاپا نوپانی جیٹے وپا نوپے ہاریونی
 جیٹرا زمین اسمان بنان والا اوہدی کرو و چارہ کواریونی
 میرا ریاے اپنی عبادتاندے راہ اوٹے واگ الاریونی
 کفر ترک لوں رہے نبی اللہ و بے پاد سو روپ سنگاریونی
 جلن ہار باز اے وچ آکے گھڑی گھڑی پلکے لئی اوصاریونی
 لذت و صلدی پلک بھران ایتھے دھو کہ کھار سو کوڑو بخاریونی
 لکھاں شاہ شاہزادیاں لے مٹی عفاں گزریا تے نظر یاریونی
 انت جا و سوسا ہرے چٹ خے سو ہد حال جلن جلن یاریونی
 تیغ موت دی جھولدی پی سرتے دلوں تہہ تے تنک اتاریونی
 وار و حق پرستی والنو سچوں اوہدا حکم نہ کردے و ساریونی

مینوں اپنے روپے کو پائے تسی ہونڈیاں کون و چار یونی
 رکھے آپ محفوظ بچا سائیں تسی و زخاندی تسی تازیونی
 اندر نفس شیطاندی پیچا رکھے راہوں سدھیوں بھاسد
 ہواے محل منان کارن نائیں ریت دی کندہ اساریونی
 ہتے مسن نقش نگار سارے کچے رنگ دیو پھلکار یونی
 چھڈت پرستیاں ہم کوٹے لاسو تڑو کے گوں تازیونی
 ایہ ویلے اوت نہ بھنایاں اوہا جزوی وچ ہنکار یونی
 او وچ ایما نڈے کرو توبہ جنت بلگا حسن سنواریونی
 ہو و عتھریاں اب نام بیکے لو بھو موہ غور دیو کھاریونی
 سکھو تچ کچھو بے سمجھو اتھے واہ نہ زہر کھلاریونی
 ایس ندی فناہ سے مہج یوں ہو جاو سو غرق منتا یونی
 باطل حق دی کرو تیز جاگو صاف چھاہ تے گھیرت یاریونی
 کلمہ پڑھو خلیل واخامس دائر سلو کفر دی پندھنکاریونی

وجد طاری

جمع ناریا ندا و اعظ نبی یوسف حمت بدی آئیے مدربن گئی
 جلو سے نور حضور ظہور آرا صوت اختر اندی مثل بدرین گئی
 حادق عشق حقانی پاپے سرمہ تے نابینا ندی عین نظربن گئی

پردہ چکیار خوں سول اللہ شب ظلمت بھی لیلۃ القدر بن گئی
 بت بھندیاں منڈیاں بے احد قائل شرک سندی تیغ خدر جنگی
 رات گذر گئی ظلم آفات والی وقت فراق نوروی خیر بن گئی

بھل گئے جہاں د موح میں لہ کے مار سڈگار و گاندیاں نے
 آئے اس نہ کوئی تذریر تھے سطر سطر آندراں نت کر لاندیاں نے
 جیوں جیوں جان نیڑے پے پے سے تیناں روپاں کھو گیا
 روندی پرت گئی ہسک باغ و چوں چپاں خوندی نندی چاندیاں نے
 کال مرد تھیں صفاق کو ایسہ عمر ان بند گیاں رچ لنگھا دیاں نے

تکلی ڈیک لہیادی ویکھ حالت ہائے میریاں پیش نہ جانڈیاں نے
 بے پرواہ سے نال لالہ پاری واناں لمیاں پھر ڈر اندیاں نے
 تکی ڈیک دی ایس جوتے تھیں کیدے واعدے یاریاں پاندیاں نے
 مصری ناراں بھی تاز تھیں ہو گلشن آپر اپنے گھیریں سھاندیاں نے
 آئیاں گولیا نڈے سو سے کرن دایم انوں جھوٹری لعل پوانڈیاں نے

زلیخا و افراتی کے لوناں

ہن کوئی دوا و مر جنتے نی جیدہ لکر کوئی راس نہ آوندانی
 پتے باجھ پیالے وصل سڈ جگ جیوناں مول تھاونڈانی
 در قض گنجور جناب عالی نت لوپ عذاب پنچاوندانی
 محرم حال قدیم و ڈیرے نی عشق غنڈی چہ چڑھاوندانی
 بے مراد بر باد ناسا و سدا اہل واپیا بلاوندانی
 مر ساں تر سدی بے پرواہ خیرے سے لاونڈا یا نہ لاونڈانی
 عشقے بکڑو گانی آن و دلیسوں کمالا شرج جرح کر لاونڈانی
 میراٹھا کر بھی نہیں امدو کروا بیٹھار س نہ بار ملاوندانی
 کدھڑیاں ہن کران کی ہیں تھی ماہی مہری چھات نہ پاوندانی

جیوں جیوں جن نیڑے جاوندے ستنوں سے پریر ڈر جاوندانی
 تینوں پتہ جیوں گذری ات میری کھاواں غم بیوں غم کھاوندانی
 دایے تھتھوں کوئی گل نہ بھائی ہوتی اے ڈاٹھا سوز فراق ستونڈانی
 لائے واہ مت کریں افسوں پھوں میرا لہاں تے دم تر ساوندانی
 اکو اس دے آسے جی رہیاں دم دم ہیرہ بخر کھڑاوندانی
 تیرے باجھ کہہ ز اور دشاواہ میراوندے روئے ورو لاونڈانی
 واناں اس عشق لہڑے تھیں زانیرہ بکڑو فراق چچاوندانی
 پوجاں اٹھ کے نت پر بھات دے تیرے کرواں دیوں لاونڈانی
 دکھاں جتیاں رسا پھر ڈر دایم بالن ہڈیاں عشق جلاوندانی

اک خاص مکان بنان لئی دانی دی تجویز

دکے کے وانی سڈ واریاں میں مڑ مڑو کے نہ روا ملکہ
 تینوں پالیا پیالے گو واندنی میں اپنا شیر چنگھا ملکہ
 جے جتن فریب ہزار کینے گئی کسید تھی پیش نہ کا ملکہ

تیراں لواں بلا میں چک ستر ورتی کارا لئی تیرے بھا ملکہ
 تینوں دکھ ویکھاں جلدی لکھو میری سکھو چن ہرجان ہوا ملکہ
 تدبیر تقدیر سے کرے سڈ سڈ خیر عشق تذریر بلا ملکہ

سرگذشت تیری ساری یاد میںوں لوں لوں فرما دے گھا ملکہ
 ایس سو دیوں سو کی تھیا حاصل دکھ منوں جنوں سو دا ملکہ
 بجنوں کیری پھری ہتھ سرتے صدقے گھولیاں نال گھبرا ملکہ
 روناں تر پتیاں دین دن رین کرنے ایس نگر اندرا یو جھا ملکہ
 عاشق یاروی زلف نہ بچو چوں کدے ہونو دے نہیں ہا ملکہ
 تیرے جگر دیاں نہ خاں واسطے فی توں سوچی اساک واک ملکہ
 فکروں سو چدی رہواں میں پیرا تھے تیرے واسطے جا بجا ملکہ
 حویلی سبھی تے ہفت خلی نے دل کش نقش تصویر کھچا ملکہ
 مصور مصوری کرن ایسی صاحب عقل فہمید و کام ملکہ
 کدھر ہوئے دلچسپ آئینوش الفت کدھرے ہس دین ملا ملکہ
 کل حیرت اکرامت تیار کر کے اپنے یاروں سیر کر ملکہ
 بو سے نین ملائیاں دیکھو اپنے اوہدا پویگا دل ترسا ملکہ
 پتھر موم ہو ٹریگا پلاک اندر خوش بخوش ملی خوشنا ملکہ
 یلے گذر جائیں چھیاں روڑیاں تھیں خانے ستوں پنگ و چھا ملکہ
 اوتھے عذر انکار دی تھیاں ناپیں لوں اپنی این منسا ملکہ

تخت ملک چھٹے جمدی تاہنگ اندر پیر واہ وادھا دلبر ملکہ
 غنچہ بند امید واپیا سڑا پیرا پائے نہ باوصی ملکہ
 دھول کبند عاشق دا نام سن کے جائے فلک و اہم رزا ملکہ
 غالب شیر دلیرے ترس قاتل آگے ایس می پیشخ جیا ملکہ
 کر سیں صبر تے صبر و اجر ملی ہو جا تر کر طی نہ ڈولا ملکہ
 متیاں خیر ہوئے ملے جو صابرہ ایہ بھی وقت اک راز ملکہ
 کاریگر معمار بلات کے تے سوہنا عجب مکان ہنرا ملکہ
 تیرے یوسفی ہو و تصویر لکھا جگہ جگہ تے ہر ہر وا ملکہ
 کدھرے تیرے تے اوسد ہون بوئے کدھرے تے نالوا ملکہ
 پیش و پس ہوئے جادوگری ایسی جاوے ساہن نگار شرما ملکہ
 تیری دیکھ تصویر تصویر اپنی ماں تھیوسی روح افزا ملکہ
 جگر بکرمین حیرت انگیز نقشے دل فریب فریب چلا ملکہ
 ایس دام تزویر اسیر ہوئی ادہ شہباز شاہن ہما ملکہ
 رکھیں اندے جندے ہارستے جانی رنج کے گلے لگا ملکہ
 ساقی حندا مست مہر و اتم دیسی وصل واجاہ پلا ملکہ

ستار خانیا نوالا مکان محل

وصل یاروی کوئی تدریسے عاشق متدیاں دھل نہ لاوے فی
 ابراہیم اوہم مطلوب کارن جاہمندوں لعل لیاوندے فی
 رنج لیلی جہاں سے دیدکارن روو جنگلیں جند سکاوندے فی
 قدم چدے یار و کتیاں سے بھیس مسہار دلداز مناوندے فی

نعرہ مار کے چیر پیرا طشن خاطر یاروی ندی چلاوندے فی
 عاشق کرن معراج سرتاج حاصل تے نیرمان سلج چڑھو بند فی
 رنوں پار و سینڈے لاجھند کجیون مرن لکھ خوف نہ کھاوندے فی
 لگی آس زلیخا نون رت سن کے سخن دانی و جگر شیر اووندے فی

ہو گی ایسے تدبیرتے خاص محکم حاوی عشق جوین تباوندے فی
 بخاری معاری مصوئی چ کابل چہیرے اتنا دکھاوندے فی
 دیوار ہراک طلا کار زریں موتی لعل یا قوت سہاوندے فی
 دانے چنے دی ال سے دانے اتے کائنات و نقش بناوندے فی
 زمین و عرش و اسیر ویدار سارا رنگین خامے دیناں کر اوندے فی
 خانے بست چھت تیار کرے رشک باغ جنت دین بھانڈی
 کوئی سخن فی اودی کوئی ارغوانی زعفرانی بخوردی چکاوندے فی
 نیلغام مقام محل ناور و انشوری تھیں ہوش گو اوندے فی
 کدھر کین بدایاں کتے بوسے کدھر گل گل بگری پاونڈی
 نقش و بیکہ ہزار رنگ فی تے شاہ پور بھی سس بھکاوندی
 زری زرنگاریوں پری خانہ پریرا بھی ویکھ کر اوندے فی
 بنیاں شش محل میں عالی بے نظیر راوی فر اوندے فی
 ہدیہ شاہی زینجا عطا کیتا ہو کے تادا آباد سداوندے فی

دنا حکم زینجا تعمیر سدا معمار بخار آجاوندے فی
 شروع ہوئی عمارت ہفت خانہ شاہی طرز و کماوندے فی
 کئی چہر اپر واز نقاش صینی آپو اپنے ہنر دکھاوندے فی
 فلک برج زمین اسمان گلشن تارے چند خود نشید سجاوندے فی
 فن فہم داوراک کا کو لوں اور معان جہان لراوندے فی
 رنگ نگدی بوتلوں نکت نیلو فری خسری جگ گاونڈے فی
 خانہ ستواں ہو کد آچرخ ہنرم گلشن گل گلر اوساوندے فی
 صوت یوسف زینجا دی طرح طرح جگہ جگہ بنا کماوندے فی
 کدھر تر چھی تبسم تے ناز کدھر چہل پہل تھیں ٹلڈے آوندے فی
 بھری خطا نونج چمک مجاز آتش عقل عاقلان دل سدھاوندی
 روح کش بیت الکرمت مکان شاہی اجا بام مینار شکاوندی
 چمے ہتھ معماروں دقلب چے تے مبدلہ کال اتراوندے فی
 دائر بار و دلالتے من کارن عاشق کی نیرنگ رے فی

بیت الکرمت نے زینجا

وٹھا آن زینجا مکان جسم اگوں عجب نرا لڑی کار ہوئی
 اپنے نقش سنگ و بیکہ کے نقش لبر ناز کدن بخود سبزار ہوئی
 تاک تک کے پارے نازا واسمہ نے نظر پھیردی زیر تلوار ہوئی
 قصد کیتو سو یوسف بھرا وبتدا اول آپ ہی بھرم خوار ہوئی
 نقل اصل نوس کیتو سو قید عقلوں قید نقل تے اصل دیکھا ہوئی
 کرے ہفت خانے وہی دیوانے کر کر سیر یہ ہوش سیر ہوئی

لا یوں حال شاہین کھساوندے نوں آپ نے حال شکار ہوئی
 نقش و بیکہ دیوار سردارے عاشق زار خود نقش دیوار ہوئی
 وار و سیا آکا طیب چہر اسار چکھریاں ہور سیر ہوئی
 مجاز حقیقت داویکھ جلاو صاف بسلاں سچ شمار ہوئی
 خورشید اصل دی نقل و نقل یکے بیاب بریم عاشق زار ہوئی
 پیدا و ناسا در باو مکی دالیم وچ فسر یا دیلار ہوئی

زینجا دی پکار

چشم حسن جلالت و اسطانی دست عشق دی و کھین تعمیر آجا
بحر سیکر ان رنج کھان غوطے پکڑن دست میر دست گیر آجا
علی ہو یاں ہے نقش لکھو اتیر کامل مفتی لان تعمیر آجا
دیچھ اپنا آپ مکان میر تیرے نال تیری وامن گیر آجا
بیدوم خادم ہمان دالت لب شہد شکر شیریں شیر آجا

آویں آویں کے پیر آونے واجانی سو مینیا بدر مینیر آجا
قصریت لکھت دست و نمایا نونج و کھین لکشا نقش تصویر آجا
زلطف کرم برسد موج و عشرت شاہ سلطان حسن عالمگیر آجا
تیرے درد الفت دھریا سیس سجیے پیغام مصفا شمشیر آجا
بیدین ہو تیغ تقدیر تھکے پئے قتل نتیجہ تدبیر آجا

زینجا دامکان نول سجانال

چنبیلی روپل گلاب موتی عنبر مشک خوشبود دھماوندی اے
نقراں بانڈیاں فیربلاوندی اے سوہنا ہار سنگار بناوندی اے
ہر ہر وال آکا لڑی موتیاوندی شانوں شانیاں نال گنداوندی اے
مسی دھڑی تے سر خیال لایکے تے فرسہای پوشاک منگاوندی اے
ہر طرح دے پیندی پری زیور سوہنی رت جمال سماوندی اے
کرن بھول سچیلہ سیر بانڈانک نتھڑا لڑی پاوندی اے
چندر ماتباں چندر ہار چودس بھیل ہونخواصاوندی اے
چھڈی کسر لیجانہ ذرا باقی خاطر بار سب تیج چلاوندی اے
جاپے سچ صاحب نازنین کارن ہتے زہرہ زین تے آوندی اے
شاہ پری نول نظر نہ لگ جائے جلدی ٹودا سپند جلاوندی اے
چڑھیا خودی غرور دا آن بدل جوت بجلیاں نر شکاروندی اے
دالت گل سنہور استھواں حضرت یوسف نون جلدی اے

ہر ہر خانے دیونج مشتاق ملکہ محل زری دفترش چھاوندی اے
جانی یارے وصل بہار کارن خانے ستویں سیج سجاوندی اے
زلقناں گناں و خمدار قاتل اپر گنج رخسار ٹکاوندی اے
شرشقف غازا جیوں گلبرگ تارا لال پری کمال سماوندی اے
نازک نرم سی سبزہ آئین روشن جوڑا پین کے جگہ گاونڈی اے
کچھ موتیاوندے کتیں ٹک کے چاند بد زینت گوش چمکاوندی اے
چمپا کلی کمال جھا گلیری مالا موتیاں گلے جھاوندی اے
سبھی کندی پین پازیب کرطیاں قدم ناز وینال اٹھاوندی اے
سوہنا ہار سنگار سنوار کے تے جامے تیج نہ مول سماوندی اے
دانی دیکھ کے نشا و خورشید سہنی جگر چند لڑی گھول گھاوندی اے
دیکھے اپنے نازا و ملکہ اندر آئیے نگہ ٹکاوندی اے
ہن آماہی ویلا آونیدا یوسف یوسف پیار سناوندی اے

یوسف کی خدمت و چیز لیتا و پیغام

صرف اس سرکار کے ملن کاران جیلے مکر واپس جگایا میں
یوسف بیت الکراوت و ایر کرے تیرے لی محل بنایا میں
تیری صوت و اسو سنیا خوبصورت طرح طرح و نقش لکھوایا میں
صرف تھو و اول پر چائے توں صرف گنج عظیم کرایا میں
چشمہ نور تشریف فرما یوسف و آلہ چہا نرج پلنگ چھایا میں

دائیں جاہ فی جہب لبنا و سنوں حمدے واسطے روپ سجایا میں
متھ جوڑ دلدانوں پنج آکھیں سب کچھ تھیں کھول گھایا میں
سماں مصوراں حدیثی سار تگدیاں عقل گویا میں
تیری نال تصویر تصویر میری بخشیں چاہے عیب کمایا میں
تیرے قدماں صدقہ میں جان صدقہ سمی کندی قرش لگایا میں

حضرت یوسف و اول مکان چہا اونان

یوسف جل اس لوہی محل اندر تینوں بی بی زینب پکار دی اے
ٹریا اٹھ خلیل دلال خالص کیتی گل نہ عذر انکار دی اے
دریایت الکراوت پوچھ کے طالب پدی جھو پیدار دی اے
شکل و بیکر دیواراں تے آپ اپنی کھراہو کے شکل دیوار دی اے
خاصان بندیان وائی سب گیاں کولون جائے وقف ہر دیوار دی اے
مشاق بیدل عاشق زار بیل تیرے مہکدے حسن گلزار دی اے
جانی دوری و اقل اتاروسیں نال عقل دروازوں دی اے
خانے تیرے گئی فریاد کردی بندی صاحبہ خاک سزار دی اے
مارچندراوڑے مکان چوتھے کوٹھے پنجویں وینچ کھلیا دی اے
یوسف آکھیا چھوڑ خیال ایسے بلنوں لڑنے ایس پاردی اے
باہوں کچھ یگی مکان چھویں مارچندرا عقل و ساردی اے
یوسف کیا پناہ الہ وانی ڈاڑھی نرم صیاب پانہار دی اے

عبدی نال سرکار کے کول وائی وائی ادب تھیں عرض گزار دی اے
قابل دیدادہ قصر الاکرام شاہی جتھے دھوم تیری انتظار دی اے
وٹھیلی رکھو اڑا بر دیاندا پکی اوٹ ستار غفار دی اے
ماری نظر عظیم النظیر ہر سو جنت بھری ہوئی نقش نگار دی اے
طائر و کھیادام تزویر محکم گل نال تھان تھان بٹھک خار دی اے
باہوں پلڑ زینبانے کیا یوسف نرے دم تیرے پیار دی اے
پتے خاتیوں یکے گئی دوجے گھڑی پلیموچ بہار دی اے
بیدم بتیاب سیاب ملنگوں کٹھی خرابی تیرے آوار دی اے
بھکھی وصل دی اصل غلام تیری ہتھ تھو دکنڈی ہار دی اے
اڑیا لگ سیتے بھے نار و لدی آئی نار جویشیں روح ناردی اے
دوسے کھول گھبرا گیا دل میرا کوٹھی کنبدی بقیرار دی اے
تیری بانڈیاں جان قربان یوسف ڈھل لانا میں چندار دی اے

نے اودھ آگے ہی بستر وصل اتے یوسف لڈیاں بان گھیرنا میں
خطرے خوف اتار دسارے لادیں بچھا ہٹانا میں

بدگاہ کریں میری مراد پوری سینوں ہوونی کدے شفا نائیں
تیری بانڈیاں میں مشتاق دالہ علی جان لوں ہو جلا نائیں

یوسف و امکان کے دلوں و دیکھناں

آئے نظر نقشے بے نظیر حیدر کبھی نظر عدیم اندیشہ کدھر کے
سرخی بھری ہوئی ناز انساں پانڈی موج جملت کی روشن تحریر کدھر کے
لالی لبانڈی لال عینت مینی کالی لٹکری زلف نہ بچیر کدھر کے
چھت فریش دیوار نہ کو خالی ہے سے جاناں مشتاق دیکھ کدھر کے
کدھر تر چھی وی بر چھی قسم کدھر چہرے چمکدے بد منیر کدھر کے
سینہ زخم آلود پر خون کدھر آبر و قوس بختیں نکدے تیر کدھر کے
قامت بے نیاز ہمتا تیر یوسف ملکہ تر پدی نہ تیر کدھر کے
اپر تخت و کھنڈا شاہ بیٹھا منگے خیر مقصد و فقیر کدھر کے
کدھر روز افزا روز بہار گلشن زلفاں کھول بھی شب تیر کدھر کے
رکھ دوش تیرے دست حنا ملکہ خال چمدی بات تیر کدھر کے
سرخی بستر وار پڑے ایمان کیباں غوطے کھائے وچ نفس ہیر کدھر کے
بڑیل کے مرن شنگال شہوی صنیم حق پہنچ منزل چیر کدھر کے
یہ مکان میرے امتحان دئے کدے تیر نہ رب قید کدھر کے
الامان و دیت حق باطن سے تر و نہ مجھ بختیں میر کدھر کے
تنگراں وی ایس مسووی بختیں آجائے نہ میری تقیر کدھر کے
اودھ نیم گلزار حیل والی دسے اپنی آتا تیر کدھر کے
ڈاڑھیاں تنگ یعقوب نس خیر ہو سی بنیا میں مسکین یور کدھر کے

پریشاں ہو یا سرگرداں نگہ داد لکش شکل لڈز تصویر کدھر کے
کدھر بوسے دست و دست کدھر آغوش کدھر بنگلا کدھر کے
کدھر چشماں چچ چشماں برید غم نے کدھر دست بستہ و شکر کدھر کے
رنگ قرچہ میں نکلن تاباں رخسار لطیف حریر کدھر کے
جھکیا ہو یا کدھر قد میں سر طالب دواں نظر مطلوب شہیر کدھر کے
طرح طرح و بو قلموں پیکر آزاد کدھر تے اسیر کدھر کے
کدھر وصل کتاب اورق ہتھوچ کر دی زوی اولہ و تقیر کدھر کے
چمے قدم ہتھوچوڑوی لے تیرے تختہ باب بیتاب حیر کدھر کے
مثل بانڈیاں خد متاں چچ حاکم کھلی جام بھر کے تیر کدھر کے
کدھر بیٹھے ہوئے کھلے ہون بھرن کدھر ملے پیچ او لیدیر کدھر کے
پتی بھر کدی سی آتش ہوس ظالم آکے نظر نہ صبر دایر کدھر کے
یوسف دیکھیا اور دراز پندہ اتدیر کدھر تقدیر کدھر کے
قدم قدم تے شو کدیناگ اژدر بچا ہیاں حال تے دام تیر کدھر کے
مبادا جہاں فسوں باطل اثر کرے نہ وچ ضمیر کدھر کے
شمار لگے نہ دامن قلب میرے یو اراں ازنگ تکفیر کدھر کے
میرے ناں کیوں غیر و نقش بیٹھا او گئی اسے ہوش میر کدھر کے
قابو متوں کو بھڑی وچ آیا آجائے کنعان داپیر کدھر کے

جائے شب ظلمات آفات ظالم پھر آئے جسے رخ تو بیکدھر سے
 قابو گل آ آوتاں خوار اندر از نکلسی چلن اخیر کدھر سے
 من عارت نفسه فقد عارف ربه هل جایز کبیر کدھر سے
 پائے جہات بران سپچان والی برائے سلطان امیر کدھر سے

بند قلعے چ خواب جو آ رہا اہدی ہوگ تیر تیر کدھر سے
 سوہنا قمر طلعت خورشید صوت قید ہو گیا شاہی سیر کدھر سے
 من جندر جان و اندر سے بچے عبد لطیف اخیر کدھر سے
 نکتہ کھویا نکتہ کشاد الہ تکلی گئی ندائے عزیر کدھر سے

زنجادی پکار مہر کار و انکار

مے میں پھلاندی سیج سنگار مٹھی یوسف بڑا اولن ہارے
 بی بی کہیا مریدے عشق تیرا تائیں و بڑا صبر قرارے
 بی بی کہیا میں علی دن رین تئی مینوں جھورڑا تھو دلدارے
 بی بی کہیا کمال سخا تیرے جو میں پھل گلاب اناردارے
 نکتہ خال تیرا مینوں کشش کر کے بی بی آکھیا عقل ساردارے
 بی بی آکھیا کالجیچ مینوں تیری زلف کالی خمداردارے
 بی بی آکھدی کالجی لائینوں سینے زخم میں حسن تلواردارے
 بی بی کہیا جے اوج نہ ملین مینوں پے روکھیں کم خواردارے
 بی بی کہیا مین پھس کوں مینوں کی عذیر بردخدا شکاردارے
 بی بی آکھیا قتل تقبل محکم بھدا کون جو نس سدھاردارے
 بی بی کہیا سے یار جفا کار مینوں تیر نہیری پکاردارے
 مرنی ہوئی اندر چند ڈال جاتی مینوں واسطہ چشم انواردارے
 ابرو جادو کمان دی قسم مینوں نالے واسطہ حسن نر واردارے
 ہوش صبر قرار تھیں گندگیاں تائیں کم میرے اختیاردارے
 یوسف آکھیا چھوٹو شاد مینوں خالی بت قبا باز ایسے دارے

یوسف آکھیا ہوش کر ہوش بی بی ایہ وقت تو بے استغفارے
 یوسف آکھیا غیر خیال لیاواں مینوں باردا قہر قہاردارے
 یوسف آکھیا ایہ دانا میں سینے خوف قادر کردگاردارے
 یوسف کہیا کئی بار نگار جو میں بٹناک یونچ ٹھاردارے
 یوسف کہیا اس نکتے تھیں پونکتہ نکتہ صدق اصلی اسراردارے
 یوسف آکھیا کارطرا پچ گوریں زہری ناک نکتے دنگ ماردارے
 یوسف کہیا کئی عقل خیال تیرا میرا ووز خان چ بکاردارے
 یوسف کہیا جے لکھ خوار مینوں مینوں جانے ایس پیاردارے
 یوسف آکھیا غد مئی رہیا مینوں مٹا اسرار ب عفاردارے
 یوسف کہیا جے کرے رحم رحمت لکھیا قتل چ پاک تاردارے
 اڑیا چھوڑا جوڑ نہ موز مینوں کتہہ دل ایہینے بیداردارے
 زلف غنبر قشاں دا واسطانی جووس تائیں طلبگاردارے
 جانی اوج محروم نہ رکھو مینوں اکو آسرا تھو مہر کاردارے
 بیدل سیم ہوش بیاب سجود سیکل بکس ایہ عشق نالدارے
 کیوں ندی گناہوں می رو مٹنی ایں لائیں بھر ڈاوا بیکہ داردارے

کہوں کریں شرمندیاں اوس دلوں پالہ ہمارے جو کل سنسار دئے
 یوسف کھول جلدی کر آرزو دینوں تنگ سیکے جیور طار دئے
 حضرت یوسف فرمایا اے ہر گتہ در عز زبانی فی تار دئے
 بی بی کہیا پلا دیان ہر دستوں خیر خوف کی غیر اغیار دئے
 یوسف کہیا نہیں شوتاں ب لیندا محرم راز وہ لاندی تار دئے
 بی بی آکھیا میں خود کشتی کرسیاں قبضہ پکڑیا تیز کٹار دئے
 بی بی صبر کراتت مراد لسی ایہ کم نہ سوچ و چار دئے

بے اج صبر کریں لسی اجرتنیوں و گڑے کم سنوار دئے
 بی بی آکھدی بخش مقصود دینوں دم بیاں عرض گذار دئے
 رب کرے نبی ہے اوہ کرے معلوم چار کی اگو خستہ زار دئے
 صدقہ دے کرسیاں تیرا رب راغنی کم بخش دینا بخشہار دئے
 جان بچو کے کرے گناہ جیور امتدا حال موفی مردار دئے
 لگی صافی کلیمے دیوچ مارن یوسف پکڑیا ہتھ فگار دئے
 پوہنے صابراں پار جہاز دالہ میر طار چوڑے صبر گوار دئے

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِدُهُمَّا بِهَادِي تفسیر

(ترجمہ) البتہ نہ بچانے ارادہ کیا (غیر) ساتھ اس کے اور یوسف علیہ السلام نے قصد کیا اس کو روکنے کا۔

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِدُهُمَّا بِهَادِي
 فرمایا کہ ہمت بہ دہمما ہا فران فرقان الرحمان دئے
 زینچاں قصد رچ عیب ظاہر یوسف قصد کیتا بچ جاندا دئے
 عظمت عصمت عزت لکھی آپ مجھے دامن پاک اس ماہ کتنا دئے
 اوہدی ہمدی نظرین بچن مشکل کی مقدر غریب انسان دئے
 برمان رقبہ و کعبہ معنی اندر ایسے رات نہاندا دئے
 دونوں کٹھے حدیچ مکان ستوں نازک وقت تمام نقصاندا دئے
 یوسف کول سہی ڈی دلیل کامل یعنی اپنا آپ پہچاندا دئے
 میں کون تے ایہ کی کار جاری دامن پاک میرے خانداندا دئے
 اس واسطے اسان دیشی اظہر پاک ایہ قول یزداندا دئے
 اندھن عبادنا المخلصین ماسہ شہبہ نہ شک لگاندا دئے
 کیا بچ زینچاں پھندیاں تھیں عالیشان دست عالیشاندا دئے

کیا قصد وہاں دہاندے قصد اندر ایہ فرق زمین آسمان دئے
 ہم یوسف نامعنی رازہ بھریا قصد بچندا نئے بچان دئے
 گندی آپ کریم بچان والا کردگار سلطان جہان دئے
 جسے نہ پادندا یوسف دلیل کامل ات خطرہ خوف نہاندا دئے
 رسالت نبوت سہی کول یوسف معنی ایہو میں صحیح براندا دئے
 باجموہنی کوفی ہونوندا البشر و بجا چار بچن والی غیراندا دئے
 نبوت رسالت و اوکھو مخزن سینے دستہ طار بحر راقان دئے
 قدرت کاملہ ایہو در پیش ہوتی اگے آوند امر قرآن دئے
 بیچائی برائی ہٹائیے اس تھیں ان بخشیا سر نہان دئے
 یوسف بیشک مخلصان بندیاں تھیں شیشہ جگہ عین پاندا دئے
 ایس جگہ کی بچدیاں نادان ایابا نبی تے دل نہ بتاندا دئے

آکھن یوسف دا اوس مکان اندر خانہ ڈولیا صبر لماندائے
جالی مردانہ پانی بیسری یوسف قول کسے سمجھاؤ اندا
دست رحمت محافطہ سی پشت اسدی ہستے لعل رسالتی کا اند
پوے قہر فسادیاں حج یاتے جہناں چھڈیا تیر زمان دے

سنگل کھل اعلیٰ جا گیا توں حھر کہتھو کندی تے راندائے
استغفار توبہ استغفار توبہ یوسف خاص مخلصان دے
جہیرے کہن بیسبر ہو گیا یوسف اندر انہا ند شور ہماندائے
دالم چھڈے جھگڑیاں رطایاں نون جانن والا اسباریان دے

یوسف و اصف بنیح جانا

یوسف خاص محرم میریاں مخلصاں تھیں چھنے آپ فرمایا
صرت باب دی یوسفنوں نظرانی ایہی راویاں آکھ ستایا
ہتھ موندے رکھ کے اکھ دے ساڈی جدوں ب دیا یانی
تیرے داوے نارج صبر کنار بن تکرار ستایا
پنے دستاں مسلاں پیار یانوں مولا سختیاں حج آزمایا
یوسف نال حدوں بی بی جھگڑ دی سی بعض راویاں نچ ستایا
پئی توتوں یوسف دی نظر اتوں بی بی ایہ کی مال لکھایا
انہوں کھیلے ستاں بیکھ لوسے اہد خوف تھیں نل تریا
دھڑی پتھری دی کولوں شرم کھاویں جھوٹو ٹوٹو ارب پھریا
کوسے ب کولوں تینوں ایدر مان مچھرب اربھیلا سیانی
نس جاہ ادیار صدیق میر اللہ پاک نے نرم کما سیانی

ایڈ لکھن دا ہور ثبوت کہیر ایوں بھلیاں شور مچایا
عاصا ہتھ تے چھڈا نور مٹھے ہوڑن شام کتھان تھیں آسایا
کریں صبر بچہ ویلا صبر دانی انت صابراں مرتبہ پامیانی
چھری مہیڈ گردن اعلیٰ رکھی بچہ صبریں ب پامیانی
پیو دے دے راہ تے چلنا ایں جہناں اک محبوب ستایا
بت پتھریا جہنوں لوجہ دی سی پر داوستے ڈال چھپایا
کیتی عرض زینجا ایہ ب میر ایسے تھہ نولن ملا سیانی
یوسف کھیا عجب اے رب نیر جہنوں چادر نال پر جانی
میں کیوں ڈران اوس حیار کولوں جو سمیع بصیر کما سیانی
نکل جاہ یوسف نکل جاہ یوسف ماتف بار آواز بلا سیانی
بسنے چلیا نور ظور دالم دیو صدق صدیق جگمایا

دروازیاں دا کھل جانا

عزت قدر و قاردا چھٹے شمس باطن شہرے ممد باز کھل گئے
پچھا امن امان قنار شامی نیارے راز انوار کھل گئے

بینہ ممان آئینہ نور اندر من و نکل دکل اسرار کھل گئے
نعرہ مار کے شاد آزاد مویہ بیچ کر والے پیدار کھل گئے

نا کامی وصل تھیں وہی بلکہ گلوں حرص میدے مار کھلی گئے
 قطرے خون دو ہندڑا بھیاں تھیں شیشے بوتلیاں لگانا کھل گئے
 واہ واہ شومے بخت دی ہیر بانی زخم ہلکے ملدیاں سا کھل گئے
 جہرے مست مزاجی تھے جھوٹے مسکن این جیت طلبکار کھل گئے
 پھانسی کرے پکا لہجی اسد و ہنوں دہشتا ہوا کھل گئے

پر قیامت سزا دیاں رت کیاں ریتاں گیسو تار تار کھل گئے
 صاوق مروی ضرب گئی جھلی ہو کے کندہ باطن مٹھیا کھل گئے
 غنچہ بند امید دار میا ایوں سینے وانغے لالہ زار کھل گئے
 جہری مداند ہی ڈھونڈ دی سی ستر زجر ہیا سدا کھل گئے
 یوسف ٹھہار لیتا توں جھوڑ دا دم ترے قفل توہیے لکھا کھل گئے

پیرا من دا پھٹ جانا

یوسف خدا شاہ سراج تو دی گل سو ہوندا حق تو قیبر کرتے
 نہیں سی اے سو ہنیا ہر وار آیا دست حرص کے کینا اسیر کرتے
 الغیبات الغیبات المذہبی پیر لیا پکا و امن کیر کرتے
 یوسف کاں بھانے کچھ نلکہ پھلے یا سیدوں سچا چیر کرتے
 و صرخی و گت لیتا بیتاب ہوئی لینکے تنگ کر دی لیر لیر کرتے
 کہ بیان میدے لیتا پیرے برے کینا یوسف دا پھار تھیر کرتے

موتوں کھدا اللہ اکبر ورنھا صدق صبر واپن قنیر کرتے
 میں داریاں یاریاں توں چلیوں لینی دی بھج کے پر د لکیر کرتے
 ایہی معجزہ عشق مجاز دے رشت ہو گیا بدر منیر کرتے
 بچا کے نس کیا مال ہمت عزت عہمت و شاہ منیر کرتے
 شعلے آتشی سار سواہ کینا اوہد عیش دازم حریر کرتے
 داکر رکھیا اسن امان مولا جسد معنوقی اخوش تصویر کرتے

عزیز مہرے کول جھکڑا

اے دو ڈرے کول و نویں اللہ و حج قرآن فرماوندانی
 کیوں کیوں سفنوں کیوں حیران ایڈا کوئی کیندی کول بھراوندانی
 بی بی مجھیا کھویا بھید یوسف جو کینداتے غوطے کھاوندانی
 سچا بی بی سچا بی بی سچا تے لاس کے کابھے ہتھ جگاوندانی
 کیا سزا اس شخص نوں نہیں جائز تیر گھر جو عیب کھاوندانی
 ایہو فائدہ ایسدا پائے رادہ فرزند دی واصلہ پینچا وندانی

کھلا ہو یا سی ملک عزیز اے سار لکھیاں تک و ماوندانی
 باہوں پکڑے پار ویناں پھلے تے اوہ ہاس کے گل لاوندانی
 لگی کہن عزیز توں مال چھتی ایس برے توں شرم آوندانی
 تیری میری آبرو دا چور شیشہ مند سے قفل تھن شراوندانی
 ہوئے قید یا مہنت غذا لکھتے اے مولا طری پیر یا جیادانی
 بر احواف نہ کر اے پر دیاں اکرم کرو یا تیر چلاوندانی

حضرت یوسف علیہ السلام سوہارت ملکوں کا گھسناوندانی
ڈروالک کے اور ک ورناس میں بیوں بدی و انام بھارندانی

نفس خواہش کوئی ایسے درستی نام اگھیروں نیر و ماوندانی
میں کی پیر غریب غلام بڑا دلہرب و خوف ڈراوندانی

عزیز و ازلیجا خدیں گواہ طلب کرناں

زیخانوں کہن عزیز لگا اپنا سچ نشان دکھنا کوئی
کسے تھاں بھی شاہدین پھر تائیں مدعی و ادعویٰ روا کوئی
ملکہ اگھیری کون گواہ میدان اندر خلو تان خیروی جا کوئی
غصے نال مر یوسف توں کہن توں نہ کیتا لے میرا جیا کوئی
دس نوکراں بر دیاں شو مانوں نیند شاہی پوشاک پینا کوئی
شکر لک خزائن سے پختیرے پیاب چھیا حکم مسرما کوئی
چاہراں واریا تیغ بریدائے کسے شہید برزا کوئی

یوسف سے عدل سچ بدلی گواہ باہجوں کسے ہیں شہوت ای کوئی
ایویں باجھ شہوت تیز روینی لہج کسے تال سے بیہ یا کوئی
میں کلر ہی ایہ جو ان ووجا سے کون تر حیب ماجرا کوئی
ہر ہر طرف سے تارا تھانے تیرے ہاتی پھٹا یا پینا نہ جا کوئی
تیرے تال مرو تان کیتیاں میں کیتا نہیں لگا چھیا کوئی
توں نیانت امت سچ کرن لگوں عومن ہر گھر کسے حفا کوئی
مولا پھسی حشر سے روزہ الہم تائیں نفس سے باجھو پیا کوئی

عزیز و الیوسف نال پیار کرناں

کر زین عزیز تے تھیا غالب آکے غیب سچ حکمان لگا
اندھارا جہ سے ہونی بیدار لری جرم کوڑ وانی سچ تان لگا
میںوں سر اقلندہ نہ کریں سائیاں شہرہ مجھ و اہون جہان لگا
توں سلطان اکیسلا طین وایں رکھو اسطافی ہر حق لان لگا
تیری باجھ اندر و کریم کرنی تائیں کد سے بھی کسے مکان لگا
انجا متطور قبول ہوئی دیکھو تہمتیں رب بچان لگا

اہنوں بجا و مارہ بچیرا بن کورن یوسف نوں طرف زندان لگا
بارگاہ الہ سے سچ یوسف جھکے پیکے تلوں کرمان لگا
دیکھا باجھ قصور سے قید خانے بھین مرمر و ایشاہ سلطان لگا
کوئی غیب تھیں بھجھ گواہ میرا سے کرن آگے غیب ان لگا
کر کے کرم ہائیاں لیسے بر اثنوی سے روح ڈوان لگا
شیر خوار شہے رخا زبان بچوں دس اپنے رنگ رحمان لگا

کسے نفس اوہ تن ہتیاں و اسچ کوڑ سے فرق متان لگا
و آگہ یار کریم وی نال مددوں معجزہ ماہ کنعان لگا

شیر خوار کے دی گواہی

گواہی گواہ نے آن دتی مولانا مہر دین برسا سانی
 ابن عم زینجا کوئی اکھدینے کھوں حال احوال بتائیانی
 برسر مقصود بیاد التھر شیر خوار گواہ بنائیانی
 منہ بوج شیر کھڑا ونا ہتھ لڑکے کچھراک زمانے چائیانی
 دیویں مس کے اوس معصوم کولوں پتہ ملک قطفیر چھائیانی
 لگا کہن کے شاہ گواہ ہاں میں شک شبھے ونام مٹائیانی
 پھلے پاسیوں بھی قیض جیکر تاں زینجانے ظلم کسائیانی
 اکھیں دیکھیا آپ عزیز کرتے پھلے پاسیوں چھٹیا ایانی
 کر کے جوتش لوں ضبط خاموش ہو کے سرسٹ عزیز سرائیانی
 لائے یوسف منہ بھیرے اس طرفوں بہر مال عزیز فرمائیانی
 بردا باز زینجانے پاپے بھلی بھل کے راہ بھلائیانی
 تسان تانے کر عظیم بیشک جھوٹو بہتان لگائیانی
 تحقیق تو ہیں لہنگار حرم عزت بیت ونام سکائیانی

شاہد خاص زینجانے خوشیوں میں باہر اسے سنائیانی
 کرتے چرندی سنی اواز میں بھی ایہ زینجانے زور لگائیانی
 یوسف اکھیا صاحبہ چھراں کھیں ایسوں شاہد پھیرائیانی
 کم سن طفل جلے کد لولنا ایں شہ عزیز خیال دور لگائیانی
 دس لڑکیا گل کی یاد تپوں مولانا قدر توں بول بولائیانی
 اگلے پاسیوں بھی قیض جیکر عیب یوسف دی گرتے یانی
 دے پھلے واپس لکھو خاص مطلب طفل سعید اسخون لائیانی
 ظاہر حرم زینجانے ہو یا ثابت حضرت یوسف توں بچائیانی
 ہتھ پھیر خوشیوں جیکے نازک برد و اجویو پر چائیانی
 اے فرخ عثمانی توں ہو صابر تیر اشان میں ہو رو دھلئیانی
 ان لکھن عظیم کہہ کے تے زینجانوں چھراک ڈائیانی
 تویہ کرتختاے سٹ سر تھیں جھیرا بھار ناہ اٹھائیانی
 دائر نیک بنداد امن پاک یوسف اپنے شرفوں دانہ لائیانی

زینجا دی ناکامی

وائے شوی بخت نسا تیرے پھلے بیداد فریار کردی
 پھوین بے چین وکار شہ نشہ کام اوہ خانہ بردا کردی
 ہو کے قید زندان بجران بیل یاد خاست مرد آزاد کردی
 پیچھاں اوہدیاں چھاننی نلک کیتا نعرے دروانگیزا نسا کردی

پردہ پوش محل وچ آئی روندی لائے لائے پیار بید کردی
 نیم شب آداب کھیں نیم سہیل سی عشق والا سبق یاد کردی
 تخیل وچ قہر امید مقصد کدے ڈھاوندی کر آباد کردی
 نر دم بھی طوطی باغ مغرب یاد پی کند صیاد کردی

پھر کے فکر دی تیغ میدان غم کے آپ نے نال جہاد کردی
غنجہ آویں صبح یاس کرنا چھری پھر انہوں نے سحری باو کردی

دھکے مار دی جہلے سودا و حشت حسرت تیغ توں چنی ادا کردی
غم تے غم دالو سوز سوز اتے نلے نالیان سبے مراو کردی

زیبا دی فریاد

میں گل عین سبکے کئی مسان بانغ اندر اس ہجر سیا خارن چیر میرا
ادو ڈھکی چکوریو لوگ تکی بوسے نظر نہ بدر منسیر میرا
وسہ آرزو دامر دوست بکڑاں بکڑے ست نالیان شکر میرا
پر کردائے گوش آسمان بندے پر شوز نالہ شب گیر میرا
کیتے اکھیاں کئی دریا جاری رہیا گل دل خشک اخیر میرا
شاہنشاہ عالی بے پرواہ یوسف کیتا حال پامال فقیر میرا
میرے پاس نکھ پاس حاصل سگ پاس پاس آجاتی پھر میرا
چور چور مجھ پر مجھ کھٹی دل بکڑیا زلف زنجیر میرا

شامین شانہ ورتیم ہویا الٹا پھینچا دام تر ویر میرا
ماسہ باس نالیان قنارت نالیان خالی استخوان کھڑکے سر میرا
قطرہ آب صال نہ تھیا حاصل سگ گیلکے وندیاں نیر میرا
پیکا مساکھورہ گھسریا باو کیتا قاتل حسدی مار شمشیر میرا
لاشہ زمین اتے بقیار تریے چرخ نار بھینے خوش تصویر میرا
سڑے یاس وی نار باس شامی میں اداس نہ پاس میر میرا
کھینچ اس دس واس قیاس کوڑے کم اس نہ کسے تدبیر میرا
طرف طرف کو کہاں کتے حرف کہاں دالو تڑیا طرف تقدیر میرا

غم دے دریا وچہ غم دیاں لہراں

غم دازور پرور گھنگور غم دی پیگے شور پر شور جہان غم دے
ریزے ریزے ہوج امید دے تھلے لوح تھیں وھ طوفان غم دے
جاگو غمزو و زاہد و یاد غم دی گانم گھر دیاں جان غم دے
نعرہ ساز غم دے چھری پھٹھا گلوں غم دے ساگ دیوان غم دے
جدھر تکی غم دے غم دے من بھریاں بتیاں تے بیابان غم دے
غم دی ات کالی خون ریز غم دے شعلے ماروئے زمین آسمان غم دے
خریدار غم دی غم دے تھرانہ کھوئے دکھیاں بچ وکان غم دے

کوہ جود وصال بھی عرق کیتا زیر لم تھیں ابر باران غم دے
دم دم دم زلیخا بیدم پر غم ہر ہر پاسیوں ہوا اعلان غم دے
رکھے اکھیاں تے چھاتی گھٹ لائے مخمفے کھلے عشق سلطان غم دے
صد مثل ستارے جدے لگ لگ چوں نکل تان غم دے
گل گل غماندے غماندے گل دے دھرتے آکے باغبان غم دے
شالہ منزل مقصود پہنچ جاوئے پتے پتے راہین کاروان غم دے
لگے کئی ہتھار جود غم دے تیغیاں ہر چھیاں سرکمان غم دے

Marfat.com

ابن و حضرت رسول بھی حوالہ جاندے نہیں سو کھڑے بھارا اکھان
 لگ اگ گئی رگ اندر دم روم دیوچ ارمان غم سے
 خوشی سکھ سہاگ جہان بانی تینوں جدیدیاں مجھے نے وہ ان غم سے
 بزم غم میجا نہ غم کھلا ساقی غم پئے جام پلان غم سے
 بے غم نون پھسی غم میرا مینوں سے ڈٹے مان تران غم سے
 مفلس نہیں میں کی اے غم مینوں میرے کو ان تران سمان غم سے
 میں غم میں غمانوچ موج ماناں سلوکت وقت سے روز شبان غم سے
 خوشی عیشیں کو استراہ طینوں من لئے نے امر فرمان غم سے
 غمیاں عاشقانوں کہیا غم غم اپنے ازل تھیں چ زندان غم سے
 آبی باوی نوری آری اے خاکی متھے عاشقان مہرں نشان غم سے

بھئی غماندی گال ہمار غم مارے جاوے وچ وہ ان غم سے
 لی گئی میں مغرب دی شہزادی اپنے کرے فریاد غم سے
 مینوں غم کھاوے تے میں غم کھاواں غم نکاے خوش کھلان
 دریں غم وچ مولوی غم بیٹھا تھاکر پئے سبق پکان غم سے
 کراں شکر غم وانم دی ہیرانی بچد غم تختے مہربان غم سے
 بیروز غم غم دیو طلب گزارو میرے مجھے سے جو کل مکان غم سے
 اک دم گڈے جبکہ غم باجوں کفر محمد سے اہل ایمان غم سے
 ان بان غم سے شوکت شان غم سے لگے ان اندر ان غم سے
 غم غم کیتیاں غم نہ غم بستے مدہوں و کھڑے سے نشان غم سے
 غم وچ وصل سے وچ غم داکہ غم سے از جان ازوان غم سے

مست قلندر

اے مطلوب مقصود و طلبی مینوں بخش مقصود مقصود میں توں
 ذکر و کرد کو نہ تھو آراد پر حرم نے ساجد مسجود میں توں
 ایس طرف توں ہیں اوس طرف توں ہیں معبد عید سے جا بد معبود میں توں
 کدے سے بلائیں کلاں بترائے شاعلی وچ سلام ورو دایں توں
 جے پکاراں تے اوندی شرم مینوں سخن اترتے قریب موجود میں توں
 اکھان کے توں محمد دایں توں تیری حد نہیں لاہو دایں توں

یار یاری ہندیا کرم سارا خاص سورد سعید مسجود میں توں
 اے اخلص تھو وہ کمان باطن خیر کے کی اسرار نمود میں توں
 کدے زلفاں وچ دکھنا میں ازواد ارد چھانوچ نو سورد میں توں
 اتا احمد بلائیم تریم کرنا میں کدے سے مسیح مسجود میں توں
 رو جا کہو اں میں وئی وی پو بھلی و احداث برکات خوشرو میں توں
 تیرا حد و شمار شمار نائیں بے امت تے لا معد و وایں میں توں

تیرا پتہ لگے مڑتوں نہیں نائیں ناں بو تے ناں تاہو دایں توں
 داکہ مست قلندر اں ناچ کیے حاد محمد پیر محمود میں توں

مصنف و اخیال

کر کے جھلیاں جھل پیاوندے چڑھیا عشق بخار چھپدے
 بھراویں لکھ پئے تپتے پر دیا نڈے کھا پریم بازار نہ چھپدے
 جانناز تپتے رہیں چھپے براں شعلہ نار نہ چھپدے
 کوئل کا نونٹ چ نہ رہے کبھی نیزہ باز اسوار نہ چھپدے
 گل خار سے چ نہ رہیں چھپے اندر گلاندے خار نہ چھپدے
 چھپ رک کے عیب لکھ کر کن ایسے بخشہ غفار نہ چھپدے
 غبار و سج اکھیاں چھپدیاں نے اکھیں سج غبار نہ چھپدے
 عاشق سولڑی و بکھو نہ چھپدے ز غازی جان نہ شازہ چھپدے
 سدق حل سچوں جہڑ اصناف نکالے سخن و شاپہوار نہ چھپدے
 چھپن زمین آسمان جہان و دونوں دانتر یار و ابا نہ چھپدے

ورد و لدی یو سے بلا جسٹوں کدی اوہ بیمار نہ چھپدے
 شہر اندر گھر و گھری دھان ہی پیارید پیار نہ چھپدے
 حال حال کو کن خونریز چشمان خم حسن نوار نہ چھپدے
 ضبط کرن دل منعوہ بھراویں اندر موج اسرار نہ چھپدے
 جھل طوطیاں تمراں چہکنا این کھریا باغ گلزار نہ چھپدے
 بھراویں گودری پوٹن مذہبوش ہوئے علیہا سرور نہ چھپدے
 دن زندگی و سپرے سج گزر جاوے آیا موت و اواریہ چھپدے
 کمال کی فطرت ہیدستہ زندہ گور مزار نہ چھپدے
 برے زلف زنجیر مشہور گلین اندر جمال شکار نہ چھپدے
 چڑھیا جن نہ چھپدات کالی زلفا نوچ زخار نہ چھپدے

چنگیاں گلاں

گندمند کھاوا اجہاں میٹ ٹا کھیں لاشہ و انگ و اتر کردے
 پانی حرص و الابدیاں رچ پیراں کسے منزے حل نہ سکدے
 بندابندگی و سچ مشغول ہوئے کردا کریم کریم نہ تھکدے
 دائرہ بوٹیاں بچیاں رہن جبکہ مانی بچوں کدے ادا دے

دیکھے موج بہار سندی جہڑ اپاک نگاہ تھیں تکرانے
 جھل جہنا نڈے چھرن طوفان پا پوں نہاں کھاند اچھا پکدے
 پیوے آب حیات کے ہے زندا جہڑ اہر والی کھلی بھکدے
 بندہ عاجزی دی ندی صھوٹ جائے باسرتہ نہیں تھکدے

مہری عورتا نڈے زینجا اتے طعنے

طعنے لاندیاں عورتاں کرن جہڑے پیرے کر مہر مہر گئی

اے کھچے زینجا و عشق والی گل مہرے و سچ مشہور ہو گئی

بھل گئی عزیز دامنک عزت عقل فکرتے ہوش تھمیں اور ہو گئی
 ہوں نال غلام سے لایکتے جھلی کھلی مغربی حور ہو گئی
 برسی ساڑھے برسے ہی ہوئی برسی سارے جگتے تشریف تو ہو گئی
 تنگی لاکے یلدا مقصدین صبح زندگی شب و مجوز ہو گئی!
 لگانم زینجانوں شہر سے تلاء عشق حجابات ظہور ہو گئی
 امان اس عشق دی ناز کو کون ناز کو یوں ساہ ضرور ہو گئی

اگر بر دا بھی نہیں قبول کرنا ہر پاسیوں نامنور ہو گئی
 ہو کے شاہزادی وارث مہر سندی چہ ماہر سی جھوٹے فرور ہو گئی
 بیشک وچ خطائے ہی ظاہر کھان رواں یوچ رنجور ہو گئی
 یہ حال کے طعن بلا متانے جھلی جھلی مقروب مضرور ہو گئی
 سن سن ہننے ریمتاں میر ناندے اندوں سے کشتی تنور ہو گئی
 چھم چھم روتدی تر سندی اور تے مہر وچ ظران چور ہو گئی

زیچا و ادانی کے روناں

نہ لیا دی جان نے طعنیانے مشری روناں تیر جلدیاں نے
 فی بن جیوندی جاگدی مونی تی نازان مصر دیاں مہنے لاندیاں
 رساں میراں سہار باندیاں ناراں تی نون مہرستاندیاں نے
 ایسے زلف مجوبدی نہیں ٹریاں تائیں مسدیاں نازو کھاندیاں نے

اگے وائی نے کیرنے کرن لگی وھی اکھیاں نیر واندیاں نے
 آکھن برسے وی ہو پھر بڑی خودی رور وچاندیاں نے
 واقف نہیں اس عشق سے سلسلے عشق تھی عیش وچ رات لکھاندیاں نے
 برق چشم جاناں دیکھن کدے دانہ جاناں پھیر چکے جانڈیاں نے

دانی نال صلاح

اندھیاں اکھیاں اتوں طعنے دین دا پتہ بتاویسے فی
 جلیں کے ہر و سن ساہ مٹی بجی سن دی سراں تے پامیسے فی
 مہنے دین دین ہوا و سار استوخ شوقیاں جھن جلا ویسے فی
 محفل میسے مہر مکان نشاہی کھانے رنگ برنگ پکا ویسے فی
 آپے دیکھو روناں انک سٹرسن خودی ہوشد رشت او ویسے فی

پہرے برسے وی لاندیاں لیک پیوں وین سے یان ویسے فی
 دیکے دعوتان اتناں مہار یا نون تیغ ناز دامزہ چکھانے فی
 تاب نظر کی کیدی پیش دلبر بجا دین کیدی جھن ویسے فی
 کالی رات اس بزم عورات اندر روشن حندی تیغ لیا ویسے فی
 بچی پھراں مسکین تمکین منزل اتناں بھرتلو بن رڑھا ویسے فی

مست حندے مست شراب چوں اک کدے پیریم پلا ویسے فی
 ہوسن وت بلا متان دورا تیر دانی اظہری ڈھل نہ لایسے فی

زبان و آواں

گھر شاہاں آج دعوایاں نڈیاں گھر گھری شتاب نڈیاں نے
 پرے والیاں بییاں رنگ بھریاں سوہنے وہ پ توپ بھانڈیاں نے
 غیرت الیاں تیلیاں حندیاں برق حتم اتے رھے پانڈیاں نے
 سوہنے مار سدا گھر چھکنا نڈیاں نے خوشبو مشک گلکاب وھانڈیاں نے
 زلفاں پچ کھلا رختار تے سوج رات دیوچ چھکنا نڈیاں نے
 چالاں چلداں ڈاراں وڈاں قدم تازہ دینال اٹھانڈیاں نے
 لگے شاہی محل رنگ داتم رنگ رنگدے روپ چھکنا نڈیاں نے

دنا حکم زینچلے بانڈیاں نوں سے وقت پیغام بچانڈیاں نے
 بختا نوالیاں پیغام شاہی سار سدا پیاں شکر بچانڈیاں نے
 نہادھو کے پہن پوشاک یوزاروں حتم چراغ جگانڈیاں نے
 سرخ نبال لطیف یا قوت مینی لالو لال کمال سوہانڈیاں نے
 شاہی سوکوں خودی غور چائیاں اپنے آپ نوں ڈبنا نڈیاں نے
 ازادھرانیاں شاہ پریاں اسب باد تے اوڈیاں جانڈیاں نے
 آئیاں ل زینچا دیوچ خدمت تسلیمات تھیں سسین چھکنا نڈیاں نے

شاہی محل و چہ بھیاں

اُتے بھلاں کے مار آمیز کتے تلے چادران رری وچھایاں نی
 خوش رنگ لطیف لذیذ کھانے گوشت کھتیاں شیر ملائیاں نی
 کھاؤ چیر کے پھل پیار یونی مانو لنداں دون سوائیاں نی
 زینچا رچھائی کے تاریاں نوں کھیں وائی دینال بلائیاں نی
 دعوت کراں دامقود والی جس واسطے خاص منگائیاں نی
 جت کت جیلے سے آن جلو اکھڑیاں کت ٹیلیاں آیاں نی
 داتم یوسف علیہ السلام لگے عرضاں درد انگیز لائیاں نی

سہان شہانیاں گولیاں نے سبھی شانڈینال بھائیاں نی
 طاش بانڈیاں شاد و پشاش کھتے تر کابیاں مش ٹکائیاں نی
 تیرین پھل ٹلا کے وچ بھالاں چھریاں تھانڈیوں چھکنا نڈیاں نی
 بانسد دست بر خیز پے خورش خوردن جوتان حمل جمان جگانڈیاں نی
 نی من وقت شہانہ سے آرنے دا ڈاراں راں میں بھجھایاں نی
 وائی اکھیا جھب لیا سوہنا جس صفائ کئی مار گولیاں نی
 جلدی جا کے مغرب ی شانہ راوی گلاں کتیاں نال صفائیاں نی

زینچاری عوص

رے شاد آباد اقبال داتم گولی ہرد واسے تے آئیاں رے
 پاپے خوشی دسا کے عمر چھوٹی تیریاں جھتاں لائیاں رے
 توہیں دینام عزیز مٹھری توہیں وطن نہیں دور کراہیاں رے

اکت سنتی کریں منظور میری جانی سوہنیا گھول گھائیاں رے
 ہونے مزید ہی اجا شہراوی عوصاں کتیاں اگ گدائیاں رے
 تیر نقش زری لاناں بارہ اسی اندر خواہر کے تیرن ملائیاں رے

ہوں کیوں دو راہ راستا میں بچ کی قصور خطایاں و
 قد میں لگیانوں دھکے مار یونی واہ وایتیاں بے پروایاں سے
 ملکہ ملک عزیز دی ویوانی پیاں مصر و یوچ دو ہایاں سے
 اک عشق تیرا ہی ساڑوائے دو جا مہتیاں مار سکایاں سے
 سن سن گلے گلچ سگھ سد بانڈے آئی لیاں تے جند گھیرایاں سے
 سچ کوڑ وافرقتا دس کریم سوہنیاں کرم فرمایاں سے
 تیرا اتہانڈے مان ترورٹا ہی بھلا بھایاں کریں بھلیاں تیرے
 انج کریں رو دسوال میرا ڈاڈھی درو فراق ستایاں سے

بند بند میرا کپڑا پیرا اے تیرے عشق نے دانگ قصایاں و
 تیرے عشق اتار کے گلچ تیرے میراں کیتیاں جگ رسوا یار
 اپنے برے سے مگر فقیر بھری طعنے و بندیاں نہھیان تیار
 پکے تنگ انج اک میں بیچ لایا سمجھے عورتاں سد بلا یاں
 چل اتہانتوں فرجال و سیں جہاں طعیناں نال جلا یاں تیرے
 بال بھلیاں چل محل اندر جتھے کر دیاں ناز اوایاں سے
 شکوایاں نماز نہ باز اون ناراں خودی غور سے چایاں
 تیری بانڈی آن نقر غلام دالم میرا والیا وار تاسا یاں تیرے

عورتاں سے ہمتھ کٹے جانے

کیتی عاجزی عرض منظور یوسف اکیں شرم دیتاں نوایاں فی
 کالے بین سوہنے نکتہ خال کالاز لفاں لیاں گھٹاں چڑھایاں تہی
 لیاں لال یا قوت سے لال چہاں لعل تے جان فدایاں تہی
 اللہ اکیو پکار کے اٹھڑ پانہیاں دیب تھیں نہ میں چایاں تہی
 اپن چیت تجلیاں کھل گیاں ناں لہریاں تے تھر تھرا یاں فی
 لکے نین تلتے پر نشاں بخود خودیاں خاک یوچ ملا یاں فی
 ہمتھ کپٹے چہریاں مار سبھناں الٹ پلٹ بتیاں سدھایاں تہی
 ہتھ میں اپنی دودھ سے ہمتھ ناراں ہیت چ سہر کار دی آیاں فی
 نہ ایہ بشر تیرا یہ غلام بڑا ماہذا بشر اہاں پیاں دو ہایاں تہی
 ایہ کوئی ملک ملوک بڑا گلاب بندے سے چ کہ اید وڈیاں تہی
 پیوں لگییاں کپے و گاپوں کے اکناں سبیاں چہر کلا یاں فی
 ایہ شمع مشال تھنک و انلوں سر پیر تک گھول گھایاں فی

کر کے غسل تے تویں پوشاک لائی حسن بھلیاں نور چکایاں فی
 تریکاں کایاں تے بر قوس کالے فوجاں کایاں نہ تھیں ہایاں تہی
 سوہے لال خسار تے لال چہرا جن چودھویں وقتاں لایا تہی
 وڈیاں ان مکان وچ شان والا کھانے کھانڈیاں جتھ مصر لایا
 تیخ حسن یوسف بے پیام ہوئی فوجاں ہوش غور وڈیاں تہی
 ذوق دیداندہ محو مست ہوئیاں ہوشاں حسد شاہ بھلا یاں تہی
 چلی حسن تکبیر ہیر کھلے لالو لال حلال کدایاں فی
 لگییاں کہن سبحان سبحان اللہ کوکاں کوک بند ستایاں تہی
 ان هذا الالک کرم سہر پیر تک نور صفایاں فی
 ہتھیاں کپیاں دی بھلی سدھ گویا جھوں کیتیاں حوہایاں تہی
 ہو یا فریش سارا لالو لال لہوں پیراں پریم کسے جتایاں فی
 تن سوہوئیاں دیوایاں ہو یاں تن شوکر کے جھلیاں تے لایا تہی

پہر پان بچیاں چیاں سچ ڈواں چی کوکے کوک کر لائیاں فی
نئے ہائے وی پی آواز آوے واہ اضیافتاں فید کھوایاں فی

فی ایہ کون تہڑاویے شاہ خواباں جس بچیاں حسن جگائیاں فی
د آہم پگیا شور محل اندر سکیں ستیاں عشق اٹھایاں فی

زینجا وا جواب

ولی طعنے جہد ست لاندیاں ہونی ایہ او باجے بے پرواہ میرا
ی برسے برسے نین میر ست لبان تے ترسد اساہ میرا
یری گریجوشی اہدی سر مہری بخشے وصل نائیں عایجا میرا
یابان فرقدے پھراں لوندی ہویا خوشی دالک فتاہ میرا
از خردی و ابام بلند شاہی و تاد رو سیلاب نے ڈھا میرا
سواد ہنوں بھی کیتا پکار میری عقل ہوش نھوا واہ میرا
برے پنچیاں کڈوں مقصود منزل خطر ناکے لمبرارہ میرا

ادھے عشق سچ میں بد نام ہونی دیکھ لیلے حسن اشاہ میرا
سچ کوڑا کر دانصاف ذرا دیکھو عشق د احسن گواہ میرا
لائی گھر بیوں اگ چرائ گھرے ہو با مال متاع تباہ میرا
طعنے وت بھی لاو سو کلیوںی گیا شک شبہ اشتباہ میرا
اکھیں کایاں کالڑی رات پانی دل قید سچ زلف سیاہ میرا
پاکیزہ تمنا د شہباز یوسف کر سی معاف قصور گناہ میرا
مہربان ہو سی بعد الموت شاید دائم مست ڈھولا ماہی ماہ میرا

عورتاں د تسلیم کرناں

پیر ایسوں کہے غلام بردا وہ وحوش تاوان گواراے فی
ی مدت کڈوچ فرشتیاں د عوش فرس ابد مدتگارے فی
جہد ہتھ آئی ایسی عجب نعمت تیرا اینے بخت بیدارے فی
اے زینجا ہزار مبارکماں فی بینظر تیرا جانی باراے فی
جاتا اساں کوئی نقر غلام بردا کیتی کسے نہ سوچ و چارے فی
اسی سب شرمندیاں تھ لوں بخش عیب من غرض پکارے فی
ایں بچیاں بھلکے گل کیتی ایھے ہو روا ہورا اسرارے فی

ایہ تے ملک ملک جمال احسن بادشاہ سلطان برارے فی
صوت لہنوی نظا ہر نظر آوے چہر چمکدا حق انواراے فی
فی اوہ دوہاں جہاناں اپنے وارث حاصل جنوں کد اے فی
گذری گلی دیش تقصیر سائوں ہونی اسان تھیں غلط نقد کیتی
کولوں فرق نے دید شنید اندر اہدا شان شوکت بشارے فی
شالہ یار د اصل نصیب ہو وی جہدی نت تہنوں انتظارے فی
دائم ملے جمال موصال سوداروشن حسن دانور بازارے فی

جواب زینجا

ہتھ جوڑکے لہیاں ایس گے کر کے بند انگ مکان اندر
روک کھیا اپنا آپ اس نے آندا کوئی نہ حرف زبان اندر
جہاں کریگا میری مراد پوری بیشک پوریا قیہد زبان اندر

فی میں ایس تھیں منگیا ایس تائیں گئی اگ فرادی جان اندر
کیتے لکھ ترے بے پرواہ اگے آیا ذرا نہ دہم گسان اندر
تزلزل کریگا ہوگ حقیر دالم خستہ خوار ذلیل جہان اندر

یوسفؑ کے نور تانے تزلے

رماں کرن گدا رشاں ادب سستی آوے میں کھماں حمتیہ ساسیانوے
 تیریاں بچ صدقماں شک تاش گلاں سامنے دیکھو ازماںیاں سے
 تینوں تیری تجلی دا واسطے بخشش دہدیاں عیب خطایانوے
 جہڑی آن وے پراں بچ روندی کرے مول نہ ایڈ جفایاں سے
 دکھا فوج مری اُبھے ساہ بھڑی جھوکاں پریم تساوے لایانوے
 یکے دل تھو لبری کریں تاہیں ایہو دلبر ادرا بایاں سے
 یکے تیک متاں کرے جنکبازی بھری نال اندوہ ایڈایاں سے
 سوئی چاہر این ستا نے نوں کھلاں الٹیاں لٹ لہایانوے
 من گلاں زلیخا دی جو میں آنکھے اسپں کرن سفارشاں ایانوے
 جے زلیخا تھو سے مرغوب خاطر اسپں ساریاں نقر کہاںیاں سے
 کرے زندگی دا پل بھر لطف حاصل سینہ پیلے گھت کلاںیاں سے
 زہرہ مشتری ترسدی چرخ اُتے جاون صوفیاں بھل عقابیاں سے
 ورن بتکدے بت پرست وٹھے اساندے حسن دھایانوے

پاکدامناں نوریاں تک مرد اسپں کردیاں کسین نمایاں سے
 تیرے حسن زلیخا نوں موہ لیا پی کوکری مثل سودایاں سے
 تترے لب نوں وصل اجام دیندوں کھماں ساسیاں کیوں لگایانوے
 صد چاک سیمہ غمناک دے دیندی بھری دترین دوایانوے
 اوہدورد بھر سکے دین پتے نت وینداں رہن ہمسایاں سے
 اوہنوں ساڑتے بچ ملا تانے کریں تھر تھر فرمایاں سے
 یار یار دیناں تارا من ہو کے دیندے سخت شدید سزایاں سے
 شاید قید ہو میں توں بھی قید خانے نسن اوکھیاں غم رمایاں سے
 میں نال یقین خواہ ہو میں سے تے دیاں نازا دایاں سے
 جس تے ہتھ رکھیں خدمت وچہ حاضر ہاں اسپں لھی پتھیایاں سے
 زلیخا کی چیزے اسان کے پراں دیکھو جمال تھراںیاں سے
 زاہد دیکھو سانوں جتہ پھاڑے تے حواس کرن ہمیش گداںیاں سے
 دالہم مان مہال بہارہ جھونکے رتاں حسن و باغ سوہایانوے

نور تال دا مشورہ

حضرت یوسف علیہ السلام کہیا چھڈو کوڑوی قال مقال بی بی
 بھرم پواں مسایکے شرم عصمت استغفار کی میری مجال بی بی
 ہو کے زہو پیلے پئے خاک لسن صد اہیں سوئے رنگ لال بی بی
 بر حال حاضر ناظر ہر حافی خالق خلق دارب جلال بی بی
 وطنوں دور غریب مسکین ہاں میں تسی کی جانو میرا حال بی بی
 دسر و آن کرئی دو تریں جہان لگے دیندا اک تہ پئے وال بی بی

ہو کے نقر غلام حقیر بردا دیکھاں غیر نگہ اٹھال بی بی
 میںوں حسن جمال اندی ریچھ تائیں مانوں اپنے حسن جمال بی بی
 حسن جو بہاں رونقاں بخشیاں نے کرو اسد کول جیال بی بی
 جاؤ نکل اتھیوں چھڈو چند میری ساڑتے تڑے بال بی بی
 محرم حال میرا حال جاندا ہے حسب وچہ درگاہ سوال بی بی
 دکھی دلائنوں کیوں دکھانڈیاں ہو غم مارو اجڑوش بال بی بی

خبر وارادت کوئی کرو چھپرے میں سسٹاں آہ نکال بیاتی
 تھے کردیاں لسا دور ستھوں کر قید آونوں سنگل ڈال بیاتی
 سختی باہجہ ہو وہی نرم ہرگز لوہا تاویئے لئے گال بی بی
 ہو کے تنگ تنگ آسنگ لسی مس لسی تیریاں بی بی
 ہوئی ورفراق اندھیرا الم لا ماں ماری بخت اقبال بی بی

باغ شام واگے ز پختہ پنھی ٹھپ یوایہ لکڑے جال بی بی
 کھا کے خوف لیجاے کول آئیاں فی اوہ کردا احدان بی بی
 آخر کار بر وایترا فقر و دائل لیاتی دے کے مال بی بی
 اتنا تیک لکھیں اند قید چکرے نہ اقرار وصال بی بی
 اہنوں بھیج زندان مراد پائیں نہیں ہگی مال مسال بی بی

یوسف زلیخا دی تکرار!

یوسف آکھیا کریں کرو چھپرے غیر نظر نہ کہے بھی پاوساں میں
 یوسف آکھیا صبر تروڑ ساں گاجانوں لکھ تکلیف اٹھاوساں میں
 یوسف آکھیا لکھ پر وانا میں توڑوں آئی نول توڑ بھاوساں میں
 یوسف کہیا خوراک قدیم دی اے پے رباؤ کرکماوساں میں
 یوسف آکھیا جاندا جان والا جان دیوساں میرنہ لاوساں میں
 پن گوڑی صبر نقین والی یوسف آکھیا موج مناوساں میں
 یوسف آکھیا ہور کی توڑ طینوں مسکین غریب سداوساں میں
 جیکر سوڑی دھیریں کہاں راضی اہر لکڑے پچ نہ آوساں میں
 متی اک تہ بے پرواہ میری ہن انکار دامزہ چکھاوساں میں
 گیاں ملیاں نول دالم یاو کرسی اہنوں ہاراپوں کھاوساں میں

میںوں بخش مراد مراد وندا کچرتیک فریاد ستاوساں میں
 ملکہ کیسا کیوں پناہیں دشمن دکھ درد عذاب پنجاوساں میں
 ملکہ آکھیا کرانگی قید تنوں سنگل پیریاں سخت بھاوساں میں
 وئے توں بھکھ تریہ تیریاں مرسی ات پانی بھی بند کرواں میں
 ملکہ آکھدی اے بھی پیر ائی تنوں جان چھیں ہار گواوساں میں
 ملکہ آکھالاہ پوشاک لیساں تنوں دریدر لاوساں میں
 ملکہ آکھیا مارزہ بخیر تنوں کوچے گلی بازار پھراوساں میں
 مٹی ماں میں ملانگا انت مٹی راہوں بھل پریرنہ چاوساں میں
 رندی کلکدی کرے زیاد ملکہ سینیہ چاکوچ خاک سدھاوساں میں
 جیکر من لیندا ہدی بہتری ہی سستی ہوئی آں انت ستاوساں میں

مناجات یوسف علیہ السلام

اے زمین آسمان بنانے والے خالق مالک حیا رتار سائیاں
 ناسق ناصر ظاہر باطن اول آخر غالب ب واحد کو ہمار سائیاں
 ظالم تاراں بلانڈیاں طرف اپنی میری سنس فریاد پکار سائیاں
 بیشک سو جاوساں اعلیٰ نہا نوبے لیساں ہی جہول تو ارسائیاں
 دنے رات کئی جاں چھانڈیاں کے کر سازہ نماز عیار سائیاں

یوسف ہتھو اٹھا دعا منگی یار حیم کریم غفار سائیاں
 کرین سنی عرض منظور میری یا سمیع! بصیر میر کار سائیاں
 میںوں قید چنگیر ٹری ایس گلوں بخش قید میںوں بخشنا سائیاں
 جے توں ورنہ کریں گامچھ کولوں بکر ناریہ اندا و زخ نار سائیاں
 رہساں بول منہ و کھان جو گاتیر لوچ عظیم دربار سائیاں

تینوں اپنی ذات اور اسطہ سے بیوقوف کریں مار خوار سائیاں
 بیوقوف لکھ چکے ایسے لکھ نالوں دیر دکھ تے لکھ سار سائیاں
 کوٹھی تنگ تنہا زندان جنگی کھاندے محل وسیع پیار سائیاں
 اینہاں کھائیاں تھیں تیری بھکھ مٹھی جام کپسیاں لذت سائیاں
 کرے خاک در خاک صد چاک غنیوں شاہی شوکتوں چوہنیر سائیاں
 اس آبادیوں بھلاویران خانہ انہاں بھلاں نالوں بہتر خازنیاں
 جے میں ڈنگیا گیا تے بچن مشکل دنیا دین اندر او گنہار سائیاں
 میر پاپ تے داویناں برکت کریں نار دیوچ گلزار سائیاں
 برکت اوسن پاپے دی کرم ہوئے شافعی خاص جو روز شمار سائیاں

سے قید ازادیوں لکھ بہتر کریں قیدیوں یکبار سائیاں
 ایس جیوتوں جا پدی موت جنگی اینہاں مجلساں تھیں سائیاں
 اینہاں و تقاں شو نشان جگدیاں تھیں تھیں شب زندان انہاں
 پاواں تیرے دروازے دی خاک اکھیں سار اسی پشال اتار سائیاں
 لکھ عبادتوں سلوت کنج عزت بھیاں ہر گوشے درکنار سائیاں
 اینہاں رنگ نیلیاں الیاں سے ازوہا ٹنگ مارو بار سائیاں
 تیرے ملک چوں جوں ملن دھکے دھوئی ملے دیار سائیاں
 تینوں احمد مختار و واسطہ اے جہڑے مسلمانوچ سار سائیاں
 کپر قمر طوفان ریہا ر و دائم و فضل سلیتی سار سائیاں

قدرتی آواز

عش عش حقیقی و قیدی نے ہر جا قید و لایوسف ہارتوں بھی
 رب السجن احب الیہا بدعتی پیکے وچ سجود پیکار توں بھی
 نہ سن ماہ کنگان دی نت زاری ایس قریا و این حقدار توں بھی
 من الجاہلین پیانداق کرنا ایس ہیں ظلم جہول گوار توں بھی
 فانی رنگتاں کوڑیاں محضلاں تھیں عبرت پیکر موزور کنیا توں بھی
 قید پیانداے نت سنایس قصے گوشہ زندان اندھار توں بھی
 آب گل سے بچیں بکھیریاں تھیں کدے اپنا کریں بیدار توں بھی
 بندینجاہ ریاضت واسطے کر کے ہو سین سلیمانیاں تحت اسوار توں بھی
 و چھڑے ملن کے خوش قدیم ازلی پاپس خاص است یار توں بھی

درساں وچ نو پیکار و بھکے و ہر عشرتاں عیش بہارتوں بھی
 لکھ گھر پیتے پتہ نہ ست ساری چک پتے سرتے بھارتوں بھی
 مال ہونہ نغمہ گذشت اتے چھڑا اپنا قلب ستار توں بھی
 محکم قدم نکا کے ویکھ اکھیں فاستحاب لہ رہہ اظہار سر میں بھی
 جھٹے لکھ قنارہ متاں ہستی اوس بھراندر غوطہ مار توں بھی
 شکل و گراں سے بیتلا پھرتاں ویکھ اپنا نقش اتار توں بھی
 من برقیقہ فقل علف رتہ کرے میر و جو بازار توں بھی
 سہل نخط وے مصر جہان اندر زرق ورسپس پارا رار توں بھی
 کھلسی لی سجدین دار ازوہا دم ہو پس خاص سجود اظہار توں بھی

قید دی تجویز

ہاتجا خدا منظور کیتی ترے لکھ فریب مکار پیانداے
 بیشک با حد جان سنن والا اوہدے ہوتے خبر داریاں سے
 چلی کیدی لکھ نہ واہ او تھے چلنا چور ہو گئے فرخاریاں سے
 بوسے آئیاں نون عالی نور و ازوہا خبر فضل تھیں جھول بھکھار پیانداے

روشن باہ کنتان زندان اندر نور چمکیا وون سو آبیائی
 ظلمات اندھیرا دور ہو یا مولا کریم دن چڑھائی
 کھڑکھڑکھڑکن زنجیر سیرنخن دلوں مرد قراق بھلا سیائی
 سکا ہو یا اک کھوسی جیل اندر یوسف اوسنوں ہتھ لگائیائی
 غوج زندیاں نوں غجوار ملیا سائیں مہر و امینہ برسیائی
 تشہ لبالی ہونی مراد پوری ساقی جام آرام پلا سیائی

قیدی کرن زیارتاں قدم چمن ایہ کوئی مرد تراڑا آبیائی
 بیابان ویران زندان خانہ چمن بلخ گلزار سیائی
 پتہا حاذق حکیم چ قید خانے گل بوگ اندر شیر اویائی
 برکت فیض سار فیاض عالی شاقاں تال سرسبز جھلا سیائی
 نوبت خوشدلیچ کئی قید خانے مرجھاوا جشن منائیائی
 آبیامور طہار محبوب دائم اجرے دیس نوں بسائیائی

قید خانہ

مرحبا پیریا بسم اللہ۔ الحمد۔ پر کار و ایتد خانہ
 باغ آرام گلزارے وگت یاد کو درد آزار و ایتد خانہ
 ویکھ حکمتاں رب کریم دیان عقل ہوس و سار و ایتد خانہ
 کیوں خلد بریں و اوم ملے ہو کے ایس سرکار و ایتد خانہ
 نختا لوط اجماع بہاگ الاداہ و اہ مہر دیار و ایتد خانہ
 زندہ باد آباؤ آزا و ہوسیا بلو او لیکھ ویدار و ایتد خانہ
 جنوں بن یعقوب غوث جاتا بیشک خاص سرار و ایتد خانہ
 خاصاں واسطے پیل گلاب ہاں میں غیراں واسطے فار و ایتد خانہ
 تابل فخر سبحتاں قید قانیانوچ امر ایس سے یار و ایتد خانہ
 قید کردیاں نوں پاند ایتد غمدی کانی لطف خمدار و ایتد خانہ
 عین غدا انیار آزاویاں تھیں بہتر ارفقار و ایتد خانہ
 العشق نارچ شرن عاشقی چھڈ کے دار القرار و ایتد خانہ
 تار از بند بچدے ایتھوں قاتل غافل گو ار و ایتد خانہ
 وستی قید بارص ہوس یا سار طتودی ہنکار و ایتد خانہ
 گلہ جی ایوں کے دھماہ سیں ویتا نابکار و ایتد خانہ

جیو آبیان اوسجناں بھلا ہوئی ادب شکر گزار و ایتد خانہ
 مجرم ہوئی کے آگیا خاص محرم پیسوچ و چار و ایتد خانہ
 اٹھو قیدی کو و طواف جلدی لٹرے مار لٹکار و ایتد خانہ
 برسن درد یوارتے در عشرت بھریا معج بہار و ایتد خانہ
 روخت بیدار و ایتد خانہ ساقی مرت خمار و ایتد خانہ
 کینے بعض نچیلیاں مٹ گیاں بھریا مہر سیار و ایتد خانہ
 سالہ لگے نہ لکھو ارگاہ انہوں جان چندی وار و ایتد خانہ
 یوسف واسطے عین آرام ہاں میں عشرت ابر بلبار و ایتد خانہ
 میں چہرہ قیدی سوچ میں قیدی جوش پریم و مار و ایتد خانہ
 رو رویت اشیاں نوں بہک مری ایس قی سنا و ایتد خانہ
 خاطر یار اک آریاں تال چرکے اکناں جھا گیا و ایتد خانہ
 لاکا لعلی ل موڑ ہار و لکھیں ترور پارار و ایتد خانہ
 یکمال کیوقت لکھو ہو جا جھوڑیں نہار و ایتد خانہ
 ٹھہر کر حقدی ہار کے چوکر کے نفس بد کر فار و ایتد خانہ
 یوسف قیدی مٹی قید بھی منگ مہاں وق شاہ سوار و ایتد خانہ

لکھ جہاں تھیں چڑگا لکھ دے میرے رب سردا و اقد خانہ

دائم و اناک بلال نصیب ہوئے عشق احمد مختار و اقد خانہ

بندی خانے و چہ یوسف و اظہور جمال

پہلی رات رسول نوح خانے صاحب کرم انعام پہنچا و ندانی
موتی گھن منقار چچ اکٹھی حضرت یوسف منہ چچ پاوندانی
قید خانے ویاں ساریاں قیدیانتوں یوسف نایب سیر فرماوندانی
الغفار اللہ ذرا بھی فرق ہوئی بیوں علم علیم جتاوندانی
یوسف عین بعین تعبیر سے نایب دین داد اعطی الاوندانی
ہو کا حق وائل گیا قید خانے قیدی غماندی قید اڈاوندانی
ان اللہ مع الصّٰدِیْن کہہ کے دلاں ٹھیاں فیربلاوندانی
روٹی کپڑا بھکیاں سنگیاں نوں تریاں آب پلاوندانی
دکو وندوئے دکھیاں یادے آپ صبر و اجھار اٹھاوندانی
دھری کوٹھری کوچے پھٹھے فرش کمال سو پاوندانی
مہربان ملاح رفیق اکمل غوطے کھانڈیاں پار لنگھاوندانی

علم الخواب تعبیر تاویل سارے اللہ پاک تمام سکھاوندانی
رویا رازدے کھل گئے کل بندے دم دم شکر نزار بجاوندانی
کسے قسم دی کوئی بھی خواب دیکھے بندہ کھول تعبیر تباوندانی
بندی خانے وچ گل مشہور ہوئی ہر کوئی خواب خیال سناوندانی
لیا تک زنا سب قید و اناں جویں اکھدا توں جتاوندانی
سوہنا مکھ تے سوئیاں کرے گلاں گھوڑ و فراق بھلاوندانی
ساوھو سچ و امت الست جوئی ہو ہوئی تار و جتاوندانی
نشہ پریم و اکھیا نوچ گوہر ارگی راگ جتانی نوں گوندانی
یار و عجب ایہ مرد آزاد قیدی ہر اک ادب تقسیم بجاوندانی
لکھے پھر عبادتوں کرے شوقوں دم دم زبدا نام و جتاوندانی
دائم یار چراغ دی صفت ایہو جس طرف جاو جتاوندانی

شاعر اپنے ساتی نال

عرضی میکیش سخن دی سنن اللہ تیر احکم روشن بحرین برین ساتی
دیرو حرم گنگا زمزم کفر و ایمان تیر نام سنیاں بیٹھتیں دین ساتی
سار چکھدیاں جپے جے خمار باطن کا سہ خاص صراحی تھیں بھرین ساتی
قطر لبان تے ڈال اٹھال ہوا ذرا لیں تکلیف نوں جریں ساتی
مرست کیناں جویں قلندراں نوں ایوں ایوں ایوں نوں تریں ساتی

طلب خلد بریں بھتین بری لوگئے بار کرم تیر اج نہیں گھریں ساتی
راہ نور و مقیم محتاج تیرے دھوم دشت تالا میں تریں ساتی
چن چمکدا دکھدار مقدا آویں جھنک اندر بام زریں ساتی
تار ترنوالے تارے ترن تارن دامن لگے نوں لیکے تریں ساتی
بال پرے پرے پیردائے عشق محمود کو دھریں ساتی

یوسف کی جدائی و چہ زلیخا و احال

باشد بنت طیوس بایوں سبکس از دست شایین دا بھٹی
 دراصل خود قید فراق لٹی دلوں او سنوں قید کر دا بھٹی
 کرے دین سو دین تے بنیے ٹے سکھ پین دی رات لنگھا بھٹی
 درم جان جہاں دا کر کے سودا جھوڑی گھت سودا بھٹی
 وہند انیر سرید و لکیر لڑے تدیر تفسیر بھلا بھٹی

بچھوں تاوندی کف افسوس ملدی تھیں اپنا یا کھڑا بھٹی
 تے ہن نظر نہ سامنے آوند اسو موہ ہر ارکھ کے تھتے کھا بھٹی
 بنان دید سعید خور شد طلعت سرنالید صغیرا بھٹی
 رگاتا کر کے رگائیز بنیے جانی یا رھتیں ہو جد بھٹی
 داکھرتن تہا صد اچی روہر گال سارے جان بھٹی

دکھانڈے طوفان

کھنوج کھاوند رگیان سونانڈے مارے تو بہ کہنی پست تہ جاوندی
 نقش قدم بہاری نال بلیکاں پس چ سچو ٹکاوندی
 نال منجواں دھوئی کے صاف کر کے گھٹ نال کلپڑے لاوندی
 تاج چمڈی لُج دلاڑ پیدار رو جگدی ت چھنکاوندی
 خستہ باب بیتاب سیاب انگوں بقیار ہو نظر دوڑاوندی
 کی لڑاں و سوہنیاں واہ کھڑی گھڑی گذر گئی پرت آوندی
 میٹھوں قید کر لوائیونی یار میرا سرسٹ زمین تھراوندی
 خیرے نال دلاڑے کی درتی پیکے تنگ ڈاٹھی گھراوندی

چمے پی نشانیان رویاں رو و چندی جان گھاوندی
 لیکے درج آغوش پاپوش دلبر عقل ہوش حواس گواوندی
 تہ بند تکیاں ہوتی تہ تیغ کملی پھول پھول قمیض گواوندی
 پیکے دیکھ پیکے پیکے بھلا پیکے آپ تے پیکے گھاوندی
 ہتھیل پنی آپ لٹی لٹی آن مال مال پار سناوندی
 بخت ناہنجانوں و طعنے تمنوں یریاات شہاوندی
 گردن اپنی تے چھری آپ ہاری تیلیں چاٹدی آہ جلاوندی
 نگہبان زندان و سد دائم خاطر یاروی حکم فراوندی

زلیخا دا وار و غم جیل و ل پیغام

وے دا وغیر مہری جیل دیو میر یوسف و ادب بھاوندی
 بیری طرف کھنیں جوڑے ہتھ دو تویں گل پڑا گھت مسازنان

میرا شاہ تقدیر قید کینا او سنوں نال تعظیم بلان
 تے زری دا پینگ چھکے کوٹھی و کھری وچ بھاوناں

عینر مشک گلکاب و دیاں شیشے سر عطر چھین چھنکاوناں ہے
 دل وی لوٹ میری جان کھیندا اوہنوں کھو کوئی پہنچاوناں ہے
 لسن سبب تے پاس احساس سلیٹی شیریں شیریں لذیذ پلاوناں ہے
 ماہی شاہی قیدی میاں میں قیدی میرا زخم ایہ لکے نہجاوناں ہے
 دور دور پیغم پر وارٹھنوں راضی رکھنا ہستا گاوناں ہے
 تھی نہیں بترٹی سون جوگی تازک یار نوں دن لاوناں ہے
 ایہ تے کار کوئی خاص اسرار والی اوہا بھید نہ کسے سناوناں ہے
 دالم یار محبوب یعقوب کے تحت مسرور حکم چلاوناں ہے

صبح صادق نہلا دھلا کے تے اطلس ندی پوشاک سناوناں ہے
 جہڑی گل دیال اوہے راتھی اوسے گل دیناں پہنچاوناں ہے
 وجے قیدیاں واکت اوہ قیدی اوقت شوق تھیں سس لہاوناں ہے
 چھڑ جاوڑاں خودی داروغہ وے انگ گولیاں پلنگ چھلاوناں ہے
 بادہ آزاد اسیر ہو گیا ورت تقدیر دا بھاوناں ہے
 خبر وارمت کوئی تکلیف باوے گیا ویاڑا ہتھو نہ اوہناں ہے
 دیاں چھیر انعام آرام دولت ہدیہ فیض ویاڑا ہتھو ناں ہے
 کی پتہ اصلی لوکاں کلیاں نوں ایس قیدی نے شاہ کہاوناں ہے

یوسف دا قید و چہ خوش رہناں

عابد اہد و ریش و ریش مرسل دالم کرے خدا وی یاد یوسف
 چھڑا سر سے ہو جہاں اسے منگے لائبریک تھیں داو یوسف
 کر کے عطف کلام اسلام دالم بدھی حقہدی بیج بنیاو یوسف
 نعرہ قادری تیغ تکبیر بھرے کے کیتا کفر تے شرک بر باد یوسف
 عاشق زار آزاد وچ قید دالم اندر قیدی شاہ آزاد یوسف

کوٹھی طہری صاف شفاف تریں مہیا پلنگ سہری شاہ یوسف
 زندہ دل سردار زندہ دنیا زندہ باو یوسف زندہ باو یوسف
 خلق مہر تے نور عبادتاں کے کیتی جیل ویران آباد یوسف
 قیدی ہو قیدی دالم لک اندر کوں اساندی سہری یوسف
 صوت نورانی سیرت خاندانی مشہور ہر بلبل بلاو یوسف

زینجاوی بیقراری

دسے شاہی محل اندھیرنا اوہ فتنع مینر جہکار بھی ناں!
 اوہ بیانا بھی ناں بیانا بھی ناں اوہ ناز بھی ناں نازو بھی ناں
 درخاں بھی ناں نور لال بھی ناں اوہ رخسار خیال دیدار بھی ناں
 عبرت پیش حواس داناں بھی ناں اوہ جین لکین جھلکار بھی ناں

کلی ہو گئی مغرب وی شانزوی گیا سبر سیا قراری ناں
 طائر حسن بھی ناں چہک مہک بھی ناں اوہ بانغ بیار گلزار بھی ناں
 اوہ تکلیم بھی ناں کلیم بھی ناں شیریں لبیاں کلام نقساز بھی ناں
 بیج ساڑوی باڑوی ورق عشرت اوہ پوشاں زریں زور بھی ناں

<p>ہوئی بی بی زینب کنگال خستہ زینت زینتے ہارسنگار بھی ناں اوہ قاتل بھی ناں سے مقفل بھی ناں سرگرم خویر زینتواری بھی ناں المی کشتی امید گرداب غم سے مدد و مدد مدد و مدد گار بھی ناں غالب عشق قزاق و ہتھیاری کوئی وں بھی ناں اختیار بھی ناں خودیوں گزر گئی ہو مجذوب بخود ہی آپنی خیر سار بھی ناں</p>	<p>اوہ و نوق بھی ناں اوہ رنگ بھی ناں خریدار بھی ناں بازار بھی ناں ایسے دشت تخیل وچ لوستے تھے کوئی سنی ساتھی بھی ناں اندر لہر قزاق دی کھائے غوطے دتے پار بھی ناں رار بھی ناں ہوئی خاک در خاک سکوت سالن کرے شور بھی ناں چکا بھی ناں سر آئی منہاہ فی الجبوت منزل دائم شاد بھی ناں سگوار بھی ناں</p>
---	--

زینب دارون دھون

<p>عشق عالم سکر کردہن دیو رکھ سر سے بانہہ کران لگی کیتا اوس مکان زندان زندہ ہوئی مول سے مکان لگی یکے تنگ وچ گئے پھار پاؤ خود کشتی واکسب کمان لگی جنگ جیوتوں ہو یکے تنگ اکدن ڈونگھے کھوہ وچ چھال لگان لگی بلدی بھار بلدی سے لاه یو وچ خاک پوشاک رمان لگی دھرتی رٹی جام گلفام شستے زہر سحر فراق دا گھان لگی رخص بانڈیاں نظر وچ پھر گئے کشتی واری رن رن لگی</p>	<p>پایا باریندی بندی بانڈیوں کو کاں کرن غمسی بندیاں لگی جانی در سٹھیں کیتا جان بھار امان نانی جان لگی باہوں پکڑ کے بانڈیاں روک کھن فیرون وچ صبیان لگی رمل بانڈیاں پکڑ کے پھیرن آنڈی سچوں خون بھر وکان لگی باجھوں پیاریاں پچھ کی زینت اندی ری باوے سار گھان لگی نعرہ آتشی آہ و امار کے تے لانیو شاہی محل نون لان لگی دائم موت جیات تھیں گزر جاوے دار عشقی جہانوں آن لگی</p>
--	--

چرخ و می منادی

<p>لکھے پیر منادیاں چرخ کردا منزل عشق دیو وچ آرام ناپیں تختوں سدا پکڑ شاہزادیاں توں چین آوند کے مقام ناپیں و عری عاشقی سے مانے عیش بستر پیتا اوس نے عشق دا جام ناپیں پیر اسکا واپسہ مقام پچھے ڈٹھا اوس نے عشق دا جام ناپیں عشق نار مجرق حاسوی اللہ ویکھان رو اہو پیغام ناپیں</p>	<p>داوم الم تے غم حیرت حشر تیک بوند اہتمام ناپیں عاشق بنے تے وت آرام بھالے کون کہے اوہ اقصہ خام ناپیں خشک گل اندر ایویں گل ہیبا جس سے گلوچ ورو داوم ناپیں عاشق چھوڑ بیٹھے یافینا دنیا سونی خالص نون ہرگز عام ناپیں سولی ویکھے سجدیوں سلس چانناں دائم اکھد عشق اما ناپیں</p>
--	---

جان بچیان

خٹک ل بیدو کی جانڈے ایس چنڈیوچ اسرارہ کی لے
 وساں کی میں سمجھد سچو والے ایہ خزاں کے مورج بہارہ کی لے
 ایہ پیشانی تے زلف نہ بچیر کیسہ خط و قال تے ایہ رخسارہ کی لے
 نشیہ مردک لب گل سرخ غیب ندان سلک بلدا ہارہ کی لے
 سرگوشی خاموشی تے بیوشی روپوشی نے نوشی خمارہ کی لے
 حضورہ کی لے دور دور کی لے نور نور کی لے نار نار کی لے

طلعتہ مارہ کے پچھنا بے ترسازت پھلانڈی نقش نگارہ کی لے
 خوشبو پاروی لے سارے چمن اندرے خبر مدہوش نوں سارہ کی لے
 ایہ جو خشتانڈی جھلک تے پلک تے سچ رز و جدی تارہ کی لے
 ایہ پیام تے زور ساقا صدر شب وصل تے انتظارہ کی لے
 ایہ کفر ایمان تے ویر کعبہ قاضی صوفی برہمن زمارہ کی لے
 ناز سارہ تارہ بے باجھ دائم دوسرا دیوچ چھنکارہ کی لے

شاعر اپنے نال!

بازہ آرنڈارند بازیاں تھیں نہ کھیں متاں جنوں سودا ہودی
 ذرا استھل کے گھنڈ اتارہ باکر زوم چ مرت کو دانا ہودی
 آویں باز نہ فیربھی نازہ کرنوں پی مچ صدا صدا ہودی
 ایدھری است السنت ہو او دھنوی بی بی ہودی

گلاں وچ گلاں مھر کرنا اپن ایسے گل تھیں متاں گلا ہودی
 وچ ہونہ ہونہ لے ڈونا اپن شاید ایو ای ہونہ ہودی!
 کہ ہوش کچھ لے مدہوش رند اپیا پیا دار از افشا ہودی
 کر بس دائم قصہ دس اکوں متاں وار تے انتہا ہودی

زلیجادی فریاد

پیا حال بیوں عجب حال ہو یا دیکھو حال میرا محرم حال پیا
 مہربان بچیاں بچیاں وسیں لطفوں جام الرام پیا پیا
 بال بال لانبو بال بال سٹی بال بال وواں بال بال پیا
 ماہی وانگ ماہی گیر حال نائین حال جال پیا جال جان پیا
 لال لال ہونی لال لال کارن لال لال پیا لال لال پیا

زنگ زنگ دوم سروں کرو لگی وواں رو بید رو دکھال پیا
 سو یا خواب خیال خیال عالم توں بھی سمجھیا خواب خیال پیا
 ہال ہال پیا ہال ہال پیا ہال ہال پیا ہال ہال پیا
 گل گل گئی گل گل اندر گال گال کے گل نوں گال پیا
 گھر بار دسارہ سرباز چایا زیر بار بستی بار بھال پیا

میری آئی تقصیر اسیر کر کے ترا سیر اسیر نہال پیا
 جاگے غم سوال سوال پیا سائل کرے سوال سوال پیا
 عالی جاہ بھل جاہ نہ جاہ دل تھیں نروت جاہ جلال کمال پیا
 سگھ حرام کر عشق احرام بدھا میریت الحرام جلال پیا

کامل اکمل کمال محبوب میر قبتہ شرف شریف قبال پیا
 چاہ چاہ تیری کریں چاہ توں بھی چاہ چاہ چاہ چاہ ڈال پیا
 شاہ شاہ میرے بادشاہ ارث شاہ شاہ توں میں کنگال پیا
 جائے فصل کے فصل اصل دائم ہوئے وصل وصول حاصل پیا

زینجاءے فکر

قائد قیدیئے جلیکے قید خانے خبرے کس طرح زینتے ہوسن
 کراں والے بھلے اوہ بھاگ اے جنہاں جوشن پاپ ہوسن
 کئے ڈاہ کے پلنگ لدار کارن چھل پھلاندار چھلے ہوسن
 شانہ گری واکون ابتدا او تھے زلفاں کالیاں تیج اڑا ہوسن
 نور العین و جھار طلعین کس نے پیر ہاوب سیناں پوسے ہوسن
 صاحب حسن عالم نیم خواب اندر لکھا جھل کے کس سائے ہوسن
 راج ہنس ترانج ہما سیر تلیاں مل کے کس جگہ لے ہوسن
 شاہی کراں قربان شاہی تیرے دلیدے سولے ہوسن
 کر کے قید پتیا ڈری کھٹیا کی دکھ بھرنے مارو کائے ہوسن
 پرتوں آپاں شمع مزیر لوسف صحن درخانے جگہ لے ہوسن
 کی پتہ لے بے پرواہ میر کینن ج نقاب چھپائے ہوسن
 خبرے وطن تے خویش بردار کارن نوری تاجوئی اور لے ہوسن
 چنن دایو لکھ مبارکان سے موتی لبیاں تھیں یار برسائے ہوسن

فی میں لکھ کر واری لیکر دکھد کھجھار اٹھلے ہوسن
 صدقے کھولیاں لال متوالے تھیں کہڑے مال وچ وقت ٹکھا ہوسن
 کولنے کس لذیذ کھلائے ہوسن کس شہرتی جام پاپا ہوسن
 کس نے چیر سزار کے ناں انفت شیشے نور سے چمکے ہوسن
 بدھی کس دستارے کس پکھانے پیرا زری پتائے ہوسن
 اوس شمع واکون پتنگ بنیا کس نے جان بگاڑ کھائے ہوسن
 کی جاناں کہ خوشی دیوچ جاناں کے دیکے نیر و لگے ہوسن
 چپ چاپ پاک گفتار شیریں خیرے کس طرح سہیں لے ہوسن
 تیری جوں دی کو ٹھٹھی وچ پیلے کس شمع چراغ جلاکے ہوسن
 میر سوہنے شیر جوان دیاں سمجھے زن زیارتاں آئے ہوسن
 توبہ تاب نقاب دی کی او تھے آکے جلو چیر حجاب دکھائے ہوسن
 تو بہیں ترمانی کہ یاد او تھے جڈں جاو جمال ورتائے ہوسن
 خیر نگہ دا پیا ہوگ شاید کرے کی بسمل لائے ہائے ہوسن

وصل منگدی گئی آں دیکھو بھی ایہو تتردی بیکھو لکھائے ہوسن
 کر کے شاہی مکان ویران دانم جانی جان زندان وسا ہوسن

ادھی راتیں دانی نال سلیمان دا بند بچانے آوان

کیا دن پیارے فراق و الامتزل ات آفات للکار دی آ
 اتنا دروتہ و کھپا کبے آگے جنڈ لیاں اتے بقراری آ
 چھلے دا سدے جگڑے تلے بھری سوزالم آزار دی آ
 ایہ تسانی آے تئی آے چاک لدی تڑپ تڑپ کے ہوش ساری
 مانن موج تہڑاویاں بھاگ بھریاں حاصل جہانوں بیج لڈاڑے
 مار چھال محل توں مران مونی تیت ہو کو چار و چار دی آ
 اتھے باغ بہار عیشاں چھری تھال بیٹھک میری آری آ
 ملک ل منال وریار و ہراں مینوں جھکھ منٹو سرکاری آ
 آکھے دانی توں اٹھنی واسطانی چلی چنداچار بیماری آ
 غالب عشق سالار نہ سون ویندا دھری گلے تے دھارا توری آ
 آواں دیکھ سلطان زندان والا دانی پاپوری نہہ چاروی آ
 ڈٹھیا ر واپاک جمال چوہی رنگت خزاں لیں ملی بہاروی آ

ظالم بھیر بلا کھلار جھتے اوہدی سیج خار کھلاری آ
 اک رات کالی کالے دیں دانی و جی ات جدانی دی آری آ
 خط کہکشاں دیکھ فریاد آری ہتھ فلک دیول آری آ
 فی میں لیاں سداجت سارا مال مال بجال پکاری آ
 بلذکر فرقت سے پی پاپن لوکاں خوشی بہشت مگر آری آ
 کہ تھی اثبات تھیں گزر جائے کدے ہوش دینا چتر دی آ
 آواں ہو بھکیار دربار تیرے کانی ریچھ ہارنگاری آ
 ہو گئی روندیاں ہوندیاں ات اسی حق بیڈی جیم دیکھاری آ
 لا دوانوں لا دوا جلدی ڈا دھی طلب اس گھری دیداری آ
 لیچل وقت ایسے مینوں تید خانے جاگی ورت جیب سرکاری آ
 ادھی ات زینچا نون نال لیکے سدھی طرف زندان سدھاری آ
 یوسف محو عبا و تان سچ دھم پرھدا جھتار غفاری آ

قید و چیر یوسف دی نیم شبی زندگی

ادھی ات اندھیری قید نے پی دیکھدی یاری کار تائیں
 ابر جانناز ممتاز یوسف بیٹھا چھیرے کے تذب دی تارتائیں
 ہونویکلا جگندے ولیاں تھیں پیار دیکھد عین اسرتائیں
 دیکھے اکھ اٹھانے کسے طرفوں تیاں لڈتاں زید دلدار تائیں
 کدے جھکدا چھلانڈی شاخ و انگوں آگے بھاگ جھنڈا تائیں

بند احمقدا حاصل خلاص بھیر باپا سو وار ب غفارتائیں
 متھے جھکدا نور حراب روشن رنگن حقدی شمع انوار تائیں
 اللہ هو اللہ اللہ هو اللہ ماسہ غنیدہ شاہ بیدارتائیں
 دوست الست سچ قید خانے مانے بیابہشت بہارتائیں
 کدے وچ قیام مثال سبزے بدھے ہتھ دچے کردگار تائیں

دے کوچ سجدے پیکال شامی راضی کرے ایک مختار تائیں
کھیں پی طرف کریم حافظ میں تیم اسیر لاچار تائیں

پس عاجزی نال دعا منگے سائیاں کج بندے خاکسار تائیں
دائم اکھبوں ہندے لال تھوں کو کے بے حمت تائیں

قید خانے و چہ یوسف دی مناجات

مختار تار غفار عالم کل شئی قید پر غفور اللہ
طنوں دور مجبور غلام قیدی تیرا آسرا فیض گنجور اللہ
موج جن تاریاں رچ روشن تیرے امروا نور ظہور اللہ
کو اوٹ اے تدور کھو لڑیدی ماسہ سور نہ فخر غرور اللہ
تالہ پریت دی تندہ ٹٹ جائے یمنوں قید خانہ منظور اللہ
ریں کرم تے دکھ نابود ہوں آوے کوچ وجود سرور اللہ

جان سنوائے احمد ب مالک علام الغیوث نور اللہ
زمن و فلک جمیلہ ح خوان تیرے جن بشر سارے ملک و حور اللہ
شجر و حجر و صیاوندے نام تیرا بھی درندہ چرند طیور اللہ
اول آخر ظاہر باطن خفی جلی حاضر ناظر نظیر ناظر اللہ
بھائی بھین کے پد بے تقوی میرا بھو خوش پرارتے دور اللہ
دائم بار عاجز حالی بھاندر میںوں کریں فضل و نیال بھر لور اللہ

قید خانے و چہ یوسف کے زلیخا دی فریاد

ہولی ہونی اندھیر کوچ ملکہ قد میں لگ کے حال سنان لگی
سینہ مثل تنورے تپدے چشم خون دی ندی و گمان لگی
ترے کرویاں مدتوں کید ہو پیاں تتی ابے نہ کسے مکان لگی
رات چیر کالی آیاں کرن و رشن جڈن جانی نہا بندی جان لگی
آیاں مشت غبار دور بار تیرے باوتند فراق او ان لگی
نہیں جو ندیاں کوچ نہ سنگ مویاں مرغن گھڑی پٹیاں کھان لگی

بھے ساہ کلچٹے ہتھ دھر کے ڈاٹھی ون لگی کر لان لگی
سرو قاتا حشر قیامت سے سن کھال سینتی آہ چلان لگی
غبنوں ترس بے پرواہ سوہنے اٹھے پیر میں ایس دھیان لگی
رہیا و سن یار پیار یاوے جھلی کملی جگ سدان لگی
کاش کدے نہ ہو نوندی میں پیدا سخت سٹ کلچٹے آن لگی
دائم گل پلاسیس وچ قداں اپنا ٹھٹرا شام منان لگی

حضرت یوسف و اچپ ہناتے زلیخا نے اپنے محل چہ واپس وانا

بھی جن دی چانی مکھ ماہی کروی شب تاریک جمال اسدا

مست وار فقیر ویش کامل ولی نبی معشوق کمال اسدا

دیکھ بول پیار یا کہ ملکہ ایہ عرض تے ایہ سوال اسنو دا
 اودیاں سوچ عبادتاں محو ہو یا جانی جان اللہ ذوالجلال اس دا
 تے کردیاں گذر گئی رات ساری حملوں گذریاں سوچ و لال اس دا
 سراہ چلا وندی اٹھ چلی بھر یا سوز تھیں قال مقال اس دا
 درود لے جم دا خون سارا دتا چشم وے راہ نکال اس دا
 ڈگی پلنگ تے پری ہوش ہو کے مال مال لے کے وال اس دا

یوسف مول نہ کیا بولیاے صاحب ات دیوں خیال
 ملکہ کرے فریاد کچھ دس پیار رسیا ایہو چھیرا یوسف مال
 ہو گئی فجر تے ٹھنڈی وا جھلی پیا نظر اسدی دوز حال اس
 ٹریا جائے نہ چھڈ کے بار تائیں قدم قدم و بال وال اس
 آئی پرت بے سرت محل اندر ہوو بند نہ جوش ابال اس
 گئی بیت پرت دیوچ دالہ سلا رنگ ہو میان مال اس

زیجا دیوں درکہانیاں

گل شرق شگفتہ دریاغ عالم کلیاں چشم جلوے لاٹاں مارے فی
 نویں دکھ مصیبتاں ہو نویاں عقل فکری لیا دے مارے فی
 روشن روز فراق دا حشر جید اول جگر و کار و کارے فی
 نقران بندیاں تائیں بلا کے تے آکھ پئے لے او دلدارو کنی
 تو یہ آپ بنیاب کد کھان جوگی خورد نوش نوں دکھی سارو کنی
 موتی درم مرجان لعل کی شے عاشق جان نوں رتوں واسے فی
 اودے قدم لگا وندی اکھیاں لگے کول میہ سرکارے فی
 ملک مال تے دولتیاں کرے صدقے چاہے ایہو عاشق بقرارے فی
 جڑھ کے محل جھو کے سوچ ہے تندی دیر اس گلشن نذرے فی
 کدے سوچ و سماں میں بھی اوس کوٹھے جھٹے بسترے مست خمارو کنی
 پوراں چوریاں مووہ پلاں اوہنوں موتی چونک بان سوچ منقارو کنی

اسی باد خزاں تئیں تیریاں تے چمن فلک مر جھاسدھارے فی
 سکے جانے و نذرانے دیسے غمزدہ خون گزارے فی
 بناں شام و شام و پیرے رہے راجہ والے ڈنگ مارے فی
 کھلے رنگ رنگ برنگ تیار کر کے پھیرے طرف یوسف مرادے
 جیہڑا یوسف جیاں گلاں کرے اوہنوں بدر کجھ درم و نیارے
 یوسف کول جو جلیے نہ ندان اندر پائے رتے جاہ و قارو فی
 چشماں چمدی غیر تعظیم کردی انہاں پاؤں میں سارے فی
 کتے بار دی گئی تے دیکھ کے تے قدم چپے مال پیارے فی
 میرے ہمبر اوس نذران اندر بادشاہ او تھے خدمتگارے فی
 پنکھی اڈا و اجیل تے دیکھ آکھے دھن بھاگ او تھے اون بارو فی
 بھاویں کون کوئی میٹھوں لکھ چھلے حاصل جہانوں شرف دیدارے فی

بے میں ہاڑیاں تریاں سوچ پکی سوہنے تر کرے سوچ انکارے فی
 من ترانی فرمان محبوب دالہ عاشق آر نی پئے پیارے فی

ایضاً

سار ادیبوں بھر کے کوچ میٹھ ٹکڑی دکھرتاں لکھڑان اندر
 میں اکھ حرام تے کفر جانے ثابت دیکھدی طلب ایمان اندر
 پردہ پوش دیکھے پردہ پوش ماہی تائیں جو بندی ہی جہان اندر
 سزاوالیاں رانیاں پھرن راتیں کیڑے ڈرنے عشق سلطان اندر
 نون زلیخا نون درودو کجھی کملڑی آہ فغان اندر

جھپے بار قدم پذیریا ہار کھے اوہ مکان دھیان اندر
 ہو کے پیر پیادری رات اوجھی لیکے دائی نون جازندان اندر
 کردی ہے فریاد آزاد ملکہ تیدلیوان سوز بندلیوان اندر
 ٹوٹے پیر پیادیاں رات کالی چھڈ محل کوکرن بیابان اندر
 دائم دیوانی رانی مغربانی قانی ہونی ماہ کنعان اندر

یوسف دی صوت چیز لیجانے فنا ہونا

گوئی فنا فی العشق عاشق دلیر باجھ کوئی گل بھاوندی کے
 پر جہوں کوئی یوسف نام لیندا آئے ہوش بول شراوندی کے
 میں اں قبخانے اندر قید ہو یا کون ماراواز بلاوندی کے
 درویش تے خویش پر ریر چم نیردی ندی وگاوندی کے
 زانی آکھدی خواب وچ کرے گلاں ہوشمند ہوش کو اوندی کے
 میں نہیں پتے آپسچ آپ ہوندی از عشق دی روگاوندی کے
 باہوں پلڑے سر جھون بلا دیا کر ایوں سمجھ نہ مجھ نون اوندی کے

مٹھیں میٹھ کے سو خاموش جھڑوی ساعی عیشی یونج و اوندی کے
 ہائے یوسف یوسف کس آکھیا اے مینوں کیوں تکلیف پہنچاوندی کے
 جدوں سچ نماز مشغول ہوواں بولی غیری زخم رگاوندی کے
 ایہ زلیخا کے عشق وادان بلیا بندی مہر دی قید کو اوندی کے
 ملکہ آکھیا مرے مشتاق طالب صوت یاردی سچ سماوندی کے
 جیکر مینوں بلان دی نرض ہو ورو دائی نون ہی سمجھاوندی کے
 قابو سچ نہ دل دیکیر میر منزل حیرت بندی دائم چھاوندی کے

تصویر لے خودی

دلی کھا پکار نہ میں اتے گو یا روح جو دھتین دھابانی
 دیکھو طبع طیب کھول بیٹھے حالت دیکھ کے عقل کو ایسانی
 اندر خون تاثیر خون غالب تے فکر خیال و و طرا ایسانی

دائی سمجھیا آں اے موت اہدی اس حکیمانوں طبع بلا ایسانی
 نبض بند تے سانس واروسویں لکھ تہ نہ کسے پائسانی
 اونہاں نال ہمیز خودی کر کے فصد سد فساد چلا ایسانی

نشتہ چلی زمین سے خون گریا یوسف یوسف و القس سجایائی
 ہستی مٹانے آگیا بار سوسناگ رگڑے وچ سما سائی
 قافی ہو منظور حقین کئی آگے آتا یوسف اسرار و کھایائی
 اتت یار یائیں اونہاں پایائی جنہاں اپتا آپ مسایائی

ہر ہر قطر سے لکھیا نام یوسف واہ واہ عشق نشتہ چلی
 بناں یار کی اوس تھیں ہو سکے جس یار القس سجایائی
 اوہ نشتہ بھی سولی تھیں گھٹ نائیں گڈر مویوں پائیا
 دایم لکھ مبارکناں اوس دلتوں جہڑا دل دلدارو مسایائی

شاعری گل!

نیشہ مٹھاند اپنی شیشے شیشہ چکیا راز نہاں دل دا
 چھوڑ شان گمان فقیر ہونوں کدے شان دیکھیں عایشان دل دا
 اوہ کی دل ہے جس چڑو دل نائیں بناں دے گھریراں دل دا
 بخت و اطاعت مہجواتے بیٹھا پن کے تاج سلطان دل دا
 آکھن دے یونچ ایمان ہوندا خبرے ہے کس جاہ ایمان دل دا

عورت یاروی عین جمال پو نیشہ دیکھے جیکر انسان دل
 دید شیریں فریاد وصول کردی پٹ دیند ایمان دل
 لکھاں و نقاں راز اسرار کھلن جڈن کھڈے گلستان دل
 دل روشن ضمیرنوں حال روشن جلیے ہو پریشان دل
 دایم یاروی بیچ مکان دل سے اپر تپتہ نہیں کتھے مکان دل

ہوا کے ذریعے زینجا کے سینہ

زندباہے باوصیا سفری رکھ شرم تے کرم فرما کے جاہ
 یقینوں فرشتاں نے جیتوں چلی آئے لو لوں لنگھ جی تے جاہ
 ہو سی مرد آزاواک قید گوشے ادھے پیراں تے سیس نوا کے جاہ
 آکھیں دوندی اک مشتاق تیری عزت روٹرے آرا کے جاہ
 لے اپرت جواب جناب دلوں مزدواک مسیح جلا کے جاہ
 بحر فکر تھیں کئی جہاز تاریں کشتی میری بھی پار لگا کے جاہ
 آکھیں دست بستہ ہو کے فرادینوں مولیٰ پی آہن دقتا کے جاہ
 رگ گل چراغ دی لڑتا نہیں دے نوروی شمع جگا کے جاہ

میری ہونتی ہمد و مہدم ذرا اک تکلیف اٹھا کے جاہ
 میرا نہیں سنوڑا واسطانی سمونے بارے کن سنا کے جاہ
 جائے ادب لدار و انور خانہ باوندے و عوسجا کے جاہ
 پھر ارم وانا دیار باوے مٹی کلی امید ہنسنا کے جاہ
 دور گیاں دے پچھ لیا دنی این کول ہندوی بات بتا کے جاہ
 انی قاعدے ساقی دے و نچ درے اک چھلکا اجاہ پلا کے جاہ
 تیغ حشم تھیں کیتائی خون ہن ستھیں اپنی قبر بنا کے جاہ
 اک مار کھو کر دھیری ڈھار اسائے نام نشان سائے جاہ

کے صباک کریں کھان بھلا مدھوں سارے شور و فساد کے جاہ

خستہ زار ماں مشت غبار و آسم مٹیوں یاروی گلی و گلی جاہ

دو جوانوں نے قید ہو کے یوسف کو قید خانے وجہ آونا

در قرآن دیدم لب حق گوید و دخل معہ السبحن فیتن یارا
کے ساتی تے دوسرا باورچی راوی مہج تفسیر بتان یارا
میسر روم سے لیچی کھل چوری کیتا دو ماں میناں پیمان یارا
ساتی کرے انکار تے باورچی لگا ظم و ابھار اٹھان یارا
ایسا قی بھی صاف شراب لیکے لگا پور کے جام پلان یارا
کے ساتی نے تے توج زہر پیا سن کے شاہ ہو گیا حیران یارا
کوڑ کوڑ یا ندا سچ سمجھاندا ہو چلیا عین عیان یارا
دیکھو ملک ریان سلطان تائیں پکا پے کیا شک گمان یارا
کے روز پھر ہوسی صاف جھگڑا ہو گیا بادشاہی فرمان یارا

ہوئے قید خانے اندر آن داخل یوسف نال دوسرا جوان یارا
ایس جرم کنوں نیچے جیل اندر شاہ مصر کے ملک یان یارا
یار و ملک ریاں نون ہر دیکھے ویساں و تیاں گنج مرجان یارا
قال زہر ملا کے مہج کھانے خدمت شاہ وی اختیار و ان یارا
میشک کوڑے کھڑکدا کوڑ اپنا دگا باورچی مرغ لان یارا
ساتی اکھیا میں شراب پیناں ہاں کھانا کھاہ توں کسبیدن یارا
ساتی پی گیا گٹا گٹ جام سارا ہو گیا باورچی پشیمان یارا
غضب نال سنایکے حکم جلدی کیتا دو ماں تائیں بندیران یارا
اپر سانچ نون کردی انچ دائم کوڑی کوڑ کسند ابدلہ بان یارا

قید خانے وجہ ساتی تے باورچی دی خواب

یوسف مہر خلق پیاریاں دھماں قید و یوچ دھماکیاں نے
بیماراں ناچاراں نون و دار و مسکیناں نال بھلیاکیاں نے
ٹٹھے پھیریاں و جوان اکرن دھوناں فکر ویناں نواکیاں نے
سرٹ نو لیکے رون و نویں یوسف مہریاں نظر ان پائییاں نے
یے نال تعظیم جہاز ساتی سانوں خواباں و صا جا آکیاں نے
تھوڑے کے بار تھوڑے کے دو ماں تیاں کھول سائییاں نے
سینا این خوابانندی خاص تعمیر میں تینوں نشتاں و ڈیائییاں نے

صبح شام زندان رنج ہے پھر دا پر اجزاں کرم فرمایاں نے
دوستی بد سے ماہ کنعان یوسف لاناں کرم اکرم جگایاں نے
پیلانگ سے میڈر انگ خاکی و روہ اکھیاں مل سجایاں نے
اے و بلیو ورنی پور و مندو کی سختیاں سر تے چائییاں نے
اکھیں و گردیاں کاتیاں لگدیاں خوشیاں جگدیاں بھلائییاں نے
سانوں ملک زیاں نے قید کیتا متھے اسانے جرم خطایاں نے
ساتی کھیا میں لٹھہ شراب تازہ بھریاں نشتاں نال وائییاں نے

بھڑ بھڑ شاہ نون جام پلاوٹاں ہاں۔۔۔ روتقاں دن سوایاں نے
پنکھی مارے وار وار جھماں کٹکٹ کھادیاں آرائیاں نے
تختیں تیں دیکھد ہاں محسن مخلص رد میں صفایاں نے

تے باورچی کیسا میں خواب اندر تازا دیویاں ستر چائیاں نے
تعبیر تاویل تفصیل دیاں تیریاں سچ زندان دوہائیاں نے
تیر اشرف اقبال دوام دائم حاصل تھو لوں علم و تابیاں نے

قید خانے و چہ یوسف نے وعظ کرنا

اے دو پیلو کوزہ باپے مونہوں بول سرکار فرمایا اے
خورش تسانی آدی اوج ایسی پلینوں نے خاص سکھایا اے
تم چمڈے اکھد کواہ مرد اتینوں کس ایہ علم پڑھایا اے
خامن و حی لہام عطا ہوئی جو ٹھوٹھوٹہ دلوں بنایا اے
اللہ پاک نے جہاں بیان تائیں بنا دینوں تہاں بنجایا اے
بیرواے پڑوائے داوین میرا عالی مرتبہ جہاں نے پایا اے
جہاں تال مجتہاں سچ و بیا تو حید و اصد ستایا اے
اساں تساں جہاں ساریاں تے کید ارب نے فضل کھایا اے
بہت لوک اپیر تائیں شکر کرے بچراں نے عقل گویا اے

تال عقل جلیں دیل دیکے اپنا تہاں تے علم جنایا اے
ساتی باورچی دیکھو دنگ لنگے او سے رنگ کھانا اسدن آیا اے
یوسف آکھیا علم تاویل باطن میر رب نے مینوں بتایا اے
بیشک چھڈیا سنگ اس قوم و امیں جہاں غم جیاں کھلایا اے
منکر آخرت دے وزخ و چہ سترس ضائع مکر لال کھڑ آیا اے
ابراہیم اسحق یعقوب سبل امحن دا عین بجایا اے
روا نہیں اس تال شریک کوئی واحد لا شریک کھایا اے
اکھیں کن زبان ہزار نعمت سو سار دپ نوپ سجایا اے
دائم کنوں پوجد نہیں غافل نفس جہاں تائیں درغلابا اے

یوسف کے وعظوں سن کے سب قیدیاں نے اللہ تے ایمان لاتے دس

قیدی آزاد ہونا یوسف علیہ السلام دی دعائال

اے دو پیلو ایس زندان دیو جھلاو سو کھیاں سچ و ڈرائے
اوہدا کوئی ہم کار شریک تائیں مشرک سترن کھارے تے
بیروا دیاں تساندیاں تے تسان کھے نام معبود کھارے تے

کئی رب چنگے کے اک بہتر جس دی بہتر بند کے تے
اس بن پوجد ہو تسی جہاں تائیں اصد ذات جبار جھلاکے
کوئی سند کوئی امر ویل تائیں پچھے رے ہوراہ کھارے تے

کوئی لات منات تے کوئی عز کوئی سب صفا پھیر کے تے
 اللہ باجھو نہ کوئی معبود و حاکم بیچیا حکم ہمیش چلا کے تے
 میریاں کرو پرستشائ ب آکھے تقویٰ آسے ہور کو آکھے
 یوسف خاص توحید خدا والی وی عین یقین سمجھا کے تے
 تے باورچی نہ دلوں ایمان آندا اتوں میناں بکو کھل کے تے
 ہو حق دے ذکر باند نعرے کفر نسیا بجا جڑاں کھا کے تے
 منکر کوئی دعا منظور ہو سی بنی آکھیا وج دجا کے تے
 آکھن چار ماں سی مشتاق تیرے دلوں سچ مجھناں باکے تے
 کیتی عرض پکار نزار قیدی کدھو قید تمہیں سان بچا کے تے
 پیریں بڑیاں طوق زنجیر گلوچ کوں نکلے قدم ہلا کے تے
 یوسف ہتھ اٹھا دعا منگی بارگاہ وچ عرض الہ کے تے
 کرڈیاں سنگیاں طوق زنجیر لقمے نکلے قید تمہیں شکر بجا کے تے
 کالے ہونے گوئے گوئے ہوئے کالے چلے بدنام دھیا کے تے
 کال مروا آواز آد کیتے ہر کرم کہاں فرما کے تے

پو پو پھیراں وٹیاں ٹیاں نوں ستھیں اپنی آپ بند کے تے
 پو چا حق وی سدھڑا راہ اصلی غافل کو کس وقت دیا کے تے
 ہتے لوک اپیر تائیں جان دے بیٹھے غیراں نوں سیں نوں کے تے
 ساتی دین خلیل قبول کیتا دلوں منوں یقین جھا کے تے
 قیدی چار سو اک ہزار مومن ہو شوق وی تار دجا کے تے
 یوسف وعظ کیتا اندر قید خانے پڑاوسیا پار لگا کے تے
 انشائ اللہ مراد حصول جلدی دیکھو ظاہر انگلی ازبلا کے تے
 سالوں قید بھلیری سنگ تیرے کی لینا این وطن نوں جاکے تے
 یوسف آکھیا بلیو نکل جاو اکوں آکھدے سب گھبرا کے تے
 وٹھوڑ طلب کرکار دار شاہی کوں ایسے جند چھپ کے تے
 کیتا جلد اشارہ انگلی و اٹھیاں بڑیاں کھڑ کھڑ کے تے
 کسے تکیا کھو بچھ اپنا نہ دے رنگی نے رنگ بدلا کے تے
 پیلے لال ہوئے لال ہوئے پیلے گئے وطن نوں و پس و نا کے تے
 گھرں و بچ ہوئے ادا جھے دائرے بلے چھرد کالے لاکے تے

یوسف نے ساتی تے باورچی نوں تعمیر دسئی

تیرے سا قیا جاگے بھاگ تے ہو یا کرم کرم عقار دانی
 بادشاہ نوں خمر بلاوسیں گامو لاو گڑیاں سب سنوار دانی
 پنکھی کھاوسن چیر سریر تیرا جیویں حال کرنگ مرواردانی
 میں سے بار یا کوڑا زانے نوں ڈاہیاں یکے چو کھلا دانی
 جہڑے میری زبان تمہیں حرف نکلے چھٹا تیر تقدیر جبار دانی

اسے جگہ تے فیر ممتاز ہو سیں چن چکیا غرور و تار دانی
 سولی چڑھند گاتوں باورچیا اونیری قسمت سچ جھوٹا وادانی
 آکھے باورچی کوئی نہیں خوابے ٹھٹی پراندروں انوش سار دانی
 یوسف کہیا ہو چکا جو ہوتا سی ہن کوئی زور نہ عذر انکار دانی
 چڑھیں سولی باورچیا صوبے آبا توڑ تھیں حکم سرکار دانی

سن کے پیدائش اور اس وقتیں و طہائیں نال اندوہ و کاروانی
چاہیے بشرنوں سوچے چال چلے اکوں جوین بھانہ بخشاروانی
آکھیں ساقیانک یاں تائیں قیدی اک مسکین پکاروانی
بے تقصیر سپرد لگیرو اڈھانہ کوئی پتہ لیندا بیقراروانی
وندے سہکدے نوں پنجبال گذرے کسے کورنہ کوئی نساوانی
دستیں ساقیانک شاہ نوں حال میرامینوں شرف حاصل سراروانی
ساقی آکھیا عن ضرور کرساں ضامن رب رحیم اقراروانی

صلہ نیکیاں اتے برائیاند اکوں مولج لنگھ سدھاروانی
حضرت یوسف علیہ السلام تدوں عرض ساقی و گوتش گزاروانی
بے خزاں تیز باغ عدل روشن عالی مرتبہ شان درباروانی
مہموم مغموم مظلوم عاجز ہو یا حال یا مال و کھیاروانی
تیرے ہونڈیاں عادلے عدلی چالہ ایہ تائیں شاہی کاروانی
ہو میں بیچ حنفیہ منطوق جڈں سہرا پاواناں قرب جو اروانی
کدوں رہن ایرو کھی یاد دایم جڈاں ونداسمان ساروانی

باورچی مار یا جانا تے ساقی نے آزاد ہو کے یوسف دی گل بھل جانی ست سال قید خانے وچہ یوسف نے پیرہنا

صبح سد و ماں بادشاہ مہری کر کے عدل تے جرم گناہندان
تازے انگور نکال کے تے نت شاہ نوں جام پلا وندان
گل یوسف دی ہی باوا دہنوں میں میں موج متا وندان
اللہ پاک قرآن شریف اندر فلیت فی السبین بضع سین فرما وندان
ہو کے نبی تے غیر توں داو چاہی ب غیر توں قید و دھا وندان
کرے کرم باغ گلزار کھڑے غیرت کرے سار جلا وندان

باورچی نوں سو لڑی جا پھرتا تے ساقی تے کرم کما وندان
لیا مرتبہ قرب کمال شاہی اندر عیش و زین لکھا وندان
اپنے شاہ لگے بھلا ذکر کرنا اوہنوں نفس شیطان بھلا وندان
یوسف لگیا پھیر گئی برس قیدی ست سال اوئی تہلا وندان
در بار و اچھڑیاں سخت بندی لاکے تخت توں تخت بانڈان
بادشاہانوں بھیکھ منگوا وندان دایم بریاں تخت بھا وندان

اللہ تعالیٰ حکم نال قید خانے وچہ جبرائیل نے یوسف کو ل ونا

بند بچانے جبرائیل میں آیا قاصد خاص پیغام پہنچان والا
اللہ باجھنہ کوئی پیار یا او دکھ درد فراق و نڈان والا

یا یوسف سلام سے بعد تینوں فرما وندان میں اسمان والا
اوا نغانی بند خلاص کروا جیہ او کھانڈ بھار چکان والا

جانن والرئائے وکھین الرئائے سنن وارطائے سنان والا
 پچھ پچھ پیدے تے بچان والا اندر نار گلزار بستان والا
 قطرہ ڈال نیساں دامنہ سپاں گوہر لعل باقوت چمکان والا
 دو جہان وسیع میدان اندر منگول بنیاندی صہارہ چران والا
 دروں دور دھکے وڈے زاہد میوں گنہگار اندر کویبستان والا
 جمادات والا قائم ذات والا شش جہات کون مکان والا
 وقت فجرے کو سپاں غنچیاں تے مٹھی باو صبا جھلان والا
 صاحب خبر والا زیر و زبر والا صبر و ابر والا آن بان والا
 ماسوت ملکوت جبروت والا لاہوت مابہوت دیوان والا
 اندرون سے رات توں گم کروا اندر رات و دن چھپان والا
 حاضر ناظر ہمیشہ ہر جگہ ہر گھر و ہوا و مکتبہ ایماکتہ قرآن والا
 بر حال واقف شمش قمر والا اختر نجم والا کبکشاں والا
 کی کرن لگے زینبالی یوسف چتیا کریں کہاں یاد اخوان والا
 جڈں کھوہ اندھیرے وچ ڈگول و تھے کون سی ان بچان والا
 سربار بنگی وچ سیلی بھلا کون پوشاک پستان والا
 مہر شہر دیو وچ لیا تینوں مہراں دولتوں لعل گھمان والا
 جڈوں قید منوں منگی بسلیا او تینوں قید دیو وچ چلان والا
 ایس واسطے وڈھ گئی قید تیری ایسا غیر تار وچ جہان والا
 بند بھل جائے اوہ نہ بھلائے بھل گئی تانی بھلان والا
 یوسف و کچھ زمین دیوں جلدی کھلا پیا امی راز نہان والا
 روشن تحت الشری واسب منظر دکھا وندا آپ دکھان والا

آپ میدا آپ نکھیر وائے مارن الرئائے جوان والا
 شیراں چتیاں ماس کھلان والا ہوساں موتیاں جو گن والا
 لیکے کیر یوں قبا نقیل تائیں پیا و نکھیر اوڈے دھیان والا
 اپر پھلاں بہا وندا بیکلاں نوں اتے شمع تنگ حلان والا
 کائنات والا موجودات والا نباتات والا عالی شان والا
 دنیا دین مبین مکین والا صامن عالمین زمن زمان والا
 گمن زار والا مرغزار والا خوش بہار والا تے خزان والا
 رحم شرم مہر و کرم والا باغ ارم والا بوستان والا
 اندر مروبانکے زندار کھدائے سے زندیاں توج رکھان والا
 جہاں جون تمام رجا وندا اے و آغنی وڈے ہر سرخوان والا
 لگے اوڑتے مژدہ مور جلیے باور کھئے طینہ برسان والا
 تینوں کدھ کے باپدی گورد و چون اندر جنگلان مسکران والا
 تیغان گدیاں وچ کریم قادر ستھر کھو کے آپ بچان والا
 کھانے جتنی کس کھوئے تینوں کون کوڑوں مام پلان والا
 کھوٹے در میں وکائیکے ناز توڑے متکبر جبار کہان والا
 ہراک چیزے جاندا کلی جو ہر مالک سراک چیزوی کان والا
 تے ہن ساقی لگے عرضاں کینتیوں پاسہ چھدکے بچان والا
 اوہ کوئی دور نہ وکھید ایسا سندھ وین والا تے توان والا
 ذرے ذرے نوں رکھدا وچ تہنے مالک نے جن انسان والا
 کئے پاٹ زمین و طبق ستے ظاہر تکد ماہ لنعان والا
 تے پیاسی اک سفید پتھر ماسے بال حیریل تران والا

پتھر پٹیاں نکلیا کریم و چوں عجب کریم سلطان والا
یوسف دیکھیاںی تخت التری تے پتر کیرے منہ ج بان والا
گیا کنب اسارے او پکھ یوسف یو باکھو یار وان کر لان والا
بند جان جانی جان سائیاں بند اسود خطا نسیان والا

سرخ رنگ تے منہ ج سبز تے لطف ہر رزق مہربان والا
بھلا سچاں نون کدوں بھل جاتے دشمنان کم کمان والا
تو نہ بھین جا بھل چک معاف ہو و بند اھلدا بھل جان والا
دائم اولیا مولیا مہربانوں توں عیلم حکیم و زمان والا

بند جانے وجہ یوسف می زاری

اے جبرائیل تو بہ استغفار تو بہ بھل گئے نے نارغور مینوں
راضی ہوئے وچ رضا ان ہی ساری عمرے قید منظور مینوں
تو بہ تہ کوکساں غیرا گے دو کرن جے لکھ مجبور مینوں
خسے تیردی نید یونج کھاواں لائے پار غفار غفور مینوں
جہ پویش غفور الرحیم مولاد یوسے جام اکرام داپور مینوں

میرا رب حد لا شریک شالہ میں کرے دوازیوں مع مینوں
چپٹ پٹھا و سان بھاعزوں بخشدے ایہ قصور مینوں
بناں فضل دوا شفا نائیں سینے ہو گیا زخم زاسور مینوں
مہر کریم واکرے چرخ روشن سیکرے تریک و پور مینوں
فضلوں کرے تبار مستور دائم عدلوں کے نہجک مہور مینوں

یوسف نے جبرائیل کو لوں یعقوب احال پھینا

سجد پیکے وچ درگاہ پئی عاجز ہون تازاں ار و زار یوسف
جبرائیل تسلیاں دین لگانہ ہوا بیتابے قرار یوسف
خالی ٹورواہیں سوالیاں نوں عالی اوسدا پاک زبار یوسف
تھوٹے سال باقی منزل ختم ہوئی یوں ظاہر اوکھیا اسرار یوسف
جبرائیل ابے رب ہو جکے راضی لکھ تخت اکرے پکار یوسف
تک دس کھاں گل جبرائیل ملکا فیر پھچدا نال وچار یوسف
کی حال اس پیر کینا داسے وھی آکھیا بہت اچار یوسف
اچھ پیر اتھو پکار اس دی مائے پار یوسف دلدار یوسف

رکھے واسطہ اپنی ذات ذاتی پرھے ورتو بہ استغفار یوسف
مہربان رحمان سلطان اکبر اور ک بخشداے بخشہار یوسف
کریں صبر ک سختیاں ورموسن رسوں لہنگے عمائد بھار یوسف
شاہشاہ بناوسی شاہ تینوں مہر و تخت اسوار یوسف
اوہدی غیر توں ہون قباہ یونج جبرائیل کھاں ناردار یوسف
کی کھجانی یعقوب دینال ورتی جس ورتا کیا سدھار یوسف
جہے مجرے پیا مجر وینے کے رسوں لیکیا تیرا پار یوسف
بیٹھادتاں شجر الوداع تھلے کردار پیا تیرا انتظار یوسف

توں پر پیوں پر ت کے رہیں تان تیری جدائی مار پور
 نامت الف اس لٹے لٹے داہو باجھک کے کیم و ہار پور
 ترے باجھرتہ تکدیاں کتے اکھیں صرف منگدیاں تراویدار پور
 پتے تے پتے پتے رہیاں پاندھیاں تھیں کسے ٹھکے میرے پتے پور
 رب جاندا نیدا حال اصلی کی کی پھول دساں خیر پور پور

ہو گئے نین سفید فراق اندر بیٹھا جگت دی کھید و سار پور
 تیں بن چسپاں نابینیاں رو بھیریاں گیاں گل و لوگتا پور
 ایو معنی سفیدی نابینگی و ابندر ہندیاں نے بنا پور پور
 ہائے اے نہ پرت کے آئیائے گیا مال بھائییاں سیر پور پور
 کر دے قمرۃ علیی فریاد اہم نزع و م یعقوب پور پور پور

پاپ و احوال سنکے یوسف و ارونا

یوسف حیرتا جگتے جہاناناں دکھیں کیوں کتنا دیر رونا
 قے روحی سنوٹے درد بھنے یسے جھل فراقے تیر رونا
 زینب بھین وزیرین بھین ہوئی بنیابین میرا نکا ویر رونا
 ثب رونا درد و زانر و زحس دابند بچنے زوج بکر میر رونا
 سرٹ و ٹگوری می ٹیک اتے بابا ہوگ چ سوگ ظہیر رونا
 ہائے ہائے ڈاڈھے سینے بلن انبو ماوی جگت دشاہ پور رونا
 راون سبب زندانیے دیکھ حالت فرشتہ عرش برساوند ایز رونا
 یا و پردی تفار دی داکر ظہار و رقی عدتے کرے تیر رونا
 کارگیر استاد مشتاق اکمل کاخ بھرنوں کرے تعمیر رونا

میرے واسطے میں مرجاں شاہ پور کھچلی مرد ویش فقیر رونا
 جندی مان نہ مجھ و کھیار ڈینوی میرا باب ٹمگین و لیکر رونا
 وائے کاش یعقوب مجذب ہمو کے سینہ نہ مالک جہاں پور رونا
 میں منعم و غریب الوطن کارن بنی ربدابے تپیر رونا
 جے میں بہن سنگل وواں قید خانے باہل بچر و پور رونا
 و تھوں بنیاں جا لقا قدر پائیاں کتھے بہتے کتھے کدیر رونا
 فاعمل شاد دور اندیش عاشق کر کر غماندی پیا تعمیر رونا
 معذور دور زندان اندر لوری پردوی کھچ تصویر رونا
 پینڈے دورے پیر فقیر شامی پیا وچ ولدے دلپزیر رونا

راہ حکمت وچ پردہ نشین مرسل سارے چھوٹے جہاندے پیر رونا
 پدر تڑپدا شام کنتان دائم پیر معرے وچ اسیر رونا

یوسف علیہ السلام دی فریاد

بار کھول کنتان شریف عالمی یوسف کرے پیکار پکار بار بار

بانہہ وطن ال الار آکے یوں سار یا یوں سار بار بار

تیرے باجھو جمال کمال دشمن میں بزار بابا میں بزار بابا
 تیری گود نہ بھلی حشر تائیں اوہ مہر اوہ لطف و پیار بابا
 خبراں باطنی قاعدے و سیاں نے ہیروں بہت ضعیفہ لہ چار بابا
 طرت شانہ سے تکرے تھکرتے ناں بھرے نین میرا انتظار بابا
 شاید نہیں ساں قسا نوح رہن قیام میں کنگال بند او گنہار بابا
 کی کراں معاجزاں میرورت گئی تقدیر دی کار بابا
 ساعت اک کدھیں کو گود چوں ہیوں کس طرح و سائے بابا
 ہویا گل دا وصل نصیب تائیں چھوٹے کچھ سے خار بابا
 سرتے بلیدیا عطر پھیل مہلین تیج پاندیا زلف سنوار بابا
 بند بچانے و بی بند فرزند تیرا دل بند دی بند اتار بابا
 جانا عانیستاناں مرسل غیب ناں تینوں یاد آئے سرتے بابا
 اے راہ پیاں اے واہ پیاں معلم ہوتا بھے کار بابا

ان پاتی نکھیر یا پیا قسمت کھاواں ٹھو کران و دروار بابا
 ہتھ پھیرتا کالجے گھٹ لانا مٹھی شہد تیریں گفتار بابا
 دکھیں روزدیاں ہونڈیا نونج غشیاں میں بھی مان کھیا تیرا
 کی ہو گیا اک دور بردا تیرا وسدا ہے پر وار بابا
 پھر بھی بھلا نہیں اک پلک مٹیوں تیرا باغ بہار و بار بابا
 جڑے جڑے دیکھا جاں صلہ تے میرے چمکدیا لال مسخار بابا
 میں بیل و بیچ پیچے قید و ادھی لگے اکھیاں و ما کز اریا بابا
 پھٹے پر رازیاں بند مویاں ہائے دور میرا لالہ زار بابا
 لچ پٹے نازک پر نشان کھلے کھئے اوہ شانہ شانہ زار بابا
 مینوں نال پھر ازاں نہ لور واسیل حق سچ تیرے اقرار بابا
 کریں معاف قصور اوہ جاوید ابتدا بھل گیا بھلنا ہار بابا
 لکھ گاہ گلورچ نہ کسے داتے ورت گیا اے امر غفار بابا

سرے مٹھتے تے حکم سرکار وائے کی عذر توبہ استغفار بابا
 جان راز اصل راز دان دائم رمز بھریا جدی تار بابا

ہوانوں پیغام دینا یوسف علیہ السلام نے

وائے بھدے مٹھے فجریے کراں وائے باد صبا وائے
 پنجے بند باغچیاں کھولنی این کلیاں ستیاں دینہ جگائے
 نوری دیرے نوریے جھل کے تھو لوریا نور ظہور برسا وائے
 جانیں سحر سے اس سحناں دشمنانوں تیرا عیب فہم و کما وائے
 رکھیں ان ان پیاریا نونوں نوم لوط دی کریں فنا وائے

دیسو دیں لائیاں پھریں سھے لہراں رومی جا بجا وائے
 طوطی بھور طارتے طپور بیل صفناں تیریاں ہے الا وائے
 دھی دلاں پیکساں و قاصدینی یوں ورتے پتے پنہا وائے
 باور حمت توں غیر انونوں ورنی این کشتی نوحی دین پیا وائے
 جہد امرے حکم ورنی جلنی این اکھاں اوسدا واسطہ پائے

یہ ایشام کتنا دے پس لے اک لئی سینہ پورا جاوے
 قطرہ قطرہ ہو کے قطرہ کرے ہاٹے جلاں وند یاد وریکے وارے
 علیین مکان تھیں کھا کھو کر سچین اتے ڈگا آوے
 سمعیل اسحاق خلیل اللہ میرا خاص ابا اجدوے
 میں توری ٹور گئے ار پار والی میر مغز دیوچ سو دوائے
 قاور نفس دیوچ اسیر کتیا یہ آزاد شہباز ہما دوائے
 اک گھڑی نہ تھو لپوں اتریا میں جڈں اتریا پی بلا دوائے
 روا پک ساہ نہ شاہ میرا من گئے کئی سال دوا دوائے
 حجرے نبی یعقوب دیوچ جہکے سچ جوڑ کے سین تو دوائے
 لکس پیر پائے دے لکے اتے جگر داتھون وگا دوائے
 میتوں صاج باہر دیوچ بریت کیو رہی منیون بھی عوشن نہ کوائے
 دوس ملنے ہلکے روح دونوں ٹھے پیرا ہر التجا دوائے!
 بریاں اچیل وی گور اتے دیوں فاتحہ خیر سنا دوائے!
 بس بس فرا قیا مبر بہتر روارب دی حمد ثنا دوائے

میں بھی اوس زمین رہن والا کیتا قید نقدیر نے چاوائے
 طیب شجری شاخ میں ٹٹا باہوندی نہیں قصا قنا دوائے
 اج مصر زندان وچ جال میری سارے دور خوش اقربا دوائے
 میرا پاپ یعقوب محبوب مدین لراں پار شہزور بھرا دوائے
 دوائے دوائے دیر لغاس ملک سندھی اندھیرے لکھی دوائے
 سکھیں رسیدیاں رسیدیاں نوں کیتا پیر تقدیر جہ دوائے
 تینوں ساریاں کھولے کی مسماں میرا راز بھریا ماجرا دوائے
 میراں سبحان دور و سیندیا نانا نام لب دپتہ لیا دوائے
 میرا لنگے دے گلوچ پاپکے کریں ادب سلام دعا دوائے
 آکھیں آئی اں چریں چھینیاں تھیں مجر سوز ویناں لرا دوائے
 یا قلیتہ یہ تعلقین ابا میری کاش ندا صدا دوائے!
 دیدے دن بے دید بعیدیاں تاغماں نے مار دکا دوائے
 اج لال تیرا قید اں وچ رلدا حسرتا دوائے حسرتا دوائے
 ہوسے نکستیوں فضل تھیں فضل دایم کرسی فضل تھیں فضل خدا دوائے

ایشام تھیں اک فائدہ قید خانے کول تے قصہ نافر و سپرل کنعانی

سینے وطن دی حب حید تائیں حب الوطن من الایمان ماہی
 اکن بیٹھا بھڑکے دیوچ یوسف آئے شام دلوں کاروان ماہی
 دین دل تے چاں لباس دلوں لوس وطن و گورن بھان ماہی
 کولوں چرب چیاڑے گزر چلے انداپنے حال مستان ماہی
 وینا تارا آزادانے وچ سفر اں کی یاد کسے بند لوان ماہی

کامل گوردی یاد دیوچ ہرم اندھے جوگی پریشان ماہی
 اہن چیت اٹھکے نظر وٹھا لگا وچ کلیمڑے بان ماہی
 جگڑن بے آب ماہی لگانیر و لگسیر و گان ماہی
 یوسف آکھیا آہ افسوس حسرت کڈں جھول اتن مان ماہی
 چھیرے کرے ویلاند وین لے دے قدرتاں بے حمان ماہی

و طاجی سے سوار اک باز عرہ آئی دور کے کوں زندان ماہی
 وانگ خاوندے تسلیمات کر کر دی در سے شرف بیان ماہی
 و ساں کی یعقوب و احال تینوں بلے دل سے جلے زبان ماہی
 اکیوں منجوں سے سجدہ اندر طرطرا آکھدی جان قربان ماہی
 لگے تیری جدائی سے تیرا ایسے ہوا جھک کے وانگ کمان ماہی
 یوسف یوسف یوسف کرے یوسف یوسف بچھ ہو وھیان ماہی
 آنسو ہند سے اکیوں لال سو ہے ہوا حال نکال ویران ماہی
 اتوں از اسوارچ غصہ بیا گاد طاجی لوں مارا ٹھان ماہی
 یوسف کیا کیوں ایسوں زبانیں کی کیتا سو تیرا تقصان ماہی
 سو با سٹیام و اسوار جلدی دھرتوں نکلیا امن ابان ماہی
 یوسف کج چہرے کچھے اوس کو لوں بھلا اوس کھان رحوان ماہی
 مال ادب تعظیم جواب دیندا مٹھی نال زبان دل جان ماہی
 یوسف و پیا وطن و انام سنکے کردا پر دیا لورچ نغان ماہی
 کتھے بلبل دے نالے فراق وائے کتھے باغ گلشن گلستان ماہی

بیٹھی یوسف در ویر و لاگو ڈی لگی ادب تھیں نوسن ماہی
 یوسف آئی اں میں کنعاں چوں دروندانے درستان ماہی
 او ہر گندیوں سوز انگیز نعرے کتب جاوندازین آسمان ماہی
 تیرے باپ سجدہ اتا پاپا ایسا ہے پیر سہوش حیران ماہی
 ماس غماں کھا دافکاراں خون پینا باقی کھرنے سے استخوان ماہی
 یوسف ستیاں سا تلوار و وحی رتا ہوا دھار گران ماہی
 دکھیں وندرتیوں تا تو درو بھرا کیا و سینہ پڑا آن ماہی
 تیک گوڈیاں دھس گیا دھرت اندر جئے پس تیرے مران ماہی
 رہیا اوس نہ ایس غریبی سے و طاجی و ایلیا تک انسان ماہی
 بیٹے ہو چھوڑ کے دیکھا کیوں سو بیٹھا جھڑا سیر سلطان ماہی
 کی نام تے کس جگہ در دولت تے جا وناں کس مکان ماہی
 نام پھل کام تجارتا ندا ملک شام مقام کنعان ماہی
 وائے حشر تا شہر کنعان اندر کد سے میری بھی آہی گذران ماہی
 حاکم ازل و کوال زبیر و آلہ کیتا مہر زندان چالان ماہی

یوسف نے سپرد دل تھیں باپ و احال چھٹاں

سپرد لاک شجرے شہر تیرے اوس شجر دی گل سنا جیویں
 بارہاں ڈایاں سو ہنیاں رنگ بھریاں سو ہنا جھلدا نال اول جیویں
 پتی ترٹ نہ میں سمجھوڑ سنگت جھلی خزاں دی گرم ہو جیویں
 دسے تلخ تے شجر قربان آبا سہری ہونی اے شاخ جدا جیویں
 چھم چھم اکیوں ہو یوس زبیر جاری دگار دیکے کرن صدا جیویں

جڑھاں ڈکھیا تے بلند چوٹی پر تھیں سر سبز صفا جیویں
 اپراک ڈالی اچھے شان والی عالی آب شباب نما جیویں
 بھلا اوس ادھر رکھوئے سکھ اندر کے گیا کے سک کر جیویں
 سوچ سوچے سپرد دل عقل تیری ریز گھری لوں گیا پاجیویں
 چنگی طرح اوس شجر داماں واقف دساں کھول تینوں بلور جیویں

طیب شجر اوہ نبی یعقوب عالیٰ جہدیت ہاں دلربا جیویں
 یوسف ندیاں باپ و نام نوری کھائے غش تے گیا کھڑ جیویں
 والی بارھویں اس دی ٹٹ گئی اے ہو یادور سارا چین چا جیویں
 او سے روز و اشجر ضعیف ہو یاد تا جھولیاں مار لقا جیویں
 گیاں سہراں خشکیاں ورتیاں سکر و لوق رنگت رہیا اکھ جیویں
 یوسف کے اتھو کم کی سپر دلا آکھے کم تحسارتاں و اجیویں
 کنگن قیمتی اک باتوت و اسی یوسف اکھلس پھر جیویں
 وین پھلے و اچھلا ہزار واری تلون بخششی پاک خدا جیویں
 تسمات تعظیم کروڑ واری لکھ لکھ سلام دعا جیویں

شاخاں سو ہنیاں وپا نوپ تانے دل و زتے دکشا جیویں
 چہرے ڈال نقاب حریر و الارکھے اپنا آب چھپا جیویں
 یوسف نام گلغام فرزند انور لیگی با و قصص جیویں
 چوٹی جھک کے پی سحر و اندر لیا جڑھاں تائیں لڑا کھا جیویں
 پیچی غماندے سیدیاں وچ کھوڑاں کو کون سوزے راکھ جیویں
 نفع کتنا پاویں کیا یوسف دیوے درم ہزار جتا جیویں!
 نام بدے اک پیغام میرا جا کے شہر کنعان پہنچا جیویں
 حضرت نبی یعقوب کو وچ دورے میری طرف کھتیاں و بکھل جیویں
 بندیاں و ایہ پیغام دالتم پیر و نون دس تیا جیویں

بندیاں و ایہ پیغام پیر کنعان دے نام

پیر و لاکھیں تھو چوڑے تے یعقوب علیہ السلام تائیں
 بندیاں و چھ مہرے لوان تے مارے چین نہ بے آرام تائیں
 جو ترسدے تیر دیدار کارن بیل سہدی رو گلغام تائیں
 توں آکھیں اک قیدی اغویاندا کی کر تائیں نام مقام تائیں
 بی و روکے ویں حال میرا رسل نبی یعقوب ایاہ تائیں

تیر و چھوڑیدے یا حضرت دے دکھ غریب غلام تائیں!
 باری کھول کنعان شریف والی صبح شام کرو ایاد شام تائیں
 پیر و ل آکھے کی اے نام تیرا فریالو نے پچھ نہ نام تائیں
 میرا نام داراز باطن کدے ہوگ ظاہر خواص و عام تائیں
 تیری وچ جرائی دے روض تڑپے جھڈ بیٹھا اے آب طعام تائیں

{ مڑ مڑ چھدا اکھیاں نال لائے تیری یاو کتاب کلام تائیں }
 { بے دیدرید نالید دایم منگے آپ کھیں بیٹھیاں انعام تائیں }

یعقوب دے دربار وچ سپرول دا آونال

ڈاچی اوٹھو او لوٹ چلا ہی جاوند دھوڑ دھماوندائی
 گویا تیر نشانے تے آن لگا وچ شہر کنعان دے آوندائی

نیم شب پیام برنیم جاتاں اچی مار آواز بلاوندانی
 زینب یوسف دی بھین آواز سینیاں کھکھ کون پکارتاوندانی
 وسوئی یعقوب دی خبر کتھے زینب کہیا مجذب تم ساوندانی
 گیا بولنوں چالنتوں گڈنگے باہر حجریوں قدم نہ چاوندانی
 بڑا دکھی بیوٹن غریب بردا پتھر وکھیاں موم ہو چاوندانی
 زینب کھیا اک قاصد قبیلہ کتوں پیغام لیاوندانی
 کتھوں آئیے کون ابھرج قاصد چہرے تھرے پھٹ چکاوندانی
 نبی اکھیا اٹھیاں سار ڈگانے ٹھوکران ٹھوکران کھانڈانی
 باہوں پکر زینب مسان ٹھل اندا پیر درد رویش ڈولاوندانی
 محض راتے راج آواز تیرے عشق سوز و اساز و جاوندانی

یا نبی اللہ یا حبیب اللہ یا رسول اللہ یا رسول اللہ
 مرچیا پکار دی کھوں بو با سپرد دل آداب بجاوندانی
 دیکھے نال کی کم ہے اسویلے کسے دل نہ نظر اٹھاوندانی
 قاصد کہے جس منیوں کھی بھیجاے اوہ بھی غماند یوح کرلاوندانی
 اوہداک سنہوڑا دیوتا ایں نالے سور و نیرواوندانی
 اٹھو سنو سنہوڑا تانیا ندانی آہ فسراق چلاوندانی
 وائے حسرتا تاجے صبح سینے خبرے کی کجھ گل بتاوندانی
 شاید یوسف نے گھلیا ہوگ کدھوں لہو و فکر خیال دوراوندانی
 تیں تھیں قاصداوندی بوالفت بول نبی یعقوب فریادندی
 دایم سپرد دل دور و سیندیاں دا ہتھ جوڑ پیغام پہنچاوندانی

اسیر مصر واپیغام سپرد دل دی زبانی

اک قیدی اے مصرے قید خانے حضرت تسانتون بہت سلام کردا
 ہو سو جانڈے تسانوں جانڈے نیوں نیوں عاجزی و غلام کردا
 میں نے کچھیا اوس تھیں ڈھیر واری ظاہر مول شوطن نام کردا
 اندہ شامے اوسدا شام اصلی سینیاں آپ کنیں شام شام کردا
 فقط اپدی درس نوں ترسدے کئی برسدا ایہو کام کردا
 حب پدی وچ حبیب اللہ ترے پی پی غمانڈے جام کردا

بہندامتہ کنعانڈے ل کر کے وروکے صبح تھیں شام کردا
 عاشق زار کوئی آپد اجا پدائے گل گل کے گل گل کام کردا
 سوہنا لکھ چھپا کے وچ پرے رہیا مجھ دینال کلام کردا
 آنسو دھکے نے برسڈے لال موتی و دوام حضور سلام کردا
 دنے وچ بھر کے دے میٹھ روئدار تیں نیناں تیں غنڈ حریم کردا
 جلت زب دایم کون بار گھجاتساں یادے قبیلہ اکرام کردا

سپردلے واسطے یعقوب علیہ السلام دی دعا

پیر لاکھ منگ لے عملہ ہدی تیرے سفر دا دور درکان ہووے

مزاں بھر کسینہوڑے آنڈیونی سپاسا میں تنہے بہر ان ہووے

دل مشک سپرل میں توں عدتے تھو تھیں پر کینان ہووے
 یں نیلے مال ہی حرص نہیں متھے ہر عا دادان ہووے
 ت ایزدی کرے گلزار سینہ دور نقش شیطان خزان ہووے
 کندوں ملے نجات تینوں جگمگ چمکد انور ایمان ہووے
 بندان یا نامد ابعلا ہووی تیرا وچ بہشت مکان ہووے

ہتھ جوڑ کے سپرل عرض کردا حضرت ایدا اپڑاشان ہووے
 بارگاہ وچ نظر منظور ہوواں نالے نزع دا وقت آسان ہووے
 بی ہتھ اٹھاوے عامنگی سپر دلائیں فضل رحمان ہووے
 روشن حشر تائیں رہوے نام تیرا تے ذکر ہمیش جہان ہووے
 دنیا دین وچ رہیں آباد دائم فکران نماز اور طوفان ہووے

مقولہ شاعر

ہم ناں سید کسان آیوں حال گذریا نبی یعقوب دوس
 یف باجوڑ معراجو کچھ حشر دیکھے ذکر بد خاص محبوب دوس
 ٹ مار کھڑا پایا ستمد یا عین وقت طلوع غروب دوس

جھل کر غم کی کوپں فرد ہو باقصہ درد وار و مجذوب دوس
 جلی قلم فراتدی کپڑ سوزوں نقشہ سوز حبیب مغرب دوس
 زیر و بم ہے آہ بکائے شروغل شمال جنوب دوس

{ عاشق ہیں تے درد یعقوب دوس عابریں صبر الوب دوس }
 { دائم جل جائے سینہ طور سینا اک نثار اعلام یعقوب دوس }

یعقوب علیہ السلام کے حالات

پرسا قیانا نام دا واسطائی بھریہ جام اک خم الاحزان وچوں
 نایاں بلیاے تیرا دوس قدس دیکھ بھلکے زمین زمان چوں
 بری ہرین کون تیرا ک جوہری جائے پار اس بحر بیان چوں
 اللہ طبع فامر سوز و بھر سکے تائیں نکلدے حرف نہ بان چوں
 روہی یعقوب مجذوب ہوئیا یوسف جملوں کیا اللعان چوں
 بیٹھ شجر لورس دے مٹھو دندا کدے کھا لکھ پھر ویران چوں
 تیریاں سکدیاں ہزاق شکے مرن سبزیاں سب سبزستان چوں

منجور گدے دربار تینوں شالہ جائے نہ بھل دھیاں چوں
 بیبیون بٹون دایکے تے بھیج سینن پر تم سختدان چوں
 در حال درویش دالکھنے نون بخش قلم قدرت قلمدان چوں
 امر پر معان تھیں نکل جلی تیرا نشی لب کمان چوں
 دے کاش این یوسف این یوسف نکلا قرۃ عینی دہان چوں
 پتھر و ہندے گل کے وانگ با نی جدوں گزردانی کوستان چوں
 مجلس روزیاں سویاں سفید چہماں گلاب گذر بجان پیمان چوں

ملک شہد امولوی شیخ عالم کدھے پھر کتاب بزدان چوں
 اے دور والتاس صال والا مشکل رن الحمد مکان و چوں
 حرف عورت باز یاد کر گیا کے سبق طالبان و چوں
 دل کے کوچ پکایا سبق سارا دیکھے باروں شیشے نہاں چوں

اعتنام دی اے لید منزل کاتی پی چھاتی آغاز عفتوان
 غیاں غیون غیوب ہو یا نکلتے تگردیاں سطر نہاں و چوں
 ظاہر حسن کتاب نہ نظر آوے پڑھے تھنی اور اق نون جان و
 حافظ ہو گیا ناظر خوان داتہم پانی عشق نے فتح میدان و

سمرگشت ہجوران کنعان

اوس رکھدیاں ڈالیاں پکڑو دنا جہرے کھ سبھوں دیار ہویا
 لیا جویں کلاوٹے بیج یوسف جویں طرف شکار تیار ہویا
 ظاہر حال نا طور دی نظر گئے جو جو بیج و تاج بیو پار ہویا
 چھری پھری تری منتظر والی کوٹھی کری بدھ کری سجا ہویا
 کرے زاری تے زاری سوری ہاری ہاری چند لسی کلری وار ہویا
 جڑے بچو بچو ہجو کو کے بھلاں بھناں باجھ دیار ہویا
 یوسف یوسف پکار داپہر اٹھے ودھ پاروں بے قرار ہویا
 سوہنے ویر حین و احال شکرے بنیا بن غمگین بزار ہویا
 ماٹھیا بھناں ساٹھ لیا پدروانگ غریب ڈٹھیا ہویا
 چلے وں نہ بابا جی کی کریے سر تیغ تقدیر داوار ہویا
 گیا ویر باری حافظ رب باری بیسیر شہر اے سیار ہویا
 کئی سال گئے رطوبیاں کرطہ پانتوں قاتل جاندا ورو آزار ہویا

پتے پتے کوچ دیکھدا اوہا تقسیم ہر طرف آخر آشکار ہویا
 اوہا ہستا اپارون دروں بیوش بیدم آخر کار ہویا
 پرت شامتوں شام نہروں آبیاسیگی شام اندھیر غبار
 ترے کرے آہ بھرے دل ساں ہر پھر گھرے غار و خوار
 گل لگن دلا ریا لگن غلدا ورو سوز گل واکل دا ہار ہویا
 دودھ ہویاں یار تمہیں نیاں ویر اسوہنیا نہیں دیدار ہویا
 سائے خوش پروار و چار کر کے بابا پیر سوہنیاں دہار ہویا
 طغلی تگ پگھوٹے دیوچ ہسی جلیوں وور بھائی ولدار ہویا
 ویر اسکیا تینوں تہ بنیا میں ویری لگ و اتوں شکار ہویا
 زریں بھین بھین دن رین روے کیا نماز اگر م بازار ہویا
 ٹور خوب محبوب و خوب جانی یعقوب مجذوب لاچار ہویا
 یوسف یوسف پکار داپہر داتہم پانی عشق نے فتح میدان ہویا

صیر آموز اشارہ

سان پیر لوی جی نبی یعقوب پھرے یاو بونی وچ ترسا کے تے

آئیں لیاں تھیں کالجے بلن بھائیں ڈاڈھار و نو نڈے زوہا کے

چیت اک واقع عجب ہو یا جلدی جان نوں کیا جلتے
 رگوں لکڑا ندی مگر دوڑی اچا شور تے شور چا کے تے
 مابنی یعقوب سبہ حال اکھیں گھن مرغی نوں نچ فرما کے تے
 لے دے مگر نہ جاہ توں بھی نی ایہ پھیلے رکھ پچا کے تے
 نا آکھیا ستوں یابنی اللہ متیں دیہونہ ایہ سمجھا کے تے
 سبت حضور دے نور دے گیا اک چوں اگان جا کے تے
 ادناں پیو ناں سو ناں چھڈیہے نزع حال پہنچے اورا کے تے
 رت کی ہو یا جے اک گیا یوسف رکھو یا انوں کھالے لاکے تے
 فقارہ تو یہ بار بار کیے ماری لکڑی رٹ ٹکا کے تے

چیل چک کھڑیا چوچا لکڑی دا اندر پنہیاں جھاٹ طنگے تے
 کچے کھیلے نہ لے سے یاد اوہنوں گئی اک دے مگر کرا کے تے
 کر کھیلے مہر نہ پارو لا ہتھوں کے وت ملن نہ آ کے تے
 متاں پوری بلا کوئی اتہانوں بھی پچھان تے ہوشن بھا کے تے
 تاں کسے توں مرفان کر یے آپ سے عمل کما کے تے
 اسے روز سے کھلے پکارے ہو سبت جان جہان بھلا کے تے
 کرو صبر تے سا بنھو کھان پھلیا نونوں کیوں تڑپدے ندی پائے تے
 سار سنڈیاں ہوشن سرکار کھلی جھڑیا دھرت تے مسکے تے
 نکتہ و سیا نکتہ کتاباطن دائم ظاہر حال دکھا کے تے!

یعقوب نے عزرائیل کھنیں یوسف کی خبر چھنی

اک موت کھنیں پھیا بنی اک دن کچھ تہ میر جانی جان دائے
 عزرائیل بے کیتوس کوچ دسکھاں وقت نزع کی حرف بندائے
 بلدی پکڑے لبان تے آئی ہوئی امر وہ لکھ نہ جاند جان دائے
 زندہ باد یوسف زندہ باد یوسف روشن شرف سید عالیشان دائے
 ی اکھیا دشن تہ عین کہڑی کی نام اس شہر وکان دائے

ابے کوچ جو وئے روح یوسف کے ہویا و سنیک آسمان دائے
 جے اوہ لد گیا کدھ جان میری مشکل جیوناں پیر کنعان دائے
 عزرائیل نے آکھیا سنو حضرت روح جسم کوچ ابے سلطان دائے
 مالک ملک زندا حکمران حاکم تخت تخت دیباں مہجان مان دائے
 ملک موت کھیا بھید کھولنے وا حضرت امر تہ رب جان دائے

رکھیں مرسلہ صبر اول ہو کے کجا سماں تیرے امتحان دائے
 دائم در پر واپر واپوش حکمت کسے حکم نائین روہ چان دائے

حدیث پاک جناب سرور کائنات ﷺ

اک دن پھیا احمد مختار سرور روح الامین غلام تہیں
 اتنا یوسف اور یعقوب نوں سی ادوں کرے جبریل کلام تہیں

بروہ لکھنے اپدی ذات تھیں کے آپ جانندے حال تمام تائیں
 شراواں واک اک فرزند ہوو ویکھن ج ہر اک گل اندم تائیں
 غم سوز جو کلیاں مار یا نڈاپنے عقل نہ کہے مقام تائیں
 سو را کھد خوب پھر صبر کیتا سر تھیں کے در مصمام تائیں
 حضرت در جہ صد شہید ابرو حی آکھیا کان اگر کم تائیں

ایسر مردی را تعمیل لازم جھک جھک اکھدا خیر الامام تائیں
 آوے موت تے اوہ مرجان سارے پھر پھرین اوہ درد و دھما
 اتھاں تتراندے تالوں کئی حصے و دھڑا دھڑا احد سر شام تائیں
 دس کھاں اتینا صبر کما کے تے در جہ بلیا کی اوہں امام تائیں
 دائم مرحبا آفرین باد حضرت یعقوب علیہ السلام تائیں

صبر و خاموشی حضرت پیر کنگان

سخت سماں سی بقرا یا ندا جان جگروں درد تر پائیانی
 جذب قنابہ بجا اوم ویاں منزل انوچ آیا صبر عوشن تر اڑا پائیانی
 احدیت سچ در گاہ آکے کیوں وونی و ابھار اٹھائیانی
 دل پت دی جستجو سچ تیرا سریرے دروازے ٹکائیانی
 یوسف نالوں نبوت پیارے ی سی توبہ توب پکار گھیر پائیانی
 سایاں ت نہ یوسف دانام لیساں ماڑا اعجاز نیاں الایانی
 عرصہ گندی باوچ خوشیاندے سڑیاں ہڈیاں درد و جلائیانی
 کتیں پیارے وازہ و طیارے پیدی عقل ہوش حواس جلائیانی
 گلاں نیاں کیتیاں یاد آیاں توبہ توب پکار شرمائیانی
 جبر کے مٹی واک قبران تے سچ جہنہ و نی نے پائیانی
 منہ سچ مٹی تے گئے یوچ پلاسیس سچ در گاہ جھکائیانی
 جاہ آکھ سلام یعقوب تائیں جبرائیل نوب و در طائیانی

یوسف یوسف پکار واپر اٹھے مجنوں ہو یا اسحق و جابیا
 اللہ پاک و احکم حبریں کے تے یعقوب نواں ان سنایا
 خبر دار مت یوسف دانام نکالے امرتاں عتاب سے آریا
 لیساں الہ نبوت داتا ج رخص جھلے غیرتاں کون سدیا
 اونہاں کٹھیا ندی سولی جذب جہاں نہوں پرہہ و لایا
 لیاں سنیاں چپ یعقوب کیتی حکم چپ و احکم جلائیانی
 اوسی رات کنعان سے سچ کہے یوسف یوسف پکار پلایا
 وائے این یوسف تے اپن یوسف یوسف نیاں کھنکھانہ
 اے واپ صبر کیوں ہوں لگوں صاحب نال کی قول پھیرا
 لیاں کلیاں ہو سکھو صبر کرنا صابر صبر دار از سکھایا
 صاحب رحم نوں دیکھد رحم آیا واہ واہ دوستاں بجا
 تیرا بھایا حکم بدہن ہوناں واہ واہ صابر و صبر بھائیانی

{ جیب میساں تیرا فرزند تینوں جہر انجراں نوں صوب پھر پھرائیانی
 { دائم مدتاں سے تے سہمکے نوں سابق جام تسکین پلایانی

مناجات یعقوب علیہ السلام

زیرِ دلم سے رازِ سب سے روشن حکیمِ جلدوں حجابِ محبوب اللہ
مخلوقاتِ جزوی کا قبض تیرے کیا خشکے کیلئے لوب اللہ
تیرے درجہ کیا کوئی دریا میں یاد کیجھ آزما کے خوب اللہ
دائم راج والے لے لیں لاج میری میں محتاج مجذوب یعقوب اللہ

تیرا شکر گزار کرو ڈواری بھج شامِ علامِ الغیوب اللہ
شش جہات سچ امزہ بخیر قیدی شمس قمر طلوع غروب اللہ
نبی ولی مرسل تیرے سب سے جا کر آدم نوح خلیل ایوب اللہ
تو ہیں ٹپیاں و لائنوں گندہ ٹھنایاں نورِ طیبیاں بارِ مغرب اللہ

تمنا و شاعر

سرفرش قرطاسِ قاصِ خامہ توں بھی اپنے تاز انداز و سب
اے قوالِ قدرت ہون وجد طاری لوحِ نال و جا کے ساز و سب
بردا و ج زندانِ قمان کر داکر کے منہ عزیز ممتاز و سب
جھولی کھول گدے مقصود پہلے لے بنا لیاوت تاز و سب
اے علیمِ عالم راہوں بھلیا نوزں در سرور کاشف تاز و سب
دائم ہو کچھ دس دس بھانویں نثر نور رحمت روح نواز و سب

اے طبعِ شہباز او مصروفے ذرا اپنا زور پر واز و سب
صوتِ سرودی ہوشِ مہوش کر دے گوشتِ جانوچ مار آواز و سب
تا خدا خدا واد اسطافی بنے لامید جہاز و سب
اے سفیر سخنِ خضر راہ بن کے منزل کٹ مضمون دراز و سب
اے شوقِ محمود محمود ہو میں اول ہو غلام ایاز و سب
سایاں اسبابیساں گدا بیاتوں کوئی غلیبہ میر جہاز و سب

والی مصر و احیرت اشکیر خواب

لکھ لکھ شکر پینیاں قیدیانوں من لکیاں ملن رہا بیانے
وٹھانٹیاں ہاک تیاں سفنہ عجب قید تیاں رب و کما بیانے
ست مویاں تازیاں اس پر رگے بندے و سب بیانے
سنگان تیک کھا داپیر مویاں او نہاں لکیاں گایاں نے
خونی زور زورے زند کو ابھی اچھے مار آواز بر رابیاں نے

ساقی پیال پیالہ شہنشاہی شہنشاہی اللہ تیاں چھان بیانے
مسبب الاسبابی مہربانی واہ واہ کتیاں لرم فرمایاں نے
کیا نیل دریا و اشک پانی چوڑاں گاہیں سپوں نکل آبیانے
ست لکیاں ہانڈیاں زندگے سحت جھک گیاں شکر تیاں نے
زنجیر و سب حال میاں بھتہ تازیاں شہر لوں آبیانے

پھر پھر گلی کو چھ شہروں نکال آیاں آپو صحابہ سبھناں کو جاننے
ستویں اوٹ گئی آسمان دالم کیتی خدا فات بلا آیاں نے

وڑو رختاں نسدیاں پھرن اگے پیاں مصر دیونچ و دہا پیاں نے
تن نیساں چہرے نوں بھنڈاری تن لندے و دڑسا پیاں نے

خواب دیگر

تعبیر بکھنی شاہ نے بخومیاں کو لوں تے اوہناں نوں خواب دی تعبیر نہ معلوم ہونی!

بیر پڑ دایاں تھیں بیز مہنت خوش ہوئے رنگ مثال گز رہوئے
وانے رس سب چوس لئے سکیاں لے سک پکے ہر مسار کاو ہوئے
گل اندام حسین جمیل روشن بادشاہ لوں خاص ویدار ہوئے
تاج پین کے مصر و تخت بیٹھا جنت ارب و دیوار ہوئے
اے بخومیوں کاہنوں او جلدی حکم شاہ دیونچ و دربار ہوئے
میری خوابی دی دسو تعبیر تہوں اے درباریو امر سرکار ہوئے
ساکے شاہ اکوار سنکے ظاہر چہرے خواب دیونچ امرار ہوئے
وہی خواب شاہا پریشان حالوں سارے لکے چ پکار ہوئے
وہی خواباں داکھ نہ پتہ سالون پخراوڑ لکے چ پکار ہوئے
پچھے دسو میں و پھیلا کی سفنتہ کر کر فکر سب حال خواب ہوئے

ٹے رت ہر بادے رت سکے و خواب اندر نو واد ہوئے
سکے سٹے پٹ کے ساویاتوں اوہ بھی سکے کییاں مار ہوئے
وٹھا فراں عجب جوان سوہنا جہد کند گرم بازار ہوئے!
صوت اوسدی گئی سما لوں لوں جان قربان نثار ہوئے
کھی ملک ریاں دی اکھ یکدم تھر تھر کنبد ہوش فرار ہوئے
معبیر میروزیر کاہن حاضر وچ خدمت خدمت گار ہوئے
جیکر کھول تفصیل تعبیر سکوسن کے چپ کاہن تھر مسار ہوئے
تی آبخومیاں ریلیانوں وھو ناں سٹکے وچ وچار ہوئے
ایہہ جہاں اڈارواں سفیناں نے راج تیکت ذکر اڈکار ہوئے
نلے ملک نوں ہی خواب بھل گئی درباریے سب ناچار ہوئے

چڑھیا شاہ لوں غضب را جوش آکھے کھا کھا تھناں لسی بیکار ہوئے
نتر آدمی قتل کرا دتا دالم با تیاں رنگ و سار ہوئے

شاہ ریاں کے مدت بعد ساقی نے یوسف واکر کرناں

قیدی یار قدیم وایا دایا جڈل مدتاں وھیر دایاں فی
اک قیدی کے آپرے قید خانے حاصل و سنوں شرق و دایا پانی

سیچ و خفتوں ساقی وی اکھ گھلی گلاں گزریاں سانسے آپیاں فی
حضرت یوسف علم تعبیر دایاں گلاں شاہ لوں کھول سناپیاں فی

سوسنا لکھتے تھیں کہیں کرے گلاں متھے جملدے نو صفائیاتی
 اٹھے پھر راقبے چ شغل حوصاں جگدیاں منوں کو ایسانی
 کردا اور صدیق کلام سچی اسماں سریتے آپ آزایاں فی
 خاص علم جانے خواباں سفینا بندے پیاں سوچ زندان دایاں فی
 جلدی جاہی ایسے عالیجاہ لے جا اجازتاں ملک فرمایاں فی
 حضرت یوسف دیاں پیراں تھے ان ڈگانا ہر کیتیاں دایاں فی
 سرے پیاں تے صاحب یاد آئیوں اکھیں نیویاں ہوشربایاں فی
 وٹھی ملک تیاں اک خواب اتی خبراں کتیاں تھیں سد پچھایاں فی
 دی کتے کھول تعبیر کوئی دھوناں سٹیاں حیرتاں چھایاں فی
 اے صدیق یوسف خبر دہرہ سالوں چوداں ٹھیاں و شاہ گایاں فی
 اتے رتے سادے رتے سکے سٹیاں سبزیاں لپٹے بجایاں فی
 سمجھن کل تیر کمال شاید تیں سوچ لکھ اسرار عنایاں فی

موتی برے دہریاں لبیاں چوں گھٹا حسن جہاں پڑھاں فی!
 بے تقصیر ایسر تقدیر کیتا نہ کوئی پاپے و اع غشتایاں فی!
 وہی خواب جہاز دی تے اپنی خبراں اوستے عین بتایاں فی!
 شامایں حق پچھ تعبیر و ساں عرضاں ادب دے مال لایاں فی!
 ساقی دوڑ پانیز رفتار ہو کے بند بچانے توں کتیاں دایاں فی
 یا قبلہ میں اوہ مجھوں ساقی گلاں آپدیاں جنہیں بھلائییاں فی
 بھل گیاں بخش قصور میتوں روشن تیریاں فیض ساسایاں فی!
 لکھ پتہ نہ سارے خود یا منزل عقلاں کا ہواں ٹھیر دوڑایاں فی!
 غضب فہر پوچھ مصر دا شاہ آیا تے عورتاں قتل کرایاں فی
 رتے موٹیاں تے رتے لسیاں کتیاں موٹیاں کھا پچھایاں فی
 دسو کھول بیان میں سوچ و سناں لو کاتیاں اہستہ بھلیاں فی
 ظاہر مصر سوچ کریں ظہور آسم کیوں بھلیاں زرد گائیاں فی!

شاہ مصر دی خواب دی تعبیر یوسف دی کہانی

شاہی خواب دی ایہ تعبیر ایہی رتے سال سادے اول و سہن گے
 وافر زرق زمین تھیں ہوگ پیدا صاحب نلکدے کرم کماوسن گے
 سنے سٹیاں سا بنھ اناج رکھو چہرے رکھن فائدہ پاوسن گے
 کبر لکھن نہ لیکگا سبدا نوج نچ رہن گے جہرے بچاوسن گے
 ست سال پھر اوسن سخت پچھے سید بھکدے دھول جاوسن گے
 نلکے دے غنی و دلش سارے آندہ فاقیاں وقت نلکھاوسن گے
 مثل کہیا ڈھونڈن لوگ دانے منگل لکھن انت کر لاوسن گے

باراں ہووسن سچسمن ندیاں ہن گیاں گلشن باغ بہار سو باوسن گے
 کرو کھتیاں باڑیاں خوب لے کر سن موج جو دکھ اٹھاوسن گے
 ورتن کھان جو گاؤر تو لوڈ جنتی چہرے کرن صنایع پھول تاوسن گے
 جدوں سریتے حشر پر پاہوسی کرن عمل جو موج مناوسن گے
 ایسا پو گیا قحط جہان اندر پچھے مایاں نوں بھل جاوسن گے
 دانگ کو لیاں سٹوٹی دھرتی بدل بوندناک رساوسن گے
 انسان حیوان درندہ کھی ان پانیوں باجھ جھلاوسن گے

کئی ہرن گئے وہی دانام نے کے الجوع الجوع دستور مجاویں گئے
 مصر باجھنے لے گا زرق کدھوں ٹیرے مصرچ لوگ لگاوسن گئے
 ست وڑے ہسی ایویں کمال یارہ ہیتناک وزین ڈراوسن گئے
 لوک سانکاسن کئی قسماں گلاں تماند اعرق کڈھاوسن گئے
 خلقت ویگی امن ان سارے آپو اپنے پتھ چلاوسن گئے

ایسی بھیری ہوسی پیٹ اندر تائیں رحمن جتنا کھاوسن گئے
 دھوم مٹھی دور ورازیسی لوکی مصر داورو پلاوسن گئے
 پھراک اوسی سال خوشیا لیا نڈا بدل بارشاں ٹیٹ جھاوسن گئے
 شہرہ لین چوڑا انور چوں تیزیوں سے تیل کھاوسن گئے
 ایس خواب وی ایہ تعبیرہ آئم انشار اللہ تمام ازماوسن گئے

تفصیل معنوی

شاہی خواب دیاں رماں بادشاہی جہان بھلیاں بچے پاوئی گئے
 کھیت قلعہ بیج توجید طلا جھڑے کر کے صاف لاوئی گئے
 حق حق کھیا نیواں ذکر گوئے جڑیاں لایاں کماں اڈاوی گئے
 کھن کیرا نہ کبر و اثر کرسی جھڑے اپنا آپ نکاوی گئے
 جہاں عمل اناج بسھاں لکھے قحط محشری موج مناوی گئے
 آپو اپنی بوئی ساریا نتوں پتر پواں تائیں مھل جاوی گئے
 جہاں غافلان کھو نہ پھیلاے رکھ سر پتہ بانہہ کر لاوی گئے
 پھلا برس لے ریدی خاص رحمت رحمت واسطے واک لاوی گئے
 نفسی نفسی پکار کے رب لگے سوئے دے پیس زراوی گئے

سفت سال پہلے عالم زندگی لے بدل دانکے مینہ برساوئی گئے
 پانی منجوانڈا گوڈی زہد والی گرمی عشقی تال پکاوی گئے
 رسی پیار زرق ایمان تائیں دانے سٹیا نوچ رکھاوی گئے
 رنگے اندروں رنگ پریم والے انوں کا لکھاں کنزنگاوی گئے
 ست سال پچھلے منزل حشر والی سجن بیڑی مکھ بھواوی گئے
 کوئی کیدی ما بھونہ مول بھری آپو اپنی پنڈا ٹھاوی گئے
 مسن مصر دے باجھونہ کتوں دانے میں کال جاں دھم مجاوی گئے
 شافعی عاصیاں نبی مختار احمد مہر کرم اناج ورتاوی گئے
 جنت بیٹا بھکھیاں ننگیاں لڑن ساتی کوڑوں جام پلاوی گئے

امت جان کنڈا کے بھایا نتوں عیب جہانڈانت چھپاوی گئے
 دائم دیکھیں سہر تصوریر خانہ کیتے عمل سارے آگے آوی گئے

تعبیر پانی ملک ریاں کے تے حکم شاہی

ساتی سمجھ تعبیر و حال مطلب کے دنیا ملک ریاں تائیں | شاہ سندیاں سارے تیکیں پانی آکھے آفرین سے انسان تائیں

Marfat.com

بند خاص یقین مکن ہو یا دلوں و لوں کدھیاشک تانیں
 وہ کوئی روز اگر عقل والا خوب جاندار از زبان تانیں
 مدد جہا آفرین باد کہیے پاک جسے دی پاک زبان تانیں
 بند اجار فرشتگ بتان راوی یکے بند یوں شاہی مکان تانیں
 استقبال کارن شاکر پیش ہوئے متھے ٹیکدے ناز خور تانیں
 لساں ملک یان بلاوندائے حاضر ہو یا ہاں قرآن تانیں
 یوسف شاہ اجدوں قرآن سنیان دم ہو وارے جان تانیں
 جاواں چھڈ کیوں سنگیاں بیدیا نتوں ساڑا جگدے ساز تانیں
 ساقی دور یا یوسف صا اہر مطلب کھوں سیالک سلطان تانیں
 ہو گئے ہر اسیر آزاد یکدم خالی چھوڑ زندان ویران تانیں

کہیا ملک یان لیا و جلدی میر کر اس بھلے جو ان تانیں
 اکھیں سامنے اوسد و کچھ چہر اسنے فیر تعبیر مسیان تانیں
 شاہی حاکم تھیں یوسف آئے لوں زیبا و چھیا فرش زندان تانیں
 دیدہ سو یا تانیاں بھجیاں رچ خدمت کرن کوشاں اوس جان تانیں
 ساقی اکھیالے شرف چا و چھڈ قید خانے سیا بان تانیں
 ایس قہر تانکیوں چا و بسترو کچھو و سدک دیں جہان تانیں
 کہیا نکلساں قید تھیں فیر پہلے کہ طصوب باہر ہر اک بندیران تانیں
 ساقی دکھدے سکھدے وقت بھجیاں لگت جاوند اول ایمان تانیں
 کہیا بادشاہ چھڈ دیو کل قیدی راغنی کہ سو ہنہ ناز دان تانیں
 کرے مرد آزاد آزاد بیشک دائم مرجہا ماہ کنہان تانیں

آمدن زناں مصری و شہادت دادن بر عصمت یوسف

ساقی اکھیالے ہن ہر ناں پائیاں قیدیاں کل ہائیاں نے
 پوری ہوئی تے نکلساں تہ قیدوں گلاں دیکے لوں فریایاں نے
 گیاں مذاں گذر زندان اندر اتاں و نڈیاں بیٹھ لنگھایاں نے
 پچھو سدناں جہاں متھدے کچھ پھریاں ہو ہوش چلایاں نے
 جو پور تیاں میرے سر پر اتے سینے اپنے و چہ چھپایاں نے
 پلے عا و لا کریں کھاں عدل میرا سر شہر شاں جہاں چھپایاں نے
 ساقی ملک یان لوں آ جلدی گلاں ساریاں صاف بتایاں نے
 ظاہر جان گواہ قدیم دیاں حکم سندیان ساریاں آئیاں نے
 اک طرف قلیفیر عزیز بیٹیاں گلاں ملک ریاں پلائییاں نے

یوسف اکھیالے اک گل باقی جھیری گلے سختیاں پائیاں نے
 جا کے اکھ توں ملک یان تانیں واہ واہ عا دلا عدل آریاں نے
 پتہ نہیں کس جرم تھیں قیدیاں میں گلاں لگدے کسے پچھایاں نے
 ادہ گواہ شاہ امیر بحال دیاں دشمن کھوں کے کی بریایاں نے
 مکر ساز اندے مکر سبب جانے تھیں اپنی جس بنا تیاں نے
 ایسے واسطے لائی اے دیر نہیں کے کرنے کی انکار گدایاں نے
 ادے وقت ہو یا گرم لہر شاہی مصری عورتاں سد بلائییاں نے
 آئی بی بی زینجا بھی جھری منجوں شام دے نال دہائییاں نے
 پچھو سنے اے ناریوں کھوں و متو یوسف کیتیاں جلا خولایاں نے

کھڑے عیب تھیں کٹی مو قید لیا پایاں کیوں نہ زائیاں نے
 ذرا بھر ریائی نہ داغ تھے وہیں کیاں بتیریاں لائیاں نے
 کتنا قید بے عیب غریب تائیں یہ زلیخا دیاں بھلیا کیاں نے
 بول بی بی زلیخا دربار اندر گلاں سچیاں کھول سنایاں نے
 میرے پاپ قصور راج ہوئے تنگے حاصل و ستوں شرف و زائیاں نے

اکھن پاکی اے بدی ذات تائیں یوسف راج نہرا عفتایاں نے
 بسھتاں کراں مکاراں نزاراں کولوں عزت عفتاں تائیں کیاں نے
 پانی پانی عزیز ہو گیا ترموں شاہداں دیتاں کھول گھایاں نے
 یوسف نیک میں ہاں کجخت کوری پلے پیاں راج آن کیاں نے
 جھوٹ جھوٹ اور ک سبھی دایم نت سچوں میں زائیاں نے

روایت ابن عباسؓ

ذلت لیعلمہ انی لم اخنہ بالقیب اللہ وچہ قرآن فرمایا
 جان لوسے سلطان ریان مصری میں کوئی فعلش برامکائیائی
 خائین حیانتی جان وھکے جہناں ظلم و اجھارا کھایا
 مکہ مغربی سے ہو گئے عمل ظاہر اٹھیں میٹ عزیز شرایا
 کیا ابن عباس جبریل وحی آندوں یوسف نوں آن ڈھایا
 بھلا کجھ کھاں سچے قندیں مز کجھی کو میں پچیوں کس پچایا
 بیشک نفس انارائے برا دشمن کئی غافل ال سائیا
 پریر میرا جیکر رحم کرے پر طاشوہ وچوں نے آیا

ایسوسٹ یوسف نے دیر لائی تے دربار وچ کھڑ کر وائیا
 چھکے چوری عزیز جہنمیں کیتی نہ کوئی غلط خیال دور آیا
 یوسف عین صداقتاں پیش کر کے وہم بھرم تمام مسایا
 لیگی سروں شرمندگی موت قاتل گئی ہوش بیوش سدھلیا
 یوسف آپ راج پاک سداون لکوں زلیخا زوں رو بجایا
 جبرائیل میں آپت پاک بند حضرت یوسف نے بول سنایا
 رے کم کرواوند برا ظالم، تو بہ توبہ و احرف الایا
 بخشہاد غفور الرحیم والی مہربان رحمان سدا یا

ادھ سے امر سے بچیا آوند میں جس نے فضل و اہینہ بر سائیا
 دایم لا الہ الا اللہ کے انت نہ اوسدا پایا !

مقولہ شاعر

حاصل ہون گلاں و گلدتے جد گنت جھکے جان خار ناپیں
 تخرش خودی زوماہ کھلے با جھوں ہوندا طفاں موزوں یار تائیں

جاں جاں موتی نہ ترقا دریا ہوئے شاہی جتے بلے بار تائیں

بناں محتساں نہیں وصول راحت بناں سچ و گنج انبار تائیں
 خدمت باجو مخدوم بن در آدم مطلوب باجھوں طلبگار تائیں
 مسلمان نہ پنج بناں باجھوں اتنے نکران باجھ کفار تائیں
 فقر باجھ ناکے صبر باجھ روز اپناں عجز نماز در کار تائیں

ہو تو تاج بن کا یوت تائیں سر دتیاں باجھو اسرار تائیں
 بناں مالیاں باغ نگر از تائیں آمد رفت و باجھ بازار تائیں
 دم گدھے دبا جھو حیا پھچھاں و اطعمی عین باجھوں کسے کار تائیں
 مشکل گھاٹ نہ عدل دریا جھو باد آتم فسخن باجھوں پڑا تائیں

یوسف دی خاطر مصری سجاوٹ

کہیا شاہ او ہنوں لیا و پاس میر اندر کالجے شوق دیدار ہو گیا
 بند بچانیوں یوسف سے آویند اہر طرف جاری اشتہار ہو گیا
 کوئے کاخ گلشن سجکے ناں پھلاں روشن نور تھیں در دیوار ہو گیا
 دستہ شاہی دربار تھیں تیک ندان جامہ مخملی بہن سرشار ہو گیا
 راگ رگیاں جشن سے ساز و جن عشق حسن و اگر م بازار ہو گیا
 یوسف بولیا شکر الحمد سو مہنی بہن پوشاک تیار ہو گیا
 چایا آب حیات ظلمات چوں جن رات چوں نمودار ہو گیا
 تیدی دور سے ہو آزار چلے مہران رحمان غفار ہو گیا
 لاواں بجاہ انہاں گلکار بانوں میرا پر کنتعان بیمار ہو گیا
 کر کے سجد امبود مسجود گے پر اسپ دانت اسوار ہو گیا

رکھیاں خاص او ہنوں اپنی کار اندر میں خاص اسد طلبگار ہو گیا
 حکم ریاں سلطان عالی شہر مصر اس دن جنت زار ہو گیا
 سیم و کندن سے لعل یا قوت گوہر آدیاری میچ شمار ہو گیا
 سارے مصریاں زری زربقت پائے حلیمہ عید سعید و کار ہو گیا
 جھبٹ چلے اور سپہ سوار اسطانی بادشاہ ڈاڈھا بیقرار ہو گیا
 پایا لاج دلاڑ سے تان جہرتے بھر یا موتیاں بخت بیدار ہو گیا
 گوہر رنگ و ازوڑ پانگ ظاہر ذوالقدر عالی ذی وقار ہو گیا
 یوسف و بیاد کھیر نماشتانوں لگا جشن میدار گاتا ہو گیا
 ماسہ چاہنے دکھی کارٹے نول دور وطن گھر بار پر وار ہو گیا
 بند بچانے بلند فریاد کہتی د آتم یوسف جدی باہزار ہو گیا

قریاد ز ندال نے جو اب یوسف علیہ السلام

میتوں چلیوں چھوڑا اندھیر خانہ شمع نور روشن دل قرار میں توں
 ہم گروشیاں شور شاں بیاسن ہو گیا جدل جلو نما میں توں
 پڑے قدم تھیں بیت اقرار ساں میں چلیا زک بنا میں توں

تیرے دم دینال میں سدا ساں پٹ چیدا میری سنا میں توں
 بیٹوں کیتوں پاکسا اور کی گتھیں سخن پار حاکم باوقا میں توں
 وائے حسرت پائی آواز اسے دکھی داناں ہی غماص شغفا میں توں

حضرت یوسف نے پرت جو اب تادشت ویران ویران توں
 نوشی و تمنندی غم بھنائے بند بچا بنیاں دار البلا این توں
 دے مرد کوئی آکے بچ نکلن دیندا کیاں و نام سٹا این توں
 استغفار پناہ خداوی دے پیر اتماندا برت بھنایا این توں

زندگیاں زندیاں دقبرستان این توں دیندا خاک در خاک ملا این توں
 محبوباں خداویاں پیاریاں دی آزاں شاں خاص جا این توں
 بھائی بھائی بھائی بھائی بھائی بھائی بھائی بھائی بھائی بھائی
 د اتم و اتم جنوں بھیراں آکے دیندا کھوت کھوت کھوت کھوت کھوت کھوت

بند بچانہ تھیں یوسف نے باہر آوناں

ساقی نور سرد پور ساغر بھر کر آواز پلاؤندانی
 ختم قید پر اینیاں قیدیاں سی و گھوئیے کر سکھ و کھاؤندانی
 آگے چھے لکھاں خدمتگار شکر چن تاریاں نوچ سواؤندانی
 عنبر مشکدیناں نہال رستہ سر سناؤندادھوم و ہماؤندانی
 چہر اکدیاں سار سلطان مصری اٹھ تعظیم تکریم بجاؤندانی
 خاطر شاہ جمال متوازی پیدی پیش اپنے تخت سجائوندانی
 باہراں بکڑا چیاں شانانہ الریوں لطف کرم دیناں بھاؤندانی
 یوسف و وہ مہتاب تھیں و چمکاں حسن بچلیاں توں چمکاوندانی
 اعلام ہو گیا فیراں اسد دانش عقل تے علم از ماؤندانی
 حضرت یوسف فصیح بلیغ کمال نالوئال جواب سناؤندانی
 یولی یوسف نے فیر زبان پیری والی مصر دے سمجھ آؤندانی
 بیشک آج تو سو مینیاں کول ساڈے پائی امن سی جگہ فرماؤندانی
 شاہ خوابی فیروز پیر چھی یوسف کل احوال بتاؤندانی

بدلی خزاں بہار و سہیں لگائی باندا موج سناؤندانی
 چڑھ ماہ کنعان زندان و لوں شہر مصر اند چانن لاؤندانی
 گھوٹے و اے سوارے قدم چمن میں غنی فقیر جھکاؤندانی
 ادیوں گھوٹے یوں تریاں شام شامی جڈوں کول رباراؤندانی
 سر متہ چیدا مہر سہار کر کر شوقوں گھٹ کلاوڑا پلاؤندانی
 پر پر موتیاں تال قالین شاہی تے فرش مشاں چھاؤندانی
 آگے اکھیاں حسد ارکھ ششہ ویکھ ویکھ کے گھول گھاؤندانی
 سر پر تک شمع افزہ انور مرط نگران نظر نہ چھاؤندانی
 شہر لقت نہ بان ریان جانے ہر ہر بولیاں بول بلاؤندانی
 سن ملک تیان حیران ہو گیا سو سو آفرین باواؤندانی
 واہ واہ مینا علم کمال تیرا بہار بہار سداؤندانی
 صادق مرد مین امین این توں شہے شک تمام گواؤندانی
 کیا ملک پھر کی تدبیر کرے دل قحط کولوں خرف کھاؤندانی

{ یوسف آکھیا خدا کر سی جو رحیم کریم سداؤندانی
 د اتم عرب علیم حفیظ قادر و بلیغ برویاں تاج پہناؤندانی }

عزیر مصر ہوناں یوسف علیہ السلام

رکھ پر خرائیاں نہیں دیاں ذمہ وار مجھ تائیں بنا کے تے
 واقفکار علیہم حفیظ ماں میں گھاتاں کھولساں گارے چاکے تے
 انشا اللہ نہ کوئی اے خوف خطرہ ملک کھساں خوب بچا کے تے
 سرور احمد فراوند سے بھائی یوسف او سے گھڑی بند تاج پاکے
 کیساں دی ہو گئی تاخیر تائیں دسے حکمتاں رب بلا کے تے
 تینوں سوہنیا مصر عزیز کیتا بیٹھ تخت تے حکم جلا کے تے
 سارے سونے دار تخت اسباب عالی شاہ داریا گولیاں گھما کے تے
 اوہ وزیر قطیفیر پہلا او سے رات مویا غم کھا کے تے
 تے من شاہی بھی بیٹھی کھڑا ہتھوں کردی دین اونیرین کر لاکے
 گوشہ مل عبادتاں مچ رجھاواگ یوسف دے ہتھ پھڑا کے تے
 شکر فوج تمام غلام کیتے ایسے آپ غلام سدا کے تے
 دایم ماہ کنعان سلطان مصری قید مروی توڑ بھائے تے

والی مصر و ملک تیان تائیں یوسف آکھیا ادب بجا کے تے
 میرے زیر ہو کھیتیاں کرن سارے محسن قحط و دوسرے آکے تے
 ہر پریشانی جانان بان بولی گلاں کراںگا سمجھ بچا کے تے
 نگہبائیاں تے خبر داریاں نوس خلقت لویگی و پیکھ ازما کے تے
 جیکر اپنے موہوں طلب کردا اندر رکھدا بھید چھپا کے تے
 بعد برس سے ملک تیان مصری آکھے یوسف تیان پلا کے تے
 دتی ہتھ دیوچ شمشیر شاہی سر تے راج تاج پہنا کے تے
 کرو فریاد تاسونپ ادھنوں بللیں دسیا ورج و جا کے تے
 بیوہ ہو گئی مغربی شاہزادی اگے وندی سی بار کھڑا کے تے
 ریان دین خلیاں قبول کیتا بت بھینیاں دوروگا کے تے
 ہو گیا بادشاہ مصر عزیز یوسف بردا ہو بازار و کما کے تے
 کھوہ والا ہو گیا اقرار پورا ہٹا کیتا سی رت فرما کے تے

یوسف علیہ السلام و افران

ست سال پہلے دے عینہ ہوسن غافل ہونہ سماں گوادناں ہے
 دن رات نوں مصر یواک کے کمال جو حملے بھارا تھا وناں ہے
 بلوچ ہر قسم عطا نشاہی روو واپی توں ہمت لا وناں ہے
 بان بچیاں سے تیار ہوو جیکر اپنا وطن بچا وناں ہے
 کوچے گردیاں مجساں چھوڑے کاشتکار درکار سدا وناں ہے
 ورتن کھان جو گا پورا خرچ ورتو باقی سدا وناں ہے

ملک مصر و نو تیاں کھڑک گیاں نشاہی حکم تے عمل کما وناں ہے
 بیابان پہاڑ میدان جنگل ہر جگہ تے ہل چلا وناں ہے
 کسے گل و گی کے نوں کی ہوو عامر ہوو دربار سدا وناں ہے
 دہقان کسان جوان جوتے جھاگ گرمیاں سردیاں وناں ہے
 خدمت وطن می کم بہا ورنہ بند وطن توں گھراں گھما وناں ہے
 کو جمع راج کھلا ریاں نوں جھڑکاں داسریتے وناں ہے

کَلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُنْفُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ يَوْمَ الْيَوْمِ لَيُنَفَوْنَ
 بھوہ گھاس کھا رہے تھے اور پھل پھل کھا رہے تھے
 رات پھل پھل کھا رہے تھے اور پھل پھل کھا رہے تھے
 دیکھو آج سے دیوں تک کھلے جوں جوں کھلے جوں جوں

پینا چنے تک باجو اکنٹ جوں جوں کھیت ہتھانہ پکاوانا ہے
 کھٹورہ رٹیاں بیلے واہ سٹو مولاکرم کھیں بیج اگانا ہے
 محکم کرو کیا رہے مہنہ بنے مینہ بدلاں ڈھیر برسوانا ہے
 دینا کھیت حدیث رسول دائم جیسا بھوگے تہیا پاونان ہے

یوسف علیہ السلام کی برکت

کاشتکاری و کھسائی یوسف علیہ السلام کی برکت سے
 تخم سب سے صاف تمام جنساں چنگے بلدیں پیدا دتے
 خبردار مت کرن کسان عقلمند ہر طرف شاہی پیر کاتے
 بے نوئے نوان اچان اتے ہل ہالیاں خوب چلا دتے
 ہر ہرول عزیز عزیز یوسف بیابان ویران دسار دتے
 کئی محل سرانویب خانے لکھاں نویں مکان چڑھا دتے
 نگر کر مسافراں لئی جاری پیچھے مصروف در سجا دتے
 ناکھانی ناکھانی تارے حقاری و عظمیٰ دتے
 ست تھر تھر پر پر نال غلے فار قحطی سے متوں مسافرتے
 صفناں دیکھ تریاں راز بھراں سبھناں دتے
 جلاویز خلیل و العلیٰ نور کوچے گلی بازار سو یاد دتے

رنگ نگہاں مضبوط ہلاں پھالے خاص نوالا دینا دتے
 اہتیار لگا کے ملک سارے واہی کرن دیکھ سبھا دتے
 عالیجاہ سرکار و امرا غالب لوگاں شوق تھیں عمل کما دتے
 نلے ندی دیدار ان نہراں چٹھے کھوہ جھلا دتے
 آس پاس سب مہرے شاہ شامی کئی چمن تے باغ لگا دتے
 سکھیش ہزار رعیتیاں نون غم فکر اندوہ گوا دتے
 انور نیادین دی بانگ ہونی رہا ہر سدھڑا راہ سکھا دتے
 گھاہ پھڑے گیہوں اتاج یوسف نے حکم سب جمع را دتے
 لگے چاننے دور دراز ملکیں یوسف مہرے شاہ جگا دتے
 ملک سداعین آرام مینتی مہر و کرم سے مینہ برسوانے
 دائم رنگ بھریا بادشاہ یوسف ملک مغزوں رنگ دتے

کثیر غلہ جمع کرنا یوسف نے آغاز قحط

ملک مال خزانہ فوج لشکر پر قدم امیر وزیر ہوئے
 خوشی مومج وچ گورے کئے سال تے رتاں بدلیاں میں تغیر ہوئے

تحت تاج بنجھا لیا خوب یوسف تاج وچ صغیر کیر ہوئے
 دیاں بادشاہ کجیت کمال پے جمع ذوق اتاج کثیر ہوئے

ہلی قحط دی گرم ہوا ملکیں جیا جون تمام و لگیر ہوئے
 ماہر یوسف دی ہوئی پیشینگونی جلے حوصلے و کیر پڑے

بوند بارشئی فلک تھیں بند ہوئی صبر برد شدوم اخیر ہوئے
 آئی کارطی کالی رات و ایم جیا جون رنج و اہم اسیر ہوئے

حالات دوران قحط سالی

ت کھو کے بھکھکھات آئی نڈو ڈٹے سب کر لان گے
 ل پھل چیر پیک جھک اندر روگی خزاں وی اکران گے
 ل بچے پیچ کے رات سپہی چھاتی مانیانڈی پب جان گے
 یا غیرتاں من جیا ساک ہون بندیا نڈے امتحان گے
 ل کیتیاں تختیاں ب تاور جہا کھلے ہو وھیان گے
 دی اکھڑے فکر وچ بھوٹے تے رولی ٹھان بلان گے
 عزت یوسفوں سد کوں آخر رو و بیکر اکرن بیان گے
 ل ل سچا والیا سچ ہو یا پتے خواب دے آج آن گے
 ہٹ گھڑی دیورچ تیار کر کے اکے لکے یان ٹکان گے
 ل غلام کھائے خورش ساری شکو ا بھکھو وایرست ان گے
 حضرت یوسف ٹککے ہتھ سینے اللہ پاک و نام مھیاں گے
 ل متفقار تو یہی ا قحط نظام رمل کرن فتان انسان گے
 ل کوئی سوچ تدبیر نہ اس آوے عقل ہوش حواس بھلان گے
 ل تقدال سے پہلے سال کھلون سونے چاندیاں کران قربان گے
 ل و بے سال جو اہر حیرتیم و بیچ و اچ کے وقت ٹکھان گے
 ل جھٹکے سال کنیز انہوں دی پونے اگے یوسف سبیں بھجان گے
 ل ہڑے اکھڑے سان غلام او ہنوں اچ آپ غلام سدان گے
 ل گوارا جو بلیاں نہین ساری حضرت یوسف دمان لگان گے

سخت کال کو کورت سال رہی ہاتھ غیب سے ڈھول و جان گے
 دولت ال اما جس تھاں قبضہ اتھے مفلسی سے سائبان گے
 ل انسان جیوان درندو تھی بھکھو بھکھوے شور مچان گے
 زمین تپ تڑے دیوانگ ہوئی ہون گردشاوچ آسمان گے
 ل بیسیری دی رہی حد کوئی مرد عورتاں خاک اوان گے
 ل گزری کھانڈیاں کھانڈیاں ت ساری پھر پھرتے بھکھو لان گے
 کسے مثال پیٹ نول صبر سے ٹھن آن کے کہے طوفان گے
 ل حضرت یوسف باورچی نول حکم دے مر بندید اکھانا پکوان گے
 دسر و جاوندے کھاوند ا جائے اگول لی ہون کی خوان خوان گے
 ل اڑیا و اسٹلی کرتدیر کوئی ختم چھوڑے ہون پران گے
 ل بھکھو دور ہوئی صبر سکھو پایا دم دم ربا شکر بجان گے
 ل ہوشاں گال درند پرند تڑپن کوکاں اپیاں کرین جیوان گے
 ل یوسف باجوہ بعد رزق کد عرواں مہری بیسے بیس نول گے
 ل نقد خدای نہ کسے گھڑ بھو یوسف کھاپی مڑ ہون جیران گے
 ل وچن تیسرے برس مویشیاں نول گھوڑے شتر تھیل چلان گے
 ل وین آباں سن ناز اندازا ابو جوس وکن سن ناہ کنمان گے
 ل سان جنویں موکنگال بھکھوے وچن بھکھوے کازن مکنان گے
 ل چھوڑیں سال اولوں صبح کھادان ڈاڑھے بھکھو بیاں تڑپن

ایسا کالدا حشر پر پامو یا تو یہ فاقیوں مر مران لگے
وہے ستوں یوسف سے پیش کے قدم چمکے و ن کران لگے
خریدار خرید کے واسطائی دیکھن اسی مہن اپنی جان لگے
آئی گوش دیوچ نذاعلی یوسف ہون تیرے ظاہر شان لگے
سوخ یوسف تے کریدی اکھ کر کے و سن حکمتاں بے حمان لگے

آپو اپنی بیگنی بیاریاں نون نفسی نفسی و کرن اعلان لگے
ان لکھ نہ کید رہی پتے آخرا پنا آب و کان لگے
ہو گے نقر غلام تمام مصری نال عاجزی نیروان لگے
دری بردا جو آکھ کے سان تہنوں تیرے سو نیار و کہاں لگے
ہو یا مصر تمام محتاج دائم گیت شاید تمام و کہاں لگے

فرمان خداوندی فی القرآن مجید

و احد خالق سلطان جہان و اے فرماوندیوچ قرآن ہے بنے
قیفے وچ تمام زمین ہونی تاج راجدیاں موجاں مان و سنے
اجر نیکاند آکھنے جلے ضائع فیض پاوندے فیض ساندے
تیریں طبع حلیم کریم سیرت کھاندے خورش بنان مہان و کنے
اجر آرت و ابتر انہاں کارن جہڑے بھر یقین بیان و کنے

و فی یوسف نون اس طرح قدرت کیتے بادشاہ مصر کاندے نے
جنوں چاہنے مان جانتا کھینے مان روشن یونند یوچ جہاندے
حضرت یوسف علیہ السلام محسن عالی مرتبے ہا کتھاندے نے
کوڑے راہ حق کھ بھو ایٹھے ہادق مرد و لیز میدان و کنے
عادق سخی حقیقہ حلیم دائم و سئل نبی محبوب زجان و کنے

داستان زینب

ساتی جام بلا بھر سوز و آرت گذر گئی موح بہار دی اے
تہ اوہ بادیم شمیم جھونکے و اختر اں دی برگ کھلار دی اے
گیاں شوکتاں ہونی بر باد شاہی اے بار دی یاد و دلار دی اے
تہ اوہ تخت نہ تخت تاج بہر نہ اوہ روشنی رن و بار دی اے
تہ اوہ اوج نہ موح نہ فوج شکر ہی و حکمت توپ تلوار دی اے
منزل و ردل چور مجبور ہونی خالی پٹے دیکھ کے بار دی اے
ڑیاں در ونداں زمین جھڑیاں جند بان تے و کھی بیمار دی اے
ستہ خال کنگال صغیف مانی رور و ہوش تھنیں گذر سدھار دی اے

رنگے خاک اندر گلشن گل غنچے بلبل خداں تے بیٹھ پکار دی اے
ہو یا قوت قطفیر مصری علی جند ز لینا و کھیار دی اے
ترے مان حکومتاں بدل گیاں پٹے وال متھے ہتھ بار دی اے
تہ اوہ محل چہارے مان گلشن گھری گذر گئی خودی ہنکار دی اے
مال و تنان یا قوت پیر سوہنے پارے نام تیرا بار دی اے
گیاں رنگناں حسن جمالیان ہی ریچونہ ہارنگار دی اے
ہو گئے وال سفید تے قد جھکیا شب تیر شباب گذار دی اے
درد پھر سوایاں و اگت بچدی کسے شکل و کھی ہر بار دی اے

بند منہ تھین بسف دایم سندی خاک چھسی وید پزاروی
 میرے کتے تکی مسال کئی تازک حالت مجزوب لاجاروی
 بکے ٹرے ڈنگوری مال بی بی کدے کھدی بیگ دیاروی
 نصیب کے دم سدی بیج خاراں غذیب تطہیر گزاروی
 بھی ہوئی پر عشق جو اتیاں لذت مان دی دروازوی

سڑیل اکھیاں ویکھنوں گندگیاں کھٹی عشق مجاز تلواروی
 جھپیری طرف جاو دھکے دین لوکی ٹھوکر جھل دی گلی بازوی
 ڈھینڈی ڈگدی مھرچ پھر رندی سر گندھری عشق بھاروی
 یوسف پکاروی پراٹھے بھاہ بھڑکری عشق دی ناروی
 بکلی بھوری دی ماروریش ہوئی طالب سے پاک دیداروی

مائی کملی کملی کہن سارے مائی کملی بھری ساروی اے
 دایم کملیاں بلیاں ہو باجھوں لدی نرنی عالی سرکاروی

شہر مہر تھیں باہر دل زینجاد کی جھونپڑی

یوسف بینا تاج سرداریاں اتے ادہ ہو فقیر گدا بیٹھی
 پر نظر رکھے سارا ملک یوسف ادہ اپنا آب بھلا بیٹھی
 تا ہی بیجے تاندا موج یوسف ادہ راہاں تے رات لکھا بیٹھی
 پھرے راہ تھیں چڑھے شکار یوسف ادہ تے ڈیرا لای بیٹھی
 حضرت عشق دیاں ہر بانیاں باہر شہر تھیں نکل کے جا بیٹھی
 نارت الف نون عشق مروڑتی مثل میم و سبیں جھکا بیٹھی
 لاجپوری بارے نام والی ہو کے سون سما دھو صفا بیٹھی
 دلا کلبیا لے پریم لذت جھپے سے اپنے تال رگا بیٹھی
 اے موت نہ غم دی موئی ہوئی نون جگت جوں جی چا بیٹھی
 کھدی نام مجبور دا وانگ مجنوں بحر سوز دی قلم چلا بیٹھی

ہراک یوسف کے قدم تے بیس کھتے تیریاں کھو گیاں کھا بیٹھی
 یوسف بریاں رنگ رنگ پاوے ادہ خاک سیر رہا بیٹھی
 مال دولتوں بھر جمال جو بن دین غماں دیوچ روڑھا بیٹھی
 اندر رنگ مچلاں دے رہن والی لکھیاں پتراندی کھی پا بیٹھی
 ملک مھرچ حکم چلان والی مائی کملی نام دھرا بیٹھی
 پچھے گوروی سا دھنی سدھ ہوئی دھوان نیم پریم دھکھا بیٹھی
 گلاں پھیلانڈ بسترے کرن والی ڈھیماں و طیاں فزین چھا بیٹھی
 چنمہ فیس و کھے دلریاں نال چنیاں چنیاں اتلیاں و لوگوا بیٹھی
 لوے سارے ہاندی حسن و اادونگ لغدے نانگ و اکھا بیٹھی
 درواں کٹے سٹی مہیو پدیاں دی آہ ماروی ساہ نکا بیٹھی

مئی فرقناں لٹ پھوڑ جو گن ولے حیرتا کرے عدا بیٹھی
 ہوئی روندیاں پر فقیر دایم سارے پیر فقیر مست بیٹھی

پکار دیوانہ وار زلیخا

جامہ ستی کیتانی کئی پرہیز سے بید و یاتیز تلوار دروا
 کدھریاں عزیزیاں شان شاہی لپے کوٹ محل سنار دروا
 کتھے گل رخسار تے کدے بسلی کیے گئی اوہ موج بہار دروا
 میں ادرا اوہ وقت نہر سے برورت گئی آپھڑی کار دروا
 مڑی عشق البترے موج تھی ساری بیٹھیاں بھر گزار دروا
 بچے کچھ میریاں وچ بڑیاں مسخورداد احو بخوار دروا
 تیری میربانی کردی بہان تے میں کچھ ہوندی تابدار دروا
 ٹہبہا کی لینا میں ایچھے رکھے تے ایچ آکھوں بھی مینوں عار دروا
 بار بار آہیں غم دے بھونکے لپے پنکھے ساہاندے ہوئے سیکار دروا
 گل کھٹائی وی دھواں فیرانہ ییا پھراں فرش سنوار دروا
 شاہ پے پرداہ و وصل کارن بیٹھی دے جہان سار دروا
 آکھوں دھند سے بعد سے سکھ لدا دکھاں مداندا دھریا دروا
 میں ایہ میریاں منزلاں جھاگ بیٹھی لگا لکھ نہ پتہ نہ سار دروا
 کئی دین خیرا لائے وچ رٹھیاں کدے پار ازار وچکار دروا
 راضی نامہ محبوبہ عین مکتی اتنی لئی لے گل نثار دروا
 ایسے نال وچ میں نہاں جنگلی ملی بن رضا سے نادر دروا
 رنگ نور وچ ہماں مگی جاواں چٹکانہ شے جے اک سرکار دروا
 میر بادشاہ خسرو خسراناں غاویں سخی کریم داتار دروا
 میں سہی لال شالامد ہوں کون جوئی سے پیار یہ مڑیاد دروا

ہوندی کون ساں ارج کی بی ہویاں آدو نے بیشار دروا
 کتھے حسن داباغ جمال جو بن کتھے ناز غورہ ہنکار دروا
 سند روپ والی والی ملک دی ساں میر لکھیاں کتھ کار دروا
 کئی لکھاندی وچ آن واس میرا وہ بھی شرمھروں بار دروا
 کہیا کیتانی نیست تا بود مینوں سارے چھڈ گئے ستر لہن دروا
 وے ہن مئے تینوں غذا پوری شاید ہووین توں بھی نزار دروا
 قاصد یار دیا میرا کچ پر دا ڈا ڈھی تجھ دلوں شرمسار دروا
 کر کے صبر سن استخزاں کھاہ میر شالہ جی توں میں بلہار دروا
 قیام وچ خواب بھی دکھیا نہ قارت وچ رکورے خمدار دروا
 کمال گوردی رسیاں تے لیراں ج ایہ میرا گھر بار دروا
 ایچ جھلیاں آکھ کے گنج مدامینوں گنج بد کے رخ نادر دروا
 آکھن نفی دے بعد اثبات حاصل بعد موت جیات گزار دروا
 مینوں سدا زوال زوال اتنے وچ نادر سکھدی نادر دروا
 بنے لکھ نہ یاردی مہر باجھوں بھانوں لکھ اٹھایے بھار دروا
 اوہ راضی تے دونوں جہان راضی شالہ ہے راضی سوہنیار دروا
 شالہ اوسدا نور اقبال روشن میرا مصر و اشہ سردار دروا
 تو بہ تاج تے تخت اک لاوے ساں لڑے پاک دربار دروا
 میرا تاج والا میرا راج والا اوہ معراج والا دلدار دروا
 حسن یوسف دا چرچا تا حشر داکتہ زلیخا دیں جانکار دروا

یوسف علیہ السلام کی سواری واکھوڑا

حضرت یوسف علیہ السلام داسی خوش بخت خوش رنگ خوش نما گھوڑا
 چابک جسم تے مول تے دے لکن شارت سمجھ ہو جائے ہوا گھوڑا
 شور حشر ہی پائے انداز اسدا ویو شیراں دے ہوش ڈا گھوڑا
 اجن چیت کھلو کے مار نعرہ اوے سنگتال سنگ ریا گھوڑا
 جدی پشت تے موے اسوار یوسف کیوں کے پھر ناز ادا گھوڑا
 بی بی سن آواز تیار کر دی سن پیر پیر یا دسیر با گھوڑا
 نکل کلیوں راستہ مل بہندی جھنوں گزرد اچال صفا گھوڑا
 صاف بیٹھدی سامنی وچ تداں یوسف جاوند التکھ لا گھوڑا
 دے میں کراں تے منتظر تری گھوڑے والیا ذرا اگا گھوڑا
 اپنی حسدی بندق داطف میری ذرا سوہنیا جائیں دبا گھوڑا
 کچھے سنے نہ کوئی غریبی دی تھکا خیال دا دور پھر دا گھوڑا

تیزی اوسدی مثل براق واندن کچھے چھڈ واپا و سبھا گھوڑا
 کروا جت بے زور دانا نعرہ پیر جاوند اہفت سما گھوڑا
 اوہے وچ کرا تیاں رنگ بھیراں ہونے شکون جدون گھوڑا
 دلربا دا عجب دلوزو لکاش و لغزبب گھوڑا ادا فرزا گھوڑا
 توبہ مصر کی گونجا چرخ بند کردا جدوں بلند ندا گھوڑا
 ہو یا طرف شکار تیار یوسف وق شوق دینال سما گھوڑا
 وے سوار انیاریا واسطانی ایس راہ تھیں ذرا لب اگھوڑا
 طر کرے فریاد میدا وکلی ایڈ اتیز نہ پیاد وڑا گھوڑا
 مینوں کچل کے وھوڑا و اوند اجاہ نازاں والیا اتوں گھوڑا
 ایسے طرح آوارگی وچ پھردی درد نما ندا تیز چلا گھوڑا
 کھی وچ کھی تے لے لے داتم کدے اوسی فیر پرتا گھوڑا

فریاد زلیخا پر گزر گاہ یوسف

لشکر فوج لیکے اوج موج والا نال شاندا پڑھے شکار یوسف
 درواں والڑی اڈویاں وچ گرداں اڈو کرے پکار پکار یوسف
 رو رو کہ فریبو دے بازو اجے نہیں آبیادی وقار یوسف
 جھڑکے لڑکیا نون ایتھوں دفع ہوو مینوں سدایا انوار یوسف
 رہی ملتان لانا وچ رکدی پڑھدی کہ موندوں گاتار یوسف
 ایسے پتہ مھر وانشاہ این توں شوکت شان تیرا جدوں پار یوسف

رستہ مل سویاڑے بیوڑ بہندی میرا آوند شاہ اسوار یوسف
 کرے ناز مزخحال طفل میری بی بی آلیا تیر اولدار یوسف
 تروں آکھدے گڑ گیا دورانی جدوں کول آجا گے سگار یوسف
 عینوں عین دکھیاں دل دیاں نال عیناں زبرد پار اور یوسف
 عینوں کھنکھند وار تائے لوہیں سار یوسف لہ سار یوسف
 کدے میری بھیا ہی نہ تے گاہ تے جتے تاج دے گھوڑا

میں بھی رہی کہ سے عکراں او تھے جتنے لاکے ہو میں دربار یوسف
 جنہوں بیگے نے لشکر لنگھ جانا میں ہواں چمدی ڈھوڑ غبار یوسف
 میریں تختیاں دیاں مساب داستان سنے جانان بد پوار یوسف
 چھوچ تھکیاں نسیدیا لکیرے ناپن پنج سکی او گنہا یوسف

ہوئیاں ستاں راہ لیندہ یوں کے مہری موڑ ہمار یوسف
 جہڑا کھا کھو کر ڈگے نیر قدیں یسے ایچ نہ دروں کر کار یوسف
 کویں رلاں تتی پیریں من چھالے میر جانڈے تیز رفتار یوسف
 تیریدم بد سساکے جگت دیاں کھاواں ٹھوکران چکار یوسف

دن رین چین وکے ایو جھڑے وے ہوگی آں بہت خوار یوسف
 رت پیگی نوز اندی رت دائر کردوں پر تسی وصل بہار یوسف

بیت کے زینجادی عرض

اک ات زینجاذق لٹی لٹی کھی کھی مویج ہرون کر لان لگی
 میر باٹھا کر امیر بار اچھا سے ہتھ جوڑ دی سیس نوان لگی
 جیکرے طاقت ناں ج لاسا سی میں ایچ کرن تیر استمان لگی
 جے میں رے سوس بورت متھا بیکدی واسطے پان لگی
 سیجاں محل چہارے رب چھڈے جڈوں ذرا قدی آن لگی
 تینوں لگی دیورج بھی کول کھاں پھڑبال و انگوانت چان لگی
 او کم پیہلا تے پھلا تیرے ریت میں ٹھا کر گوان لگی
 جیکرے کہان ہی ستہ مال ایچ لاه اوہلا اوان غماندیوچ ملوان لگی
 توں تے سنگھیوں بو لوان مالنوں جی و میں کدوں ہی تینوں لان لگی
 کردی کی ڈھیار ڈی تھلکے کے کڑے رب تاہرے لان لگی
 بنا گلیا با تیا بے حسا کے تھنوب وچ اٹھ سنان لگی

ٹوہ ماہ کے اپنا بت پتھر سدھا کر کے او منوں منان لگی
 دے تینوں ایو جدی پوجدی ہوئی بدھی تتی جے نہ کہے منان لگی
 میریاں اکھیں تابنیاں ہون روشن مغلن ایہ میں ٹھا کر اوان لگی
 اچھے تیک میں نامراد وندی تتی چراندی تیرے چھبان لگی
 اٹھ ساک تے ٹھلکے خورش ماہے ایہ تینوں دس کڈن بھان لگی
 دس تیری پرستی وچ نقص جہڑا تیرا ہر گھڑی کرن گیان لگی
 ہو گئے وال سفید امید اندر من تے شب جیات دمان لگی
 ہو گئی تیرے کریدیاں صبح صادق ایہی بت نول ہر دمان لگی
 بھلا پتھر داوا کڈوں بولے واسحق دی سے پر تان لگی
 ٹھوکران کے سڈی کند پرے پتھر پتھر تے بار و بجان لگی
 گالی مرس دیبا لکیرے تیاں بھاڈی پھوتاں لگی

بت بھنڈیاں سارا نوار کھلے واحد رب دی ہون بچھان لگی
 میں ہن یوسف و اینبار داتھ چم چم ویکے نیر چلان لگی

بیت شکنی کرنی ز لہجائے نال طعنیاں و

پوچ پوچ پتھر میں بھی ہوئی پتھر ڈال دھا ہو گیا جو بڑا میرا
ٹھوکر لگیاں ہو گیا کسی پر سے ایو گور و واد دگار میرا
دالہ نزار ٹاگول مول و نارا ہرن نامل راہ مار میرا

اے پتھر کے کسے بے میر بڑا ڈویا شہوہ و چکار میرا
ایسے بے میریاں جڑھاں پٹیاں نے کیا تڑت یقین اعتبار میرا
لکھ کتیاں لکھ نہ اثر امنوں ڈورار بے بیکار مردار میرا

پتھر سے وے نال گلاں

منہ وٹیا وٹیا پوچ تنیوں وےس کی میں کھٹیا وٹیا وے
بے مرادیا زانگا ویا وے کورامو ہر طہر ہر ماتیاں کھٹیا وے
جیکوئی سنے میری تنیوں ساڑھے جہاڑح میرا تھنوں ٹیا وے
چنگی کیتی آند و خداوند اچھ گاہ جھانمانی واپٹیا وے
اگے تھوڑے میں مکا ییا وے ورو جگر و اخون پٹیا وے
ڈگ پوچ پلر کے کراں سدا کتنی وارنوں کنب الٹیا وے
بے سو ورو ویکار د آہم میرا سامراد واکٹیا وے

کھن وٹیا تباے نوریا وے کسے وے وٹیا وٹیا وے
بار بار تروڑاں پھر بھی ادا پتھر تیرا کھو نہ ووصیا کھٹیا وے
وے کائے گشتے آفاقے موزی منہ انھیر یا کھٹیا وے
چوڑا بنیں مڑکے کسے کم آویں بن کے رب پھر میں گھیریں وٹیا وے
انہاں تیریاں شامتاں نے بازامینوں باہر شہروں چک سٹیا وے
رنگرنگ دکتینوں چڑھا روغن کھن شہد مہری انلوں چٹیا وے
جہا آہیں پوں ویا جڑھ پٹیا چور کیتوئی چور چٹیا وے

رب العزت اتے ز لہجاء ایمان لپاوانا

اوس رب کے خاص ایمان آندیا چہرے نول تخت بھان والا
رگدرا ہوہن پتھر اور وٹیاں کے ویلا گد ز لہجائے تینوں چان والا
ادھنوں دوہاں جہانان دی مار چہر تینوں گھڑ کے بنان والا
کبے ب توں کب کلک پتھر و ہندی ہندی اندر رب جان والا
گورار ب توں تریاں پڑیا توں کے شہوہ چکار ڈبان والا

اوج بنیاں حق تحقیق کر کے رب یوسف وازمین آسمان والا
ٹھوس ٹھا کر اٹھیا کورے پڑے زگ تیں سبب نمان والا
لکھ لعتیاں تیرے بجا ریانتوں توستے ظالمان ظلم کمان والا
رب یوسف ایمان رب اہلی چہر اوکھدا سنن سنان والا
رب یوسف اڈیدیاں پڑیاں توں تالے پارنگھان والا

رب یوسف اعجاز ان بانوں کے راج و تاج بہتان والا
 رب یوسف اکبرے بیدار سستے تے تون جاگدیاں تائیں سلان والا
 رب یوسف انویں سب لائے تے تون بے سبب و بجان والا
 حاضر ناظرے یوسف ارب سچا ہر اک چیز وچ نظر سکان والا
 تینوں بھینیاں بنیاں دس تائیں جہڑا خالق او جہان والا

کوڑا رب تون کھس کھس شان عورت سارے نام نشان مسان والا
 رب یوسف واکرے آباد اجرے تون مسدین رلان والا
 رب یوسف الامجد واکرے میاں نال تون تنن تکان والا
 تینوں انھیاں لکھو نہ دسدے انھیں تان کوئی آوٹھان والا
 دہ ام رب حمیم کریم قادر وچ مردیائے جند بان والا

گذری ہوئی عمر تے زلیخا دی توبہ

توبہ توبہ میری تائے توبہ مر مر کر اں توبہ او گنہ سار توبہ
 تشارہ ٹے نہ کوئی اس نہی اندر سربا کراندا مجھ سے مار توبہ
 توبہ دیکھو مینوں خلقت نسدی اکھی ہوئی اں میں خوار توبہ
 دیکھو افغانی ریستان اندر کردا ڈرا ڈرا بقیرا توبہ
 میری آہ تھیں جد ملاں کس حوراں کرن رول و بار بار توبہ
 جہڑا آئیے آکھدا حال کی آہوندا او بد ابھی حال خوار توبہ
 کردار سبکا قبرے وچ مجنوں کر کے کفن تائیں تار توبہ
 میری زار یواں بقرا ہو کے چو داں طبق روندے آئیں توبہ
 مینوں حسرتاں سین دین چکن مارن علمدے کئی ہتھیار توبہ
 اچڑی لکھیاں دی کلی پی دینی آں اج آہ میرا گھر بار توبہ
 نور اکھیں وارون دیاں لیبائے کس حسرتا کوں دیدار توبہ
 میں وچ گھٹیا ندے نت رلن والی تے اوہ تخت دکنے اسرار توبہ
 کتھے بادشاہ کتھے گداختہ کتھے لعل تے کتھے انگیار توبہ
 یہ جناب مقدور دی مہربانی تہ میں پار تے ناں ارار توبہ

گذری گزروں دنیاں پی تی جہی نال میری ورق کار توبہ
 دم دم بھندے دان تاکا میا ندے میں ماں او عاشق حسرت توبہ
 میری لرز تھیں پی زمین لرزے پیا کنبدا ہوش عینار توبہ
 گل دی جھلک تے او دیاں دیکھو مینوں پڑھدی طہل تار توبہ
 مینوں تک طبیعت بھار ہو گئے میں ماں عشق دی اوہ بچار توبہ
 دردمند مقابلہ کرن میرا جھن سیکٹ اک پدکار توبہ
 ہجر غم فراق آزاد دکھڑے رگ رگ وچ سوسو تلو توبہ
 اپر ذرا نہ وچ نگاہ لیا سے بے پرواہ ایسا جانی بار توبہ
 نہ اوہ زنگ روپت مر جوین چھڈیا لکھو نہ عشتن آزار توبہ
 خاطر وصل محبوب مطلوب سارے پھینیاں عمر گزار توبہ
 سکے دھنیکروں مندری شکل میری کدوں کس کس پند و لار توبہ
 ایہ جوڑ نہ دسد اجر تن والا کتھے گل نوئی کتھے خار توبہ
 میں ہن یار وے بلندے نہیں لائق کتھے فاضل کتھے گوار توبہ
 اللہ سچیا آپنا واسطانی تون نہ پنے دروں درکار توبہ

یری ذاتی خاص بیان اندامیری کر منظور اگوار توبہ
 بھلی بھری آں وچ بھلیکھیا بندے مینوں بخش میرے کھنڈار توبہ
 یری کہی توبہ کڈوں لی توبہ اب توبہ بھی تیری داتا توبہ
 بے انت توبہ اے بعد توبہ بے حساب توبہ بے شمار توبہ
 یارجم توبہ یا کریم توبہ یا علیم توبہ کر دگار توبہ
 یا سلطان توبہ یا رحمان توبہ یا سبحان توبہ یا جبار توبہ
 یا نصیر توبہ یا کبیر توبہ دستگیر توبہ یا ستار توبہ
 کریں عرض منظور حضور سائیاں یا غفور توبہ یا غفار توبہ

استغفار توبہ استغفار توبہ استغفار توبہ استغفار توبہ
 کوئی ہو توبہ تحفہ ناپیں کول میرے آئیاں بیکہ تیرے دربار توبہ
 بند اکرے توبہ تیری مہرستی توہیں بھجتا میں مال پیار توبہ
 یا اللہ توبہ یا دشاہ توبہ شاہنشاہ توبہ یا سرکار توبہ
 یا قدیر توبہ یا بصیر توبہ یا نصیر توبہ نگہدار توبہ
 یا سمیع توبہ یا وسیع توبہ یا بقیع توبہ یا اطہار توبہ
 واحد مشکل کشا قدیم قابض مشکل حل کر دگار توبہ
 فضلوں خاک نول کرے اکیرو ایم بیابان نول کر گز توبہ

شکار لی یوسف و اجانا - راہ و چہ زینجانوں ویکو کے حاتم کچیاں

کھولیں سا قیاسم و امتحانہ جام وصل پلا جا کے تے
 کیاں گروشاں و زافر و زردن زبرہ آئی پوشاکیاں کے تے
 ستے بخت زینجانے جاگ پئے نے جہوں سیابت اڈا کے تے
 اکرن پڑھ شکار سرکار یوسف دیدن خورشید چمکا کے تے
 عمار اٹھایا علم بڑی ڈنگا میر شکار و جا کے تے
 زینجانوں آئی ندائے ہاتھ بی بی مل ستہ آساں کے تے
 کرے سد اسولنے و پیرانی خیر یا سیاکرم کما کے تے
 اوہ محبوب محبوب خدا وانی اوہوں منکے ساتھ جا کے تے
 لگا اوہ شاہ اسوار تیرا توہیاں شکر اں سنگ مہا کے تے
 لائی و صل زینجانہ گاہے کے نکل کلیوں نام و جیا کے تے
 اتے لی بھوری منزل ہونی پوری پوری و پوری پوری

آگنی رت بہار دی باغ اندر خزاں چلی گئی بستر جا کے تے
 تاج شمشیری پینا پر خ قیمت زحل اترا یا کھو کر اں کھا کے تے
 اللہ پاک نے خاص ایمان بیانی شے شک تمام گوا کے تے
 سائے میر امیر وزیر خادم قدم چمکے ادب بجا کے تے
 بے شمار عین بسیار شکر علیہ تیغ تلوار اٹھا کے تے
 ارج باوشاہ موج وچ آونا لیں کر لیں عرض توہیں نا اڈا کے تے
 واکاں پکڑ کے شاہ اسوار دیاں پیرم کر لاکر لاکے تے
 یوسف حسن خزانے و خاص عارث دان ویسا ہتھ کھا کے تے
 ارج رہا بہا میری کماہے فی سنے خیر سوال سنا کے تے
 بھتا جلیں توہا بے ارج تینوں پراہے پیشیا لیا کے تے
 بیٹھی ہلستے ہو کے دست بستہ خستہ حال کنگاں سنا کے تے

عاشق عشق دی پرہی نماز کامل خون جگر تھیں حضور ترا کے
 اچن چیت فوجیاں سوسنے یار دیاں کولوں لنگھیاں تم ہما کے تے
 عم طھوڑ بانڈے جن ہڈیاں تے تھکے لوک ہٹا ہٹا کے تے
 گھوڑ ابو سفدا اکیا جدں نیڑے اچن چیت اٹھی لڑا کھانے تے
 میری عرض سنکے جاہل واسطانی کولوں لنگھنت ولکے تے
 اثر ڈایا سوز و روں اس سے یوسف بھڑیا اسپ کھلوانے تے
 کی عرض تے کی سوال مطلب کجھ دس سہی سمجھا کے تے

شالہ ہو جائے اچ قبول سجد اٹھکی متھرا لکھ گھسا کے تے
 مار ڈرنہ ہجڑی ڈری ہوئی توں بیٹھی خوف خیال بھلا کے تے
 جابر عشق جبار شاہ زور تم بیٹھا مورچہ خوب جھا کے تے
 دونوں ہتھ تر کرے ڈال واگیں کوماں مار دی شور مجا کے تے
 ٹنگ پی کر طیارہ اپکر طپکا پائے شور چلا چلا کے تے
 بی بی کھول کے دس توں کون کوئی پھریں ساہتی بھیس وٹا کے تے
 کون کوئی توں کریں فریاد راہیں دائم کہیا یوسف مہر آ

زلیخا نے اپنی سرگزشت یوسف کے کہنی

نکلی آہ زلیخا دی نال درداں سے میں ساہنی لیس وٹا تو امی
 صدقے پر اماند سخن اتوں اچ کون کون ہوجان والی
 دے میں خواب اندر جلو او یکو تیرا مغرب لیس چ شور بجانوالی
 دتے رات تیری انتظار اندر دے میں دن والی کران والی
 یکے دانی توں جنگلن جانوالی وودھرت سے سیس پکان والی
 پتہ لگا ای ہاں میں کون کوئی سے میں در بھری استان والی
 کھانے رنگ برنگ کھلان والی تینوں دنہ پوشاک ہنار والی
 پے پرواہ تھیان نہ پھیلوں توں کئی دام تے جال چھان والی
 اوسے عیب توں صاحب پھری ہوئی آن متھندے عیب توں والی
 طعنہ مہداو لاہڑے مہربانڈے صبر شکر تھیں سریتے جان والی
 راتاں کایاں پیر کے سوہنیانڈے تیرے کول بند بچانے جان والی
 تیرے واسطے اے مہتاب نور وکھیں وندیاں عمر ننگھان والی

کھانے باو شاہی کدے رندی ساہن اپنے آپ نس کھانوالی
 میں ہاں کون کوئی نہیں کون مھر کے ہیں کون کوئی سدا نوالی
 جانی اچے توں عدم آنوشاں ہیں تیاں توندی ہجر امانوالی
 تیری خاطر سوہنیا چھڈا پے شہر مصر اندر ڈیرے لان والی
 بردا ہو جد مصر بازار وکیوں مہیں تینوں خریدے جان والی
 سب وٹناں مال قربان کر کے تیرا دید پیاریا پان والی
 تھی پر اٹھے تیرے وصل کارن کئی بیچ تے داؤ چلان والی
 جتھوں دامن چھڈ کے نس کیوں اوگتھاراں اوس مکان والی
 خنجر حسن تیرے کیاد دل میرا وکیں تاندے مہمہ کھوان والی
 جلے جھوٹا یہ گل ستا دیار بھی سے میں تھونوں قید کران والی
 دے میں سچوی تیرے تھیں جہل اندر تینوں نعمتاں کھچان والی
 تیری وجہ پریتے دی ریت سچی سے میں اپنا آپ مٹان والی

کہ تے تخت تاج راج والی رستم زری پوشا کی ہندو والی
 کدے آہا سکھ مر شہر ایسے شاندار سہرا دی کہ سان والی
 تاپیں کہ ناپیگی جگ منوں تیرے باجھو نہ نظر اٹھان والی
 وائے حشر ہوتی آکون کوئی ملک ملک ہی مان تران والی
 جو کچھ ہاں میں دیکھو لے مال اکھیں حاضر کھلی آں حال سنا والی

کھن گوڑی بھکے لک سی ج امان اتنے دھکے کھا لوالی
 وے میں ساڑا جاڑیاں عشق تیرے جو بن تیرے ہاں ٹان والی
 کیتی نظر آہی میں تے ہند تھنے ذرا کھول کھان نظر کھا لوالی
 تینوں ہی نمون بچان مری ودر گدسی تیرے شان والی
 دائم دوہاں جہا نانا جھڈ کھا ہر ظاہر نہ تھو عشق کوئی

زینجا کولوں یوسف نے عشق واثوت منلنا

تیرے عشق واپتہ میں جاناں عشق عشق زینجا سنا مینوں
 بی بی کہیا سے یار جفا کار اسار سٹیا عشق جلا مینوں
 اتے گوڑی مکی باہر شہر تیرے عشق تے وقتے پائینوں
 عشق میں سو مہیا ہو کی ایسے عشق کہتا لاوا مینوں
 رتنا ابرنا ایر نصیب تیرے پاکے شور نہ ایویں پھر مینوں
 ولاں چھلاں مال عشق کالم کی اے پی دہم نہ بھیس مینوں
 بی بی اکھیا نقد ثبوت کیسے عشق دی پی بلا مینوں
 جیکر عشق واثوت یلیا فیر کریں لقا عطا مینوں

تینوں عشق و عشق بران کیتا سے عشق ارنک کھ مینوں
 شاہی محل چہا لے شان شرکت دتے عشق نے سبت کھ مینوں
 غالب کون لے و سر عشق باجھوں تا کھیا فرج رلا مینوں
 یوسف آکھیا اس طرح کمی رلدی نظر آوندے جا بجا مینوں
 تیرے لوج سینے جیکر عشق ہوتا اویندا گھیاں آنتساں مینوں
 انت کریں جیکر دعوی عاشقی واپس عشق ثبوت دکھا مینوں
 میراں عشق ثبوتیاں دیکھو سیایے چاہاں پناؤرا کھ مینوں
 دائم جمیدیاں پیرا ستار زنی تا علین شین تانہ پڑھ مینوں

ثبوتی عشق زینجا

چاہاں پیر زینجا نے آہ ماری کیم کھن کھن تار شعلے
 گھوڑے فرج اشکر دے ورت دیکھو دیکھو کھن کھن شعلے
 عاشق عشق واثوت تاپہر سوزتے وروا نگیار شعلے
 ہر مہیا نے کردی عاشق زار ددی لکوں کھن کھن تار شعلے

لگی چاہاں فوس عشق دی آگ بددی لگے بان بھابھ کھ مینوں
 جھکے کون پھر عشق عشق چلدا مثل بار و دار شعلے
 گوہر کھڑے کھڑو قران کیتے سٹے اڑے سخن توں شعلے
 توری سخن دیاں لانا زلیبا سے مبر سکتو دیکھو لدار شعلے

شہر عشق و سدا پیا رنگین بیٹھے دروے لا بازار شعلے
دردی بھونکتے ماراں مت ^{صلی} عالم سکھان ^{فلسط} اند و لغکار شعلے

میری قبر تھیں نکلسن شہر تامل آتش ریزتے بقرار شعلے
حضرت یوسف ہو گیا حیران دامن حسین سے عشق و نیکو ارادے

دورِ کرم

عین عشق نہا تھرا و کچھ یوسف طرف سیر شکار سدھاریانی
فوجاں لشکاراں بیکے واں ہو بیکے واں نام چتاریانی
پر ت شام نول آگیا شام شامی بچھے پیش کھلا رکھلاریانی
بھولی والے ہوگ مراد پوری سچا عشق صحیح نتاریانی

لیساں پرت کے بڑھے سار تیری سخن نال پیار بیکاریانی
ہو یا سیر شکار تھیں سیر یوسف جیو باد صحر اسر شاریانی
اٹھی نگدیاں ہو بیتاب تمہلی یوسف مہر و امتھا لاریانی
ہو کے راہ پرت قنہہ دانہ سمجھو جان جہان و ساریانی

یوسف دی مہربانی تے سوال زلیخا

بی بی منگ موندوں جو کچھ منگتا میں منگتا پیش غفور ہواں
ہتھ جوڑ زلیخا تے عرض کیتی اول ملن اکھیں کور و نور ہواں
فیروز جائے سر جوان میری اندر حسن جمال محمور ہواں!
بچھے اگ فرقتدی عدتاندی ٹھنڈی مثال کافر ہواں
بخشش جام اکرام بلیب مسے عمدتیاں بکار مجبور ہواں
پتی کراں جہاڑتاں پیر لٹھے یاد حق دی وچ سرور ہواں
تیری ہو کے مراں جہاں اندر و امنگ مرے روز نشور ہواں
رکھاں مثال پیش و تشکل تیری ملن قانع سارے طور و طور ہواں

تیرے ان لبیدیاں کے بلوغ ساو ساتھی امر بھین غمور ہواں
دیکھاں ج کے نور قبائل تیون جائے تھر تھری اہل شعور ہواں
زلفاں کایاں ہون زلف شرف لالال میں غیرت جو ہواں
مارے تے جوانی دی قیر لہراں تیراں کھیا نورچ منظور ہواں
بت بھق کے جنوں میں بھی اودھی وچ ہوگا حضور ہواں
گذرے سال آگے بقرار بانج من انوش سکون جو ہواں
میرا ایو سوال تے ایو حاجت اجڑ آباد بھر نور ہواں
ہوے یوسف زلیخا و اسکا ایم نہ توں دور و دور میں ہواں

یوسف دی دعا نال زلیخا نول جوانی ملنی

یوسف تھہ اٹھاندا کیتی لایزال رب ذوالجلال روشن

کریں حاجتاں پوریاں لبیدیاں یا قنہہ حاجات کمال روشن

چشمِ رحمت نہ لینا تگی برسن ہو یا گھر لوجِ حُسنِ جمالِ روشن
 کئی خزاں بہار بہار آئی لاناں ہاریاں نورِ اقبالِ روشن
 صاحبِ ذاتِ حقین سدا بہار جانے لیا کھیا کیتو سوالِ روشن
 اوہدا بخت چمکے تے نصیب نہ کرے قاعِ حُکمتِ حالِ روشن
 چڑھی حُسنِ جمالِ حُسنِ رنگت جھلے پری او سدِ عجاہلِ روشن
 کھوجی حقدِ مرودی نگہ کنوں لہا گرا ترطہ مالِ روشن
 یارِ مرادوں طاقاں بے لوں کرے پھر انوں نظرِ نالِ روشن

چو داں ساں ی عمر جوان بگئی زلفاں کایاں خط و خالِ روشن
 چشماں چمکیاں مثلِ مہتابیاں لڑی مونیوں والی روشن
 ہوئی غیرت حوزِ ظہور آرا ہو گیا منظور سوالِ روشن
 روشن دل باغِ زبانِ روشن روشن فکر و دلیلِ تہیالِ روشن
 ہر سال لگی تگے کسیرِ مونی شمعِ ہوجا ندی شمعِ نالِ روشن
 بعد موت کے عشقِ حیات بخشا ہدی ایو نو کھڑی مالِ روشن
 دایم باغِ اندرِ بیل چمکے ہی اکلیاں ہیں مستِ مالِ روشن

زینجادی جوانی تے مصریاں کی حیرت

مصر شہرِ لویج مشہور گھال مانی بدسھری فیر جوان ہوئی
 پھر برکنیدی رومی نال عاصی ہوا جہانندی بے پران ہوئی
 خج کے کڈل سوا بے حیات طیا ظاہر ت شبابدی شان ہوئی
 ایہ جوانی دیوانی و مانی ہوئی اہد با جھو کسے نوس ان ہوئی
 مانی عمر شیدہ مڑی مبی عقل ہوش شکے پر شان ہوئی
 بھاگان والی راجِ دلارِ مانی باوشاہ و بیال وان ہوئی
 جاپے مھر و شاہی سب برکت اہدی ظاہر ایف نہ بان ہوئی
 رلدی تے تھیں تلے غبار اندراج ناز تھیں اسمان ہوئی

بھوسی الری کبری نابینی جہری راہاں اتے سرگران ہوئی
 کلی پینزا ندی جرجین والی لاشے وانگ برزنت بجان ہوئی
 والی مھرے پھونک کوئی تم کینانی اوہ فیر جوان جہان ہوئی
 کبڈے روپ نیارے چرھے اوہنوں خلقت ویکھے جس حیران ہوئی
 اج تائیں ایہ ہوئی نہ سنی و طشی ایہ نرالہی کار عیان ہوئی
 اجر ٹگسی سنی سے ہزار شکرے جاگے بخت کے آبادان ہوئی
 تو بہ اوسے نال ٹریس کہی جسے ذات ربی مہربان ہوئی
 لبیا مہ کنوں ملی درد دایم کاشور و صہرتی گلستان ہوئی

اللہ تعالیٰ کے حکم تھیں زینجاناں یوسف وانکاح

حضرت یوسف علیہ السلام نے جبرائیل لوں بے ڈرائیابی
 یوسف عقدا زینجاناں سے نال کرے صاف حکم حضرت یوسف علیہ السلام

قاصدِ بعدِ سلام کلام کروا تیر کرب تینوں فرمایابی
 دیکیں کنڈنہ ایس پچار تینوں ورو کھڑی حال و عجا سیاوا

تیر لو اسطے سو مہیا چھڈ ہر شے کید اوخت غریب ٹھائیائی
جلدی وچ نکاح دے یا اتہوں یوسف سندیاں سمن جھکائیائی
ہوے زینچا کے نال عقد میرا اول روز وار ب لکھائیائی
شرع فتمہ سرائیاں تے ناچ مجرے زراں ہراں ایدہ برائیائی
زینت ملی محلاں تے کو چمانوں سارا شہر کمال سمائیائی
میکشاں یونیاں موج مانی ساتی جام تے جام ورتائیائی
زیور زری دے وچ پیٹو نے بانا تیار لڑا انگ پینائیائی
ایدہ تہا کے پانی پوشاک یوسف سہر بھدیاں تیر و ہائیائی
دے کون اوہوں جانے اچ قسمت تیرے یوسف کاچ چھائیائی
ہندی مال ج وادی لال رتھیں جس نے الفتوں تیر لائیائی
بھین بکڑی داگ تے لاگ لہندی ڈاٹھا وندی لال زسائیائی
عبر صبر و دیسا آپ عاقل یوسف رب و نام دھیائیائی
آتشا زیاں جگیاں چرخ چلے سارا فگن شگون متائیائی
زینچادی آس مراد پی عشق یار دے کول اپرائیائی
یوسف دو لھلتے بنی دولہن ملکہ اللہ پاک نے جوڑ لائیائی
مزاں پرے دیان کسہ پوشن جانن دیوار از دجہان جگائیائی

اہدی کوک درگاہ دے وچ بہتی اللہ فضل تے کرم کمائیائی
کیتے جمع وزیر امیر نشی کھوں حال احوال ستائیائی
اچن چیت وچ مصرے بیان دھان تھ خوشی ڈھوں جگائیائی
ہوے شادی دے کل ساان شاہی باو شانوں ب و ڈیائیائی
مجلس خاص دربار دیوچ عہچی رونق میلہ خوف دگائیائی
او دھرتاراں زینچاں غسل دیکے غنم رشک گلاب دھائیائی
زلفاں گندہ نواریاں اپ دانی چڑھیار وپ نوپ سوائیائی
ہائے بال نوکھدا اچ میرا جس نے گوردیوچ کھڈائیائی
لاگ بیہ کے آپوں لاگیاں نس تیرا بڑہ لعل شرایائی
ساک سین پر وار بھرا کتھے جہان وچ میں تے نکھائیائی
بھانوں لکھ میں تاج تے تراج الاہناں محراں پس پرائیائی
ایرا ہم غنم دی شرع اندر انت عقد نکاح پڑھائیائی
کئی سالاں بھکھیاں نگیان یوسف دولہاں بخش جائیائی
کر کے صبر بند اٹھا بھاری مر کے وصل پیکے واپائیائی
یوسف و سد ملک اوہ ملک اسدی پردا وئی دور سائیائی
عاشق در با خلوت گزین دایم مولا و صد ملک سائیائی

بہار باغ وصال نے اولاد یوسف زینچا

اسد یار ملک مہراں ہادی لطفوں بخشہ اوریتیم پیارا
بانی اللہ جوائے فیروزوں ہے در شاہ و ادارا نعیم پیارا
میا ایما پیر سب میں چاکر برس کرے کرام کریم پیارا

ہو یا کرم الہی تے فضل مولا کرے حمتاں سائیں رحیم پیارا
تائیں ہوئے سو گیسو دراز کالے یاد رکھیا وچ گیم پیارا
غموں کو الے پری لطیف تا ورو تا کنج چائے عظیم پیارا

ہوتی یوسف حرم اب شرم رکھی لیا با تو کریم پیارا
 صابر پر محذوم و ابی ہدم جویں رہیا الف تے مہم پیارا
 ہوی اوس و لائے ہی بنی واہ واجد امجد ابراہیم پیارا
 گھٹے رلدیا توں بخت بھاگ لائے حکمت تال عزیز احکیم پیارا
 اپر دوزند عیب تحفے و ڈانٹنا نکا افرایم پیارا
 عالیجاہ فیاض ممتازہ یوسف غنچے کھولدا ہر نیم پیارا!

اجمیر تیر نہ رہی کوئی محرم ہو گیا پار فہیم پیارا
 حجرے و صمد لوسے پریم مو جاں ملدا اس کے شاہ مقیم پیارا
 لگے رنگ لہجائوں آن ریلوں نوشہ بنی علیم سلیم پیارا
 صد بطن چوں پیدالعل یاراں سہراک حندی باو نیم پیارا
 اسرہیل ہی لڑی دے نور موتی مو جاں ردا بحر عمیم پیارا
 واہ واہ اے مصر و شاہ دایم نبی و فی محبوب ندیم پیارا

طوفان قحط تے یوسف دیاں مہربانیاں

وگئی جب تے کابل دی واتی شاخاں کو نپان گل سکاوتے
 لہجے کچھ نہ کھان پین جوگا مالواں پچڑے منوں بھلاوتے
 حضرت یوسف علیہ السلام تڈں شرم مصر اندر لنگراوتے
 دور ورتا پین خبراں و ہم گیاں ملکاں مصر نوں سس نوادے
 مصر باجھ نہ لہجہ گتوں دے جڈل قحط نے شور مجاوتے
 ہتھیں دیوندا آپ عزیز دانے اوپر خلقتاں ارم کماوتے
 تھر مصر تڈوں کن پنج بوبے ہر سر بوبے زبان بٹھاوتے
 ذات نام مقام تے دیس دھرتی خاطر سبحان پتھ چلاوتے
 لکھاں کاروانی اذن نت مہر آمد رفت تے رنگ بناوتے
 وطنی صورتاں واسطے لوسے لے اندر پرویاں نیر وادے
 پتے مہر تے راہیاں کارواناں اندر شام کتھان پہنچاوتے
 واہ واہ مصر و شاہ واہ واہ لوکاں صفت اوصاف دھماوتے
 بدے دور اندھیر لولگی مسرتاں بس چرناں جگاوتے

سڑیاں کھینیاں دس دیریاں سکے خلقت حوصلے صبر گواوتے
 جیاں مجنوں لہون حالت ڈاٹھے ناقیاں مار کماوتے
 راہ لب و بھکیاں تکیاں نوس غلے رتق اناج ورتاوتے
 لو کو مصر چلو کو مصر چلو ہاتھ عیب کے ڈھول منجاوتے
 ہر ملک تھیں کران خرید لوکی یوسف غلباں ٹھہر کماوتے
 نت ہون حاضر شہزبان لکھاں مال القتال بھار لداوتے
 پچھو پتے پکے غیر ملکیاں دے سارے گھڑے راز سکھاوتے
 اندر حب کتھانیاں جانیاندی و سو چکرتے جان جلاوتے
 جو کوئی شام ملکوں خریدار اون یوسف نعمتاں ل جاوتے
 رچھے کار وچ کل دربان عاجت بادشاہ و امرا جاتے
 گذر گاہ تے گھر یعقوب دای آوندے جاوندے حال سناوتے
 قشہ لب ترایاں خلقتاں توں شہرت مہر ماں مصر پلاوتے
 مسھا شاہ مصری شہیر شہد مصری ہار لوالے و لود تجاوتے

مصر چلدا دج جهان جگگ مصر ہرے مینہ برسائے : مصر مصر کو کن طفل و پیر داتم مصر دلانے دن مٹا دے

بھکھڑے ہتھوں مصریوں کی حالت

اس لیے کال سے ہمیں اندر مار بکلاں وچ کنتان پھرے
 جہڑے بچے ہمارے بیکار ہو کے تتر بے ہمارے حیوان پھرے
 ہائے تو یہ شدید العذاب یا کرے مال فریاد و فغان کرے
 کئی خانہ بدوش بیہوش بھکھڑے طن چھوڑے مفلس لامکان پھرے
 جہڑے شیران لوق کے پیر و کس تھر و ولدے شیر جوان پھرے
 خشک یا بیاندی چھاتیوں شیر سو بال بلد کے اتے کر لان پھرے
 بالین سکر اچب کے مال نگر خار رکھانے کھا انسان پھرے
 خوشی عیش و سار غبار و انکوں دے کال سے وچ طوفان پھرے

آئی موت مویشیاں جڑانوں نئے و ڈبے مر روان پھرے
 چہرے کسیدر ہیانہ روح حوت راتین جگ کے و حیران پھرے
 کدے شہر اندر کدے میٹھ رکھاں کدے وچ جگک سیا بان پھرے
 کیتے قحط نے مار کے تیر سیدھے بھل خودی غرور گمان پھرے
 مثلن کہیا وھوٹے پھرن وانے لھن وانے ہونا وان پھرے
 ہو یا قہر قہار آں نازل اکھیں لال کر مفت اسمان پھرے
 بھے ان نہ کھا نے پونے نون صبح شاد و کھئے غم کھاں پھرے
 داتم یار پر وار یعقوب سدے ہو مجذوب کا بڑا تار ان پھرے

اولاد یعقوب کی فریاد یعقوب علیہ السلام کے

گریہ زاریاں کرن فرزند سارے و کھو حال محبوب خدا بابا
 نازل قہر باری جرموںے باری ایسی ہی بلا ویا بابا
 چالی سٹل سے تستان وچ جبرے پر داپوش تین تنہا بابا
 اے منڈیاں اسماں جے چہنوں کے گرن درندے کھا بابا
 کپٹری ریکلی اسماں نمایاں کے بخشو عذیب تصور خطا بابا
 کی حال کے پچو کریں گدے کے کدے بچھیا نہیں بھلا بابا
 ہویاں ہشتاں میندے تے تہ جھلیا کدے سے قبر سے کھلے ہوا بابا
 چھوڑا رید و اسٹے جان و پور و روحان تہ دیو گنوا بابا

سخت کال ہال وال سر دتا قاتیاں ہارم کا بابا
 چلے دس نہ رزق دی دس میندی بے درم دینار تہ کا بابا
 یا د یوسف ہی اے نہ کئی من تھیں میٹھے دوے جہان بھلا بابا
 گیا چل تقدیر و ایز توڑوں یوسف ویر ہو گیا جد بابا
 ساٹے تال کدے بھی ہس بولو گئے چارٹی برس بابا
 اکی یوسف دی پریت وچ بریت کئے ہوئے اسماں تھیں کھجوا بابا
 دم دم اے امید لاپ اندر جاندا و دھدا عشق سو و بابا
 پیاسہ کرا گل پروار قد میں لگے من کرا کرا بابا

ہو دن دور عذاب آرام پائیے ناں مہر و عافیا بابا
آخر کار ماں اسی اولاد تیری سنیں اسانڈی کوک کہا بابا
دائےم نھر نو کر خادم ماں سے اگوں پدی ہویں سنا بابا

تبتا آن قتلام ایام گردش و تا قحط طوفان اڈا بابا
ساڈی قاقیوں بستے جان آئی گوئی سخن ساراہ بتا بابا
ابراہیم اسحق دا واسطانی بیری ڈولدی توں بنے لا بابا

فرمانا یعقوب علیہ السلام

لو کافی دے عانڈیاں کجاواتاں شمس کرم و اجلا انما مصلوں
صفتاں سکے مصر عزیز دیاں جہڑے آوندے زلفین مصلوں
خاصاں سراج بھکیاں تنکیاں دالکھان آئے نئے و جہنا مصلوں
روز حشر اس قحط دے ورا ندر کئی آوندے پاپ بخشا مصلوں
کلیاں ولیدیاں لگدیاں کھل گیاں جھبی زوروی باوصبا مصلوں
جید زور ہوندا میں خود مصر جاندا پیندا جام دیدار صفاء مصلوں
بنیان جھونکے وچ ایہ صفتاں جھیریاں چمکیا زو پ سجا مصلوں
وائے حشر تا تگدوس بکھڑا ہوندا کدے زویر جدا مصلوں
تپ قحط و پوزغ دم بیمار و کھلا خوشی داوار الشفا مصلوں
نارے کو تلاش مدت نظر آئے میرا عمل یوسف درام مصلوں
دائےم رب حیم کریم قادر و تاعید و اپن چرطھا مصلوں

کہیا نبی اللہ و کور کرسی خبر ان سکھ دیاں گیلان مصلوں
سکے کھیت جہانڈے کسکے رہاں باریاں موج حیرا مصلوں
مصر شہر و بادشاہ نیک بستر دے رزق اتاج و ترا مصلوں
مصر خاص مقام آرام دے روگی آوندے وگ گتو مصلوں
میر مصر داناہ ہتیا ہی کروا دی مراد عطا مصلوں
میر گوش وچ ملی آباگ باطن پورا ہوگ میرا مدعا مصلوں
میر مغز وچ بھر امید دم دم دلفت باروی آئے ہوا مصلوں
سنیا این مشکاں ساریاں مل کر وانشاہ مصر لکشا کشا مصلوں
جاو بیلیو مصر دے لیس لے کھاؤ رزق اتاج بیام مصلوں
جانوں پچے جانوں بال پچے سارے جاو پچو لیاؤ وام مصلوں
مٹھا پیار ڈا مھر تانا م مصری پوڑ توتندے کاسے جا مصلوں

حیالات یعقوب علیہ السلام

سیناں کرے فقیر اندے نال لوفت ملیا ہوس کدھر فقیر نو
دلنڈا ز اسیر اندیا سنلیا او ایچھے آیا نہیں میرا اسیر یوسف
میرا لال شکیل عقیل شاید اوس شاہ اہوگ وزیر یوسف

بہد و لگیر اندا شاہ مصری ڈھا ہوش مت میرا لگیر یوسف
موندی تا پچھڑس مہراناں کدے ڈھائی دکھی ظہیر یوسف
پیا ہوسدا او کچھ کے ترس خبر سکدا اور بدد بدد مینیر یوسف

چہرہ ماں عقلمند و چہ مصر و شاہ سنیان و ارت نہاند آخر تو میریوسف
 و تھی اس جو خواب بلند بانی اوسدی ہوگے تعبیر یوسف
 میری اس میدان ہوندی جیکر کھا جانے گے گرگ چیر یوسف
 چہماں باطنی لائظیر و کھین شاہی ماندائے لائظیر یوسف

ایہ کوئی عجیب نہیں مصر بار اندر ہو بادشاہ با تو تیر یوسف
 لکے روح نوب مصر دی لکھندی اندر مصر سلطان امیر یوسف
 میرے جگر اندر زندا جگر میرے پانی ہونی آگے زنجیر یوسف
 داسم و کھین کوئی دور تائیں اندر مصر سلطان امیر یوسف

سوال فرزندوں

خالی پڑے جائیگے و وطنوں بابا اسان شرمند یا ہونائیں
 عالیجاہ نے روح دربار اپنے کیر طہا و تھو آجیگے و ہونائیں
 دو تمندان دو چہ مقابلے و اسان عقل تے ہوش نوس کھوتائیں
 یعنی کسے وات مسافر اتدی بانی کھ کے سرتے رونا میں
 قبلہ و سوزا لڑی بات کوئی جیکر ایہو جھوٹا اسان جھوٹا میں
 جدوں عاصیان سے روز اندر سرٹ جیران کھلو و تائیں

خرچ بھسی مصر و شاہ جدم اکوں اسان بیسیانی کو دنائیں
 رنگیں سدا دیکھو اوہ دس سو ہتار و نگرے کھوہ ڈو دنائیں
 ہتھو سکھنے مصر بازار اندر سڑیل کے سخن جو واپو دنائیں
 پیاجا پدائے مصر جگے کھو اسان سکھ دی نیند نہ سو دنائیں
 جوہ قدب سے کھیت براد کارن کوں کھوہ زیاد واپو دنائیں
 داکم رے فضل کمان با جھوں کسے ولید اول غنہ و ہونائیں

باپ دی نصیحت

باپ کھیا بیٹو مصر جاوسن کے مت نہ ویر لگاویا ہے
 ہتھ جوڑے کے خادماں اٹک اٹک لے ادب تعظیم بجاویا ہے
 ابراہیم اسحق دے اسین ابراہیم و انام بتا دیا ہے
 حسب نسب تھیں کرے انکار جیکر فزیرب دا واسطہ پاویا ہے
 اسی برسے فریب کنگال بھکھے لیراں پائیاں حال و کھلویا ہے
 ساو ابد طہر باپ و ریش عابز و روح حال احوال الاویا ہے
 اولوں بیٹھتا و چہ دبار شاہی بیت اوت نہ لگے کھلویا ہے

ہو سی کمال ماور و بال سرتون لکچے پرواز بچاویا ہے
 مٹھابوں کے مٹھے شاہ تائیں اپنا حسب تے سب بناویا ہے
 شان رسلا نیدن کے شرم کرسی دانے گھن کتنا نون آویا ہے
 کھوٹے درم کے ان جو کول اسدم صاف شاہے پیش لگاویا ہے
 سانوں نام خدا دے بخش دانے و اوٹھا و دو دیال کراویا ہے
 انشا اللہ پھر ہوگے حصول مطلب اپنا جو غمناک مساویا ہے
 گھٹ بونا متھے نہوٹ پانا بنانا مرے قدم نہ چاویا ہے

کے کندہ بادشاہ لڑنا سسیناں اسلین جھکاویا ہے
 ت فخرے مصر نوں منہ کر کے سچے ربدانام دھیاویا ہے
 عا جزاں شج پر دس ہزار اور آور نہ زور جتاویا ہے
 اہ مصر نوں میر اسلام دیکے میر خا طرف تھیں نیر دیاویا ہے
 نے ہو یا نے لڈانے بال بچے نوں ج کھلاویا ہے

نازک قرب دیاواں باوشا ہذا منوں غودی غور دیاویا ہے
 جاو شتر قطار اسوار مو کے آپس و چہ پیار کماویا ہے
 ہوسن دور اندھیرے فاقیانے خلق مہر شمع جگاویا ہے
 شالاوسیں توں والیا مصر دیا شرف شانیناں دیاویا ہے
 دام پیر ویش دی پند اپر کر کے عمل تے موج مناویا ہے

غلہ خریدن لئی بھابھیاں دھر چہ آونا

بل فکرتے اور اک عالی اللہ پاک سے رازتھاں بھائی
 بدی قدرت کے ایکے چرکتے با پڑھن لفظ اوقمان بھائی
 لے وچ دھرتی پر دپوش خزن حاکم لب صاحب حکمتان بھائی
 تن جہات پیار اہمقاہد خود مختار علیم یزدان بھائی
 ان ہر دسے چوں مور ہو د اودھی عورت رڑی شان بھائی
 بد اعلم بھی آپ بھی حد لا محدود حکمت کے گمان بھائی
 دل کھوٹیاں تھیں مٹیوں و سچ گئے سن ہو یا مصر شاہ سلطان بھائی
 لے قانہ جے وقت شامی ہوے مصر دیول روان بھائی
 تے کٹ مسافتان مصر اندے عالیشان شامی کار روان بھائی
 دی بولدے دھر لوک گقط آہی انہاندی سطلی زبان بھائی
 حاجت تکدیاں سار پکار کرد اکون کوئی ہوتسی جوان بھائی
 میری بول کے مال کنعا بندے پیچھے نال پیار دربان بھائی
 ات تے کم کی پس دھرتی کر د کھول کے کل بیان بھائی
 وہاں کہیا اولاد یعقوبیدی مان ملک شام نے مقام کنعان بھائی

تو بہ جانے کی حکمتاں اوسیاں تھلا خاک کون بان بھائی
 موتی کج دریاواں دے وچ رکھے اندر پتھر ان لعل مرجان بھائی
 اندر زندیاں لاشے لکھدے اندر لاشیاں اہل جان بھائی
 مارے دم بند مارے دم اندر مارے دم کھرا انسان بھائی
 خضر ولی نے نال کر دے کر کے موسیٰ بنی ہو گیا حیران بھائی
 القصرہ کی یوسف نیال رتی آئے کھوہ وچ ال اخوان بھائی
 جنوں دیکھنا مو ان چا ہوند سن چلے اونوں سس نوان بھائی
 ہو کے شتر اسوار فرار ہوے پڑھ کے بسم اللہ الرحمن بھائی
 بول بول عمیری ڈانواں دوان موے ککھ سمجھ تے پتہ نہیاں بھائی
 کھلے آور زیدے کول و رک چپ چا پنے پریشان بھائی
 ڈیل ڈول لیس دی شکل لوں لیس شاید لوک پہچان بھائی
 کتھوں آئے کسی کتھے جاوتان کے نام تے تھان مکان بھائی
 ایسے روانے دے چا ہاں بیٹھ بادشاہ اخاص فرمان بھائی
 مصر شہر کھول کے آرا لیں وانے کیتا قحیہ نظام پریشان بھائی

ستی مصر و شاہی صفت عالی بھکھے تنگیا نون و ندا وان بھائی
 خرقہ حال و حال بھکھے پس کول ساڈے فقط جان بھائی
 حاجب کہیا بھلا دسونا نام اپنے ذات بعد مجد خاندان بھائی
 فیروز لہجہ و نام لگے جادو اشرقتالی تے دان بھائی
 اسماعیل خلیل اسحاق دادے بعد مسلا ندی عالیشان بھائی
 مصر آئے ہاں کال بال سے چلے نہ زور تران بھائی
 عاجز ہوئے شامیا لوگت جاسیں ہی لکھ خودی تے آن بھائی
 پروا جیسی کا جد و عمل یوسف کتے اپنے سخت شران بھائی

مستی آکھیا کتا خرچ چلے ہو کے کہن لگے سرگردان بھائی
 ایہ جان بھی انت نول جانوالی چند و زودی جان بہان بھائی
 آکھن لکھ پودار و نیل لاوی زیالون شمعون لکھوان بھائی
 پیرزی یعقوب مجذوب دے ہاں جہد کالے لکھ ارمان بھائی
 ملک شام کتھان دے اسی واسی ات دین مذہب مسلمان بھائی
 تول بھی چھڈیں جلوں کتھان دینا اندر قحط حیا انسان بھائی
 مالک حدی مصر درگاہ اندر ایسے طرح ہو سی امتحان بھائی
 کلمہ نبی کریم دا پڑھیں دآئم عزت پاویں حشر میدان بھائی

حاجب نے عزیز مصر نول خط لکھنا

ہو یا اس طرح رقم طرز اتم یا شاہ عالی باکمال قبلہ
 صد ادب لے خور و خور انان بحر جو و کرم لازوال قبلہ
 بنجم عدل اے نیر مراد الفت باہ حسن خورشید جمال قبلہ
 اے راجو اے تولی تاجو اے بھلے کوئی نہ آپ ہی جھال قبلہ
 تعظیم سلام و بعد نیرا کرے عرض ہن عاجزی نال قبلہ
 عجیب صورتاں سیرتاں خاندانی مٹھا بولدے شہد مقال قبلہ
 موتی خاص خلیل دی سلک تے سوہنے نبی یعقوب دلال قبلہ
 کو کتن کال بان بچال کتیا جھم جھم و نوندے ہن اچھال قبلہ
 دے ہو کلمے آئے لین و اپنے لگے ناپس زرو مال قبلہ
 قائم پیدی اسی الال انس و بیکو کی کہنا اندا حال قبلہ
 بیتا کہ شہزاد و لبر پڑے نیک تے پاک خیال قبلہ

مثل آفتاب سے جہاں اندرون آپ نور اقبال قبلہ
 اے چہتر اے مہر گستر اے قلم جہاں و جلال قبلہ
 اے ہر و عزیز عزیز انور فلک بینکالی خوش خصال قبلہ
 خاشاک یا پوش حضور والا مارا کحل البصر مثال قبلہ
 بنکے قافلہ دس جوان شامی مصر دے نے ہو کنگال قبلہ
 رہن وارٹے شہر کتھان دے عبیری بولدے بینکال قبلہ
 متھے چن تے میلے دیں اپر کتے غایباں ارندہ حال قبلہ
 اکی باپ سے فرزند نوری نام لکھے سارے بالو پال قبلہ
 مثل سائلان اے نے عاجز آگے آپ و کرن سوال قبلہ
 لیاں پھیاں انگ کلیم پوشاں دے قحط آتس تے حال قبلہ
 شکستے سرکار دآئم لاجاں وارٹے تھی رخ پال قبلہ

خط پڑھ کے بھائیوں و حال نول واقف ہونا

بھیا کھول نامہ نادر یوسف نام نظر ابرو اور ان والے
 بی سالہ بعد اس مصر اندراج پئے نے قدم اتھوان والے
 بندے اکھیاں مخوں نہی نائے دروتے درو پچان والے
 سے چاچے اینہ پچیا بھائی میر کبول و سیا نور ایمان والے
 بنوں کدھ کے باپ دی گو و چوں ندر جننگل ان ر لائن والے
 شاکھیا اپنا لیو بد کہ قابو آئے جسے ظلم مکان والے
 پیر چپ کر کوئی گل نہ کریں ظاہر پئے پھیر کے نامین چلا والے
 بن بلہار بلہار قربان صدقے و فی پریرے عالیستان والے
 نئے بوہستے رب غریب کر کے وٹے وڑے آن بان والے
 با جاندی جانے جان جانی جانی جان میر جانی جان والے

کاغذ کلبے لایا و چیم چیم شکرتے نے یار کنگان والے
 آئیاں نور نشانیوں پدرویاں کے سرے زخم رگان والے
 نسا اوب تھیں جوڑ کے ہتھ پھیلے ابامان ابی کون وان والے
 آئے مصر چراج گرانیکے عالی مرد شاہی قائدان والے
 کر کے چاک پوشاک تے بھوشکاں ڈونگھے کھو اندر جانوا والے
 یوسف آکھیا انج نہ فیرا کھیں یوں امرن پاک حمان والے
 برکت انہاندی میں دسجات پلے عزت شوکتا نشان وصالوا والے
 ہتھیں انہاندی روح تے تاج لبیا اہر مصر و تخت بٹھا والے
 کرساں نوراں و اہل تمام خدمت میر کبیر کلپوٹے لائے والے
 انج گئے مصر نول رنگ و ایم آئے و لائے در و وند نوراں والے

یوسف و اعلیٰ مال نول حکم

کیتا حکم یوسف نوراں نو کر انورن سجاں شاہی محل چھا ویو
 اے بلور چو ورت کے خرچ شاہی کھانے رنگ برنگ کا ویو
 وچھڑے مداندے ملے آبی نال اور پئے سبیں چھا ویو
 دیکھے غسل پیاریاں مہینا نول نہیں مشک گلاب وھا ویو
 میرا ہو گیا مدعا پورا ڈیرے کل دربان اٹھا ویو
 آگے نے جہاں نے آوٹاں سی اتھان بیاندی نو کوری آویو
 کو خدمت خاندان دست بستہ کجا شمع چراغ جگا ویو

اونہاں شام کنگاندے ایسا نول عزت اور بیناں بھھا ویو
 جو میں مجھوں نول کھلاوندے ہوا کے اٹھانے تریں لگا ویو
 قحطے ہاریاں لبیاں تہا بیان نول شیریں شیرے جام پلا ویو
 گلوں لہا پر انیاں کیا نول بھتاں نول پوشاک پینا ویو
 بس ختم ہن سلسلہ حاجا بندہ پچان وراں تھیں چوکیاں جلا ویو
 کسے قسم واکرن نہ نم چھوڑا نال نعمتاں خراب رجا ویو
 میرے خاص ہر از عہد و عہد دائم و دلی و نام مٹا ویو

شاہ مضر دی مہمانی بھائیوں سے خیال

آئی موجدی گھڑی کتبائے ہر کوئی اور افان بجاوندائے
 کھلے رنگ برنگ و دھرن لگے چوہ و کھیاں گھول گھاوندائے
 شاہی خدمتوں بکھلے دنگ ہو ہر اک فکر خیال و ڈراوندائے
 ملی ہو مسافراں خشک ٹی سانوں کھانے کمال کھلاوندائے
 اک کھدا ساوڈیاں عجیب شکلان حسن مصر عزیزوں بجاوندائے
 اک کھدا می شہزور غالب شاہ پیناندے ورج آوندائے
 ایرایم اسحق و اتام سن کے سانوں اور دینال ڈیاوندائے
 والی مہر و خلق عظیم و الما لطفوں درد اندوہ گو آوندائے
 کوئی کچھ آکھے کوئی کچھ آکھے پکا پتہ نہ کوئی بھی پاوندائے
 تنہا زندہ ہو جاں کر دیا نونوں مولا فضل حامیہ بر وندائے

خدمت و سچ ہو خدمتگار حاضر اک آوندائے اک جاوندائے
 بیٹھے بیجاں تھے کھاوندے نال عیسا نوالی مہر وارم کماوندائے
 اسان وچ کپیری خوبی شاہ و ٹھی اندر رنگ محل بجاوندائے
 یکے غسل دھائی کے مشک عنبر ششم زدی پوشاک پیناوندائے
 ساڈے وانگ ایتھ کوئی نہ خوبصورت تائیں تیر کے جام پلاوندائے
 اک کھدی دے سمجھ بیٹے الفت مہر کے ڈھوسہاوندائے
 ویکھو میڈے دیس کنگال عاجز ساڈے حال تے ترس کھاوندائے
 جیوں سینیاں تیوں ٹھاڈے روم بیت روند روح غمناک مساندائے
 کی کسے نوں یسار ایہ ویر یوسف پیا نعمت نال جاوندائے
 داسم روزہ چو کھے ہوئے پیش یوسف صاحب وچ قرآن فرار

بھائی دربار یوسف علیہ السلام چہ

حضرت یوسف کو چ دربار داخل مثل اجزاں ہوئے وان بھائی
 چہرہ رکھیا سچ جباب یوسف جو یوں بے امر زمان بھائی
 کو یں جانے بس معاملے تریں سیسی از اندر داستان بھائی
 گل بولی بھی عام سمجھ سے سن ہی اتہاندی ہور زبان بھائی
 یوسف سے عوب جلال دینال کیبا کون تسی جوان بھائی
 مینوں جا پد تسی حاسوس ڈاکو پھرتاڈے مال سلطان بھائی
 پردیو چ روئے زار و زار یوسف ویکھو کیبا پنے جانی جان بھائی

حضرت یوسف بھجان بھائی اتے اتہان لکھو بھجان بھائی
 تاپے اتہانوں کڈوں ایہ چت چیتے کو یں کرن پنجان اتہان بھائی
 اوہ کے ہور مکان درہن ڈاے ایتھے ہور مکان امرکان بھائی
 کھلے مہر زرد پیش سارے ہتھوڑے اور بجان بھائی
 کتھوں آئے کتھے تساں جاونا یں کی نام کی وطن مکان بھائی
 کزے کھیس فقیریدے پھر و بھونڈے میر ملک تے رکھو دھیان بھائی
 آراہ اٹھدا پھر و کیوں غیر ملکس و سو سچ صحی سیاں بھائی

دوسرے جبران جبر جابر راتیں اٹھ کے کر و تقصان بھائی

دائم یوسف علیہ السلام تائیں گوں نیوں کے عرض نہا بھائی

ہم کلام ہونا یوسف نے بھائیاں نال

والی مصرے شاہ عزیز عالی تاج راج تیرا لاناں اردائے
 اسی میں دے سن کے جس عاجز نام نہ خودی ہنکار دائے
 یوسف کہیا اک تسانوج مرد ایسا زور کھدا بیشتر اردائے
 مچوچ سنا دکھاں حال سار اے جانے چوچ سنا رنار دائے
 نزع دم ضعیفے باپ سا ڈاجے بیٹھ کے بچا دائے
 ایرام خلیل دے جد سا ڈی پلجا جہانوں تاج گلار دائے
 اکھن ہوئے مشہور احسان تیر خلق جمکیا جگ سردار دائے
 سخی کال دی براں غدا تیرا نل نکا و دراموش سردار دائے
 باپ آکھیا جاو اس دے جہڑا ڈیاں بیٹیاں تار دائے
 ہوئی تساندی بیٹو اس پوری امرنیاں پیر سردار دائے
 فیر چھدا تھی بھرا کتنے دم لیس نالے بے قرار دائے
 اسی دس ہاں پے پیش حاضر حاصل شرف صلوٰۃ دی دے
 یوسف کہیا کی نام ہے بار ہوں داریندا اوہ کتھے کس کار دے
 گیا سنگ سا ڈے یوسف نام سوہنا کھایا اونوں کرن دے
 رندا اوہدی پریت سچ بریت گیا طالب سچھی اوندے دے
 تساں ہوندا کوں گھیا ڈکھا و اجارا کی کمزور بیکار دائے
 اک تسانوج ایسا جبران دے کی نعروں جل چھنکار دائے !
 اکھن آندی جڈل تقدیر قبہ ہمت عقلم کچھ سنوار دائے

سا ڈیوچ نہ چور جاسوس کوئی سانوں ف جبار دہار دے
 بھکھے ہو حضورے پیش ڈگے ڈوٹا اسراہیں دربار دے
 ہو رکھیں تسانوں آکھدا ناں صرف شوق میں مچ گھنار دے
 اکھن نبی یعقوب دے اسی بیٹے کتنا مٹھانے کم خوار دے
 شاہ تادھونوں بہت سلام دیندا مصری مونیوں بکاوار دے
 کیوں گھلیا تسانوں باپ اچھے یوسف بولد اسخن پیار دے
 بخشہ زنتی غریبانوں شاہ مصری تیر نام سکون پسار دے
 موندے لاجر طلقے نال لال کوکاں کال ظالم سردار دے
 ہمدردا بھکھیاں نکلیاندا بھرا خلق نے ہر سردار دے
 یوسف و پیا طہریدہ حال شکے چھم چھم اھیوں نیر سردار دے
 اکھن اسی یعقوب دے پت باراں بھریا شجر پر نور پرار دے
 بنیا میں نکا پیر کول ہر دم اولوں خدمتاں سپاگزار دے
 آکھیا اونوں پیرسی گراندر شوق جا گیا سیر شکار دے
 اوہ دے وزو اپدیر مجذوب سا ڈ اولوں دے جہان آزار دے
 یوسف آکھدا تھی جبران ایدے ہر اک شیرانوں جبر چار دے
 گرگ تساندی مہلتوں ڈھن پیٹھے چیتا شہانوں بھلدا انار دے
 کی شے شجر پارا اکھاڑو جو جذبہ تساندازور دھمکار دے
 میرا بچ ویر دے دے ویر سا ڈ ایہ کم قضا تلوار دے

سوسا حسن والا یوسف چن چہرا پد و بکھان چند طواری دوائے
 چالی سال گزے اے خنیک یا یوسف یوسف بلند لکڑے
 بنیامین نون کھدا کول ہرم باقی دھاسنا دھی چارے
 کدی و بکھن نون و ایامہر دیاسا دابا پ محبوب غفاوے
 کدے گود و صچ لڈناں ماندا سان بھانا اور تیار تیار دوائے
 بھانی اٹھدے اوب دیناں شاہا سار اٹھو رک خواب فر دوائے
 آکھن چن سو بوج تارے پے سجدے عالیشان یوسف شاندارے
 اوسے زور داپیا و گارڈا لیا لہما ہا کنگان دیار دوائے
 کھادا چیر بکھیار طہ جاز اندر ادھ صرف کرتہ جانی یارے
 یوسف آکھیانساندے سخن اندر شبہ شک اندر غیبارے

کسے باپ و چ اتنی نہیں لقت عاشق اوسد نور خسارے
 حجرے بچر دیو بچ بیمار وندا کوئی پتہ نہ پارا رار دوائے
 اسان ساں دنہ کدے کولے بھریا در و فراق آزار دوائے
 یوسف آکھیامیر ابھی پدے عالی سر پانخور شیدا نوار دوائے
 ڈلدل میں کرتے اندر پرویانے سیدے تیر سوز انتظار دوائے
 یوسف گہیا کی اونوں خواب فی ڈٹھا کی اسرار بہار دوائے
 باپ آکھیالک و اراج کر میں تمہے کرم قادر کردگار دوائے
 یوسف کہیا شاہ ہو یا پانہ ہو یا آکھن اتنا پتہ دلدار دوائے
 بادشاہ کی اوس غریب ہونا رہیا خواب و محل اسار دوائے
 دائم خوف تھیں ہو جیران بھانی شاہ ہو رکھلار کھلار دوائے

بنیامین نون طلب کرناں بھانوں غلو دینا

مہاجر اور یو پڑا حیران ماں میں گل عجیب عجیب سناؤ تسی
 کیتا حکم عزیز دھڑو ایانوں بھر بھرتیاں بھارت تسی
 کر کے بھار اسباب تیار کہیا پیر گرم و اشکر مناؤ تسی
 کیڈی مہربانی ہونی تسان آ میرے خلق تے نظر کاؤ تسی
 جیڈا اونوں تسان نہ نال اندا فیر نہ سفر و بھار بھٹاؤ تسی
 اک ہو بھانی ایتھے کول میر دوجے شہر کنگان نوس عاؤ تسی
 بنیامین جے تسان نہ نال اندا فیر اون دی حرص گواؤ تسی
 لکے پدے کرتے بھروسہ لملل بابا مہر کے گرم کھاؤ تسی
 خواہش کران کے اسی تحقیق پوی بیشک فی این کار او تسی

میرے ولید انگلی شک تان بنیامین نون مصر یاؤ تسی
 جنس سردی دیو کنگانیا نون کنگانیا نون شتر بھٹاؤ تسی
 جہراور بے باپ و پاس ہندالے آونال ضرور دکھاؤ تسی
 پوری دیاں بھرتی مہربان ہو کے اکھیں دیکھ سہے آزماؤ تسی
 بھرتی ملے گی نہیں ایس مصرے خبر دار نہ پرت کے آؤ تسی
 نکاویر ضرور لیا وناں جھمیری گل مت دلوں بھلاؤ تسی
 ہتھ جوڑ کے کھدے گل بھانی شاہا بنیا جویں فرماؤ تسی
 والی مصر ایس دی طلب کرے بنیامین نون مصر پتیاؤ تسی
 یوسف نال پدے کہیا بنیامینوں پوجی انہادی بچھان پتیاؤ تسی

کھو دیو جلدی کر کے بچ بھاراں اس حکم میں نہ کھاؤ تسی !
 ممنون کیسا رہتا میں مگر جا وطن توں اے بھراؤ تسی !

شاید ویکھو حسان قیرون درم ان وچ بوریاں پاؤ تسی
 بنیامین جنوں کیوں لیکے اوتان سمجھاؤ ہم ربدانام دھیاؤ تسی

کنگانی شہر کنعاں وچ

لندی کنعائیاں کوچ چھروں لے بھارتے شہر سوار ہوئے
 غلے بوریاں کئی تار یوں تے رمتی تکیاں خوش پروار ہوئے
 جیاجت چھ سوئے چال و در کمال بال آزار ہوئے !
 تسلیمات تو عظیم کر کر متھ جوڑوئے عرض گزار ہوئے !
 اند شاہی محلے لکھانے کئی وچ خدمت خدمتگار ہوئے
 سوئے و اجوائے شہنشاہ مصری مہربان ساتھ حدوں پار ہوئے
 عالی شانہ شاہ عزیز مصری اتنے شاہ بھی جان مند ہوئے
 کئی کیوئے و سدی خدمت باباد اخل ای گویا جنت نزار ہوئے

پہتے منزلاں چیر کنعاں اندر خوشی عیش دیناں سرشار ہوئے
 چھڑے نقایاں مار کے فار کیتے وانے تکیاں رنگارنگ ہوئے
 قدم چید کے پدوئے سستی سو سو وار بلہار بلہار ہوئے
 قبیلہ مصر و ابا و شاہ چیز کائی ابر اسان حسان ہزار ہوئے
 ہرنوں ہونی عطا پوشاک سچی ویکھو کبھو اسی شہر مشا رہوئے
 وگے خلق و اموج دریا بہرین ساوئے ناند بک غبار ہوئے
 واہ حلیم حلیم کریم سیرت ساتوں سمتاں نال بیدار ہوئے
 بحر بے کنار سرکار دائم تائیں ات حساب شمار ہوئے

فرزندوں نے باپ کے عزیز مصری خواہش ظاہر کرنی !

شہر مصر نوں واہ سبحان اللہ رنگ ات لہی نے لایا اے
 بابا بالف تھیں لیکے تے تیکر حال اپنا واکھول سنایا اے !
 ایسا نازک مزاج رفیق دل اے سنکے تساندے روڈو لایا اے !
 ساڈے خوش پروار وادو کر سار ابار بار اس پیادہ لایا اے
 ایس گل تے مول بچت لیتی اوہنوں مول بھتیج نہ آیا اے
 بنیامین دی دستوں تلب وٹھی اوہدے ہاندیوں تہ لایا اے
 ایسے واسطے اوس سلا ان غالب ممنون توں کول کھایا اے

جتنے شاہ عزیز عزیز مصری تاج راج تے تحت سجایا اے
 اوہنوں کالجے سندیاں تیر لکڑو واکھوں نیرو لایا اے
 جلے زرب کی سازے شاہ مصری پر پرت جان بچایا اے
 یوسف پروا واقع سب سنا چویں جنگل انورج کھڑ لایا اے
 ساڈیاں طاقتاں ہیامیان کروا کے دستوں تہ بتایا اے
 بنیامین نوں جلد لیا اور کے شاہ نال تاکید نہ لایا اے
 بنیامین جیکے بھو مصر اندر ابا جان احرام سوایا اے

وانے ملن کے محیاب سائوں سا ڈیال اس عہد کھڑا رکھے
نگہبان اسی ہر حال اندر سا ڈ اور براں باپ واجیا بائے

بنیامین تائیں ٹور دیال سا ڈ بھنجان مٹیاں سین چھٹیاں
اسنوں مہر زیز عزیز ڈ آئم بڑی ظلیبے مال بلا یا

حضرت یعقوب نے بنیامین کے مہر زین توں انکار کرناں

یعقوب علیہ السلام کہیا میرا فکرتے خون سکایا اے
اگے تلتاک اعتبار کر کے کو رو اپنا آپ گویا اے
تسان جان میں یقین کیتا اٹا سکھ بدے دکھ پائی اے
مہراں ہراک مہراں نالوں الرحمن رحیم کھائی اے
بنیامین نہ تسانوں کدے سو پیاں گے یوسفنوں پتھر کھائی اے

میں نہیں تسانے نول اعتبار کر والے کھیاتال ازبلیا
یوسف سنگ تسا ڈے کیا جنگل ٹائے اے نہ پرت کے ایا اے
میرا رب حافظ نگہبان بہتر شمس قمرنوں جس چمکایا اے
اتناں وناں جہانا نوح ولت جہاں سر اغیر بنایا اے
ایں گل کھیں صاف جواب میرا ڈ آئم نبی یعقوب فرمایا اے

فریاد پیر کتھان

کر دو ترواہ مدد میرے سا ڈرتے درد پناوندے ہو
بیدوی دکھوں کے بیخا تہ پھر پھر زورے جام ٹکاوندے ہو
اگے اکی نول پکڑ مٹا لے مہن دو جے نظر ٹکاوندے ہو
جانا مہر زین یوسفنوں لہو آند اجنگلی آخو شجر تانڈے ہو
درمند و دلش وا کھس عاصا کیوں منہ کے بھار دکھاوندے ہو
رہ کے کی کتھانڈے چچ لینا میری شمع افزہ بچھاوندے ہو
دل کے کر چا پد رنوں قن بھتیں جیکر ایس یقین زہ آوندے ہو
اگے اکی اندھیر و ران کیتا اتوں ہو سٹونان چلاوندے ہو
بنیامین مسکین واجیال چھڈو کیوں کہ نہیں خون چراوندے ہو
سوہنے یوسفدی مین تشاری نول شیشہ توڑ کے کیوں وندے ہو

اگے و ہند ٹا پھٹ دو چھو پانڈا تسی تشران مہر جلاوندے ہو
بڈھے باپ گریب امرگ تائیں کیوں تے تریو مار گواوندے ہو
جس مویوں لگاے ڈنگ اگے اوہدے نہ ہر ستر پواوندے ہو
واہ واہ پھو اتھروں یو نجیاں دو ناں نال فراق رلاوندے ہو
بنیامین اگے حاسنا سپا باقی مہن انہوں بھجی بڑو ڈھاوندے ہو
میں بھی چلنا ہاں مہر دیار اندھیرا کیوں تسی لہجلاوندے ہو
میتوں غم کھاو اڑے غم کھاو تسی ذرا بھی غم نہ کھاوندے ہو
جان بلیب بدم چرن سحری چھونک کے کی آزاوندے ہو
میر سنگ ناشکی مدناڈا سنگد لو کیوں سنگ بجاوندے ہو
یکھیا چھسی ب رحیم دانم جو جو جگت تے عمل کھاوندے ہو

کس مدت کی تھوڑی چڑھیا بادشاہ و ابام چران والا
 غربت و چوڑھا اوزار کیناں پھر کرے راہ نوس مٹان والا
 مینوں شوق نہ چوریاں صاڑیاں لے سے لے لیاں والا
 اوس کہیا اسباب قسا ڈریوں چہڑ اورم وینار کمان والا
 جیکورم چران و چور تھی میں بھی چور مڑ جام چھپان والا
 نروں تھوڑا ہو کے منوچ کہن سارے کوئی عجب راز نہان والا

بھارت تیرو ایکے مفت واہ واہ کیتوئی شکر اوا احسان والا
 بنیا میں کیا مولا جانداں چہڑ از میں آسمان بنان والا
 بھائی کھن تھوڑا کون دو جا لوی وچ پیا اڑیاں والا
 طعنے ناں مارو کسے کھیاے لویں لویں چوہام سلطان والا
 بھائی لے جواب خاموش ہوئے رنگ چیراں راز عقرب والا
 دائم باراں راز انداز باطن عقل فکرے کوٹ اوان والا

لسان القرآن

ان اللہ کدنا یوسف ذات حق برحق فرمایا ہے
 کول پر پیائے کے دکھنے نون جام لوریے وچ دھرایا
 یوسف پائے کے دار و سبنے نون بنیا میں چور بنایا ہے
 یوسن غلام ہوئے مجرم بھایاں اپنے نونوں ستیا ہے
 پس سی رکھ سکدا ہرگز قانون اندر چہڑ امیر لویچ چلا یا ہے
 ایسے جو میں چاہے تو میں کرے اللہ کسنت حساب پیا ہے
 جدرں چاہاں چاویاں بلند بھے ردی بریاں تخت بھایا ہے
 اوہوں فوق ہر عام علیم اتے بادشاہاں اتے سداسیا ہے

ایسے طرح ایہ واوتے پیچ پیار اسان یوسف نون پکھایا ہے
 ہون دور ادا میاں درد و کد بعد مذاں ان مایا ہے
 اتے لائے بر خلیل والی کول ویرے ویر رکھایا ہے
 شاہی مصر دی انہیں سے ہور پالا میر حکم اودہ حکم مایا ہے
 اوہ تے چور چھڈن لیکے مال و ناں نہاں ہو طریق ٹھرایا ہے
 میراں حکمتاں راز بنائے کے کیاں عقباتے فکر ٹھرایا ہے
 بیشک کل مخلوق دا آپ وارث و وحدان شریک پہلایا ہے
 دائم قائم قیوم قدیر قادر قدرت تادری قدر سوایا ہے

بھرانواں دیاں گلاں

ازوہام سنگام دربار شاہی شاہی چور غلام بنایا ہے
 ایدا نا تحقیق اک بھائی وڈا گے اوہ بھی چور سدیا ہے
 بران غلام نہ پیا اسدا بد کہ نہیاند لویں پانیا ہے

بھانیاں کہیاے ایام مصر یا اودہی چو لویں عجب کی انیا ہے
 رہیا پھوچی سے گھر کچھ روز آخر کمر بند چرا لیا ہے
 یوسف سنیاں جو باں آیا و پو لویچ نیر چلا دیا ہے

مہناں سن برادران ڈیاں نہیں اپنے جو پتہ بھیا پیاے
تسہی چور ڈے اس چور نالوں چوری و سونو چاہ و کپالے
بہتر جانڈے اللہ پاک میرا خوب کھو کھو جو کسب کما پالے

کیتا نظا ہر نہ راندہ نوب انہاں گے اندر دل سے کھسایاے
نانا پے مکر فریب کیتے چوری و سد پت و کاپالے
دائم تسی درانہ سے تے بنے سایل میں نکت اون پیاے

سوچیاں

کیتا حکم یوسف میرا چور شامی کر لو قید تباہ ندان اندر
بنیامین نہ گیا ہے مصر چوں جھوٹے ہو سالاں ہی پیمان اندر
انہ باب کو لوں دیکے بنامین جہدی وارثی زمین زمان اندر
خالی جان کنوں ہو سی جان بھیا الگ حشران ہن گیا جان اندر

پریشانی جبرانی وچ کنتانی ایہ کی آن ورتی آن فان اندر
جدوں توڑا تے عہد وچ فرق آوے لڑا آوند زمین آسمان اندر
چھڈ مہر زمین وچ ویرا پنا کھڑا او سے منہ کنتان اندر
ہوسی بان دا نکل چرغا روشن دایم رسیگا درغ جہان اندر

بنیامین واسطے شاہ مصر کے پھرانواں دی عاجزی

بھایاں آکھیا یا عزیز عالی یا عزیز القدر تنویر قبلہ
مہر کر م مشہور سرکار سے خوش بخت تباہ خوش تصور قبلہ
بنیامین نوں چھڈ ویہ اسطانی ساوے ڈالوئی نہیں کھلیں قبلہ
اگرے اک فرزند کھڑا بچھا یوسف حسن دا بندر منیر قبلہ
اہدی جگہ اک پکڑے اسانو چوں کر کے لکھ غلام اسیر قبلہ
رکھو بچ ساوھی لچیاں ہن توں ساڈا روزنیاں سنگیاں زقبلہ

ثروت حشمت عصمت عزت بالاشوکت ن ہی شاشا بی نظر قبلہ
اسی ان غریب لوٹن عاجز تے غریب مسکین فقیر قبلہ
اہد اڈھڑا باب اڈپ اندر درواں لٹیا شیخ کبیر قبلہ
ایہ گل سنیاں جان بحق ہو سی درد مند درویش لگیر قبلہ
بیشک توں شفیق کریم محسن دین عاجز اندا ستاگیر قبلہ
تخت بخت و باغ بہار دایم کے تاج کے راج قیدر قبلہ

حضرت یوسف علیہ السلام دا جواب

چھڈیاں انصاف الہا میں کیوں شام بیدار غلام بنیاں و سارا
چور نہ ہر ہو سیکر ان لوں تباہیا و حشرت و سارا

استغفار پناہ خدوی سے رستہ عدل وچ چھوڑو سارا
جس قہقہہں کو رو پاپا پی پیرا ہی کیوں اوسدی گورن سارا

بہتر سے بھڑکے غیر توں پادشاہ بستیگ ظالم لوچ شمار ہو
دنیادین اندر لٹا ہرل کر کے بارہ روز آرزوین جا رہا

یہ گناہ و دہشتناہ پھر اس گنگار چھوڑاں گنگار موداں
دایم لب و لہجہ دا خوف مینوں کیوں مالک شکر گزراں

بھراواں دی سورج و چار

وفا صاف جواب جنات لہجہ سے اسیہ ہو پر پھان بھائی
تھوٹے ٹھکے ٹھوٹے ہکر زسے چلے دل رتن رداں بھائی
کیا تھی ایہ گل بیاناہ بے یوہا ما پے عہد کمال بھائی
سے جیسے اس تھیں کی فقہیری عیاشیاں تاپیں سورج پان بھائی
تھوٹے دم سیکر پیر پھر ایسے رات معین موشاہ بہاں بھائی
اور یہ گل زخو نہ اچھ لیا کتا عیاں پھر نہ تھاں بھائی
تار اڑو ہیں نہیں جھون مٹا بے کتا بھائی لکھتے بیان بھائی
کر سبے جھنگ جھنگ جوں برابر یوں کن کو مڑو بھائی
سلاٹے دروں کر بند لے لیا جھنگ قازم ہر دور چہاں بھائی
یہ مہر بہار دی مہیا بیباقتوں سا با کھ ماں بھائی
خوشی ہنر زبیر سب سے پیرساں سار باروں ہر حقیا گاہ بھائی
یہ سہ لیا تختہ سن شاہ مہری ہرا لیا نکھار پتال بھائی

بنیائیں نوں شہانہ چھوٹے دور کرن تیل تیاں بھائی
وٹے بھائی یوں نے بول کہا لہجہ کرباں فکر خیال بھائی
حکم عہد اللہ وادیک تے سن کیوں تے سائے دل شان بھائی
یوسف گڑھ باپ ی گرو چوں تہا لہجہ ہر دور ان بھائی
چندی یاد چ پیر کنعان والا بیٹھا ہریاں وندیاں بھائی
بے جن چھڈیا مین نوں مہر بیایے دین ان ہر گے ان بھائی
زور ادر رہے زور کس کم پیر چھوٹے نکر اصل بھائی
سے شہانہ مہر میراں کر کے لیا تے پیر تیاں بھائی
کرے ساں اندر اماں ساں گے مہری گرو غریب ساں بھائی
نعرہ مارے دیل پکارینی اسی دورانہ پتال بھائی
شعوان کہا میں بازار پانوں لیاں ر متھیار بھائی
بنیائیں نوں مہر چ چھوٹے بیایے دایم تھری گاہ بھائی

.. اہو سے دا جوش

یہ گناہ و دہشتناہ پھر اس گنگار چھوڑاں گنگار موداں
دنیادین اندر لٹا ہرل کر کے بارہ روز آرزوین جا رہا

صبح مہر شام وادال سیاہ ایک شام ہر مہر توں دیواں
لیاں رد گوارا ہر توں خونی اجل و اجام پلا دیواں
یہ برائے داکٹ لکھا جہر لکھ لکھ مہر توں چھوڑا دیواں

Marfat.com

رے قصد کوئی کیسے آسے پیر کیسے دوسرے دیوان
 ہر چہم آوارہ ہو پھرین مجنوں شعلہ چشم جلالہ بکا دیوان
 یہ اگر ہے مصرے شاہ تائبیال جذبیان موشن بھاد دیوان
 حضرت پھر پیدائش قدم چمکے اپنا مہر جلا دیوان
 ہوا کرستہ تین عالم تے جدوں نعرہ بانہ ساد دیوان

حسن مصری غلامی کے دے پر دار خنجاہی
 نعرہ ایا این انقصاب پیدائش خاک بیج بکا دیوان
 کردی تخت قدم ٹکایا دیوان کدی قدم کے تخت ٹکایا
 تھی ستامیرو ڈوب بازارا بستے میں خور بارہ ما دیوان
 لانیو غضب کا بے چہرہ داند بھر کے موہا لکھ بھا دیوان

یہوں نے داجوش نے نسبتی اثر

قبلہ ان عباس صلیق بڑی صداق مجھ سے
 داں بدین نکادے پیر جاہ نعرہ مارے یہیں ملا دیوان
 بیل جوہ جنگل کھر کھر بانڈے داجوش بڑوش مجھ دیوان
 ایسے ماں خلیل دا بال کوئی جیکر شیت ہتھ نکادے یوسے
 اثر فیض اجدائی دامعجزہ کے غمغہ غنیا تمام بھا دیوان
 حضرت یوسف زین از معلیم آہا نشا بیٹے لوں گل بھا دیوان
 دوجے بھائی بازاروں گئے سائے ہراک تلو ارچھنا دیوان

جوں غضب یوں توں آوند اسی ناک داجوش
 بشر کوں مقابلے چ آئے پاک شیر انوں خاں دیوان
 لالماں این خون ہیناک چسماں عفاں شد بخت آریہ
 ہو جائے مر و شجر اور داسر دینہ جوش غضب دیا گن بھا دیوان
 نور گل خلیل دیاں برکتاں کے بلدی بھان گلر ہر ساد دیوان
 اوہدی پشت سے لاویں ہتھ کچھ جوں غضب میں نا دیوان
 دالم آبا یہود اور یا شہابی فکر خوف خیال اڈا دیوان

یہوں نے اپنی پشت کے نشا اور ہتھ

حضرت یوسف علیہ السلام تاہاں کھے ہوئے سخت خفا جلدی
 جیکر ہتھ بڑھ کر چاہیں ایسے وقت لیا پھر اجمادی
 حوا کھا کر مری سب خلقت لیا ایسے وقت لیا پھر اجمادی
 میری آتشوں ستا پڑ میں بکرم چر چھسی نکالے توں بھا جلدی
 میرے جوشوں ناہی دینہ کر میں بستی دیکھانی ہر اجمادی

اے عزیز جہان دی روئے تینوں ساڈا دینہ یاہین پھر جلدی
 ہتھ کے اے کے اک بلند نعرہ ویساں ناندے گل کر جلدی
 ناں لہوڑا کیساں عھوڑن لگا ریاں نا جتہ تخت اجمادی
 جلدی جماند اڈاں گرم لافوڑا لیاں قلمزم کچھ بھا جلدی
 دیکھو پیرا پیر و نا کر نہیں تے دیکھو پیرا پیر و جلدی

خبردارین دایا مہر دیلے، ہوش تے ہوش بجا جلدی
 سوہنے ایسا خلیاں دی ارطی دے نہایت تے ہتھ لگا جلدی
 غصہ جوش فرو ہو گیا یکدم کھلا قوت تے زور کھڑا جلدی
 رُبا صاہ جمال اک نظر آیا کول ہوئے بلا جلدی
 تیز چ خوب شو بیتی ریدی آل المی لوں لوں اندر کیوں جلدی
 میرے غنبدی اگ بچا نو لے تیوں لوں کلیرے جلدی
 نہ ہی تاب نہ نعرہ مار بندی کھلا ہوش جیسے گوا جلدی
 ایڑی ویرا دیکھ سے اسی تھکا یہ کی تہی بات بنا جلدی
 اکھیں رخ تے بناں پوچ نعرہ کرن لگی سی برق ندا جلدی
 سا اجوش خروش ہو گیا ٹھنڈا گیا بلدیاں تے بانی پا جلدی
 بناں صبر نہ چلدا زور کوئی کھو کرے شور مجسا جلدی
 سلسلے نالدا اکھ کوئی خاص محرم چہرے اوتارے گیا سا جلدی

ایسے بند سی لبیاں پوچ نعرہ یوسف نشا نوں باؤزا
 نور نسبت دایینہ برسا کے تے گیا غنبدی بجا جلدی
 ایدھراو دھر تکبندہ انال ہیرت کسے دسی اپنی او جلدی
 توں کون کی ذات تیری پوچ ایہ گل سنا جلدی
 نشا پدی وچ نشا آکا کھلا چپ کر لکھ پرتا جلدی
 پریشان حیران ہو پیا فاقہ ہت زور درخت سا جلدی
 کیوں نعرہ ہو دیا مار یونی پھین بھانی بازہ خنیاں جلدی
 کہیں جڈوں میں جہنم پوچ آکے کرن لگایاں جلدی
 عذاب حسن جمال اک بال نوری گیا نیت ہتھ پھرا جلدی
 ساڈی جڈیں کوئی ضرور اتھے چہرے گیا یہ عمل کما جلدی
 اندر مہر کوئی قاصد سر حرکت قادر ہو گئی ایسے تنخ جفا جلدی
 دلے پیشہ پوچ کسی تصویر الم بھلا دیکھو کھان کون جلدی

یوسف علیہ السلام واجب ذہن

خبردارے شاید کاروانوں یوسف نال عتاپ کاروائے
 میرے قتل تے ساریاں لک بیدا زور غرور ہنکاروائے
 کوئی اسارے کوئی ڈھانڈاے کوئی ڈھانڈا کوئی اساروائے
 کیٹے تسان کے کرم احسان پیتے ایہو فائدہ ہر پیاروائے
 دسے تھو پوچ پی کتھان مہر تی ساہ فیض اس مہر دیاروائے
 تسان پہ ہی لانی توں نہ تے ہو یا قید جہان چہر چاروائے
 چھڈو پنجیاں زور غرور دیارے ورا اوراں توں بنجھاروائے

گھوڑے پرے پرے ہون ہون تسان خوف نہت جباروائے
 کدے مہر نوں کرو ویران یکدم وڈا تسانوں ان لوکاروائے
 آپ چوتے آپ ہی چہر تھی کوئی کو کدا کوئی لکاروائے
 کئی تھے پوتسا کان تھرتق دے پھر یا سماق وار کلازوائے
 کیسا فعل تساوڑے ویرا لاجیدی گھن کجا سداوائے
 تساناں میں سو کی بڑا کیتا ہر اک جوش دی ان کھاروائے
 تسان پی مثل ہو جاتا بھریاں موتیاں جکت عفاروائے

ن مودا کھنڈت توڑے سکر رکھا آپ تار سنسار دئے
 ہی اک سنگین مکان بچتہ سو ہوتا قدم سندی ٹھوکر مار دئے
 سمجھنا ہو نہ اسان دیکھا جس تفضل ہاک کر دئے
 تاترس میں تسان مسان تے نہیں بچھ لیندے کہہ مار دئے
 الحین اجلاؤ تسان دئے مینوں شرم حضور دربار دئے

دیکھو شامیورد لوند اکبر یوسف خدیووں اشوونگار دئے
 پرے پرے ہو یا بے نشان یکدہ پیار بے ہر دئے
 ماراں چاٹ زمین کے گرد لٹے تسان پتہ کی تلس مر دئے
 تارسی اورا وحس پیری ہو بڑا اوپ میں اوس کار دئے
 اسماعیل اسحق خلیل دائم روشن نور پر نور گلزار دئے

بھوٹے دا بولناں

پیا فر ہو دے زبھایاں نوں بنیا بید کم اولدائے
 حق اکی دی پیش من سار پاندے پیا فکر پائے نوں ملدائے
 زبھابدل تقدیر دا بھٹا ٹھاں کدی تال پیر تداے
 کئے سڈیاں ہو بیزا ہو سی اگے وندیاں بیزہ جھلداے
 بدوں عدو پجان وچ فرق آوے عرقی کندی آوش ملداے
 پیر گل تے گل نہ کرے عدتے قیراں آدم کپڑی گلداے
 گے اکھیاں وڑ مٹا تداے پانی بنے جو جان کی جھلداے

نہ تے جھیر کوئی کم سدا دئے زور دے نہ ان نہ پندائے
 داغ ناک گئے چٹیاں چاؤراخوں آیا پیش رستہ ولداے
 جاؤ باب ان جا کے خبر و سو جنوں بھرا کندی سب جھلداے
 اہم در قول دا کابجے حواں بندو اچ جندری حان لیس ملداے
 رب نہ کرے جھیر بھیاں وں اورا جہرا تیر سرتے جھلداے
 گل گل گیاں گل طوق عدت پیا گل تے جگر گل دئے
 زیری نفس شیطان شریہ زور ہا کر تھوکر کھلداے

انج ماہی راج حج کرنا گل گل کور اسدا جھلداے
 وہی چھٹ الٹ پٹ گایاں کی پتہ ماتم جھٹ پلداے

بھوٹے دا جذبہ

جدگ مصر زمین تے مصر قائم مصر چھڑ کے پورا جاداں میں
 جھیر پیر کتعا نڈے ناں کیتا کیسے قول نوں تو ٹیٹھا و سار پدیاں
 جاں جاں پائے نہ باب مینوں طرف ملندی روم چاؤ تیاں

بنیا مین نوں ناں لجا و ساں میں کئی پیر جان گوساں میں
 ہوندی جاراں جے عہد ر توراں زبھانماں نام لکھ تداے
 اکے حاد یوں مچا رہا بول جان بھیاں ارساں میں

بہتر ساریاں نہیں عام مجھ کا رین سے سر تھے کاٹھا ساں میں

دائم بے رحم کریم سدا جوں مر موسیٰ پھیراں و ساں میں

بھرانوواں و اکنعان شریف اوواں

یہو سے لکھیا بانوں پنج و سوا یا چین وقت خزان سے
چوری کیتی پتر بنیا میں ترے رنگ لکھیا ختم میدان
انت کوڑ نوں ابوڑ جہان آکھے اپنے پیسے کم نقصاندا
الذبیحی کنیاں کہیں مہرین طارہ راجیا رب نما و لہرے
ہتے نزلان چیر و گیسو جانی اندر شام چھو شام یز و اندر

ارجہ والی اسیکے قتلوایا بانان ابنک گتہ امر میں در
سادھی لکھ نہ جاوندی پیش بابا غالب بادشاہ مصر کا
کیتا فعلی ظاہر بنیا میں الٹا وار و اس کے حکم سلطانہ
نوں جنوں چیراں وقت اندر چور و لہرے برک شتر اندر
او یوں ساریاں آستان اور دہم چیراں کنعان و

بھرانوواں نے بنیا میں و واقع بیان کرناں

تیسلمات تظہیر کے ناں ایسے یا ابانا صاحب اقبال بابا
گل کردیاں کا بچہ نہ آسے کی دیسے کھول احوال بابا
شہای جام چرکے کھچ پر سے لیا مچ اپنی بوسی ڈال بابا
ہو یا قیدہ بچر فتنہ بر اندر آئے سریتے سمحت و بال بابا
غالب مہرے شہادی پتنگے ہرین چور شجاعتی و طعان بابا
برس و ن نوکر بنیا میں ہو یا جیوں تانوں خلیں دی جان بابا
مسار و دہا ہی کہیا جو خبر ساتوں کی جانے و چلا حال بابا
چوڑی کرنی اوس فرزند تیرے نہیں سی سانسور اپنا
اوس مہر دی تہیں کچھ گاناں ہور حال سارا اول بابا

دکھ و دھڑوں تیری ان قسمت سوز بھرتے سن بابا
چوڑی کیتی پتر بنیا میں تیرے تانہ نہیں آیا لہرے
پکیریاں تلا شہان شاہ مصری ظاہر نکلیا و سچیاں بابا
سادھی لڑن لڑن تک گئی نوبت کرن لگساں جنگوں
ڈھیر عجز کیتے ڈھیر زور سے چلے وں لڑتی روال بابا
کی سزا کی چور و حال اول کیتا امر و شاہ سوال بابا
تہیں ساں سی کوئی نگہبان کچھ جانے و لائنوں بابا
ہرند اپتہ تے کدی مہر کھرے ویکے ہر پیمان حال بابا
اتے چھ سچ کوڑ اس فاقہ تھیں توڑوں یا جو ساندھ بابا

یہے تنگ مان تحقیق حدیق سلسے جھوٹ بولنے کی مجال بابا
دائم بھٹ گئے پھٹ کپڑے و زمان در و تھیں نیرا جھال بابا

رباعی مناجاتیہ

قی اوس کے دکا سہمیں اللہ محرم مرزا انہوں چہڑی پلائی اپنی
نڈروی اقبال حامی غالب میرٹوں مستی چڑھائی اپنی

شمس شرف منصور محمود حسن تھیں انہیں رزم شیراز ورتائی اپنی
پاک پٹن اجمیر پران کاگرد آتم صف اسلاف رجائی اپنی

رباعی

بے بخت جناب تھیں اس ہو دو جام ہلال بھی شیر خرم ہوندا
حکمت اکبر وازد ہونا شاخاں سکیا تنال گل خرم ہوندا

پوے چمک جسم نور چشم رحمت نزع اختر شکل قمر ہوندا
ہوئے سوئی مقدم موخر د آتم میر مولاد احسن طرح امر ہوندا

حضرت جبریل نے بنیامین و کمال نول یوسف نول خرمینی

ت یوسف علیہ السلام نے حی ملک جبریل آمین آتیا
مصر کو والیا مصر دیا اج ویر تیرا بنیامین آتیا
دے دے بھر اسب شہر انداز منہ غماندے اوہ غمگین آتیا
مدی طلب وچ قلب سلیم تیرے مال طلبے قلب خرمین آتیا
نی اوسدی کوئی نہ سمجھدے سوز بھریا لڑے پن آتیا
مجم وندا ترسد اباہر تھیں دم لبان تے ہو مسکین آتیا
بے چھوڑ اکلڑ اویر باہر گھیرے فرقاندے نازن آتیا
مقبال کردار شام مصر دیا پہلی شام و امصر زمین آتیا

لکھ لکھ مبارک ان نیک ساعت ہونا سال اکت تحتین آتیا
مرحبا اوہ شام کنعان الایتر باغ و دوح شاہین آتیا
آلیائی جس نول سدیا ئی تیرے واسطے یار وین آتیا
عند لیب گلزار خلیل اللہ قیو عاریں گل یا سہین آتیا
اوستوں ٹور کے پیر کنعان والا سولی تیر والی شہاہ دین آتیا
اے سرور حسن تر تراج یوسف تیر اویر میر سین آتیا
بناں حراں اوسدا کون واقف پریشاں چھ مبین آتیا
د آتم ملن گے انچ ویر و نول رحمت وچ رب العالیم آتیا

و یحییٰ لئی حکم خدا

یوسف مقدر کبر وائی طرف ویرے ولس وٹاجا میں

شاہی تاج دستار تار کے تھوڑے ایتر انوار گے

سنگ بیدگانگ نہنگ ہوں یاں لیراں پاٹیاں انگ لگا جیاں
 پین گوڈری جان فقیرانہ رنگ گھڑی دو گھڑی بدلا جیاں
 جنس جنس نون و کچھ خوشحال ہو کمال جنس و کمال ملا جیاں
 انا احمد بلا مہم تر مہم کہتی و چوں دونی و انام ازو طاجکین
 طے پار چیکر خستہ حال ہویاں دلا اپنا آیت گوا جیاں
 آوہ نفس تے ہو سوار پیل پیل پیا بھون راہ بنت جیاں
 بادیں ہک اکلم انکلی شہوں ایو کھینے کھید چھیا جیاں
 وہ تیرا توں دہدا ولد ار جانی جوام رازہ پھر کیف بچا جیاں

حیکر بار داورس دیدار لینا تاج تخت لول چپ جا جیا
 بنیامین سے مار مسلمان ہو کے بول چال کے توڑا پڑا
 عند واسطے اب بن عبد کبیر واسطے عبد کبیر جا
 آجیا آپ کریم رسول بن کے پڑھ کے لا الہ ہوا
 طالب مستی الستی نون کریں حاصل الستی ہی مستی مستی
 حقیقت تہج مصر و شاہ این توں ظاہر برخہ مجاز داپا
 پیانرسدانی منتظر شامی کشتی ڈولدی نون پار لنگھا
 دائم یارتا میں رہمان کے لیکے مصر مقصود و وجہ آ

یوسف نے بنیامین و ل فقیری لباس چہ آونا

راز و زار ناں یوسف شہرین کراچ کلج تے تلج بھلا وندانی
 شوکت نشان و سار تیار ہو یار بی امرتے عمل مکا وندانی
 میدے کپڑے حال گدایاندا خاطر بار دی ویس و ٹاوندانی
 اتے وچھی ہو سوار چلیا واک نال وراک اٹھا وندانی
 جتھے کھلا آنا بنیامین ویرن رور و نیر و لگیر و ماوندانی
 کر کے فرستندی آتش ضبط اوڑک السلام علیکم فرماوندانی
 کیوں کھلا این بیلیا باہر شہر انرا تڑول تے چو تر ساوندانی
 بنیامین نون صبر قرار آیا بولی سنڈیاں شکر بجا وندانی
 آباشام کتھان تھیں میں عاجز نال ادب تعظیم بتاوندانی
 ہمزبانان جو نال و ہمزبانان عالیشان تھیں ب ملاوندانی
 مینو اٹھا گئی تیری زبان عبری روح ناز و اساز و جاوندانی

چالی سان بچوں نکا دیر میر امولا مصر و لوچ لب
 دستار اتار سر وار یاندی تے فقیری گوڈری پاوند
 بے حد شکر رحیم کریم دانے فضل کر مے مینہ برس او
 گیا دور مصر وں پروا پوش یوسف فیرت کے مصر نون
 یوسف یردی کچھ تصویر عاجز سر سرتک گھول گھول
 عبری بولی وچ پیار ویاں کرے گلان ناز گلان اول
 کتھوں آتیا میں کتھے جا ونا میں یوسف حال احوال بچھا
 وعلیکم سلام جوابے کے وار وار بہار سدھا وند
 بیابانی ایتھوں مجذوب واماں جھیر گوڈیوں لال کھڑا
 محرم راز رقیق شفیق ماہی بنیامین تعریف سناو
 ایس و لیس جاندا کوئی بولی تینوں کون ایہ راں سکھ

راج زبان تاثیر الفت تیرا لونا کابھے بھاوندائی !
 کلام زمین واجاپنایں عبری بولنے تھیں نظر آوندائی

عبری بولی دسپرھے فی گردان کتھوں کون کال اتساہ پڑھاوندائی
 پرواپوش ساتی محرم راز دآتم شیرین جام کلام پلاوندائی

یوسف نے وطن کے حال کچھنے

ماگزی ٹیٹھاویس تیرانیک ساعتیں بھل نہ جانڈیاں نے
 یاں بلبلاں گاندیاں نے داؤں ٹھنڈیاں طبل و جانڈیاں نے
 بلعل مرچ گو دیاں کپدے ایویں گو دیاں باز اٹھانڈیاں نے
 بدلیاں چڑھن کوہ قاف لوں موتی پلپیاں برساندیاں نے
 تہی یعتوب کوہ چلنے شمعیاں شترتی جگمگانڈیاں نے
 نہ ہوئی اے شام و اشام ڈھیاں سہیں قمتاں کدی لاندیاں نے
 یاں صفال ہیاں حکمران راتیں فجری رید لٹھوراں کھانڈیاں نے

وس کھاں اے بھجی شام کنگان نییاں سکھدیاں یاں لہر اندیاں نے
 شجر الوداع دیاں شاخاں رنگ بھریاں اوسے طرح سرسبز جھانڈیاں نے
 یاسین گلایاں میل کلیاں یویں مالناں مار بنانڈیاں نے
 بیلی اے بھجی دشت صحرا اندر فوجاں سیر شکار سدھانڈیاں نے
 دکھی اکھیاں کسے دکھیاں دیاں کویں روندیاں ات لکھانڈیاں نے
 بخت ناہنجارے الٹ چلے کل مہدیاں اچ راندیاں نے
 توری عورتاں تخت نشین دآتم دانگ جوگیاں ولسن ٹانڈیاں نے

کلام بنیامین

امین آکھے ہائے کی دساں گلان دسیاں مول نہ جانڈیاں نے
 کئے باغ فکر ارسنان جنگل بلب قمریاں وین الاندیاں نے
 ملے گرم طوفان خزان داے رطبل کھتیاں جندگو اندیاں نے
 نہ پرتیاے شجر الوداع دیاں شاخاں سجدو نیال کرانڈیاں نے
 لگو دیاں تھیں گرگے لعل نور گو دیاں سجوی اگ پچانڈیاں نے
 ال عمائد چڑھے تقدیر لوں چٹاں تٹی نیر رساندیاں نے
 یا شام و شام اندھیرا رو کندھاں کالیان سلپا کھانڈیاں نے
 بھلے دشت صحرا شکار بانٹوں غاراں وانگ بلا اڑانڈیاں نے

ندیان سکھ دیاں مسک ویراں ہویاں یاں غمانڈیاں یاں لہر اندیاں نے
 کسے بھلے سمیں سوروی شام سن اکھیں تکدیاں خورن ومانڈیاں نے
 یوسف جدوں داگیا کنگان دجوں جوہاں وانگ آتات راندیاں نے
 کئی دتاں اوسے تلے اکھیں انتظار بھریاں ڈھونڈن جانڈیاں نے
 دکھی بلبلاں گل دی دیدکارن طراں غارند منہ کر لاندیاں نے
 حضرت سیر کنگان دی شمع بھجی لٹاں کالیاں سرتے چھانڈیاں نے
 نہ اوہ سنگ رنگ چنگ رحمت اکھیں سڑیاں رین لکھانڈیاں نے
 سوئے لکھو لے یے سکھو تے صفال دکھوے بھارا اٹھانڈیاں نے

یہی ت سب رنگ رنگ دون جوں قہمتاں رنگ رنگ لاندیا

دائم گیا جانی ہر شے ہوئی فانی در تن سو جو مر لا تن بھائی

یوسفؑ تے بنیامین دیاں گلاں

یوسف کہیا او بیلیا شام دیا دساں کھول کی باجرا جیویں
 یولاں خوف وسیع زبان عبری سار اول مینوں گیا آجیویں
 اوس دسینوں کراں دسین ہر دم بھل گئی لے گل نہ کا جیویں
 خستہ مشقت عبادتوں شام جوں آئی بادقضا او اجیویں
 بھلا خیر کھنوی لایا اور و مندا اعلیٰ گھر پدا حال ستا جیویں
 آسمو ڈلی منگے بنیامین سندے سچ سار یا اک مچا جیویں!
 اجڑ گیاں د حال کچھ نہیں کراں لپیویں بیان او اجیویں
 چالی سال ہوئے حجرے وند ڈینوں بیھا لال لہول کھر اجیویں
 گیاناں بھرا وندے بار اندر گیا لگ عالم او منوں کھا جیویں
 بھارے پاپ بار طہار طہاراں بیٹھا ہوش حواس گوا جیویں
 لکھاں ہل ہوت ہوس جگتے ایسا رپنے کسے عطا جیویں
 پلک پلک دینوں پاپ تگداسی اپنی گودے وچ بٹھا جیویں
 اوسے وزے اسی خوار ہو گئے گیا جدوں داکھر چھپا جیویں
 ہونے مال متاع تبراہ کے گیاں برکتاں کوچ فرما جیویں
 یہی ہوئیں فرقت لیٹا نول توں کال دی پی و با جیویں
 داناں مسد و شاہ عزیزا گوں کیتی تویں فہم بر پا جیویں
 بہیں بنیامین غمگین دکھیا سمے سول فرقتے کھا جیویں
 کسے لئی نہ پرستے کے سار میری گیا ویرا و پھروا جیویں

چھوٹی عمر اس شام زمین اند آئی میں بھی کچھ روز ننگھا
 سوہنے دسین دیاں ایساں جاں صدقے اوہ کتعاں دھرتی خوش
 جتھے پرورش ہوئے پیار سندی بھلا سمیٹھ اکوں بھلا
 یوسف لہ کناے وچ کرے گلاں چہرہ وچ حجاب لگا
 پیاں کی معیبتاں سرتے آ یوں وطن بھتیں واگ اٹھا جیویں
 رو رو وچ پڑے یوسف کرے زاری یوں دکھ داکھ
 میرا پاپ مجذوب یعقوب مرسل محبوب محبوب خدا جیویں
 میرا ویر و طامی نام یوسف کیتا چا تقدیر جدا جیویں
 کڑت لہھا لہا و سد اخون بھریا نت لکھے ہکر لگا جیویں
 کدی دکھوں بیلیا ویر میرا سوہنا نقش لوری مر لقا جیویں
 شمس قریر اختر تفراسد سنگھن او بھتیں سس جھکا جیویں
 گیا نیر پرت کے فیر آیا سوہنی شکل والا دلریا جیویں
 لاکے گھیرنوں کن چراغ گھر و گیا عیش چراغ بکھا جیویں
 ہر شے لیکیا مال اقبال والا یوسف میر جانی دل فرما جیویں
 پہلی وار گے آئے ویرہ لیکے رزق اناج لدا جیویں
 بنیامین نول جلد لیا و مصر دتا باوہ حکم ستا جیویں
 مینوں چھوٹا کلیاں گئے باہر ٹے شرد وچ دس بھرا جیویں
 خبرے مصرے شاہ کیوں طلب کیتا ایر غریب بندہ بھرا جیویں

تھ شکر توں بیلیا آن بلیوں میر کٹونی در وندا جیویں
 رست اکھیا توڑا پڑاویساں منوں فکر اندوہ سا جیویں
 ل کے اکی دراز یوں ہو داخل جوڑی جوڑی کے جوڑا جیویں
 رست زوون اتار کنگوں بنیامین نوں سے پھڑا جیویں
 بیامین کہیا ایس کم آئے تگن کچ دایا رشتا جیویں
 پدیون ج کئی امر رشتی آپے لوں گما عین ازما جیویں
 نیوں خاص عنایتاں ن ہویاں پھے ربدانام و صیا جیویں

بلیں بھلا واپاویں بھلا وناں بلیوں وچ دربار پھنچا جیویں
 کرے سخن رستے آئے و لوین جانی صاحب شرم جیویں
 ہویا نی یقوب و سخن اپرا مرسل بولد کے سخن صبا جیویں
 میری گن نشاز می کو ایسکوں دیوں مول نہ عینوں کھلا جیویں
 یوسف کہیا کئی ایسکوں وچ جوہر ناہیں کچ لہ بچ بنا جیویں
 تینوں بختیا جان بھرا جانی حرم راز ہمدم ہمنوا جیویں
 بنیامین نوں ہونی تسکین وائے و تے درد ہمد و بجا جیویں

بنیامین نے یوسف دی جدائی و چہ رونا

یوسف اکھ سلام ہارا جانی صاحب ایسا صاحب دین دیا
 یاہیں چکے ناں بنیامین در ووں سن اور ایمر محب مسکین دیا
 بلیں دھری آسن ترور جانی نوی گلا شاخ یا سمین دیا
 حرم رازہ ممتاز غیاض جوگی انک بھدیا غماندی پین دیا
 بنیامیناں بیاناں شامیناں صدے شہباز انازا صاوقین دیا
 آکے بیانے کول ڈہل جائیں بھریا کایا میر تسکین دیا

اوہ دیکھو کسے نال سنگ بیٹھے بھلا بیلیا شام زمین دیا
 جائیں چھڈنے واسطی ہمد و ایس غریب عاجز بنیامین دیا
 غم خواہ نیار یا پیار یا او سخن ساتھی قلب حزین دیا
 مردانور یا اتے حضور یا او محب رب العالمین دیا
 تیراں شیر کلامیاں سحر پایا انور شیشیا شہد شیرین دیا
 تیری ایس کی نال تمیم مصری وائے تانیا قطن تے چین دیا

قریبا و بنیامین

برقعہ پوش ماہی اچی دایا او بیوں تسد اچھڈ کے جاہ ناہیں
 تیر وچ کچھ عجیب سر رکونی تیر جیوا جالی عالی جاہ ناہیں
 ہی ٹھنڈے کلپڑے پک اندر چالی سال میری بھی بھلا ناہیں
 ہمد و بن دروتہ ہون مسھے بنیاں راہراں بھدار ناہیں

تیرا نکتے تیریاں جنڈ چلی بھائی ملن نہ ملن پڑاہ ناہیں
 جس کٹری دایا آن بلیوں ہی کسیدی انوں چاہ ناہیں
 خلق دایا یار زالییا او بیوں چھوڑ کے کریں تباہ غلیں
 جدون جان و اجا بنیاں تم ایسا ایس سے یساں رکری آہ ناہیں

نیں کدا گھنا ماں خون تار پروا جم جم رکھ پر واپر والاہ تائیں
جو میں نڈے فی غم غم خوار بن کے اچ ویر بھائی در خواہ تائیں
کیوں سنگیا سنگ تر وڑ تائیں قانی وماندا کوئی وساہ تائیں
ملاقات و نام معراج و اسم رکھو تاج میری سٹ جاہ تائیں

یوسف ویر ووانگ تائیں وچ ماسہ شک شبہ تائیں
وٹوھی سٹک چھویدی مار کے تے سبی پر شد اکتار وٹوھاہ تائیں
لاٹاں جو میں چمکاونا این وچ پروا خ فلک اچمکدا اہ تائیں
یرے جان کنوں پنکھی جان پے میرا جمے وچ اکتار ساہ تائیں

جواب یوسف

صبح شام اس عالی دیار اندر تو کر نقر خادم خدمت گار ماں میں
تیجھوں دودھ میں سگدا ماں بھلھا کر دانگ تھن کدوں انکاراں میں
میرا شام کتنا دیا طلب گار اولوں منزل جانوں طلب گار ماں میں
میرا ملک ملک مرنج غالب اک مملوک بند او گنہار ماں میں
انشاء اللہ ملائکہ کافر قنوں دیندا وچ واقول اقرار ماں میں
رس مس بھراوند سنگ جاگے جاندا چلیا تیز رفتار ماں میں
دائم در تائیں آپے روکھ لیسیں تیرا خاص محرم جانی یار ماں میں

یوسف اکیجا مالک و خوف مینوں جسد حکم اندر چلنہار ماں میں
جتنھے اپنی تھال نہیں ہو تائیں کھڑاں مال ہو جندا خواراں میں
جے توں میری رے وچ مشاغل قنوں دودھ کے وچ بیار تے
میری نوکری جہد کر بار اندر اسے ارن بند گنہار ماں میں
نازک قرب میرا دشاہ کے بیٹھا چک کر بھار بھار ماں میں
اچھے حکم مینوں پر واپوشاند ارنہندا وچ پروا دار ماں میں
باز و بند تھال کے کول رکھیں تھفہ چلیا بخش اظہار ماں میں

مقولہ شاعر

کتنے ل پواوند ادرم کھوٹے کر واپنا آپ بیرو پار آپے
آپے ناز کر و اجاند اوچ خلوت ورنسدا تیز رفتار آپے
آپے قحط دیاں کرے پیشنگویاں کھوٹے فیض دینے گلزار آپے
آپے طلب کر و ابیا بن تائیں مس مس وند از روزار آپے
لیراں پاٹیاں پس کے آوندانی یوسف باشاہ تخت سوار آپے
رہنما بنکے راہوں بھلیا نون پنچائے مقصود دربار آپے!

شام شاہ و اچاہی چاہ کارن چڑھیا شام تھن ریشکار آپے
بروہ ہوز لٹھا کے ملن کارن وکیا مہر و صد بازار آپے
محرم ہو مجرم جاندا قید خانے کر و اسوز وے تان کار آپے
آپ لٹا آپ لٹی جاندا آپے چور وڈا پرے وار آپے
آپے آگول منتقل کر و آپ لکھا کرے دیدار آپے
ہر ہر نگیاں لبریاں جاندا فی کر و تھن تھن تھن لٹار آپے

پر اپوش حاکم بعد الموت دالتم فی رین د کرے اور آپے

ملوب ازلی ہادی طبا نوتوں تحفے بخشدانی بخشہار آپے!

کرامت عجیبہ بازو بند

یامین تکیب واپی بیالنت کول بھرانو اندے آوندائے
 حائی دیکھ کے رنگ حیران ہو اہد جو بنیاں اج سہاوندائے
 ہر یا گل سی لمبیاں عرصیا نداج کون چراغ جگاوندائے
 تشی ڈبی نوں کون ملاح بلیبے امن امن امان لگاوندائے
 نیامیناں سن مسیاسماع کی کیر تینوں دب چڑھیا اینو ندائے
 کھڑی وچ ہو واپو ہوتاں ساڈے ہوس حراس گواوندائے
 تینوں وندیان رتہ آوندی ہی تیرا ہستا اج ہساوندائے
 کھڑا وچ پرویس فتن بلیا سارے سوز فراق مٹاوندائے
 بلبل قمریاں سپاں سہاوندی اج بانے ستر ناز وینال جھلاوندائے!
 بنیامین بھرانواں نونال الفت کھول حال جوان تہاوندائے
 وکھیں وٹو ندے مجھ کر لاوندینوں بھلا رو اک ب بلاوندائے
 عبری بولی وچ کھلیاں کرے گلزار افکار ساڈے وطن تہاوندائے
 وار ورو اتداوسدے کول ایسا وچ پلکے رنگ بد لاوندائے
 جاندی واراگ گیا ہے بخش تحفہ کنگن بھایا نونوں کٹھ کھاوندائے
 دل و وار سارے باہن بان کنگن بنیامین ل پرستہاوندائے
 دس ساریاں لا بھرا تھکے بنیامین وے کنگن جاوندائے

کھڑا واپو کت بیلی چمن چہرہ خوشیوں مسدا تے مسکراوندائے
 لمبیا کون مانی محرم ناز حالی حسن بلن گلزار لہراوندائے
 بستر مرگ تے پئے بیمار تائیں کون اچیات بلاوندائے
 درومندا ندے رواج و رہوسن کون یار جاتی سینے لاوندائے
 کس بھوکہ کیا خوشی سور کون وچ مروا قبر تھیں فیرا تھاوندائے
 کون عثمانی کا لڑھی ات اندر سکھ چین واجن چڑھاوندائے
 کسے نال تیری ملاقات ہونی تیرولاند روگ و نجاوندائے
 چالی برس تہ مسدا اسان ٹھوسن جاوے روح نراج سہاوندائے
 دس کوپں بہا دی ت آئی برگ برگ سبزہ جگاوندائے
 سینوں چھڈ جاں ہو کسو شہر داخل ڈھیر و پڑا وقت لاوندائے
 برقمہ پوش تے شتر سوار سوسہا گلاں مٹھیاں نال پرچو تدار
 اوہد وچ کوئی بھری تاثیر ایسی شیریں سخن اوہدالوں جلوندائے
 گھبی وواوہ گھبیاں لڑکھلاں پڑا کھو توں مول چاوندائے
 بازو بند باقوت نگین عشرہ ہراک تکدیاں عقل اڈاوندائے
 یہو وارویل سب زور لاون شمعون مٹڑیاہیں پاوندائے
 اوہد نال ٹکے کی ریس کرنی جس نسل آپ خدا وڈیاوندائے

بازو بند جیوں پا گیا یار بازو باز بازو واہ سجاوندائے

دالتم یار ازلی زینت جہاں بخشے تہا نال کی ویر سداوندائے

عجیب مکان

حضرت یوسف و اہل مکان در می سو سنا باغ بہشت بہائے حیونکر
 اس وچ سب نقشے ہرگز نشت اپنی جو جو در تیان بھا رکھا حیونکر
 نال حال تخریز زبان عبری ترجمان بیان سمجھائے حیونکر
 زندہ ہال جغرافیہ شامیاند اپیش نظر کوئی تشریح جگائے حیونکر
 لیکھے بھائیاندے نقش اعمالناکے تم گراں تے تمکائے حیونکر
 مہیں مہیں یوسف بھرانو اندے نال ٹریا پکاند صناعیہ مہنا حیونکر
 نشینہ تشریحی ہار یا پتھر اں تے کھانے کتیاندے اگے پاکے حیونکر
 اسے طرح تصویر دیگر روندی یوسف بدھڑے ہتھوڑے حیونکر
 ایویں ہند اُخون دیوار تے نال خون بدن ٹکائے حیونکر
 تے بیو واپار محبتاں کھیں اپنی بقول سے مہیٹھ سکائے حیونکر
 طائر جل جنگل الامان کو کون اسدن زمین آسمان رنایے حیونکر
 باہر نکلتا کھوٹیاں نال دریاں بھائی ویکھے چھوڑ سداے حیونکر
 ایٹھوں تیک سب نقش تخریر روشن تہذیب وچ دکائے حیونکر
 کیتے اپنے آوسن انت لگے اندر عقلمتاں لعل کھائے حیونکر

زینہ گز صاف مربع وسیع منزل اوی ابن عباس فرمائے حیونکر
 آپ پتی و اخلاص تصویر خانہ دکھ در وچ وقت نکھائے حیونکر
 نقشہ شام دا وقت صحرا جھل چیر بار پداڑ نول تے حیونکر
 صورت باپدی وقت دایلی درو دیوسفنوں گے لگائے حیونکر
 چارو نظرت دیواراں تے حال روشن زمین جھگکا نوچ دکھائے حیونکر
 دکھ صاف دیوار تے نظرائے غصیوں پڑ رویناں لگائے حیونکر
 قائل تیغ نولاد چھلکے تے زلفاں پلر ٹنمھون ڈائے حیونکر
 جسد دل جاوے سوت چاٹھاوے چھے خار پیریں ہاکے حیونکر
 سراپا زخمی اگے بھائیاندے قد میں ڈگدا واسطے پائے حیونکر
 یوسف نہرو امن اچی بانہ کر کے جھگکا نال کھرا اندائے حیونکر
 سینہ چاک پوشاک اتار کے تے ڈونگھے کھوڑ دیوچ دکھائے حیونکر
 بھڑناں مانی دی قبر تے شتر اتوں مدھے سنگلیں نہر چلاے حیونکر
 خانہ بھائیاندے اخلاص اعمالناکے ڈھ لین کے بیج رلاے حیونکر
 دالم دوس حضرت یوسف بھائی اپنے بہتر واپس لایاے حیونکر

یوسف و تصویر خانہ

گیاکھل نگار تصویر خانہ جس کے نقش داستان بنیاں
 سمجھنے پتھ چھے کھانا کھانے نول تقریب کندن تہذیب بنیاں
 دلشا غلام غلام حاضر خانہ خوشنما رنگ چنان بنیاں

خاطر شامیاں لکھنا نشانہ رنک داساز و سامان بنیاں
 فرش زری سریر قالین ریشم گلے گلستے گلستان بنیاں
 اتے زمین دکھائے آسمان تھلے زین زمین تے زین آسمان بنیاں

مائی نشان سراج عزیز یوسف عالی شان بیبا عالی شان بنیاں
 لعین دیکھیں اپنے عمل نامہ جہاں واسطے حشر میدان بنیاں
 رک ویکھے نقش اعمال زندہ ہر اک ہر وہی نقش سچان بنیاں
 راکھیاں کھوکھے چل گائی ذومعانی شطرنج عرفان بنیاں
 بس گل نوں بھی کدے ڈھونڈ بائی اتھے کیوں آونجان بنیاں
 وے باجھ ایہ راز نہ بار کھوئے مر کے جو باجوہ راز دان بنیاں
 ملکے کو کس کاش میں خاک ہو نہ ایچھا این ج نوں ڈاجوان بنیاں
 وں اوہ پتلا این اشرق جہان اندر جس واجر لسان لقران بنیاں
 رکھاں یاد استاد فرشتیاں انا خیرا پکار شیطان بنیاں
 مدد سیف افسوس اے بنی آدم ہو کے مانع پھر نا این بیابان بنیاں
 نجام اولاد او کیو بنا اپنی کیوں اصل بھلا حیراں بنیاں
 شکل گھایاں دور دراز پند اسو کھا نہیں لدا و ان بنیاں
 و ہدایتے جو آپ سے ہرگز بن جان بھی نہیں آسان بنیاں
 بیبا عشقاں عشق دوان جھولی نلانی اہراں لئی ایمان بنیاں
 واحد ساقی مراد سب قیانا جس سے در حیرت رباں بنیاں
 سد اصتی علی دیاں پھر تاراں لنداپ جس اندر خواں بنیاں
 زلفا نوالا نوالا متوالا ماہی کی مدنی شاہ مرسلان بنیاں

لہے بھین آن مکان اندر خاطر جہانندی خاص مکان بنیاں
 خاتہ یوم القیامہ مقام حیرت روز عقبہ آئینہ میزان بنیاں
 ولا کیدا سمجھنا این بیاقصہ عقلمند کچھ میں پر حصان بنیاں
 بازیچہ طفلان تہیں ہوش ماہی عارف بازی عمر تہاں بنیاں
 نکتہ ایہ نہ ملیگا باجھ مرشد جس نے قدم چھے نکتہ فان بنیاں
 ترے شان تھیں شک ملاک یگانوں کھڑا میں عقلمانہ حیران بنیاں
 زہد واسطے ملک تیرے سن درودل کارن انمان بنیاں
 اماں ہونہ خودی خود راند تیرے واسطے میں بھکان بنیاں
 اونھے قالو بیے زبان کیتی ہن کیوں جاہلابے زبان بنیاں
 قلب عیسیٰ واطھو کراں کھائے لاشہ منجی مل بیمار لقمان بنیاں
 ناں نہیں ہے بن دی جاہ عینوں کی کوڑ و ابن بنان بنیاں
 بروا ہوئیے اپنی مٹا ہستی یوسف مصر و شاہ سلطان بنیاں
 عشق حال بن نہیں نکال کوئی سکا کی ایہ پھسوں پھان بنیاں
 عاشق مست و ساقی کے میناے ساقی واسطے جام پلان بنیاں
 جس کے نور تھیں نہ ہن آسان ناے ایہ جہان بنیاں او جہان بنیاں
 سو ہتا عرب والا کمل پوش ماوی باغ عالمین اباغبان بنیاں
 پائے قدس دی چھی جس خاک آتم ولی شیخ خواجہ خوجگان بنیاں

غزل لغزہ محقق

ساقی سرور سرکار مختار احمد بھیرا جام تسکین آرام دائے
 الف مہم داویں وٹان والا عبید واسطے عبد کہان والا

بھوئی والرا نوری حضوری نوالا سرے نام دے
 چادر شمنان تلے وچھا راج الادارت خلن معظیم آرام دلے

واہ استاذانہ بی عالیستان الامام سابق توحید پڑھان والا
 چڑھ کے کوہ صفائے کوکدے راہ دسد اصدق سلوک دانے
 من گئے جنوں خاص عام اعظم دتے ہوئے تمام غلام اعظم
 جھک گئے سب فلسفہ دان دتے ڈگے عیسیٰ مسیح لقمان دتے
 کی سی حق داپتہ رزالیانوں شجر حیرتس پوجن والیاں نس
 عین مرشد ابد مریر آتیا ختم النبی بشیر النذیر آتیا
 سلاطین واجھک فقیر نوتاں درز بخیر توحید پیر نوتاں
 رہبر بھلیانوں ستے پان آتیا جند نور اسلام جھلان آتیا
 کل زماناں مکامان کینا ندے سچ لاریب فی فلکان پیتا دیوچ

چشمہ نور و البحر عرفان والا فلزم فیض و عطا انعام دانے
 محرم راز کلام الملوک دانے تلوک ملوک الکلام دانے
 پیشوا امیر امام اعظم ناظم بہر دوسرا کے نظام دانے
 ملک فلک کفر دربان دتے بادشاہ سردار تمام دانے
 روشن کیتو سو سنیاں کالیانوں شمع نور چراغ الہام دانے
 کامل پیرادی دستگیر آتیا جاری رس درود سلام دانے
 پتھر مٹی واطلا اکسیر نوتاں عالی معجزہ عالی مقام دانے
 ڈپیاں پیریا نوں بنے لان آتیا خداجر صبح شام دانے
 بھتاں ہسباں گردانے وینا دیوچ دائم زرب مہذب اسلام دانے

پیکر بو قلمون

طرح دیباں تیراں تھیں خلق زخمی کسے تم کے ہم داغم
 کوئی دیکھے لالچ نوں پیارو کسے عقے و سوزا دم داغم
 زار زاک سنیاں سار دون ابراہیم و انم اوحم داغم
 نعل عسے دوسرے کے اک عنایے کھایا دم و دم داغم
 بیگزواہ سبے پرواہ عاشق نہ تبسم نہ چشم پر غم داغم

کوئی لب شیریں اتے ہلکے کسے لطف وایے سچ و غم داغم
 حوراں اسٹے پئے کئی وچ سجد کے یارو کسے غم داغم
 کسے مرند کسے نوں جیونید کسے ہم نشین و ہم دم داغم
 جدوں غم داوقت و اجا کفر غم رسیا کٹے کم داغم
 شرب زند قلندے مست دائم ناں کوئی خوشی خوشی غم داغم

کھاناں کھان لکیاں بھرانواں دا پریشان ہوتاں

دو دو سبیاں تے بیچ جاویر سے پریا حکم یوسف تاجدار دانے
 بڑا چوڑا اہو بیچے بھرا ساہے جیراں صاحب فی وقایے دانے
 ویران ار سے ناندے نوراں بھیراں چار و چار دانے

کھانا کھاؤ کنگانیوں موج مانواں یاویر اموج بہار دانے
 بینا بن اکڑا رہنیا کچھے و ہند اکھیوں نیر و کھیاردانے
 یونسورچ پڑے ویکھے سب بھائی پے ربد نامہ چار دانے

چون چیت جو روئیل نظر کیسی شیشہ چکیا پیش دیوار دے
 نقش اسم تحریری تیغ قاتل تفریح کیاں بھل سدھار دے
 کھانا بھلیا ڈھلیا نیرحم کھم کھم کھم کھم زخم تدار دے
 اج کیتیاں ساڈیاں پیش اسارے نقشہ عملدار چھیاں دے
 غشی مجر کوئی کسبیاں نال ساڈے زبیر کس فرق تدار دے!
 کھانا کھاوانا سخت جہاں ہو یا ہر اک کھیں خون گزار دے
 سرگردان حیران بیابانے رہیا نام نہ صبر قرار دے!
 کھانا کھون نہ کھاوندے ہو یوسف بولد سخن پیار دے!
 مار گیا تموار تصویر خانہ آبیان حرف جبار تبار دے!
 کسے ہو مسکان بھٹاؤ قبلہ ایٹھے بیٹھنا کم خوار دے!
 ساروں میں مسکان تھیں کدھ جلدی تینوں کسٹہ رغبہ تبار دے

مڑ مڑو بکھداناں خیال گہرے کی اسرار یہ نقش نگار دے
 آئے نظر تمام اعمالناں لگی تھنھری ہوش و سار دے
 بھائی کہن کی ہو یا روئیل بھائی ہتھ طرف دیوار لار دے!
 شہر معرندہ پکت چاڈے دانفکار کوئی اساندی کار دے!
 بھایاں ساریاں دیکھوئے عمل کھیں بارہما نہ عذر انکار دے
 چوگا چکدیاں شام دیاں نکھیاں نو سے مرمیاد کسار دے
 رڑھو گئے تھریدی نڈی بھرا سار رہیا نہ تہ پارار دے
 آکھن میں مسکان دیوں ج رساڈ اغنیل ہوش جوان کسار دے
 کھانا کھان کی حیونوں گذر گئے ان سلیو سامنے نال ہزار دے
 ایٹھے مارے نقاش وی قاتل ہر سر خط وچ جوش تبار دے
 د آئم حشریوں دیکھو اعمالناں ابویں حال عالمی گنہگار دے

بنیامین تے یوسف لغیر بھرا نوال دوجے مکان جانا

بیٹھے آن جوان مکان دوجے ہو یا حکم یوسف نیکقال دانی
 بنیامین اکل طارہ سیا ایویں رود و ہجر انبرے بال دانی
 والی مصر ویا اج نال نائیں جہیر او بر جانی میرے نال دانی
 یاد ویری گئی اے چیر سینہ بادشاہ جو حسن جمال دانی
 بنیامین آکھے شاکہ کی مسان بھانناں رتیار ب جلال دانی
 کرتہ لہو بھٹناں خالی آنڈیو پدروندیاں ہڈیاں گمال دانی
 پراج دیکھیاں اوہ تصویر خانہ نکھی او یاد ویر خیال دانی
 سبیاں ہو رنجو دیکھیا ہو ایٹھے ڈو افرق حیوں حال تہ خال دانی

پنج جوڑیاں ل کے کھان کھانا جیتا بھیا رنج ملاں دانی
 یوسف کہیا توں کیوں نہ کھائیں سالی کوں نیر دیکھیا لدانی
 پیافرق جوڑے کون امر مٹے عرصہ گذ گیا چالی سال دانی
 یوسف آکھیا کدے اوہ دیر تیر اچھیر لخاص محرم تیرے حال دانی
 کھینڈن گیا بھرا نوالے نال کھرتیں ڈھٹا قیر نہ کھرتی لال دانی
 گیا اونوں کھا بھیا رٹا کھن آیاتوں دا وقت نہ وال دانی
 آئی نظر میں دوجے مکان پہلے خوشترین نقشہ خوشخصاں دانی
 کدے لے نقاش تیں نقش لے شیشہ دوجے تصویر دھال دانی

یوسف اکیھا صبر کر دل میں سنٹ چایا ایڈ کیوں بھاویا لدانی
 اک میرا بھی وچھڑیا اور جانی شمس فروروشن خط و خالدانی
 مینوں جان توں وانگ بھرا پتے باہوں پکڑے نال بھال دانی
 بھایاں کھیلتے لگی اگ سینے پایا مرتبہ اس کمال دانی
 ادوہ بادشاہ ایہ غریب اوڑک اپنے حال دل نظر نہ ڈال دانی
 یوسف سنے بھرانواں دیاں سب کھال پرچھوں نہ مول نکال دانی

کھانا کھاہ نہ بلیا رہ بھکھا آبیازس میں تڑھ کنگال دانی
 درو مند توں بھی درو مند میں بھی بھلا کون تقدیر نول نال دانی
 تیرے بھائی چہا میں نہ ہی ایہ پر تیرا دتا جگرتوں جال دانی
 میھا مصر عزیز دے نال ویکھوں راجل نہ ہوش مینھا لانی
 آپس وچ سرگوشیاں کرن شامی شور و شک دی قال مقدار
 دائم قدرت دی تیرنوارا گے کوئی زور نہ زور دی حال

تصویر خانہ وکھن لئی بنیامین دی عرض

یوسف کنیا کیوں کھاوند انہیں کھانا فکر میا لے وچ ضمیر مینوں
 بنیامین آکھے شام مصر ویا سینے رگدے غماندے تیر مینوں
 تیرے اوس مینے تصویر خانے کھا گئی یوسف دی خدمت تصویر مینوں
 اوہا یوسف کیتا اندامہ نوری کیتا واضح صاف تحریر مینوں
 میریاں زخماں کتھراں لان کارن آئی مصر وچ بھو تقدیر مینوں
 کپڑے لاه کے سٹیا چاہ بھایاں دے ڈلدا بدیر مینوں
 بونے نقشاں دے وچ نقاش مجرگ رگ وچ بھری تانیر مینوں
 تائیں بھائی اوس مکان میٹھے دے خواب دی ہور تعبیر مینوں

تیرے نال کے کھاوندے پتے سا تھی تیرے دن کیتا وکھیر مینوں
 نام لے بھج مکان پہلے اوتھے نظر آیا میرا اور مینوں
 نقش نورا قبائل کپیش بھکھو پٹ لین درج کے تیر مینوں
 کمال وچ میرا پیا وین لے ماسہ ہوش نہ وچ کسر مینوں
 جتھوں آکھدے کھا بھکھا کھیا کھیا کھیا تیر مینوں
 عورت یوسف دی کی اے دم کھوڑے دسی کھول مفسر مینوں
 شکران ستایا دیر میرا لگی کالے تیغ کبیر مینوں
 دس ہور کچھ ورتیا ہور دائم دتی خبر نقاش مجیر مینوں

فریادناشا و بنیامین در تصویر خانہ

درو مند اونچ اوس مکان تدر ہویا حکم یوسف تاجدار دے
 اگے نظر دے عین تصویر یوسف مڑ مڑ وکھد ہوش دسا دے
 متخار کھدا پاسے زلیخا نے من وچ پیچ پیچ وچ وار دے

بنیامین مسکین تصویر خانے آکے نال فراق پیار دے
 زلفالی چید اجھانکے لوے بوے سینے لاوند اگلی رخسار دے
 سینہ چاک غمناک غمناک خستہ رہیا نام نہ صبر قرار دے

بیدار تانے کرے آئے جانی نقش تیرا سا گھاس مار دے
 مل نائے الم نول چھڑ بیٹھا جاندا نکلتے نایرہ شعلہ مار دے
 سا کون پیش نقاش مھر چہرہ نقش ہمیش اتار دے
 مغز و اصحاب لغز ز اتم نشی سا جہنگار اسرار دے!
 نت کاتب ازل دیوار تے دھیرا شیشہ تخریر الوار دے!
 روئے بدھے ہوئے ہنھارے سایہ سبز تیز تلوار دے
 نیامین نول ککھ نہ رہیا او ہلا واقفکار ہو یا ساری کار دے
 گھڑی گھڑی وچ غشی و دیت جاندا آئے ہوش تے ہا ہا لہر دے
 خاموش موت موتوں بول شیریں ہنوں شوق کمال گفتار دے
 بچو لیا لے بول بول بھاویں پیتا جام جمال دیدار دے
 نری ایو صورت صورت وچ توہیں فی انفسکم لہی دھان سار دے
 وہ کون بولے چہرہ ارانہ کھولے المی کھل اتے جھوٹ وار دے

ناتناہ ولسوزی آہ بران نالاں جگر ناشادنا چار دے
 دل بریاں اقساں خیراں دم دم سہل نیم سفیم لکار دے
 پیکر نور کس ہر قلم دے خوشخط خط لکھیار نگار دے
 زہر زہر و افرق تہ چھڈ یا سوشد و سد سلور سنوار دے
 چالی ساق کچھوں میں قربان جاوان جلو آپہنچ شہماں مہر بار دے
 سگراں نول ککھ نہ ترس آئے عرصان سامنظاوم گزار دے
 دھڑے کل بھرا لواندرے کار نامے آبیاباں جل و کھیار دے
 جتھے نقش منیر تصویر نوری عالی مرتبہ ایس دیوار دے
 ایدھر شور بکار تے چوٹ دھڑ قابور سیاہ دل نقار دے
 تیرا نقش بلیا گویا آپ بلیوں نقشہ نقش وچ نقش نگار دے
 اندر لفظ چو نہر معنی لے لکھا کلم ملک ہما معنی دار دے
 ٹریا مسجول گیا لے تجھان لے نیاز دایم حدن بار دے

گلزار حقیقت

مردن اصل لے سایہ ہلکے گلاں نہیں میرے اختیار دیاں
 لٹی گنتی شمار دی ٹٹ لستی پھاہیاں جان لک زنا دیاں
 جیوں ڈکیاں اٹھسن جتر اندر رسیاں جہان نول میری تیار دیاں
 کئی صفائیاں صفائیں تر قلم ہو یاں ضرباں لگدیاں قلم تلوار دیاں
 میاں زہاد او بھولے کھول اکھیں لاناں نہیں یہ خودی ہزار دیاں
 تینوں حوصاں بہشت دیاں سانوں سکاں ہمیش دیدار دیاں
 تہی جے کتاباں نول دھڑوٹیاں ہیں سنو جے کسے دکھیار دیاں

گذر مسجول و نا تجھانے مہر تیاں ساتی دے پیار دیاں
 آسے ہوش مدہوش مستانیاں نول و کیکہ مستیاں بسین سوزیاں
 بستی چھوڑ پراکتاں پھرن بن بن چکھ لڈناں شہد گفتار دیاں
 میری اک نگاہی جاہ اندر حوراں عرش بان ناوار دیاں
 تیرے بجز تھیں نہ اندی خودی بہتر مرزاں طہور دی اسرار دیاں
 ترن بیدار و زولا کی جانتا میں جو میں کھیاں رات گزار دیاں
 چاہ چھو صیب بیاں کولوں کو میں بھدیاں باہریاں بار دیاں

اکٹاں سویاں تے اکٹاں وچ کرل ییاں لذتاں وصل و لذتیاں
ر علم دین لاہور و امر و عاشق و کچھو ہمتاں غانہ می بخار ویاں
مٹھل و بخدیاں عشق و دریا اندر کرن زیارتاں پار سرکار ویاں

تے پتھراں پتلیاں پریم لمن تے ریت ہمتھ نہ ہار ویاں
جھڑیاں سوہنیاں پار مہینوال دیاں جیون مرگن لو منور ویاں
دائم تاریاں رت تاریاں آپ ترویاں کیا نون تار ویاں

میدان کثرت

ندی کن فیکون می لہر اٹھی بییاں کھسیاں پارار ویاں
جڈن شت صحرا و جوڑے آئیاں بلبلاں عدم گلزار ویاں
ایتھے آجھل بھٹیاں دوئیاں تے قول قالو ملی اوسار ویاں
آپا چھپ و بھی تال توڑوں پھاسیاں کچ گرفت شکار ویاں
ایتھے آئی لے سہیر پٹے مرغاں لگیاں لو بھونکار ویاں
اندر بیتیاں آئیے قید ہویاں تیز سر نیاں عدم مئی ویاں
حرم یار کسے قیدوں آن کدھے باوے جھانپتاں میر سار ویاں
ہو جائیں جو لو قیدان شت ہو لو آون ساتاں نیکٹ چھٹکار ویاں
دھن بھاگ لے پیاں جہاں آتے نظراں پر جھپت سچھا ویاں
خاک پاک نہاندی فیض بخشے خاکاں چڈا بگت مزار ویاں

نہیں سن شور شاں حد سے دیں اندر ہم سم تم تے پرید کا
بہمنس ہمشکل ہمارا نہ ہمدم رہن والیاں اکس دیار ویاں
گیاں بھس ہوس و حال اندر پیاں لمبے پر سپار ویاں
پیاں غار اندر و نچ و نچ اندر یارہ بخاریاں گل الوار ویاں
پھٹے پر پروازیاں بھلیونے گیاں طاقتاں اڈا وڈا ویاں
نیل کدوچ تے چلے آزاویاں نزل پر سخت ایجا پیاں تار ویاں
کرے دنیا کے پھر لوچ مثل لاشے میں حرکتاں نفس گنوار ویاں
ہوے کثرتوں پر تے کے فیر حدت ممکن بھنڈیاں سب آزار ویاں
مرد لعل سناوندے پتھرا توں کھولت تاکیاں تلب ویاں
اللہ میاں مطلوب ممتاز دائم اسی سنگتیاں سخی سرکار ویاں

یوسف و وحی نے رب و احکم لیکے آونا

بنیامین رنگین تصویر نے و و موش جو اس کو اوندائی
جڈل اپنے آپ تھیں گذر جائے نڈن باجمال دکھونڈائی
حضرت دیو ویدار بھرتا میں واحد لا شریک فرما وندائی
نشا بیٹے نول کول بلا جلدی یوسف گل تمام بھھا وندائی

آئی لبان جان فریاد کر کے اپنے آپ تھیں گذر سدھا وندائی
حضرت یوسف علیہ السلام نے جو اسل خود بخبر لیا وندائی
یوسف سڈیاں پیا سجو واندہ سنجوں خود نشیدیناں وگا وندائی
بچہ جاہ چھب و س تصویر نے تیرا چاچا یا میں ترسا وندائی

میرا صداق ساویں حال اور منزل کھین لوسف بھرا ہوا ہوندا
 نشا ہو ہو سی وانگ یوسف کو دوہاں نقش بہاوندانی
 چا چا چل بلا ہوندا بیھانی یوسف تیر من نول جی سدھو ہوندا
 کدی نکدا نقش دیوار والا کدی متساول نظر ٹکا ہوندا
 تول یوسف یا اوہ دلدار یوسف صدتے ہوندا اٹھول گھو ہوندا
 تیزن دیکھان اوہ تصویر دیکھان روح ندی حیرت غور ٹھاوندا
 ظاہر صورتان واک نقش باطن اکو بار دوویں وٹا ہوندا

بلے مرتے فیر عجاب کہیا متساوب تھیں قسم اٹھا ہوندا
 آسیا چا چے کول تصویر خانے ستھو جوڑ سلام ستا ہوندا
 بنیا میں جاں اوس ل تیرا کیتی عورت کدیاں وکرا ہوندا
 دوہاں صورتانوچ نہ فرق ماسر بنیا میں حیرت ہو جا ہوندا
 اکی رات وچ دوہتا ب دشن انور حسن جمال سہا ہوندا
 کدے اوسدا وید جمال کرا کدے اوسدا ورتنا پا ہوندا
 اوہ عرش دا تخت نشین دالم پین لیں دا آ ہوندا

تصویر خانہ نے بنیا میں

معمار تحقیق سبحان اللہ حیرت کدے دی پیا تعمیر دیکھے
 کدی دیکھے تصویر تے کدی متسا کدی نشا تے کدی تصویر دیکھے
 دیکھے رخ و الفجر محمور شامی کدی زلف و الیل زنجیر دیکھے
 یاراں تارے سا جہاندر خواب بجد دیکھے ہوندا مقام تعمیر دیکھے

نقش آدم دے زوری آسے دیو چہ گو با قدرت قدیر دیکھے
 کدی دیکھے تعمیر تے کدی آیت کدی آیت کدی تعمیر دیکھے
 کدے الف تائیں ہمتاں دیکھے کدے مہم تائیں منظر دیکھے
 جزو کل دے دالم اتا پر پے پے وچہ پادریوں دے دیکھے

منشا نے بنیا میں دیاں گلاں

بھلا اوس کھاں نقشا نور دیا اوہ تصویر تیری اوہ تصویر ایں تھیں
 اگے میرے تھیل و نقش قدرت کھلائے رخ متویر ایں تول
 ماتے اوہا ساکن ہونے وچ حرکت پیا اردانا زویر ایں تول
 حیرت وچ ماں گزیر گئے سال چالی اوسے عمر اے میرا وزیر ایں تول
 سچ دس کی چیز تول کون ہوندا جاندار چدا وچ ہمیر ایں تول
 انور حسن جمال کماں دلوں ہو ہو دلبر دلپذیر ایں تول

ایدھر بد رہی زویر اگتے ایدھر چلدا بدر میرا ایں تول
 اکے اسم وچوں بنکے جسم زندا اگیا دلبرے نظیر ایں تول
 فی انفسکم و اتر جہاں سوت یوسف دی اگے تعمیر ایں تول
 تو قدیم تے اسی سقیم حواش اے ہمتاں مثال قدیر ایں تول
 در حسن کسدی صد پینت دیاں با تو حیدر با تو قیر ایں تول
 اپنے آپ تول دبیر خوشخورد الم اپنا آپ بشیر ایں تول

کلام نشا

نشا کہیا خداوی نال نشا وقت بن دابھایا ایسا
 میرا پتر تراج عزیز یوسف بھائی تساند اشان بھایا
 میرا ریر یوسف بنوں سردا دگادھرتے ہوش کرایا
 نشا اٹھیا چاچا جی رور زبانت مولانا اشاہ بنایا
 نبی اللہ و انخاص صدیق یوسف نے نبی یعقوب ڈھایا
 یوسف نبی صدیق و اخترت شکر بنیامین نے شک مٹایا
 کتھے باہ کنگان صدیق یوسف جس نے اسانوں بارونجایا
 کنگن بختیا نے لیکے نال اپنے تھر سرور دل سدھایا
 اوہنوں کہن عزیز عزیز سارے یوسف نام نہ کسے بلایا
 بچہ جلد دکھا کر یوسف ویر واسطے ویر سدھایا
 پیار سدھاکھیوں نیر چھم چھم ساون سوز دسماں لگایا
 قانے یوسف علیہ السلام دے بنیامین نے قدم ٹکایا
 شمع حسن دی ہوئی کے لے پر دانگ سنگ چلایا

وڑے اپد ویر نیر قلم بنوں آپ دی طرف دورایا
 لوبیاریو و چھپر دتا ندے بنیامین سن نیر و گایا
 چالی سال دکھایا گرگ اوہنوں بھایا جتنگا نوج کھڑا
 خیریں راج کماوند اتاج والا تحت بخت دابل سہایا
 میرا پتر آپ بھائی وڈا متسا کل جاب اٹھایا
 لچیل سوہنیا سوئے کول جلدی میں سر تے رکھ کر لایا
 نشا ہینا نہ دیکھیا سیج اتے جسے تسانوں نال بھایا
 بنیامین کیسا میں کی سار بچہ پر داوسن لکھ کھیں چایا
 نشا اٹھیا اوہ عزیز یوسف اللہ پاک نے کرم کمایا
 جام گل باغ ابراہیم کتھے بلبل روح مجروح تر مٹایا
 چاچا چیل دیدار سرکار کرے نشا اب بھتی نال یایا
 مرچا پیاریا بسم اللہ پر دارخوں حضور اٹھایا
 ملے کھٹ کلاوٹے ویر دونوں دالم کرم کریم فرمایا

بنیامین نے یوسف دی ملاقات

ساتی میل ہلاپ پور پیارہ مخفی مہر اندر جشن بیدے اج
 جم جم ملوے پر داہوچ پڑے صاف اکھڑوٹی قاضی اج
 شب بھرستی شب لقی اندر روشن وصل اشات خود شیداج
 بیٹھا تخت نے مشتری سودا کبر خستہ محل شہید نایب کاج

تقد ہوش جو اس کر کے لیا حسن عشق خریدے اج
 عین دیدیاں شیشیاں نور پاندی پی دیدیاں تون موتی دیدے
 بزم وحدت مرج عالم درس عرفان حرف دوی کیتی تریدے
 ایسے شہر اندر شہر پار دالم سر دیاں ملی رسیدے اج

<p>تبع حسن لاہوت دا دیکھو حلوانا سر تاراوت شہیدے ارج بحر ظلمات و شقی عرقاب ہو درخشاں جمال سعیدے ارج ہو یا طالب کے رنگ مطلوب تاباں دستگیر ہو گیا مریدے ارج</p>	<p>دہمت تھیں جلی گئی اضطرابی ساکن ہو گیا خوش مجید ارج نئے نکل سرج سرج غامی ماہ انور افزوزیدے ارج یں دے یار رشید تکتے ہوئی یار اندی گفت و شنیدے ارج</p>
---	--

دور بین عرفان دی لاوٹھا آئیاسوئے راز بید ارج
 ایسے شہر اندر شہر یار دالم سروتیاں ملی رسیدے ارج

ملاقات دارنگ

<p>اپنے مقصد واحد نون خاص طالب عشقوں کثرتی منزل ارج بے نیاز ممتاز دلدار تائیں چڑھکے نیرے پیر شہر علیا بنیا بین یوانت کے پوہی بھلی جانیں فیر یوسف دستگیر علیا لگا عشق والا جنہوں تیر سدھا او ہا یار تائیں سدھا تیر علیا مانع قدرت صناعت وچہ چمکداے مفسر وچ اپنی تفسیر علیا چالی سالی بچوں دالم مہر اندر سوئے ویر تائیں سوہنا ویر علیا</p>	<p>از مدت طویل جو یا تائیں اندر قبرے نسخہ اکیر علیا دیار والہن نہ سوکھراے چہر علیا ہوختہ و لکیر علیا ال حرص ہوس کے ساتھ چھڈے آہ او نہان بندھیر علیا و ہیر جاں پیر فقیر ہو گئی رانجھا جو گیر اہر فقیر علیا یادوں میں ڈٹھا تصویر خانہ تصویریں چہ خوش تصویر علیا باغ جاوید سر سبز ہو گئی شاخ چشم نون جگر و انیر علیا</p>
---	--

وصل معنوی و انظارہ

<p>لطف لیبوئے سم آغوشیاندے نو چمکیا دور زلفیات ہوئی او آذنی دے کرشمے انجاز حکمت نوری موتیاندی برسات ہوئی خفی جلی اول آخر ظاہر باطن الفہیم والی کرامات ہوئی حیر اسل غلام کی جانداے جویں موج وچ بحر نکات ہوئی</p>	<p>حج اکبر یاشب معراج کہیے دوہاں سبحانذی ملاقات ہوئی دن معنی دے حیرت انگیز عشوے اندر پیریاں کچھری بات ہوئی شہر عرش مجید بے پردا جوڑی جانیا ندی ہمدات ہوئی احد میر حجاز ممتاز او تھے جتھے کیدی بھی تائیں جھات ہوئی</p>
--	--

واہ راہ حرفت مشدد ویاں نیویاں نے دید سعید سعید برات ہوئی
 او وہ عزات سے نال ہمدات دالم ایدھرا عم آغوش سمفات ہوئی

قلندرانہ جذبات

ہو یا مستی موموم واقفس پر سے بیل دیکھیا جوں جمال گلا
 بخودی سے چرخ تزلزلے چکر سر اپا مجسم خیال گلا
 تویر تاب کی چشم تراب دی سے بے مثل جیوا پیشاں گلا
 طار شادا اپنی مقصد بھال بھال سے چہل سال گلا
 کملی وائے حرادیاں گوشیا نوج درشن پالیا لیزال گلا
 دیستاند نسیم اج باغ اندر کلیاں چیرے جگر نکال گلا

گل سمجھ کے چدی خار نوں بھی لوں لوں صا لیا حسن کمال گلا
 انا انت دی منہ لوں پڑا لے لیکیا تھاب حلو حال گلا
 سب طور جدا کے کرے کشتہ حادق شعلہ نور اقبال گلا
 جم جم وصل معراج واکرے توی پایا عین بعدی حال گلا
 ایہ کوئی اج دی نوں پریت ناپیں نہ سارید ہوان بلبل گلا
 اتوں پروا برائے جفا کاری بلبل اتک آتم وچوں حال گلا

ترانہ عاشقانہ

حضرت حسن عیدہ السلام دھکیاں طبع رہی صبریاں نوج
 پیارا دا عشق وریا لہراں ایماں کفرے دوہاں کتاریاں نوج
 خبرے کی اسارتے کی حکمت ایساں مہنیاں پ سنگاریاں نوج
 رنگ حور کوئی چٹان دیو چہرتی کوئی قدرت دی بے جیاریاں نوج
 آفتاب کئی غمزا نوج چکوں روشن کئی خورشید ستاریاں نوج
 صاحب شرم سے شرم بے شرم کیتا نہیں تے ہوتا شرم ساریاں نوج
 کدھ کجے کھڑویاں شوخ چشماں جوں آوندیاں موج لاریاں نوج
 گل کے رنگ تے کئی تینگ جل کے بران کلیاں خونی چکاریاں نوج
 کئی زہد صدائے صوفی مفتی چھڈ کے لاتا تہذیب پکاریاں نوج
 پرپوش لیلے پراواں کے ترسانوں جیسا حشر داریاں نوج
 قاتل روی باغ گلزار گلشن آتش فہری محل چاریاں نوج

شاد آسے یاں سر زمین سیجاں جیدیاں منداں عشق مناریاں نوج
 آسے مولانا شاہ جمال ہادی اپنے آپ تھیں گذر سدھاریاں نوج
 جادو کرتیاں مست خمار زلفاں چمکے چن سیاہ شکاریاں نوج
 لبیاں لال بدخشاں لال لٹن ہوشاں ہیماں گل نزار دیواریاں نوج
 اندر حسن مجبور نے حسن وائے عاشق مست مدہوش نظاریاں نوج
 رتوں چلے جاب تے کرے کشتے سارباں کے ہجر تریاں نوج
 چھوٹ منڈراں مسجداں دیوانے مٹھے دھوئیاں لاواریاں نوج
 توبہ بادشاہ تخت نوں سٹ پٹے رتے دھتے ننگاں آھاریاں نوج
 قرا نوج میں ٹھہرے کئی مجنوں دھوئے نکتہ سارباریاں نوج
 بنیاں دیدہ نشیت شدید و رخ عاشق سوختہ سوزا نگاریاں نوج
 قسم بدی بے مکان کیتا حسن نقشبیاں ب سنواریاں نوج

ستے متزلاں فی شوق بیان نیناس سو سنیاں مٹھیاں پیریاں توچ
 شاہ زوراند یوچ کمزوراند یوچ سکھیاں یار یوچ دکھیاں یار یوچ
 زاہد مفتی دے مسلیاں فتویٰ یوچ رسن واروے جھون جھار یار یوچ
 اکناں پالیا خاص مقصود ایتھے اکے پہلے سہلہ خوش دلار یوچ
 دالم دس اج روزا خاموشی دانی بیان بند کلام اشار یار یوچ

رت سوت حضور دی نور سوت سطر سطر کوچ پیریاں توچ
 بند غم سے مہتاب خورشید اندساوا چکد ارت ماندھار یار یوچ
 سیند کلنگ کے تغمیاں توچ کالی کوئلے کوک نکاریاں توچ
 مال قل قالو انت انا انا ہمزو کل کے کل پساریاں توچ
 ہمار بیکار اس الٹ نگری روشن کاری شمع نکاریاں توچ

اسرارِ حکمت

عد محفل ششم جہات صدقے قرش قلوبے رقص ناز کرنا ایں
 کرنا ایں دلانتوں تالاق قلم یکدم جہل تیرنگہ دراز کرنا ایں
 مسجد موج سنکے بانگ چیت غانے ادا نماز کرنا ایں
 صد آفریں لکھ مبارکلاں فی کیدے نازے بے نیاز کرنا ایں
 الف اللہ اللہ محرم راز اپنا میم میر حجاز ممتاز کرنا ایں
 جاہل شکھیا چٹکیا خاک دیا اپنی ہستی دانماں امتیاز کرنا ایں
 دالم لسیا جاد میں چور بنکے ظاہر پیا کیوں طھرید راز کرنا ایں

پھر ساز سکوت یوچ چہ کہ اتوں حد پیا نغمہ ساز کرنا ایں
 بیروم وی ٹھو کروں سامع نوں زیر خنجر سوز و گداز کرنا ایں
 آویں نظرتہ جاو تا ایں نظر و چون مومنوں حبیبے پیا آواز کرنا ایں
 لے بحر کرمہ اسرار حکمت عقل ہوش و غرق جہاز کرنا ایں
 ڈال ڈال دہم مشک بیز لقا ساقی قید شاہین شہ ساز کرنا ایں
 لے کنعان حقیقت درہ یوسف تو میں میل چہ مصر حجاز کرنا ایں
 تیرازیر زمین اکھ تیانہ بھانویں ہوش تھے پیا پرواز کرنا ایں

الحکم آشوش شدن بنیامین و یوسف علیہ السلام

سرہنا کھ مہتاب سبحان اللہ عالی جاہ تے ماہ حسین یوسف
 مائے آہ بنیاب ہو دیر نکا انت یوسف تے میں یوسف
 ہو گئے ہجو ان نال ابریز جام ہو با سوختہ قلاب میں یوسف
 تھے بنیامین و چہل سائے مڑ مڑ تکدے نورنگین یوسف
 ننگے ویرا دل پر چکے مڑ مڑ دراندیش رساں ویرین یوسف

بنیامین نوں سون تار پر جابر اویسا شاہ حسین یوسف
 بنیامین تلویں فالکھائے خنجر و تاعین جمال امین یوسف!
 ندیاں دہن چشماں بنیامین دیاں چم چم پیا روند انگلیں یوسف
 دے تسلیاں ویر ہوش تائیں سر منہ چمکے تے شاہ دین یوسف
 دیکھ نکل مسکین کنعان و دی کینا درواں کے مار مسکین یوسف

اگر آپ کے بچپن دونوں دھواؤں تک لکھیں گے تو یہ سب

متزلزل صلیبی پھر تھیں سخت دالہم بلکہ یہ کہہ دینا نہیں

تصور دید و اثر

تو یہ گفت و کلام دالہم نامیں گلاں ہوش مقام تے ہونڈیاں نے
 باغ عالم دی اکھیوں کرن قطر جڈں جو گتیاں پر ہونڈیاں نے
 درویشی نہ پیرا نام پچھے صفیاں بھکے ہتھو کھلو ہونڈیاں نے
 آتش ریزہ مچر سینہ نہ جیباں دالہم ہوم پیاڑیاں چو ہونڈیاں نے

دیکھو ہونڈیاں لوں دند ملاک مٹی حوران جے جھم جھم روٹا
 اثر سوز دروں کے تقدس و سولی دیکھو جے میں صرا
 دواں یار ہونڈیاں بشار حجابیاں وانے قدیم و ہونڈیاں
 دالہم چکر ارازا شاریا لورچ راز وایاں مونوں گونڈیاں

مقولہ شاعر

حقرہ دھکا چارہ مینوں راہ بھلیا عقل حساب دلے
 ساتی پیر گلاب گلاب ساتی ہن دیڑا جام گلاب دلے
 یا محمد رسول مقبول عربی روشن تاج رسالت تاب دلے
 احسن انقص قصہ میراں لبان نہ تیری نوری ام کتاب دلے

تسالہ دستدار ہوی ایہ میجاہ حدوں گزریا تہہ شراب
 ٹھوکر مارا کھا جالاش گوروں انتظار میں جناب
 بخشو نظر شفاعت شفیق عصیاں چھایا حشر کھنڈ
 پلے آجیات فقیر دالہم ایاطیہ تھیں جام صواب

فرمان خداوندی

یسا دخلو اعلیٰ یوسف اوی خالق باری سرکار فرماوندی ہے
 بنیابین بھرانوں جگہ وقتی یعنی اپنا آپ دکھاوندے نے
 دونوں نے نو سکے ویر جانی دوسے بھایاں تھیں بھید گناہینے
 پس گل دالہم نہ کریں ہرگز جو جو کار بھرا کساوندے نے
 متزلزل تاج والی اتت کج بخشے دکھ جھٹے تے سکھ اوندی نے
 رکھیں دیکھو نے مولا کریم میرے عزت تاج دالہم پناوندی نے

تے جان ہووے داخل یوسف کو پیار دیکھو دیکھو جانو
 کیا ماں تحقیق میں بھائی تیرا گھٹ گھٹ کلاوٹے پاوند
 سارا گزریا حال جناب یوسف بنیابین توں کھول سناوند
 مینوں کھوہ اندھیرے چہ پیو نے تینوں طیبیاں نال جلاوند
 صبر الیاباں اسٹی رب سچاے صبر نراو ستوں بھاوند
 ویریدر مینے تیری دالہم پر سکھو کے پھر بھیاوندے

دو ماں بھرتواں دا آپس وچہ گللاں کرناں

میں قربان جاواں جانی برسن کھپوں توری نے موٹلا ویرا
 قینوں ٹھٹھیاں کالی ٹھٹھیاں پیلی اماں جان جبار حجاز ویرا
 کی کچھ ورتیا نال دکھیا رٹیدے کتیا جدوں تقدیر جد ویرا
 مٹھی گود دیوچ بھٹان والا دکھیں والڑا تاز واد ویرا
 دوست ربدامیر انمخوار بابا مہربان دل جان قد ویرا
 کیکر شپ فراق گزارے کی کچھ آکھدا سخن فرما ویرا
 سٹے ساڑ جلا سمند سائون اوہدیاں آہیں دی گم ہوا ویرا
 وڈا دکھی پردر و غمزدہ بابا پے گئی دس بد بس کہا ویرا
 کوہستان وچ رہیا قتان کرد اتینوں ڈھونڈ و اجا بجا ویرا
 برگ برگ رتاں شجر الوداع سند کردا ڈالیاں کر پند ویرا
 رکھے اچھے بھی سینے تے آوہ کر تہ جہیر اطمینانی پھان پھان ویرا
 شہر مصر و رخ جگا بھٹوں کنگان دی شمع بچھا ویرا
 اسی کی جاتاں یسے مصر جاتاں تینوں ناہار کا چھپا ویرا
 کٹن اقساب من جبال لورنڈا ہو کے ساتوں تونی مار کا ویرا
 اسیں وچ ویرا نیاں پھرے وند تیری بستیاں مہر شعا ویرا
 قینوں مصر دا تخت نصیب ہونے تختہ تیرا واد امد بھا ویرا
 سچ آکھدے وچ مصیبتاں دے کوئی بنے نہ یار اشتا ویرا
 اسی سہے کنگال پر یاد کتھوں بھٹوں تخت تے حکم چلا ویرا
 سلطنت دے شرف اتناں وٹن تیرا چمکدا اطل ہسا ویرا

حضرت یوسف علیہ السلام کہیا اپنی بیٹیاں میناں صفا ویرا
 تینوں مصر دیوچ بلاونے والیہو آما اصلی مدعا ویرا
 میں وچ سخن وی تاب تے نہیں سپر قبیلہ پردا جان سنا ویرا
 اوہے پکے اکھیوں کرن والا لیکن رہیا اے عمر تلکھا ویرا
 ہائے توری تگدیاں تھکداسی میرا جان فروش شیدا ویرا
 میرا لذت اس شاید شام کو لوں قیمت کہیا کھیر پاپا ویرا
 بنیا میں مسکین غمگین آکھے دساں کی تینوں راجرا ویرا
 حجر سے بحر دیوچ ہجو رزخمی آیوں جدوں واقدم اٹھا ویرا
 داؤں تتیاں تیرے فراقداں گیا شام دا گل مر جھا ویرا
 اوہدیاں بقیہ اریاں دکھ کے تے گئے زمین آسمان لڑا ویرا
 غشی غشی اتے پے در پے دم دم قینوں دیکھے لئی سو ویرا
 تین وچ کیدیاں بے پرواہیاں سے تیرت نہ ویونی کا ویرا
 اڑیا کیوں نہ خبر کوئی گھلیونی گئے چاڑھی ساں واد ویرا
 کسے زمین تے ہونڈیاں ایڈ پر پے پردہ پوش جانی مہ نقاد ویرا
 اسیں بھیا لامکان تینوں بھٹوں مصر مکان سجا ویرا
 ابا جان یعقوب مجذوب ہو پادنا ہجر فراق جلا ویرا
 اوہنوں سوتے سوتے حصول حصول ہو تینوں تاج تے لرج عطا ویرا
 ایڈیاں بے پرواہیاں ہائے توریہ دیندوں خبر تے کوئی پہنچا ویرا
 سارے شاہ زبائند لے وچ تینوں تقدیریں بچھدے کسے نواد ویرا

تینوں لکھ مبارکوں بھلا ہوئی تیر فلکے اونج بنا ویرا
 میں مسکین تنیم غمگین تائیں کوئی کالجے نال رگا ویرا
 اور ستروں کیوں کوئی پتہ نہ وسیو ای ایڈر اتم نے جو جفا ویرا
 جے اوہ منتظر میرے دیدار واسے میں بھی بیٹھانہ پلک بھلا ویرا
 حیدر امیر اندر روح شام لے رہندا اوڈا صبح مسافر ویرا
 میرا مثل غراں سیماں سینہ جیکر اوسے کالجے کھا ویرا
 بنیا میں آکھے ہائے کی دساں ہوتے نہیں بیان او ویرا
 ناپہیں تکرانہ نظر اٹھا لکھروں درداں لیاے پی تھے کھا ویرا
 ناپہیں کھدے خوش پر راساے بابا پیر موبانا بنیا ویرا
 اس نالید رشید بیمار کارن تیری دید سعید شفا ویرا
 زینب بھین دکھیا رٹی دروئی روئے غماند وین الایرا
 میں نے پلڑے بیڑے لے تے دامن لیا تقدیر چھڈا ویرا
 سن سن حال یوسف نہ ار نہ تان ساری بھین داوور بھرا ویرا
 صاحب کرم و اجریں چھنیاں نوں ویسی فضل سے نال ملا ویرا
 بنیا میں کہیا تے فرزند میرے یوسف کہیا کی اسم رکھا ویرا
 دم ذنب کیوں لکھے فی نام ایسے یوسف آکھدا گل دہرا ویرا
 جڈل مویا سی پیدا قرزند پیدا کھٹے ہوئے خوش واقرا ویرا
 اس دن یاد تیری جڈل پارہی اکھیں تھکیاں نیر وگا ویرا
 نام دوجے دا دم بیدم بولاں کر تے لہو بھریا یاد او ویرا
 جو میں دیشا سی بھایاں ماہ یوسف لیا چیر بگھیا رٹی ویرا
 بر گھری تیری یاد گارتازہ یوسف سم بنیا بدرا لاجی ویرا

ایہ بھی بڑی سرکاری مہربانی جلاو دستیا کرم کما ویرا
 میں تے دیکھیوں روئے مہتاب یوسف سے پرتائیں کوں جان
 یوسف آکھیا قسم خدا دی اے نہیں ہی ہوندا امر خدا ویرا
 میرے خطاں دے بھر صدق اندر تائیں دوستی نہ ہا ویرا
 باجھوں سپر کنعان ویرا ان شانہی ملنوں لکھ چین کھا ویرا
 گور پیڑے ذکر ستانوری اباجان میرا دل با ویرا
 تیرے باجھو تیرا عاشق زار بابا بارت گیاے ہوش کھرا ویرا
 رووشن بچین سفید ہو گئے جگے دیکھیاں جند گھرا ویرا
 ایہونکتہ سفیدی نا بننگی داتیں من تکنا عیب خطا ویرا
 آیوں جندنا چھوڑ کنعان مہرتی گئے سکھد کسکھ کرا ویرا
 سیر کر دیا سو بنیا وچ باران پرت سورہنا لکھ دکھا ویرا
 میسے کپڑے حال گدا بنیا دروئے نال فراق کرا ویرا
 بنیا میںاں جو تو آسیاں بولوں مجھ مجھ چھاں تے یاں ٹکا ویرا
 وس کھاں ہے کوئی نہ وجہ تیر مال بچے دی بات بنا ویرا
 یوسف اکی وار کھیا نام یوسف اک دم اک ذنب سدا ویرا
 بنیا میں چھم چھم روکے کہن رگائیں کھول دساں برلا ویرا
 اوہ دین مبارکوں خوشی دیاں تیں ہوندا پلڑا پا ویرا
 یوسف نام دھریا یاد گارتیری ایپر نفر تیرا خاک پا ویرا
 ذنب نام غلام فرزند تیریا تینوں پیسے سن گرگ بلا ویرا
 اسدن آئے سن یاد بگھیا رٹیلنوں ذنب و سدا نام دھرا ویرا
 اوج نظر آیوں چالی ساق بچوں ہزارہ مہدم ہم نوا ویرا

دشاه عزیزہ سرتاج کیتوں مولا مادی راہ ہدا ویرا !

دائم قائم قیوم قدیر قادر سے قدرتاں اب العلی ویرا

نبیائین نون کول رکھن واسطے یوسف نون خدائی امر

نبیائین آکھے چلو طرف بجائیاں منتظر مونس کھانے کھاکے تے
 دسی پیا اوٹیکدا پدرو کھیا جگرے بجرے ہوش گواکے تے
 پیا میناں ناکراں جدائینوں جیکر کران تے مراں کرانکے تے
 بنوں آئیائے سو سنیا اور نبی کھلے ویر نون چچ لگا کے تے
 بام اپنا پاؤچ بھاری تیرے تینوں پکر مسال چور بنا کے تے
 پس چوری و اشاہد خدا و احد شاہد لہجدا چور بنا کے تے
 ن جا چور جیکر میرے کول ہننا میں تینوں کھساں ن جھانکے تے
 جن بچھانٹوں لادندے نال سینے چوری باری دکھا اٹھا کے تے
 پس چوری چہ خاصا سرار جانی دیکھ لوں گا عمل کیا کے تے
 پر وائے ساکو تر وڑ دیندا جنوں دیدیندا پر جا کے تے

وانے دیو کٹھنیاں عاجزاں نون جانے وطن نون واک پر تلے تے
 حضرت یوسف علیہ السلام کہیا در اشک از چشم برسا کے تے
 جگر پد پکھوئے وچ رکھاں چالی ساں بچھوں مینوں آکھے تے
 و پس نون نائیں پتہ ساری رکھیں بھائیاں کھیں بھید لگا کے تے
 رل کے رہن دور کمال نکتہ رکھیں قلب صندوق چھپا کے تے
 آپے لالتنیر ایر کر ساں پے پیا لٹا بوری چو چک کے تے
 ایٹھے آکھے تے مقصد باکے تے کی لینا این بچھانٹوں جا کے تے
 توں کوئی ہو رہا نہیں میں کوئی ہو رہا نہیں ہویں گھر امونج منا کے تے
 ہتھیں اپنی آپ پر وار تیرے چھوڑ جاو سن کند واک کے تے
 شاخوں ترٹ چھوڑا پختہ ثمر دالم مالک پکڑو اوستہ نلکے تے

نبیائین دا جواب

جے توں رکھ لوں رکھ سکنا این رکھن وایا غدر نہ لیو ساں میں
 میری بوئی چوڑاں حلیم اپنا تیرا شکر ترار منا و ساں میں
 سے مہر ترامہر وایا واند مہرے مہر کھا و ساں میں
 چالی سال سے بعد جال ٹھا جان جنڈی گھول کھا و ساں میں

جے توں چور بنا کے میں راضی جانی سو سنیا چور کھا و ساں میں
 طعنے بدی ملاقتاں جھیل لیساق کو اھمید اگدی چا و ساں میں
 شالہ ہن اکھیل گے نور اکھیل اکھیل کھیل یوچ کھا و ساں میں
 صبح شام و کھیلاں مہر شام سند منوں شام نام مہلا و ساں میں

{ رکھوے چور بنا کے کول مینوں پس چور لوں در شاپا و ساں میں
 دالم میں مغارب تے توں غالب جو میں کرنیگا توں ہو جا و ساں میں }

یوسف د اوری وچہ شاہی بہمانہ رکھناں

وانے دیہو کتغایان جانیا نون حضرت یوسف حکم سنیا ر
 سوہنی جنس مصری دنی شاہ مصری بھایاں شکرے شکر نیا
 بنیامین بھراوی شیخ بوری یوسف اپنا پیار لایا ہے
 حضرت یوسف اس چہ پانی پیوند سن بہت جہانوں شاہ نیا
 لدے بھار کتغایاں اللہ اللہ ایس نال میں جھکیا ہے
 لیکنے جام شاہی چوری شام لے لاند اپنے بھید لکایا ہے
 بیشک قافلے دیو چور تسی کو کن وانے پھر کوک ڈرایا ہے
 ہکایا ہو گئے بھر اسائے عقل ہوش حواس گویا ہے
 مصری گویے اکھدے ڈھونڈ تھکے شاہی پیار لائے چرایا ہے
 جہاں لے آئے بوجھ شکرے اوہد لئی انعام ٹھہرایا ہے
 لئی مور طہار کتغایاں در در ہوش حواس گویا ہے
 یوسف آکھیا شام کے کاروانوں تسان کی ایہ کسب کیا ہے
 بھایاں کہیا خدای قسم سانوں ساوی جیدوں جس وڈیا ہے
 بیلی وار جوادہ ندیاں پونجی ساوے بھارے چہ ٹھہرایا ہے
 کرے شہور قنادیل غیر و صرقی ایس لئی نہ قدم اٹھایا ہے
 اسی چور نہ چور اں دکاں بیسی دبدی تھیں لکھو بھویا ہے

جان شام نون شامے کاروانی نفران ندیاں امر بھایا ہے
 جہوں بھد اسباب تیار کیتے فلما جہز ہم فرمایا ہے
 اوہ یا قوت زبرد و اجام آراوی ابن عباس بنایا ہے
 سا بھ سکر کے مال وچہ فکر ہوئے الوداع و اجراس و جیایا ہے
 جیدوں نکل گئے باہر شہر مصر یوسف قافلہ روڈرایا ہے
 جلدی پنچیا آجرا شکر بھایاں جانیاں تائیں کھلوارا ہے
 ٹھہر و جان دیو تیز رفتار ایسوتساں خوف خیال آیا ہے
 نڈیوں پرت کے کھلے متہ پھر جلدی آکھن و سو کی تسان ٹھہرایا ہے
 یوسف تسی بہتین جام سوہنا پانی میں نون شاہ بنایا ہے
 شاہی نفر اک اکھدا میں صناسن چھاتی مار کے سچھو کھایا ہے
 حضرت یوسف و پیش آکھلے سار جھک جھک ادب بھایا ہے
 شاہی جام چارواں ہوئے ایسا خوف خیال بھلایا ہے
 بیشک جانندے ہو تسی حال ساوا الگ گورت کوصاف از بھایا ہے
 سگوان مال خلوص ایمان سیتی اسان من مان پرتایا ہے
 کارن چوریاں آپے شہر قبیلہ ساوا قافلہ مول نہ آیا ہے
 ناہر باطن نون جاندارب دانم جو لطیف خیر کہا یا ہے

یوسف دیاں بھراواں نال گلاں

یوسف کہیا جبکہ لکھو تسی چور تھیوت کیا تیرا انجام ہوئے
 کی تعزیر قانون تسان لکھو تھیوت کیا تیرا انجام ہوئے

Marfat.com

بھائی کو ان روگرفت اور ہونوں چہر چور ہو واوہ بہ نام ہوو
 بھانوں میں ہووان بھانوں نوں ہونوں جا کر پانچا بقام ہو
 ناہیں پیر ہو ری چہر کرے حاصل دس کو لوں انتقام ہوے
 مارے چھڈے سارا اختیار اوستوں چہر ہتھ چ تیغ نظام ہوو

ساوی شروع ہوو اور چو یوں چوہر برگ ات قید نظام ہوو
 نکلے جہد سے تھیں ل تیرا اوردہ لوں چوں انتقام ہوو
 ایوں نے نرا اسی ظالم انوں سے نرا اوردہ انتقام ہوو
 ساڈے شام واپس آئوں اور تھنا ادب تقویہ نظام ہوو

بنیامین دی بوری وچوں پیالہ نکلتا

لاہ بوریان ٹھان تھیں متھ بدھے کھلے ہوے جوان کنگانڈے
 کیتا پھولنا شروع تھیلتیاں نوں حضرت یوسف محبوب زمانڈے
 شمعون ویل تشاد ہوے چہر سرخ تھانی کو ان وکنے
 کی کسوں خبر چہر ہواں کے غزے نامہ انداز سلطانڈے
 یوسف کیساتی بیشک مرد صادق اوہے تھے شک نہ ڈے
 شاہ او پھر یامین دی بھول بوی آپو اپنے فعل انسانڈے
 ایہ بھی او پھر الوے جلیے واہ واہ کم کمال نردان وکنے
 شام شروع والی سبکی شامیانوں لے پیرے دن کر لاندے

بھلدی کر تھانیاں بھار پور لو ساون تھیں شام از سے
 اول بھیاں بھانیاں بھار پور ویاس اندر متھ تھیں
 بنیامین بن بھانڈے بھار پورے ایہ بھی بھار پور تھانڈے
 قرآن کھیاں جانڈے بار کچھ چہرے بار جانی جتہ بانڈے
 اک بھار باقی ایہ کی بھولنا ایں کیں بدل گسرتگ اتق بھینڈے
 اسان باجھ کھلے وے نہین تھانیاں سا نون جوش باندے
 مسکے بھولی بھراوی انت بوی پھر پاپا لڑا شاہ خربانڈے
 دالم کہن جیکو یا یو وصرتی سرے تھانیاں کھڑے تھانڈے

بھراواں واپس یامین نوں طعنے مارناں

بنیامیناں ایہ کی کسب ملک ہے ایسا خوف رب جان والا
 ایتھے کون ساوا ہا ہر دو عہد مدودین والے دوران والا
 فعل ناریاں کے کریں خاکیا او پنا بھل اوری خاندان والا
 ایہو مصری کل نظیر جنت اچ رنگے حشر میدان والا
 میوں نال لیلے ساں باپسے بھار چک عہد پان والا

بیا اید تھانیاں بیوشی اورا بھچھا گھر کنگانڈے
 منے بہن منگن جاسیں قید خانے وں کون اتھو جھوٹا
 رپر اوں آپ تھانے رسا نون و پیرا لیا اوقنت تھانڈے
 بڈھا باب ایہ بنڈیاں ساہ مصری جھنڈا تھانڈے
 ہن کی سائے وں کھیا رپوں لعیو جھرا تھانڈے

بھارت شہزادے کی مفت واہ واہ کی توفی شکر اور احسان والا
 بنیامین کیسا مولاجاندا چہرے از بین آسمان بنان والا
 بھائی کہن پتھون بناں کون دو جالیوی کوچ پیار اپان والا
 طعنے ناں مارو کسے کھیائے پویں بویں چہرہ و سلطان والا
 بھائی لے جواب خاموش ہوتے رنگ چہرے از عفران والا
 دائم یاراں انار انداز باطن عقل فکرے کوٹ او ان والا

کس مدت تکی کتھون چاڑھیا بادشاہ دایام چران والا
 غربت و بچ ڈاڈھا اوزار کیتائی پھرے کرہ ناموس مسان والا
 مینوں شوق نہ چوریان خار یاندے پئے میناں والا
 اوس کیسا اسباب تباہیوں چہرہ اورم و پیار دیکان والا
 جیکورم چران و چور تھی میں بھی چور مڑ جام چھپان والا
 نموں کھون ہو کے منورچ کہن سارے کوئی عجب راز نہان والا

لسان القرآن

ایسے طرح ایہ واوتے پیچ نیارہ اسان یوسفنوں پکھایا
 ہون دور او ایساں درد و لد بعد مدناں ان ملائیائے
 اتے لائق بر خلیل والی کول ویرے ویر رکھائیائے
 شاہی مصر دی انہیں سے ہور چالامیر حکم اودہ حکم مائیائے
 اوتے چور چھین لیکے مال و مال تہاں بیویوں پھر ایائے
 میراں حکمتاں راز نیارے کے کیاں عتائے فکر پھر ایائے
 بیشک کل مخلوق و آپ وارث واحد ماشیک پہلایے
 دائم قائم قیوم قدیر قادر قدرت تادری قدر سو ایائے

اللہ اللہ کدنا یوسف ذات حق برحق فرمایا ہے
 کول ویر پیائے کے در کھنے نون جام بوریے و بچ دھرایا
 یوسف یارے مدار و مینے نون بنیامین چور بنیائے
 برسن نون غلام ہوئے مجرم بھائیائے پنہ و نہوں نیائے
 نہیں سی رکھ سکد ہرگز قانون اندر چہرہ امیر یوں چ چلایا
 ایہ چور ہیں چاہے توں کرے اللہ کسنت حساب پایا ہے
 جنوں چاہاں جاویاں بلند ہے ردری بریاں تحت بھایا
 انہوں فوق ہر عالم علیم اتے بادشاہاں اتے سداسیائے

بھرائواں دیاں گلاں

بھائیائے کیسے ایام مصر یا اودہی چو یوں عجب کی آیا
 رہیا پھوپھی کے گھر کچھ روز آخر کمزیرا لیا گیا ہے
 یوسف سنیاں جو ابال آیا پر یوں چیر چلایا ہے

از وہام منگام دربار شاہی شامی چور غلام بنیائے
 ہذا ما تحقیق اک بھائی و ڈاگے اوہ بھی چور سدایا ہے
 برسن نون غلام ہوئے پیرا سدایا کہ نہیاند ا یوں پایا ہے

مہناں سن برادران ڈیاں تھیں اپنے جو بچہ ہمیں چھپایا ہے
تسی چور وٹے اس چور مالوں چوری و سونو چاہ و گہا ہے
بہتر جانڈے اللہ پان میرا جو کچھ کہو جو کتب کہا ہے

کیتا نظام نورا نہ نوں انہاں گے اندر دل کے آکھنایا ہے
نانا پے مکر فریب کیتے چوری و سدایت و کاپا ہے
دائم تسی درانہ سے تے بنے سیاں مزیں تخت اون یا ہے

سوچاں

کیتا حکم پوسف میرا چور شامی کرو قید تباہ ندان اندر
بنیامین نہ گیا ہے مہر چوں جھوٹے ہو ساں اسی پیمان اندر
انداب کو لوں دیکے بنامین جہدی وارثی زمین زمان اندر
خالی جان کنوں ہو سی جان بہار الگ حشر تان ہن گیا جان اندر

پریشانی جبرانی وچ کمنانی ایہ کی آن ورتی آن قان اندر
جدوں توڑ تے عہد وچ نرتا آسے لڑاؤند ازین آسمان اندر
چھڑ مہر زمین وچ ویر اپنا کھڑا دسے منہ کنعان اندر
ہوسی باغ واپس چرغ و دشمن دالم رمیگا وارے جہان اندر

بنیامین واسطے شاہ مصر کے پھرانواں دی عاجزی

بھایاں آکھیا اعزیز عالی یا عزیز القدر تنویر قبلہ
مہر کریم مشہور سرکار سے خوشبخت تاہاں خوش تصویر قبلہ
بنیامین نوں چھڑ ویدہ اسطانی ساڈے لالوچ نہیں کھلیں قبلہ
لگے اک فرزند کھڑا بیٹھا یوسف حسن وابد میںیر قبلہ
اہدی جگہ اک پکڑے اسانو چوں کر کے لکھ غلام اسیر قبلہ
رکھو لچ ساڈی لچیاں ایں توں ساڈا روزنیاں سکلیاں قبلہ

ثروت حشمت عصمت عزت سدا اشوکت ن ہن شاہ شامین نظر قبلہ
اسی ہاں غریب لوٹن عاجز تے غریب مسکین قعیہ قبلہ
اہد اڈھڑا بابا اڈیہ اندر درواں لٹیاں کبیر قبلہ
ایہ گل سنڈیاں جان بحق ہو سی درد مند درویش لکیر قبلہ
بیشک توں شفیق کریم محسن دسین عاجز اندر شاگ قبلہ
تخت بخت و باغ بہار دالم کھے تاج راج قید قبلہ

حضرت یوسف علیہ السلام دا جواب

چھڑ چا انصاف ای میں کیوں شامین غاظر فیار و طار
چھیند ہر ہوس پکڑاں او تباہی و زحمت و مسار و طار

استغفار پناہ خدای سے بستہ عدل چھوڑو و طار
جس شہنشاہ کو رو پاپانی چیز اپنی کیوں اوسدی گورن و طار

کرے قصد کوئی بیکسے آسرو پر بیکسیر و دوسرو اولیوں
 خیرہ چشم زوارہ ہو پھرن مجنوں شعلہ چشمہ جلالہ بگا دیوں
 پتہ لگے مصرے شاہ تائیں آل جذبیان منوش بھا دیوں
 حضرت پھر تیرا ہر قدم چھپے سکا پناہ پر علا دیوں
 ہوا کرستہ تن عام اتے جدوں نعرہ بلند سنا دیوں

حسن مصری غلامی کرے دعو پر دار شجاعت پتہ پناہ
 نعرہ لگا کر اپنی انعام سب پیدا اللہ خاک تیرا دیوں
 کدی تخت تیرے قدم ٹکایا ریاں کدی ہم تیرے ٹکایا ریاں
 تسی شامیو روڑ و بازارا تیرے تیسان خود بارہم دیوں
 لانیو غنبت کلے لویچ داد بھر کے موڑا گھٹ بھا دیوں

بہوے دا جوش تے نسبتی اثر

قلہ ابن عباس صلی اللہ علیہ وسلم صاوق مجھ تیرا دیوں
 وال بدن سکا پیر چہار نعرہ مار تیرا دیوں
 بیل جوہ جنگل تھر تھرا جانے دا دھا جوش تیرا دیوں
 ایس حال خلیل دیاں کوئی چکر پست ہتھ سکا دیوں
 اثر فیض ابدانی دا معجزہ اے غصہ غنیمت تمام بھا دیوں
 حضرت یوسف تیرا از معلوم آنا نشانی تیرا دیوں
 دوجے بھائی بازار تون گئے سائے ہراک تیرا دیوں

جڈں غنیمت تیرا تون آوند اسی تیرا دیوں
 بشر کون مقبلے اوچ آئے پیر تیرا تون خاں دیوں
 لا ماں ابن خونی ہیناک چھاں غناں تیرا دیوں
 ہو جائے مر و تھیرا داسر رہنے جوش غضب تیرا دیوں
 نور گل خلیل دیاں برکتاں تیرا بلدی بھاں تیرا دیوں
 اوندی پشت تیرا لاونیں ہتھ پیر جڈں غضب تیرا دیوں
 دالہم آریا ہو اور یا نشانی فکر خوف خیال تیرا دیوں

بہوے دی پشت تے نشا و اثر

حضرت یوسف علیہ السلام تاپوں کھے ہر پناہ سخت خفا جلدی
 بیکر لکھ تیرا خیر جاہیں ایسے وقت نیا پھر امدادی
 حوا کھا کر مرگی سب خلقت تیرا پناہ تیرا دیوں
 تیری آفتوں سنا تیرا بہن بکرم چر تھسی تیرا دیوں
 میرے پیروں تیرا پناہ تیرا پناہ تیرا پناہ تیرا دیوں

اے عزیز جے بان تیری تیرا پناہ ساطا دیوہ یا مین بھر جادی
 ہدیے تیرے اکے اک بلند نعرہ ویساں تیرا دیوں
 ناں لہو و اکھیاں تیرا ہوت دگرا یساں تیرا دیوں
 جلدی جاندا تیرا اک گرم لانیو ویساں تیرا دیوں
 دید کویرا میرا تیرا کر تیرا پناہ تیرا پناہ تیرا دیوں

خبردار بن دایا مہر دیا ہے، ہوش تے ہوش بجا جلدی
 سوہنے اعلیٰ خلیل دی لڑی دے ذہانت تے ہتھ لگا جلدی
 غصہ جوتش ہر دہر گیا یکدم کھلا قوت تے زور کھڑا جلدی
 رُبا صاحب جمال اک نظر آیا کیا کول ہوئے بلا جلدی
 تیز چ خوشبو یقین دے دی آل والی لوں لوں اندر کیوں جلدی
 میرے غصبیدی اگ بھانولے تینوں لراں کلچرے جلدی
 نہ رہی تاب سر نہ ہار بندی کھلا ہوش جاس گوا جلدی
 ایڑی ویرا دیکھ سے اسی تھا ایہ کی ترتیبات بنا جلدی
 اکھیں سرختے لبان پوچ نہرہ کرن ملی سی برق بند جلدی
 ساجوش خروش ہو گیا ٹھنڈا گیا بلدیاں تے بانی پا جلدی
 بناں صبر نہ چلدا زور کوئی لکھ کر جسے شور مچا جلدی
 ساٹے نالدا اتھ کوئی خاص مجرم جہیر اقرتاں گیا شا جلدی

ایسے بند سی لبان پوچ نہرہ یوسف نشانوں تا فرما
 نور نسبت امینہ برسا کے تے گیا غصبیدی بھاجھا جلدی
 ایدھراودھر تانبندہ انال حیرت کسے وی اپنی او جلدی
 توں کون کی ذات تیری سچو سچ ایہ گل سنا جلدی
 منشا پدوی ورج منشا آما کھلا چپ کر لکھ پرتا جلدی
 پریشان حیران ہو پیا فکس ہمت زور درخت سا جلدی
 کیوں نہرہ پودیا مار یونی چھن بھائی باز اٹھن آ جلدی
 کہیں میں جلد میں جہت پوچ آکے رن لگاسیاں اچھا جلدی
 صاحب حسن جمال اک بال نوری گیا نسبت ہتھ بھاجھا
 ساڈی جلدیں کوئی ضرور اتھے جہر گیا ایہ عمل کما جلدی
 اندر مہر کوئی خاص اسرار حرکت قادر توری ایسے تنخ جفا جلدی
 دلے غمش وچ کسدی تصویر ڈالتم بھلاو لکھو کھاں گون جھکا جلدی

یوسف علیہ السلام واجب ذمہ

خبردارے شاید کاروانوں یوسف نال عتاپ کاروائے
 میرے قتل تے ساریاں لک پداید زور غرور منکاروائے
 کوئی اسار دے کوئی ڈھانڈے کوئی ڈھانڈا کوئی اسار دے
 کیٹے تسال کے کرم احسان کیتے ایہو فائدہ ہر بیار دے
 دسے قحط وچ پی کنتان مہرتی ساہ ایض اس مہر دیا دے
 تسال آپ ہی لانی آرزو تے ہونا قید جبرین چو چکار دے
 چھڈ پھینیاں زور غرور دیاں زور اوراں توں بنگھار دے

گڑ واو طھسے ہوشو تسال خوف نہرہ جبار دے
 کدے مہرنوں کرو ویران یکدم وڈا تسالوں نالوار دے
 آپ جوتے آپ ہی جہر تسی کوئی کوکد کوئی لنگار دے
 کئی تحفے پوتسا کماں سکر نہ تے پھر یا سماق ہوار کلاز دے
 کیتا فعل تسادے ویرا لہا چوری گھن کے جام سدر دے
 تسال میں سو کی برا کیتا ہر اک جوش دی اگ بھار دے
 تسال پی مثل ہو جاتا بھریاں مورتیاں بکت عفار دے

ی موی و اکھنڈ تو ہسکدرا کھا آپ تار بند سار وائے
 یسی اک سنگین مکان پختہ سو ہنہا قدم سندی ٹھو کر مار وائے
 نہ سمجھتا ہونہ اسان دیکھا جس نے فضل ہاک کر دگا وائے
 تاترس میں تسان مسان نے نہیں بچھ لیندے کہرا مار وائے
 مالحین اجا و تسا وائے مینوں شرم حضور دربار وائے

دیکھو شامید ز او خدا اکبر یوسف خدیو ہوا شہ و نگار وائے
 پیر سے پیر سے ہویا بے نشان یکدم پیار عیب ہرے وار وائے
 ماراں چاٹ زمین کے گرد لٹے تسان پتہ کی تلس ہر وائے
 ناریسی اورا و جس پیری ہو بڑا ادب میں اوس بکار وائے
 اسماعیل اسحق خلیل دالم ریشٹن نور پر نور نگار وائے

ہونے والوں

ہیا فر ہو کے زبھایاں نون بنیا بیدار ہم ادب وائے
 یعنی اکی دی پیش ہن سار پاندے پیا فکریا کے ٹان ملدے
 جڑھیا بدل تقدیر دا بندھا ٹھاں کدی تال بندہ ملدے
 لے سندی ہون بیزار ہوسی اگے وندی یا بیز نہ ٹھلدا
 جڈل آمد و بیان ج فرق آئے ہرقی کندی اعوش ملدا
 چیر گل تے گل نہ کرے عدتے قیر گل آدم کپڑی گلدا
 اگے اکھیاں و زیشا تدا سے پانی بنے جو جان کی بھلدا

نہ تے صبر کوئی کم سنوار وائے زور در جیوں دل نہ مبلدے
 مار غلگ گلے چٹیاں چا و راضوں آیا پتہ پتہ و لہرا
 جاؤ باب نون جا کے خبر و سو جنوں ہجر کہ نہ بابیہ جلدے
 امہ در قول و کابجے حوا بندراق جیدرمی مان لوس سلدے
 رب نکرے جمو ٹھیاں و س اوراں جہر تیر سر سے جھلدا
 گل گل گیاں گل طوق بدنت پیا گل تیرے جگر گل دلے
 ویری نفس شیطاں شرم مرزوی گر ٹھکر و کھلے چھلدا

انج ناہی سچ جج کرنا گل گل کور اسدا کھلدا سے
 وہی چھوٹ الٹ پلٹ کایاں کی نینہ ماتم محبت پلدا

ہونے والے جذبہ

جدگ مصر زمین سے مصر قائم مصر چھوڑ کے موران جاواں میں
 چیر کیر کینا ندرے نال کیتا کیسے قول نون تو عینہا و سار میں
 جاں جاں پیلے سے پیلے میں طرف ہندی قوم چاوتیں

بنیا بین نون نا ان بجا و ساں میں کے پنی جان کو اسان میں
 ہوندی جان جے عہدار توڑاں اندر ظالماں نام لکھنوا میں
 اگے حکم دیوے پیر عالی دل جان بچھد عیاش اور سال میں

بہتر ساریاں تھیں عام مجھ کا رہن سہن سے متھے کاٹھکوں میں

دالم بے حیم کریم سند اجڈاں مر سوسے گھیراں ویاں میں

بھرانواں دا کنعان شریف آواں

یہو سے کہیا بانوں منج و سوا چمن وقت خزان دے
چوری کیتی پتر بنیا میں ترے رنگ کھیا ختم میدان دے
ات کوٹہ نوں بوڑھیاں آکھے اپنے پاس کھن کم نقصان دے
الذہبی کنیاں کینج مشورن نام راجپار بے نماز دے
بہت منزلان چیرد گھیر جانی اندر شام جھڑ شام یزدان دے

ارجہ والی ایسے فتو لویا بانان اجنگ متا امر قریب دے
سادھی لکھ نہ جاوندی پیش بابا غالب بادشاہ مہر گانہ دے
کینا فعلی ظاہر بنیا میں الہا و ایدو اوس کے حکم سلطان دے
نمران جھون چیران افلا اندر چہرہ زرد سرک شتر اندر دے
ادبوں ساریاں آستان نور دالم چیا پیر کنعان دے

بھرانواں نے بنیا میں دا واقع بیان کرناں

قیامات تہذیب نال ایسے یا بانا صاحب اقبال بابا
گلی کردیاں کا بچہ نہ آوے کی ویسے کھول احوال بابا
شاهی جام چرکے پڑے لیا وچ اپنی بوسی ڈال بابا
ہو یا قیر زنجیر تیرا اندر آکے سریتے سمحت دیال بابا
غائب مہرے شادوی تیغ آگے اپنی چور شجاعتی ڈھان بابا
رس من نوکر بنیا میں ہو یا جیوں قانون خلیں دی جان بابا
مسار انہا ہی کہیا جو خبر سانون کی جانیے وچلا حال بابا
جو نہ کی کہی اوس فرزند تیرے نہیں سی سا ندر اہل بابا
اوس مہر دی تہی تھیں پھر گار اہور حال سارا اول بابا

دکھو درندہوں تیری توج قسمت سوز جہت نیک نجاں بابا
چوری کیتی پتر بنیا میں تیرے تانہ نہیں آیا نوسال ملہا
پکریاں تلاشیاں شاہ مہری ظاہر نکلیا اوستھیں مالی بابا
سادھی رٹن رٹن تان گئی نوبت کرن لگے سان جنگیوں بابا
ڈھیر عزت کیتے ڈھیر زور دے چلے وں ترقی رواں بابا
کی سزا کی چور دا حال اول کیتا مہر و شاہ سوال بابا
تہیں ساں سی کوئی نگہیان کھجے جانے دلائنوں تہ جان بابا
ہرند اپتہ تے کدی مہر کھرے ویکے ہر پیمان حال بابا
اتے پھجے سچ کوڑاں قافلہ تھیں توڑوں یا جو سا ندر بابا

یہے تنگ مان تحقیق صدیق سلسلے جھوٹ بونے کی مجال بابا
دالم پھٹ گئے پھٹ کپڑے ورتاں درو تھیں نیرا جھال بابا

حالت پر سوز یعقوب علیہ السلام

سُر سندیای غماندی بین دیان موستان بھل گیاں دیان
 سُرنگوں نہین زبان واسے صفناں ونڈیاں عرش برین دیان
 کھاسے جگر نوں نہین خاتون کھیا آساں شہیاں نہین دیان
 دائم دکھانڈیاں ملیاں داستاناں پرورد ویش مسکین دیان

حجرے ہجر فراق کسے تو یہ نہیں بھٹ گیاں دین دیان
 سار کیتیاں ساہ کوہ قاف ندیاں تیرا آستان قلب حزمین دیان
 طلاطم آیا بحر سوز یوسف سیاں باشاں ہجر یا مین دیان
 چھونک آتشی مثل مخدوم کلیر جلیاں جویاں کنتان زمین دیان

پیر کنتان و افراوناں

ایہہ من گھڑت بنائی ہے گل کو لوں تسی لگے ہونفس فرما لکھے
 ایسے صادق دیاں لبانوں ہلکنا مانج جنتیچ کو شرسلسیل لکھے
 آواں فرزند می حد جو بکر چھری سلٹھ گرون اسماعیل لکھے
 راتیں نقل نماز تے نے روزہ اوہ ذلیل جواونہوں نہیں لکھے
 ہن چھڈکے بنیامین مصر لگ تفس مکارہ تجیل لکھے
 توڑوں آیاں نبھاوساں سرمتھے بہتر صبر جمیل لکھے
 بیشک اوہ اعلم حکیم دائم خفی جی جلیل جلیل لکھے

قال بل سولتکم انفسکم سترتے جگر خلیل آکھے
 بنیامین نہ چور نہ کرے چوڑی ہراک تکدیاں اصل لکھے
 اوہ بے عیب نوری پیر اغیب اندر پیاقد تاندا جبرائیل لکھے
 لاے نفس شیطان لکھ زور زورے ناہیں لگدا میر اعقیل لکھے
 مگے یوسف لار نوں گم کیتا جنوں حنسی جگ قندیل لکھے
 اوہ جموں جو شیر توں ہراکھے تے بھلاں نوں خامغیل لکھے
 مولا جھب لیاوسی ساریانوں فرعہ وحی انداز دلیل لکھے

تبع فرقت وسیہ یعقوب علیہ السلام

بزم عشق اندر جانگداز نہ فرقت سوز و چنگ باب لکھے
 جن کو بیچ دائم سے لال نیل آیا بحر جہاں نظر اب لکھے
 تخت نیل سوار خورشید خسرو جہا کو غافلہ سماں نہ خواب لکھے
 مرود کو حیاتی ہے پیو کاسے پیر ایسا مسیح جناب لکھے

ہویا پیای جگر کباب تارا اجاسا قیادقت شراب لکھے
 آواو ادیدو درد مند و مخزن کھلیا درد عذاب لکھے
 سازاہ سحر دیان سنوتاراں دلنوازہ آوازہ مضر اب لکھے
 بدی نوری اترا آئی وحی شہتے شمسار شیشہ اناب لکھے

و امین دست و پا بپوشید و آید و زینت حساب داند
 چو طریقت را نشانموی عابدی انداخته فیض و بحر صواب داند
 سو به با ساقی تے سو به از تراب لطف نکتہ نور این کتاب داند
 عاشقان در دو عالم اندر سرتاج صلوات و باب داند
 عزیز عین اسرار است حکمت اندر دشمن مانع چراغ کلاب داند
 لے عروا بنام سر پرده ایتمی اهدی بار و دودر ششوں لطف حجاب داند

نبی ملی تمام پکار اٹھے ساندوں فخر رسالت مآب داند
 کملی والا رکھو اطر اکلیمیا نذاجھانی لائے البر تراب داند
 زندہ باد حجاز سے غازیہ خاکر کل عالم عالم تاب داند
 برکت شان سرکار سے پتہ دیسا کنتان لے انقلاب داند
 سورت یوسف کلام صفت حسن آقا مالک مصطفی ام الکتاب داند
 لکھ درو یعقوب مجذوب سے نازک حال دائم خمستہ باب داند

يعقوب عليه السلام واحال

منہ تیراں تھیں پھیرتے حجر رو و کبرے فریاد فغان دکھیا
 لمے یوسف داو و افسوس بدیوں ڈاٹھا کر گیا و چون دکھیا
 تے اکھیں سفید ہو گیاں رو رہی یاد کھیاں تھیں پیر جوان دکھیا
 کر کے دکھانے پانیوں صنود کھدا مسجد کھانڈی کے دیوان دکھیا
 سوئے دکھانے دکھانے گاہکے کھو کھانڈی پاؤکان دکھیا
 دارت نور نبوت و آتشق پاروں وندا او چہ حجر پریشان دکھیا
 ایر دکھو یوسف سڑوں لمی جاندا ہو میں چہ دکھیاں میرجان دکھیا
 چالی سالہ دکھ پے لہو پے باقی کھر کدے استخوان دکھیا
 عمر پر دی رو تیاں پیر ہوئی اٹے دکھانڈے چہ طوفان دکھیا
 بلدی نار و یونج خلیل دانگوں پیاد یوناماں امتحان دکھیا
 میں چہ دکھ میں دکھانڈے منہ آیا دکھیاں مار کیتا ناتوان دکھیا

وقال یا اسف علی یوسف لگنا دکھانڈے ستن پیمان دکھیا
 دایضت عذیبہ من انجیزن فہو کظیم وکان دکھیا
 نائے مڑھی صبح سفید صاوق نائے کرے صیوحی حیران دکھیا
 برگ برگ شاخاں دکھ نالوں دنے چہ دکھان باغبان دکھیا
 دکھی حدیں دکھیں سن دکھ سولیاں کروا دکھانڈے یونج گذران دکھیا
 لمے نائے جانی کتھے کم ہو یوں سائے بھال تھکا بیابان دکھیا
 شاہ سوہنیاشاد خدار کھی کدوں دکھیں تیری شان دکھیا
 میریاں دکھانڈیاں لمیاں استاناں کی کی کران میں اسیان دکھیا
 تھے وید بانسید یا وور طنوں کدے آبیانی وچہ دھیان دکھیا
 کدھر وچ دکھیا رٹا دکھ بھولان سے زمین دکھیا آسمان دکھیا
 کدی پرت پر دیسا دیں لے تیر لوسٹے شہر کنتان دکھیا

میرے دانگ کوئی اپنا کھر ایوسف جی کے دے کھاں نوع انسان دکھیا
 گیا صبح صادق دانگ شام میرا جاہاں شام وچہ شام ہجران دکھیا

قص قند

گھنڈ لاکھ کے قلم دیے مٹے فی اجازت سنواری نال شانے
 کرے نال نشانیہ کو یونے ہوتیاروانے عاقل فرزانے
 ویکھ عاشقا مجنواں صحرایا لیلے آئی ہونی اندر بیابانے
 اچ خنج میچانے دی مل چوکھٹ پیا جوڑو اٹھے ہوئے سیمانے
 لے ہن مقنیہ پیا توں لافقوے عاشق مست مدنیں شریخانے
 تیر تیریا پاک صیاد و اعط شاشخ طور طیور اں سے آشیانے
 لیندوں ذوق تے زیادہ سار ویتوں شمالے عالمائے مرق ضلالتے
 ملت شترووی جہاں سے رات کھلی و ہر ابویا ایے سیل ساربانے
 ہو حق جھنکارے نشے اندر لدی جاوے حال مسافرانے
 شوکت مٹی مٹی ہوئے نال مٹی راج راج گمانے تاج نشاہانے
 انت خاک در خاک ہو خاک مانی و اول اتلیاں تے او اڈوانے
 کیاں سیانے ہار سنگار کھلے کیاں مہندیں اتر ترزت گانے
 ہو پیا پیا ویرانے و اویرانہ جتھے شاماں شاہزادیاں عشق بانے
 الفت حق دی ہی ہمیش روشن مرگئے لکھان باطل و ستانے
 در و میدان عشاقاں و خون کنوں دھونا گروشی لکھڑا آسمانے

عشوقے غمے اشکے تبسم ترچہ سس ناپنے ناز دانے
 کدی نکل میخانیاں رن مسجد کدی مسجدیں کج میخانے
 جہر طرہ اندر ادما ویراندر سانوں راز سے لڑی راز دانے
 گل و چ پیا یازارتے تاکے مٹھے پھٹ پھٹ پھیراں سے مسلمانے
 عاشق اپنا کرن ہر گمانوں تیرے اپنے ہی ہو گئے بیگانے
 عاشق دارتے دھڑے پکارے گیت عافانے غمے زارے
 عیب پھولدار پیوں بہہ بہتیا بی نر و نوری و در اندر پھیر جانے
 محل عشق کے جموں جھار یا نوج جیر منزاں ہماں کاروانے
 اوبے صبر نہ پسر قناہ خان ہو گئے خاک لکھان قفسر وارانے
 کئی سین بدلے و بیابانہ اندر کئی لائے شے مالک غبنہ
 پہنی کئی چھڈ تخت پڑھ موت گئے اکبر وارے سکندر خاقانے
 و تیا خام ہر قناہ اندر پھیر عافانہ خواب سے کوڑ پانے
 ناز جہانڈے کدی سن پار شترواں ح انہانڈے خاک و چرسانے
 دھن بھاگ حسنوں کا سے پوڑتے پیر کالے سانس مہربانے
 منہ چ جام شراب قرآن ہتھوچ اچ غضب کتیا و انہانے

درد یعقوب

مغموم کرد مجذوب کہ یعقوب کظیم عظیم رو دندا
 عرقا کرے جلے جاوے گے سائبان بندنا زابہ عمر و دندا

نوری بھلا خدا سے چمن اندر اکبر حسن دی یار نیم رو دندا
 یا کریم رو چہ نیلہ مالک تیرے پہ نہ بارہ سقیم رو دندا

Marfat.com

طالب علم حکمت درس عشق اندر پڑھو پڑھو و کتاب تمیز و نڈا
کرتیس میں واسطہ اپنا ہے چالی سال و ایسا تمیز و نڈا

تے میں میرا یوسف یا جانی قامت الف میرا ہو کے ہم و نڈا
دائم کھڑا ہو و چھوڑا یا نڈا پیش صاحب لطف و عظیم و نڈا

فریاد یعقوب

نوری نقیبا کہیں دیا چائنا اور یوسف ما کنتعان کہانڈیا جو
کہیرے دین پر و سیا بھیر پیوں منزل میں بار بھلا نڈیا جو
ہائے و نڈیاں بیت گئی مگر ساری میری اور و ارخت جلا نڈیا جو
میں سب ہمدار سدا ناز و دار اٹھی گو و وچ موج منانڈیا جو
کوئی سکھ سہنو نہ اکل کوئی جہیا چت غریباں تھوچ جانڈیا جو
گھر آواں آواں و ناں و ناں سی گھڑوں جانڈیا جانڈیا جو
جانی ایہ انصاف دارا کہہ آپ ہمدیا مینوں لاندیا جو
ناں ثابتی کرتے وی ثابتی وچ مینوں حقدی گل سمجھانڈیا جو
حکمت علم رسالت نسل رنگ و نے بخت بخت کے راج کمانڈیا جو
میری جھو لڑی و اگر لعل میں تو نے پڑے پیچھے کے تار ہلانڈیا جو
دلا کون جس نال یہہ کریں گلاں جاگ خواب دیو چہ کر لاندیا جو
ہوش ہوش اندر پڑو ہوش کافی پڑو ایسا اسرار اٹھانڈیا جو

پیابے میرا شکار کرنا میں گھر میرا شکار سدھا نڈیا جو
چالی سال او ایک یوچ گزے پھل پورت کے تیرا نڈیا جو
آگے یاد یوچ دم دم مینوں زخم تے زخم و گانڈیا جو
میرا میرا شکار یا بے تر سا جند زلف کندھ پھانڈیا جو
میری اس و اگر کیوں گل دیوار خسار چراغ جگانڈیا جو
انگل پکڑ کے چلدا یا چال بانگی سینہ سینے دینا ہلانڈیا جو
پتہ اکھڑے تدرہ نوں گرگ کھا و اگر تہ لہو دینا لہو نڈیا جو
قسم رب می امن امان میں مینوں لڑی میرا نڈیا جو
قیما میں جانی حاصل مر غالب مچھوں پیما میں کی چھپانڈیا جو
کھیل چلیار از اشاریاں کھیں کر کے مینوں ہوش ہلانڈیا جو
اپہ کے اپنے خیال اندر عکس تیرا اپنے آپ توں بہا ترسانڈیا جو
دائم منت کیتا تیراں نغمیاں سکواہ اہ راز و ساز و چلدا جو

فرزندوں کی گل پانیاں

کیا بیٹیاں تم خداوی ابا یوسف و ذکر بھلا و سب نیاں
دم لبان تے جان جان کر کے میرا یوسف پیار گوا دیناں
اوسے لکن قدیم دیو چہ بابا ہوسیں ختم یقین یا و سب نیاں

اندر قبری خاک ناک سو کے جلدک مرٹ خاک ہو جاو سب نیاں
دن سڑیاں کر ٹھیاں ات گزے و کھ جھلسیں گانڈیا جو
یوسف یوسف پکاڑیاں میرا تھے من او یوسف کھیر و لاو سب نیاں

حاصل کی اس رسم سو اوچوں گرگاں کھا ڈر آو بھاویں ناں

ورھے ننگہ گئے چالی بچاہہ دائم صواب ہو شش بہر شش بچاویں ناں

یعقوب علیہ السلام دافراں

یعقوب علیہ السلام کیا مقصود بفضل خدا ملیسی
 لگے لے غماندی کوک میری اسے طرف تھیں کسم ند ملیسی
 جھیری نظر تھیں کیتوس مرض دکھیا اسے نظر تھیں لطف شفا ملیسی
 جھیرے شاہ فنا تباہ کیتا اسے شاہ تھیں شان بقا ملیسی
 پھیو تسانوں کچھ نہ کہہ بڈھا آپے فضل تھیں زکات ملیسی
 اوہلے علم تھیں ظاہر علم مینوں اتسار اللہ میرا دعا ملیسی
 یوے یوسف یا مین دیاں لکھو خیراں ننگ لگن سن ملیسی
 بے امید تحقیق نہ ہون مومن تنہاں چہ بہشت سے جا ملیسی
 خاص آس حضور درگاہ دی لے آشنا تائیں آشنا ملیسی

اس بن شکوہ شکایت نہ کسے تے جاساں جھن لکھ لکھ اند ملیسی
 جتھوں درد فراق سے تیر لگے مینوں و تھوں ہی انت و ملیسی
 جھیرے پاسیوں باد خزاں آئی اسے پاسیوں با و صبا ملیسی
 جسدی حکمتوں ہی لے رات کالی اسدی جاتراں تھی ملیسی
 جو کچھ جاناں ہی تھی نہ جانے ہو آپے جہان لیسر جوں ملیسی
 جاو بیٹو مصر لوں کھچ و اگاں پتہ سو مینا نہ ابر ملا ملیسی
 رحمت رب دی تھیں بے امید نہ ہو آساں ایسا خاص جز ملیسی
 قوم کافراں دی بے امید غافل پیشک کافراں سخت زنا ملیسی
 نبی ولی جلی غیب دان دائم صاف آکھیا بار صفا ملیسی

ایضاً

جاو مصر لوں مصر و شاہ تائیں میرا ونج سلام پینا دینا
 بنیا مین لوں چھوڑو یہ واسطانی ہتھ جوڑ کے عرض الا دینا
 اک لکھ دیواں خط شمعوناں اوہوں ہتھ عزیز پھر اودینا

جیوں پکے تلکے ہوا کھیں ناں اکھیں میرا ویسے حال سنا دینا
 نا لے یوسف دی ڈھونڈ کرنی میری گلے تے عمل کما دینا
 شاہ مصر سے کالے چہرہ دائم و کھیں خط میر خط پا دینا

قاری زبان و چہ خطائے اوہدا ترجمہ

منت مرخصے مالک کارسانے سر بر آستان جہاں دارم
 حمد خاص خدائے کارسانے کی اسی کے در پر سر رکھتا ہوں

آباں زمین و زماں کز لطف ہوش و شب کفیل غفار دارم
 اسی کے لطف و کرم سے روز و شب چمک رہے ہیں

صانع مہربانم شمس و قمر روشن لاشیریک خالق کردگار وارم
سوخ چاند ستاروں کا خالق لاشیریک ہے میرا رب
اے عزیز عزیز القدر مصری السلام کہ قلب سیدار وارم
شاہ مصر میرا سلام ہو میں سینے میں دل بیدار رکھتا ہوں
جوں سپر سیدور مصر قیدی من الم برالم پشمار وارم
تائے پسر مصر میں قید ہے میں دردوں پر درد رکھتا ہوں
کہ عشق و محبت در بلخ عالم دانہ پیر مجھ کو لہ زار وارم
بنا دینا میں عشق و محبت دانے کو ایسا لہ زار ادا رکھتا ہوں
دندانہ کفار گلزار کردندانہ بس آبائی افتخار وارم
کانروں کی تار کو گلزار کرنے والے میرے آبا و اجداد تھے
از فرقت مہ و خور شیدیدم دم بدم الم بیمار وارم
حسین یوسف کی جدائی میں ہمیشہ بیمار ہوں
فرستادہ بارہ دران سوئے مصر اثیریں گفتہ کہ شوق شکار وارم
یوسف کو برادر کے ساتھ بیری بھی کہتا تھا شکار کا شوق ہے
تینیدم ز سپران کہ خور و گر کے قبضیشن بدل بقیرار وارم
بیٹوں نے کہا کہ گرگ کھا اس کا کرتے والے پر رکھتا ہوں
طلطم بقلم نمے گتجدیں قدر چشم اشکیار وارم
بیرا نسوؤں کی کثرت کسی دریا میں بھی نہیں سما سکتی
دلیگیم اسیرم فقیرم پیرم و حقیرم فقیرم آزاد وارم
دلیگیر ہوں پیر ہوں فقیر ہوں پیر ہوں و تاہوں آزاد رکھتا ہوں

بعد از حد و شناختن و بیچوں خامہ سرفرطاس طرار وارم
اس کی حمد کے بعد قلم کو کاغذ پر رکھتا ہوں
بہ شنیدم کہ سپرم اسیر کردی بخت خستہ وارے ناسنجار وارم
سنا ہے میرے بچے کو اسیر کیا گیا ہے بخت ناموانت رکھتا ہوں
بنیامین نے دوزخ نے پار دوزواں اللہ برے کامل اعتبار وارم
بنیامین چور نہیں نہ چوروں کا ساتھی ہے قابل اعتبار ہے
اسحق و خلیل جلیں پیرم آبا و اجداد اطہار وارم
حضرت اسحق اور ابراہیم جلیں میرے باپ دادا ہیں
دائے مسکن ز مدت چہل سالانہ کرب بلا و حصار وارم
میں چالیس سال سے حجر و الم میں گھبرا ہوا ہوں
یرفتہ بیٹائی ز سوز یوسف ز یامین قنارت خمدار وارم
یوسف کے سحر سنا ٹھیں گئی اور یامین کے سحر سے کوہری گئی
ندیدم سے عرصہ بعید باشد روز و شب انہ بس انتظار وارم
مدت سے نہیں دیکھا روز و شب انتظار رکھتا ہوں
پسے دید بہارہ رخسار گلگون طبع نالانہ چوں بلبل نزار وارم
پھول سے رخسار والے کی فرقت میں بلبل کی طرح روتا ہوں
زمن و فلک نالیدند ز آہ سوزان در و رنج و الم بسیار وارم
میرے نالوں سے زمین آسمان نالانہ ہیں بہت درد رکھتا ہوں
شور نیم شبی شعاع برق سحری نازہ صبح گاہی در کنار وارم
آدھارے تنکے ناک سے سج کی زاری میری گور میں پریشان ہے

وائے داغ زباغ خزاں دیدہ حالت نرسد چوین زار دارم
 اجڑے ہوئے چین کو دیکھ کر نزع دم ہوں
 مرا کردی زندہ درگور فرقت سے من ہماں لفتیہ دارم
 اگرچہ وقت سے زندہ درگور ہوں پھر بھی ہیشتی رکھتا ہوں
 دل پتیاں سوزاں جویم خواہم ترکم لبود او جنون بکار دارم
 دل جلا ہوں پر سوز ہوں تلاش میں ہوں جانتا ہوں لجنوں رکھتا ہوں

جگر دار دارم دل بیدار دارم سر بیدار دارم جان بیدار دارم
 جگر بھی سولی پر ہے دل بھی سز بھی جان بھی سولی پر ہے
 جہنم کبریم خون نوشتم استخوان خوردم بس افکار دارم
 ڈھونڈتا ہوں روتا ہوں ہڈیاں اپنی کھاتا ہوں بہت نلکھتا ہوں
 طیر و فوج بجانب مہر دائم بت خاک کنتعان دیا دارم
 روح تو ہمیشہ جانب مہر اگرچہ بت کنتعان میں کھتا ہوں

اردو زبان وچہ

اے مہر کے شاہ سلام تم کو میرا نام یعقوب محبوب ہوں میں
 مجھے یاد نہیں ہے نام تیرا ورنہ لکھتا نہایت محبوب ہوں میں
 تھا کبھی تو رشک خورشید یہ گھراب تو سراپا شبت مجھ ہوں میں
 اسی کشمکش میں برہنہ چلیس گز سے ہوا اور ٹھکانے میں
 لڑے پڑیں کنتعان کی وادیوں میں نالہ نغمہ مشہور ہوں میں

گوشہ جگر اسحاق رسوا کا ہوں براہم کی آنکھوں کا نور ہوں میں
 آگے یوسف کی فرقت میں گئی آنکھیں سیاہیں تیرے چہرے میں
 جب سے ہوئی غریب کی گود خالی اسی وز کا زخمی مضور ہوں میں
 چلا جاؤں گا گور میں ساتھ لیکر کھتا سینہ میں ایسا ناسور ہوں میں
 چند سخن دائم رو کر کرتا لیکن دور ہے تو اور دور ہوں میں

ایضاً

شان و شکرکیت یہ تخت اور حکم کبتک چاہیے بشر کو خوف خدا کرنا
 خاندان رسالت کے لوگ اس کا سونرف برت عطا کرتا
 گرتو کرے گا دل غمگین کا خوش میرا کام ہے نیک دعا کرنا
 میں سن چکا ہوں کہ بڑا نیک ہے تو ہو کر نیکوں کا رابڈ کرنا

ہرگز چور نہیں فرزند میرا شاہ اس نے جو رو جفا کرنا
 غور و فوض سے پڑھ کر فقیر کا خط بلف و فارہا کرنا
 سنگ آہن بھی چکل کر چلے ہتا بوڑھے باپ کا بیٹا جدار کا
 درد لشکی شاہا بند کر کے باب و لنوازی صاف واکرنا

قیمت ہوئی تو دیکھیں گے شکل تیری انتظار سے ماہ لقا کرنا
 میں ہوں شام کا ایک فقیر دائم دل میں کہنا نہ راز افشا کرنا

عربی بولی

مِنْ بَلَدِ الْكِنَعَانِ إِلَى الْمَصْرَ هَذَا الْمَكْتُوبُ فِي لِسَانِ الْعَرَبِيِّ

کنعان سے مصر کو یہ خط عربی زبان میں ہے

ذَوِ الشُّوْكَتِ وَالْعُظْمَنَةِ مَوْلَانَا لَا أَعْلَمُ اسْمَكَ يَا سَيِّدِي

مے صاحب شوکت و عظمت میں تیرا نام نہیں جانتا مے سرکار

تَقَاطُرُ الْحُزْنِ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ أَفْ أُنِي فِي الْبَيْتِ إِلَّا لَمْ جِرْحِي

ہر طرف سے غم ٹرٹ پڑے ہے دیکھوں کے گھر میں زخمی پڑا ہوں

يَا لَيْتَنِي آيِنَ بَنِيَامِينَ آيِنَ أَنْتَ آيِنَ يُوسُفَ إِنَّ نُوْرَ الْعَيْنِي

مے کاش کہاں ہے بنیامین کہاں ہے یوسف تو کہاں میری آنکھوں کے نور

سید آف انگلش

انگریزی وجہ

مائی گاؤ آف ان لڈ مائی ہی لڈ دی سی فل اینڈ کر سٹر

میرا خدانام عالم سے بلند ہے وہی احسن سب کام کرنے والا

انڈیا کی تھیف یاہین مائی سن یو برین ہیر ٹرڈاٹ انڈر ولر

میرا بیٹا بنیامین چور نہیں ہے وہ اچھے طریقوں سے واقف ہے

یو بیٹھیں وی لمپ یاہین لاسر سول آف باوی مائی بڑا بولر

خوبصورت مثل شمع چمکتا ہے اس کا جسم اظہر ہے

ڈوناٹ لورڈ مائی ایم فادر کرڈ کرڈ شید مینی ٹرڈ آف فارٹی ایر

اس کو دیاں مت رکھو میں اس کا پد بڑھا کر ہوں جاں سال سے

آئی ان شام مائی نیم یعقوب پشیمب لاند و پرفیسی مائی یہ جا

میرا نام درد مند یعقوب ہے میرا دادا ابی خلیل ہے

ہی انہ مائی سن میری گڈ اینڈ پیور دی پوپل آف دی مائی پینڈر

میرا بیٹا نہایت اچھا خاص اور میری آنکھوں کی پتی ہے

خستہ میں اینڈ پرنس اینڈ پیری فٹیو فل اینڈ بڑا ڈور سید بلیک سیر

شریف شہزادہ ہے ماہ جین۔ اندھیرا دور کرتا ہے

ٹایم سنگر ایویوی یو رنگ سلو پورشن ہی رگون مائی سن یوسف پوپل

جدائی کی گھڑیاں مشکل گذرتی ہیں کیونکہ میرا یوسف جاتا رہا

درستار از اون دی ایس ڈینس ایندانی سارڈیکلائنگ اور سر
 رتاروں میں رقصاں ہے میرا ستارہ زوال میں ہے
 ٹ از کارڈ فرام شام دی شام سیدی ٹو کنگ آف کنسری پپر
 یہ خط شام سے مصر کی ولایت کے بادشاہ کی طرف ہے

دوناکپ اسٹا دیوسینڈانی سن بائی لرائی وان
 بغیر فرزند کے میری بند آہیں نکل رہی ہیں
 ڈر سٹکٹ گجرات ان لوچ واسور دائم پورٹ ایڈیکٹریو اوٹھنر
 لکھنے والا دائم مصنف سکڑ واسور نسلع گجرات پنجاب

ہندی زبان وچہ

انتت برکھری اندوید منتر واکی دیکھا اکت کی کھنڈوں کو
 بھاگتھی میں مندر مسجدوں میں ساوہ کھت میں ای کی لیبوں کو
 وہی پھروں کو پلک نموں کرت خالی اور ہر کھت خابونکو
 اپنی جوت سے بی کی جوت کینی نشٹ کر دیا عرب کی چالیوں کو
 اب یعقوب اوتار کی لکھت دیکھو بندھت لکھن بندوانی لیبوں کو
 ہر بال کہاں کے چور کیسے الاقید میں حال کے چالیوں کو
 تان جوتحت کو ساڑ بنیاس مانو دیکھو بوٹھے کی گری لیبوں کو
 ہو برس حالی گھر سے ساتھ بندھو گیا سیر کرنے دھاروں کالیوں کو
 گرنے دھرت پر سون ساوہ ہو کر بھول چکے ہیں سکھ نہالیوں کو
 جب چھوڑ پر تم ہرا دیں گئے ہم نے پیاس نہ ہر پالیوں کو
 یوسف چندہ کا کھوج نہ ملت ابتک جھاننا گروں جنگوں چھلکیرنو
 ماے پت میں کوئی نہ بنے ساتھی انت چھوڑا ہے آن والیوں کو

پیر ملی اوتار اور مہی جوگی رکھت نینوں میں شاموں سوالیوں کو
 اس نے سورج کا کینا سا پر کاش متک دیکھیں چند کی جو نوا جانکو
 ساوہ ہر ہمت پر کاش جوتی دیکھتا مار کر ودلی کی چالیوں کو
 ہر ساجم ڈنڈوت میں کھلے حاضر سلام ہو اوچھوں چالیوں کو
 تم نے کاسیکو کشٹ میں نشٹ کینا بندھن ات ہم مہر کے دلیوں کو
 تو یہ کروراجہ ڈر ایشور سے کلے پھونک رت الگنی بالیوں کو
 یوسف نام یا مین کا بڑا بھائی کھو ہے پھرت ہون جو جالیوں کو
 پھر نہ ملا بہتا کہ گرگ کھا یا سخت وگ کے بھال میں چالیوں کو
 جس برچھ سے یارہ کو کیا دیارہ میں چوم اس برچھ کی ڈالیوں کو
 بیٹھے ہیں سے تخت پر کیا جانو آدمی انت کی ہیں ڈھالیوں کو
 کہا شامیوں اور شیرازیوں کو پوچھا دیوں اور غزالیوں کو
 بیچھا دیا اب غیوں کی جوت لکھی رکھیں ہر دین سے سبھی چالیوں کو

پریشتر کا آسرا جو گیوں کو در پڑے ہیں پھینک کر ڈھالیوں کو
 بیل گائے پر بھات کا گیت دائم رنگ لگے ہیں بانغ کے چالیوں کو

پہاڑی زبان وچہ

آہی اسی اودا لیا سفر بیاں ساٹھ سے ستر تلو اور چلائی چھوڑی
 لے لے اودھ کے بادشہ ہمارے سر پہ کیا تلو اور چلائی
 بنیا بننے کے چمکنے مکھے نے پرکھی چوڑی نی کا لکھ گکائی چھوڑی
 بنیا بن کے چمکنے ہوئے چہرہ پر چوڑی کا سیاہ داغ لگا دیا
 مارٹھا پت نہ کہیں نا لکھ گکھنے کسے کوڑنی بد اس لائی چھوڑی
 میرا بیٹا کسی کا تنکا بھی نہیں چرانے والا یہ اس پر چھوڑا داغ ہے
 تو یہ تو بہ سہاں بڑھیل ناں ماں جہاں کچ لاٹ جگائی چھوڑی
 تو یہ استغفار تم تو خیل کی اولاد ہیں تمام جہاں کو روشن کیا
 اسماعیل سے سونے خدائے نے فرے گردن چھری رکھائی چھوڑی
 فد کے رسول اسماعیل نے اپنی گردن چھری کے نیچے رکھ دی
 بہن ہر اورا جیا مھر کے بیاں کیوں خودی بچہ گل بھلائی چھوڑی
 ذرا جھک کر دیکھ اتنا غرور میں سر نہ اٹھا
 کو کاں کہیاں اچھاں پہاڑاں نے بچہ پھر پھر چھوڑی بچہ کوک محال چھوڑی
 اپنے پہاڑوں پر جنگلوں میں زیاد کی بستی میں پکارا
 بچہ کتنا نے خیل نے پوتیے دور کے بھر گوانی چھوڑی
 خیل کے پوتے یعقوب نے دور و کر کتناں میں اپنی نظر کو دی

اساں دکھاں کے اریاں غریباں کے ساتھ تو ہی کہیہ یہ کار کمانی
 ہم درد کے ماروں کے ساتھ ایسا کیوں کیا
 غریبے تمیے مسافرے کی جندہ ی دکھاں فی قید و چہ پائی
 اس غریب مسافر کی جان قیدالم میں ڈال دی
 توہ کی جری نہ خوف خدائے ناں اہی بدھ کے خاں لائی
 تجھے خدا کا خوف نہیں کہ بچہ بوٹھے کی خاک اڑا دی
 پیر باہ کے بلنیاں گان بچ او نہی جنت گلجا رہائی چھوڑی
 آتش میں قدم ڈال کر گلزار جنت بنا ڈالا
 سہاں کا چہ چاہے سہاری جمنے نے مہ فران نے لڑی
 ہمارے ذکر تمام زمین پر ہیں یہ بڑائی خدائے عطا کی
 گے گھانیاں یوسف تیاں بچراں تیاں نے باہی جلائی چھوڑی
 آگے یوسف کے ذرا کی داستاں فرستہ ہن تقدیر نے جدائی ڈالی
 سوہنی موتیاں فی لڑی کھڑائی چھوڑی پیا برسائی رڑی چھوڑی
 موتیوں کی لڑی تو بصورت جاتی رہی بائیس سال سے خون جنت
 پھر بھی آس میرا لٹنی رختے فی دائم ہی راج سنائی چھوڑی
 پھر بھی خدا کی رحمت کا امیدوار ہوں ہی سکور وازے عیشہ پری

بنجابی زبان وچہ

سوم سندن جگاندے لکھڑیوں سدالم رحیم جلال وائے

دچہ جیوندیاں کھدا مردیاں نوں دچہ مردیاں جیوندے پال وائے

تھیں پچھے او والیا مصر دیا بھر یا خط دیکھیں میر حال کے
 بری جد حضرت ابراہیم جہ پڑا بلدی بجاہ اندہ قدم ڈال دالے
 ماسیل کے گئے تے چھری آئی مونہوں شی مول نکال دالے
 دے تھڑے چہ آزمائش اندہ تائیں بار یاد م مجال دالے
 یسوسہنا لاڈ لاپت یوسف گیا جھولیوں جاڑی سا دالے
 لیاناں بھرا واندے چہ باری گم تہند اکھڑ الال دالے
 لڑتے لہو بھریا دتا ہتھ میر اکھن کون تقدیر یوں دالے
 ایہ ایک چہ جھوریاں تھیاد وہر ہشتی جے بھی حسن بھال دالے

میرا باب اسحق خلیل داوانے نام یعقوب گنگال دالے
 کھڑے پھل انبیاریوں بل بنیاں ستاں چڑھو کمال دالے
 رکھنا ردیاں کھیدیاں بناریاں کیتا چھری نقصان دالے
 آئی وارہن اوس بازار میری جھٹے سوڈرا حق دالے
 جہاں بلدیاں اگان چ سچ مانی یہ فقیر بھی انہاندے نال دالے
 بھٹاں کھیا کھاوڑا گرگ دستوں جندو چہ جھوٹیاں حال دالے
 رکھاں نت نشاڑی لایسنے جواو سد ہڈیاں گال دالے
 دائم اکھیاں گیاں گراکھیں سوہنا اکھیں چہ اکھیں دکھاں دالے

ایضاً

سن او مصر دیا نشا ہا بے تر سا اک سرسی اوہ بھی توڑی یونی
 میر ہتھوں ڈنگور ڈی کھسیونی میر سکھ ڈاگر اکھوڑ یونی
 بدھے سو داپت چا قید کیتو کسے صاحب لاڈ نہ ہوڑ یونی
 اپنی خوشی دا پار جہاز لایا میر اشوہ اندر پڑا بور یونی
 تیرا کم نہی پھٹے لان پی اٹا خار کلیجے پوڑ یونی
 میر بچہ اشارے پریم پی کھیا مکھ متوا لیا مور یونی
 تائیں ساتی ہو مجلسیں سوہنا این ساڈی مہرے دظرفون بھوڑ یونی

اگرے مدنا ند ا یوسف گم ہو یا گروں بنیا میں د چھوڑ یونی
 میر جوڑ تروڑا جوڑہ طستی جوڑہ اپنے دے دا جوڑ یونی
 میری جان تے نواں عذاب پاکے بھلا اپنا بلیا لوڑ یونی
 شاہا لکھ مبارکاں ہون تینوں عیوں پ عیوں کھ چھوڑ یونی
 تیراں جگ واراں مصر دالیا او میری اسن اچھل مر ڈی یونی
 کانگاں تنسہ د دل دیا چڑھیاں ساں دی جو پوڑ یونی
 شالہ میں آباد تے شاد دائم سالوں کر برباد نکھوڑ یونی

ایضاً

میر اتلارنگت جیکوئی دیکھے تاپیں وندا وچہ پھان ماں میں
 اٹھے اوک تینوں تاپیں کہیں اتھال کو یا دے چہ چھان ماں میں

طرفاں سار پان جھڈو کے چہ جہرے عقلمند بیٹھا پریشان ماں میں
 کینن متھنے مہر ضعیف میری منزل عشق دے چہ جوان ماں میں

میتوں کوئی نہ پاؤندا بچھڑے تان و تان کہ راز نہاں ہاں میں
پیا ویکھدے جس ویکھنا ایں ویکھن ویکھدی بیکھدستان ہاں میں
اکل گل تھیں بند زبان رکھاں و ہلاکھ ناہیں غیب ان ہاں میں

بیکھنا گو ڈری پوش بہوش تو کے اعلیٰ تخت شاہ سلطان ہاں میں
گوشہ بلیا چھوڑ جہاں سارا بلکہ اپ ہی سارا جہاں ہاں میں
دالم ویکھنا ہاں مصر واپیا شیشہ کی ہویا جے بیکھنا نغان ہاں میں

بھاریاں دامر شہروں آونا

دکھی باپ دا خط فراق والا گھن او ب تھیں ہوا سوار بھائی
کھلے نال تعظیم دے ست بستہ بادشاہ دیوں چو دریا بھائی
مہر باپتی تیکدیاں سار یوسف پئے چہ ناں نرا وزار بھائی
سرف حرف بے جگے بہوش ہوندا ویٹے نہیں مثال سار بھائی
واہ واہ وروا کرنا ایں لے پروا رکھے پروا پروا واز بھائی
رما ویکھدے لہنیا اولیا ندا جھکن شاہ نیاز گذار بھائی
لکھاں خدمتیاں بچہ جواب نام واحد ب نام چار بھائی

واگلاں چک کنعان شریف وچوں آئے مصر اندر تیری واز بھائی
وت باپ دا خط عزیزا کے شمعون رکھے نال پیار بھائی
نوری خط کلچرے نال لایا کرے جان قربان بھار بھائی
ویکھد شاہ دار و تان نال رواں لے کرن خیال چار بھائی
چمیا خط بزرگ دا ایس گلوں یوسف روئیکے کرے گفتار بھائی
پدر نسا ندا خاص ممتاز عالی صاحب شان محبوب غفار بھائی
دالم خط نوا ایہ مضمون جہیر یوسف بھیا شام دیار بھائی

جواب نامہ خدمت پر کنعان

اول حمد عظیم کریم دی اے قادر رب ستار غفار حضرت
بر و اچا بنا وندا بادشاہاں بخشے بر دیاں شاہی ستار حضرت
اک گھڑوں شکار نوں بار جانے لگوں ہونو تے آپ شکار حضرت
روڈ اہیکنا رو ریا حکمت لہا کہی نہ پارا راور حضرت
ذات آپنی بابرکات اتے آوایا سلام ہزار حضرت
نامے لہوے لکھیوں نامے جاری پڑھے آپ جڈن اشعار حضرت
مین بھی مزہ بخیر واناں قیدی ڈا وٹھی مان سندی انتظار حضرت

لا شریک نزدیک وور تھیں مخلوقات سدا یا لہار حضرت
اکناں ترویاں شہو نگھار ویندا اکناں بدیاں توں لکے چار حضرت
یس کے انت دراہ بندینے ناپیں گنتری حد شمار حضرت
پوہتا خط حضور دالمصر لایا کالجے لکھ لکھ وار حضرت
نسی ساقی ہر حرف سی طرف عمدا دی ہوش تیری سار حضرت
کیہر اوقت ہوئے سوہنا بھاک بھیرا کرساں پدا جڈن ویدات حضرت
بنیامین وانکر نہ مول کرنا اوہا جھوڑا دیو دساو حضرت

زہری کا رے تاہم غنہ انہاں تے موتی ہونے سے وجہ ابھار حضرت
بنیامین و اچولہ بن مہر ہدا اہلے چہ کوئی خاص امر حضرت
چالی سالہ تے کسی کھیار جو نکر اہلے سے حال میں بھی کھیار حضرت
تسی بت کارن آئیں مالہ سے ہو پدے واسطے میں بہار حضرت
میرے پاسدے قدم چھیاں ملے چہ فرود و گلزار حضرت
میرے واسطے ایہ عا کافی و سجھاں پدے دارخ انوار حضرت
یکر نیلیاں مہر کنعان ویاں ظاہر ہوسن کدے غمخوار حضرت
دائم فضل تمہیں فضل و اں ہو ہی اصل تھیں اصل بہار حضرت

جو میں غضب اندر پر واپوش ہوتے جو بچ بھلاں ہو نہ خار حضرت
چہری ہوئی سی سر پہ ہوئی سی چہری ہوئی کے کار ظہار حضرت
تسی جائیسے ہو میں کی جانتاں جانی جان سلطان میرے کار حضرت
لکھ تاج تخت و اہل نامیں میں نقرہاں خاک دربار حضرت
بھاویں لکھ تیرا یوسف ہوگ سو ہسا میرے کب گنہرت نگار حضرت
رب کرے تے تسانوں ملے یوسف لاؤ کا بچے نال کدے حضرت
اکدم نہ مجھوں بھلے ہو ہو کی ہے دور گھر بار حضرت
تسی توندے ہو میں بھی چپ تامل ہے سو دی سدا کار حضرت

عزیز مصر کے بھائیوں کی عرض

یہی اسان تے دھڑان سختی تے گھر لوج چیاں خواریاں نے
بھیے لکھ کھانے چو تے نون آتاں وندیاں کئی گزاریاں نے
بلک بال چمڈے نال چھاتی روناں پٹناتے او ازاریاں نے
کھوئی پونجی بیائے جو کول سارے سانوں کھیا سخت ہیلیاں نے
ساٹے کھوئے یوں نہ دیکھ ہرگز سانوں مہر ویاں آسن ریاں نے
عدہ دینے صادق مرد و اکم شانوں و اں جانا زو چہ ریاں نے

بھائیوں آکھیا یا عزیز عالی حاصل تے نون شان ریاں نے
ایسا کال اپیا ویاں تے آن جھلیاں فکر اندھاریاں نے
خالی پے مکان دیران خانے چیراں ساریاں و کسداریاں نے
شالہ تاج تے تخت اقبال وشن گے تھو کساڈیاں ریاں نے
بھرتی دیو خیرتیاں کرو وائر گوگاں آن دربار و چہ ریاں نے
دیو تہاں جزا تحقیق اللہ جہاں عاجز اندے نال ریاں نے

بھائیوں نال عزیز مصر ویاں گلاں

کے صبر کچھو کچھو بڑے بعد سے سخن نال عتاب فرمایا ہے
اتے تبتا کی اوہ بھڑے نال حدوں عقل تے ہوش گویا ہے
دسو سچ و محبت چھوٹے یوں بھائیوں جھوکے آکھ تہاں ہے

سن سن گھر پد امتدہ حال یوسف رو کھیو یا زو گایا ہے
کیا کچھ لکھد ہو خیر کنعا بیاں ہو جو جو یوسف نال وایا ہے
کر کے نادانی و چہ فعل اکا متھے رگ انعام گایا ہے

یوسف پر سوہنا شاہامصر دیا اسان جنگلاں و کھڑیا کے
یوسف کڈھ قدیم دابینام شیشہ سامنے عین دکھایاے
و تخط مہراں اپنے جدرں و ٹھٹھے نکل روح و جو تھیں و جھلایاے

بنیامین غریب مسکین عاجزاں اسنوں کڈوں ستایاے
جہڑا بھایاں تھیں اس سرور گرنے پر کھوہ و بلوہ لکھو اما
تھر بر کبندے زروباں رت گیاں ڈالم شراں پاکیتا آیا

منظر شرمندگی!

شیشے عمل و شرمیدن گے اکھیں نیویاں تسخیر سنیان نے
کھلے نقش دیوار دیوار تک سارے ہن یادیاں گھڑیاں سنیان نے
آکھن دلاں اندر گھر و گھر جانیے اج پیش آیاں کاراں کیتیاں نے
اتوں صاف دکھایاں ہن صوفی بھریاں اندرون عیب کھلتیاں نے
اسیں ہتھ جہاں اج کیتیاں نے اس ہتھ تہاں گل سنیان نے
سوئی مرد کمان تیت و جہاں چا پیریاں تہڑ پریتیاں نے

سچ کوڑوں پر کھڑوں سے جہڑیاں اندوں ہونے سنیان نے
لگی جیہاں نے شرمندگی دی باں عملدی سوئی سنیان نے
ایوں خسراندہ حال پایاں جہاں کیتیاں تھ پیتیاں نے
گنے و ہنگ و چوٹینے جاہن پر جہاں حرس دیاں سنیان نے
ایہ جہان مکان فناہے ایٹھے رنگ برنگیاں ریتیاں نے
دالم ہارے جہڑے جھڈو دیا تہاں عاقبت بازیاں جیتیاں نے

بھایاں و انکار

اے دلدینے نلھے بولڈے شاہامصر دیا ساناوی ساناوی
بھیاں اپنے دیر نوں بچ دیندا کی اتنے سخت گوارا ہاں
صادق نبی دی ہاں اولاد سارے دے باز غماز مکارا ہاں
یوسف نور سادیاں کھیاند اسانوں بھلدا گھڑیاں سناوی
یوسف کھیبا چند نہ جھٹھی اے جدگت گسے سچ ہتھار اہیں
و تخط تساد ڈھے اتے جہراں کوئی ہور اسدا کھنہار تہاں

خبرے کھیبا کا خداتے کس لکھیبا ایسی سند واقف کار تہاں
ایہ کوئی کوڑ بناوٹی بیعتا مہ ککھ ایس اتے اعتبار تہاں
مر مر پیش کر کے کاغذ و اسطانی سانوں کر اتنا شرمسار تہاں
اویسے تال سی اساتد او پر کھڑا سوہنا ویری غیر اعتبار تہاں
اے سامنے عملدا جدرں شیشہ دیندی قاندہ ککھ انکار تہاں
کھوٹے دم لیکے و سہوں بچیاے آیا و اڈھیو خوف جبار تہاں

وہن موم قنبرت کفتانیاں سے رہی کسے نوں تاب گفتار تہاں
دالم نکل میان تھیں چمکے ہی سے ہن دکدی شکل تلوار تہاں

بیالے دی آواز

حضرت یوسف علیہ السلام کہیا میرے کولک عجیب لڑکے
 اے کنعانوں پھنے اوس کولوں مجر و سد اکوین نزلے
 کوئی شاہ ہوے یا غریب ہوے عزت و اڑا کے مکال لڑاے
 نیک و خاص معیار کامل سینہ قدر توں تھیا اجا لڑاے
 کی خبر کہ سچ بیالے دے کوئی بولد اہور متوال لڑاے

ماسہ شک تاہیں سچ کوڑ سند اکھول سد اسب حوال لڑاے
 یوسف ویرتساوڑے سنگ کی مرتی کھاواڑت جگت لڑاے
 برے سچ نہ کے و اشرم کردا ایس بیالے دا ایو چا لڑاے
 بھایاں آکھیا جم جم کچھ شاماسا توں لکھو ڈرتے پار لڑاے
 دالم اپنا بیان کتاب اپنی ترجمان آپے بینان لڑاے

شاہ مصر تے پیمانہ

سلائی نہری لگائی یوسف آواز طینن و آوندائے
 اے کنعانوں سنو وھیان کر کے ایہ بیالے اچ سنائے
 باپ لورنے وچ نہ آہار ارضی رسا ترسد واسطے پاوندائے
 وھیان دے یاہین خاطر باپ تساند ایک پکاوندائے
 بنیاہین پھر کھو کے پھیدندر گے شاہ دے عرض لاوندائے
 چالی برس ہوئے تے باپ دے کتھے نکھر اوز چھپاوندائے
 بنیا میاں ایہ تیرے بھر کوڑے ایہ بیالے اچ بتاوندائے
 پلے سحت تر اچو عیب کر کے اپر پور و داغ لگاوندائے
 خورش مسکان گے پانی دھر ر دہرن ہراک کھیا کڈوڑاے
 کوئی نام ہیو دے رحم بھیرا اپنی بغل دے پیٹھ لگاوندائے
 دسو کون ہیو دے تسان اندر حاضر ہو کے بس جھکاوندائے
 اے کنعانوں سچ یا کوڑاے ایہ ہراک اکھ چر اشر ماوندائے

تو بہ اوس و انال اک عندر الیوں پیتی نوں پ فرمادے
 تسان مال بھر افریب کیتا ورجنگلاں وچ کراوندائے
 ماری پکڑیلا ووبا یوسف تیرے ہو کے کن لگاوندائے
 ایہ تسان ہدی گل گل سٹی ہراک طعنیان مال جلاوندائے
 پچھو یوسف داحال بیالے تھیں گرگ کھاوے کدھر جاوندائے
 یوسف ماسلائی بیان کردا کوئی گرگ اوسنوں کھاوندائے
 کیتا اپنا کید لان متھے ہراک ب و اخرف بھلاوندائے
 تیرا ویرا نے وچ رہیا رندا ابی امی و اشور مچاوندائے
 او ہار و انضبتی چاٹا گوں جہدول چارڈا جاوندائے
 کر کے اپنی جان عزیزت حاضر یوسف ویدی جان بچاوندائے
 واہ واہ مردا تیرا بھلا ہو کشت تھا پڑا ماروڈیاوندائے
 شاہ اسی کوڑے عیبی شک تاہیں تیرا بیالے اصاف جاندائے

Marfat.com

جو چاہو سو کرو نہ حد نہ عمل اپنا و صون تو اووندائے
لاہ کپڑے سیا کھوڑے و نگھے چہڑا ماہ کنعان سد اووندائے
ایسا لال جہداختہ حال ہو یا باب کس طرح عمر نکھا اووندائے

یوسف پھر سلاخی نوں کپڑا مارے آپ لدا جام چھنکاوندائے
فیر و پھیپھے کھوڑے و م لیکے بردا ہو چھوڑن سد اووندائے
ہو گئے سداں چپ میجان دائم کرنی جیت ذرا ہا اووندائے

شاہ مصر نے قتل و احکم کرناں

کیسا حکم یوسف جلدی نوں کرناں کرناں رہوسب کنعانیانو
کر کے جرم عظیم ترم کر کے جوڑ و سدے کوڑ کہا نیانو
لئے نوں کرناں مار شتاب سنگل سچھیں پرستیخان عویا نیانو
ہتھ بدھڑے کرن پکارچی اڈھا جھوڑے کارن پرستیانو

انے جلاو ویجکے قتل گاہے کر دیو انہاں نقصانیانو
کر کے ٹکڑے و چ نیل دریا و ہر و بدے کیتیاں ملن ہا نیانو
چھم چھم روندے شام سے بے جرم کر کے یاون تاں ہا نیانو
دائم و ب گئے حشرے روز و انگوں اکھیں تک اعمال شانیانو

شام کے قیدیاں دی فریاد

لاٹن قتل دے ای ضرور بھینک اڑک کیتیاں بد لہ پالی دا
ویری حد سے سائوں گایا بے بخت جاگدے انوں سلاخی دا
ہونے فرق تندی ترمندی دی ایس گل ناوں موہرا کھالی دا
ہائے افسوسن ہوندا الح یوسف قیدیں لگ گناہ بخشالی دا
بڑھا باپ غماندیوچ کھپدا جانی جنگون بچھاں پرتالی دا
وائے حشر تالیائے گزرو پلا نہیں رویکے بارہسالی دا

ہوندی سلیجے ہونخوار مرناں ٹھھوں اپنا آپ بچالی دا
سوہناویرے گلے تھیں دور ہوندا جیکر انہوں نہ گلے دگائی دا
تو پراج کیوں ہندڑا خون ساو اچیکر غصے داکھٹ بچالی دا
لکھو بجلی فیر بھی میرا ماگل بلڑا گھٹ مت تھی دا
جاندا کدی نہ دور دراز جھگڑا جیکر تیروں شور مکالی دا
یوسف اکھیں اتور ملا اکھیں دائم اکھیں دیوچ بھالی دا

شاہ مصر کے بھائیوں دی عرض

اک عرضے مصریادو ایسا اوسن کے غور تھیں کرم فرماوینا
ساو ایدھڑا باب ڈیک اندر لاشاں ساو یاں وطن اپر لوینا

کرے قتل ہاں قتل دے ای لائق کرے قتل تندی رٹھاوینا
اسی موئے تے اوہ بھی سمجھو مویا لاشہ اوہدا بھی نال فناوینا

Marfat.com

جیند پیر و پیش نہ ہوں جو گے جلدی اجل و اجام پلاوینا
اسان جیونڈیاں و ہون و کھنایاں ہنوں مابند نہ منہ دکھایا
ریت گیا امی یوسفدی پیرت اندر جیکرے تے یوسف پلاوینا
لاہونگل جھب کرد آزاوسارے جانان تختیاں وائے خدا ہنوں

سانوں جیونڈیاں جھڈیں واسطانی یکدم تیغ تلوار چلاوینا
بے غسل بے کفن لہو بھر جامی نام کسکنتان پتچا دیتا
وڈو کھی آہا باب ضعیف ساڈا ہونہ دکھونہ دکھی نون لاوینا
ہیں نکلیاں یوسفیاں رچ پر واکھے نوکرہ وراٹھاوینا

یوسف و اطہر ہونانے بھانپاں نے وکھینا

نبی بد ائتمخ خلیل دی سارے جگت تھیں شان سوایا کے
آئی مہری گھری کھنایاں تے بسھنا اوب اوب بجا یا کے
طہر پیر و آہا نشان سگواں چنگے رنگ خیال ٹکایا کے
یوسف ویرے مسر و شاہ اندر ماسر فرق نہ کسے بھی پایا کے
یر خہر چک تھیں لال نوہی نال نازہ رخسار و کھایا کے
توں یوسف یوسف کہیا میں یوسف پر اچک تے جھکایا کے
مار کھانڈیاں کدیاں برویا نونوں شاہی تخت تے اوسن ٹھکایا کے
جہاں تاتی صدق یقین محکم درجہ پاک جناب تھیں پایا کے
اکھیں نال و کھوں میں ہاں تخت تے اگے تسانوں اوسن جھکایا کے
غالب اسان تے تھنوں اوس کیتنا سانوں اپنے عمل شریا کے
نیری سوہنیا خراب صحیح ہوگی رساڈے حد و نام مٹایا کے
بخش عیب عیب واسطانی جھان شرم تھیں میں جھکایا کے
بھائی ون دروں میں مار کے تے صبر ہوش حواہیں گویا کے
چالی سال و بار و نڈیاں صوبیا نونوں مولا فضل ہو کمال دلیا کے
اللہ بخشی عیب قصور سارے جس نے کرم و امینہ برسا یا کے

ہو پاکرم کھنایوں تسان تے شرم پیر کھنایاں تھیں آیائے
اوبدی دل آزار یوں خوف آڈے گے درواں مار کھایا کے
یہود توں شاہ عزیز دے سر نوہی تاج مخفی نظر آیائے
بھانپاں ساریاں توں نکتہ و ستیو سو بھناں ل وھیان جھایا
آکے کہیا جبرئیل ویدار و ہوا اللہ پاک تے حکم سنی پایا کے
شعلہ نکلیا در ونداں مچوں بھانپاں و کھو کے بول ستیا
تے ایہ یامین بھر امیر اساتھے رب احسان کہا یا کے
جہر اکرے تحقیق پر ہننگاری صبر نال میں جوڑ لایا کے
پاکاں نیکاں داسحق اواب بیشک میرے مولانہ کرد و بھایا کے
بھانپاں کھیا قلم خداوی تے تھنوں تے تحقیق روڈیا یا کے
بے شک اسی وڈے گھنگار پانی اسان ستم کبیر کہا یا کے
اسیں کھلے سو الیاں واک ڈے تے تھنوں ب سروار بنایا کے
یوسف تے تخت تھیں و وچم چم ہراکے یوں گلی کھایا کے
اج کرئی الزم تے تسان تے یوسف نال پیار فرمایا کے
اندرون گل کد تھو کھے فکر تھو کھے ہراکے یوں گلی کھایا کے

ہرآن رحیم کریم قادر ستار عقدا کہایاتے

خالق قادر قدیر بصیر دالم قائم حی قیوم سدائے

یوسف علیہ السلام و امہربان ہونا!

نایاں تخت تختہ شاہ یوسف تاج الطینوں تاج مسجدانی
بھائیوں یوسف نوں و کھیبا بے پروا دیکھ و کھیو بیو ارجدانی
درد و سنج الم نہ یاد رکھے الفت مہر سدا ساز و جیدانی
ویراں یر کیتے یوسف لائے چھاتی ووی وئی سنا منوں کھدانی

نوی دید شیدی عید میلار نلیں مہر سے روز جیدانی
گھٹ گھٹ ملدے سینے نال سارے دکھ درد اندر تیرا بھجوانی
سر تے بتیاں سب گھٹ بتیاں سو کھیال اوڑک وارت لجدانی
جداں پہو د مہربان دالم لکھان عیب ہوں مطلقوں کھدانی

باپ سے فراق و چہ یوسف یاں گلاں

تسی لو پیار یو جو جم فضل کرم کریم بزدان دائے
جر سے پیرے بیٹھے کجھ کارن چالی سالہ اٹیاں چھاندائے
اکھیں واسطے اکھیاں گالیاں سواکھیں فالو از چھاندائے
ملد حکم کردا و تداویر یوسف غالب مرچا بار سلطان دائے
سے پند پند پیرے پاند پیاں سے آیا ویلڑا ملن ملان دائے
لازیرا اسے امیر و قامت سادھی مہر بھیری داستان دائے
میں قربان اس پیر کھاندائے عجب راز سے ازوان دائے
دسے بی زمین سکون اندر رنگ خیر والا آسمان دائے

دائے حسرتا صد اقسوس دائے کی حال اس شیخ کھاندائے
حال درو داغیر کی جان دینے جانے رب یا کھڑا چھاندائے
ہائے توبہ و چہ میر فراق باہل کھاہڑا چھیدا جان چھاندائے
ووی بے پروا و دی مہربانی ہن امر ہو یا مہربان دائے
تخوشی و صلدی آئی بہار رحمت سماں گزریا بھر خزان دائے
سار اسلسلہ سبق آموز دلکش جانی جان اصلی نکتے جان دائے
پیا سدا الج جبرئیل قاصد خط آگیا گلے رگان دائے
اذہبو یقینتی ہذا دالم کھول اکھیں اکھیں سامنے صفحہ قراندا

اللہ تعالیٰ کے حکم نال یوسف واکھتا

یوسف کھڑے صندق یقین جم آکھے میرا بجا و ایہ نور صفا کرتے
ایس کھڑے تو چہ برکتاں فقیس عالی ایہ وہ کھڑے سے عین صفا کرتے

میرا پیرا پیرا کھڑے نال دے ڈالو دلستا کرتے
ابراہیم خلیل نوں حجۃ اندہ کیتا جنتوں رب عطا کرتے

بعد اس تھیں یہاں کے کول حضرت اسحق اطہر ولہا کرتے تھے
 جوں پر یاسی گھروں شکار یوسف ہا پد ر تعویذ بنا کرتے تھے
 سو سنبھلے نورانی وزیر کارن آپ بخشیا پاک خدا کرتے تھے
 میرا تحفہ حضور دی وجہ خدمت جلدی لیجاو کرنی بھرا کرتے تھے
 اگے لیکیا ہیں ساں دکھی اگے اوہو لہو پھیریا پر خطا کرتے تھے
 اگے مجھ پاروں اوہنوں درد لگے گویا آہ اوہ جو روحنا کرتے تھے
 ایہ کرتے بشارت دید جانی تے اوہ رنج و الم بلا کرتے تھے
 اوہ مہیب آواز و چھوڑ پاتا ایہ بلن وی کے صدا کرتے تھے
 اوہ حسرت ایہ راحت اوہ دکھ ایہ سکھ اوہ شب ایہ صبح بنا کرتے تھے
 اوہ بیماری ایہ عین پیام صحت اوہ فنا ایہ شان تقا کرتے تھے
 اوہ قال ایہ حال اوہ خار ایہ گل اوہ زاع ایہ بلبل تو کرتے تھے

فیر نبی یعقوب سے ہمتھ آیا پایا فیر یوسف مر لقا کرتے تھے
 تحفہ حقد اکیسے نہ نظر آیا صاحب نظر لیکیا سب کرتے تھے
 یوسف متہ بھرا نو اندول کر کے ونا تخت کے صافی ٹکا کرتے تھے
 یہود اوہ تھیں ٹھنیا رہو یا میں لیجاو ساں جہاں تے جا کرتے تھے
 ہن رکھساں پیش خوشخبر ویساں ویسی عرب قصو لہ بخشا کرتے تھے
 ایہ کرتے بہار وصال والی اوہ خزاں دی تتر طی واکرتے تھے
 ایہ لطف و شفا آرام عشرت اوہ سزاں فراق دکھا کرتے تھے
 اوہ دکھن جان گداز آتش ایہ دلدار دلبر و لہزا کرتے تھے
 اوہ کرتے رلاوند ہمدیاں لولیاں اوہ روندیاں و ہمسار کرتے تھے
 اوہ زہرا ایہ آب حیات شیریں اوہ نار ایہ نور ہدا کرتے تھے
 اوہ دوزخ ایہ غدیریں دالم آشاوے آشا کرتے تھے

یوسف علیہ السلام نے کرتے دیہانے فرمانا

کرتے فرماوند شاہ یوسف رنج بدتے و نچ ٹکاوناں ہے
 صاحب نظر ہو اوسی مصر اندر خیر ہر و حال سناوناں ہے
 لیجاو زری پوشاک حریر جامے سبھناں یاریاں تانچ ہنناں ہے
 پانی ڈال کے پیل ملاپ لالاں بجز فراق بچھاوناں ہے
 میں راضی میں راضی بر اوراں ہوتوں فکر اندوہ گواوناں ہے

روشن ہوو سن پلک و ج نور چشمان ایہ بھی معجزہ خاص انماوناں ہے
 سارا خوشی پر وارنے مال بچے خوشی ساک تھیں ساتھیو اوناں ہے
 نوری باپ لول شتر اسوار کر کے مال شاندر مصر نور اوناں ہے
 یوسف گولہ لہا نفر کنعاندا شرم رکھنا کر م کناوناں ہے
 دائیہ رز بھری سر گذشت میری صاحبیہ زینکے مزر پاون ہے

کشف پر کنعاں

اوہ صبر تھیں ہویا و ان کرتے ایہ صبر نبی یعقوب فرماں ہے

رب جھوٹ نہ کرے تال سبحانے راج سکھ سنبھوے آئے ہے

یوسف لڑائی آوندی دامٹھی حلق مغز خوشبو دھارہ سے
 پیغام گلفام و دلار وای دم دم قدت بخیر طکار سے نے
 مجذوب یعقوب نے کنعان میں جانی مصراع ہار نے
 گیاں ترولکام مر جابخت جاگے گسانی سے ہم پلا سے نے
 قالوا یا اللہ انک کفی عذابنا و انت غفور رحیم
 بیان ہم کچھ نظر آوندے یوں دم حضور الار سے نے
 مکے لوک کی جانکے مر باطن میں گلیا نشت ہے

جیکر مچھڑوں کلیاں کہو نائین رین و ساز و جار ہے نے
 میرا مچھڑو فراق سے ج حجے نور چشم چرخ جگہ سے نے
 لیا جانوں یوسف الحمد للہ نبی شکر تے شکر بجار ہے نے
 آکھن خوش پروار حضور بابائینوں دم قدیم دکھا ہے نے
 بھلا ملن لیکر ہڑے مداندے اپنا نام نشان مٹا ہے نے
 مرسل اکھلا آپ بخیر و نبی میر کشف نون دم مبارک ہے نے
 دایم دور نائین منے دیکھین جانی یار کلچرے لار ہے نے

کنعان چہر یوسف دی خوشخبری تے کرتے

شہر مصر چوں دیا ہوئے بھائی یوسف کیتیاں کرم فرمایاں نے
 رنگازنگ پوشاکیاں رنگ بھیراں ک وئی تھیں دن بیا
 اند واسطے پیر کنعان سندی گلیاں پھلانے ل سچایا نے
 شہر مصر در و یوار جنت شوقوں بجلیاں نور جگایا نے
 ایدھر تیز رفتار کنعانے طول تیزاں چہر دکھایاں نے
 کرتے پیدے مکھ تے ڈایو سو خوشخبریاں صاف سنایاں نے
 اکھیں چکیاں بد مینر وشن نبی کیتیاں شکر اوائیاں نے
 ہتھ جوڑ و ادب سلام کرد انظران آپ ی طرف ٹکایاں نے
 کچھ ہوئے کنعان نے خوشی سارے خیراں جہاں چھایاں نے
 آئی رت بسنت بہار والی خیراں تیزی مجلساں حایاں نے
 کیا میں نہیں ہی تسان نور کھو دنا و اول ٹھڈیاں پاتھیں تھیاں نے
 لگے باپ و پتریاں ساریاں نہ وھوناں ترم دیناں لوائیاں نے

شاہی شتریاں خوب سنگار کے تخت پید دی وچ چلایاں نے
 دید پید و ایوسفنوں چاڈ اوٹھا رکھاں ساریاں ج مایاں نے
 کیتا تادسوا لیاں خالیانوں تاراں مینہ دیوانگ برسیا نے
 ہو کے خوشی سے ملے تمام سمت گھر گھری مبارکان بیا نے
 پہلے ایہود نے ادب سینی در کیتیاں سیں لوائیاں نے
 خوشبو یار دی یارے مغز وھانی گھٹان بھیاں و بیا
 قبلہ مصرے تخت تراج یوسف پیاں چ جہان دوائیاں نے
 چالی سالہاں دریاں قید بانوں لیاں فصلدیناں لایاں نے
 آکھن بابا صحیح فرماوند اسی دم مجھیا اسال سو دایا نے
 یعقوب علیہ السلام کیتیاں تے پہلے ہی گھول و گایا نے
 تسی کی جانوں میں سب جاتاں خیراں گھیاں جتلیاں نے
 دایم کون نختے نختار باچھوں اسال کیتیاں تخت خطایا نے

باپ کے بیٹیاں و اعزتے نیاز

بابائت بخشش عیبیاں ساڈی باندی تینوں واسطہ بے ر غفاوار
 یوسف نال ساں جو جو کیتیاں نے بھار خوف نولوں بے
 مار جنگلین سٹیا کھوہ ڈونگھے کیتا ترس تہ تیرے دل دوائے
 جو کچھ اسان کیتا کیتا سب سا کیتا خوف مول سگار دوائے
 اسی وانگ سوالیاں نگر کولے بادشاہ ارہ مہر دیار دوائے

تحقیق اسی گنگارے کیتا اپنا صاحب مار دوائے
 اکھے حد و گنگے گئے لے حد عقل تے موت سار دوائے
 یکے درم تا قص فالعل اصل نکل گویوں دور سدھا دوائے
 ساڈا انظلم تے یوسف اصبر تقوا سا نولوں و بلا اولوں سے
 دالم سپچ و انت بہشت ڈیرالانو کور نولوں ماویسے دوائے

یعقوب و اجواب

یعقوب علیہ السلام کیا چہ فیض جاری شاہنشاہ دوائے
 جیوں رحمتا ندی ندی موج مارے ہند اول نہ عیب دوائے
 اندر من و زمان قدیم حاکم خالق فلک نجم ہر ماہ دوائے
 اویدیاں چاکر اندے نکھال خضر کولے رہنما ختمی جا دوائے
 سٹے دھونیاں نولوں کھے گنڈیاں نولوں سنا رہنہ میرے مجھ دوائے
 جنہوں آپ کھے دہنوں کولوں مارے ماسہ ورنہ فرج سپاہ دوائے

بیشک متکسان بخششاں تسان کارن کم بخشا رہ دوائے
 ادہ غفور الرحیم کریم قادر وارث آپ بقائناہ دوائے
 عالیجاہ واحد بے پرواہ ہونے کہ سنن وار ظانمندی ادوائے
 پالتہا رہیگنے تے اپنے وار کھنہا سفید و سیاہ دوائے
 شاہی تخت بھاؤند ابرو دیا نولوں سیرین و ماں بھوہ دوائے
 سفر خنہ اندر فتنل وصل اندر دالم آسرا حق درگاہ دوائے

مصر و یعقوب علیہ السلام دار و اہل ہونا

ساتی پور گلاب و لجام دیویں حدل جیساں گنہ رخا رہا بنی
 مسلح و ناف تے عیج و اوت نوری گیاں گونشاں تہ اندھیا بنی
 یا باں تخت اتے تاج پوش شمس نظر ان مہراں سوئے یا باں فی
 قلبیں ڈاکرے حسن تے عشقہ بیسے ساں چکر دیاں لہ چنہا بنی

خوشی و صلہ ہاں سے سمیلے بحر سو دیان مند باریاں فی
 غاذا اباں گے کرے آ میرزہ ہر زانغاں مشتری گنہ سفار یاں فی
 نور چکیا بھجا سہا ہونے دیاں نور ظلمات غبار یاں فی
 لکر کس کے مار کجیر نعرہ نپڈاں سرتر پکیان بھار یاں فی

گرمی سڑی نوں جھل فادارے کر کے دیان و فوادریاں فی
 کدے خواب سچ مست بہوش ہو یوں کسے چہ جگلاں کاں پانی
 نال و نڈیاں نیوں گھت پکے اہیں لڑیاں باہیں لاریاں فی
 کدے ہو بری بڑے نال و کیوں مہر لیاں بکھ بجا ریاں فی
 نال قیدی دسریوں قید خانے سخت جھلیاں سریں خواریاں فی
 او دھر پئے زینا دے دروندے لایان جان نوں بھر پاریاں فی
 چالی سال سچ سوزہ سیا پانڈے صاحب جاند جیویں گزاریاں فی
 لکے مہرتوں رنگ کنعاں و لوس حاصل نینوں بھی تک گلکاریاں فی
 سخی مرسلاند اچھنار اچھد ہوں کرے ناردیوچ بلع بہاریاں فی
 سوہنی آئی اٹھری ملاپ الی آیاں نال نصیب واریاں فی
 یعقوب علیہ السلام دپاں ج مہرے و پس تیاریاں فی
 ہوسے زین رنگین طلا کنڈن پیاں سیدیاں لال عماریاں فی

تینوں یاراں گھاں غمگسار آگھاں تو جہاں پان رانڈیاں پاریاں فی
 نال یوسف دے و کیوں کھوہ ڈونگھے تلم رکھیاں صبر قاریاں فی
 سڑی رہیوں یعقوب سید چہ کھوہ و کیوں سحران مہاریاں فی
 قابو ستویں کوٹھری و چہ کے ابر پازیاں صدق نہاریاں فی
 تاب حسن دیوچ کھیل ہو کے کٹ سییاں کئی بیاریاں فی
 پہن تاج معراج و انکل قیدوں پایاں مہر و تخت سرداریاں فی
 آیا یوسف یعقوب اطمین و پلا تیں مبارکان کے شماریاں فی
 منگ بھلانڈے ال سوانے فی کھریاں عیش مہر گزاریاں فی
 پیٹھ چھری دے امن امان ہند کئی صفیاں تیاریاں فی
 کرے عا سبیں دربار اند موج مہرچ صورتاں پیاریاں فی
 گھوٹے خیل میل و لیں والے شاہی شہریاں سوپ سنگاریاں فی
 وقت فجر شکرانہ ادا کر کے ہویاں گرم رفتار سواریاں فی

اسرایلے الوداع مہرے کیتیاں سب ستار تاریاں فی !
 اگے پیر کنتان پرواز چکھے دالم صفاں نور سی شان بناریاں فی

شہر مصر دی نمائش

کیتا بادشاہ امرنا نشاندا خاوم میر وزیر تیار ہونے
 گلپیاں رشک بہار گلزار گلشن عزیز مشک گلاب چھنکار ہونے
 لشکر قوج پیمان یار حکم اندر حاضر سی بہ سا پار ہونے
 بن ٹھن پوشاک رہیں مصری استقبال کارن جان شمار ہونے
 ساوے شاہ دے بادشاہ آونایں طفل پیر اندر انتظار ہونے

آمد پیر کنتان دی وچہ یکدم جنت نہا سب در و دیوار ہونے
 پیریز او غلام گلقام شکلاں ندر خدمتاں میں قطار ہونے
 پیٹی دھوم تے دھوم رسالیا نڈی لاکے خوب منتھیاں اسرار ہونے
 کسے قسم دی رہی شکی ماں جلسے خوشی و ستاہی دپار ہونے
 چالی سالن چھوں دالم کھری آئی تے سکریاں فضل عفار ہونے

یعقوب علیہ السلام دریائے نیل اُتے

ہاں راجہ جلد آؤنگے چہر قدر تاندا اسرائیل اُتے
 معاں آسمانی خدمت چہر حاضر لکھ لکھو ختمناں درخیل اُتے
 ننگ دسیا مصر ظہور اکوں جویں بلے قتیل قتیل اُتے
 باوم سلامیاں ہوں لگیاں کھیل برسدرخ حمل اُتے
 ساد تاندا مر جیا صبروں گیا پہنچ چٹھے سلبیل اُتے
 پنہیا مروج نال ستاناں زمین و فلک شیدا کی عقیل اُتے
 درک تہن پوشاک تیار ہویا رکھ آسرا لعم الوکیل اُتے

چیر منزلان طول مقبول عالی خیری آن بتے ندی نیل اُتے
 لھتا تاقیوں حمد چنار مسل ہتھ رکھ کے بال جبریل اُتے
 وضو نفل نماز تیار کارن صاحب اٹھیا پلک سبیل اُتے
 خبراں دھیاں مصر نواح روشن چند چمک ہیا چندیل اُتے
 کئی لشکر کئی فوجاں کئی عسقاں دیوں سر رکھ پار میں اُتے
 سو رات بھتیں او دوسر بنیا پلے سف چھلایاں دیوں لعل شکیل اُتے
 دائم تنانکے شہرہ تھیں پار بڑے تقوا جہاندارت جلیل اُتے

پیغمبر علیہ السلام کے استقبال کی مصر کے لشکر

مخد ہاراں ہزار علم شاہی استقبال میں گزار دینے
 یا پیر کنعان سبحان اللہ محمد کریم چتر دینے
 ہی سدیاں بقیار رتہاں مارے بین عاشق انتظار دینے
 پیر یوسف نے پہنیا تاج شاہی کیدے کرم ستار غفار دینے

فوجاں لشکراں لا محذومصری دیوں جا بھگ پکار دینے
 یعقوب کچھن کسدا یہ لشکر اکھن نفر یوسف ذی تار دینے
 جھریاں لگیاں ابر بہار دیاں طلبگار دیدار دینے
 تیر افضل مولا تر افضل مولا و ایم فضل ہی فضل پکار دینے

مصری عورتاں نال لیجاوی آمد

زلیجا شوق استقبال کارن زناں مصر دیاں نال بیاندیاں فی
 سر ہننے روپ انور پنگزار جوین گو بگو خوشبو دھما ندیاں فی
 رڑ پئی زلیجا قربان ہوندی نالے بانڈیاں ادب بجاتیاں فی
 تیرے یوسف فرزند و احرم اے ایہ جہیل باشکوکتاں افسانہ بانڈی

دو فرنگ پیدل بر ختم پوش ہو کے اند خدمت سس نوا ندیاں فی
 چمن قدم پیچھے نال حشماں بھلے بخت نہ یارتاں ندیاں فی
 کہیا نبی یعقوب یہ کون بی بی زناں حال احوان بندیاں فی
 حضرت پھیر پار پتھے ہتھ پیاروں لوری ایساں واہ پیراں راتیر نامی

تینوں بھتیجیوں کو حیم جنت نیک بیبیاں جنتی جانڈیاں نی
 داکم نیر عمارے گھن موتی طرف مضری پر سدھا زیانی

رہیں لڑکیاں نال یوسف لڑکیاں کی آمد

استقبال نوں میر مصری ہو کے سپر پادے آوندے فی
 خیر یوسفی بچھد باب ہر تھیں نوں نین بچھن ساوند فی
 اسی یوسف نقر غلام سارے جہرے آوندے بول ساوند فی
 آئے یوسف دوت فرزند سوہنے شمس قروی بگوند فی
 نقشے نونے بی نوں نظر آئے صلاب ان جوان سماوند فی
 ابو فرزند فرزند ساوندے حضرت سدیاں گلے لگاوندے فی
 نوری پروا کرن دیدار اولوں قدم چید سین وندے فی
 اسی جہاں خاطرے نکل طتوں کس گلوں صلاں لاوند فی
 بے پرواہ تاملیں ہوئے ناز و آوازے جیکے راج کماوندے فی
 حضرت نشا حضرت افرامیم و نوں داوے پاک نوں سوں نونے فی
 بچھیا پر کنعان یہ کون پلے سون والے عرض لاوند فی
 خوش تصویرے بد منیر و ایم گو یا ج زیارتان و تدرے فی

حضرت یوسف علیہ السلام کی آمد

بیر ایل مبارکوں کے ہو یا امتر غفار یوسف
 چالی سان بچھوں میں بلہار صدقے آئی باغدیوچ بہار یوسف
 نالے اوسدا کرو دیدار یوسف نالے اوسنوں دیو دیدار یوسف
 زیار نینیاں بے حساب کر کے ہو یا پین پوشاک تیار یوسف
 حوران جنتی ویکھ قرآن ہو یاں دشمن ناز تھیں کرے خسار یوسف
 ملک فالکد کلکدے کور شے نوں مہر جین حسین سردار یوسف
 پیچد ار معنبر سیاہ زلفاں سینچ پائے پچدار یوسف
 او دھرتی پدا پر کنعان والا ایدھر ترسدائے طلبگار یوسف

ان کیوں لکنا ایں دیالمن وائی یوں فرقتا لوچ نہ مار یوسف
 حسن عشق والا جوڑ میں و ایم جوڑ میں تے موڑ ہمار یوسف

باپ بیٹے کی ملاقات ہونی

اودھر ٹھہرا یعقوب فرزند تائبیں کرب لگے دھرتی آسمان تو نہیں
 السلام علیکم مذہب الاحزان کہہ کے پریشان ہوئے پریشان تو نہیں
 اللہ اکبر زبان تھیں بول کے تے گلے گھٹ گلو نگری بان دونوں
 راوی اکھد کے جمعے دار در آجا جوں کے جانی جان دونوں
 آئی ہوش تے دلانیے کھول فرساک دوجے نوں کھول سا دونوں
 تاراں گھیاں حسن کے عشقیہاں ساز باطنی یار جان دونوں
 دل لاندیوں چ لیٹوئے اکھیں اکھیاں چ سکان دونوں
 شان شوکتاں ناں جمال وائے بیٹھے شاہی محل سلطان دونوں

یوسف باپ نون تکریمان تھیا پیل نظر بیندیاں جہان دونوں
 لانبو بے جہتاں سچیاں و جانی جان جند جان جلال دونوں
 دوہر وقتوں وصل مقام مشکل اکھیں نروئی ندی چلان دونوں
 وقت ملندے ملندی ساراوی صبر سوش حواس بھلان دونوں
 اودھ فی شان معراج حاصل الف مہم و امیل ملان دونوں
 تائبیں پتہ کرامتاں کاتبان نوں چہری جاندر زہناں دونوں
 لکھ لکھ مبارکوں وصل وائے بیٹھے عرش بریں مکان دونوں
 شہر مہراندہ ہوئے ان داخل پدہ پسر محبوب جہان دونوں

پروالپوش و وصوتاں نور بھریاں نور و نور و نور و نور
 حسن عشق تے عاشق معشوق دائم حضرت یوسف تے پیر کنعان دونوں

یوسف علیہ السلام دا تخت تے بیٹھنا تے بھاریاں نے سجد کرنا

رہو مصر چ امن امن سیتی جیکر ب میر تائبیں بھاوندائے
 ماں دی بھین منبر لہاں تھے ایوں نظر حقیقتوں وندائے
 جھڑے یوسف گائے مانی باپ بھائی ہراک سیں سجد سکاوندائے
 یوسف کہیا اے میر سردار بابل حکمت و طرار رنگ وندائے
 منظر و ٹھاسی آپ دی گو و اندر جہر اوطن تھیں و رکراوندائے
 بیشک مجھ تے لکھ احسان کیتے کدھ قید تھیں و رکراوندائے
 گلاں کھوں کے پچھلیاں کی و سلاں بر و او تیا جویں و کاوندائے

ماں باپ نس اب دیناں یوسف مہنوں ناں پار سناوندائے
 شان شوکتاں جمال الامان باپ نوں تخت بھلووندائے
 نہیں ب نوں طاقتاں ساریاں کے کدھ قبر تھیں فی بلاوندائے
 نیز اسو مہنیا خاص باند پایہ مولا فضلدا مینہ برساوندائے
 ایہ تعبیریں پلڑی خواہدی اے چھوٹی عمر جو ب و کھاوندائے
 تحقیق صاحب پتہ ہمارا کر کے سچ صحیح چمکاوندائے
 اتے تسانوں شام دی بار و چون نور مہر یوسف لیاوندائے

سے تیرے میراں بھائیوں جی جھکڑا شور شیطان مجاوندائے
تحقیقِ عظیمِ عظیم قادری ہوندا سو جو اوس نوں بھاوندائے

لطف کرن والا بیشک ب میرا درجہ بخشہ اجہنوں ہوندا
دائم قائم قیوم قدیر غالب واعد لاشریک کہاوندائے

اللہ تعالیٰ کے یوسف علیہ السلام کی دعا

تیرا شکر نزار نزار واری اے زمین و اے آسمان و اے
میرے پروردگار سرکار عالی اتے پردیاں کرم کمان و اے
پیدا زمیناں اسمانائے کرن و اے شمس قرچرخ جوکان و اے
محکم رکھو چہ اپنی نوکری و اے واہ تو راں شان بنان و اے
میں قربان جاواں تیریاں حکمتاں تھیں رحمت و یوچہ بیکان و اے
دن رات دیوچہ چھپان و اے زندے مردیاں چہ بچان و اے
جاناں سالہ بعدلان و اے گولے مہر و شاہ کنتان و اے
غوث قطب کولی ابدال مرسل تیرے بوائے عمد اسنان و اے
اپنے عاشقاں مست تلمذ راتوں کو اپنے چ بچان و اے
تار تار چ کرن دیدار تیرا تینوں نال دھیان دھیان و اے

میںوں بخشی اے شاہی تحقیق تو ہیں راج تاج مہراج مہنارا
علم خواہاں ہے باطنی و بیرونی تاویل حدیث سکھان و اے
تو ہیں دینا وے وچ ہیں پار سخن اتے آخرت وچ بچان و اے
اتے دوستان ساتھ ملا مینوں جہڑے صالح مرد کہاں و اے
گوہر ہنڈیہ کوچہ چمکان و اے غنچے خاراند یوچہ مسان و اے
میںوں کھوہ اندھیر لوں کدھو کے تے شہر مہر تے تخت و اے
دسترخوان وسیع کھلا کے تے طاش زرق و جدت تان و اے
تیرے رحمت میخانے سدا رحمت ساقی از لدجام پلان و اے
جھول جھول ستار گاون ہو حق ستار و جان و اے
غیبان بخشے غیبان و ایم سدا جو تے عشق ایمان و اے

شہر مصر و چہ یوسف علیہ السلام کے یعقوب کو اور راحت

لگے مصر لوں رنگ جناب لوں جتنے سو سنیاں وقتاں لائیاں نے
و کھو در و اندیشہ و ورے تان سکھ سہاگ سہائیاں نے
سچن ملے پر ایساں سو جانتوں کھنڈاں کالجے وین سو ایساں نے
جھاگ منزلان و دروازہ بند و اے واہ صابراں توڑ بھائیوں نے
پیر عشق پیار مجھتاں دے اندر طاعت صدق معنائیاں نے

چالی سالن بچوں و بان بلیاں نے سینے کھٹ و گونڈ بان بلیاں نے
ہوئی بلبل ہزار ہزار صدق پھلاں کیتیاں نین ملائیاں نے
ہس ہس کے پار پیاریاں نے کچھ سنیاں تے کچھ سنیاں نے
ریچ جھل کے و صدقے گنج پائے چا امانتاں توڑ پیر ایساں نے
ہجر حال کے گال کے جیو جا رہے ججاں پان کے خوب دکھائیاں نے

عید رات رات روشن بلیاں مصر کوچ و صحایاں نے
 کہاں لوگ نہ بارہاں کرن شوقوں نذر انورج حضور طسکایاں نے
 ان کیتا خلیل داوین سچا سماں کفر تے شرک مسایاں نے
 من رب وامت اللہ جموگی پیاں گردنوح دوہایاں نے
 م شام و امصر مقام ایبا گھٹاں صبح تے شام چڑھایاں نے
 لے صدق یقین تھیں کرن زیارت ترت ہویاں و برابایاں نے
 رستیو پڑے جاگنے سے جاگن وایاں کئی جگایاں نے

نوری صورتاں پریم سنگاریاں نوں سجھنا کیتیاں سہیں فرمایاں نے
 مرد شیخ گنناد پر کمال متیں نیک نیک فرمایاں نے
 مکتب مصر و میو استاد شاعی خوب پیاں پریم پڑھایاں نے
 گوہرے نین توجیدے نئے اندر زلفاں سوہنیاں تھکایاں نے
 یوسف جے سوئے قدانوح کو لے مولا بخشاں آپ و بیایاں نے
 گلی گلی کوچے کوچے ہونکے لائق لو کو کرم دیاں گھڑیاں ایساں نے
 انج تقدیلے واسم کر و سو و اجملکے ہویاں قبر نوں صھایاں نے

یعقوب علیہ السلام کے یوسف علیہ السلام دی عرض

مصر مقام مقیم محکم بابا پرت کنساں نوں جانیں تانیں
 شوق رب کے گوشہ نشین قبیلہ کسے قسم و افکار گنایاں تانیں
 مددیاں سکدیاں میل ہویاں جان نوں چھوڑا ایساں تانیں
 ہم یار حیدر بلدیہ کمال میری جان غریب تہ سانیں تانیں

تینوں محل الگ بنا دیواں اوس محل و چوں قدم چاہیں تانیں
 توں عمارتے میں غلام برادروں مجھ نوں در سہا پیاں تانیں
 مان کوٹھیاں بنگلے سچ سکھ دسی حجرے بگردا گنایاں تانیں
 تیر انور جمال کمال دالتم انج و ج بہشت ہویاں تانیں

فرمان یعقوب علیہ السلام

یعقوب علیہ السلام کہیا لخت جگر اے چٹیاں سے نور یوسف
 سائے خویش پروار کتھان لائے مہر مانڈے موج رور یوسف
 یوسفے شاہی تے گویاں الگ پیئے کرے مول مان غرور یوسف
 سیری ایو و عاخذائے تینوں کرے نہ اکھیوں و ور یوسف

درختاں وصال دی صبح صادق گذری بھردی تہ سبت نور یوسف
 بچہ انت سوئی کم ہون والا امر کرے بیوں رب غفور یوسف
 اکھیں ڈٹھائی حسد ناز کر کے کیڈے فرقتاں پامتور یوسف
 جے توں در ہونوں کوئی ریچھ تانیں محل کوٹھیاں تھکایاں یوسف

تیری دید سعید گلزار بہت مینوں لکھاں دی کلی مشطور یوسف
 شالہ ہے واسم قائم شان شوکت تیرا شرفاں تالیں یوسف

مصر اندر امرائیلیاں دی رہائش

قطعی وچ غلامیاں ہر اکھے طسیدی مصر اندر ڈیرے لایے
 مولا تخت تے حکم عطا کیتا غم فکر تمام بھلا بیٹھے
 عالی شان حال امرائیلیاں ندر بسنگیاں بیج وچہ اچھے
 کئی بدتاں یار و لدار و نویں وچ کلا دے پائے
 زینت بھین نول سکھ تے چین و نئے ویر کھ منیر و کھا بیٹھے
 نکلاں گڈریاں لال کھنیں گڈریاں خفی جلی ہوں صفا بیٹھے
 ادب نال مصری بزم نور اندر مثل خادماں طاباں آ بیٹھے
 شغل حق نماز تے سیر بالہ صاحب نال پریت لگا بیٹھے
 کمال مرد بین رنگین رہر سکھ دین آبن چلا بیٹھے

کیتے کرم ہزار سراج یوسف رنگ دی موج منا بیٹھے
 چلتے رہی جوہ کنعانوالی جو مصر وچ رگا بیٹھے
 روشن پلنگ تے پیر کنعانوالا سیس میر سس جھکا بیٹھے
 شمع وصل ملاپ دی دلال اندر یوسف نبی یعقوب جگا بیٹھے
 بنیامین مرمر گلے گھٹ ملدا تے اخوان دیوان سجایے
 نیویں ہوسارے بختہ ہار کولوں بھائی عیب قصور بختایے
 ہس رس و رھیاں مویاں نیو نے ساعت ملک ہو جھایے
 لکھو عطا نصیحتاں پند نامے اندر مجلساں سخن فرمایے
 نامی کیمیا گنتا نوالے و ایم مصر وچ و صوم مچایے

”شاعر دی گل“

دینا داز قدامت قید خانے گوہرے پیار نہ بیویہ پالیے
 آخر اکھنیاں پلک نہ دے تھیں بھادوی خسروی عمر بند پایے
 بھادویں نفر کدا کہا لے بھادویں ناکت و اشاہ سدایے
 نقد زندگی وچ بازارہ دینا نہیں و ڈیرے سوڈرا لایے
 بیگے لہاں ماجیے نہیں جیترے ہونڈیاں ہوش بجایے
 آتش عشق دی بیٹھے صدق سیتی گلشن باغ خلیں بنایے
 وارث شاہ و اشعراک یاد آیا موتی لہری دیوچ ر لایے
 مجنون انگ فلندران سنگ لکے پار وچ کھ بار منایے

انت مار بازی تھلے آونا این بھادویں و تے تخت اوڈایے
 گل شہی بزرگ الی اصلہ وچ خالدے خاک ملا لے
 بگل کوچد اوچد اپنا دم دم اکھیں کھویے قدم اٹھایے
 جیوندی جان فناہ تباہ ہو کے باوشاہ بھیں وان بنایے
 کمال پر صرف دی لگ قدیں جنس سخری عین پرکھایے
 درجہ شان حاصل اسماعیل والا کروں چھری دھوٹکھایے
 آکھے بیج مجبور نہیں تڈوں پلے جڈوں اپنا آپ گرایے
 بیس منڈاں ہتھ کچکول پھریے جوگی ہو کے بن وجایے

طرنگے تاں گے پروانگ سوہنی مہینوال نوس گلنگائیے
 ایں باغ وچ نہ ہوگ پھرا مار عملدے گلین سجائیے

چھڈوات صفات نون اگ تلمھے مٹھا رگ پریم وائیے
 وایم لا الہ الا اللہ کلمہ نبی داورد پکائیے

خدا کے حکم ناں یعقوب علیہ السلام نے کنعان ول روانہ ہونا

جبرائیل آکھیا یعقوب تائیں غالب امر قدیر کبر وائے
 چلو چلو پر انیاں ہتیا نتوں ہن رہیا نہ سماں تاخیر وائے
 بند بچائیوں بار بلا وندائے بھلا جا گیا بخت اسیر وائے
 سوئے یوسف نون سیدیالول جلدی خط و سیاہ تقدیر وائے
 ہو گئی میری دعا قبولن پچہ سیر کتنا راج حسن تفسیر وائے
 دتے مہر تیرا مصر والیا اویس مہر تھیں کوچ فقیر وائے
 یوسف روپا جان وانا م شکے گزارم جلدی دے تیر وائے
 بھلے ہوش ٹریندیاں مصر ناندے سبھناں درو کنعانے پر وائے
 طفل ویرا سیر زخمیر الفت رچیا رنگ سریتا تیر وائے
 نازت راہگیر کنعان وائے راہی لیاں منزلاں چیر وائے

ہو و جلد روان کنعان لے آیا صاحب وقت اخیر وائے
 نبی سندیاں پڑھے دونفل شکرے آیا صد محبوب بصیر وائے
 دو سو سال وچ پنجے قید کئی کئی اچلیا کھل زنجیر وائے
 لے او سپاریا فی انان اللہ علوا وکھیا خوش تصور وائے
 تے ہن لکھیا جا وندا کھیاں تھیں مکھ سوہنا بدر مینر وائے
 سد سے نور وائے آئے سرکار دلوں چار الکلمہ عقائد پر وائے
 ہنجوں گدیاں بد نون وائے کیتا چھماں دست کھیا شکر وائے
 وائے حیرتا اودا شمع نورسی پھیر پافرت شب تیر وائے
 چاک چاک ہو مہر دی خاک کوکے لکھیا جا وندا ایشیہ الیرت وائے
 بے نشان بیتیان منبشیر مزاں نغمہ سفر دالم بنشیر وائے

یعقوب علیہ السلام کنعان تشریف وچہ

چلو چلی مسافر اسار باناں چل چل سنبھال مہار نون چل
 او بیلے باغ مجاز وچوں چل چل حقیقت گلزار نون چل
 راہیا نانا یاد م کنعان دیا چھوڑ مہر قدیم دیار نون چل
 نوجاں مائیاں ڈھیر پر دس اندر مین دیو اچھی گھر بار نون چل
 جنتوں جاک ورت نہ او تاپاں چل چل کھان او من بازار نون چل

پیند اکپ ڈاوندی نون گرداں ناز عدمی تیر شمار نون چل
 نکلیں پنجریوں پنچ بلند شاخے پڑھدی منہوں نون استغفار نون چل
 کتنی کوہیدی ہین فقیر ہو کے چھڑاں غور و شکار نون چل
 بچ و جہان پیاسد وائی سرے پیر کر کے کوکے بار نون چل
 چھڈ کر تیاں مجلساں پھرا کھیں سد او سد عالی دربار نون چل

ہوں بندے جیکوں گلاں اُتے کر کے چپ ہن چپ ہی ہارنوں چل
امعیل اسحق خلیل حقیقہ و کھین اتہاندی موج بہارنوں چل

وچ بندگیوں کو ٹھیاں بھرن واے چل کرن ہن سیر مزارنوں چل
دائم پیر کنعان کنعان آیا پورا کرن میناق اقرارنوں چل

وفات پانی یعقوب علیہ السلام

وقت فجر سے وارنوی جانی یاروی رنے جہات پانی
جاری تلبے لباندیوچہ کلمہ و کچھ عارقاں مزدی بات پانی
سوج چمکیا ملک بقا اندر ایپر شام اندر شام سات پانی
نی ملی عاشق زندانہیں سے موتو قبل ہو سداحیات پانی
رور کرن طالب غسل کفن اور ک صنبروں سوہنیاں فضلہ پانی
انیا جنائے آئے شو توں لذت عاشقاں میں جماعت پانی
بسماندگان کو کیا اے قبلہ سانوں ہجر بلا آفات پانی
بی بی سارادی گورسنگ گورہونی ایوں خبر اند کتابات پانی

شیریں شیر سالر طرے ساقی تشنہ لذت ایحیات پانی
بلبلن بختیوں ادا آزاد ہونی بندی خانیوں روح نجات پانی
خارزار تھیں چک بستریج خلدیج نیک برات پانی
خاصاں کھیا وصل وصول ہو یا کہن عام مہمات وفات پانی
تا بوت تے انس ملکوت شیدا مولانا زودی بوند برسات پانی
فطرہ وچ دریا سما گیا اندر ذات خزانے وفات پانی
لد گیا کنعان دایر زوری رندی وندیوں کائنات پانی
اناند مومہوں پکار دالم قمدان وچہ قلم دوات پانی

یوسف نے یعقوب دی وفات دی خبر پانی تے رونا

لد گیا اسوار کندانوالاتالی پشت ناقہ پریشان ہونی
حضرت یوسفیاں قسا نوج آن ڈھٹھی بار تاپیں مگر واد ہونی
تی تال داسا تھ لہا آبیان نکل وطن تھیں لامکان ہونی
نور پیریلے وز جمعے واسی سبج پروی باغ جنان ہونی
کلی ہوئی کے ٹھیاں مصروفے سچوں گذرنہ وچہ کنعان ہونی
ناقہ درو فریق وادار نعرہ تڑپ تڑپ کے جہان قربان ہونی
تختوں اتر کے تاج اتار کو کے اج سکھری بندوکان ہونی

دس خبر وفات در دلی رندی مصروفوں روان ہونی
عبری بولدی کھوں حال سارا خلقت مصروفی ویکو حیران ہونی
یوسف گیانی لد یعقوب بابل اندر وار بقا گذران ہونی
ہوئے سنج جو بیلیاں گلی کوچے واطوسی تشنگ میں سنب بن آن ہونی
یوسف سندیان ہو بیتاب ناں کھتی عیش دی سک بران ہونی
خد متنگار اسوار نرالر طیدی اکھیں میٹیاں بند زبان ہونی
بابل سوہنیاں میں بلہار جیاواں مرض عثماندی لا دران ہونی

آخر وقت نہ دیکھیا مکھ نوری کویں ظاہر از زبان ہوتی
رنگ ابر بہار دین چم چم دھروں دن والی گھڑی ان ہوتی

پاواں بھٹہ شاہی ہاں با جھوں اٹھت جھاننی مویان جا ہوتی
عقل ہوش حواس مقبول دالم تیغ تعزیت گرم میدان ہوتی

وفات بی بی زینجا و وفات حضرت یوسف علیہ السلام

ملکے افسوس نہ چو دکاہنہاں دلا ایس دنیا بے وقا اندر
تسالہ اسید اجکے نہ لگ کھکھکے کیانڈا ایس ہلا اندر
گو شہل کے اسید چھل تا پس غوطہ مار نکتہ موتی پا اندر
اتے منکراں لئی ایہہ سمجھ جت بیٹھے ٹنگ مچوں اڑا اندر
شاہی تخت سے تاج عذاب سن لیا عیش تہنوی تھیں جانڈر
سایاں کڈھ اسن بجر لوں اسطانی اڈے سکھی ازاد ہوا اندر
یا حبیب طیب حکیم حاکم رکھ لینے دار الشفا اندر
آیا امر جناب تھیں سو منیا اور جلتانڈے کھلے اندر
لگا پتہ زینجا نوں روں لگی رسا لکھ نہ چین چا اندر
ماری آہ تے جان قدا کیتی ہو گئی ختم ہلے ایسے گھا اندر
یوسف سد امیر وزیر خادم ہویا لقت کلام نوا اندر
میرا بیلو وقت انور دے ناپیں بیٹھنا نیر سیھا اندر
وتا منشا نوں تاج پہنا شاہی ہو کے بدی خاص منشا اندر
ملک الموت وی عاشقان لور کھی را منی ہن ہر آب رھنا اندر

ویر و شمنی اسید پیار اندر لکھاں نے اسدی اوا اندر
حسرت با جو نہ رہو سیوس لکھ پلے پایا قدم صہن اربلا اندر
دنیا موتاں واسطے قید خانہ محوسد آہ و بکا اندر
اک بلک یوسف نوں صہن اڈے وندا ہے رور پاتا اندر
سجد پیکے کرے ہجو عرضاں بارگاہ درگاہ خدا اندر
جتنے نال قے ڈار سدھا کے نے سد اوسن باغ و لفظ اندر
ہو گئی ترت منظور حضور سا اندر ایسی بھری تاثیر و عا اندر
چک بستر امر فناء و چوں آجا دوستا ملک بقا اندر
جانی عدم دیار سدھا ریلیوں عینوں بست کے بحر جفا اندر
ہوئی تریار مغرب غروب صہری بچد سوز شاہ مرثقا اندر
کر کوئے نصیحتاں نیک متیں یو سے زور سے و تے جگا اندر
میری خاک صندوق و وچہ پاکے کونج رکھنا نیل دریا اندر
اکھیں مٹیاں برہنوں پکار لکھ پوہتا لعل نوے یازری جانڈر
دالیم روح طائر قفس غنہری تھیں نکل اوڈیا باوصبا اندر

اہل مصر دار و ناتے دریا سے تیل چہرہ من

کیتا مصریاں ماتھی و پس کالابا ہیں سر اسے رکھ کر لاوئے فی

پیراوشاہ چیریر گیا طفل و پیر سبب نیرو گاونڈے فی

منشا کو کداجیوں نشا تیری افزا ہم سے تین ترساوند کے
 پیاسوگ تے روگ و بخوک گھر گھر آئیں ناں فراق چلاوند کے
 آب کو تڑوں ملک ل غل بندے او بوں غنٹی کفن پستاندینی
 ملی نیندے حسد ایشاہ سناکھ و کھجے صفت سناوندے فی
 صاحب علم و اجویں رشاد آما اپریں دریا لیاوندے فی
 و سے طرح دربار روان ہو پاکوئی تپہ نشان نہ پاوندگی
 لہر زور رضا فضا کے عبرت شکر دانشک بناوندے فی

کیا ماہ کنعان از مہر و غنسی رات و چھوڑاں کھاسے
 پڑھ پڑھ یازتاں کرن زار قدم چمکے سس لووندے فی
 میں صفاں امام شہید عاشق نبی ملی جنازیتے اووندے فی
 نور و یتیم نوں ملک عرشى او بوں چھندق سکاوندے فی
 اپن چیت ہو گیا و نکات فی قبر قدرتی و چ و فناوندے فی
 اسر ایل دالال و چ نیل مخفی مصری و نووندے پت سداوندگی
 خاکی پتلے خاک و بنے و ایم انت خاکدے و چ سماوندگی

موسیٰ علیہ السلام نے صندوق یوسفؑ نوں کنعان چہ لیکے وطن کرنا

راوی کہن جان رسواں کڈر اندر نیل و لعل گلغام تائیں
 لگاناں فرعون دے آچھڑا کیتا غرق اسر بیدا انجام تائیں
 حضرت موسیٰ چہ مہر و دنگ لائے و تے تحقہ زمین انعام تائیں
 تڈوں نبی کلیم نوں مصر اندر مولا بھویا صاف پیغام تائیں
 سارہ بی بی یعقوب می پوتری کسے کسی خیر ساری نیکنام تائیں
 کھلا اٹک یو اران دیوانہ بانی باہر کڈھیا اور اکرام تائیں
 کیتا و فن یعقوب و کمال دھننے پایا بیبیاں سکھ آرام تائیں
 بس ختم نخریر تفسیر یوسف بھل چک معاف غلام تائیں
 دایم لا الہ الا اللہ و السلام قرآن کلام تائیں

مصر شہر اندر کیتا رب روشن حضرت موسیٰ علیہ السلام تائیں
 مویا ڈپ خد کھان والا دھروں لغتیاں بے کلام تائیں
 اسر نیل می لڑی نوں بھال لگے ساقی پھیرا کر مے جام تائیں
 نیل ندی تھیں کڈھو صندوق یوسف کرنا و فن کنعان انعام تائیں
 عاصا ہاریا پانی تے نبی موسیٰ مہنوں بول تکبیر کلام تائیں
 ادب ناں کنعان و چہ آندار بھیاں کالجے وطن مقام تائیں
 ایساں وقتاں ویریاں و دریاں اندر شام ملیا شام تائیں
 بس ختم نخریر تفسیر یوسف بھل چک معاف غلام تائیں
 دایم لا الہ الا اللہ و السلام قرآن کلام تائیں

لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و علیٰ آلہ و صحبہ اجمعین

کتاب داخاتمہ

دہویں باہ ذلیعہ ذی ات اوصی پیری شہرہ ریاضتین یا ہوتی
حرف حرف رنگین سطر سطر تاباں رشک سکت توت شہوار ہوتی
احسن قصص خود اپنی مثال آپے دانش فلسفے بند نقاد ہوتی
الشعر اتمینا الرحمن بدیشک ماوی حق و ہمت مہار ہوتی
پرورد اپوش ہو کے لکھی نال پرے تائیں لکت پر اور ہوتی
کیتے سیر اندر راتاں کا لپانڈے شائق قلم کلیم سیار ہوتی
آقی رات وصال دی بھاگ جائے مہرمان سچی سرکار ہوتی
سوزنا سماں بہار دی وار مٹھی بلبل پھلکاں تے مست خمار ہوتی

تیراں سوا کاٹھویں سن بھیری معنی دار تفسیر تیار ہوتی
تو یہ میں کلم علم کج فہم نافص آپ ذات ربی مدد کار ہوتی
مخبر وارنی رنگ عرفانڈے خاص مزق قرآن اظہار ہوتی
مصر کنعان و شوق سیتی تاوہ طبع دی تیز رفتار ہوتی
ایہ کتاب صواب نور چشمہ و لنتین و لدور و لدار ہوتی
شمع و چوچہ شمع دی چانٹی وے پہن نظم زبور تابدار ہوتی
گلے زلف و اطون پاروق لٹی پریم چشم مصنف بیدار ہوتی
مالی منڈے باغ آریں رنگ لائے بھوراں طوطیاں جھٹ پکار ہوتی

راز دار تفسیر تصویر نوری مقبول ہر بزم دربار ہوتی
کمال پیر صرف نے مہر لائی یادگار و ایم پاندار ہوتی

اس تصنیف کے دوران واقعات

سنگ شاہ مردے عدم اندر ستمی بیچ نے نور اقبال جڈوں
بلبل قلم چمکے گل معینانڈے شوق ادب تنظیم و بیال جڈوں
مغرب مہر کنعان سب نظر آئے لپارہ عرفانڈے جہاں جڈوں
گھٹ آجیات و پرہیز بھر لکھیا یوسف نے لجا و احوال جڈوں
سرکندہ جہان وزیر اعظم چڑھیا بام عروج کمال جڈوں
ٹیکو بھل فلسفے پہن کفن کیا عدم نوں پھیر سنگان جڈوں

بحرف و جہاں ہی دلیل لہ پڑی قصہ چھپیا سو مہینوں جڈوں
ہجرت نبی کریم نہیں آن چڑھیا تیراں سو چور بجواں سال جڈوں
پیافرش نے آئینہ الٹ یکدم کیا عرش نے میر اجیاں جڈوں
رگاجاتا ملک جو وانڈے وشن لاٹ ماری ماہ خال جڈوں
ایہ تار بچائے سنجہاں نال پھلکاں طوطی طبع کیتے قیل قال جڈوں
ہو یادار بقا دی طرف راہی نصیحتے باشا کمال جڈوں

لے قہہ سو مہینوں ہینڈوال جب طبع ہو چکا لے قصہ شاہ مردے نور اقبال جب کمال ہو چکا لے یعنی تفسیر یوسف کو غرت کیا لے ۱۲۱۱ وایم قنادری

رحلت پائی لاہور کے چہرہ شاہ سرخ محمد اقبال جیوں
 سراں میں کے پئے جاپان جزمین مانگ کانگت مجھ سے ہونے والے جیوں
 ماہی وانگ ہی بقیار ہو یوں سے پیار پریم و اجال جیوں
 میں بھی گھن آئی بدھی وانگ نال ڈٹھیا باروا حسن جان جیوں
 گھنڈو بھوکے کھٹیاں ناچ کیتے ماراں چھڑیاں سوز قواں جیوں
 ہوش اوٹ گئی عالماں نماندی پاتیب مجروح نواں حال جیوں
 عیدائیں تینیاں بھکھیاں ماسخو ران ہو یوں جھل تکیر حلال جیوں
 ہو کے وقت جو ہری تگدے منہ رگدے دکھانہ اندر لقمہ ڈان جیوں

ہٹا کر ویں کے ملک چہ آریہا مباریاں سخت و بان جیوں
 ہونڈے شور نساد ہلاکتا ندے پیندا صلح ملاپ کال جیوں
 خارج ہو بخار حزیں ل مارے فرقتاں جویش اباں جیوں
 چنٹاں ماریاں تیز تراریاں نے دے تیش تیش لانبوبال جیوں
 مرشد بخشیا دان عرفان والا پائی فرج دربار دھماں جیوں
 بہر ہو گئے گوش اسمائیندے کنتی دیوانے حال جیوں
 مجنوں آسکھی ابانا مٹیوں لیا درس جنون سنبھان جیوں
 بادا خوار نفسی باوے زور پتھے ساتی بخشیا جام زلال جیوں

راہ قلم و پتیا جان جامہ درد جرن ہو گیا مجال جیوں
 دالم زلف مجبور سے فرج ریلے سگ سگ کے تھوہوے وان جیوں

تہمت بالخیر

بزم یاران

مسی و چہ دنیا یادگار باقی ذکر لکھتا بزم یاران وائے
 عالی مرتبہ و چہ درگاہ رینی جہانی چکے وائے جانی جانداے
 پئے کرٹھے ضلع سیالکوٹ اندر پھلیا فقر لوہا بوٹے خان وائے
 جہ ہندی محمد علی سکنتہ چکے سب کو نسل مرد عالی خاندان وائے
 زیم و لو صاحب جہدا پد عالی جلوہ چکدا نام نشان وائے
 صاحبزادہ گلزار حسین صاحب بیٹا شاہ سیون مہربان وائے
 کئی سال اعلام رسول حلقہ حکمت صہبہ پتانی لقمہ ان وائے

کدے کدے دکھیا دفتر چوں الحسن جسمینہا نون عشق عزماندے
 سائیں علی محمد ولی اللہ خفی جلی اسرار بچھان وائے
 صاحب فوق فیاض یاض لوقت سناہ وارچالارازوان وائے
 شیر مرد ولایت مان عشق بھر یاد پانچا لالامقام جوان وائے
 مہربان ہادی احمد یار صاحب جلوہ بخشیا فقر ویشان وائے
 جہدا لکڑے کھس مشال کلیر صابر پاک تائیں جگہ جان وائے
 الہ آباد و چہ اسلام حیات کاتب حسن نے فضل گلش رحمان وائے

چھے چک اندر شیر علی تار پابند حدیث قرآن دئے
 یاقوت خان ابن قدردا صاحب وڈا پچاڑوے چہ مرید اندر

تکماں بولد اسر قبائل ویاں لطف آوندان شیر بانڈائے
 نور چشم سید عادل شاہ غالب محرم راز عیاں نہان دئے

حاکم شاہ سرکار داپو ترازے عالی مرتبہ فیض رسان دئے
 شعر و سخن و اعاص صرف داتم وڈا قدرینوں قدران دئے

تصویر نظیر

بے نظیر نظیر حسین سوسہا بینوں خاص حساس نظیر دئے
 چھوہر الزوالہ مشہور کجرات اندر جتھے دیر اجانی خوش تصویر دئے
 صاحب علم تے علم اخلاق والاورد سوز کنوں سنے چیر دئے
 وجہ ویر غلام حسین کتے فضل کرم کریم قدیر دئے
 ملی عمر نظیر حسین پاٹے طالب روشن شاہ روشن ضمیر دئے

چوہدہی فضل الہی والال سچا مکھ جانتا بد منیر دئے
 خاندان وڈا سچ قدیم دئے مہر لطف غوث اعظم پیر دئے
 سفید پوش چوہدہی محمد حسین صلح وڈا اویر دیر تیر دئے
 لبان مٹھیاں مٹھیاں کرے گلاں بھیر با جام پویا تیریں شیر دئے
 سدر گت جاگیراں کے عزتاں نوں شان وار گلزار میر دئے

بزم یاراں وچہ شمع نظیر روشن چشمہ وگدا اثر تاثیر دئے !
 میرا خاص محرم جانی یار پیارا سنی داتم غریب فقیر دئے

دریشان جناب یعقوب علی شاہ صاحب سجادہ نشین باجرا شریف کنجاہ - ضلع گجرات

حضرت سید یعقوب علی شاہ صاحب عاشق زار سوا محنادینے
 حضرت شیر محمد صاحب شریقی تیر حق چہ قدری دینے
 چکلے باجرستان رسول اللہ شان اچھے عالی ربار دینے

عاشق صادق فقیر ویش کامل پر پر بھیر الزوالہ رربینے
 ہفت تانی رکار و فیض جاری طالب جھکدے پارا دینے
 سوہنے سید واپاک جہاں احسن ناہاں ہزاراں نوں تار دینے

مخت جگر برب حسین نوری زینت زیب سادات گلزار دینے
 داتم قبلہ یعقوب علی شاہ صاحب موقی برسدوریں دینے

چشمی منظوم بجزرتِ اہم صاحبِ راز طرفِ سائیں بر دار علی صاحبِ سکنہ کاکہ کولون

حمد

واحد ذاتِ قدیری حمد پہلے جنوں کہیں رحیمِ غفور سارے
جنوں چاہے عزت جنوں چاہے ذلت قبضے چوہرِ کاکہ کولون سارے

بھلے ہوئے ایوں درگاہ اندر ملک جن انسان تے حور سارے
جے اوہ چاہے سناہ گدا کرے موحِ شامی ہی لیں زبور سارے

نعت شریف

بعثت بید مصطفیٰ لادی جسدی مہمِ خراجِ مہر سارے
طیہ بیانِ جسدِ گوہِ آمنہ دی گئی چمکِ حضور سارے
گلشنِ عشقِ دیوت چہار آئی جھونے خزاں دہوِ مغور سارے
پاکے فیضِ اس فیضِ گنجور کولوں کیتے لادی مزہر سارے
نئی ہی آل کماں سے عجیبے لکھے سب صغیر کبیر سارے
حاسد ساساں قضی کا سترق پچھتا میں دیکھو چہ قرآن مذکور سارے

ازلی نو تے آخری نبی بنیارت تہ پائے نور علی نور سارے
نرش فلک تے کرے مذاہاتف حاضر ہو جاوچ حضور سارے
بھوواں آن کے چمن بچ لائے ڈیسے جھولے نال سارے
ایا کر تے عمر عثمان جیدر لکھاں ہوز مومن دل چور سارے
آن نشان ایمان قرآنِ خاطر پی کے جوام شہادتِ یور سارے
ہے بشر پر مشر نوں نشتر ہوسی کس صلاح نے تاکہ زور سارے

آہن بیچ دو دوتے لکھو نامہ تنگ تاقینے چوہر سارے !
کلی والیدی مدح نہ ختم ہوندی ایس منزے شاعرِ مہر سارے

اسلام علیکم درحمتہ اللہ۔ ادب اے فیضِ گنجور سارے
بے شک سخن دے باغِ دایں مانی من گئے کہے اس شعور سارے
اے بلند توں دنک پنجاب کیتا لفظ جڑینے باو ستر سارے
جھونے سولیاں کے کوئی لیں دراپنے دلوں تے منظر سارے
کیر و نوں تک راو پ چڑھدا ایوں منہ تے ملن سندھو سارے

تیری طبعِ واجب پرواز وٹھاٹھے شعر و ناک انور سارے
مجلسِ چہرے تیرا کلام پر جیسے کرے شوقِ دیناں منظور سارے
رزواں کھیاں جہاں کھیاں ہوئے نفسِ دور فقور سارے
ندی عشق دی چہ کوئی تیرے تار کرے نہیں یہ بحرِ عبور سارے
درمند بلند ہو بخت تیرا تیرا ہون ایہ سخن مشہور سارے

درومنڈانڈی شعر خوراک ہوندے قدان جانندے بار محمود سارے
پر وزن پر لطف کلام ایسا بھر معنیاتال سطور سارے

ہو رہی تھی اندھی ایتھے قدر کوئی تہ آزما گئے وید آوری سارے
شب روز و عمارت وادی کے کر کے کرم اوہ بے شکور سارے

مطلع ثانی!

خوب دیکھیا پر کھیا شعر تیر فرق پیانہ یار سر سہا ہی وائے
کرو لادوی بیکے عارفان تھیں رسو و ڈھنا نفس و بھیا وائے
کڑی مارتی نفس ملعون تائیں کم کسے جاننا ز سپاہی وائے
مے کم جوان واکھن جانا بھانویں لکھ سامان تباہی وائے
جدوں بلخ و چوں عزت بیکے یاد لون جا گیا شوق سیاہی وائے
دائتمند پنجاب و بول تھے توں نہ شاہ سخن دی شاہی وائے
میں بھی پڑھیاں شعر گزار چھڈی لگا ٹھکر دستاوی وائے
نکتہ میں توں آئیں آکھیں پیافکر تینوں عالیجاہی وائے
پی پھٹ تے نال پیار بھے یار و بڑا احسان جراحی وائے

آفرین جوان بہادر او بھار چکیا انج بن سہا ہی وائے
منزل عشق دی وچ جے پیر و صریے کرنا ساتھ کمال کسے وائے
ٹھاٹھاں نیر جھناں وائے ویر اپا لے ویس اس ماہی وائے
سائے سبق ایہ تیرے کلام اندر ایہ بخور تیریا باہی وائے
خزاں چھانی سی سخن وے بائے اتے تسان قدم صیر باخوری وائے
سخن ہو بھی لال نول چیر جانندے نشہ و گھرا واکم صرحی وائے
میری طبع دیوچ ایہ خاص عادت سخنور اتوں پیاصلاحی وائے
ذرا ہوشدی اکھو دینال دیکھیں درجہ بڑا بلند ملاحی وائے
جہر آپ سے رستہ یار والا بڑا شکر اسدی رہنمائی وائے

ایسا سخن تیرا نال سوز بھر یاد ہونداد لالوں وائے سیاہی وائے
لکھ بڑا باہیلی نال چاہیلی ایہ وقت نہ یار کوتاہی وائے
اکھاں کردیاں سن مجھ پر مینوں لکھ واکم واکھنا چاہی وائے

کھو لہیں پیانہ فائدے نکتیا نون بھانویں متھ تیرے کاناکاہی وائے
گذر گئی نہ دوستا ہتھ آفے جدوں کیا بھوک سرنامی وائے
قسمت نال کسروار دیدار ہو یا بڑا کرم اس ذات الہی وائے

سخنور و لبر تر بان جاواں آئی پسند مینوں سخنوری تیری
یار واکم ایہ کھرے واکم تیر توں کھرتے جنس بھی کھری تیری
ہے ذات کریم دی نال رحمت کھیتی سخنوی الی ہری بھری تیری

اے فقیر توں دل نچر کیتا جادو پاکھی اجادو گری تیری
ہر مکان وچ رازد اساز ہے ایہ کمال دیکھی کارگیری تیری
دور شعر جلد ہے واکم قائم ہے مانندی تیری تیری!

داسو داسیا اہل سنا سیا او ہو مبارک ایہ سخن کلام مینوں!
شالا اس منجھلنے دی خبر تھوے جس مہیا مینوں کے لہام تینوں

اس درویش درویش توں جان طرارن جسے بختیا عشق بیعتا تیروں
پاکیزوی برکتوں واکم یار امن گئے نے خاص عام مینوں

میر یار و لدا غم خوار جانی کرے اور تھیں یا تمام تینوں
پتہ نائیں تے دوستاویں نیا مولاپاک لکھے با آرام تینوں

جہاں نال پیارے قدم چمے یاد ہوں گے اور ہاں نام تینوں
محمدین اور ڈرہ سردار تھے نال ادب کے کرن سلام تینوں

آخری عرض

تھی شاعری چہ استاد کامل تھیں سامنے سخن بیکار میرا
کہہ لکدی میں طبع نول چھیر دیناں سدا تائیں یہ پنج پار میرا
سخنور اندا تا بعد ارہاں میں بھاویں سخن تائیں یادار میرا
میر حق دیوچ دعا منکو درو دل ہوو کے شمار میرا
کریں رو نہ نظم غریب می نول بار بار ایہ یار تکرار میرا

درا نال پیارے دیکھیاجے بھاویں نرم تحفہ جانی پار میرا
مصرعہ غلط جاب نول نظر آئے پردہ ڈھکنا نال پار میرا
جیکر آپ نے نظر منظور کینا دل کرے گاشکستہ پار میرا
نبی پاک میرا شقیبان ہوئے نال افضل ہوئے پیر پار میرا
کراں ختم سردار کلمہ ہو سلام ہزار سرکار میرا

جواب از مصنف و اہم

حمد نعت خدا و رسال اول و ایم شکر رحمان و کریم کرناں
یوئے زلف معبر حضور دی نول صدقہ جنت دی باو تمیم کرناں
تیرے لطف کے ہم سے پہنچ تک لطف کرناں ہم ہم کرناں
تیرے درو جگہ نے درد میرے سالاد دریا و در نصیب ہووی!

و علیکم سلام آداب سلی عرض حال رسول نیکم کرناں
دل دی اگھ تے رکھیہا خط تیرا سر خمیدہ مثال ندیم کرناں
تیرے شعر و احوال حساس کرناں اعتراف کرناں تسلیم کرناں
اے مکرّم معظم سردار راہی مہربان خدا و اعیب ہووی

فرست نہیں خط نول طول دیوان جائے و ڈر دے نزار و اخط
شالا ایسے پیار تھیں لکھدار ہیں مینوں لکھیائی جو ہیں و اخط
نت طبع نول چھیر یا کر سچاں و خط خطا تے پیار و اخط

چند حرف اندا اقتدار کرناں کرے غضب دست دل چار و اخط
بندے بند نول بند و سیا شاندارے سائیں سردار و اخط
کئی شاعرانے آئے خط ایسے تیرا خط رکنی اسرار و اخط

داٹاں چھیر جہاں سے نیر ویاں پیار وچ سینے لاناں بار و اخط
اے سردار سردار تے رکھو دایم آیا جان جانی وصل بار و اخط

تاریخ

از تخریب طبع فقیر ابوالظفر شریف احمد شرافت علومی عباسی قادری نوشاہی
مقیم آستانہ عالیہ نوشاہیہ سامانیپال شریف

بافضال جناب ذوالجلالے
کہ یعنی نسخہ تفسیر یوسف
امام شاعران این زمانہ
امیر فرقہ اصحاب تدقیق
ملک شاعری خوشتریلے
قائد مشربے صفائی ضمیرے
یہ پنجابی کلامش پر زلذات
بخوبی زیور تکمیل پوشید
یدرت آمد کتاب پنت ^{۱۳}
مقدس زیور اسرار عشاق

محمد نند کتابے بالکامے
بنام قصہ تصویر یوسف
ز تصنیف سخن گوئی ریگانہ
سرور علقہ ارباب تحقیق
ادیب بہترین شیریں زبانی
جناب حضرت وایم فقیرے
بہ واسو سکنتش در ضلع گجرات
باتمام آمدہ چوں صبح آمد
شرافت حبت سال ز طینت عشق
دوبارہ شدند از پیر آفاق

از ابوالبرکات سپید محمد حامد شاہ نقوی سجادہ نشین دربارہ سرکار
حاکم العارفین و زرائچانوالہ شریف ضلع گجرات

نوشتمش قصہ یوسف ز لیجا
بٹلز دلبر با مرغوب دلہا

جنابے وایم اقبال دالم
نہے احسن القصص احسن کلامے

بابت کتاب مطبوع شد دوباره	چہ بزم آدم اول آرزویت آرا
کجائی اے فدائے حسن یوسف	بیابیں بر سر میدان تماشا

زہائق این نذا حد شنیدم
 بگو روح دلکش یوسف زینجا

۱۳۵۶

ایضاً

مرجا صد مرجا صد مرجا	دائیم اقبال این درمے سفت
حادث مسکین بسال طبعش	شمع محفل یوسف زینجا گفت

نتائج طبع از مصنف

سازہ حق نغمہ سوز و درد و غم	زین کتاب عین عشق را مجو
دلکش مطبع حجازی بچو مصر	اے زینجا حسن یوسف را بگو
اشک یزی جناب اسرائیل	بجز اہت دانش ماے دل بشو

سال طبع از دوسے طبقہ بیاب
 دائماً و ابرہنت عینہ اور بگو
 ۱۳۶۴ھ

ہر قسم کے قاعدے سپارے اور کاپیاں

لے کا پتہ

سیم پبلیشرز لٹریٹری کارپوریشن

فَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ هـ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْمِنَّةُ لَهُ دَرِينِ أَيَّامِ تَفْسِيرِ سُورَةِ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رِزْقًا
شَاعِرِ يَاقِيزَةَ خِيَالِ عَارِفِ رِيَّانِي غَوَاصِ بَحْرِ مَعَانِي كَلَامِ تَرْجِمَانِ رَمُوزِ حَقَائِقِ جَنَابِ
دَائِمِ أَقْبَالِ صَاحِبِ سَلَامَةِ اللَّهِ الْقَائِمِ سَاكِنِ وَاسُوتِ مُتَّصِلِ مَنْطِقِي بِهَادِ الدِّينِ غَمْلَعِ كَجَرَاتِ

مَوْسُوْمٌ

162

قَصَصُ الْمُحْسِنِينَ

مصنفہ

ترجمان تصوف جناب و اہم اقبال صاحب دائم قلوبی

پبلشرز

شیر پبلشرز مارٹ ٹرنک بازار سیالکوٹ

قیمت تین روپے صرف

اقبال پبلشرز سیالکوٹ رامپالہ